

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

PA

25

C81

V.5

B 1,165,498

Cornell University

Ithaca, New York

CORNELL STUDIES
ON
CLASSICAL PHILOLOGY

EDITED BY

BENJAMIN IDE WHEELER, CHARLES DWIS TOWNSEND,
GEORGE PRENTICE BRISTOL, AND
ALFRED EMERSON

No. V

INDEX ANTIPHONTEVS

DISCUSSED BY

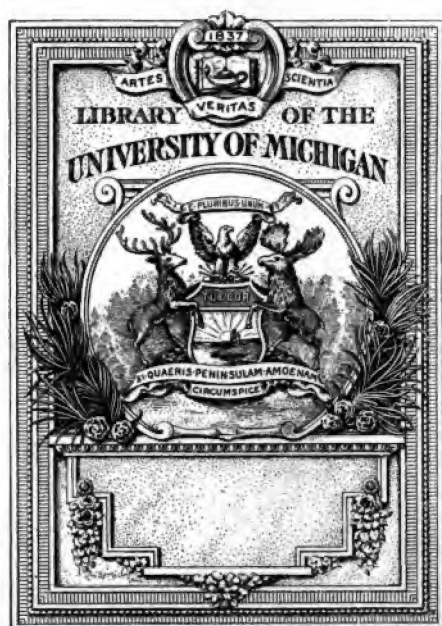
FRANK LOVIS VAN CLEEF, Ph.D.

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY

BY

GINN & COMPANY

1893

PA
25
.C81
v.5

INDEX ANTIPHONTEVS

COMPOSUIT

FRANK LOVIS VAN CLEEF, PH.D.

STVDIA CORNELLIANA PHILOLOGIAE CLASSICAE, NO. V

Cornell University

Ithaca, New York

CORNELL STUDIES
IN
CLASSICAL PHILOLOGY

EDITED BY

BENJAMIN IDE WHEELER, CHARLES EDWIN BENNETT,
GEORGE PRENTICE BRISTOL, AND
ALFRED EMERSON

No. V

INDEX ANTIPHONTEVS

COMPOSUIT

FRANK LOVIS VAN CLEEF, Ph.D.

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY

BY

GINN & COMPANY

1895

**COPYRIGHT, 1995,
By CORNELL UNIVERSITY**

ALL RIGHTS RESERVED

30 April. 09. 802.

LECTORI.

UTILITATEM dignitatemque indicum, qui scriptorum classicorum genera dicendi exponunt, cum semper magni aestimarem, iam diu mihi propositum, indicibus eorum oratorum Atticorum, qui nondum tractati essent, componendis, studiis Graecis quam maxime favere. quam ob rem libellum hunc, quem munificentia Universitatis Cornellianae effecit ut in publicum dare possem, praemitto, qui si fautoribus litterarum Graecarum placuerit et utilis fuerit, fortuna me adiuvante, alii eiusdem generis sequentur. sed quod libellus meus neque index tantum, quod nomen adposui, neque lexicon est, venia mihi dabitur pauca dicenti de ratione compositionis.

Editio Antiphontea qua fideliter usus sum est Blassiana altera quae a Teubnerianis typographis edita. hac de causa orationes ita citavi ut a Blassio ordinatae sunt, h. e. Orationem I ΚΑΘΓΡΟΠΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ, Orationes II, III, IV tetralogias A, B, Γ, Orationem V ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΩΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ, Orationem VI ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΟΡΕΥΤΟΥ. fragmenta etiam quo modo a Blassio disposita numerataque sunt citavi. formas autem vocabulorum etsi praeberi quae in editione Blassiana inveniuntur, tamen lectiones codicum varias, vulgatas, coniecturas virorum doctissimorum quot poteram addidi eo consilio, ne eis qui alia editione uterentur ulla difficultas obveniret. ut bene intellegas quae editioni Blassianae insint, quae desint, hoc tantum novisse satis est: quae vocabula uncis quadratis, ut ita dicam, i. e. [], inclusa sint aut a Blassio reiecta aut in alia mutata; eaque quae uncis angularibus, i. e. < >, in textum recepta per coniecturas Blassii vel aliorum doctissimorum.

De dispositione autem locorum citatorum haec dicenda. locos in quibus quodque vocabulum scribitur ita collocavi ut primo aspectu constructionem syntacticam praeberent, id quod mea sen-

tentia in indicibus huiusmodi plurimum valet. quo facto opus non erat significationes adiungi. deinde pauca de positione vocabulorum, de elisione vocalium adieci, si qua haec commoda videbantur. quoque sub capite formas nominis pronominis adiectivi disposui, ut qui usitatus est ordo temporum generum casuum servaretur. formas autem verbi secundum rationem generum temporum modorum quae in plerisque grammaticis obtinet citavi.

De interpunctione haec satis est dicere : inter formas eiusdem modi comma, inter diversas semicolon, inter formas numero vel tempore varias colon interpositum.

Signis contractionibusque usus sum quae facile intellegentur. numeros autem in fine vocabuli cuiusque addidi quibus significaretur quoties apud scriptorem nostrum usurpatum sit. atque cum una vox saepissime inveniatur, notavi quotiens quoque in usu appareat.

Quo melius constructionem ordinemque vocabulorum percipias, tantum contextus quantum necesse datum est, astericis additis quot vocabula sunt omitta. sed cum plura quinque vocabulis neglecta sunt, inserta est lineola brevis, i. e. —.

Postremo ut infelicitatem vitarem nonnullorum qui in indicibus multos locos perperam citaverunt, maxima diligentia, cui par nullum praemium bene scio me umquam adepturum, iam priusquam chartae ultimum ad typographos missae sunt locos ad textum contuli, quam ob rem quamvis errores in dispositione citatorum invenias, tamen tu quisquis eris qui hoc indice uteris confidere poteris, quo loco vocabulum stare dicitur, hoc etiam loco stare.

Gratias ago maximas imprimis viro doctissimo studiorum classicorum fautori, Benjamin Ide Wheeler, qui me assidue adiuvit cum consilio tum benevolentia ; deinde viro doctissimo, George Prentice Bristol, collegae meo, qui chartas excusas maxima cum comitate perlegit correxitque. His quidquid boni erit in opere meo adscribito ; mihi veniam obsecro, si quid offendet.

FRANK LOUIS VAN CLEEF.

Scriptum ITHACAE, Junii die xv, MDCCCXCV.

INDEX ANTIPHONTEVS.

A

- ἀβασάνιστος**, σιωπώμενον καὶ ἀβασάνιστον αὐτό (i.e. τὸ κακόν) ἔᾶσαι I 13. (1)
- ἀβίωτος**, ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διάξω III β 10. (1)
- ἀβουλία**, ἀβουλία διέφθαρται IV β 6 (δύς). (2)
- ἀβούλως**, ἐκείνων διαχρησάμενης ἂ. καὶ ἀθέως I 23. (1)
- Ἄβυδος**, ἐν Ἀβύδῳ Fr. 67; εἰς Ἄβυδον Fr. 67. (2)
- ἀγαθός**, I. 1. de personis καλός τε καὶ ἀγαθός I 14 (vulg. κάγαθός): ἐν ἀνδράσι * ἀγαθοῖς V 4. 2. de rebus ἀγαθόν ἐστι * * * βασανίζειν V 71. 3. subst. μέγιστον * * * ἀγαθόν (nom.) VI 5; τι * ἀγαθόν (acc.) ἀποβήσεσθαι III β 3: τρία * ἀγαθὰ πράξετε II γ 11; πολλὰ ἂ. εἰργασμένους V 11; ἐσφζόμεν τοῖς ἀγαθοῖς V 11. II. comp. ἔδοξε * * * βέλτιον εἶναι I 17. [De ἀμεινον et ἀριστα advv. v. s. vv.] (9)
- ἀγανακτέω**, ὅτι * * * ἤθελον — ἀγανακτεῖν IV β 1. (1)
- ἀγγελία**, πεπυσμένων * τὴν ἀγγελίαν V 25. (1)
- ἄγγελος**, πεμφθῆναι ἄγγελον V 23. (1)
- ἀγγέλλω**, τοὺς ἐργασαμένους ἡγγεῖλαν II γ 2; τοὺς διαφθείραντας * εἰς οἶκον ἀγγεῖλαι II δ 4. Cf. etiam ἀπ', εἰς, ἐπ', παρ'. (2)
- ἀγνεία**, μιαίνειν τὴν ἀγνείαν αὐτῶν (i.e. τῶν θεῶν) II α 10, II β 11. (2)
- ἀγνεύω**, ἀγνεύει * ἑαυτὸν VI 4; ἀγνεύετε * τὴν πόλιν II γ 11. (2)
- [ἀγνοέω, πολλῶ πλέον γε ἀγνοεῖν ἔστι νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν V 44. H. 1. γεγωνεῖν rest. Cobet, quem Bl. sec.]
- ἀγορά**, ἐν τῇ ἀγορᾷ V 10, VI 39. (2)
- ἀγορεύω**, τὸν νόμον * ἀγορεύειν * τοὺς ἀποκτείναντας κολάζεσθαι III γ 7. Cf. etiam ἀπ', προσ, προσ-. (1)
- ἄγχιστος**, τὰ * ἀγχιστα (pro adv.) II α 6 (vulg. ἔγχιστα). (1)
- ἄγω**, ἄγοντες τὸν ἄνδρα V 34: ἄξει τὸν ἄνδρα V 46 (coni. Dobr. ἐλέγξει, Baiter ἐξαιτεῖν); τινα εἰς αἰτίαν ἀγάγω VI 15. Cf. etiam ἀν', ἀπ', δι', εἰς, ἐξ, κατ', παρ', προσ-. (3)
- ἀγών**, ἂ. * νόμιμος ὑπολείπεται V 85, ὁ * * ἂ. * μέγιστος VI 3; δύο ἐξ ἑνὸς ἀγῶνος γεγέννησθον V 85; ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ καταστήσαντι V 61, προκαταγνώσσεσθέ μοι ἐν τῷδε τῷ ἂ. τὸν φόνον V 85 (codd. λόγῳ), ἐν * τούτῳ τῷ ἂ. — μηχανῶνται VI 9; τὸν ἀγῶνα καταστήναι I 2, τόνδε τὸν ἂ. * ἀσφαλέστερον εἶναι II α 8, εἰς * τόνδε τὸν ἂ. ἦξειν II γ 6 (sic N, vulg. κινδυνον), τοὺς καθαρὸς εἰς ἂ. καθιστάτας IV α 1, εἰς τόνδε τὸν ἂ. καθέστηκε V 8, ἕνα τὸν ἂ. περὶ τοῦ πράγματος ἐποίησω V 16, καθέστηκε εἰς τὸν ἂ. V 19: οἱ * πολλοὶ ἀγῶνες * * * σύμμαχοι V 86; εἰργεσθαι πόλεως ἱερῶν ἀγῶνων (i.e. *indotium*) θυσίων VI 4, μελλόντων ἔσεσθαι μοι ἂ. πρὸς Ἀριστίῳ VI 21; τοὺς * ἀπράγμονας εἰς ἀγῶνας — βιάζονται III β 1 [καταστήναι add. Mr., Turc.], δύο ἂ. περὶ ἐμοῦ πεποιθήκασιν V 85. (18)

ἀγωνίζομαι, ἀπειρος * τοῦ ἀγωνίζεσθαι V 3, ἐμπείρους τοῦ δ. V 7; τούτου ἀγωνιζομένου V 74; οἱ πολλοὶ τῶν ἀγωνιζομένων V 4. Cf. etiam συν-. (4)

ἀγώνισμα, τούτῳ χρῆσθαι ἀγωνίσματι V 36. (1)

ἀδεια, τοῖς * ἄλλοις * ἀδειαν ἐδώκατε οἰκεῖν V 77. (1)

ἀδελφός, ὁ δ. I 21; τοῦ ἀδελφοῦ I 5, 14, 28; ἀδελφόν * ἀποκτείναιμι VI 21; μητρὶ ἀδελφῶν I 1; ἐν διαφορᾷ καταστῆναι ἀδελφοὺς ὁμοπατρίοις I 1. (7)

ἀδελφος, οὐκ ἀδελον ὅτι * ἐφυγον I 13; τὰ ἐν ἀδελφῷ ἐτ' ὄντα V 6. (2)

ἀδικεῖν, I. act. 1. c. acc. cogn. τι ἀδικῶ VI 7, μηδὲν δ. VI 7; ἀδικεῖν *** οὐδέν VI 34; τῶν μηδὲν ἀδικούντων II δ 11; δίκην * δώσειν * ὦν (c. attr. pron.) ἡδίκησαν VI 36; δίκην * δῶ * ὦν (c. attr. pron.) ἡδίκηκε I 23, cf. 24 (bis), τι ἡ. VI 19 (vulg. -σε); δίκην διδῶσιν ὦν (c. attr. pron.) ἡδίκηκασιν VI 50 (vulg. -σαν). 2. c. acc. pers. ἀδικεῖ αὐτοὺς VI 43. 3. c. acc. rei et pers. τι ἡδίκουν ἐγὼ τὴν πόλιν VI 9; οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα * ἀδικούντα *** τὸ πλῆθος VI 9. 4. abs. ἀδικῶ VI 17 (bis); ἡδίκουν (sc. ἐγὼ) IV β 2 (bis); ἀδικεῖν VI 17 (bis), 18; ὁ *** ἀδικῶν VI 26; ἀδικούντα V 61, cf. VI 19, τὸν μὴ δ. VI 18; οἱ ἀδικούντες I 23; ἀδικούντας II β 13, τοὺς δ. V 73.

II. pass. 1. ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ II γ 1, δ. VI 9; ἡδικεῖτο * ὑπ' ἐμοῦ VI 43; ἡδικοῦντο VI 46; ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς I 15, ἀδικοῖτ' III γ 7, 9; ἀδικεῖσθαι * ὑπὸ τοῦ Φιλόνω I 15, δ. VI 26; ἡδίκηνται I 31; ἡδικημένους ὑπὸ τούτου πολλὰ Fr. 68; τῷ ἡδικημένῳ I 21; τὰ ἡδικημένα VI 35; αὐτοῖς ἡδικημένοις I 29; ὑμᾶς * ἡδικημένους Fr. 68; ὑπὲρ τοῦ ἀδικηθέντος VI 6; τῷ ἀδικηθέντι V 88. 2. c. acc. rei δ τι ἀδικεῖται IV δ 9; τι ἡδικοῦντο VI 26, cf. 32 (codd. ἡδίκουν καί); ὦν (c. attr. pron.) *** ἀδικεῖσθαι VI 9;

μεγὰλα ἀδικούμενος II β 10; εἴ τι ἡδίκητο VI 10. (50)

ἀδίκημα, ἐν ἐμοὶ τὰδίκημα φανεῖται II β 4, τὸ δ. IV δ 2; συνειδῶς * αὐτῷ τὸ ἀδίκημα II α 6; μηνυτῆς τοῦ ἀδικήματος II β 6, πρόσφασιν * τοῦ δ. V 65; ἐνδείξει τὰδίκηματα VI 37 (vulg. τὰ δ.); ἐκ προνοίας ἀδικήμασι I 27. (7)

ἀδικία, ὁ * φόβος ἡ τε * ἀδικία II γ 3; ἀπειρία * μᾶλλον ἢ ἀδικία V 5, τύχῃ μᾶλλον ἢ δ. VI 1. (3)

ἀδικος, I. προκατεγνωκότες ἀδικόν τι V 4; τὰ ὁρθῶς εἰρημένα * ἀδικα εἶναι III δ 2; ἀρχων * χειρῶν ἀδικῶν IV β 1. II. superl. ὅπερ ἀδικώτατόν ἐστι VI 7. (4)

ἀδίκως, δ. καὶ ἀθέως διαφθαρέντα II β 13, δ. * ἀπολυομένου II γ 10, cf. IV β 8, V 91, δ. * ἀποκτείνει II δ 2, cf. IV α 4, V 92, δ. διωκόντες II δ 11, μήτε δ. μήτε δικαίως ἀποκτείνειν III β 9, μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν III γ 7, cf. IV β 3, IV δ 8, δ. * ἐπιβουλεύοντες IV β 7, δ. ἀπολέσαι V 15, cf. 41, 73, φεύγω * δ. V 48, δ. κινδυνεύοντας V 73, προδώσω — δ. V 75. (19)

ἀδόλως, comp. ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται III γ 4. (1)

ἀδυναμία, βλάβητι ἡ τοῦ λέγειν δ. V 2. (1)

ἀδυνατέω, τοὺς * δορυφόρους ἡδυνάτησαν (sc. κολάσαι) Fr. 1. (1)

ἀδύνατος, ὃν (i.e. τὸν ἀποκτείναντα) ἀδύνατον — δηλοῦσθαι III δ 3; ἀδύνατοι εὐρεῖν II β 2. (2)

ἀδυνάτως, I. δ. * ἀμυνόμενος IV γ 3, δ. εἶχεν ἰσχυρίζεσθαι V 76. II. comp. ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται III γ 4. (3)

ἀεί, V 14, τὸν αὐτὸν ἀεί λόγον V 50, V 73, Fr. 53 (προξως): αἰεὶ, αὐτοὺς τοὺς δ. * λόγους V 50, cf. VI 2 (vulg. ἀεί). (5)

ἀείμνηστος, δ. ἡ τότε ἀμαρτία V 79. (1)

ἀζήμιος, δ. ἀποφυγεῖν III γ 10. (1)

ἀθέμιστος, ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν IV γ 6. (Pr. A et vulg. ante Bekker. I 22 pro ἀθέμιτος, q. v.) (1)

ἀθέμιτος, δεήσεται ἀθέμιτα καὶ ἀνόσια καὶ ἀτέλεστα καὶ ἀνήκοντα I 22 (sic pr. A et vulg. ante Bekker. pro ἀθέμιστα). (1)
ἀθεραπεία, ὑπ' ἀθεραπείας ** διαφθαρήναι IV γ 5. (1)
ἀθέως, ἀ. καὶ ἀκλεῶς — τὸν βλον ἐκλιπών I 21, διαχρησαμένης ἀβούλως τε καὶ ἀ. I 23, ἀδίκως καὶ ἀ. διαφθαρέντα II β 13. (3)
Ἀθηνᾶ, νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς VI 39, Ἀ. βουλαίας ἱερὸν VI 45. (2)
Ἀθήναζε, ἀπώκισθην Ἀ. Fr. 7. (1)
Ἀθηναῖος, ἀνευ Ἀθηναίων V 47; τῇ βουλῇ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις VI 12. (2)
ἄθλιος, I. ἐμοῦ * τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀθλίου III β 11; ἀθλιον καὶ πικρὸν σκοπόν III γ 6; ἀθλιαν καὶ τελευταίαν νόσον I 30; ἀθλια ** πάσχω II β 4, παθὼν * ἀ. καὶ δεινὰ III γ 3. II. superl. ἀθλιωτάτω δύο πατέρα καὶ παῖδα ** περιβάλλητε III β 12. (6)
ἀθλίως, ἀ. ἀπέθανε III γ 6. (1)
αἰδέομαι, αἰδεῖσθαι τὴν *** εὐσέβειαν II δ 11; τὴν ** εὐσέβειαν *** καὶ τὸ δίκαιον αἰδοῦμενοι III β 12. (2)
αἰδῖος, τὸν αἰδῶν χρόνον I 21. (1)
αἰδώς, αἰδοῦς τυγχάνειν I 26, τυχοῦσα μήτ' αἰ. μήτ' ἑλέου μήτ' αἰσχύνῃς I 27. (2)
αἰεῖ, v. s. ἀεῖ.
αἶμα, ὁπτήρ οὐδεὶς ἐφάνη οὔτε αἷμα οὔτε ἄλλο σημεῖον οὐδέν V 27, cf. 45, ἐφαίμετο τῶν προβάτων ὃν αἰ. V 29; τὸ αἷμα ἡῦρον V 29. (4)
αἰνέω, cf. ἐξ-, παρ'-.
Αἶνος, ἐν Αἰνῷ V 78; εἰς τὴν Αἶνον V 20, 22, 25, 29, 52. (6)
αἰρέω, I. act. εἶλον (sc. ἐγώ) ἅπαντας VI 38; οὐδεμίαν (i.e. γραφήν) εἶλεν II α 5; ἐλὼν * ἀξιώσεις με ἀποκτείνει V 16. II. pass. ἡρέθησαν * ἐκλογῇς Fr. 52. Cf. etiam ἀν', ἀνταφ', ἀφ', ἐξ-, συναν-. (4)
αἶρω, I. med. κινῶνον * ἀράμενος V 63. II. pass. ἐμπνους * ἀρθεῖς II α 9, cf. II γ 2. [VI 16 codd. χειρὶ ἀράμενος vel

χειρὰ ἀράμενος, q. l. Dobr. conl. ἐργασάμενος, Bl. seq.] Cf. etiam ἐπ'-. (3)
αἰσθάνομαι, τὸ * τὰ παρόντα — αἰσθάνεσθαι Fr. 71: αἰσθομένη * ὅτι ἀδικεῖσθαι ἐμελλεν I 15: ὑμᾶς ἡσθημένους ἡδικημένους Fr. 68. (3)
αἰσθησις, αἰσθησιν οὐδεμίαν ἐποίησεν V 44. (1)
αἰσχροῦς, μηδὲν ἀνόσιον μηδ' αἰσχρὸν καταγνώτε II β 12. (1)
αἰσχροῦς, ἀνοσίως καὶ αἰ. ἀπώλεσεν I 26. (1)
αἰσχύνῃ, ὃ τε κίνδυνος ἢ τε αἰσχύνῃ II γ 3; τυχοῦσα ***** αἰσχύνῃς I 27, ἀνευ κακότητος καὶ αἰ. γίγνεσθαι VI 1; αὐτὰ οἴσειν — αἰσχύνῃν VI 8. (4)
αἰσχύνω, οὔτε θεὸς οὐδ' ἥρωας οὐτ' ἀνθρώπους αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ δέσας I 27 (codd. omnes praeter N omiss. αἰσχυνθεῖσα). (1)
αἰτέομαι, ὑμᾶς ὑπὲρ πατρός *** αἰτοῦμαι, ὅπως * ὅψ I 23, τὴν *** ἀτυχίαν *** εἰς εὐτυχίαν αἰ. μεταστῆναι II δ 4; αἰτήσομαι ὑμᾶς, οὐχ ἅπερ οἱ πολλοὶ * ἀκροᾶσθαι * αἰτοῦνται V 4; ἐκέλευον καὶ ἡτοῦμην VI 11 (vulg. ἡγοῦμην); αἰτήσομαι V 4 (sc. αἰτοῦνται); τοῦ * τεθνεώτος πέρι οὐδὲν ὑμᾶς αἰτῆσεται I 21. Cf. etiam ἐξ-, παρ'-. (6)
αἵτησις, ἡ * αἵτησις ** καὶ νομίμως καὶ ὁσίως ἔχουσα V 7; ἀνευ τῆς αἵτησεως τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν V 4, ἔτυχον ἀνευ αἰ. V 4. (3)
αἰτία, ἀληθής * ἡ αἰτία VI 27 (δύς); ἀπῆλλακτο * τῆς αἰτίας I 7, ἀπολυόμενος τῆς αἰ. II β 11, cf. III β 8, III δ 10, IV δ 3, 11, V 40, VI 32, καθαρὸν τῆς αἰ. III γ 10, cf. III δ 9, IV β 7, 9, συμπράκτορες * τῆς αἰ. III δ 6, μετὰ τῆς αἰ. τῆς οὐ προσηκούσης V 2, τεκμήρια * τῆς αἰ. V 83, πίστιν τῆς αἰ. V 84, ἑμυτὸν ἔξω αἰ. καταστήσω VI 15, οὐδὲν * προσήκει τῆς αἰ. VI 33; τοὺς αἰτίαν ἔχοντας ἀποκτείνει II β 10, τὴν αἰ. εἶχεν II γ 2, cf. V 85, VI 26, τὴν αἰ. *** προσέβαλεν ἡμῶν III β 4,

ἀληθῇ τὴν αἰ. ἐπέφερον V 38, cf. 55, περὶ χρημάτων αἰ. *σχόντες V 69, τὴν αἰ. ἀπολόσαιτο VI 6, τινα εἰς αἰ. ἀγάγω VI 15: εἰς ἀποσίλους αἰτίας ἤλθεν III β 3, τὰς αἰ. ὑποσχέιν V 67, σχόντες ἐτέρων πραγμάτων αἰ. V 67.

(33)

αἰτιόμαι, 1. c. acc. ἀτυχία ἦν * αἰτιώμαι II δ 1; ἐκείνον * αἰτιῶνται V 60, ἐξ * τούτων ὦν (c. attr. pron.) αἰ. VI 17, αἰτία ἦν αἰ. VI 27; τὴν αἰτίαν * ἦν ἡτιῶντο V 38, ἀληθὲς ἦ. VI 24, cf. VI 32, περὶ ὧν (c. attr. pron.) ἦ. VI 32; ἀδικοῦντα αἰτιῶτο VI 19, δ * αἰ. VI 22; αἰτιῶσθαι ἐμέ VI 34, cf. 34: ἡτιῶσατό με V 25. 2. c. acc. subaud. αἰτιωμένους VI 48: τότε ἡτιῶσαντο V 25. 3. c. inf. οἱ * αἰτιώμενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι VI 26. 4. abs. ὁρθῶς αἰτιῶσασθαι V 89 = VI 6 [coni. Bekkeri coll. V 89, Ald. αἰτιῶσθαι], αἰ. * καὶ καταψεύσασθαι ἔξεστι VI 18. Cf. etiam ἐπ'-. (20)

αἰτίαςις, ἡ *** αἰτίαςις οὐκ ἔχει τέλος V 89 = VI 6; κρείσσον — τῆς * αἰτιῶσεως V 25. (2)

αἰτίος, 1. c. gen. τὸ πρᾶγμα οὐ *** αἰτίος IV β 1, τοῦ ἐγκλήματος αἰ. IV β 1, τῆς * ἀμαρτίας (αἰ.) IV δ 5 (add. Mr., St., J.), αἰ. * τοῦ πράγματος V 64; τοῦτον αἰτίον τοῦ θανάτου IV β 6, τοῦτον αἰ. τῶν πραχθέντων IV γ 2: τῆς * ἀφορίας αἰτίοι II β 11, τῶν παθημάτων αἰ. III β 6, αἰ. τοῦ φόνου III δ 10, αἰ. τοῦ ἔργου V 64; αἰτίους τούτων V 77. 2. c. inf. αἰτίος * πεμφθῆναι ἀγγελον V 23; αἰτία (sc. τύχη) * ἀποθανεῖν VI 15. 3. c. acc. οὐδὲν αἰτία οὔσα I 20: οὐδὲν αἰτίοι ὄντες V 70. 4. abs. εἰ * δύο ἐξ ἐνὸς ἀγῶνος γεγένησθον, οὐκ ἐγὼ αἰτίος V 85, εἰ τὸν δόντα * φασιν αἰτίον εἶναι, ἐγὼ οὐκ αἰ. VI 17; ἡ δ' αἰτία I 20; τῆς * διαδρομῆς αἰτίας * γενομένης III δ 4; τὸν αἰτίον ἀφέντες II α 2, cf. II β 11, II δ 11, τὸν αἰ.

ζητήσῃ II δ 11, φορέα * τὸν μὴ αἰ. ψηφισθῆναι V 88 = VI 6, VI 17 (v. smpta): οἱ λέγοντες αἰτιοὶ ἐσμεν III δ 9; τοῖς αἰτίοις προστρόπαιος IV δ 10. (28)

ἀκέομαι, τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀκεσάμενους IV γ 7. (1)

ἀκεστός, ἐν * ἀκεστῷ πράγματι V 91. (1)

ἀκινδυνος, τάδε ακινδυνότερα ἔδοξεν εἶναι IV δ 1. (1)

ἀκινδύνως, δ. * μαρτυρεῖν II δ 7. (1)

ἀκλεῶς, ἀθῆως καὶ δ. — τὸν βίον ἐκλιπὼν I 21. (1)

ἀκμάζω, ἀκμαζούση τῇ ῥώμῃ τῶν χειρῶν χρώμενος IV γ 3. (1)

ἀκμή, ἡ * ἀκμή τῆς ῥώμης IV γ 2. (1)

ἀκοή, ἀκοῇ ἐπισταμαι V 67, cf. 74. (2)

ἀκολασία, οὐχ ὕβρει οὐδὲ ἀκολασίᾳ — ἔβαλε III β 3, cf. IV α 6, τῇ * παρανομίᾳ καὶ δ. Fr. 67; διὰ τὴν τοῦ βαλόντος ἀκολασίαν * περιπεσών III γ 6, cf. IV δ 5. (5)

ἀκολουθέω, ἡκολουθεῖ τῆς θυσίας ἔνεκα I 17. (1)

ἀκόλουθος, ἐνὸς * τοῦ ἀκολουθοῦ παραγενομένου II α 9, τοῦ * δ. ἡ μαρτυρία II β 7, cf. II γ 4, II δ 3, τοῦ δ. μαρτυρουντος II γ 10; σὺν τῷ ἀκολουθῶ II α 4; τὸν ἀκόλουθον * πέμπειν V 24. (6)

ἀκοντίζω, I. act., 1. c. acc. σκοπὸν * ἀκοντίσας III γ 6. 2. abs. ἡκοντίζειν III β 7; μελετῶν * ἀκοντίζειν III β 3, διὰ τὸ * δ. III δ 6 (bis); ἀκοντίζοντος III γ 10; ἐν τῇ τῶν ἀκοντιζόντων τάξει III β 7; τοῖς ἀκοντίζουσι III γ 6; τοὺς ἀκοντίζοντας III δ 7: ἐπιστήσαντα ἀκοντίσαι III γ 5, δ. III δ 4; εἰς τοὺς ἀφεστῶτας ἀκοντίσας III β 7, δ. III δ 4. II. pass. ἀκοντισθεὶς διὰ τῶν πλευρῶν ὑπὸ * τοῦ μαιρακίου III α 1. Cf. etiam συν-. (14)

ἀκόντιον, τὸ ἀκόντιον — ἔτρωσεν III β 4; τοῦ ἀκοντίου φορὰν III β 4, cf. 5, III γ 10, III δ 10, ψαύσαντα τοῦ δ. III γ 5, πληγὴν τοῦ δ. III δ 4, ὁδὸν τοῦ δ. III δ 5; ὑπὸ τὸ

- ἀκόντιον ὑπελθών III β 4, cf. III δ 6, διὰ τῶν *πλευρῶν διαπῆξαι τὸ ἄ. III γ 5: ὑποδέχονται *τὰ ἀκόντια III γ 6. (12)
- ἀκούσιος**, τὸ * * ἀκούσιον * * * τῆς τύχης ἐστὶ V 92; ἀκουσίου * τοῦ φόνου III β 6; ἀκούσιον * * * τὴν συμφορὰν II γ 1; ἔδρασε * οὐδὲν ἀκούσιον III β 7: τὰ * ἀκούσια τῶν ἀμαρτημάτων ἔχει συγγνώμην V 92; πράκτορες τῶν ἀκουσίων III β 6; ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι I 27, cf. III δ 8, ἄ. κακοῖς περιπεσεῖν III γ 7 (-ως vulg.); [εἰς ἀκουσίου αἰτίας ἦλθεν III β 3; Bl. scripsit ἀνοσίους. I 5 vulg. ἐκ προβουλῆς ἀκουσίας ἀποθανόντος pro ἀκουσίως]. (9)
- ἀκουσίως**, ἐκ προβουλῆς ἀκουσίας ἀποθανόντος I 5 (cf. s. ἀκούσιος), ἄ. καὶ βιαίως ἀπέθανε I 26, ἄ. * ἀμαρτῶν III β 8, ἄ. ἀποκτείνει III β 9, cf. III γ 6, 10, III δ 8, ἄ. ἡ ἐκουσίως βλαφθεῖς III γ 7, ἄ. ἐπάταξεν IV δ 5, ἄ. ἔπασχεν IV δ 6, ἄ. πάντα δράσας IV δ 8. (11)
- ἀκούω**, 1. c. gen. τοῦ ὅρκου τοῦ ἀκούουσι VI 14; τοῦτου ἤκουον II α 9: τῶν * μαρτύρων ἀκηκόατε IV α 7. 2. c. acc. et gen. τοιαῦτα * ἀκούοντας αὐτοῦ IV γ 1. 3. c. enunt. rel. ὅσα — οἷά τε ἦν ἀποδειχθῆναι, ἀκηκόατε V 81. 4. c. περί et gen. περί τούτου * * ἀκούσαι V 64. 5. abs. ἀκούειν * τοῖς ὡσίν IV δ 2: ὡς * * ἡκούσατε VI 36; μακρότεροι * λόγος — ὑμῖν * ἀκούσαι I 18; ἱκανὰ ἦν * ταῦτα ἀκούσαντας ἀποψηφίζεσθαι VI 48. 6. c. adv. κακῶς ἀκούειν φάσκων τὸν παῖδα III δ 4; πατέρα κακῶς ἀκούοντα V 75. (12)
- ἀκριβεία**, ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πεισθέντας III γ 3; ὦν * * τὴν ἀκριβείαν ἔγνων III β 1, τὴν ἄ. τῶν πραχθέντων μαθεῖν IV γ 1, τὴν ἄ. ζητούντες τῶν πραγμάτων V 86. (4)
- ἀκριβής**, μαρτυρίας ἀκριβεῖς παρέξομαι Fr. 69; ἀληθὴ μὲν, λεπτὰ δὲ καὶ ἀκριβῆ (sc. εἰρηκα) III δ 2. (2)
- ἀκριβῶς**, I. ἄ. * ἴσασι V 26, ἄ. ἐπίστανται VI 14. II. comp. ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύνηθες * * εἰπεῖν III β 2. (3)
- ἄκριτος**, μὴ ἄκριτον ἀποθανεῖν V 48. (1)
- ἀκροάομαι**, ἀκροᾶσθαι σφῶν αὐτῶν αἰτοῦνται V 4, ἄ. Fr. 62. (2)
- ἀκρόασις**, τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν τοῖς φεύγουσιν V 4. (1)
- ἀκτῆ**, ἐπ' ἀκτῆς ἡ κατὰ πόλιν V 44. (1)
- ἄκων**, ἄκων τὴν συμφορὰν κατέστησε III α 2, (μῆτ' ἄ.) μῆτε ἐκὼν ἀποκτείνει III β 9 (insert Ald.), ἄ. ἀποκτείνας III γ 7, cf. IV α 6; ἐκόντα * οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτείνει ἄκοντα δὲ III α 1, ἄ. με ἀναγκάσας εἰσελθεῖν V 13. (6)
- ἀλγίω**, cf. συν.
- ἀλήθεια**, ἡ μὲν * δόξα τῶν πραχθέντων πρὸς τῶν λέγειν δυναμένων ἐστίν, ἡ δὲ ἀλήθεια πρὸς τῶν δίκαια καὶ δσια πρασσόντων III β 2, ἡ ἄ. σκεπτά αὐτῶν III δ 2, σύμμαχος ἦν ἡ ἄ. τῶν ὑστέρων λόγων V 37; ἀπολυόμενος * ὑπὸ * τῆς ἀληθείας τῶν πραχθέντων III β 10, σωθῆναι μετὰ τῆς ἄ. V 2, ἔλεγχον τῆς ἄ. V 35, cf. Fr. 35, τῆς * * ἄ. * * τιμωρὸς V 37, πρόφασιν * * * μετὰ τῆς ἄ. ἀναθεῖναι V 59; πιστεύων * * * τῇ * ἀληθείᾳ τῶν ἐξ ἐμοῦ πραχθέντων II δ 1, δόξῃ καὶ μὴ ἄ. τὴν κρίσιν ποιήσασθαι III β 2, ἐπ' * * * τῇ ἄ. τῶν πραγμάτων V 3, ἄ. μάλλον ἢ δεινότητι εἰρησθαι V 5, τῇ ἄ. ἐχρήτο V 33, 40. ἀνάγκη μάλλον ἢ ἄ. ἔλεγε V 42, ἀγῶνες τῇ * ἄ. σύμμαχοι V 86; ὦν * τὴν ἀλήθειαν * εἰληφε I 7, διηγῆσασθαι τὴν ἄ. I 13, κατὰ * τὴν ἄ. ὦν ἔπραξεν III β 3, ψευδῇ τὴν ἄ. τῶν πραχθέντων ἡγήσασθαι III γ 3, τὴν ἄ. εὐρεῖν τῶν γεγενημένων V 72. (22)
- ἀληθής**, I. ἀληθῆς * ἡ αἰτία VI 27 (his); τὸ πραχθὲν * ἀληθές I 6, κρείσσον * τὸ ἄ. V 25; ὑπεραπολογούμενος τῆς ἀληθοῦς ὑποψίας II δ 2; ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς V 41, ψευσθῆτε τὰληθοῦς V 46, μετὰ τοῦ ἄ. * κινδυνεύων V 50,

ισχυρότερον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ δ. V 27, cf. VI 3, καλεῖσθαι... αὐτοῦ τοῦ δ. V 27 = VI 5; ἐν τῇ δικαίᾳ καὶ τῇ εὐνομίᾳ VI 15; ἀληθῆ την αἰτίαν ἐπέλαβον V 32; οἳς τὸ ἀληθὲς καταστήσαναι V 37, συλλάβει παρὰ τὸ δ. V 87 = VI 5, δ. ἔτιώστε VI 24, 32; πότερ' ἀληθῆ ἐστὶν V 35; λόγους ὡς ἀληθεῖς ἀναμένους V 41; τέληθῃ κατηγορεῖν I 15; ἀληθῆ λόγῳ I 24, VI 41, cf. VI 41, τέληθῃ λόγῳ II 74, V 18, VI 23, 25, cf. V 32, 34, VI 14, τέληθῃ μαρτυρῆσαι II 87, δ. μὲν, λεπτὰ δὲ καὶ ἀκριβῆ (sc. ἀρετῆς) III 82, τέληθῃ κατεπαύον V 37, δ. ...κατηγοροῦσι V 83, δ. ...λόγῳ μαρτυροῦντων δ. ἀναι V 84, cf. VI 25 (bis), ἔφαλλον· τὰ καὶ τὰ γινώσκοντα VI 23, τὰ καὶ τὰ δίκαια πιστεύουσθαι VI 26, ἢ τὰ πιστὰ ἢ τὰ μὴ δ. ἀπιστα ποιεῖν VI 29 (bis); κριταὶ τῶν ἀληθῶν V 94; λόγους ... ὡς δ. ὅσων V 35, cf. 42; τὰ εὐλόγητα ἀληθεῖς ἴσα II 88, ἀπιστοι· τοῖς δ. V 3, τοῖς δ. χρῆσθαι V 64. II comp. λόγους ἀληθέστερα V 37; ἀληθέστερα καὶ εὐοκότερα (sc. δυνάμει) VI 16. (51)

ἀληθώς, comp. πιστότερον ἢ ἀληθέστερον σύγκριται III 74. (1)

ἀλίσκομαι, κακὰ· ἐργασμένος ἡλισκόμεν ... τῷ πράγματι V 11; ἀνοσίως ἀλώσομαι II 82; ἥξει ἀλωσόμενος αὐτήν (sc. γραφήν) II α 8; ἀλολίης τοῦ φόβου V 59; εἰ ... ἀλολίη II α 8; τὸ ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν· τὰς διώξεις II γ 6, τὸν· φεύγοντα· δ. IV 89; ἀλούς· τὴν γραφήν II β 9. (8)

ἀλιτήριοι, τὴν τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν IV α 3, τὸ μήνιμα τῶν δ. IV β 8, IV γ 7, IV δ 10; δεινούς ἀλιτηρίους ἐξομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστροπαίους IV α 4. (5)

Ἀλκιβιάδης, Fr. 8.

ἀλλά, A. Post enunt. neg. I. uni voc. obliquitur: 1. nom. V 35, Fr. 57; 2. pron. V 85; 3. adi. II β 5, 9, III

β 8, III γ 11, IV β 2 = 3, IV γ 3; 4. adv. I 5, II γ 6, II δ 10, IV δ 6, Fr. 57; 5. verb. IV δ 6; 6. part. II β 12, III β 7, III γ 10, III δ 2. II. clausulae opponitur: 1. part. I 22, II γ 8, III β 7, III δ 5, IV δ 1, V 22, 94, Fr. 67; 2. praep. I 9, II δ 10, III δ 4, 6, IV δ 8, V 10, 14, cf. VI 2, VI 18; 3. dat. IV γ 4; 4. clausulae non eiusdem modi, praep. et adv. I 28; praep. et part. II γ 8; praep. et dat. II δ 8; dat. et part. III β 3, V 41; part. et nom. III δ 9; part. et ὥστερ VI 11; dat. et praep. VI 24. III. c. enunt.: 1. c. ind. I 13, 26, II β 2, 5, 6, II γ 4, II δ 3, III β 7, III γ 6, 10 (bis), V 13, 16 (bis), 21, 22, 29, 34, 41, 48, 57, 61 (ἀλλ' οὐδ'), 63, 69, 89, 90, VI 6, 34, 44, 48; 2. c. cond. II δ 10, III δ 3, 9, IV β 1, V 8, 66; 3. c. imper. III β 11, III δ 10, V 66, 71, 86; 4. c. inf. II α 7, III δ 4, V 13, VI 1, 7; 5. c. part. II β 12. IV. c. al. part. coniungitur: οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ III γ 4, VI 33, 41; οὐ — μόνον — ἀλλὰ καὶ V 6; οὐχ — μόνον — ἀλλὰ καὶ IV β 1; οὐδὲ — μόνον — ἀλλὰ καὶ III δ 7; μὴ — μόνον — ἀλλὰ καὶ II β 4; οὐκ — μόνον — ἀλλ' II β 13; οὐκ vel οὐδὲ sive οὐδ' — ἀλλὰ καὶ III γ 7, IV γ 6, V 77, VI 36.

B. Post enunt. posit. τούτους ἐκέλευον γίνεσθαι — ἀλλ' ἐξήρκει κτλ. I 10, λέγειν ὅτι κακοῦργος ἀπέφυγον ἀλλ' οὐ τοῦ φόβου τὴν δίκην V 16, τούτω χρῆσθαι ἀγωνίσματι — ἀλλὰ μὴ ἀποκτείνειαι V 36, ὑπὲρ Δικίου ἀπολογήσασθαι ** ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον V 60.

C. I. Toti sententiae praecedenti opponitur sententia c. ἀλλά I 13, 18, III γ 7, V 10, 25, 28, 50, 58 (ter), 59, 63, 80, Fr. 57, 69. II. εἰεν

•• ἀλλά IV β 3, V 58. III. ἀλλά γάρ V 62. (127)

D. ἀλλ' c. elisione scripta: I 9, 10, 13, 26, 28, II α 7, II β 6, 12, 13, II γ 4, II δ 10 (ter), III β 7, 11, III γ 6, 10 (bis), III δ 2, 3, 4 (bis), 5, 9 (bis), 10, IV β 1, 3, IV δ 6, 8, V 8, 13 (bis), 14, 16 (bis), 21, 22 (bis), 25, 28, 29, 34, 41, 58, 60, 61, 63 (bis), 66 (bis), 69, 80, 85, 89, 90, VI 1, 2, 6, 11, 18, 24, Fr. 57 (bis), 69.

ἀλλάσσω, ἡλλάξαντο •• πολλῆς εὐδαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν V 79. Cf. etiam ἀπ', δί'. (1)

ἀλλαχόθεν, ἀδύνατον ἃ. ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦσθαι III δ 3. (1)

ἄλλοθεν, πόθεν — ἃ. ἢ ἐκ τῶν τοιούτων; VI 29. (1)

ἄλλοθι, ποῦ ••• ἃ. ἢ πρὸς ὑμᾶς I 4, οὔτε ἐν τῇ Μυτιλήνῃ •• οὐτ' ἃ. οὐδαμοῦ V 24 (sic N, A: rell. ἄλλοθεν). (2)

ἄλλος, 1. sine art. ἄλλου στοχαζόμενος II α 4, ἃ. ••• ἀμαρτάντος III β 3; ἐπ' ἄλλον λόγον ὁρμῆσαι III δ 5; τὰ •• εἰκότα ἄλλα •• ἀποδέδεικται ὄντα II δ 10. 2. c. art. παρὰ τὸν ἄλλον τρόπον III β 1: οἱ •• ἄλλοι V 34, cf. 38, 70, VI 45, οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι V 34, cf. 84, VI 47; τὰλλα ἀνήγετο πλοῖα ἅπαντα V 24, καὶ τὰλλα ὅποσα γίγνεται V 88 = VI 6; τῶν •• ἄλλων οἱ δυστυχοῦντες II β 1 τῶν ἃ. •• τινα II β 3, τῶν ἃ. δοῦλων II β 7, τῶν ἃ. ἱατρῶν IV β 4, τῶν •• ἃ. ξένων V 17, ὑπὸ τῶν ἃ. V 23, τῷ τῶν ἃ. V 23, τῶν ἃ. πολιτῶν VI 33, cf. Fr. 51; τῶν ἃ. ἀπάντων (τῶν) κατηγορουμένων IV δ 3, τῶν ἃ. πραγμάτων V 8, τῶν ἃ. ἀπερ μέγιστα V 62, περὶ τῶν ἃ. ὦν •• κατηγοροῦσιν VI 8, [V 47 codd. ἄλλων quod mutavit Bl. in ἄλλως, q. v.]; τοῖς ἄλλοις (sc. ἀνθρώποις) V 10, 11, 17, τοῖς ἃ. Ἑλλησι V 13, τοῖς ἃ. Μυτιληναίοις V 77, τοῖς ἃ. Ἀθηναίοις VI 12; ἐπὶ τοῖς ἄλλοις (sc. πράγμασι) V 88 = VI 6; τοῖς

ἄλλους II β 4, τοὺς ἃ. πολίτας Fr. 68; τὰς •• ἄλλας ἡμέρας Fr. 57; τὰ •• ἄλλα — διηγῆσασθαι I 18, τὰ •• ἃ. •• λέγειν III β 1, τὰ ἃ. παραπλήσια •• ἐπιδείξαι IV γ 1, εἰς τὰλλα ἱερὰ πάντα VI 45. 3. ἄλλος τις similia IV γ 5, VI 13; τις ἄλλη συμφορὰ II β 1; παρ' ὑμῶν ἢ ἄλλου του I 26; ἄλλον τινὰ •• ἐλεγχον V 38; δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν IV α 4, ἃ. τινὰ πρόκλησιν VI 27; ἄλλο τι κακὸν ποιούντας II β 6, ἃ. τι μίasma ἔχοντες V 82; ἄλλοι τινές II γ 2, ἃ. τινές κακοῦργοι II δ 6; ἐν ἄλλοις τισιν (sc. πράγμασι) VI 9. 4. ὅστις ἄλλος, εἰς ἥντινα ἄλλην σωτηρίαν II δ 1. 5. ἄλλος οὐδὲς similia, VI 15, οὔτε ἄλλο σημείον οὐδέν (sc. ἐφάνη) V 27; ἄλλου οὐδεὶς ἐθέλοντος V 24; ἄλλον V 11 (v. infra); μηδὲν ἄλλο μήτε εἶπον VI 48, II δ 3 (v. infra). 6. ἄλλοι πολλοί, ἄλλοις πολλοῖς ἀνθρώπων VI 15. 7. ἄλλος ἢ similia, οὐδεὶς ἄλλου ἔνεκα ἢ ἴνα V 11; οὐτ' — ἡλισκόμεν ἄλλω ἢ αὐτῷ τῷ πράγματι V 11; προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο ἢ — ἀπολογηθῆναι II δ 3; μὴ ἄλλα κατηγορήσειν •• ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον V 11, ἃ. κατηγορεῖ ἢ ἃ διώκει, VI 10.

(65)

ἄλλότριος, ἄλλοτρίατύχη κέχρηται IV δ 8: τινος τῶν ἄλλοτρίων (sc. δοῦλων) VI 23; τῶν ἄλλοτρίων ἐφίεσθαι V 79; [III β 3 pro lect. codd. ἀκουσίους Schoell scripsit ἄλλοτρίας, Bl. ἀνοσίους]. (3)

ἄλλως, 1. οὐδαμῶς ἃ. ἐλέγχειν ἢ ἐξ ὧν II β 4, τῶν •• λόγων •• κριτὰς V 47 (codd. ἄλλων, quod D. et J. delere, Bl. in ἄλλως mutare voluit). 2. ἄλλως τε καὶ, ἃ. τ. κ. τοῦ μέν •• ἀποθανόντος I 5 ἃ. τ. κ. μὴ παρόντες τυγχάνωσιν V 32, ἃ. τ. κ. ἐὰν μὴ ἢ V 87. (5)

ἄμα, 1. adv. ἃ. •• βοηθῆσαι I 3, ἃ. διακονοῦσαν I 17, ἃ. ἐγγέουσα I 19, ἃ. οἰομένη I 19, ἃ. ἡμαρτέ τε καὶ III δ 8, ἃ. •• ἐπεδύμουν V 25, ἃ. τε πανουργοῦσι καὶ V 65, ἃ. •• παρέξομαι

ἔπασχεν ἡμίνετο IV δ 6, κρείσσονως ἢ. IV δ 7; ὁ * ἀμυνόμενος IV δ 4 (δῖς); τοῦ ἀμυνομένου IV δ 8; τῷ ἀμυνομένῳ IV δ 5, cf. 7; τὸν * ἀμυνόμενον IV δ 3; οὐ γὰρ ἂν ἡμυνάμην IV β 6. (20)

* Ἀμφίπολις, Fr. 25.

ἀμφισβητέω, περί τοῦ ἀποκτείναντος ἀμφισβητεῖ III δ 3 (codd. ὑπέρ, Bl. περί): ἀμφισβητήσῃν πρὸς ἐμέ III α 1. (2)

ἀμφισβητήσιμος, ἐὰν * τι ἀμφισβητήσιμον ᾖ III α 1. (1)

ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ἵπτελίου V 16. (1)

ἀμφοῖν, ἐκ * ἀ. τοῖν ἀνδροῖν V 51; ἐξ ἀ. III β 6, III γ 10, ἀ. ἀπολύεται τοῖν ἐγκλημάτοις III β 9, ἵπ' ἀ. V 31; ἀμφοῖν * ἡμῖν III β 3, ταῦτα ἀ. αὐτοῖν ἐστὶ III γ 10. (7)

ἀμφοτέρος, ἀμφοτέρα ταῦτα ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐστὶ III γ 10; ἱκανά * ἦν ὑπομνησαι καὶ ἐνθυμηθῆναι * * ἀμφοτέρα VI 46, cf. 20; ἥδιστα καὶ ἐπιτηδεύματα ἀμφοτέροις VI 11; ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις II γ 6. (5)

ἄν, A. IN APODOSI, I. c. ind. I. altero vel tertio loco sent.: a. post οὐκ (impf.) II β 13, V 68, οὐτ' VI 36; (aor.) V 56, ὁ δ' οὐκ III δ 5,¹ Fr. 1, 51. b. post οὐ γάρ (impf.) II β 7,¹ 10, V 25; (aor.) II α 4, II γ 6,¹ III β 5,¹ IV β 6. c. post οὐδεῖς (impf.) <III β 4> [add. D.], IV δ 2; (aor.) II γ 7¹ (codd. γάρ). d. post οὐδεῖς γάρ (impf.) V 69; (aor.) II α 4. e. post pron. (praesertim demonstr.) (impf.) I 11, 12,¹ II γ 2 (δῖς), V 38 = VI 28, VI 27; (aor.) (post pron. et γάρ) II γ 7. f. post adi. vel adv. (impf.) IV α 6,¹ V 48, 74, VI 28; V 32, VI 29; (aor.) II α 9¹, V 28 [V 16 pro αἶ, q. v.]. 2. in med. sent.: a. post οὐκ (impf.) III γ 2¹; (aor.) III γ 2,¹ III δ 6.¹ b. post οὐδεῖς (aor.) III δ 5,¹ c. post pron. (impf.) II γ 5, IV δ 1. d. post adi. vel adv. (impf.) V 84,¹

VI 42¹; V 26,¹ 86; (aor.) III δ 7,¹ V 62,¹ 63, πῶς III δ 7,¹ IV β 5,¹ IV δ 5¹: (plpf.) IV β 3.¹ e. post alia verba (impf.) I 7,¹ II γ 2,¹ V 26, 35.¹ 3. post verbum sent. (impf.) II α 4, II β 6 (om. vulg.) <IV β 2> [sic Bl.], V 13; (aor.) II β 13, V 69; (plpf.) I 7. 4. in sent. subord. a. initio sent.: a. post neg. (impf.) III γ 1, V 11, 66, VI 24; (aor.) V 13,¹ 93. b. post οὐδεῖς (impf.) V 15.¹ c. post conji. (impf.) VI 11; (aor.) II γ 3, V 60.¹ d. post alia verba (impf.) V 62.¹ e. post verbum (impf.) VI 10, 23. β. in med. sent.: a. post neg. (impf.) II γ 5; (aor.) III β 8. b. post. pron. et μέν (impf.) VI 29. c. post alia verba (aor.) <V 45> [add. Baister, ἐγένετ' ἂν D.]. 5. ἄν — ἄν (pro simpl. ἄν) (impf.) ἐν ᾧ — οὐτ' ἂν * * * τοῦτοις ἂν ἐσφύζομην V 11; (aor.) κἂν * * * * συλλέξαι, οὐκ ἂν * * * * ἦλθον II β 9, οἱ ἐντυγχόντες ἄν — ἡγγείλαν ἄν II γ 2, οὐδὲ γὰρ ἄν — ἂν ἀπεστέρησα III γ 2, καὶ γὰρ ἄν * * * * ἂν ἔφη IV γ 5, ἔγωγ' ἄν — ἡφάνιστ' ἄν V 52. [impf. 50, aor. 40, plpf. 2.] (92)

II. c. opt. I. altero vel tertio loco sent.: a. post οὐκ, (praes.) III γ 11, V 67 (οὐκουν). b. post οὐδεῖς, (aor.) VI 5, V 87¹ (καὶ οὐδεῖς). c. post pron. (praes.) IV δ 4, VI 30, VI 5 (καὶ αὐτῆς); (aor.) VI 43 (καίτοις τι). d. post adi. (praes.) III δ 6; (aor.) V 53, I 27¹ (τῆς δικαιοσύνης), <IV δ 3> (ἀνοσία γάρ) [ἄν add. Turr.]. e. post adv. (praes.) II γ 10 (πῶς), IV β 9 (οὕτω γάρ), V 16 (καίτοι πῶς), cf. VI 47; (aor.) V 90 (πῶς), V 54 (τοῦτο μέν), V 58 (καὶ γάρ), V 59 (καὶ πολὺ), V 75 (καίτοι τάχ'); (pf.) I 28 (πῶς γάρ). f. post nom. vel part. (praes.) VI 30; (aor.) VI 1 (καὶ εὐχόμενος). 2. in med. sent.:

¹ Hoc numero designantur ei loci in quibus ἄν verbo praecedit nullo vocabulo intermisso.

a. post οὐκ (praes.) II δ 5, III δ 8; (aor.) VI 49,¹ VI 51 (*bis*).¹ *b.* post pron. (praes.) II γ 8. *c.* post adi. (praes.) I 18, II α 10,¹ II δ 7,¹ V 91¹; (aor.) III γ 11,¹ VI 2. *d.* post adv. (praes.) <II β 4> [add. Bl., Bk. ἐγὼ δν], <III β 6> [add. D., Turr.], II β 10, III γ 9 (πῶς), cf. V 92; (aor.) V 64,¹ V 91. *e.* post nom. (praes.) III δ 4. *3.* post verbum sent. (praes.) <I 25> [add. D., Turr.], II α 9, III γ 7, 9, 11, V 59; (aor.) V 71, VI 49, 4. in sent. subord. *a.* initio sent.: *a.* post neg. (aor.) V 71,¹ VI 10¹ (*bis*) (οὐτ'). *b.* post coni. (aor.) I 17 (ὅπως), V 8 (ἐπεὶ κἀν), [V 34] (πρίν) [del D.], V 72 (ὅ τι), V 89 = VI 6 (ὅποι). *c.* post alia verba (aor.) IV δ 1 (superl. adi.). *β.* in med. vel fine sent.: *a.* post adi. (praes.) VI 19 (om. codd.).¹ *b.* post adv. (praes.) VI 19. *c.* post verb. (praes.) VI 14. *5.* δν — δν (pro simpl. δν) (praes.) πῶς δν — φονεύς εἴη δν IV γ 5, ἦν οὐτ' δν * * * οἷός τ' δν εἴη VI 15; (aor.) οὕτω γὰρ δν * * * πράξαιτ' δν IV δ 11. [praes. 37, aor. 33, pf. 1.] (71)

III. c. infin. *A.* = indic. 1. initio sent. δοκεῖ δν * * δύνασθαι V 45. 2. in fine sent. ὡς πάντα ποιῆσαι δν V 63. 3. in sent. subord. ὅτινα οὐκ δν — φυγεῖν II δ 5. *B.* = opt. 1. initio sent. οὐ γὰρ δν * * * ἀσφαλέστερον εἶναι II α 8, πάντας δν οἶμαι ὁμολογήσαι V 14, ἐν πολλῇ δν ἔχεσθαι * * * δοκῶ V 65, εἰκότως δν ἀγανακτεῖν * * * δοκῶ IV β 1, ἐλπίζων οὕτως δν * * * πράξαιεν VI 4. 2. in med. sent. πιστότερος δν * * * δοκῶ εἶναι III γ 5, δικαίως δν * * * ἀποψηφίσασθαι VI 33. 3. post verb. τῷ φεύγειν δν V 8, ἡγήσατο * * * σωθῆναι δν V 37. 4. δν — δν. οἶμαι δ' δν — τοσοῦτον δν εἰπεῖν V 65. [praes. 6, fut. 1, aor. 7.] (14)

B. IN PROTASI, I. c. coniunc. (praes.) ὡς δν II α 3; ὅ τι δν V 32 (codd. δταν), cf. 90, VI 14; ἐφ' οἷς δν V 32 (*verbo omissio*); ὥν δν V 32; καθ' ὧν δν V 38; ἄττα δν Fr. 35; (aor.) ἔως δν II α 3; ὥν δν III β 6; καθ' ὅ τι δ' δν V 46 (*bis*); ὅ τι δ' δν V 89 = VI 6; ὅστις τε δν V 92. [praes. 8, aor. 8.] (15)

II. δν = ἐάν q.v.: κἀν = καὶ ἐάν v. ἐάν.

ἀναβαίνω, ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀνέβη V 40; ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι V 40; ἀναβάς εἰς τὴν ἡλιαίαν τὴν τῶν θεσμοθετῶν VI 21, *a.* * εἰς τὸ δικαστήριον VI 21. (4)

ἀναβοῶ, ὡς ἀνεβόησεν V 69. (1)

ἀναγιγνώσκω, I. act. τοὺς * νόμους ἀνέγνω VI 37. II. pass. 1. ἀνεγνώσθη τὸ γραμματεῖδιον V 56 (vulg. ἀνεώσθη); ἀφανίσαι τὰ ἀναγνωσθέντα V 56. 2. = *persuadere*, ὑπὸ * τῶν κυρίων ἀναγιγνώσκωμεν [*i.e.* ἀκόλουθοι] II β 7. (4)

ἀναγκάζω, I. act. 1. c. acc. et inf. δρᾶν ἀπαντας ἀναγκάζει III γ 1; ἀναγκάζων ἐμὲ ἀπολογεῖσθαι V 75; πεινὼν τὸν παῖδα * * * ἡνάγκασα VI 15, cf. VI 17 (*bis*) (*sc.* τὸν παῖδα πεινῶν); ἡνάγκασε τὸν * ἀμυνόμενον ἀντιτίπτειν IV δ 3, ἡνάγκασεν (*sc.* τὸν παῖδα πεινῶν) VI 17 (*bis*); ἡνάγκασαν * * * τὸν ἀγῶνα καταστήναι I 2; με ἀναγκάσας εἰσελθεῖν V 13. 2. c. inf., acc. subaud. <ἡ βιάσματος> ἀναγκάζοι * * * κατηγορεῖν I 10 (codd. -ει); ἀναγκάσας πεινῶν VI 21. 3. c. acc. τοὺς ἐλευθέρους ὁρκοὺς καὶ πίστεσιν ἀναγκάζειν VI 25. II. pass. 1. c. inf. ἀναγκάζοιτο κινδυνεύειν VI 1; ἀναγκάζονται τάληθ' ἰλέγειν VI 25; ὑπ' * τῆς συμφορᾶς ἡνάγκασται ἰλέγειν III γ 1; ὑπ' * τῆς συμφορᾶς ἡναγκάσθη III β 1; ἡναγκάσθη συνεξαμαρτεῖν V 76; ὑφ' οὗ ἡναγκάσθημεν κατασχέειν V 21; ἀναγκάσθει γράψαι

¹ Hoc numero designantur ei loci in quibus δν verbo praecedit nullo vocabulo intermisso.

V 54. ἀ. τοῦτο ἐργάσασθαι V 58.
2. abs. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς
V 41; ἴνα μὴ ἀναγκαζόμενοι *** λέ-
γοιεν I 10. (23)

ἀναγκαῖος, I. de pers. ὑμεῖς γάρ μοι ἀναγ-
καῖοι I 4; ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ἐκείνου
ἀναγκαίων V 59; καὶ φίλους καὶ ἀναγ-
καίους ** καλοῦσι I 29. 2. de rebus
σπάνει τῶν ἀναγκαίων IV α 2. (4)

ἀναγκαῖως, ἀ. ἔχει — καταστῆναι I 1.
(1)

ἀνάγκη, I. ἡ * παροῦσα ἀνάγκη * ἰσχυρο-
τέρα VI 25; οὐδὲν * πικρότερον τῆς
ἀνάγκης II β 4, ὑπὸ * σκληρᾶς ἀ. βια-
ζόμενος III β 2, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀ.
V 40; ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμιᾶς ἀλλ'
ἀνάγκῃ V 22, οὐδ' ἀπάτῃ ἀλλ' ἀ. V
22, τῇ ἀ. χρώμενος V 40, ἀ. μάλλον
ἢ ἀληθείᾳ ἔλεγε V 42, ἀ. μάλλον ἢ
γνώμῃ ἔπραξε V 79, κατωκίσθησαν ἀ.
Fr. 49; τοσαύτην * ἀνάγκην ὁ νόμος
ἔχει VI 4; αἱ ἀνάγκαι * ἰσχυρόταται
καὶ μέγιστα εἰσι τῶν ἐν ἀνθρώποις
VI 25; τοὺς δούλους ἐτέραις ἀνάγκαις
(sc. ἀναγκάζειν) VI 25. 2. c. inf.
ἀνάγκη — ἐπὶ τοῖς ** λόγους εἶναι
V 3, ἀ. ἐνθυμείσθαι V 6, ἀ. — ἐξαμαρ-
τεῖν V 6, ἐκπληξιν * παρέχειν ἀ. V 6,
ἀ. — χρῆσθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ
V 87, cf. VI 4, ἀ. * τῆς δίκης νικᾶσθαι
V 87 = VI 5, ἀ. — διάγνωσιν ποι-
εῖσθαι VI 18. (22)

ἀναγνος, τόνδε μαρὸν καὶ ἀναγνον δντα
II α 10. (1)

ἀνάγω, I. act. τὸν * νόμον εἰς τὸν πατάξαντα
τὸν φόνον ἀνάγοντα IV γ 7. II. med.
τᾶλλα ἀνήγετο πλοῖα V 24; πρὶν ἀνά-
γεσθαι με εἰς τὴν Αἴνον V 25; [Dobr.
V 70 ἀνήχθη pro vulg. ἀπήχθη]. (3)

ἀναιδεια, εἰς τοῦτο * τόλμης καὶ ἀναιδίας
ἦκει III γ 5 = IV γ 6. (2)

ἀναδείκνυμι, ἀναδέξει Fr. 47.

ἀναιδής, ἀναιδής καὶ τολμηρὸς ὦν III
γ 1. (1)

ἀναίρεσις, κοινωνὸν * τοῦ θανάτου τῆς δ'
ἀναιρέσεως (sublatio) V 68, περὶ τὸν

τῆς ἀναιρέσεως (collectio) καιρὸν πλημ-
μελήσας III γ 6 [del J.]. (2)

ἀναιρέω, αἷμα — νύκτωρ μὲν ἀναιρεθέντος
(occisī) νύκτωρ δ' ἐντιθεμένου εἰς τὸ
πλοῖον V 45: ὑποδέχονται τοῖς ἀκοντί-
ζουσι τὰ ἀκόντια [ἀναιρεῖσθαι] (colli-
gere) III γ 6 [del. Fr. et J.]. (1)

ἀναίτιος, I. abs. ἐν τούτῳ * ἀναίτιος V 66;
τὸν αἴτιον ἀφέντες τὸν ἀναίτιον διώ-
κομεν II α 2, cf. II β 11, τὸν ἀ. κατα-
λαβόντας II δ 11, ἑμαυτὸν ἀ. ἐπιδείξει
V 19, ἀ. με δντα ἀπολέσαντες V 71;
τούτων ἀναιτίων δοκούντων εἶναι II
β 4; συγκαταπιπλάναι τοὺς ἀναιτίους
II α 10, τοὺς ἀ. διώκομεν IV α 4.
2. c. gen. ἑμαυτὸν ἀναίτιον ἀποδείξει
τοῦ πράγματος V 66. (10)

ἀνάκειμαι, τὰ ἐν ἀδῆλῳ ἔτ' ὄντα ἐπὶ τῇ
τόχῃ * ἀνάκειται V 6. (1)

ἀνακλαῖω, ἀποστεροῦμενος — ἀτυχίας
ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς II δ 1. (1)

ἀνακράζω, οὔτε ἀνέκραγεν οὐτ' αἰσθησιν
οὐδεμίαν ἐποίησεν V 44. (1)

ἀνακρίνω, I. act. σαφῶς ἀνακρίναντες τοὺς
ἐργασαμένους II γ 2. II. pass. ἀνα-
κρινόμενος ὑφ' ἡμῶν II α 9. (2)

ἀναλίσκω, ᾧ προστετέκτο ἀνείσθαι καὶ
ἀναλίσκειν VI 13. (1)

ἀναμάρτητος, ὁμοίως * τούτῳ ἀναμάρτητος
ὦν III β 10, φάσκων * ἀ. εἶναι III γ 9,
τοῦδε μάλλον ἀ. ὦν III γ 9; τὸ μερά-
κιον ἀναμάρτητον δν III δ 8; τὴν
ἀναμάρτητον συμφορὰν III β 11: εἰς
τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι III
γ 9. (6)

ἀναμνησκω, ὑπὲρ * τοῦ ἀποθανόντος
ἀναμνησκῶν τὴν ποιήν II δ 11. (1)

ἀναμφισβητήτως, ἀ. ἕνα τὸν ἀγῶνα ***
ἐποίησεν V 16. (1)

ἀνάνδρως, ἀ. * διαφθαρῆναι II α 8. (1)

ἀναξύω, τά * ἐν τῇ γῇ δντα ἀναξύσαι V
45. (1)

ἀναπίθω, πειρῶμαι ὑμᾶς ἀναπείθειν Fr. 77.
(1)

ἀναπέτομαι, οἰχήσονται ἀναπτέμενοι Fr.
57. (1)

- ἀναποκρίτως, δ. εἰπών III γ 2. (1)
 ἀνάστατος, πατρίδα ἀνάστατον V 79. (1)
 [ἀνασφίξω, ἀνασώθη V 56 v. ἀνεγνώσθη.]
 ἀνατίθημι, τὴν πρόφασιν — ἀναθεῖναι,
 ὅτι κτλ. V 59; τουτοισὶ τὸ ἀσέβημα
 τοῦτο ἀναθέντες IV β 9; τοῦτω τὰ τοῦ-
 του ἀσεβήματα ἀναθέντας II α 11. (2)
 ἀνατροπές, τοῦ οἴκου II β 2. (1)
 ἀναφαίνω, ᾗδεσαν· οἰκεῖον σφίσι τὸ κακὸν
 ἀναφανδόμενον I 13. (1)
 ἀναφέρω, ὅτοι· ἀπεργαζών τὴν ἀμαρτίαν
 V 89, cf. VI 6 (codd. ἀνέγ-): τῆς κηλῆ-
 δος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένη III γ 11. (3)
 ἀναχωρεῖ, ἡ ποιητὴ εἰς ἡμᾶς· ἀναχωρεῖ
 II α 3; τοῦ μᾶσματος ἀναχωροῦντος
 εἰς ἡμᾶς II α 3. (2)
 ἀνδράποδον, τὰ· ἀνδράποδα βασανίσαι
 I 9, cf. 12, τὰ ἀ· παραδοῦναι I 11,
 ἀ· ἀπολύσειν V 20, cf. 20; ὁμολο-
 γούντων τῶν ἀνδραπόδων I 7, ἐκ· τῆς
 τῶν ἀ. βασάνου I 8. (7)
 ἀνδρείος, οὐδένα οὕτω θερμὸν καὶ ἀνδρεῖον
 ἀνθρωπον II δ 5. (1)
 Ἄνδρων, Fr. 14.
 ἀνελιγμένως, κάκεινον ἀ. καὶ ἀνοικτίστως
 ἀπώλεσεν I 25. (1)
 ἀνεξέλεγκτος, οἱ· ἐπιβουλεύοντες ἀνεξέ-
 λεγκτοὶ ἀν εἰεν II α 10. (1)
 ἄνευ, δ. τῆς αἰτήσεως V 4, cf. 4, ἀ. κινδύ-
 νων V 7, ἀ. προφάσεως V 22, ἀ. Ἀθη-
 ναίων V 47, ἀ. βασάνου V 50, ἀ.
 κακότητος καὶ αἰσχύνῃς VI 1, ἀ. μαρ-
 τύρων VI 28. (8)
 ἀνέχω, τοιαῦτα ἀνέχεσθαι ἀκούοντας IV
 γ 1. (1)
 ἀνήκεστος, ἀνήκεστον ἔργον ἐργάζεσθαι
 V 91: ἐν· τοῖς ἀνήκεστοις πλέον βλά-
 βος τὸ μετανοεῖν V 91. (2)
 ἀνήκουστος, δεῖσεται ἀθέμιστα καὶ ἀνδρία
 καὶ ἀτέλεστα καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς
 καὶ ὑμῖν I 22. (1)
 ἀνήκω, (πότερον) ἀνήκει (sc. φόνος) εἰς
 τοὺς θεωμένους III γ 7. (1)
 ἀνὴρ, 1. *adultus*, ἐναντίον μαρτύρων πολ-
 λῶν, καὶ ἀνδρῶν καὶ παίδων VI 19.
 2. *maritus*, ἐλεῆσαι τὸν ἑαυτῆς ἀνδρα

I 26. 3. *uir*, ἀνὴρ καλὸς τε καὶ
 ἀγαθός I 14: ἐν ἀνδράσι· ἀγαθοῖς
 V 4. 4. *aliquis* (in loco pron. in-
 def.), ὑπὸ· ἐνὸς ἀνδρὸς ἀποθνήσκων
 V 44, ἀ. περὶ θανάτου φεύγοντος V 95;
 πλέονος οὐδὲν ἐστὶν ἄξιον ἀνδρὶ συνα-
 γωγίσεσθαι V 93; παροιων εἰς ἀνδρα
 πολλὸ αὐτοῦ σωφρονέστερον IV β 1,
 ἀ. ἀπέκτεινα V 63: πρὸς τοῦτω δύο
 ἀνδρας (sc. κατέστησα) VI 13. 5. *cum*
alio subst. con. σημεῖον· ἀνδρὸς τεθνήωτος (ἐντιθέμενον)
 ἐκβαλλομένου κύκτωρ V 28; παρ'
 ἀνδρὶ ἐταίρω αὐτοῦ δειπνῶν I 18, παρὰ
 ἀ. φίλῳ αὐτοῦ εἰστιάτο I 26; παροι-
 νων εἰς ἀνδρα πρεσβύτην IV α 6, ἀ.
 ἐχθρὸν τιμωρήσασθαι VI 9. 6. *c. pron.*
 ὅδε, de eo qui loquitur, *ego*, ἐξελέγξαι
 ἀδικοῦντα τόνδε τὸν ἀνδρα τὸ πλῆθος
 VI 9. 7. *c. art. de eo de quo oratio*
habita est, ille, is: a. de eo qui
interfectus est, ὁ ἀνὴρ ἀπέθανε II
 δ 8, cf. IV β 3, IV γ 2, IV δ 8, V
 26, 44 (omm. de codd.), ὁ· ἀνὴρ
 τέθνηκεν IV β 3, cf. IV γ 4, V 54,
 ἀφανῆς ἦν ὁ ἀνὴρ V 23, cf. V 25, 26,
 64, ὁ ἀνὴρ· ἐφαίνετο V 24, ἀπό-
 λωλεν ἀνὴρ V 66 (codd. ἀ.); φονέα μέ-
 φασιν τοῦ ἀνδρὸς εἶναι II δ 10, μεθύ-
 οντος τοῦ ἀ. V 26, ζητουμένου τοῦ ἀ.
 V 27; ἀπέκτεινε τὸν ἀνδρα II α 3,
 cf. II α 6, II β 10, II γ 1, 8, IV α 6,
 IV γ 6, V 39, 42, 43, 53, 57 (*dis*),
 60, τὸν· ἀ. ὁμολογῶν τύπτειν IV
 γ 1, πείσας τὸν ἀ. V 21, ἀποθαρεῖν
 τὸν ἀ. V 28, cf. V 29, 52, ἐκβῆναι
 τὸν ἀ. V 44. 8. *de testante servo, ὁ*
ἀνὴρ ἐβασανίσθη V 31, cf. 35, ὁ ἀνὴρ
 ····· τῇ ἀληθείᾳ ἐχρήτο V 40; αὐτό-
 χειρα· τοῦ ἀνδρὸς V 47, τὸν θάνατον
 τοῦ ἀ. V 47; ἀπέκτειναν· τὸν ἀνδρα
 V 34, cf. V 34, παρέχοντας τὸν ἀ.
 V 36, τὸν ἀ. ἠφάνισα V 38, ἄξιον τὸν
 ἀ. V 46, πριάμενοι τὸν ἀ. V 47, τὸν
 ἀ. πείσειν V 56: ἐκ τῶν λόγων τοῖν
 ἀνδρῶν ἐκατέρωθεν τοῖν βασανισθέντων

V 49, ἐκ * ἀμφοῖν τοῖν ἄ. τοῖν βασανισθέντων V 51. c. de reo, qui effugit, ὁ * ἀνὴρ — ὑπαπέστη IV δ 1; ἀπολυμένου τοῦ ἀνδρός IV δ 10. d. de eo, de quo iam nunc mentio fit, ὁ ἀνὴρ ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ δήμου V 70. 8. de iudiciis ὁ ἄνδρες I 1, 3, 13, 19, 26, 30, V 1, 4, 7, 17, 20, 45, 49, 52, 72, 85, 86 (bis), 92, VI 7, 9, 14, 16, 20, 25, 28, 29, 33, 41, ὁ ἄνδρες δικασταὶ III β 2, V 84, VI 1, ὁ ἄνδρες, τῶν μεγίστων κριταὶ καὶ κύριοι II β 13, ὁ ἄνδρες παλῖται III α 1, ὁ ἄνδρες ἀνοσίων ἔργων τιμωροὶ III γ 3. (106)
ἀνθρώπινος, τὸ ἀνθρώπινον φύλον IV α 1: ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων V 81.

(2)

ἀνθρωπος, I. *homo* (deo oppositum) πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων I 25, τὰ νόμιμα τῶν ἄ. IV α 2; οὔτε θεὸς οὐθ' ἥρωας οὐτ' ἀνθρώπους αἰσχυρθεῖσα I 27. 2. de hominibus universe dicitur: a. sine art. δοκεῖ *** ἀνθρωπος δύνασθαι V 45, οὐ γὰρ ἔστιν ὁ τι ἂν ὀργιζόμενος ἄ. εὐ γινώσκῃ V 72; ἥδιστον *** ἀνθρώπων ὄντι κτλ. VI 1; οὐδένα οὕτω θερμὸν καὶ ἀνδρείον ἀνθρώπων II δ 5, χρὴ ἀνθρώπων ὄντα — πυνθάνεσθαι VI 26: πολλοὶ * ἀνθρωποὶ V 82, πῶς ἂν ἄ. σχετικώτεροι * γένοιτο VI 47; ὡς ἀνθρώπων μηδένα εἰδέναι I 28, παρανομώτατα ἀπάντων ἄ. V 17, οὐδεὶς ἠτιάσατό με ἄ. V 25, ἄλλοις πολλοῖς ἄ. αἰτία ἔστιν ἀποθανεῖν VI 15, ἀσεβαστάτους ἄ. VI 33, ἀνοσιωτάτους πάντων ἄ. VI 48; περὶ πλείστου ἔστιν ἀνθρώποις V 62, ἀδικωτάτον ἔστι τῶν ἐν ἄ. VI 7, μέγιστα εἰσι τῶν ἐν ἄ. VI 25. b. c. art. τὴν γνώμην διαφθείρει τοῦ ἀνθρώπου V 72: οἱ ἄλλοι ἀνθρωποὶ V 34, cf. V 84, VI 47, οἱ * ἄ. Fr. 35; ἀτυχέστατον * εἶναι τῶν πάντων ἀνθρώπων II β 1; παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις VI 4, τὰ πλείω τοῖς ἄ. τοῦ βίου VI 5, μέγιστον * τοῖς ἄ. VI 5; ἡ ἐμπειρία *** ἐκδιδάσκει τοὺς

ἀνθρώπους V 14, cf. VI 2, διὰ τοὺς τοιοῦτους ἄ. V 82. 3. c. alio subst. Θραξὶν ἀνθρώποις ἀπολύσων V 20. 4. c. art., de eo de quo oratio habetur, *ille*, *is*: a. de eo qui interfectus est, τέθνηκεν ὁ ἀνθρωπος V 71; [ἀποκτείνει τὸν ἀνθρώπον II α 3; add. Aldinus, perpere, ut K. monuit, quod ab accusatore semper ὁ ἀνὴρ, non ὁ ἀνθρωπος dicitur], ἀφανισθέντα λαθεῖν τὸν ἄ. V 27. b. de servo testante, ὡμολόγει ὁ ἀνθρωπος V 39, ὁ ἕτερος ἄ. V 42, διάφορος * ὁ ἄ. V 54, ὁ ἄ. *** ἔλεγε V 55; λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώπου V 42, cf. V 51: ἡφάνισ' ἂν τῷ ἀνθρώπῳ V 52: ἐβασάνειν τοὺς ἀνθρώπους V 29. c. de opponente (cum opprobrio dictum), ἀνθρωπος ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου ἐγένετο II β 2 (codd. ἄ.). 5. ἡ ἀνθρωπος, ἐβουλεύετο ἡ ἄ. I 17. (45)

ἀνίατος, ἀνίατος * ἡ μετάνοια II δ 12. (1)

ἀνοῖα, πολλὴ ἀνοῖα χρώμενος III γ 2. (1)

ἀνοίγνυμι, τὸ * γραμματεῖδιον ἀνοίχθην V 54. (1)

ἀνοικτίστως, κἀκεῖνον ἀνελεημόνως καὶ ἄ. * ἀπώλεσεν I 25. (1)

ἀνομία, τῇ * ἀνομίᾳ τοῦ παθήματος ἀμύνοντας IV α 7 (corr. cod. M. acc. praebebat; v. s. v. ἀμύνω).

ἀνομος, I. ἀνομα δρᾶν IV α 4. II. comp. πῶς ἂν ἀνθρωποὶ σχετικώτεροι ἢ ἀνομώτεροι γένοιτο; VI 47. (2)

ἀνόμως, ἄ. τινὰ ἀποκτείνει IV α 2. (1)

ἀνόσιος, I. τὸν * φεύγοντα ἀνόσιον (sc. ἔστι) ἀλῶναι IV δ 9, ὥς τι ἄ. γεγέννηται V 84; μηδὲν ἀνόσιον μὴδ' αἰσχυρὸν καταγινώτῃ II β 12, ἄ. ἐγκλημα προσέβαλεν IV β 4, ἄ. εἰργασμένω V 93: ὁ ἄνθρωπος ἀνοσίων ἔργων τιμωροὶ III γ 3; ἀπολυσάντων τοὺς ἀνοσίους III γ 11; εἰς α. αἰτίας ἦλθεν III β 3 [sic Bl., codd. omnes ἀκουσίους]; δεήσεται ἀθέμιτα καὶ ἀνόσια κτλ. I 22 (κ. ἄ. add. N, Mr.), ἄ. ὀκείδη τοῖς παισὶν ὑπολείψω II β 9, ἄ. πράσσω II β 11, ἀνόσι' ἂν πάσχοιμι II δ 7, cf. III β 10,

- III γ 11 (*cum elisione*), IV δ 3, δ. δρᾶν II δ 11, cf. IV γ 1, IV γ 6.
- II. comp. πολλὸ ἀνοσιώτερον εἶναι ἀφείναι ** τὴν τιμωρίαν I 5. III. superl. οὗτοι οἱ ἀνοσιώτατοι VI 51; τούτους *** ἀνοσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων VI 48. (21)
- ἀνοσίως**, δ. καὶ αἰσχροῦς ἀπώλεσεν I 26, δ. ἀλώσομαι II β 2, δ. * ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα II γ 8, cf. II δ 11, IV β 7, δ. διαφθαρεῖς IV δ 10. (6)
- ἀνταποθνήσκω**, ἀνταποθαρεῖν τοῦ νόμου κειμένου τὸν ἀποκτείναντα V 10. (1)
- ἀνταφαιρέω**, ὑμᾶς * χρῆ — τὴν βουλευσασαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι αὐτόν. IV α 7. (1)
- ἀντεῖπον**, ὑπέλαβον τοῦτον ἀντεπεῖν III γ 2. (1)
- ἀντί**, αὐτοὺς * βασιλίσαι ἀντ' ἐμοῦ I 11, ἀνθ' ὧν — ἔχει τὰ ἐπὶ χεῖρα I 20, ἔνα λόγον ἀντὶ δυοῖν III γ 2 (codd. ἀντιδούς), ἀντὶ (προ) τοῦ παθόντος IV γ 7, ἐγὼ ** ἐπέσθην ἀντ' ἐκείνου ποιήσαι V 62, κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας VI 9. (6)
- [ἀντιδούς, III γ 2 codd.: R., Bk. ἀντὶ δυοῖν.]
- ἀντιδίκος**, δ. καθέστηκε πρὸς ἐμέ I 5; καθεστᾶσιν ἀντιδικοὶ καὶ φονῆς I 2, ἐμοὶ * δ. καθεστᾶσι I 4, ἡμεῖς * οἱ δ. — οἴμεθα κτλ. III δ 1; τῆς γνώμης τῶν ἀντιδίκων VI 20; τοὺς ἀντιδίκους * μάρτυρας παρέχομαι VI 32. (6)
- ἀντιδράω**, ἃ ἔπασχεν ἀντιδρᾶν IV δ 5; ταῖς χερσὶν ἅπερ ἔπασχον ἀντιδρῶν IV β 2: ἀνάνδρως μὴδὲν ἀντιδράσαντα II α 8. (3)
- ἀντιλογίζομαι**, ἀντιλογισάσθω ὅτι * εἰκότερον ἦν II β 8, δ. ὅτι *** αἱ πληγαὶ — ἀποφαίνουσιν IV β 6. (2)
- ἀντιπάσχω**, μεῖζονα καὶ πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρχοντες (sc. τῶν πληγῶν) ἀντιπάσχειν εἰσι IV β 2 = IV β 3. (2)
- ἀντισπεύδω**, ἀντέσπευδε πρὸς ἐμέ I 7. (1)
- ἀντιτύπτω**, ἠνάγκασε τὸν * ἀμυνόμενον ἀντιτύπτειν IV δ 3. (1)
- ἀντόμνημι**, πῶς * εὖορκα ἀντομωμοκῶς ἔσται φράσκων εἰ εἰδέναι I 8. (1)
- ἀνώματος**, ἀνώματος * αὐτὸς ἐμοῦ κατηγορεῖς V 12: ἀνώματος * οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι V 12; κἂν ἀνωμότοις ὑμῖν — ἐπιτρέψαιμι κτλ. V 8, δ. πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι V 12. (4)
- ἄξια**, ἐλασσόνως ἢ κατ' ἄξίαν * * ἡμύνετο IV δ 6. (1)
- ἄξιος**, I. 1. c. gen., οὐ πλέονος οὐδὲν ἐστὶν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι V 93; ὥστε χάριτος ἄξιον (sc. ἐκείνον) εἶναι τῇ πόλει VI 10; ἄξίαν δίκην τοῦ πάθους IV α 5: αἱ κατηγορίαι οὔτε χάριτος ἄξια οὔτε πλάτους VI 10; ἔχει τὰ ἐπὶ χεῖρα ὧν ἄξια ἦν I 20 (ἄξια codd.); περὶ τῶν μεγίστων καὶ πλείστου ἄξίων τῇ πόλει VI 45; τούτους * * τούτων ἄξιους II β 12. 2. c. inf. ἄξιος * ἐλέου — τυχεῖν I 21, δ. ἐλεεῖσθαι II γ 1, δ. * * * συγγνώμης τυχεῖν IV α 6, ἐλεηθῆναι * * δ. V 73; ἡ μαρτυρία * ἄξια πιστεῦσθαι II β 7; ἄξιόν μοι βοηθῆσαι ὑμᾶς I 24, πῶς * ταύτην ἐλεεῖν δ. ἐστὶν I 26, δ. * ἐνθυμηθῆναι VI 20; πάντων ὧν ἐμέ ἄξίων φασὶ παθεῖν εἶναι II β 11: τοιαῦτα * ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιά ἐστι IV γ 1; ἀσεβεστάτους ἀνθρώπων, καὶ ἄξιους * * * μισεῖσθαι VI 33. II. comp. πιστεῦσαι * αὐτῷ ἀξιώτερον ἐστὶν ἢ ἀπιστῆσαι VI 10. (19)
- ἀξιόω**, I. act. 1. c. inf. ἀξιώω * * * περὶ * τοῦ πράγματος ἀποκρίνεσθαι VI 8; ἀξιοῦσι δίκην λαμβάνειν VI 9, ταυθ' ὑμᾶς δ. πείσαι VI 47; ἡξίου αὐτόχειρ γενέσθαι V 62, ἀπογράφεσθαι ἡ. VI 42; αὐτοὶ ἡξίου ἀιτιάσθαι ἐμέ VI 34, οὐκ ἡ. ἀπογράφεσθαι VI 46 [verba καὶ εἰργεῖν — ἀπογράφεσθαι omit. a Mueller]; ἀξίων — μὴ καταδοκείσθαι II γ 7: ἀξιώσεις με ἀποκτείνειν V 16: ἡξίωσεν ἐλεῆσαι τὸν ἐαυτῆς ἄνδρα I 26, οὐκ ἡ. (sc. ἀπολέσαι) V 61; ἡξίωσαν δικασταὶ γενέσθαι I 12. 2. c. acc. et inf. ἀξιώω — αὐτὴν * ἀπολέσθαι I 25, δ. * ὑμᾶς * με μακαρίσαι II δ 4, ὑμᾶς * δ. — μὴ περιορᾶν III α 2, δ. * δ. * *

τεκμήρια εἶναι V 83; ἀξιούμεν τάληθῇ λέγειν αὐτοὺς II γ 4; ἀξιούτε τὴν ἀπόφευξιν εἶναι V 66; ἡξιούν * ἐγώ γε — εἶναι τὴν δίκην V 86, ἡ. αὐτὸν * ἐπιμελείσθαι VI 12; ἡξίου τοὺς συνόντας * ἐκάζειν V 68; ἀξιῶν τὰς συμφορὰς τῶν ἀμαρτάντων εἶναι III γ 9; συνῆσαν * μοι οὐκ ἀξιούντες (sc. ἐμέ) φανεὰ εἶναι VI 46; του- τουσί κριτὰς ἡξιώσατε γενέσθαι V 47. 3. abs. ἀξιῶν * μὴ καταδοκεῖσθαι ὑφ' ἡμῶν, οὐκ ὁρθῶς ἀξιοῖ II γ 7, ἀξιοῖ Fr. 60. II. pass. c. gen. δίκαιοι τοιοῦτων κακῶν ἀξιούσθαι ἐσμεν III β 10, οὐ πρέπει χρῆσθαι ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἄ. III γ 9; τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιωθέντων τοῦ βίου ἡμῶν IV α 2 (ἀξιωθέντος N et, ut vid., pr. A.; ἀξιωθεῖς A. corr., tell.). (29)

ἀξίως, c. gen. ἄ. τῶν προειρημένων * προσ- σχόντες τὸν νοῦν IV α 5, τὴν * ὕβριν κολάζοντας ἄ. τοῦ πάθους IV α 7. (2)

ἀπαγγέλλω, I. act. τῷ μὴ διαμνημονεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλήθους V 54; τοῦτα * βραχὺ ἦν ἀπαγγέλλαι, ὅτι τέθνηκεν ὁ ἀνὴρ V 54. II. pass. ἐπειδὴ τάχιστα αὐτοῖς ἀπαγγέλλθη ὅτι ἐπεξί- οιμι κτλ. I 11 (codd. ἐπ-). (3)

ἀπαγορεύω, νόμον * ὅς ἀπαγορεύει μῆτε δικαίως μῆτε ἀδίκως ἀποκτείνειν III γ 7; ἀπαγορευόντων τῶν φίλων * μὴ ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα V 34. (2)

ἀπάγω, I. act. ἐπ' ἐμοὶ ἦν * εἰς τὴν Αἴνον ἀπάγειν (sc. τὸν ἄνδρα) ἅμα ἐμοὶ V 52; οὔτε τῷ ἀπάγοντι (sc. τὸν ἄνδρα) νόκ- τωρ μακρὰν ὁδὸν ἢ πρόφασιν * ἐγίγето V 26; ἀπάγοντες τιμωρεῖσθε αὐτόν III γ 12, οἱ ἄ. V 38. II. pass. καθ' οὓς (i.e. νόμους) * ἀπήχθη V 85; [ὁ ἀνὴρ ἀπήχθη ὑπὸ τοῦ δήμου V 70: sic vulg.; Kayser et Bl. ἀπελύθη]. (5)

ἀπαγωγή, οὕτως εἰς γε ταύτην τὴν ἀπα- γωγὴν νομιμωτάτην * πεποιήκασιν * τὴν ἀποφύφισιν μου V 9. (1)

ἀπαιδία, ἐπὶ * τῇ ἑμαντοῦ ἀπαιδία ἔων ἔτι κατορυχθήσομαι III β 10; ἐλεούνας

* τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων III α 2. (2)

ἀπαλλαγὴ, ἡγήσαντο ταύτην σφίσιν ἔσε- σθαι * ἀπαλλαγὴν τῶν πραγμάτων ἀπάντων VI 35. (1)

ἀπαλλάσσω, ἀπήλλαγμαί τῆς ὑποψίας II δ 5; ἀπήλλακτο * ταύτης τῆς αἰτίας I 7; τῆς * βασάνου * * * βουλόμενος ἀπηλλάχθαι V 31, cf. V 40; ἀπηλλάγην τῆς κληρουχίας Fr. 7; [V 70 Baiter ἀπηλλάχθη pro ἀπήχθη]. (4)

ἄπαξ, μὴ ἄ. ἀλλὰ πολλάκις I 3, ἄ. του- τουσί πείσασι — ἐμοὶ δ' ἄ. ἀποφυ- γόντι V 16 (bis). (3)

ἀπαρασκείαστον, Fr. 74.

ἀπαράσκευος, (ὥς), ἀπαρασκευάτατον γε- νέσθαι με V 18. (1)

ἀπαρνέομαι, ὁπότεν * ἢ κλέψαντες ἀπαρ- νῶνται ἢ συγκρούπτωσι κτλ. II γ 4. (1)

ἄπαρνος, ταύτην * οὐκ οἶσαν ἄπαρνον I 9; εἰ * ἄπαρνοι γίνονται (sc. ἀνδράποδα) I 10. (2)

ἅπας, I. c. subst. et art. (in loco praedi- cati) ἅπαντος * τοῦ μίσματος II α 3; τῆς ὑποψίας ἀπάσης II α 5, cf. II δ 2; εἰς τὸν βίον ἅπαντα V 18; ἅπασαν τὴν πόλιν III α 2, IV α 5, τὴν * κατηγορίαν ἄ. VI 7, τὴν πρώτην πρυτανείαν ἄ. πλήν δυοῖν ἡμέραιν VI 45; οἱ ἔξοδον ὄντες ἅπαντες V 69, ἐκεῖνοι * ἄ. V 69, οἱ μάρτυρες ἄ. VI 29 (codd. πάντες), οἱ * ἄλλοι ἄ. VI 45; ἅπαντα * τὰ ἐν ἀδῆλῳ ἔτ' ὄντα * * * ἀνέκειται V 6, ἄ. τὰ δικαστήρια * * * δικάζει V 11, τὰ ἄλλα ἀνήγето πλοῖα ἄ. V 24; τῶν ἄλλων ἀπάντων (τῶν) κατηγορου- μένων IV δ 3; τῶν πραγμάτων ἄ. VI 35, ταύτων (neut. gen.) ἄ. VI 46; ἡμᾶς ἅπαντας I 24, cf. VI 33 (subaud. ἡμᾶς), τοὺς ταῦτα μηχανω- μένους — ἄ. VI 38, τοὺς νόμους ἄ. VI 45, τοὺς * θῆτας ἄ. Fr. 61; συγ- χέων ἅπαντα * * * τὰ νόμιμα IV α 6, τὰ πραχθέντα * ἄ. πραχθῆναι VI 19. 2. c. subst. art. omisso, ἀπάσης * γῆς

ἀμαρτόντα III γ 5: κάλλιστα νόμων ἀπάντων V 14, παρανομώτατα ἀ. ἀνθρώπων V 17; ἀπασι * Μυτιληναίοις V 79. 3. sine subst. (in loco pron.), ἀπασι * τοῦτο κοινόν ἐστι V 13; δρᾶν ἀπαντας ἀναγκάζει III γ 1. (31)

ἀπάτη, κατηγορίαν * πεποιήνται διαβολῆς ἔνεκα καὶ ἀπάτης VI 7; ἡ μετέκβασις ἐγένετο * * * οὐδενὶ μηχανήματι οὐδ' ἀπάτῃ V 22. (2)

ἀπεικός, ἔστι δὲ οὐκ ἀπεικός — διαφθαρῆναι II β 5. (1)

ἀπειμι, ψυχόμεν * ἀπίων V 13. (1)

ἀπειπον, ἀπειπεῖν Fr. 26: τὸ σῶμα ἀπειρηκός ἡ ψυχὴ συνεξέσωσεν V 93. (2)

ἀπειρῆμαι, οὔτε * ἀπειρημένον ἀλλὰ προστεταγμένον ἐξεμελέτα III β 7. (1)

ἀπειρία, ἡ * ἀπειρία τῆς μέθης ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι IV γ 2; ἀπειρία * μᾶλλον ἢ ἀδικία ἡμαρτήθησιν V 5. (2)

ἀπειρος, ἀπειρος δικῶν I 1, ἀ. * τοῦ ἀγωνίζεσθαι V 3. (2)

ἀπελέγχω, I. act. ταῦτα * ἀπελέγχειν V 19, ἀ. ἐμέ V 36. II. pass. οὔτε * πείσας τὸν ἄνδρα * ἀπελέγχομαι σύμπλουν μοι γενέσθαι V 21. (3)

ἀπέρχομαι, πανὶ πόρῳ ἀπῆλθεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης V 27. (1)

ἀπεχθάνομαι, ἀπεχθανόμενος οὐδενὶ VI 11. (1)

ἀπέχθεια, ὁ πράξας τὴν ἀπέχθειαν αὐτῶν δίκαιος φέρεσθαι ἐστὶ III δ 2. (1)

ἀπέχω, ἀφέζεται ὧν εἰρηται ἐν τῷ νόμῳ VI 4. (1)

ἀπιστέω, I. act. τοῖς * μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν V 84, cf. VI 28, Fr. 21; τῇ * σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν III γ 4; σφίσι * αὐτοῖς ἀπιστοῦντες V 4: τοῖσδε τοῖς δικασταῖς ἀπιστήσων V 16: πιστεύσαι * αὐτῷ ἀξιωτέρον ἐστὶν ἢ ἀπιστῆσαι VI 10. II. pass. ἀπιστομένων * τῶν ἄλλων δοῦλων ἐν ταῖς μαρτυρίαις II β 7. (8)

ἀπιστος, I. 1. ὁ * * καταμαρτυρῶν μου ἀπιστος ἐλήλεκται ὧν II δ 10; ἀπιστον διαφθαρῆναι II δ 6; τῇ

τοῦ ἀκολούθου μαρτυρίαν ἀπιστον λέγουσιν εἶναι II γ 4: πολλοὶ — ἀπιστοὶ γενόμενοι τοῖς ἀληθέσιν V 3, ἐμοὶ * μαρτυροῦντες ἀπιστοὶ ἔσονται VI 29; ἀ κατηγορηταί μου, πάντα ἀπιστά ἐστιν II β 10; τῶν κατηγορηθέντων ἀπίστων ἐλεγχθέντων II δ 10; τούτους — ἀπίστους ἡγήσθε II β 12, οὓς (sc. μάρτυρας) * * ἀ. κατέστησας V 12; τοῖς λόγοις τὰ ἔργα ζητοῦσιν ἀπιστα καθιστάναι V 84, cf. VI 47 (R.: codd. πιστά), τὰ μὴ ἀληθῆ ἀπιστα ποιεῖν VI 29. 2. c. inf. οὐδὲ ὑπὸ * τῶν κακοῦργων ἀπιστον διαφθαρῆναι αὐτὸν II δ 6. II. comp. μὴ παραγενέσθαι * με * * ἀπιστότερον ἢ παραγενέσθαι II δ 8. (13)

ἀπὸ, τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς (sc. κινδύνου) II β 9, cf. II γ 6, τῶν ἀ. τοῦ σκοποῦ ἀφαστώτων III β 5, ἀ. παρασκευῆς V 22, τῶν ἀ. τοῦ πλοίου V 24, ἀπῆλθεν ἀ. τῆς θαλάσσης V 27, ἀ. πρώτης (sc. ἡμέρας) V 56, δικας ἀ. ξυμβόλων V 78, τοῖς ἀ. τῶν θεῶν σημείοις V 81, cf. V 84, ἀ. τῆς πρώτης ἡμέρας VI 29, cf. 44 (δίς), ἀ. τῆς Θράκης Fr. 49: πρὸ δειπνου ἡ ἀ. [i.e. post] δειπνου I 17. (15)

ἀποβαίνω, ἀμφοῖν τι ἡμῖν ἀγαθὸν ἀποβαῖναι III β 3. (1)

ἀποβάλλω, ἱκανὸν μέρος τῶν δυνάμεων ἀποβέβληκε II α 6. (1)

ἀπογίγνομαι, εἰ * ἀπεγένετο II γ 5; οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι ἢ παραγενέσθαι εἰκότερον αὐτὸν ἐστὶν II γ 5. (2)

ἀπογράφομαι, I. med. 1. c. acc. pers. πείσαντες * τούτους ἀπογράφεσθαι (sc. ἐμέ) καὶ προσαγορεύειν ἐμοὶ κτλ. VI 35, πρὸθυμοι ἦσαν ἀπογράφεσθαι με VI 37. 2. c. acc. crim. φασιν ἐθέλειν αὐτὸν (i.e. βασιλέα) ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην VI 41. 3. abs. ἐξόν — τούτων (i.e. ἡμερῶν) ἢ τιμὴ ἐβούλοντο ἀπογράφεσθαι, ἀπεγράφοντο οὐδεμῶ VI 44, διὰ τί * οὐκ ἀπεγράφοντο VI 46, οὐκ ἀ. τούτου αὐτοῦ ἔνεκα VI 46; οὐδ' ἀπογράφεσθαι ἡξίου VI 42, cf. VI 46, VI 44 (v. supra), cf. VI 44, 46: ἐπειδὴ

ἀπεγράψαντο VI 42; οὐδ' * * * ἀπεγράψαντο VI 44, cf. 44; ἐγχαρώη ἀπογράψασθαι (*accipere nomen delatum*) VI 38, ἐξὸν αὐτοῖς ἄ. VI 44. II. pass. τις ἀπογραφῇ φόρου δίκην VI 36. (17)

ἀποδείκνυμι, I. act. 1. c. acc. ταῦτα * * * μάρτυσιν ὑμῖν ἀποδείξω VI 41: ἄ — ὁρθῶς καὶ δικαίως ἀποδείξει τῇ βουλῇ VI 12. 2. c. acc., qui per sequentem enunt. explicatur, ταῦτα ὑμῖν ἀπέδειξα, τοῦτους — αἰτιωμένους VI 48; τεκμήριον ἀποδείξαιμι, ὅτι οὐκ ἡδικεῖτο VI 43; [VI 38 N et J. ἐπέδειξεν pro lect. aliorum ἀπέδειξεν.] 3. c. acc. et adī. φανεράν τὴν πρόνοιαν * * * ἀποδείκνυμι V 59; τὸν * θάνατον φανερόν ἀποδεικνύντες IV γ 7: ἐμάντων ἀναίτιον ἀποδείξει V 66. 4. c. acc. et part., ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγοροῦς * ἐπιорκοτάτους ὄντας VI 33; [II β 13 ἀπέδειξα vulg. pro ἐπ., cf. VI 38]; οὐδὲν ἐμοὶ προσὸν ἀπέδειξαν V 9; ἐὰν ἀποδείξω * * * τὴν * μητέρα φονέα ὄσαν I 3 [sic cod. N, quem secutus est J.: alii ἐπίδειξω]; ἐνόχους αὐτοὺς ὄντας ἀποδείξει IV β 7 [sic codd. N, A et Mr.; alii ἐπίδειξαι]; 5. c. ὅτι vel ὡς et indic. ἀποδείξω ὑμῖν ὅτι οὕτε ἐκέλευσα κτλ. VI 15: ὡς * * * ἀπέκτεινε * * *, ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπέδειξαμεν II γ 1. 6. abs. τῷ * ποιήσαντι βράδια ἐστὶν ἢ ἀπόδειξις, καὶ μὴ ἀποδείξαντι εὐ εἰκάσαι V 65; πόθεν ἀποδείξαντα (*sc. δεῖ*) * * ἀπολελύσθαι VI 32. II. pass. 1. ὡς * * * ἐνοχος * * * ἐστίν, ἀποδέδεικται IV δ 9, ὡς * * * αἰτίας εἰμι * * *, ἄ. V 64; ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἀποδεδειγμένων VI 33; ὅσα — οἷά τε ἦν ἀποδειχθῆναι V 81. 2. c. part., αὐθέντης ὦν ἀποδείκνυται III δ 4 (sic N; vulg. pf.): τὰ * εἰκότα ἄλλα πρὸς ἐμοῦ * ἀποδέδεικται ὄντα II δ 10; τὰ * ἔχνη * * * οὐκ εἰς ἐμέ φέροντα * * *, ἄ. ὑπ' αὐτῶν II δ 10. (22)

ἀπόδειξις, τῷ * ποιήσαντι βράδια ἐστὶν ἢ ἀπόδειξις V 65. (1)

ἀποδέχομαι, δεῖται ὑμῶν συχνῶς τὴν ἀπολογίαν ἀποδέχεσθαι III γ 3: ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπολογίαν III β 2. (2)

ἀποδίδωμι, I. act. ἄ ὁ νόμος ἀποδίδωσί μοι III γ 9 (sic cod. N et Mr.; alii δίδωσι): θάνατον τῷ μηνύτῃ τὴν δωρεάν ἀπέδωκε V 34; τὸν * μιᾶρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι IV δ 11. II. med. ἀποδιδόμεθα et ἀποδιδόμενοι Fr. 54. (3)

ἀποδικάζω, ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἀπέδικασαν, ταῦτα * * * καταδικάζω VI 47. (1)

ἀποδύω, φεύγοντες πρότερον ἢ ἀπέδωκεν II γ 2. (1)

ἀποθνήσκω, παραχρήμα ἀποθνήσκει I 20; ἀποθνήσκουσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν προσηκόντων V 48 (codd. θνήσκ.); ὑφ' ὧν * * * ἐχρῆν ἀποθνήσκειν I 22; ὑπὸ * ἐνὸς ἀνδρὸς ἀποθνήσκων V 44; ἐκ προνοίας ἀποθνήσκοντων I 22: ἦν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι VI 25; ἀποθανοίμενος V 33; ἀκουσίως καὶ βιαίως ἀπέθανε I 26, βιαίως ἄ. I 26, ἄ. ὑπ' αὐτῶν II β 6, τοῖς * Διπολείοις * * ἄ. II δ 8, παραχρήμα ἄ. III α 1, cf. IV β 3, ἀθλίως ἄ. III γ 6, τοῦτον * * * ἀτρέμα ἐστῶτος ἄ. III γ 10, οὐ * ἀτρεμίζων ἄ. III δ 4, διὰ τὸ τοῦτον ἀκοντίζειν * * ἄ. III δ 6, διὰ τὰς πληγὰς ἄ. IV β 4, ἐξ ὧν ἄ. IV γ 1, ἐκ τῶν πληγῶν ἄ. IV γ 2, σημείον οὐδέν * * ὑπολιπὼν ἄ. IV γ 3, τῇ τοῦ πατάξαντος χρησάμενος ἄ. IV γ 4, εἰ * * * ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ἀπέθανεν, ὡς οὐκ ἀπέθανεν IV γ 5 (*his*), ἐξ ἧς (*i.e.* πληγῆς) ἄ. IV γ 7, ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ * * ἄ. IV δ 8, ἐν * τῇ γῇ ἄ. V 26, ἄ. * * * οὕτως ἐγγὺς τῆς θαλάσσης V 44, τῇ * πρώτῃ ἡμέρᾳ ἦ ἄ. VI 34; ἐκεῖνοι * * ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ V 69; ἐὰν * * καταληφθεῖς ἀποθάνῃ II β 9; φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν I 29, ὑπὸ * τοῦ ἱατροῦ * * ἄ. IV γ 5, ὑπ' ἐμοῦ ἄ. V 20, εἰς ὃ (*i.e.* πλοῖον) μετεκβάντα φασίν ἄ. V 21, ἐν ᾧ (*i.e.* πλοῖον) * * ἄ. V 28, μὴ ἀκριτον ἄ. * ὑφ' ὑμῶν V 48, πολλοῖς * αἰτία ἐστίν ἄ. VI 15; ἀπο-

θανών *** ἱκανὸς λύπας ** προσβέβληκεν II β 2, δ δ. II γ 10, cf. δ * δ. IV α 3, IV β 1, 6, διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν δ. III β 5, ὑπὸ * τοῦ μειρακίου δ. III γ 9, [III β 11 codd. pro ἁμαρτῶν]; ἀκουσίως ἀποθανόντος I 5, τοῦ δ. II δ 11, cf. III α 2, IV β 8, δ. * ἐμοῦ II δ 11, τούτου δ. IV δ 10, ἐν τῇ γῇ * δ. V 45; δ. ἐκείνου V 60; τῷ ἀποθανόντι II γ 11, cf. III α 2, IV α 4, V 95, ζῶντι ἡ δ. * αὐτῷ IV δ 1; ἐξ ἐπιβουλῆς ἀποθανόντα II α 5, τὸν δ. IV γ 2, ὑπ' ἐμοῦ δ. V 52; τῶν ἀποθανόντων IV α 4; τοὺς ἀποθανόντας V 67. (63)

ἀποικίζομαι, ἀπώκισθην Ἀθήναζε Fr. 7.

(1)

ἀποικῶζω, ἀπώκωξεν ἐμέ τε καὶ αὐτὸν ὡς ἀδίκως ἀπολλυμένους V 41. (1)

ἀποκρίνομαι, 1. c. acc. ἅττα ἐγὼ ἀποκρίνομαι VI 14. 2. c. praep., περὶ * τοῦ πράγματος ἀποκρίνεσθαι VI 8 [sic R.; codd. κρίνεσθαι.]: πρὸς * τὸ μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν ἀποκρίνεται IV δ 8. 3. abs. διωκόμενος ἀποκρίνομαι II δ 3: τῶν λόγων — τοῦ ἀποκριμένου VI 18. (5)

ἀπόκρισις, τὸ μακρότατον τῆς ἀποκρίσεως ἔστιν, ὅτι οὐκ ἐργασμαί V 65. (1)

ἀποκτείνω, 1. c. acc. scripto vel e contextu subaudiendo ἀνόμως τινὰ ἀποκτείνει IV α 2; τὸν καθαρὸν ἀποκτείνειν IV δ 10, δ. τὸν ἄνδρα V 34; τοὺς * καθαρὸς ἀδίκως ἀποκτείνοντες IV α 4: ἀπέκτεινα τὸν ἄνδρα II β 10, cf. V 57, 57 [sic Weidner; codd. ἐκτεῖνα.], 63; ἀπέκτεινεν *** τὸν πατέρα I 6, cf. I 26, ἐκουσίως *** (δ.) I 26 [add. R., Mr., coll. I 5.], δ. τὸν ἄνδρα II α 3, cf. II α 6, II γ 1, 8, IV α 6, οὐδένα * δ. III β 3, ἐκὼν δ. (sc. αὐτόν) III β 9, cf. III γ 6, δ. (sc. τὸν παῖδα) III γ 6, δ. αὐτόν IV γ 2, ἀπέκτεινεν (sc. αὐτόν) IV γ 3 (bis), ὃν οὐκ ἤθελεν δ. IV γ 4; ἀπέκτεινате (sc. αὐτόν) V 47; ἀπέκτειναν * τὸν ἄνδρα V 34, τὸν μηνυτὴν δ. V 46, cf. 47; ἀπο-

κτείναιμι τὸν ἄνδρα V 53, ἀδελφὸν * δ. VI 21; [ἀποκτείνει τὸν ἄνθρωπον II α 4] [add. Ald.; v. not. crit. in edit. Blass.], δ. αὐτόν II β 10, cf. II δ 9, III β 9, III γ 5, V 66, ἐμέ * δ. II δ 2, cf. II δ 11, IV β 7, V 16, 59, δ. (sc. αὐτόν) III α 1, III γ 5 (bis), 7, IV β 3, V 54, 95, VI 16, μήτε δίκων μήθ' ἐκὼν δ. (sc. αὐτόν) III β 9, ἀκουσίως δ. (sc. αὐτόν) III γ 10, δ. τὸν ἄνδρα IV γ 6, cf. V 36, 42, 43, 60, τὸν δεσπότην δ. V 69, δ. * Διόδοτον VI 16, δ. τὸν παῖδα VI 46; ἀποκτείνας αὐτόν II α 7, cf. II γ 6, 8, III δ 4, V 58, ἐμέ δ. V 59, δ. ἐκείνου V 60, δ. (sc. αὐτόν) IV α 6; τοῦ ἀποκτείναντος αὐτόν II δ 2, τοῦ δ. (sc. αὐτόν) III δ 3, IV γ 4, IV δ 3 (bis); τῷ δοῦλον ἀποκτείναντι V 48; τὸν ἀποκτείναντα (sc. αὐτόν) II β 2, II γ 11, III α 2, III γ 5, III δ 10, V 54; τὴν ἀποκτείνασαν (sc. αὐτόν) I 25: οἱ ἀποκτείναντες αὐτοὺς II γ 2, οἱ δ. αὐτόν II γ 8, δ. III γ 6 [sic Bl.]; ἀποκτείναντος N A pr., ἀπέκτεινε A corr.^a tell., οἱ τοὺς δεσπότης δ. V 48, οἱ δ. Ἐφιάλτην V 68, cf. 68 (bis); τοῖς ἀποκτείνασιν αὐτὸν IV δ 10; τοὺς ἀποκτείναντας (sc. αὐτόν) II β 4, 7. 2. abs. ὅστις * ἂν τῇ χειρὶ ἀποκτείνῃ ἀδίκως V 92; ἐργοντι (sc. νόμῳ) μήτε ἀδίκως μήτε δικαίως ἀποκτείνειν III β 9, cf. III γ 7, IV β 3, IV δ 8, εἰ — μὴ δ. διενόηθῃ IV δ 4, τὸ δ. μέγα κακούργημα εἶναι V 10; τοὺς ἀποκτείναντας — ἀποκτείνει II β 10, σημειὸν ἔστι τοῦ * μὴ δ. II γ 8, ἐάν τις φάσκῃ δ. III δ 3, δ * ἀμυνόμενος δ. (sc. διενόηθῃ) IV δ 4, cf. IV δ 4; δ *** ἀποκτείνας III γ 7, cf. IV γ 4, IV δ 10, μήτε δ. IV δ 3; τοῦ * ἀποκτείναντος III δ 8; τῆς * ἀποκτείνανσης I 5, 22; τὸν ἐκ προνοίας ἀποκτείναντα I 25, τὸν ἀποκτείναντα V 10; τῶν ἀποκτεινάντων I 22, II γ 8 (bis), II δ 3; τοὺς ἀποκτείναντας II β 10,

II γ 8, III γ 7, V 67, τοὺς ἀκουσίως
ἀ. III δ 8. (120)

ἀπολαγχάνω, ἀπολαχεῖν Fr. 63.

ἀπολείπω, I. τινὰς προσιώντας φοβηθέντες
ἀπέλιπον II β 5; εἰκότερον — εἰς
οἶκον ἀγγεῖλαι ἢ ἀπολιπόντα οἰεσθαι
II δ 4; αὐτοὺς ἀπολιπόντες ᾤχοντο
II γ 2. II. pass. ἐμοὶ μόνῳ ἀπολελειμ-
μένῳ βοηθήσαι I 3 (codd. ἀπειλ.). (4)

Ἀπόληξις, Fr. 1.

ἄπολις, γέρον καὶ ἄπολις ὧν ἐπὶ ξενίας
πτωχεύσω II β 9. (1)

ἀπόλλυμι, I. act. I. c. acc. ἀδίκως με
ἀπολλύναι V 73; κἀκεῖνον * * * ἀπώ-
λεσεν I 25, cf. 26, 27; με ἀδίκως
ἀπολέσαι V 15, cf. 59, αὐτὸν ἀ. V 61,
ἀ. ἐκέλευον V 61; με * ἀπολέσαντες
V 71; ἀπολέσασσι (sc. ἐμέ) οὐδὲ βουλευ-
σασθαι V 90 (codd. ἀπολογήσασθαι).
2. abs. τὸ ἀδίκως ἀπολῦσαι ὁσιώτερον
ἂν εἴη τοῦ μὴ δικαίως ἀπολέσαι V 91:
τισιν ὑμῶν καὶ μετεμέλησεν ἀπολω-
λεκόσι V 91. II. pass. et c. perf. sec.
act. τοῖς * λόγοις — ἀπόλλυμαι V 35,
κατὰ τοῦτο ἀ. V 46; ὑφ' ὧν ἀπόλλυνται
I 29, cf. 30 (M, Z, Bk.); ἐκ * * * τοῦ ἔρ-
γουν * ἀπώλλυμην II β 3; (διὰ) τὸ ψεύ-
δεσθαι ἀπώλλυτο V 37; τοῦ σώματος
ἀπολλυμένον V 35; ἐμέ τε καὶ αὐτὸν
ὡς ἀδίκως ἀπολλυμένους V 41: ὡς
παρανόμως ἀπωλόμην V 96 (vulg.
-όλωμαι); ἐξ ἧς (i.e. νόσου) * ἀπώλετο
I 20; ταῦτοις ἀπώλοντο V 3, ἀπώ-
λουτ' ἂν οἱ ἔνδον ὄντες ἅπαντες V 69;
ἀξιώ — ταύτην ἀπολέσθαι ὑπὸ * ὑμῶν
I 25; διὰ ῥήματα ἀ. V 5; ὑφ' ὑμῶν * * *
ἀπολομένη I 27; ἐτέρους ἀπολομένους
V 82; ἀπολώλεν ἀνὴρ V 66, ἡ τιμωρία
ἀ. V 95; ἀπωλώλει τὰ χρήματα V 70
(ἀπολώλει N); χρῆν τοὺς * ἐξαπατῶ-
ντας ἀπολωλέναι V 91 (vulg. -κέναι);
ὑπὲρ ἀπολωλότος παραρεῖν V 95. (33)

ἀπολογέομαι, I. c. acc. crim. ἀναγκάξων
ἐμέ ἀπολογεῖσθαι ὧν (i.e. ταῦτα ὧν)
ἐγὼ πολλῶ νεώτερός εἰμι V 75: ὅσα
* * * * * μέμνημαι * * ἀπολελόγημαι V

85: προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς τὴν
μαρτυρίαν * * ἀπολογηθῆναι II δ 3.
2. c. acc. cogn. τί ποτε ἀπολογήσεται
I 8 (sic N pr., A pr.; vulg. -εσθαι):
ἀπολογησάμεν τὴν προτέραν (sc.
ἀπολογίαν) V 13: ἓνα * πρὸς ἓνα
λόγον ἀπολογηθεῖς III γ 2; τὰ ἄλλα
παραπλήσια ἀπολογηθέντα IV γ 1.
3. c. ὑπὲρ et gen. ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ἀπε-
λογούμεν II β 13; ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπε-
λογεῖτο IV δ 1; ὑπὲρ πραγμάτων
ἀπολογεῖσθαι III β 1, ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ
ἀσεβείας ἀ. IV γ 6; ὑπὲρ Λυκίου
ἀπολογήσασθαι V 60, ὑπὲρ τοῦ πατρὸς
ἀ. V 74, ὑπὲρ ἐμοῦ ἀ. V 74. 4. c.
περὶ et gen. περὶ * τῶν κατηγορου-
μένων ἀπολογήσομαι καθ' ἕκαστον V
7: περὶ * τοῦ πράγματος ἀπολογη-
σασθαι V 90, [90 mut. Dobr.], περὶ
τῶν ἄλλων — ἀ. VI 8. 5. c. πρὸς
et acc. πρὸς τὰ λεγόμενα ἀπολογεῖται
III δ 4. 6. abs. ἀπελογεῖτο I 7; μὴ
ἀπολογεῖσθαι μόνον βιαζόμενος II β 4;
ἐκ * τῆς * τῶν ἀπολογουμένων ἀπολο-
γίας III γ 11: οὐκ ὀρθῶς ἀπελογηθή
II γ 1. Cf. etiam ὑπερ-. (22)

ἀπολογητέον, ἐπεὶ * τάδε ἀκινδυνότερα ἔδο-
ξεν εἶναι — ἀπολογητέον IV δ 1. (1)

ἀπολογία, οὐδεμία ἀπολογία * * ἀρκοῦσά
ἐστίν II δ 10; ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπολο-
γίας ἐλεγχεῖς II γ 9, cf. III γ 11,
ὑπερορῶ τῆς ἀ. III γ 4, γνώμην ἔχω
περὶ τῆς ἀ. VI 7; ἀποδεξαμένους μου
τὴν ἀπολογίαν III β 2, cf. III γ 3,
μαθεῖν τὴν ἀ. μου III δ 1. (8)

ἀπολύσιμος, μηδὲν ἀπολύσιμον μάλλον ἢ
καταλήψιμον * * * γιγνώσκει αὐτὸν
ὄντα IV δ 9. (1)

ἀπολύω, I. act. I. c. acc. ἀπολύει * * ὁ
νόμος ἡμᾶς III β 9, cf. IV β 5, IV
γ 5; διὰ τέλους * με ἀπέλυε V 42;
ἐμέ * * ἀπέλυον VI 32; πῶς ἂν δικαίως
ἀπολύοιτε αὐτόν II γ 10, cf. III γ 11;
δσίως καὶ δικαίως ἀπολύετέ με II δ 12,
cf. III β 12, III δ 10, IV β 9; τοὺς
ἄλλους * * ἀπολύων II β 4; ἀπολύοντες

(sc. ἡμᾶς) III β 11: ἐὰν ἀπολύσῃτε ἡμᾶς III δ 9: ὑμᾶς πείθων ἀπολύσαι με II β 11, cf. IV β 8: ἀπολύσαντες (sc. αὐτόν) III γ 11; ὑπὸ τῶν ἀπολυσάντων τοὺς ἀσπίους III γ 11; ἀξιῶ * ὑμᾶς ἀπολύσαντάς με II δ 4. 2. c. acc. et gen. ἡμᾶς ἀπολύει τῆς αἰτίας III β 8; ἀπέλυέ με τῆς αἰτίας V 40; τὸν * καθαρόν * * ἀπολύει τῆς αἰτίας IV δ 11; ἀπολύων ἡμᾶς τῆς αἰτίας III δ 10. 3. act. pro pass. usurpatus οὕτως ἀπολύει μᾶλλον ἢ καταλαμβάνει δίκαιος ἐστί IV δ 9 [sic N et Mr.; alii δίκαιον, quo scripto locus sub capite primo supra ponendus est]. 4. abs. δόκιμος ἀπολύσαι ὁσιώτερον ἂν εἴη τοῦ μὴ δίκαιως ἀπολέσαι V 91. 5. *libero*, ἀνδράποδα θραξὶν ἀνθρώποις ἀπολύσων V 20: τὰ * ἀνδράποδα * ἔδει αὐτὸν ἀπολύσαι V 20. II. med. ἀπολύσασθε * * τῆς * * μαρίας II γ 11: τὴν ἁμαρτίαν ἀπολύσαιτο V 89, cf. VI 6. III. pass. 1. c. gen. τῆς ἁμαρτίας οὐ δὲ τοῦ ἀκουσίως ἀποκτείναι — ἀπολύεται III γ 10, ἀμφοῖν ἂ. τοῖν ἐγκλημάτοις III β 9, ἂ. τῆς αἰτίας IV δ 3; ἐκ * παντὸς τρόπου ἀπολυόμενος τῆς αἰτίας II β 11; ἐκ παντὸς τρόπου τῶν ἐγκλημάτων ἀπολυόμενον IV δ 10; ἀπολυόμενον * τῆς ὑποφίας II δ 3: τῆς αἰτίας ἀπολελύσθαι VI 32. 2. c. ὑπὸ c. gen. ὑπὸ * * τῆς * τοῦ θετνωτός ἁμαρτίας * ἀπολύεται III β 9; ἀπολύειτ' ἂν ὑφ' ὑμῶν II α 9; ἀπολύεσθαι * ὑφ' ὑμῶν II β 10; ἀπολυόμενος * ὑπὸ * τῆς ἀληθείας III β 10, ἂ. * ὑπὸ * τοῦ νόμου IV β 6; ἀδίκως * ἀπολυόμενον τούτου ὑφ' ὑμῶν II γ 10; ὑπὸ * τούτων * * ἀπολυόμενον VI 31: ὁ ἀνὴρ ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ δήμου V 70 [sic Kayser, vulg. ἀπῆχθη]. 3. abs. ἀπολυμένης (= *refutata*) * τῆς ὑποφίας II α 5; τὰ * ἔχρη τοῦ φόρου * * φέροντα * εἰς τοὺς ἀπολυμένους II δ 10: ἀδίκως * * ἀπολυθεὶς IV β 8. (47)

ἀπονέμω, τῇ * πάλαι * * κατηγορίαν ἐντὶ τιμωρίας ἀπονέμουσι VI 9. (1)
ἀποπλέω, ψῆχον ἀποπλέων εἰς Ἄβυδον Fr. 67. (1)
ἀπορέω, ἀπορῶ εἰς ἦντια ἑλλην σωτηρίαν χρή με καταφυγεῖν II δ 1. (1)
ἀπορία, ἐν πολλῇ ἂν ἔχασθαι ὑμᾶς ἀπορίᾳ δοκῶ V 65; διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος αὐτὸν II δ 2. (2)
ἀπορος, κείμενη τὸ ἀπορον τοῦτο V 66. (1)
ἀπόρος, I. ἂ. ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος I 1. II. comp. ἀπορωτέρως διάκειμαι ὅτως κτλ. III β 1. (2)
ἀποσπένδω, ἐπεὶ ἠ ἀπέστεισαν I 20. (1)
ἀποσπογγίζω, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἀποσπογγίσαι V 45. (1)
ἀπόστασις, τὴν ἀπόστασιν τὴν Μυτιληναίων V 76. (1)
ἀποστερέω, I. act. 1. c. acc. rei τὸν * ἔλεγχον τῆς ἀληθείας ἀποστερεῖ δι' * τοῦ σώματος ἀπολλυμένου V 35. 2. c. acc. pers. et gen. rei ἀποστερεῖ * ἐμέ τῆς πατρίδος V 62, ἂ. * αὐτὸν ἱερῶν κτλ. V 62; τῆς ἐλπίδος — αὐτὸν ἀποστεροῖ V 5; οὐκ ἀποστερῶν (= *deprivans*) * τῶν εἰς τὴν πόλιν ἑαυτὸν οὐδεὶς V 78; ἀποστεροῦντες * με τοῦ βίου IV β 7: τῆς ψυχῆς ἀποστερήσεν αὐτὸν IV α 6. 3. c. dupl. acc. ὁ * * κοινὸν ἐστίν, * ζητεῖς ἐμέ μόνον ἀποστερεῖν V 13; ἑμαυτὸν ἀποστερῶν τὸ δίκαιον V 96: τὸ ἥμισυ τῆς κατηγορίας ἑμαυτὸν ἂν ἀποστερήσῃ III γ 2. II. pass. 1. c. gen. τοῦ * σώματος καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἀποστερούμην II β 9 [sic N et Fr. et J.; rell. ἐστερούμην]: τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ III γ 4. 2. c. περί et gen. περὶ * * τῆς ἐνδραμονίας τρέμων μὴ ἀποστερηθῇ II γ 8. 3. c. inf. ἀποστερούμενος * ὑπ' αὐτῶν μὴδὲ * * ἀνακλαύσασθαι κτλ. II δ 1. (14)
[ἀποστρέφω, VI. 15, codd. ἀποστρέφαι, quod Dobr. in ἀποτρέφαι mutavit, q. v.: idem R. II γ 7.]
ἀπόταξις, Fr. 55.

ἀποτειχίζω, ἀποτειχίσαι et ἀποτειχισ-
σμένος Fr. 9.

ἀποτέμνω, τῶν περὶ γυν ἀποτέμῃ Fr. 57.
(1)

ἀποτίνω, ὑπὲρ πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα
II β 12: ἐπτα * μνᾶς * ἀπέτιστα ὑπὲρ
αὐτοῦ V 63 [sic Bl.; codd. ἀπέτιστα
praeter N, qui praebet ἐπέτιστα.] (2)

ἀποτρέπω, I. act. I. c. acc. et gen. τοῦτον
— ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως II γ 7
(sic R.; codd. ἀποστρ.). 2. c. acc.
et inf. ἤν (i.e. τύχην) — ἀ. μὴ οὐ
γενέσθαι VI 15 [sic Dobr. pro lect.
codd. ἀποστρέψαι]. II. med. et pass.
1. c. inf. ἀπετρέπετο μηδέν * * * κατα-
ψεύδεσθαι V 32. 2. c. gen. ἀποτρα-
πόμενοι τούτου τοῦ λόγου V 29. (4)

ἀποφαίνω, 1. c. acc. μηδὲν ἄλλο μῆτε
εἶπον μῆτε ἀπέφηνα VI 48; τοὺς
παραγενομένους ἀποφῆναι (*nomina
praesentium edere*) VI 27; εἰ τι
ἡδίκουν — ἀποφῆνασι VI 9. 2. c.
acc. et adi. vel part. τοὺς * λόγους *
εἰκότας ἀποφαίνω VI 31; ξυχοχον * * *
ἀποφαίνει σε ὄντα IV β 3; ἐμὲ ἀπο-
φαίνουσιν ὄντα (sc. αἰτίων) IV β 6;
πίστιν τῆς αἰτίας ταύτης σαφειστάτην
ἀπέφαινον V 84, cf. VI 28; τεκμήρια
* * * τοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια μὴ ἀποφαί-
νοι VI 30 [sic R. (in ind. gr.) et J.:
ἀποφαίνοντο ABMZ; ἀποφαίνοντο N,
vulg.]. 3. c. ὅτι aut ὅπως, ἀποφαίνω
ὅτι οὐκ ἔνοχος εἰμι VI 17 [sic Bl.:
ἀποφωνώ N, ἀποφωνώ A, tell.]: ὅπως
* ἡφανίσθη ὁ ἀνὴρ * * * ἀποφαίνειν V
26. (11)

ἀποφεύγω, 1. ἐλπὶς ἀποφεύξεσθαι VI 35,
βελδὺς ἐμελλόν ἀ. VI 36: κακοῦργος
ἀπέφυγον V 16; κἀν ἀποφύγω II β 2,
cf. II δ 10; δίκαιος * ἀποφυγεῖν III
γ 8, cf. III γ 10; οὐδέπω ποτ' ἀπο-
φυγὼν II α 6, cf. IV β 8; μηδ' ἀπο-
φυγόντι V 16, ἀπαξ ἀ. V 16. 2. c.
acc. ἀποφεύγεσθαι τὴν γραφήν II α 7:
τὸ ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρως
τάς διώξεις II γ 6. (13)

ἀπόφηνξις, ἐν τούτῳ μοι ἀξιοῦτε τὴν ἀπό-
φηνξιν εἶναι V 66. (1)

ἀποψηφίζομαι, c. gen. (scripto vel sub-
aud.) ἀποψηφίσθησθε μοι V 90; οὐτ'
ἂν καταψηφίσαισθε οὐτ' ἂν ἀποψηφί-
σαισθε (sc. μου) VI 10; ἀποψηφίσασθε
μου V 96 (*bis*); ἀποψηφίσασθαι (sc.
μου) V 85, cf. VI 14, 33, 48. (8)

ἀποψήφισις, δικαιοτάτην πεποιθήκασιν
ὑμῖν τὴν ἀποψήφισιν μου V 9. (1)

ἀπράγμων, αἱ συμφοραὶ καὶ χρεῖαι τοὺς
* ἀπράγμονας εἰς ἀγῶνας (καταστῆ-
ναι) — βιάζονται III β 1. (1)

ἀπροσδόκητος, ἀπροσδόκητον κακοπάθειαν
III β 11. (1)

ἄπτομαι, ἀπτόμενος ἐμοῦ VI 40; ἀπτο-
μένους τῶν σφαγίων V 12. Cf. etiam
ἀν-. (2)

ἄπωθεν, ἀ. τοῦ λιμένος V 27. (1)

ἄπωθέω, ἀπωθεῖσθαι ζητῶν IV δ 6. (1)

ἄρα, εἰ (δ') ἄρα τις κτλ. VI 1, τοιαῦτα
δρ' ἦν τὰ ἡδικημένα VI 35. (2)

ἀράομαι, cf. ἐπ'. (1)

ἀργός, τὰ * ἀργὰ πολλά Fr. 50. (1)

ἀργυροκοπεῖω, Fr. 36.

ἄριθμος, τῶν ψήφων ὁ ἀριθμός V 51. (1)

ἄριστα, adv. ἀ. — ἀπελογεῖτο IV δ 1,
ἐκείνου * ἀριστ' * πύθοντο V 64, ἀ.
πράξειν VI 4, ὡς ἀ. ἐδυνάμην VI 11,
cf. VI 11, (ὡς) ἀ. ἐπιμελεῖσθαι VI
12, (ὡς) ἀ. χορηγοῦντο VI 13. (7)

Ἄριστίων, Ἄριστίωνος VI 35; Ἄριστίωνα
VI 12, 21. (3)

ἀρκέω, 1. c. dat. οὐδεμία ἀπολογία τοῖς
διωκομένοις ἀρκοῦσά ἐστιν II δ 10.
2. c. inf. ἢ * αἰσχύνῃ — ἀρκοῦσα ἦν
σωφρονίσι τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης
II γ 3. 3. c. dat. et inf. οὐκ ἀρκοῦν
μοί ἐστιν * * * μὴ διαφθαρῆναι II
β 2, οὐκ ἀ. αὐτῷ ἐστὶν * * * ἀπολο-
γεῖσθαι IV γ 6. Cf. etiam ἐξ-. (4)

ἀρνέομαι, ἀρνέσθαι βελδὺς οἷοι τ' ἔσονται
VI 50; ἀρνούμενοι μὴ ἀπακτεῖναι
αὐτὸν III γ 7 [sic Bl.: ἀρνονμένου
N A pr.; ἀρνούμενος A corr.², vulg.
(J.)]. Cf. etiam ἀπ'. (2)

ἄρρην, ἐτιμῶντο * τὸν ἄρρην καὶ τὸν θῆλυν
δραχμῶν χιλίων Fr. 58. (1)

ἀρχαῖος, superl. ὑπάρχει * * αὐτοῖς (i.e.
νόμοις) ἀρχαιστάτους εἶναι ἐν τῇ γῇ
ταύτῃ V 14 = VI 2. (2)

ἀρχή, 1. *initium* ἐξ ἀρχῆς VI 20; οὐκ
ἔστιν ἀρχὴν ὁρθῶς βουλευέσθαι (οὐκ
ἀ. *omnino*) V 73 (Ald.: codd. ἀρχῇ ἤ),
οὐ τὴν ἀ. οἰκίσαντες Fr. 49. 2. *magi-*
stratus τῆς * ἀρχῆς * λοιποὶ δύο μῆνες
ἦσαν VI 42; παραδιδόσιν αὐτοὺς τῇ
ἀρχῇ V 48. (5)

ἄρχω, I. act., c. gen. (scripto vel subaud.)
ἀρχων * χειρῶν ἀδίκων IV β 1; οἱ
ἀρχοντες (sc. ἀδίκων χειρῶν *vel simi-*
lia) IV β 2; ἀρεῖαι (sc. τῆς πλεγγῆς)
IV γ 2, cf. IV γ 2, ἀ. τῆς πλεγγῆς
IV δ 3; ἀρεῖας τῆς πλεγγῆς IV β 6,
IV γ 4, IV δ 3, 4, μήτε ἀρεῖας (sc.
τῆς πλεγγῆς) IV δ 3; τοῦ ἀρεῖαντος
τῆς πλεγγῆς IV β 6, τοῦ ἀ. (sc. τῆς
πλεγγῆς) IV δ 3, cf. 3, 8; τῷ ἀρεῖαντι
(sc. τῆς πλεγγῆς) IV δ 5, 7; τὸν *
ἀρεῖαντα τῆς πλεγγῆς IV β 2, IV γ 2,
IV δ 2, τὸν ἀ. (sc. τῆς πλεγγῆς) IV
β 6, IV δ 2, 6; οἱ ἀρεῖαντες (sc. τῆς
πλεγγῆς) IV β 3. II. med. ἀρξομαι
* ἐντεῦθεν VI 10: ἀπὸ τῆς πρώτης
ἡμέρας ἀρξαμένοις VI 44. Cf. etiam
ὑπ'. (25)

ἄρχων, τοῖς ἀρχουσι * * παραδοῦναι V 47.
(1)

ἀσέβεια, ἀμαρτία καὶ ἀσεβεία ἐστὶν εἰς τε
τοὺς θεοὺς καὶ εἰς τοὺς νόμους V 88
= VI 6; ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας
ἀπολογεῖσθαι IV γ 6. (3)

ἀσεβίω, 1. c. περί et acc. ἀσεβεῖ * περί
τοὺς θεοὺς IV α 2; περί τὸν θεὸν ἀσε-
βοῦσι IV β 7. 2. c. εἰς et acc. εἰς
τοὺς θεοὺς ἡσεβηκότι V 93. 3. abs.
ἀσεβῶν VI 5; τῷ δράσαντι * ἀσε-
βοῦντι III γ 8: τὰ * βιασάμενα ταῦτά
ἐστὶν ἀσεβῆσαι αὐτὸν II α 9; παρά-
γων τὸν ἀσεβήσαντα IV α 5. Cf.
etiam συν-. (7)

ἀσεβήμα, τό * ἀσεβήμα ἡμέτερον γίγνεται

II α 3, τό * ἕτερον καὶ ἀ. V 91; του-
τοις τὸ ἀσεβήμα τοῦτο ἀναθέντες IV
β 9: τιμωρίαν * * * τῶν ἀσεβημάτων
V 93 (N, Bk.); αὐτῷ τούτῳ τὰ τοῦτου
ἀσεβήματα ἀναθέντας II α 11. (5)

ἀσεβής, I. ὑμᾶς * ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θεοὺς
II β 11. II. superl. ἀποδείξω * τοὺς
κατηγοροὺς * ἐπιωκοτάτους ὄντας καὶ
ἀσεβεστάτους ἀνθρώπων VI 33. (2)

ἄσημος, ἡ * νῦν οὐκ ἄσημος II δ 8. (1)

ἀσθένεια, ἡ * ἀσθένεια τοῦ γήρως IV γ 2.
(1)

ἀσπαίρω, νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυχόντα
II δ 5. (1)

ἀστέγαστος, ἀστέγαστον ἦν τὸ πλοῖον
V 22. (1)

ἀστοργία Fr. 73.

ἄστν, ἐν ἄστει διατρίβοι I 14. (1)

ἀσύμφορος, ἀσύμφορον * ὕμιν ἐστὶ τόνδε
— μιαινειν II α 10. (1)

ἀσφάλεια, τὴν ἀσφάλειαν ὧν ἐπιβου-
λεύουσι σκοποῦντες II α 2, τὴν ἀ. τῆς
ἐπιβουλῆς τηροῦντα II β 8. (2)

ἀσφαλής, comp. τόνδε τὸν ἀγῶνα ἐνόμισεν
ἀσφαλέστερον εἶναι II α 8, τόνδε τὸν
κίνδυνον * ἀ. * * * ἡγούμην II β 9. (2)

ἀσφαλῶς, τὰ τῆς πῦλως κοινὰ τούτοις
μάλιστα * ἀ. διαπράσσεσθε V 81. (1)

ἀσχολία, μοι ἀσχολία ἦν παρεῖναι καὶ
ἐπιμελεῖσθαι VI 12; διὰ τὴν ἐμὴν
ἀσχολίαν VI 13. (2)

ἀτέλειστος, δεήσεται ἀθέμιτα καὶ ἀνόσια
καὶ ἀτέλεστα κτλ. I 22. (1)

ἀτιμῶ, οἱ μὲν (i.e. ἐλεύθεροι) * ἀτιμοῦνται
τε καὶ χρήμασι ζημοῦνται II δ 7. (1)

ἀτιμώρητος, ὁ * * ἀμαρτῶν * οὐκ ἀτιμώρη-
τός ἐστιν III β 11, ἀ. γενόμενος III γ
7, 9, οὐκ ἀ. ὁ φόνος ἐστὶ III δ 8. (4)

ἀτρέμα, ἀτρέμα ἐστῶτος III γ 10, cf. III
δ 7 (N, A et Mr.; alii ἀτρέμας), ἀ. σὺν
τοῖς θεωμένοις ἐστῶτα III δ 6. (3)

ἀτρέμας, ἀτρέμας ἐστάναι III γ 10. (1)

ἀτρεμίζω, τοῖς * εὐτυχοῦσιν ἀτρεμίζειν καὶ
φυλάσσειν τὴν παρούσαν εὐπραγίαν
II δ 9; οὐ * ἀν ἐβλήθη ἀτρεμίζων
III β 5, οὐ * ἀ. ἀπέθανε III δ 4; περισ-

σοτέροις παθήμασι τῶν ἀτρεμζόντων
περιπεσών III δ 5. (4)

ἄττα, Fr. 27 (*pro* ἄτινα) s. v. *δοτις*.

ἀτυχῶ, τοῖς * ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμ-
φέρει II δ 9: ἡτύχησε * ἀρξας τῆς
πληγῆς IV β 6. (2)

[ἀτυχήμασι, III δ 5 vulg. *pro* ἁμαρτ.]

ἀτυχῆς, superl. ἀτυχεστάτον ἑμαυτὸν *
τῶν πάντων ἀνθρώπων II β 1. (1)

ἀτυχία, ἡ * ἀτυχία ἀδικεῖται II γ 1, δι'
ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἡ δ. γίγνεται III
γ 8, ἔστι * ἡ δ. τοῦ πατάζαντος IV
γ 4; τῇ * ἀτυχίᾳ — ἑμαυτὸν ἐγχει-
ρίζω II δ 1, εἰ * δ. τέθνηκε, τῇ ἑαυτοῦ
ἀ. κέχρηται IV β 6 (*δὲ*), τῇ ἑαυτοῦ
ἀ. * * ἀπέκτεινεν IV γ 4, τῇ αὐτοῦ ἀ.
ἡμαρτεν IV δ 8; ἐλεήσαντας τὴν ἀτυ-
χίαν μου II β 13, τὴν * δ. * * εἰς
ἐντυχίαν αἰτοῦμαι μεταστῆναι II δ 4,
διὰ τὴν ἀ. τῆς ἀμαρτίας III γ 8,
κοινην * τὴν ἀ. αὐτῶν ἡγούμενος εἶναι
IV δ 9: ταῖς τούτων ἀτυχίαις βοη-
θοῦντες III δ 10; τὰς παρούσας ἀτυ-
χίας ἀνακλαύσασθαι II δ 1. (14)

αὐ, 1. *contra* ἐλὼν δ' αὐ ἀξιῶσεις με
ἀποκτείνει V 16, τοῦτο δ' αὐ μένουντι
* * * ἀδυνάτως εἶχεν ἰσχυρίζεσθαι V
76, τεκμήρια δὲ αὐ τοῖς μαρτυροῦσιν
ὁμοία μὴ ἀποφαίνοι VI 30 (*sic* R.).
2. *porro* οὐτ' αὐ — φαίνομαι τὸν
πλοῦν ποιησάμενος V 22, οὐτ' αὐ * * *
ἡ μετέκβασις ἐγένετο κτλ. V 22. 3. c.
neg., *ne* — *quidem*, οὐτ' αὐ συνειδὼς
— μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ VI 5,
οὐδ' αὐ πω ἐνταῦθα ἀπεγράψαντο VI
44 (vulg. αὐτό). (7)

αὐθέντης, αὐθέντης ὧν ἀποδείκνυται III δ
4, cf. III δ 9; ὁμωρόφιος * τῷ αὐθέντῃ
V 14; αὐθέντην προσκαταγνωσθέντα
* * ἐπίδω αὐτὸν III γ 4, ἐλεγχόντων
τὸν παῖδα ἀ. δοτα III δ 10: αὐθένται
καταγνωσθέντες III γ 11. (6)

αὐθις, 1. *posthac* τὸ αὐθις κολάσαι V 94.
2. *iterum* καὶ αὐθις τῇ ὑστεραίᾳ VI
23, καὶ αὐθις τοῦ Μεταγεινιῶνος
μηνός VI 44. (3)

αὔριον, αὔριον (καί) τῇ ἔνῃ VI 21. (1)

αὐτίκα, αὐτίκα Ἐφιδάλτην — ἡρῆνται
V 68. (1)

αὐτός, I. intens.: 1. pers. prima ἐγὼ * * * *

ὁ θέλων αὐτὸς βασιανιστῆς γενέσθαι

I 11, αὐ. καταδοχθεὶς φονεὺς εἶναι II

β 2, καὶ αὐ. — καταπεφηνγὼς δέομαι

III β 2, περὶ ἑμαυτοῦ μὴ αὐ. * * *

πάθοιμι V 58, ὡς * * οὐκ αὐ. αἰτίος

εἰμι V 64, οἷς ἐγὼ βουλομένη ἂν δοκεῖν

αὐ. τε εὖορκος εἶναι VI 14, καὶ αὐ.

ἐγὼ καὶ οἱ μάρτυρες VI 29; βρεῖδος *

αὐτῷ τε ἔμοι περιέθεσαν καὶ τοῖς ἔμοις

V 18, αὐ. μοι πρόφασιν V 60, προ-

σίδυτες αὐ. τ' ἔμοι καὶ τοῖς φίλοις VI

38; ἡ αὐτὸν ἐργασάμενον κτλ. II β 3,

με * δυνάμενον διαπράσσεσθαι αὐ. τὰ-

μαυτοῦ πράγματα V 18 (codd. ἐμ.).

2. pers. sec. αὐτὸς σεαυτῷ νόμον

ἐξευρών, ἀνάμοτος μὲν αὐ. V 12 (*δὲ*),

οὓς σὺ αὐ. * κατέστησας V 12, σὺ

— αὐ. σεαυτῷ νόμον θέμενος V 13;

[V 11 αὐτῷ codd. *pro* σαν-]: αὐτοὶ

τε * μεταλάβητε III γ 12, μήτε αὐ.

— γνῶτε III δ 10, αὐ. καθαροὶ * *

γένεσθε IV β 9, αὐ. — ἀπεκτείνετε

V 47, αὐ. δικασταὶ ἐγένεσθε V 47, ἐν

ᾧ μὴδ' ἂν αὐ. ἡμπορεῖτε V 66, ὡς αὐ.

ὕμεις ἡκούσατε VI 36; ὕμῶν αὐτῶν

V 71, 80, VI 3; ὕμᾶς αὐτοὺς II γ 9.

3. pers. tert. οἷς μὴ παρεγένετο

αὐτός I 28, αὐ. ὁ θάνατος II α 5,

ἐκουσίως * αὐ. εἰς τοὺς κινδύνους κατα-

στάς II γ 1, φονεὺς αὐ. αὐτοῦ δίκαιος

* ἔστιν III γ 10, αὐ. ὑφ' ἑαυτοῦ διέ-

φθαρταί III δ 4, ὁ μὲν * αὐ. τὰς

ἑαυτοῦ ἀμαρτίας φέρων III δ 9, αὐ.

* * * οὐ φησι φονεὺς εἶναι IV γ 1, κατα-

γνοὺς αὐ. αὐτοῦ IV δ 1, αὐ. * ὑπὲρ αὐ-

τοῦ ἀπολογεῖτο IV δ 1, αὐ. καθ' αὐτὸν

τὸν πλοῦν πεποιημένος V 21, cf. 53

(codd. -οῖς), αὐ. (sc. ἔφη) * * συναρμελῶν

μοι V 42, ὁ μὲν * * αὐ. ἔφη ἀποκτείναι

V 54, οὐ αὐ. οὐκ ἤξiou αὐτῷ χειρὶ γενέ-

σθαι V 62, αὐ. * κατεῖπεν αὐτοῦ V 69,

ὧν αὐ. κρατεῖ VI 4, συνειδὼς αὐ. αὐτῷ

* εἰργασμένος VI 5, αὐ. αὐτὸν ἀποστεροῖ VI 5, αὐ. * ἕκαστος τούτου κρατεῖ VI 18, Φιλοκράτης αὐ. οὐτοσί VI 40; οἱ καὶ αὐτὴ ἀδικοῖτο I 15, ἃ αὐ. ἐαυτὴν οὐκ ἔπεισε I 22, ἧτις αὐ. οὐκ ἤξιωσεν I 26, οὕτω καὶ αὐ. ***** ἀπολομένη I 27, αὐ. ἡ χρεῖα III γ 1, αὐ. * ἡ ἡλικία IV δ 2; αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει IV γ 3, τοῦτο αὐ. * πολέμιόν ἐστιν V 93; αὐτοῦ τοῦ τεθνεώτος III β 9, ἐξ αὐ. τοῦ λιμένος V 28, αὐ. συνειδότες τοῦ * φέροντος V 53; αὐτῆς τῆς εὐδαιμονίας II γ 8, αὐ. τῆς συμφορᾶς III β 1 = III γ 1, αὐ. * τῆς ἐλπίδος VI 5; αὐτοῦ τοῦ ἔργου II β 3, αὐ. τοῦ σώματος V 35, περὶ τούτου αὐ. V 64, αὐ. * τοῦ ἀληθοῦς V 87 = VI 5, αὐ. τοῦ πράγματος V 90 = VI 8, cf. VI 10, περὶ τοῦ τοιούτου [αὐ.] VI 3 [del. Mf.], τούτου αὐ. ἕνεκα VI 46; αὐτῷ τούτῳ II α 11, τῷ * ἀποθανόντι αὐ. III α 2, αὐ. τῷ Ἡρώδῃ V 24; αὐτῇ τῇ βασάνῳ V 31, ἐν αὐ. τῇ δίκῃ V 89; ἐν αὐτῷ * τῷ κακῷ I 29, αὐ. τῷ πράγματι V 11, ἐν αὐ. τούτῳ V 32, αὐ. τούτῳ χρῆσθαι V 36, ἐν αὐ. τῷ βουλευτηρίῳ VI 45; αὐτὸν τὸν θάνατον II β 4, αὐ. * τούτον — ἐπέδειξα II β 13, εἰς αὐ. τὸν φόβον V 11, τὸν μηνυτὴν αὐ. V 36, αὐ. ἐαυτῷ συνειδέναι VI 1; αὐτὴν ταύτην ἀπολέσθαι I 25, αὐ. ταύτην φυλάξαντες VI 37; τοῦτο αὐτὸ προθυμῆθη I 6, αὐ. τοῦτο — προθυμῆθῃναι I 6, αὐ. * τοῦτο τεκμήριον I 10, αὐ. * (τὸ) ἀποκτείνειν V 10, αὐ. τὸ πλοῖον V 28, αὐ. τὸν ναντῖον V 63, εἰς αὐ. τὸ πῶγμα VI 9; αὐτοὶ οὗτοι ἠνάγκασαν I 2, cf. 2, αὐ. μὴ ἠθέλησαν δοῦναι I 12, ὑμᾶς μὲν — αὐ. δὲ * * * ἤξιωσαν I 12, αὐ. ἔφενγον I 13, αὐ. μὲν * * * ζητούντες II δ 11, ἐξ ὧν αὐ. λέγουσιν III γ 10, cf. V 84, VI 28, αὐ. οὗτοι * * * μάρτυρες V 9, ἐν ᾧ αὐ. μὴ ὁμολογοῦσιν V 28, αὐ. * οὗτοι οἱ ἀπάγοντες V 38 (codd. -οῖς), ὁπότε αὐ. οὗτοι — ἔφυγον V 38, ἐὰν —

αὐ. δοκῶσιν V 80, αὐ. δὲ — ἀξιούσι VI 9, αὐ. οἱ φυλᾶται VI 13, αὐ. οἱ κατήγοροι VI 19, αὐ. οἱ δικασταὶ VI 24, οἱ * * * φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐ. ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες VI 26, αὐ. * δὲ κατὰ σφῶν αὐτῶν μάρτυρες VI 32, οὐδ' αὐ. ἤξουν VI 34, ἄπερ αὐ. σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἔπεισαν VI 47, ἃ αὐ. * ἀπεδίκασαν VI 47, δίκην διδῶσιν * * αὐ. τε καὶ οἱ μεσεγγυησάμενοι VI 50; αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ χρεῖαι III β 1; αὐτὰ ταῦτα * * * μαρτυρία ἐστιν V 15, αὐ. τὰ πράγματα V 88 = VI 6; τοὺς σφετέρους (αὐτῶν) I 29 [add. Hirsch.], cf. 30, V 77, VI 39, Fr. 51, αὐ. τῶν ἀπολογουμένων III γ 11, σφῶν αὐτῶν V 4, 47, (VI 23) [τ' αὐ. add. Sch., αὐ. R.], VI 31, 32, 46, αὐ. τῶν νόμων V 12, αὐ. τῶν προσηκόντων V 48, ἐξ αὐ. τῶν λόγων VI 18, κατ' αὐ. τούτων VI 41; αὐτῶν * τούτων εἵνεκα V 88, VI 6, ἐξ αὐ. * τούτων VI 16, cf. VI 17, αὐ. τῶν ἔργων VI 31, 41; σφίσιν αὐτοῖς I 12, 29, V 4, 10, 30, 32, 50; αὐτοῖς τοῖς ἀπώλοντο V 3, αὐ. τοῖς ἔργοις V 3, αὐ. * τούτοις * * * ἐχρῶντο V 38 = 84 = VI 28; πρὸς τούτους αὐτοὺς I 2, αὐ. τούτους ἐκέλευον I 10, τούτους αὐ. κελεύων I 11, οὐ πρέπει * * αὐ. κακῶν ἀξιούσθαι III γ 9, ἐνόχους αὐ. ὄντας IV β 7, τούτους * αὐ. * * * ἐξελεγχόμενους VI 31, τοὺς ἀντιδίκους αὐ. * παρέχομαι VI 32, σφᾶς αὐ. VI 47; αὐτὰ ταῦτα * * * παρείχοντο I 11, αὐ. ταῦτα σκοπεῖτε V 21, αὐ. * ταῦτα * * * μαρτυρία * * * ἐποιοῦντο VI 27, (αὐ.) ταῦτα * ἀπέδειξα VI 48 [add. Bl.], αὐ. ταῦτα ἀκούσαντας VI 48 [pr. 12, sec. 13, tert. 143]. (168)

II. pron. pers. tert., αὐτοῦ post nom. quo regitur I 6, 7, [I 18 vulg.], IV β 6, IV γ 5, V 35, VI 21, (uno voc. interpos.) II α 5, III γ 3, IV β 6, (duobus) V 76; post verb. IV γ 1, IV δ 1; post praep., ὑπ' II α 3, 6, II γ 1,

III γ 12, IV β 2, 5, 6, ὑπέρ IV δ 10, V 63, περί V 47, 48; ante nom. III γ 7: αὐτῆς post subst. uno voc. interp. II β 13, Fr. 50; gen. abs. (loco sec.) Fr. 50: αὐτῶ post nom. V 60, 61, VI 42, (uno v. interp.) V 70; post adi. (uno v. interp.) III δ 8, (tribus vv. interpp.) II γ 7; post verb. I 7, 14, II α 8, II β 2, 3, II γ 3, 6 (*bis*), 7 (*bis*), III δ 5, IV α 3, 7, IV γ 1, 5, 6, IV δ 1, V 37, 58, 60 (*bis*), 61, 76, VI 23 (*bis*), 42, (uno v. interp.) (γάρ) III δ 7, IV β 4, V 61, (τι) IV β 5, (ἡμῶν) IV γ 5, (δῆπου) VI 10; ante nom. I 6; ante verb. I 17, V 26, 77, (uno v. interp.) V 50, 76, (tribus vv. interpp.) VI 23; ante adi., (duobus vv. interpp.) III δ 10: αὐτῇ post verb. I 8, 15, (uno v. interp.) I 17: αὐτῷ (neutr.) post verbum II α 2: αὐτόν post verb. II α 4 (*bis*), 5, 7 (*bis*), II β 5, 6 (*bis*), 10, II γ 6, 8 (*bis*), 9, 10, II δ 2, 6, 9, III β 4, 9, III γ 4, 5, 7, 11, 12, III δ 4, 6 (*bis*), IV α 6, 7 (*bis*), IV β 2, 5, IV γ 1, 2, 3, 5, IV δ 9, 10, V 46, 58, 62, 66, VI 23, (uno v. interp.) V 31, (duobus vv. interpp.) III γ 11; subi. inf. II α 9, IV γ 5, V 21, 39, 48, 62, VI 41, (duobus vv. interpp.) II γ 5; post praep. *eis*, V 58; ante verb. V 32, 61, 63, (duobus vv. interpp.) V 39; subi. inf. IV γ 5 (*bis*), V 20, (uno v. interp.) [I 7] [Bl. circumscribit ut schol.], V 34, 46, VI 12, (duobus vv. interpp.) V 62, (quinque) II β 7: αὐτῇ post verb. II α 8, (uno v. interp.) I 16; ante verb., subi. inf. II α 7: αὐτό ante verb. I 13, (quinque vv. interpp.) V 72; subi. inf. V 26 (N: rell. τοῦτο), (tribus vv. interpp.) V 5: αὐτοῖν (masc.) ante verb. III γ 10: αὐτῶν (masc.) post nomen II δ 1, III δ 2, IV δ 9, (uno v. interp.) II δ 9, Fr. 57; post

adi. vel pron. III β 6, III δ 5, VI 37, (uno v. interp.) II γ 5, (quattuor interpp.) VI 9; post verb. IV β 1; post praep., ὑπ', II β 6, 13, II γ 2 (codd. -οῦ), II δ 1, 10, παρ' Fr. 67; ante verb. I 12: αὐτῶν (neutr.) post subst. II α 10, V 67, (uno v. interp.) III δ 2; post praep., περί, I 10, V 90, ἐξ, II β 3; ante pron. V 10; gen. abs. (uno v. interp.) Fr. 71: αὐτοῖς (masc.) post verbum I 11, 29, II δ 2, V 35, 55, VI 9, 17, 26 (*bis*), 38, 44 (*quater*), 46, Fr. 67, (uno v. interp.) II γ 2 (codd. -τῶ), II δ 4, V 38, (duobus vv.) V 14, VI 2; ante nom. VI 38, (duobus vv. interpp.) V 12; ante verb. I 11, IV β 1, V 32, VI 50, (uno v. interp.) V 80, (duobus vv.) I 17, V 29, (tribus vv.) VI 38, [30 codd.: αὐ R.], (quinque vv.) VI 35 (*καὶ αὐτοῖς iul. sent.*): αὐτοῖς post verb. II α 9, II β 1, 7, II γ 2 (*bis*), II δ 4, 5, V 48, VI 34, [34] [del. Bl.], 43; subi. inf. II γ 4; ante verb. (novem vv. interpp.) V 12; subi. inf. antepos. V 47, (uno v. interp.) I 22, (tribus) VI 49, (octo) V 36: αὐτά post verb. V 3, 53 (vulg. -όν); subi. inf. antepos. VI 8. (231)

III. c. art. = *idem*. ὁ αὐτός κίνδυνος V 16; τὸ αὐτὸ * τοῦτο * ἐμοὶ γενέσθω I 12; τοῦ αὐτοῦ βασιλέως VI 45; τῆς αὐτῆς δόξου I 16, τῆς αὐ. βασάνου V 35; τῷ αὐτῷ * νόμῳ τοῦτῳ V 17; τῇ αὐτῇ βασάνῳ V 42, 49; τῷ αὐτῷ πλοίῳ V 42; τὸν * κίνδυνον τὸν αὐτόν II γ 5, τὸν αὐ. ἔρπον V 12, τὸν αὐ. ἀεὶ λόγον V 50; τὴν * εὐνοίαν *** τὴν αὐτῇν V 76, τὴν αὐ. γνώμην VI 7; κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκείνοις I 3, *eis* τὸ αὐ. τοῖς * καθαροῖς V 11, τὸ αὐ. τοῦτο τεκμήριον γενέσθαι VI 27: πείθονται *** αὐτοὶ φοιῆς ἐλὰ I β 7 (codd. αὐ-), αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανιστὰι καὶ ἐπιτεμνῆται V 32 (codd. αὐ-), οἱ αὐτοὶ μάρτυρες VI 29; ταῦτά ὑπῆρχεν αὐτῷ V

60, ταῦτά*** σώζει V 85; τῶν αὐτῶν * τοῦτων μαρτυρούντων VI 28; περὶ τῶν αὐτῶν V 14 = VI 2, V 50; τοῖς αὐτοῖς δίκασταῖς VI 21, 23; τοῖς * αὐτοῖς ἀμυνόμενοις IV β 5, cf. IV γ 3; τοὺς αὐτοὺς διὰ περὶ τῶν αὐτῶν V 14 = VI 2, τοὺς αὐ. αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λόγους V 50; τὰς αὐτὰς τραπέζας II α 10; ταῦτά ταῦτα τεκμήρια εἶναι I 11 (codd. αὐτά), cf. V 38 (codd. ταῦτα), ταῦτά τοῖς συνθεωμένοις δρῶν III δ 5 (codd. αὐτά), ταῦτά — ἀντιπάσχειν IV β 2 = 3, τὰ αὐτά δρῶν IV β 5, τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα IV β 5, ταῦτά διδάξω V 46. (42)

αὐτοῦ etc. v. αὐτοῦ.

αὐτόφωρος, ληφθεῖσαν**** ἐπ' αὐτοφώρῳ I 3, cf. I 9, V 48. (3)

αὐτόχειρ, οὗ (i.e. ἔργου) * οὐκ ἤξιον αὐτόχειρ γενέσθαι V 62; αὐτόχειρα ὄντα τοῦ ἀνδρός V 47. (2)

ἀφαιρέω, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται Fr. 57. (1)

ἀφανής, 1. οὐδὲ ἀφανής ἀλλὰ καὶ λίαν φανερός * * ὁ θάνατος ἐστίν III γ 7, ἀφανής ἦν ὁ ἀνὴρ V 23, cf. V 25, 64, 66; ἀφανοῦς * ὄντος τοῦ κηρύγματος II δ 6; ἐν ἀφανεί λόγῳ V 59; εἰς ἀφανὲς ἦκε ὁ ἔλεγχος Fr. 35. 2. subst. περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν V 65. (9)

ἀφανίζω, I. act., c. acc. οὗτοι κλέπτουσι τοὺς μνηστούτας κατ' ἀφανίζουσιν V 38; λόγους*** οἱ ἀφανιοῦντες V 37; τὸν ἀνδρα ἠφάνισα V 38, ἠφάνισ' ἂν τῷ ἀνθρώπῳ V 52; τὸν κατ' ἐμοῦ

μνηστὴν ἠφάνισαν V 38; ἀφανίσαι τὴν αὐτοῦ μιανραν II γ 1, ἀ (i.e. τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ τῷ πλοίῳ) — ἀ. V 45; ἀ. τὰ ἀναγνωσθέντα V 56, τὸν νεκρὸν ἀ. V 68. II. pass. ἠφανίσθη ὁ ἀνὴρ V 26; τὰ * γενόμενα ἐν τούτῳ ἀφανισθῆναι I 8; εἰκὸς ἦν ἀφανισθέντα λαθεῖν τὸν ἀνθρώπον V 27. (12)

ἀφίημι, I. act., c. acc. τὸν * αἴτιον ἀφίεντες II β 11; τοὺς ἐνόχους ἀφίεντας IV α 1; ἐτοίμην καὶ κατεργασμένην τὴν ὠφελίαν ἀφῆκεν II α 4, ἀ. αὐτόν V 62; ἀφείναι τοῦ τεθνεώτος τὴν τιμωρίαν I 5, τὸν αἴτιον ἀ. II δ 11; [ὁ μὲν γὰρ ἀφείλ οὐδέν III δ 5; q. 1. scripsit J. Bl. assentienti ὁ μὲν γὰρ εἰς οὐδέν]; τὸν αἴτιον ἀφέντες II α 2. II. pass. ἐλευθεροῖ ἀφίενται II γ 4; οὐκ ἂν * εἰκότως ἀφίοντο II δ 5. (9)

ἀφικνέομαι, ἀφικνούνται εἰς τὴν νῆσον Fr. 49. (1)

ἀφίσταμαι, ἡ πόλις*** ἀποστᾶσα V 76; τῶν ἀπὸ τοῦ σκοποῦ ἀφεστῶτων III β 5; εἰς τοὺς ἀφεστῶτας ἀκουτίσας III β 7. (3)

ἀφορία, τῆς * ἀφορίας αἰτίου γίγνεται II β 11; ἐκ* τούτων αἰ* ἀφορίας γίγνεται II α 10. (2)

ἀφυλαξία, οὐδὲ τὸ ἀμάρτημα τοῦ παιδὸς μόνον ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφυλαξία III δ 7. (1)

ἄχθομαι, μή μοι ἄχθεσθε V 46. (1)

ἄωρι, ἀ. τῶν νυκτῶν II α 4, II β 5, II δ 5 [sic N et Mr.: alii τῆς νυκτός]. (3)

ἄωρος, τὴν ἄωρον * * τελευταίην III α 2; ἄωροι συμφοράς III β 12. (2)

B

βαδίζω, ἐθέλοντος βαδίζειν V 24. (1)

βαίνω, cf. ἀνα-, ἀπα-.

βάλλω, I. act., c. acc. pers. [III γ 7 codd. βάλλων pro μάλλον]: ἔβαλε * οὐδένα III β 3, cf. III β 5, ἔβαλεν (sc. αὐτόν) III γ 6, ἔβαλεν αὐτόν III δ 6; ἔβαλον αὐτόν III δ 6; βαλεῖν**** τὸ μειράκιον III γ 5, β. αὐτόν III δ 4, μηδένα β. III

δ 7; διὰ τὴν τοῦ βαλόντος (sc. αὐτόν) ἀκολασίαν III γ 6; τὸν * βαλόντα (sc. αὐτόν) III γ 5. II. pass. ὁ *** ὑπελθὼν ἐβλήθη III β 4, ἐ. ἀπρεμύτων III β 5, cf. III δ 5; ἐφυλάξατο μὴ βληθῆναι III δ 7 [sic K. et Bl.: rell. βαλεῖν]; ὁ * παῖς — βληθείς III β 5; διὰ * τὴν ὑποδορμὴν βληθέντος

τοῦ παιδὸς III β 5. Cf. etiam ἀπο-
δια-, κατα-. (16)

βαρυδαιμονία, εἰς τοῦτο * βαρυδαιμονίας
ἦκω II β 2. (1)

βασανίζω, I. act., c. acc. ἐβασανίζομεν
αὐτούς (i.e. δούλους) II β 7; ἐβασά-
νιζον τοὺς ἀνθρώπους V 29; τὸν ἀνδρᾶ
* βασανίζειν V 36, ἀγαθὸν ἐστὶ μετὰ
τοῦ χρόνου β. τὰ πράγματα V 71, β.
τούς * ἐμαυτοῦ πάντας VI 23, β. (sc.
αὐτοῖς) τρέψω ὅποιον βούλοιο VI 23;
βασανίζοντες *** αὐτούς II γ 4: ὃν
* παραχρῆμα ἐβασάνισαν V 30, ὃν
* ὕστερον * ἐ. V 30; τὰ τούτων
ἀνδράποδα βασανίσαι I 9, cf. 12; β.
(sc. τὰ ἀνδράποδα) ἀντ' ἐμοῦ I 11,
πάντας * β. II δ 8, β. αὐτὸν V 46.
II. pass. ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μαρτυ-
ρίαις βασανίζονται II γ 4; ὁ ἀνθρώπος
βασανιζόμενος V 39, ἐπαύσατο β. V
41, τῇ αὐτῇ βασάνῃ β. V 42, cf. 49,
ὁ * β. V 54, ὁ ὕστερος β. V 56; οἱ
βασανιζόμενοι V 32: ὁ ἀνὴρ ἐβασα-
νίσθη V 31; ἐν * τῷ μὴ βασανισθῆναι
I 8; ὁ ἀνθρώπος * βασανισθείς V 55;
διάφορον * ἦν τὸ γραμματείδιον τῷ
βασανισθέντι V 54; τοῖν ἀνδρῶν *
τοῖν βασανισθέντων V 49, cf. 51. (28)

βασανιστής, ἐγὼ *** ὁ θέλων αὐτὸς βασα-
νιστῆς γενέσθαι I 11: αὐτοὶ ἦσαν καὶ
βασανισταὶ καὶ ἐπιτιμηταὶ V 32;
βασανιστάς * αὐτοὺς * ἐκέλευον γίνε-
σθαι I 10. (3)

βάσανος, (ἡ βάσανος) ἀναγκάζει τὰ γεγο-
νότα κατηγορεῖν I 10 [add. Turr.;
ἡ δίκη Ald.], ἡ * β. * τοιαύτη γεγέ-
νηται V 52; εἰδέναι παρὰ τῆς βασάνου
I 6, ἐκ * τῆς τῶν ἀνδραπόδων β. I 8,
τῆς * β. * ἀπηλλάχθαι V 31, cf.
40, τὸ πλείστον μέρος τῆς β. V 32,
διὰ τῆς αὐτῆς β. ἰών V 35, ἀνευ β.
V 50; τῇ δικαιοτάτῃ βασάνῃ χρῆ-
σασθαι I 8, προσέχετε * τὸν νοῦν αὐτῇ
τῇ β. V 31, τῇ αὐτῇ β. βασανιζόμενος
V 42, 49; βάσανον τοιαύτην * ποιή-
σασθαι I 10, διδόναι εἰς β. I 12, οὐκ

ἐλεγχον παρασχῶν οὐδὲ β. II δ 7.
(16)

βασιλεύς, (= ἄρχων βασιλεύς) ὁ βασιλεὺς
τούς * νόμους ἀνέγνω VI 38, οὐδὲ παρέ-
δωκεν (sc. φόνον δίκην) οὐδεὶς πώποτε
β. ἐν τῇ γῇ ταύτῃ VI 42, ὁ β. εἰσῆλθεν
(sc. εἰς τὴν ἀρχὴν) VI 44; ἃ τοῦ
βασιλέως κατηγοροῦσι VI 41, τούτου
* τοῦ β. — κατηγορήσων εἰς τὰς
εὐθύναις VI 43, ἐπὶ τούτου τοῦ β. VI
44, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ β. VI 45; ἔδει *
τὸν βασιλέα * τρεῖς προδικασίας ποιῆ-
σαι VI 42. (8)

βεβαίω, βεβαίων τοὺς πρώτους λόγους ὡς
ἀληθεῖς ἐξημένους V 41. (1)

βέλος, πολεμικῇ τῷ τούτου βελεὶ περιπεσῶν
III γ 6; ὑπὸ τὸ βέλος ὑπελθόντος III
δ 5. (2)

βῆμα, ἐστὼς * ἐπὶ τοῦ βήματος VI 40.
(1)

βία, ἐνέχυρα βίᾳ φέρων VI 11. (1)

βιάζομαι, I. c. acc. et inf. τοὺς * ἡσυχίους
— λέγειν καὶ δρᾶν βιάζονται III
β 1: ὁ βιασάμενος ἡμᾶς χρῆσθαι αὐτῷ
IV γ 5, διὰ τὴν πληγὴν β. ὑμᾶς
ἐπιτρεφθῆναι ἰατρῷ IV δ 3; τὰ *
βιασάμενα ταῦτά ἐστιν ἀσεβῆσαι αὐ-
τὸν II α 9. 2. c. ὑπὸ et gen. ὑπὸ *
σκληρῆς ἀνάγκης βιαζόμενος III β 2,
ὑπ' ἐκείνου β. ἐξήμαρτεν IV δ 5. 3. c. inf.
ἀπολογεῖσθαι * βιαζόμενος II β 4. (7)

βιαιότης, ἡ τούτων βιαιότης καὶ παρανομία
V 8. (1)

βιαιώς, I. ἀκουσίως καὶ β. ἀπέθανε I 26,
cf. 26. II. superl. ὡς παρανομώτατα
καὶ βιαιότατα εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα
καθίστηκα V 8. (3)

βιβάζω, cf. δια-.

βίος, ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διάξω
III β 10, τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιωθέντων
τοῦ βίου ἡμῶν IV α 2 (ἀξιωθέντος N
et, ut vid., A pr.; ἀξιωθεῖς A corr.¹,
rell.), ἀποστεροῦντες * με τοῦ β. ὃν ὁ
θεὸς παρέδωκέ μοι IV β 7, τὰ πλείω
τοῖς ἀνθρώποις τοῦ β. ἐν ταῖς ἐλπίσιν
VI 5; ἐν τῷ ἐπιλοιπῷ βίῳ Fr. 67;

- τὸν βίον ἐκλιπών I 21, εἰς τὸν β. ἅπαντα V 18. (7)
- βλάβος**, ἐν * τοῖς ἀνηκέστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν V 91. (1)
- βλάπτω**, I. act., c. acc. με βλάπτει ἡ τοῦ λέγειν ἀδυναμία V 2. II. pass. ἀκουσίως ἢ ἐκουσίως βλαφθεῖς III γ 7. (2)
- βλέπω**, βλέπειν * τοῖν ὀφθαλμοῖν (sc. κατὰ φύσιν ἐστὶ) IV δ 2; ἴδων τε καὶ βλέπων IV γ 1. (2)
- βοήθεια**, ἄξιος καὶ ἐλέου καὶ βοηθείας καὶ τιμωρίας ** τυχεῖν I 21. (1)
- βοηθῶ**, I. act., c. dat. βοηθεῖτε * τῷ ἀποθανόντι II γ 11, ἐμοὶ τε β. καὶ τῷ δικαίῳ V 80; γέρων * ἐκείνους ὥστ' ἐμοὶ βοηθεῖν V 79; ταῖς τούτων ἀτυχίαις βοηθοῦντες III δ 10; τοὺς τούτῳ ** βοηθοῦντας II β 13; βοηθήσατέ μοι V 80; ἐμοὶ ** βοηθήσαι I 3, ἀξιόν μοι β. I 24. II. pass. et impers. ἐμοὶ ** δεδιήγεται καὶ βεβοήθηται τῷ (τε) τεθνεῶτι καὶ τῷ νόμῳ I 31. (9)
- βοηθός**, ταύτῃ βοηθός καθέστηκε I 24; τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὲ βοηθοὶ I 22; τῷ * ἐπεξιόντι βοηθούς (sc. εἰκὸς ἦν) I 2, ἐμοὶ * β. (sc. γενέσθαι) I 4, πρὸς τινὰς * ἔλθῃ τις β. I 4. (5)
- βουλαῖος**, Δίδος βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίας ἱερὸν VI 45. (2)
- βουλευτήριον**, ἐξελάσαντές με ἐκ τοῦ βουλευτηρίου VI 49; ἐν τῷ βουλευτηρίῳ VI 40, cf. 45; εἰσιόντ' εἰς τὸ βουλευτήριον VI 45. (4)
- βουλευτής**, 1. τῆς πληγῆς βουλευτής IV γ 4, IV δ 5; βουλευτὴν τοῦ θανάτου IV γ 4. 2. *senator*, οἱ βουλευταὶ προσεύχονται VI 45. (4)
- βουλεύω**, I. act., 1. c. acc. βουλεύσας (sc. τὸν θάνατον) VI 16; βουλεύσασα τὸν θάνατον I 26; βουλεύσαντα τὸν θάνατον VI 16. 2. abs. τὴν βουλεύσαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι αὐτὸν IV α 7. 3. *senatorio honore fungí* ὀρῶντες * ἐμὲ βουλεύοντα VI 45. II. med. 1. αὐτὸ * φ' βουλεύεται, τὴν γνώμην V 72; ὁρθῶς βουλεύεσθαι V

73; ἔδοξεν * αὐτῇ βουλευομένη I 17; τῶν εἰς βουλευομένων V 94; ἡ πόλις * κακῶς ἐβουλεύσατο V 76; ὁρθῶς βουλεύσαιο V 91; εἰ βουλεύσασθε V 71; βουλεύσασθαι * περὶ ἐμοῦ V 90. 2. c. ὅπως, ἐβουλεύετο ἡ ἀνθρωπος, ὅπως ἂν * τὸ φάρμακον δόῃ I 17. III. pass. ὁπόσα ***** ἐπὶ θανάτῳ βουλευθέντα VI 18. (15)

βουλῇ, 1. ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐναντίον τῆς βουλῆς VI 40, εἰς ἅλλα ἱερὰ πάντα εἰσιῶν μετὰ τῆς β. VI 45; ἀποδείξει τῇ βουλῇ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις VI 12, δεῖν δόξαι εἶναι τῇ β. VI 40; εἰσήγγειλα εἰς τὴν βουλὴν VI 35; εἰσήγον εἰς τὴν β. VI 49. 2. *consilium* ὡς βουλὴν ποιεῖτο ταῦτα V 92. (7)

βούλομαι, I. c. inf. με βούλονται τιμωρεῖσθαι VI 7; ἐβούλετο * πάσχειν V 50, ἐ. αὐτὸν ἀπολέσαι V 61; βούλωνται ἀρνεῖσθαι VI 50; βουλόμην ἂν δοκεῖν ** εὐορκος VI 14 [sic Dobr. et Bl.; tell. ἐβουλόμην]; ἀπολύσαι με μᾶλλον ἢ καταλαβεῖν βούλεσθαι IV β 8; ἐγὼ * τοιοῦτος ὢν καὶ βουλόμενος εἶναι III β 1, παῖς β. προδραμεῖν III β 8, θεὸς β. ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον φύλον IV α 2, β. διαφυγεῖν IV δ 6, β. ἀπηλλάχθαι V 31, cf. 40, τις * β. θεάσασθαι Fr. 57; τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλόμενος * με ἀπολλύναι V 73; ὑμῖν * βουλομένοις ***** μαθεῖν IV γ 1, τοῖς β. τῶν ἀλλοτρίων ἐφίεσθαι V 79; βουλήσομαι ἀπολογήσασθαι VI 8; ἀβασάνιστον αὐτὸ ἐᾶσαι ἐβουλήθησαν I 13. 2. c. acc. et inf. ἐβουλόμην *** τὴν δύναμιν — ἐξ Ἰσού μοι καθεστάναι V 1; ἐβούλετο αὐτὸν ** τεθνάναι V 62. 3. c. inf. subaud. e contextu κατεργασταὶ ἃ βούλεσθε V 16, πευθόμενοι * τούτων ὅτι β. V 96; ἃ βούλονται πράσσωσι V 80, cf. 94; εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξαι IV δ 4 (N: tell. ἐ-); ἢ τινι (sc. ἡμέρᾳ) ἐβούλonto ἀπογράφεσθαι VI 44, cf. 44;

ἐξελέγξει * * * * δ τι ἂν βούληται
[εἰπεῖν] VI 14 [εἰπεῖν ut ex ἐπεὶ
sequente natum del. Dobr.]; χρη-
σθαι δ τι ἂν βούλησθε V 90;
λαβόντα μάρτυρας ὁπόσους βούλοιτο
VI 23, βασανίζειν τρόπῳ ὁποῖω β.
VI 23, τοιαῦτα * * * εἰπεῖν εἰ β. VI 30;
ὁ βουλλόμενος εἰσφέρει Fr. 57; καταψεύ-

σασθαι ἔξεστι τῷ βουλομένῳ VI 18;
οἱ δ' ἐκόντες καὶ βουλλόμενοι ἐπεμπον
VI 11; ἐὰν * * * βουληθῶσιν (sc. τιμω-
ρεῖν) V 95. (36)

βραχύς, I. τοῦτο * βραχὺ ἦν ἀπαγγεῖλαι
V 54: βραχεῖς τοὺς λόγους ἐποίησαν-
το IV β 1. **II.** superl. ὥς ἐν βρα-
χυτάτοις * διηγήσασθαι I 18. (3)

Γ

Γαληψός Fr. 22.

γάρ, A. De significatione. **I.** argumen-
tativa et explicativa. 1. explicationem
antecedentis sententiae praebet, I
2 (*bis*), 4 (*bis*), 6, 7, 8 (*bis*), 9, 10,
12, 13, 26, 28, II α 2, 3, 4 (*bis*), 5,
7 (*bis*), 9, 10 (*bis*), II β 1, 2, 3 (*bis*),
4 (*bis*), 5 (*bis*), 6, 7, 9, 10, II γ 3, 4,
5 (*bis*), 6, 7 (*bis*), 8 (*bis*), 11, II δ 2
(*bis*), 3, 6, 7, 8 (*bis*), 9 (*ter*), 10, 11,
12, III α 1, III β 1, 2, 3, 4 (*bis*), 5,
6, 7, 9, 10 (*bis*), 11, III γ 1, 4, 5, 6,
7, 8, 9, 11 (*bis*), III δ 2, 4, 5, 6, 7
(*bis*), 8 (*bis*), 9, 10, IV α 2, [3] [del.
S., Fr.], 6, IV β 1, 2, 3 (*bis*), 4, 5
(*bis*), 6 (*bis*), 8, 9, IV γ 1, 2 (*bis*), 3,
4 (*quater*), IV δ 2 (*bis*), 3 (*quater*),
4, 5, 7, 8 (*bis*), 9, 10, 11, V 2, 3, 5
(*bis*), 6 (*bis*), 9, 13, 15, 19, 21, 22,
26, 31, 37 (*bis*), 42, 46, 48, 50, 51,
53, 54, 55 (*bis*), 59, 60, 61, 63 (*bis*),
64 (*bis*), 65, 69, 72 (*bis*), 73 (*bis*), 74,
76 (*bis*), 79 (*bis*), 80, 82, 83, 85, 86
(*bis*), 88 = VI 6, 89 = VI 6, 90, 91
(*ter*), 92 [om. N.], 93 (*bis*), 94, 95
(*bis*), VI 2 (*bis*), 3, 4, 7, 8, 10 (*bis*),
12, 17 (*quater*), 18 (*bis*), 20, 21, 22,
25, 30, 32, 34, 36, 41, 42, 43, Fr. 7,
34, 35, 49, 50, 52, 57, 79, [II γ 7,
III γ 7, VI 44 (codd. praeb. γάρ,
quod edd. mutt.)] [220]. **2.** c.
clausula parenth., I 11, 20, II γ 5,
III γ 10, IV β 2 = 3, 6, IV γ 5,
V 4, 20, 42, 62. [12]. **3.** non ad
totam sent. sed ad singula verba

vel clausulas refertur, I 19, III
δ 6, IV β 1, V 9, 14, 17, 18, 32,
34, 35, 43, 85, VI 5. [13]. **4.** c.
interrog., I 26, 28, V 41, VI 49.
[4]. **5.** id quo refertur cogita-
tione supplendum est, IV α 2, V 7,
28, 37, 49, 56, 57 (*bis*), 65, 76, 86,
87 (*bis*), 94, VI 4, 35, 46; καὶ γάρ
I 25, IV γ 5, V 58, 81, Fr. 49;
ἀλλὰ γάρ V 62; protasi omitta II
α 4 (*ter*), 8, II β 7, 10, II γ 6, III
β 5, III γ 2 (*bis*), III δ 4, V 25. [35].
II. affirmativa, transitum ad rem
propositam facit I 18, [II α 4] [vv.
suppl. Ald.], II γ 2, 10, V 25, 26, 32,
36, 36 (φέρει γάρ δὴ), 76. [9]. (294)

B. De positione coni. γάρ. **I.** L.
sec. loco positur maximis in locis
[188]. **2.** loco tert. in seqq.:
(post al. voc. et μέν) I 8, 9, 26, II
β 1, 6, 9, II γ 3, 10, II δ 7, 9, III
β 2, 4, 9, III γ 4, 6, 8, III δ 5, 7,
9, IV α 6, IV β 3, 8, IV γ 2, 3, 4,
IV δ 2, 4 [ζεύξιν] ins. Bl.], 5, 7, 8,
V 2, 3, 5, 9, 25, 31, 32, 34, 35, 36,
37 (*bis*), 42, 49, 50, 51, 54, 55 (*bis*),
57, 59, 63, 65 (*bis*), 73 (*bis*), 74, 76,
79, 80, 83, 86, 88, 89, 91 (*bis*), 92,
94, VI 2, 3, 5, 6 (*bis*), 7 [ζεύξιν] add.
Bl.], 18, 21, 30, 42, Fr. 50 [ζεύξιν]
add. Caperon.], 79; δ τε γάρ II δ
10, III β 11, III γ 7, 9, IV α 2, [3]
[γάρ del. S. Fr.], IV δ 10; ἢ τε γάρ
II α 7; τὸν τε γάρ IV δ 9; οἱ τε γάρ
II α 10, III β 6; ἐκ τε γάρ II β 3;

ὑπὸ τε γάρ II β 7; ἐγὼ τε γάρ II β 10, III γ 2; οὐτός τε γάρ III β 10; ἐπὶ τε γάρ III β 10; εἰ τε γάρ IV δ 3; συνησάν τε γάρ VI 46; τὰ πτέρα γάρ Fr. 57; ταῦτα γάρ V 35; ἐκ παλαιού γάρ II α 5; εἰς τοῦτο γάρ II β 2, III γ 5; ἐν τούτῳ γάρ V 32; διὰ τέλους γάρ V 42; ἐξ ἀρχῆς γάρ VI 20. [105]. 3. quarto loco, ἐν οἷς μὲν γάρ I 6; ἐκ τῶν λεγομένων γάρ III δ 2; ἐν ᾧ μὲν γάρ V 22. [3]. II. Coniunctio γάρ posita est: 1. post μέν, I 6, 8, 9, 26, II β 1, 6, 9, II γ 3, 10, II δ 7, 9, III β 2, 4, 9, III γ 4, 6, 8, III δ 5, 7, 9, IV α 6, IV β 3, 8, IV γ 2, 3, 4, IV δ 2, 4 [〈μὲν〉 add. Bl.], 5, 7, 8, V 2, 3, 5, 9, 22, 25, 31, 32, 34, 35, 36, 37 (bis), 42, 49, 50, 51, 54, 55 (bis), 57, 59, 63, 65 (bis), 73 (bis), 74, 76, 79, 80, 83, 86, 88 = VI 6, 89 = VI 6, 91 (bis), 92, 94, VI 2 [sed cf. V 14, ubi γε pro γάρ legitur], 3, 5, 7 [〈μὲν〉 add. Bl.], 18, 21, 30, 42, 50 [〈μὲν〉 add. Caperon.], 79. [83]. 2. post art. I 2, 8, 20, II β 5, II δ 8, III α 1, III β 3, 4 (codd. δέ), IV β 2, 3, 5 (bis), IV γ 1, 2, 5, IV δ 3, V 14 [sed cf. VI 2, ubi δ χρόνος γάρ pro δ γάρ χρ. legitur], 86, VI 25, 36, Fr. 35. [20]. 3. post neg., vel particulam vel con. vel adi. vel adv., οὐ γάρ, I 28, II α 4 (bis), 8, II β 7, 10, II γ 4, 6, 8, II δ 3, III β 5, III δ 4 (bis), 10, IV β 1, 2, 3, 6 (bis), IV δ 8, V 5, 6, 25, 37, 43, 63, 72, VI 17 (ter), Fr. 34; οὔτε γάρ [II α 4] [vv. absunt in codd.], III β 7, III γ 11, V 21, 26, 60, 64, 76, 95, VI 10, 17; οὐδὲ γάρ II α 7, III γ 2, V 57; οὐπω γάρ I 19; μὴ γάρ I 7; οὐδεὶς γάρ II α 4, II γ 5, V 69; οὐδὲν γάρ II β 4; οὐδενὶ γάρ II δ 6; οὐδένα γάρ III β 5. [52]. 4. post pron., α. pers. I 4, 11, III β 1, V 72; β. demon. I 10, II β 2, III γ 5, III δ 6, IV γ 4, IV δ 3, V 18, 32, 64,

86, 94, VI 4, 10, 34, 41, 49: c. rel. I 4, II δ 8, V 19, 53: d. intens. I 2, IV δ 2, VI 18. [27]. 5. post adi. II α 5, 9, II γ 5, 7, 11, II δ 2, 12, III δ 8, IV δ 3, V 4, 6, 13, 26, 28, 46, 76, 79, 85. [18]. 6. post subst. II δ 2, V 42, 79, 87, 87 = VI 4, VI 2 [sed cf. V 14, ubi δ γάρ χρ. legitur], 20, 43, Fr. 57. [10]. 7. post verb. I 13, II α 4, II γ 6, III γ 10, III δ 7, IV β 6, V 7, 20, 36 (φέρε), 62, 82, 90, VI 8, 12, 22, 35, Fr. 49, 52. [18]. 8. post part. II α 4, II δ 9, 11, III δ 2, IV β 1, 4, V 17, 61, 91. [9]. 9. post adv. (πῶς) I 26, 28, V 41; (alia) II α 3, III γ 1, III δ 8, IV β 9, IV δ 11, V 15, 93. [10]. 10. post praep.: διὰ, II α 2; ἐκ, II α 10, II δ 9 (codd. δέ), IV γ 4; ἐν V 93; περὶ, II γ 8, V 9; κατὰ, V 85. [8]. 11. post con. οὔτε γάρ, οὐδὲ γάρ, cf. supra B. II. 3.; ἀλλὰ γάρ, V 62; εἰ γάρ, I 12, II β 3, 4, 5, II γ 5, 7, III δ 6, IV γ 4, V 56; ἐάν γάρ, V 95; εἴτε γάρ, II γ 2; εἴπερ γάρ, V 48; ἐπειδὴ γάρ, I 18, Fr. 7; καὶ γάρ, I 25, IV γ 5, V 58, 81, Fr. 49; ὅπου γάρ, VI 32; τε γάρ, II α 7, 10, II β 3, 7, 10, II δ 10, III β 6, 10 (bis), 11, III γ 2, 7, 9, IV α 2, [IV α 3] [γάρ del. S., Fr.], IV δ 3, 9, 10, VI 46. [39].

C. Coni. γάρ c. particulis καὶ γάρ et ἀλλὰ γάρ, cf. B. II. 11.; γὰρ δὴ V 36; γὰρ δὴπου V 43, cf. 63.

γε, A. De positione. 1. c. subst. post art. τὸν γε θεράποντα II γ 2, τοὺς γε νόμους V 14, cf. 15, τὸ γε σύμφερον V 50, οἱ γε ἀποκτείναντες V 68, τοὺς γε ἐξαπατῶντας V 91, τῷ γε ἀποθανόντι V 95; (post adi.) τὴν ἰσὴν γε δύναμιν V 92. 2. c. pron. τοῦτό γ' I 6, cf. V 9 (omm. codd.), 55; ὑμεῖς γε I 13 [om. N, J.], V 86; αὐτό γε τὸ ἀποκτείνειν V 10 [sic

Schoem.; codd. αὐ τὸ τε δ.], [18 codd. γε pro τε]. αὐτοῖς γε τούτοις V 84; τίνας γε V 57 [v. transp. Ald. ex 53.]; ἐκεῖνός γε V 63; (c. μέν interp.) ἐγὼ μὲν γε I 21 [N, Mr.; μέντοι A]. 3. post adi. vel adv. πολὺ γε III β 1, μέγιστόν γε V 10 [add. Bl.], χαλεπὸν γε V 19, εἰκός γε V 28, καλλίων γε V 61, ἱκανὰ γ' VI 46, πρότερόν γ' V 71, πολλῶν γε V 74 [sic J.; alii καίτοι γε πολλῶν], ἔτι γε III β 6 [S., Turr.; codd. δέ]; (δέ interp.) πολλοὶ δέ γ' V 67. 4. post verb. vel part. εὐ οἶδά γ' I 11; ἀποστερών γε V 78; (c. μέν interp.) ὑπάρχει μὲν γε V 14. 5. c. praep. cl. a. c. art. post praep. κατὰ γε τὴν ἀλήθειαν III β 3, ἐν γε τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ III γ 1 (τε pr. A), ἐνεκά γε τοῦ πιστεῖν V 8, εἰς γε ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν V 9 (τε A pr.), κατὰ γε τὸ εἰκός V 63, πλήν γε τῆς τόχης VI 15; b. sine art. post nom. ἐν ἀνδράσι γε ἀγαθοῖς V 4; c. c. praep. postpos. post nom. τούτου γε ἔνεκα I 23 [om. N, Fr., J.], μαρτύρων γ' ἐναντίον I 28; d. c. praep. et rel. cl. περὶ γ' ὧν I 7. 6. c. gen. abs. post primum voc. τούτου γε ζῶντος II γ 6 [sic N, Mr.: ἐλπίδα γ' εἶχε τούτου D., Turr.], ἔχοντας γε *** τοῦ φονέως III δ 9. 7. post pron. rel. ὧν γε I 7, δς γε I 26, cf. IV δ 5, V 41, ἐξ ὧν γε VI 26 (codd. σε: mut. Ald.). 8. post con. ὅτι γ' I 6, πρὶν γ' I 29, εἴπερ γε V 27 [N, Sp.; rell. εἴπερ], 51, [εἴ γε V 12, VI 7 codd.]. 9. post alias particulas μέντοι γε V 19 [del. J. cf. VI 3], VI 3 [del. J.]; δῆπου γε V 24 [N, Mr.; rell. καίτοι γε οὐ δῆπου]; τοί γε VI 9 [del. J.]. [De καίτοι * γε v. supra I 11, V 14, 19, 24, 61, 74, VI 46. De ἔγωγε etc. v. s. v.] (56)

B. De elisione vocalis. I. γ' scribitur, I 6 (*his*), 7, 11, 26, 28, 29, V 55, 63, 67, 71, VI 46. II. Sine

elisione ante vocalem γε ὧ ἄνδρες I 13, V 86; γε ἔνεκα I 23; γε ἔψευσμαι III β 1; γε ἀκουσίως IV δ 5; γε ἀγαθοῖς V 4; γε αὐτοῖς V 14; γε ἦν V 28, 61; γε Ἐφιάλτην V 68; γε ἑξαπατῶντας V 91; γε ἀποθανόντι V 95.

γεγωνεύω, πολλῶν * πλέον γεγωνεῖν ἔστι νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν V 44 [sic Cobet, codd. ἀγνοεῖν]. (1)

γένος, μεγαλοφροσύνη τοῦ γένους IV γ 2; ἐξώλειαν σαυτῶν καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ ἐπαρώμενον V 11; [IV α 2 ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον γένος codd. praeter N, qui φύλον praebebat]. (2)

γεραιός, comp. συγχέων * τῶν γεραιότερων τὰ νόμιμα IV α 6. (1)

γέρων, φυγῶν γέρων καὶ ἀπολις ὧν II β 9, γ. * ἐκεῖνος ὥστ' ἐμοὶ βοηθεῖν V 79; κατὰ φύσιν ἦν * * * * * σφρονοῖν * τοὺς γέροντας IV δ 2. (3)

γῆ, 1. terra, ἐκπλεῖν * ἐκ τῆς γῆς τῆσδε I 26, ἐξελάσαι ἐκ τῆς γ. ταύτης VI 7; οὐδεὶς * * τῶν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ V 9, ἀρχαιοτάτοις * ἐν τῇ γῇ ταύτῃ V 14 = VI 2. οὐδεὶς * βασιλεὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ VI 42; εἰσελθεῖν εἰς τὴν γῆν ταύτην V 13. 2. tellus, ἀπάσης * γῆς ἀμαρτύντα πάντων δὲ σωμάτων III γ 5; (μαρὶ vel παρὶ oppos.) ἐν * τῇ γῇ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ V 26, cf. 45, αἰσθησιν οὐδεμίαν ἐποίησεν οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῇ οὔτε τοῖς ἐν τῷ πλοῖῳ V 44, οὔτε ἐν τῇ γῇ σημειὸν * * ἐφάνη V 45, τὰ * ἐν τῇ γῇ ὄντα ἀναξίους V 45; τροφείας * παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν IV α 2. (14)

γεραιός, ἐμοῦ * τοῦ γεραιοῦ καὶ ἀθλίου * * κακοπάθειαν III β 11; προαποθνήσκωμεν τῆς γεραιοῦ τελευτῆς IV α 2. (2)

γῆρας, ἡ * ἀσθένεια τοῦ γῆρας IV γ 2. (1)

γίγνομαι, 1. orior, nascor, ἐκ * τούτων α 1 * ἀφορίαι γίγνονται II α 10; Σάμιοι ἐξ ὧν * ἐγενόμεθα Fr. 49; ἐκ τῶν πληγῶν τὸν θάνατον * γενέσθαι IV β 6, ἐκ παρασκευῆς γ. τὸν θάνατον VI 19,

τοῦ φόνου ἐξ ἀμφοῖν * ὁμολογουμένου γ. III β 6; ἐξ ἀμφοῖν * τοῦ φόνου γενομένου III γ 10; τοὺς πρώτους γενομένους ἔφυσεν IV α 2: δύο ἐξ ἐνὸς ἀγῶνος γεγένησθον V 85: δώδεκα ἔτη γεγονώς V 69. 2. *fin, accido, evenio*, δι' ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἡ ἀτυχία γίγνεται III γ 8, τὰλλα ὅποσα γίγνεται V 88 = VI 6; ταῦτα ***** προνοία * ἐγίγνετο V 21, cf. 22, πλοῦς ** ἐ. V 24 (ἐγίνετο codd.), ἡ πρόφασις ** ἐ. V 26; πλέον ** μηδὲν γίγνηται V 80 (codd. γένηται); συμφορά γίγνεται VI 1; τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίγνεσθαι III γ 8 (*libri γίνεσθαι*); cf. V 82, ἐγγύς που τοῦ λιμένος ** αὐτὸ γ. V 26, ἀνευ κακότητος ** γ. (*sc. συμφορὰν*) VI 1; ἡμέρα παρ' ἡμέραν γιγνομένη V 72 (codd. acc. ἡμέραν, γινομένην): διὰ τὸν ***** ὑπελθόντα ἐγένετο (*sc. πάθος*) III δ 10, ἡ μετέκβασις ἐ. V 22, τὰ ἐναντία ἐ. V 83; μέγιστον * πένθος γένοιτο IV δ 1; τὸ ἔργον *** γενέσθαι III δ 3, σύμπλουν * γ. V 21, σημειῶν τι γ. V 28, ψήφον ** γ. V 47, cf. V 48, ἀπόστασιν ** γ. V 76, γ. μηδένα κίνδυνον VI 1, ἀποτρέψαι μὴ οὐ γ. VI 15, γενέσθαι * τὰ μὴ γενόμενα VI 18; εὐδίας γενομένης II β 1; διὰ τὸν ἀρξάντα αἱ πληγαὶ γενόμεναι IV β 6; τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις εἰς τὰ τοιαῦτα V 81: τάναντία γεγένηται I 2, ὡς γ. ἡ δόσις I 18, βασάνῳ, οἷα γ. V 31, ἡ πᾶσα παρασκευὴ γ. ἐπ' ἐμοί V 79, τι ἀνόσιον γ. V 84; τοῖς κακοῖς τοῖς γεγενημένοις V 1: ἀκοῇ ἐπίσταμαι γεγονός κτλ. V 67. 3. *part. pro subst. pos. factum, res gestae*, τὰ * γενόμενα * ἀφανισθῆναι I 8, εἰπόντα τὰ γ. V 2, cf. VI 8, τὰ * γ. ταῦτ' ἐστίν V 25, τὰ ἐξ ἱσού γ. τοῦ φεύγοντός ἐστι V 51, γενέσθαι * τὰ μὴ γενόμενα VI 18, τὰ γ. πάντα ἡπίσταντο VI 22 (*sic R., λεγόμενα codd.*); ἔφραζον *** τὰ γ. VI 23; περὶ τῶν

γενομένων I 13: κρεῖσσον ***** τὸ γεγενημένον V 25; τὴν ἀλήθειαν * τῶν γεγενημένων V 72: τὰ γεγονότα κατηγορεῖν I 10. 4. *fin, sum, c. praed. adi. vel nom.*, ἀσέβημα ἡμέτερον γίγνεται II α 3 (codd. γίγνεται), ὁ ἀρξας ** φονεὺς γ. IV δ 3 (codd. γίγνεται), ταῦτα — εὐορκα γ. V 85; ὑπαίτιοι γιγνόμεθα IV α 4; γνωρίζεται γίγνεσθε V 94 (codd. γίγνεσθε); αἵτιοι γίγνονται II β 11 (codd. γίνονται), cf. III β 6 (codd. γίνονται), φονῆς ** γ. IV β 7 (codd. γίνονται), τεκμήριον γ. IV δ 2 (codd. γίνονται); κατήγορος * ἐγίγνετο V 35, ἐπιτηδεύματα * ἐ. VI 11, ἔλεγχος ἐ. οὗτος VI 24 (codd. ἐγίνετο); ὁμωρόφιος γίγνηται V 11 (codd. γίγνηται); ὁσιώτερον — γίγνεται I 25 (codd. γίνοιτο); ἀπαρνοὶ γίγνεται I 10 (codd. γίνοιτο); βασιανιστὰς * τοῦτους * γίγνεσθαι I 10 (codd. γίνεσθαι), κρεῖσσον ** γ. * τὸ ἡμέτερον V 73: ἐνθῆμιος γενήσεται II γ 10, μείζον τὸ ἐνθύμιον γ. III δ 9: ἀνατροπεὺς * ἐγένετο II β 2, ἐ. φανερόν II γ 8, αἵτιος *** ἐ. IV β 1, cf. IV β 1 (*sic cod. N; rell. γέγονεν*), βουλευτὴς ἐ. IV γ 4, cf. IV δ 5, οἶδς τε ἐ. V 45, cf. VI 9, τὸ * πρᾶγμα * καταφανὲς ἐ. V 69, κάλλιστα τὰ ἱερὰ ἐ. V 83; δικασταὶ ἐγένεσθε I 23, cf. V 47 [*sic Schoell. et J.; γίνεσθε codd. praeter Z, qui γίνεσθαι praebebet; R. ἐγίνεσθε*]; καταφανεῖς ἐγένοντο V 82, μάρτυρες ἐ. VI 32, πρῶθυμι ἐ. VI 34, ἡμέραι ἐ. VI 44; μηνυτὴς * γένηται II β 6; οἶδς τε γενοίμην VI 37; φανερόν γένοιτ' V 71; γένοιτο * πονηρότεροι σύμβουλοι V 71, ἀνομώτεροι γ. VI 47; τοῦτο * γενέσθω (*sc. τεκμήριον*) I 12; καθαροὶ * γένεσθε IV β 9; οὐς ***** τιμωροὺς γενέσθαι I 2, cf. 4, τοῦτο τεκμήριον * γ. I 10 [*sic J., coll. VI 27; codd. ἔσται*], βασιανιστὴς γ. I 11, δικασταὶ γ. I 12, τιμωροὺς γ. I 21, λατροὺς γ. II β 13, συμφορὰ * γ. III γ 8, βουλευ-

τὴν *** γ. IV γ 4, τὴν * παρανομίαν κρείσσω γ. V 12, γ. νομοθέτης V 15, ἀπαρασκευάστον γ. V 18, τουτουσί κριτάς * γ. V 47, αὐτόχειρ γ. V 62, τοῦτο τεκμήριον γ. VI 27; φανερός γενόμενος II β 3, ἀτιμώρητος γ. III γ 7, cf. 9, κοινῶς — γ. III γ 10, ὁ ἀριθμὸς ἐξ Ἰσου γ. V 51, [IV δ 5 add. J. αἰτίας γ., coll. IV γ 2, III γ 10]; διαδρομῆς αἰτίας * γενομένης III δ 4 (libri γινομένης); τοῦτον αἰτίου * * γενόμενον IV γ 2, ὑπερήμερον γ. V 63; πατρίδα ἀνάστατον γενομένην V 79; ὕμεις γενόμενοι II β 1, ἀπιστοὶ γ. V 3, πιστοὶ γ. V 3; αὐτῶν ἐμποδῶν γενομένων Fr. 71: βάσανος * * τοιαύτη γεγένηται V 52 (sic N; tell. ἐγένετο), πόλις ἐνδεής γ. V 77, ἀεμινηστος ἢ τότε ἀμαρτία γ. V 79, τὰ πραχθέντα φανερά γ. VI 50; οὗτοι * * φονῆς γεγένηται I 4, οὗτοι * * μάρτυρες γ. V 9; πολίτης γεγενημένος V 78; σημείων ἐναντίων * * γεγενημένων V 84; μερὶς ἐκατέρων ἐγεγόνει V 51 (N μερὶς ἐκατέρφ Ἰσον, cf. A pr.; μ. ἐ. ἰση ἐστὶ A corr.²). Cf. etiam ἀπο-. (138)

γιγνώσκω, I. act. 1. c. acc. rei σαφέστατα ἐξ ὧν (c. *attr. pron.*) γιγνώσκομεν II α 3 [omnes formae praesentis et imperfecti c. simplice γ scribuntur in codd.]; γιγνώσκωσι τὸν Διέθρον I 29; γιγνώσκοντας * * ταῦτα II α 2: γνώσεσθαι τὰ δίκαια V 8: τὴν ἀκρίβειαν ἔγνω III β 1; ὅτι — μὴ ὁρθῶς γινώτε V 89, cf. VI 6; οὐ * ἔστιν ὅτι * * εὖ γινώη V 72; τὴν ἀμαρτίαν γινώτε II δ 12, ἐναντία τοῦ δαίμονος γ. III δ 10, τοῦτο γ., ἀνατίων με ὄντα ἀπολέσαντες V 71. 2. c. acc. pers. τοῦτον * * γινώγει τῶν παιόντων II α 9, τοὺς ἀποκτείναντας γ. II β 7. 3. c. part. ἐγίνωσκε * καταψευδόμενος V 33, ἐγίνωσκεν ἀποθανοῦμενος V 33; γινώγει ἐξημαρτηκότας V 91. 4. c. acc. et part.

καταλήψιμον * * γιγνώσκει αὐτὸν ὄντα IV δ 9: ἐμ * * * γινώσεσθε οὔτε ἐπιβουλεύοντα II β 12: τίνα ἔγνω ἐπιβουλεύοντα II β 3; τοῦτον σφαττόμενον ὁρθῶς γινώγει II β 8. 5. c. acc. et adi. σαφῆ * * τὸν θάνατον γιγνώσκοντες II γ 10. 6. c. ὅτι vel rel. cl. γιγνώσκοντας ὅτι — οἰόμεθα III δ 1 (sic N, A pr. et J.; A corr.², tell. γινώσκειν): γινώσεσθε ὅτι ἀληθῆ λέγω VI 41; οὐ * ἔνεκα (*verb. omis.*), γινώσεσθε V 10. 7. abs. καθ' ὅτι * * ὁρθῶς γινώτε V 46; ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὁρθῶς γινώγει V 89 = VI 6. II. pass. ἐγινώσκετο * * ὑπὸ τῶν συμποσιῶν II α 4, τοσούτφ * ἀμεινον ἂν ἐ. V 86; περὶ πλείστου ἐστὶν ὁρθῶς γιγνώσκεσθαι V 88 = VI 6: ἵνα μὴ γνωσθῶσι II γ 2; χαλεποὶ * γνωσθῆναι II α 1, τὸ σαφές * γ. V 67; ἐν φ' γνωσθεὶς κτλ. V 62; φόνον * δίκη * μὴ ὁρθῶς γνωσθεῖσα V 87; ὁρθῶς * * γνωσθέντα τιμωρὰ ἐστὶ V 88 = VI 6. Cf. etiam ἀνα-, δια-. (38)

γλώσσα, ῥήμα τῆς γλώσσης ἀμαρτημά ἐστι V 5; τῇ γλώσσῃ ἀμαρτω V 5. (2) **γνώμη**, τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης II γ 3, τὸ * ἔργον τῆς γ. (sc. ἀμαρτήμα, γλώσσης oppositae) V 5, ἡμαρτε τῆς ὑμετέρας γ. (i.e. *benefolentiae*) V 76, τὸ * ἐκούσιον (sc. ἀμαρτήμα) τῆς γ. (τύχης oppositae) V 92, ἐνθυμηθῆναι * * τῆς γ. τῶν ἀντιδίκων VI 20, ἀκολασίᾳ τῆς γ. Fr. 67; πιστεῦν * τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ (i.e. *iudicio*) II δ 1, τῇ ἐμῇ γ. ἐπέμπετο (sc. ἀγγελος) V 23, ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γ. V 69, ἀνάγκη μᾶλλον ἢ γ. ἔπραξε V 79; ἡντινὰ ποτε γνώμην ἔχων I 5, παρὰ γνώμην (*praeter sententiam*) III β 3, τὴν γ. διαφθείρει V 72, γ. * * ἐξ ὀργῆς μεταστῆσαι V 72, τὴν * * γ. * * * ὁμοιοὶ ἦν εἰς ὑμᾶς V 76, τὴν αὐτὴν γ. ἔχω VI 7, ἐπίσταμαι τὴν ὑμέτεραν γ. VI 10: διαφύγω * * τὰς ὑμέτερας γνώμης V 90, λέγων γνώμης VI 45. (19)

γνωριστής, γνωρισται γίγνεσθε τῆς δικῆς V 94. (1)

γονεύς, τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων III α 2 ; ἡμῖν * τοῖς γονέουσιν III γ 12. (2)

γούν, δόξῃ γούν ἐλαφροτέραν τὴν σύμφοραν καταστήσατε III γ 12, τοῦτο γ. ὑπάρχειν, κτλ. VI 1. (2)

γράμμα, γράμματα γράφουσι I 30. (1)

γραμματεῖδιον, διάφορον * ἦν τὸ γραμματεῖδιον τῷ βασιανισθέντι V 54 [γραμματεῖδιον Bekk.; ubique codd. γραμματεῖδιον], τὸ * γ. ἀνοιχθὲν *** ἐμήνυε V 54 [γραμματεῖδιον NMZ Mr.; vulg. γραμματίον], ἀνεγνώσθη τὸ γ. V 56; διάφορος * ὁ ἀνθρωπος τῷ γραμματεῖδι V 54 (γραμματεῖω N, γραμματίω vulg.), οὐ συνεφέρετο τῷ γ. V 56, ἐμχανήσατο τὰ ἐν τῷ γ. V 56; γραμματεῖδιον εὐρεῖν V 53, γ. πέμπειν V 53, τοῦ τὸ γ. φέροντος V 53, οὐχ ἡῦρον *** ζητοῦντες τὸ γ. V 55, εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γ. V 55. (11)

γραμματεῖον, γράψας ἐν τῷ γραμματεῖ αἰ ἐπαιτιῶμαι I 10, τοῖς ἐν τῷ γ. χρῆσθαι I 10, [V 54 vulg. v. v. supra]. (2)

γραφῆ, ἐγὼ καὶ ἡ γραφὴ λέγει I 2; ὑπὸ τῆς γραφῆς διαφθαρῆναι II α 8, τοῦ ἀπὸ τῆς γ. (sc. κινδύνου) II β 9, cf. II γ 6; ἀποφειδέσθαι τὴν γραφὴν II α 7, αἰλοῦς * τὴν γ. II β 9, παραχθῆναι * τὴν γ. II γ 6, ἐγραψάμην ταύτην τὴν γ. Fr. 68: πολλὰς * καὶ μεγάλας γράφας διώξας II α 5. (9)

γράφω, I. act., c. acc. γράμματα γράφουσι I 30: ἐγραψάμην ταύτην τὴν γραφὴν Fr. 68; τοῦτο *** ἀναγκασθεὶς γράψαι τῷ μὴ διαμνημονεύειν V 54; γράψας ἐν γραμματεῖ αἰ ἐπαιτιῶμαι I 10. II. pass. οὐδὲν ἐπιτίμιον γέγραπται IV δ 7; ἱερῶν κλοπῆς δοῦνι ταλάντοι γεγραμμένους ὑπ' αὐτοῦ II α 6. Cf. etiam ἀπο-. (6)

γυμνάζομαι, ἐν γυμναζομένοις — ἡκόντιζεν III β 7. (1)

γυμνάσιον, ἐν γυμνασίῳ ἀκοντισθεῖς III α 1, cf. III β 3 (codd. ἐπλ). (2)

γυνή, τὴν γυναῖκα ταύτην — θάνατον μηχανωμένην I 9, γράψας * αἰ ἐπαιτιῶμαι τὴν γ. ταύτην I 10: παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν Fr. 67. (3)

Δ

δαίμων, τῇ * σκληρότητι τοῦ δαίμονος III γ 4, ἐναντία τοῦ δ. γινώτε III δ 10. (2)

[δαπανάω, V 30 vulg. pro ἐβασάνισαν.]

δάκρυ, δάκρυσι **** ἀναπεῖθειν Fr. 77. (1)

δέ, A. De significatione. I. adversativa.

1. μέν — δέ similia, in sententiis non pendentibus. α. μέν — δέ, I 1, 8, 13, 20, 21, 22, 24, 30, II α 9, II β 1, 2, 4, 6, 9, 10, 12, II γ 1, 6, 8, 10, II δ 4, 5 (bis), 11, III α 1, III β 2, 3, 5 (bis), 7, 8 (bis), 9, III γ 3, 4, 6, 8, 10, 11, III δ 1, 2, 5, 8, IV α 2, 5, 6, 7, IV β 2, 4, 7 (bis), 8 (bis), IV γ 1, 4 (bis), 5, 7, IV δ 1 (bis), 2, 5, 7, 9, V 1, 5, 7, 10, 12, 21, 22, 23 (bis), 25 (bis), 27, 29 (bis), 31, 32, 33, 34 (bis), 35 (bis), 37 (bis), 38 (codd. δή), 38, 42, 44, 47, 49, 54 (bis), 55,

60, 63 (bis), 64, 65 (bis), 69, 70, 73, 74 (bis), 75, 76 (bis) [loco sec. scr. R. δ'], 79 (bis), 80, 81, 84 (bis), 85 (bis), 88, 91, 92 (bis), VI 6, 7, 8 [μέν add. Bl.], 9 (bis), 12, 16, 19, 28 (bis), 29, 32, 34, 35, 38, 43 [μέν add. Bl.], 47, Fr. 51, 71: μέν — δ', I 4, 6, 23, 31, II α 1, 6, 8, 9 (bis), II β 13, II γ 5, 9, II δ 4, 9, III β 3, III δ 4, IV β 1, 6, V 26, 59 [δ' ἐμέ Bl.: codd. δέ με], 79 (verbis omissis), 85, 89, VI <1> [add. Ald.], 6, 11, 17, 26, 27, 33, 42, 45, Fr. 50, 57 [Γ74]. b. μέν — δέ — δέ, II γ 11, IV α 4: μέν — δ' — δέ II α 6: μέν — δέ — δ' II α 6, II γ 11, V 62 [οὐ δέ scr. Bl. pro οὐδέ N, οὐ γάρ A, B, M, Z, ὅπερ οὐκ Ald., vulg.] [12]. c. τοῦτο μέν

— τοῦτο δέ, V 5, 11, 50, 83 [4].
d. ὁ μέν — ὁ δέ similia, III β 4 [μέν add. Bl.], III γ 6, III δ 5 (δ'), 7 (δ'), 9, IV γ 3, 4, IV δ 5, 6, 8, V 42, 51: μέν — ὁ δέ IV β 6: ἡ μέν — ἡ δ' I 20, III γ 4: ἡ μέν — ὁ δ' I 26: τοῦτο μέν — τοῦ δέ V 94: τὸ μέν — τὸ δέ V 91: τοῦ μέν — τοῦ δέ V 1: τὸν μέν — τὸν δ' VI 13: οἱ μέν — ὁ δέ II δ 7: τοὺς μέν — τοῖς δέ II γ 3: τοὺς μέν — τοὺς δέ IV γ 2, Fr. 1 [24].
e. μέν et δέ similes sententias inducunt, οὐ μέν — οὐ δέ V 2: ὅν μέν — ὅν δ' V 30: ἐν μέν ᾧ — ἐν ᾧ δέ V 28: εἰ μέν — εἰ δέ V 64, VI 23: πρῶτον μέν — ἔπειτα δέ V 11: πρῶτον μέν — ἔτι δέ — ἔτι δέ VI 12 sq.: τότε μέν — τότε δέ V 49: νῦν μέν — τότε δέ V 94: μάλιστα μέν — ἔπειτα δέ VI 3: πολλοὶ μέν — πολλοὶ δέ V 3 [12].
 2. μέν — δέ, similia, in sententiis pendentibus. *a.* μέν — δέ. *a.* constr. c. inf. I 2, 4, III γ 5, IV δ 2 (*bis*), 11, V 73, 80 (δ'), 84 (δ'), 84, 90. *β.* c. partic. II α 5, II β 9, 11 (δ'), 13, II γ 1, II δ 1, III α 2, III β 8, III γ 2, 3, IV β 7, IV δ 2, 4, V 4, 20 (δ'), 31, 45, 45 (δ'), 82, VI 31, 45 (δ'). *γ.* c. substantivis, casu nom. V 5, VI 16; gen. I 5 (*abs.*), III γ 5, V 51, 68 (δ'); dat. III α 2, V 86; acc. I 15 (δ'), II α 11, III β 11, III δ 2, IV δ 9, VI 12 (δ'), 23, Fr. 72. *δ.* c. adii. vel advv., II β 3 (δ'), II γ 8, III α 1: II β 10, II γ 8, III β 10, IV β 3 (δ'), V 55. *ε.* in sententia ab *εἰ* inducta, I 12, IV δ 4 [μέν ins. Bl.], V 16 (δ'), VI 29; *ἐάν*, V 80 (δ'). *ζ.* in sententia a rel. pron. inducta, III β 1, V 62. *η.* in sententia ab *ὅτι*, *ὥστε* *ὥς*, inducta, III δ 1, V 54 (δ') [μέν add. J.], V 39; IV α 6, V 63; V 43. *θ.* in sententia ab *ὅπου* inducta VI 25 (*bis*), 30 [72].

b. μέν — δέ — δέ, similia, II α 1 (*c. adi. et partic.*), II γ 10 (*acc. et gen. abs.*): μέν — δέ — δέ — δέ — δέ — δέ (codd. τε) — δέ II β 12 (*partic.*) [9].
c. τοῦτο μέν — τοῦτο δέ, I 1 (*sent. c. εἰ*), 11 (*partic.*), V 11 (*sent. c. ἴνα*), 26 (*gen. abs.*), 31 (δ') (*sent. rel.*), 52 (*inf.*), 53 (*c. ὥστε*), 67 (*acc.*), 81 (*acc.*) [9]. *d.* ὁ μέν — ὁ δέ similia, I 18 (δ') (*partic.*); τοὺς μέν — τοὺς δέ V 78 (*partic.*) [τοὺς δέ add. R. post *ὑμετέροισ*, Bl. post *λόγας*] [2].
e. μέν et δέ similes sententias inducunt, ἅμα μέν — ἅμα δέ I 16 (*inf.*): τότε μέν — τότε δ' V 50 (*partic.*); νῦν μέν — τότε δέ V 94 (*bis*) (*nom.*): ὅπου μέν — ὅπου δέ VI 30 (*c. opt.*), 48 (*partic.*): ἃ μέν — ἃ δέ VI 28 (*c. ind.*): πρῶτον μέν — δεῦτερον δ' I 3 (*dat.*); πρῶτον μέν — ἐπειδὴ δέ V 40 (*sent. c. ὅτι*) [9].
 3. part. μέν ommissa, cum sententia a δέ inducta priori opponatur. *a.* in sententiis non pendentibus I 5 (δ'), 7, 16, 19 (*bis*), 22 (δ'), 23, 26, 29, II α 2 (δ'), II β 6, 9, 11, 13, II γ 4, 6, 9, 10 (δ') (totam sent. om. vulg.), II δ 1, 3, 5, 6, 8, 8 (δ'), 10, III α 2 (*ter.*), III β 2, 8, III γ 5, 7 (*bis*), 9, 11 (δ'), III δ 2, 3, 4, 6, IV α 7, IV β 3, IV γ 1, 4, 5, IV δ 3 (*bis*), V 45 (om. N, A), 7 (δ'), 11, 13, 15, 16 (δ'), 17, 20, 22, 24, 27, 28, 34 (δ'), 39, 41, 46, 56, 57, 65, 68, 69, 70 (*bis*) (δ'), 71, 74, 77 (*bis*) (δ'), 78 (δ'), 79, 93, 93 (δ'), 94, 95, 96 (*bis*), VI 17 (δ'), 29, 30, 41 [δὲ Baiter], 44 (vulg., codd. γὰρ), Fr. 57, 68: νῦν δέ I 2, 11 (δ') (totam sent. om. vulg.), V 47 (*bis*), 69, 93: οἱ δέ I 29: ὅμως δέ II δ 3, V 75 (δ'): τοῦτο δέ, V 13 (δ'), 69, 69 (δ'), 76 (δ') [ταύτω δ' οὖν R.], 82 (*bis*), Fr. 78: ἔπειτα δέ V 16, 42, 51, 54, 62 (δ'), 92: ἔτι δέ III γ 3, V 17, 39 [110].
b. in sententiis pendentibus I 10,

11, II δ 2, 11, <III β 5> [δ' add. Bl.], V 34, VI 8, 15, 29 (*bis*), 42 (δ') [11]. 4. in tetralogiis sententia cum δέ posteriori orationi refertur, II β 5 (ἔστι δὲ A pr.), 6, 7, 8, 9, II γ 4, 6 (δ'), 7, 8 (δ'), 8, II δ 6, 7, 8, 9, 10, III γ 6, 8, 9 (*bis*), III δ 4, 5, 6 (δ'), 7, 8, IV β 5, 6, IV γ 3 (*bis*), 4 (*bis*), 5, IV δ 4, 5, 6, 7, 8 (*bis*) [37]. 5. δέ verba adversarii inducit IV β 3, V 13, 53 [3]. II. continuativa. 1. δέ transitum ad novam sententiam indicat, I 3 (δ'), 5 (δ'), 28, III β 9, III γ 10, III δ 3, IV γ 2, 6, IV δ 2, V 20, 29, 67 (δ'), 74, 84, 95 (om. N: ἀπαῖς τῶν δέ vulg.), VI 7, 20 (δ') [17]. 2. δέ duo vocabula coniungit quae sine vi adversativa inter se ad idem vocabulum referenda sunt, I 9, III γ 3 [2]. 3. in interrogationibus II α 5, II β 7, II δ 7, V 90, 92 [5]. 4. sententia c. δέ summam praecedentium exprimit, *igitur*, I 23 (δ'), II α 5, II β 4, 11, 12, II γ 9, II δ 10, 11, III β 6, 10, III γ 10, 11, III δ 10, IV β 6, IV γ 6, IV δ 10 (δέ in ras. A: abest in vulg.), V 49, 73, 93, VI 16 [R. γάρ] [20]. 5. paene idem significat ac καί, I 12 (δ'), 13, 15 (δ'), 27, 31 (δὲ καί), II α 3 (om. vulg.: R. οὐν), 5 (δ'), II β 6, III β 8, 8 (δ'), III γ 3, III δ 8, 9, IV β 7, V 6, 10, 10 (δ'), 20, 20 (δ'), 22 (δ'), 24 (δ'), 26, 28 (δ'), 30, 32 (δ'), 35, 46 (δὲ καί), 46 (δ') (R. "pro δέ sent. postulat γάρ"), 57, 61, 65 (δ'), 67, 73, 78 (δ'), 82 (δὲ καί), 85 (*bis*), 87 = VI 5, 88 = VI 6, 91, 94 (omiss. codd.), 96 (δὲ **** καί), VI 3, 5, 10 (*bis*), 12, 17, 21 (δὲ om. R.), 25, 28 (δὲ καί), 41 (δὲ καί), Fr. 49 [55]. III. δέ repetita τοῖς δέ *** λεγομένοις — τοῦτοις δέ V 42, οὐ δέ — ἐνταῦθα δέ V 62 (codd. οὐδέ vel οὐ γάρ; vulg. οὐπερ οὐκ) [2]. [IV.

lect. δέ codd. in γάρ II δ 9, III β 4, in τε I 10, II β 1, II δ 11, III β 6, IV α 4, in γε III β 6, in καί V 78, in δὴ VI 34 mutatur, V 4 omittitur.] (588)

B. De positione. 1. locum alterum obtinet coniunctio δέ plurimis in locis [574]. 2. in sequentibus tertium locum tenet δέ, ἐν οἷς δ' I 6, ἐν ὑμῶν δ' I 31, παρὰ ἐμοῦ δέ II β 13, οὐκ ὁρθῶς δέ II γ 4, μὴ παραχθῆναι δέ II γ 6, μὴ παραγενέσθαι δέ II δ 8, τὸ παράπαν δέ III γ 7 [del. J.], οὐ δικαίως δέ III γ 8, μὴ ὁρθῶς δέ IV β 8, εἰς δ' δέ V 22, καθ' ὅτι δέ V 46 (*bis*), ἐξ αὐτῶν δέ VI 16, τῶν αὐτῶν δέ VI 28 [14].

C. De elisione vocalis ante vocalem. 1. δ' scribitur I 3 (*bis*), 4, 5 (*bis*), 6, 11, 12, 15 (*bis*), 18, 20, 22, 23 (*bis*), 26, 31, II α 1, 2, 5, 6 (*ter*), 8, 9 (*bis*), II β 3, 11, 13, II γ 5, 6, 8, 9, 10, 11, II δ 4, 8, 9, III β 3, <5>, III γ 4, 11, III δ 4, 5, 6, 7, IV β 1, 3, 6, 7, V 7, 10, 13, 16 (*bis*), 20 (*bis*), 22, 24, 26, 28, 30, 31, 32, 34, 45, 46 (*bis*), 50, 54, 59, 62 (*bis*), 65, 67, 68, 69, 70, 75, 76, 77 (*bis*), 78 (*bis*), 79, 80 (*bis*), 84, 85, 89, 93 (*bis*), VI <1>, 6, 11, 12, 13, 17, 20, 26, 27, 33, 42 (*bis*), 45 (*bis*). 2. δέ ante vocalem scribitur I 1, 5, 23, 28, 29 (*bis*), II β 4, 5, 10, 12, 13 (*bis*), II γ 1 (*bis*), 3, 4, 8 (*bis*), 9, 10, II δ 1, 5 (*ter*), 6 (*bis*), 7, 11 (*bis*), III α 2 (*ter*), III β 1, 2, 4, 8 (*bis*), 10, III γ 3 (*bis*), 5 (*bis*), 6 (*bis*), 7, 8, 9, 10, 11, III δ 1, 2 (*bis*), 3, 9, IV α 4, 5, IV β 3, 6 (*bis*), IV γ 3 (*bis*), 4 (*bis*), IV δ 4, 7, 8, V 1, 5 (*bis*), 10, 11 (*bis*), 12, 13 (*bis*), 16, 17, 20, 22, 24, 25, 26, 28, 29 (*bis*), 32, 33, 38, 39, 41, 42, 44, 45, 47 (*bis*), 49 (*ter*), 52, 53, 54, 55, 62 (*bis*), 63, 70, 73, 74 (*bis*), 75, 76 (*bis*), 78, 79 (*bis*), 80, 81, 82 (*bis*), 83, 85, 90 (*bis*), 91, 92 (*bis*), VI 7, 8, 9, 10, 12 (*bis*), 16, 17, 21, 25, 28, 30, 31, 38.

Δ. δέ c. particulis coniuncta: δέ καὶ I 31, III β 9, V 46, 82, VI 28, 41; δέ *** καὶ V 96: δ' αὖ V 76, VI 30: δ' ἄρα VI 1: δέ δὲ III γ 8.

δεῖ, c. inf. scripto vel subaudiendo δεῖ οἰκτίραι I 25 (sic J.; libri omnes δικαιότερον), τὸν * νόμον * * ἐπαινεῖν δ. III δ 8, οὐ * με δ. σωθῆναι V 2, δ. ὑμᾶς — καταμανθάνειν V 14, cf. VI 2, ἐξετασθῆναι δ. τὸ πρᾶγμα V 37, δ. * τὴν ἔχθραν ὑπάρχειν V 57, δεῖ * με *** ἀπολογησασθαι V 60, cf. V 74, εἰκάξειν με δ. V 64, δ. τοῖς ἀληθεῖσι χρῆσθαι V 64, ἦντινα (sc. τύχην) δ. ἐκάστω VI 15, δ. ***** ἀπολελύσθαι VI 32, δ. * με *** διδάξει VI 34; οὐ * * με ἔδει κακοπαθεῖν V 2, ἀνδράποδα ἂ ξ. αὐτὸν ἀπολύσαι V 20, ξ. με * πέμπειν V 53, οὐδὲν ξ. κρύπτειν αὐτά V 53, οὐ * ξ. κινδυνεύειν αὐτὸν V 62, τὰς κλήσεις καλεῖσθαι δσας ξ. VI 38, ξ. * τὸν βασιλέα ***** ποιῆσαι VI 42; πᾶσχειν ὅ τι δέοι V 50, δ. * * ὑποσχεῖν τοὺς συγγενομένους V 67, δ. ἁμαρτεῖν τι V 91, ἀπόσπον δ. Fr. 19; δέον σε διομῶσασθαι ἔρπον V 11, cf. 12; οὐδ' ὅ τι οὐ πεποιήται τῶν δεόντων V 77. (28)

δεῖδω, 1. c. acc. οὔτε θεὰς οὐθ' ἥρωας οὐτ' ἀνθρώπους αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ δέισας I 27 (vulg. δέισασι): δεδιώς * τὸ μέγεθος τῆς διαβολῆς II δ 1, δ. ταῦτα IV α 5, τὸ νομιζόμενον καὶ τὸ θεῖον δ. VI 4; ταῦτα * δεδιότες IV δ 11.

2. c. μή et conī. vel opt. δέισας περὶ ἑμαντοῦ μή * * * * πᾶθοιμι V 58, δ. μή * * * * πειρώμαι Fr. 77. (7)

δείκνυμι, I. c. acc. ἔργω τὴν εὐνοίαν ἐδείκνυε τὴν εἰς ὑμᾶς V 76. II. pass. δεδευμένος ἔσται τοῦτους * πείθειν V 80: [II α 1 δειχθῆναι codd.: K. ἐλεγχθῆναι]. Cf. ἀπο-, ἐν-, ἐπι-. (2)

δεινός, I. δεινόν * ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι εἰ ὑμᾶς μὲν ζητοῦσι — αὐτοὶ δέ * * * ἤξιωσαν I 12, τῶ * * * ἐδόκει δ. εἶναι V 23, ἐπεὶ τοι γε καὶ δ. VI 9, δ. εἰ * * * τούτοις μὲν * * πιστοὶ ἦσαν ἐμοὶ δέ * ἀπιστοὶ ἔσονται

VI 29; ἐμὲ ὡς δεινόν * παγχάλεπόν φασιν ἐλέγχεσθαι εἶναι II β 3; ὥστε δεινὸν δόξαι εἶναι τῇ βουλῇ VI 40: δεινοὺς ἀλιτηρίους ἔξομεν IV α 4; παθῶν * ἀθλία καὶ δεινὰ καὶ νῦν ἔτι δεινότερα τούτων III γ 3, cf. III γ 9, V 74, τὰ δ. ταῦτα ποιῆσαι V 73, ταῦτα οὐ δ. ἡγείται εἰργάσθαι V 75, cf. VI 43, 49. II. comp. πῶς ἂν εἴη τούτων δεινότερα μηχανήματα V 16; δεινότερα III γ 3 (v. supra), ταῦτα καὶ ἔτι τούτων δ. λέγειν IV γ 6.

(17)

δεινότης, ἀληθεία μᾶλλον ἢ δεινότητι (εἶ) εἰρησθαι V 5.

(1)

δεινῶς, δεινῶς * καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος I 1.

(1)

δειπνέω, παρ' ἀνδρὶ ἐταίρῳ * δειπνῶν I 18: ἐπειδὴ * ἐδεδειπνήκεσαν I 18 (vulg. -εισαν).

(2)

δείπνον, πρὸ δείπνου ἢ ἀπὸ δείπνου I 17 (bis), λόγος περὶ τοῦ δ. I 18; μετὰ δείπνον I 17.

(4)

δिकाτευτάς, Fr. 10.

δέομαι, 1. c. acc. et ὑπὲρ c. gen. ὑπὲρ * τῆς ἀποκτεινάσης δεήσεται ἀθέμιτα κτλ. I 22. 2. c. gen. et ὑπὲρ c. gen. δεήσεται * ὑμῶν * * ὑπὲρ μητρὸς I 23. 3. c. acc. et gen. τάδε * δέομαι ὑμῶν — συγγνώμην ἔχειν V 5, cf. V 96; οὐδὲν ἕτερον ὑμῶν δέεται ἢ — ἐκτρέψαι II γ 9; ὑμῶν δέομεθα * οὐδέν II γ 9: δικαιότερα ὑμῶν δεήσομαι I 21. 4. c. inf. ἐδέοντο διαλλαγήναι VI 38. 5. c. inf. et gen. δέομαι * ὑμῶν — τιμωρῆσαι I 3, cf. II β 13, III β 2, III γ 3; δέεται ὑμῶν * * ἀποδέχεσθαι III γ 3; δέόμενος ὑμῶν ... I 22 (post ὑμῶν intercidisse πείθεσθαι suspicavit Gesner, R.). 6. c. περὶ et gen. περὶ τοῦ μή ἐλεεῖν * * ἐδεήθη Fr. 77. (15)

δεξιός, οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν I 19. (1)

[**δισμός**, δισμοῦ V: 7 N, Arg. προκόσμου.]

δεσπότης, ἔξεστι — τῷ δεσπότη * * ἐπεξελλθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου V 48; τὸν δεσπότην τεθνεῶτα ἡῦραν II γ 2, τὸν

δ. ἀποκτείναι V 69, πείσας τὸν δ. VI 23: συγκρύπτωσι τοῖς δεσπόταις II γ 4; τοὺς δεσπότης ἀποκτείναντες V 48. (6)

δεῦρο, κατάγειν δ. Fr. 46. (1)

δεύτερον, δ. δ' ἐκείνῳ τῷ τεθνηκότι I 3, δ. καὶ τρίτον ** φημι IV β 3. (2)

δέχομαι, εἰς βάσανον ἐγὼ μὴ ἐδεξάμην (sc. δοῦλον) I 12. Cf. etiam ἀνα-, ἀπο-, δια-, ὑπο-. (1)

δέω, *vindicio*, ἐδέθη ** παρανομώτατα V 17; οὐδεὶς πώποτε ἐδέθη V 17: ὑπὲρ αὐτοῦ δεδεμένον καὶ λυμαινόμενον V 63; ὃν ἐχρῆν δεδεμένον αὐτοὺς φυλάσσειν V 47. (4)

δέω, *orvus hubeo*, οὐδὲν ἂν τῆς ὑμετέρας κρίσεως ἔδει IV δ 2; εἰ τι δέοι τῷ χορῷ VI 12. (2)

δῆ, I. loco sec. vel. tertio sent. οὐ γὰρ δῆ που I 28 (vulg. δῆπου), cf. 63 (vulg. δῆ που), οὔτε γὰρ δῆ VI 10; φέρε γὰρ δῆ V 36: καινότατα γὰρ δῆ II δ 2 (abest in vulg.): νῦν δῆ III β 1: εἰ δὲ δῆ III γ 8 [add. Bl.]: ἔχοντός γε δῆ III δ 9 [add N, Mr.]: μάθετε δῆ IV γ 2: οὕτως μὲν δῆ V 19; [V 38 δῆ codd. pro δέ]; καὶ μὲν δῆ V 51, 63: τίνας γε δῆ V 57: [δῆ V 73 N; tell. δέ]: καίτοι οὐ δῆ που V 85 (vulg. δῆπου). II. media sent. posita ἐμοὶ δῆ που I 11 (tota sent. abest in vulg.): σὺ δὲ μόνος δῆ V 15: πολλοὶ δῆ V 82: [ἂ δῆ V 90 codd.: D. ἄν]: ταύτη δῆ VI 34 (N, A, B, Taylor: vulg. δέ): τότε δῆ VI 38 (initio novae sent., R.). (19)

δῆλος, ἡ ** νῆσος ** δῆλη * καὶ πόρρωθεν Fr. 50; δῆλον γὰρ ὅτι **** εἰκὸς ἦν αὐτὸ γίγνεσθαι V 26, δ. γὰρ ὅτι **** ἦν τὸ πλοῖον V 28, δ. οὖν ὅτι οὐ *** χρεῖα ἦν V 35. (4)

δηλώω, I. act. 1. c. acc. ἐμοὶ *** ταῦτα ἐδήλωσε I 30; οὐ δυνάμενοι δηλώσαι αὐτά V 3. 2. c. acc. et part. τά * τεκμήρια * οὐ τούτων ὄντα ἐδήλωσα II δ 10. 3. c. part. ad subi. refe-

rendo δηλώσω οὐ παραγενόμενος II δ 8. 4. c. sent. rel. δηλοῦσιν ὑφ' ὧν ἀπόλλυνται I 30. 5. c. ὡς et ind. ὑμῖν δηλοῦν ὡς ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα II α 3: ὡς — ἀπολύεται — δηλώσω III γ 10. II. pass. 1. ὃν ἀδύνατον **** δηλοῦσθαι III δ 3. 2. c. part. δηλοῦται διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν ἀποθανών III β 5, δ. **** παθήμασι ** περιπεσών III δ 5: δεδηλωμένων * τῶν ἀποκτεινάντων II γ 8: ἐν τούτῳ ἐδηλώθη τῷ τρόπῳ ἀπωλώλει V 70. (12)

δημέω, cf. ἐπι-.

δημόκοινος, τῷ * δημοκοίῳ τροχισθεῖσα παρεδόθη I 20. (1)

δημοκρατία, θύων ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας VI 45. (1)

δήμος, ὁ ἄνθρωπος ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου V 70. (1)

δημοτευόμενος, Fr. 65.

δημότης, δημότης * τουτωνῶ τῶν δικόντων VI 12. (1)

δήπου, I. tertio vel quarto loco sent. οὐ γὰρ δ. V 43 [I 28, V 63 Bl. scr. δῆ που, v. s. δῆ]: καίτοι οὐ δῆπου γε V 24 (κ. γ. οὐ δ. vulg., R.), [V 85 scr. Bl. δῆ που, v. s. δῆ]. II. med. sent. ἐμοὶ δ. V 38, cf. VI 27; ἐμὲ μὲν δ. VI 32 (initium novae sent., R.): καὶ οὐτ' εἰσάγειν δ. VI 42; πιστεῦσαι δ. VI 10. (7)

δῆτα, οὐ δ. V 63, cf. VI 15. (2)

διά, A. De significatione. I. c. gen. ἀκοντισθεὶς διὰ τῶν πλευρῶν III α 1, cf. III γ 5, δι' ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἡ ἀτυχία γίγνεται III γ 8 (μὴ δὲ δι' N, μηδὲ ... Apr., μηδεμῶς A. corr.², tell.). δ. τῆς αὐτῆς βασάνου ἰών V 35, ἀπεστέρει δι' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολυμένον V 35, διὰ τέλους V 42 (*his*), 50, 51, δι' ἐνιαυτοῦ Fr. 28, διὰ μέσου τείχος Fr. 37. II. c. acc. διὰ * ταῦτα I 10, διὰ τούτου V 37 (sic N, pr. A, corr.², Mr.: tell. διὰ τούτου), διὰ * τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου II α 2, δ. τῆς ἔχθρας τὸ μέγεθος II β 3, δ. τὸ φανε-

ρὰν εἶναι τὴν ὑπόψιν II γ 7, δ. τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος II δ 2, δ. τὰ προειρημένα III β 2 (codd. δ. τὰς προειρημένας τύχας), δ. τὴν αὐτοῦ ἀμαρτίαν III β 5, III δ 5, cf. III γ 11, δ. * τὴν ὑποδρομήν III β 5, δ. τὴν τοῦ βαλόντος ἀκολασίαν III γ 6, cf. IV δ 5, δ. τὴν ἀτυχίαν τῆς ἀμαρτίας III γ 8, δ. τὸ ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ἔλθεῖν III γ 10, δ. τὸ τοῦτον ἀκοντίζειν III δ 6, cf. 6, δ. τὸ μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθεῖν III δ 6, δ. τὸν ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα III δ 10, δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν IV α 4, cf. IV β 1, δ. τὴν τοῦ ἱατροῦ μοχθηρίαν IV β 4, δ. τὰς πληγὰς IV β 4, cf. IV γ 5, IV δ 3, δι' ὑμᾶς IV β 4, δ. τὸν ἀρξάντα IV β 6, δ. τὸ μὴ ὀρθῶς διδασθῆναι IV β 8, δ. ῥήματα V 5 (his), δ. τὴν τοῦ σώματος κακοπάθειαν V 18, (διὰ) τὸ ψεύδεσθαι V 37 (sic J., διὰ τοῦ ψ. St.; τῷ ψ. A codd., vulg.), δι' ἐκείνου V 63, δ. τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους V 82, δ. τὸ μὴ ξυνειδέναι ἐαυτῇ V 93, δ. τὴν ἐμὴν ἀσχολίαν VI 13, δ. τὴν ἐμὴν σπουδὴν VI 41, δ. τί VI 46, δι' ὅτι VI 46 (sic Dobr., διὰ τί R., Bekk., vulg.). (50)

B. De positione. 1. saepissime praecedit praep. διὰ nomini vel articulo. 2. sequentibus locis interponitur οὖν I 10, γάρ II α 2, δέ III β 5; αὐτοῦ V 35; τῆς ἔχθρας II β 3; ἄλλην τινά IV α 4.

C. De elisione: δι' semper scribitur ante vocalem, III γ 8, IV α 4, IV β 1, 4, V 35, 63, VI 46.

διαβάλλω, 1. c. acc. pers. (scripto vel subaudito) τὴν * ἀτυχίαν ἣ με διαβάλλουσιν II δ 4; τὸ * τοὺς κατηγοροὺς διαβάλλειν (sc. ἐμέ) V 94; διαβάλλων (sc. ἐμέ) εἰς τὸ δικαστήριον VI 21; διαβαλόντες (sc. ἐμέ) VI 7 (sic Waiter; codd. διαβάλλοντες). 2. c. acc. rei & *** διαβάλλοι * ψευδόμενος VI 22; διαβάλλοντες τὰ

εἰς τὴν πόλιν VI 9. 3. c. dupl. acc. καινότατα — διαβάλλουσί με II δ 2 & *** δ. τὸν ἐμὸν πατέρα, μὴ πείθεσθε V 79. (8)

διαβιβάζω, εἰς τὴν ἡπειρον διαβιβάσαι (sc. τὸν ἄνθρωπον) V 52. (1)

διαβολή, τὸ μέγεθος τῆς διαβολῆς αὐτῶν II δ 1, μετ' ὀργῆς καὶ δ. V 71, δ. ἔνεκα καὶ ἀπάτης VI 7; ἀγῶνες τῇ * ἀληθείᾳ σύμμαχοι εἰσι τῇ δὲ διαβολῇ πολεμιώτατοι V 86, δ. πιθόμενους V 91. (5)

διαγινώσκω, I. act. 1. c. acc. τὰς φονικὰς δίκας ὀρθῶς διαγινώσκειν VI 3 (codd. διαγινώσκειν): τοῦτ' ὀρθῶς διαγινῶναι I 22, cf. III α 1. 2. c. περί et gen. περί ἐμοῦ κατὰ τοὺς κεκμένους νόμους διαγινώσσεσθε V 96. II. pass. [διαγνωσθῆναι II α 1 pro γνωσθῆναι A pr., Bk.]. (4)

διαγνώμων, ὁσίων * διαγνώμονες III γ 3. (1)

διάγνωσις, τὴν διάγνωσιν ποιῆσθαι VI 18. (1)

διάγω, ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διάξω III β 10. (1)

διαδέχομαι, οὖς (i.e. νόμους) παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι I 3. (1)

[**διαδικασία**, διαδικασίας ποιῆσαι VI 42 vulg.; προδικασίας scr. Bl. e. Poll. VIII 24, Apr.; προδιαδικασίας N, A.]

διαδρομή, τῆς * διαδρομῆς αἰτίας ταύτης γενομένης III δ 4. (1)

διάκειμαι, ἔτι * ἀπορωτέρως διάκειμαι ὅπως χρῆ κτλ. III β 1; τοὺς ὁσίως διακειμένους τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς V 82. (2)

διακινδυνεύω, τῷ σώματι ἐπιτήδειος διακινδυνεύειν V 63. (1)

διακονέω, 1. c. dat. (ταῖς) ὑποθήκαις ἅμα διακονοῦσαν I 17 (sic N, J.; tell., διακονοῦσα): διακονῆσαι οἱ I 16. 2. abs. ἡ * διακονήσασα I 20. (3)

διακωλύω, I. act. 1. c. acc. et inf. (scripto vel subaudiendo) εἰ τινα

ἐγνων ἐπιβουλευόντα * διακωλύειν II β 3, τὰς θέας προσβολὰς δ. γίνεσθαι III γ 8; διακωλύοντες τὰ ἱερὰ μὴ γίνεσθαι τὰ νομιζόμενα V 82. II. pass., c. inf. διακωλυθείς τοῦ σκοποῦ τυχεῖν III β 7. (4)

διαλέγομαι, c. dat. (scripto vel subaudiendo) ἀπτόμενος ἐμοῦ διελέγετο VI 40; συνῆσαν ἐμοὶ καὶ διελέγοντο VI 34, cf. VI 39, 46; μοι ** συνόντας καὶ διαλεγόμενους VI 40, cf. VI 48. (6)

διάληξις, Fr. 64.

διαλλάττω, I. act., c. acc. μαρτύρων οἰπερ διέλλαττον ἡμᾶς VI 39. II. pass., c. dat. διηλλάγην τοῖσι VI 39; τοῖς φίλοις ἐδέοντο διαλλαγήναι VI 38. (3)

διαμαρτάνω, τοῦ καιροῦ διαμαρτάνω III β 8. (1)

διαμνημονεύω, τῷ μὴ διαμνημονεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλήθους V 54. (1)

διανοοίμαι, I. c. acc. ᾧ διανοούμεθα ** ὑπουργοῦσιν IV γ 4; ἐκ * ὦν (c. attr. præn.) * διανοηθεὶς ἔδρασεν IV γ 4. 2. c. inf. ἀποκτείνειν διανοήθη IV δ 4; διανοήθησαν ταῦτα πράξαι II γ 3; ἀποκτεῖναι διανοηθείς IV δ 4. (5)

διάνοια, θανμάζω ** τῆς τόλμης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς διανοίας I 28. (1)

διαπειράσμαι, διαπειραθέντα * αὐτὸν τὰ ψευδῆ λέγειν V 34. (1)

διαπήγνυμι, διὰ τῶν * πλευρῶν διαπήξαι τὸ ἀκόντιον III γ 5. (1)

διαπράσσομαι, I. c. acc. τὰ τῆς πόλεως κοινὰ *** ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε V 81; ἀνευ κινδύνων τι διαπράσσονται V 7 (διαπράσσονται, N, A pr.); διαπράσσεσθαι * τάμαντοῦ πράγματα V 18; τό * ἴδιον τὸ αὐτοῦ διαπράξασθαι V 61. 2. c. οὕτως — ὥστε, οὕτως * διεπράξαντο ὥστε τοῦτο μὴ ἐγγενέσθαι μοι V 17 (vulg. οὐ. * δ. τοῦτο, ὥστε κτλ.). (5)

διατείνωμαι, διετείναντο αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς V 46. (1)

διατίθηναι, διεθέμεθα Fr. 17.

διατρέχω, εἰ ***** διέτρεχεν III δ 4; ἀτρεμίζων καὶ μὴ διατρέχων III β 5, καιροῦ * ἐν ᾧ δ. III β 8; οὐδένα ὁρῶν διατρέχοντα III δ 7. (4)

διατρίβω, ἐν ᾧσιν διατρίβοι I 14. (1)

διαφέρω, I. act. ἐμοὶ εἰ μὴδὲν διέφερε στερέσθαι * τῆς πόλεως V 13; οὐδὲ χρόνος πολλὸς ὁ διαφέρων V 94; [V 54 διαφέρων codd.: R., Turc. διάφορον]; πολλὸ διαφέροντά ἐστιν ἡ κτλ. V 88 = VI 6. II. med., c. dat. τοῖσι * διεφέρετο V 42; τῶν διαφερομένων σφίσις αὐτοῖς V 50. (6)

διαφεύγω, c. acc. διαφεύγω *** τὰς ὑμετέρας γνώμας V 90; ὄντινα (i.e. κινδυνόν) διέφευγεν V 60; τὰ παθήματα βουλόμενος διαφυγεῖν IV δ 6. (3)

διαφθείρω, I. act., c. acc. αὐτὸν (i.e. τὸ ὀργίζεσθαι) *** τὴν γνώμην διαφθείρει V 72; οὐδεὶς διέφθειρεν αὐτὸν II α 4, cf. 4; διέφθειραν αὐτοὺς II γ 2; ἐμὲ μὴ δικαίως ** διαφθείρωσιν IV β 1; διαφθεῖραι αὐτὸν II β 6, δ. με II β 7; διαφθείρας αὐτὸν II γ 9, δ. **** μὴ δ. (sc. αὐτὸν) IV γ 4; οἱ * ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθεῖραντες αὐτοὺς II δ 5; τοὺς διαφθεῖραντας αὐτοὺς II δ 4. II. pass. ἰάσιμος ὦν διαφθαρήσοιτο IV β 4; ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διεφθάρη II β 6; ἐὰν διαφθάρῃ III δ 9; καταμαρτυρηθεὶς διαφθαρήν ὑφ' ἡμῶν II δ 7; ὑπὸ τῆς γραφῆς διαφθαρήναι II α 8, ἐμᾶντὸν ***** δ. II β 2, ἐπὶ τοῖς ἱματίοις δ. II β 5, ὑπὸ * τῶν κακούργων * δ. αὐτὸν II δ. 6, ὑφ' ἑαυτοῦ δ. III δ 4, ὑφ' ἡμῶν ***** δ. IV γ 5, ὑπ' ἀθεραπείας * δ. αὐτὸν IV γ 5; ὁ * διαφθαρεὶς III γ 7, ταῖς αὐτοῦ ἀμαρτίαις δ. III δ 8, δι' ὑμᾶς * δ. IV β 4, ἐξ ὧν ἔδρασεν * δ. IV γ 4, ἀνοσίως δ. IV δ 10; ἀδίκως καὶ ἀθέως διαφθαρέντα ὑπ' αὐτῶν II β 13; οἱ διὰ τὴν τοῦτων ἀμαρτιῶν διαφθαρέντες III γ 11; ὑφ' ἑαυτοῦ διέφθαρται III δ 4, τῇ * ἀβουλῇ δ. IV β 6; οἱ τιμωροὶ τῶν διεφθαρμένων IV α 4. (32)

διαφθορά, ἐπί ** τῇ τούτου διαφθορᾷ ἀβιωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διάξω III β 10 (sic N, A, R.: rell. διαφθορᾷ). (1)

διαφορά, ὁ * κίνδυνος ἢ τε αἰσχύνῃ μείζων οὕσα τῆς διαφορᾶς II γ 3; οἷς ἦκιστα ἐχρῆν ἐν διαφορᾷ καταστῆναι I 1, [III β 10 διαφορᾷ vulg. pro διαφθορᾷ]. (2)

διάφορος, διάφορος * ὁ ἄνθρωπος τῷ γραμματείδι V 54; διάφορον * ἦν τὸ γραμματείδιον τῷ βασιανισθέντι V 54 (sic R., Turr.: codd. διαφέρων). (2)

διαχράσμαι, τῆς ἐκείνου διαχρησαμένης ἀβούλως τε καὶ ἀθέως I 23. (1)

διαψηφίζομαι, οἱ κακέῃ περὶ ἐμοῦ διαψηφίζομενοι V 90; ἐπιτρέψαμι περὶ τοῦ σώματος ** διαψηφίσασθαι V 8. (2)

διδασκαλεῖον, διδασκαλεῖον (ἦ) ἦν ἐπιτηδεύτατον τῆς ἐμῆς οἰκίας κατεσκευάσασα VI 11 (διδασκάλιον N et pr. A). (1)

διδάσκαλος, φράζοι ὁ διδάσκαλος VI 13; ἔλαχον Παντακλῆα διδάσκαλον VI 11. (2)

διδάσκω, I. act. 1. c. acc. pers. εἰ ὁρθῶς ὑμᾶς καὶ νομίμως διδάσκουσι ἢ οὐ VI 12: τοῦ μὴ διδάξαντος (sc. ὑμᾶς) IV β 8; τὸν ** διώκοντα ** μὴ σαφῶς διδάξαντα δ τι ἀδικεῖται IV δ 9. 2. c. dupl. acc. ὁ χρόνος * καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους VI 2 (V 14 pro διδάσκει scr. ἐκδιδάσκει); εἰ ὁρθῶς καὶ νομίμως ὑμᾶς διδάσκουσι τὸ πρᾶγμα ἢ οὐ V 14 (sic R.: διδάξουσι A, vulg.; διδάξει N: cf. VI 2, ubi omissa sunt verba τὸ πρᾶγμα): ὡς — καθέστηκεν, τοῦτο ὑμᾶς διδάξω V 8: ἀν ὑμᾶς πολλάκις ταῦτά δ. V 46; ταῦτά ὑμᾶς διδάξαι VI 34. 3. c. pers. et gen. διδάσκει περὶ τῶν πραχθέντων VI 30 (διδάσκει A corr., B, Ald.). 4. c. acc. et inf. τοῖς * μάρτυσι ** ἀπιστεῖν ὑμᾶς διδάσκουσι VI 28; μὴ διδάσκετε τοὺς συκοφάντας μείζων ** δύνασθαι V 80. 5. c. ὡς et ind., ὡς — ἡγοῦμην —

διδάξω II β 9, cf. II γ 6, ὡς **** μέτοχός ἐστι ** δ. III δ 6; ὡς — ἡμύνετο, δ. IV δ 6: ἐδίδαξα ὡς χρῆ κτλ. VI 49. 6. abs. ἐν ᾧ περ (i.e. διδασκαλεῖω) **** ἐδίδασκον VI 11 [Bl. coni. ἐδίδασκον]. II. pass. διὰ τὸ μὴ ὁρθῶς ὑμᾶς διδαχθῆναι IV β 8. (18)

δίδωμι, c. acc. (scripto aut e contextu subaudiendo) πλεόν (i.e. φάρμακον) δίδωσι I 19, [III γ 9 plures codd. δίδωσι praebent; N αποδίδωσι, quod in text. rec. Bl.]; τοῖς μηνυταῖς ** χρήματα δίδωσι V 34, δίκην δ. ὦν ἡδικήκασιν VI 50; ὅπως δίδωσι δίκην I 23; οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσιν δίδωσι (sc. φάρμακον) I 9, θελόντων δίδωσι (sc. τὰ ἀνδράποδα) εἰς βάσανον I 12, δίκην **** δ. V 73, cf. 79, VI 38, [VI 23 ἐρωτῶντι δ. codd., δ. om. Ald.]: δίκην δώσει II δ 7; δίκην * δώσειν VI 36; ὅπου ** εἴη ὁ δώσω (sc. χρήματα) VI 48: τὸ φάρμακον ** οὐτ' ἔδωκα VI 15, cf. 17 (bis) (utroque l. sc. τὸ φάρμακον); στερόμενος ὦν (c. attr. pron.) ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ IV α 3, τὸ φάρμακον **** εἰ. VI 17; τοῖς * ἄλλοις * ἄδειαν ἐδῶκατε οἰκεῖν τὴν σφετέραν αὐτῶν V 77; δίκην * δῶ I 23, cf. 23 (sc. δίκην), cf. I 24 (bis); τὸ φάρμακον δόλη I 17, εἰ δ. πλεόν (sc. φάρμακον) I 19; ὅτε τι * τῷ χρόνῳ V 86; ἠθέλησαν δοῦναι (sc. τὰ ἀνδράποδα) I 12, μετὰ δειπνον δ. (sc. τὸ φάρμακον) I 17, δ. δίκην I 25, cf. V 73, τὸ φάρμακον * κελεύσασα ἐκείνῳ δ. πιεῖν I 26; τὸν δόντα τὸ φάρμακον VI 17; δόντες βασιανίσαι τὰ * ἀνδράποδα I 12: ᾧ * δέδωκα τὴν θυγατέρα VI 12. Cf. etiam ἀπο-, ἐκ-, παρα-, προ-. (33)

διηγέομαι, διηγῆσασθαι τὴν ἀλήθειαν I 13, τὰ * ἄλλα — δ. I 18, τὰ λοιπὰ ** ὑμῖν δ. I 18, δ. ἐν ὑμῖν τὰ γενόμενα πάντα VI 8: ἐμοὶ ** δεδιήγεται I 31 (sic N, Fr.: rell. διήγεται). (5)

Διυπόλεια, τοῖς * Διυπολείοις ὁ ἀνὴρ ἀπέ-
θανε II δ 8 (sic N, pr. A, corr.¹,
Mr.; rell. Διυπολλίοις). (1)

δισότημι, διασότησαι Fr. 2.

δισυχυρίζομαι, τούτῳ δισυχυρίζετο τῷ
λόγῳ V 33. (1)

δικάζω, I. act. 1. c. περί et gen. περί τῆς
καταιψηφίσεως δικάζετε I 3: ὁρθῶς
δικάσαίτε περί αὐτῶν V 90 [sic Bekk.:
codd. δικάσητε]. 2. c. acc. cogn.
δικάζει τὰς δίκας τοῦ φόβου V 11;
δικάζειν τὰ δίκαια I 31. 3. abs.
ὦ δικάζοντες I 7; [V 91 ἀμαρτεῖν ἐπὶ
τῷ δικάζειν vulg.: om. Bl.]: κατὰ *
τοὺς νόμους * δικάσειν V 85. II. med.
τὴν * οὐσίαν οὐ δικάζομενον ἀλλ' ἐργα-
ζόμενον κεκτημένον II β 12; δίκας
ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῖν δικάζομένους V 78:
ποῖαν δίκην * δικάσαιντ' ἂν VI 49.
III. pass. τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην
παραβαίνειν V 87 = VI 5 (sic St.,
Bk., coll. V 87; codd. δεδοκιμασμέ-
νην). Cf. etiam ἀπο-, κατα-. (11)

δίκαιος, I. 1. adi. ὥσπερ ὅσιον καὶ δίκαιον
III δ 10; ἐμαντὸν ὅσιον καὶ δίκαιον
παρέχοντα II β 2, τὸν * νόμον οὐ δ. οὐ
προκαθιστάλη VI 21 (locus corruptus
est; de lectt. codd. et conii. cf. not.
crt. edit. Bl.); οὐδὲν δίκαιον οὐδ'
ἀληθὲς ἡτιῶντο VI 24, 32: ταῦτα *
δσια καὶ δίκαια VI 10. 2. sine art.
pro subst. πρὸς τῶν δίκαια καὶ δσια
πρασόντων III β 2, δ. *** λέγειν
III δ 1, οὔτε δ. * οὐθ' δσια δρᾶν IV
β 2. 3. c. art. pro subst. ὥσπερ *
τὸ δίκαιον ἔχει V 80; ὑπὸ τε ὑμῶν καὶ
τοῦ δικαίου I 25, cf. 27, ἐλασσωθείς
τῶν νόμων * καὶ τοῦ δ. V 19,
ἰσχυρότερον τοῦ δ. καὶ τοῦ ἀληθοῦς
V 87, cf. VI 3, εὐσεβείας ἔνεκα * καὶ
τοῦ δ. VI 7, σφῶν * ἔνεκα καὶ τοῦ δ.
VI 23, περί τοῦ δ. VI 25; τῷ *
δικαίῳ πιστεύων III γ 4, cf. V 93, ἐν
τῷ ὑμετέρῳ δ. V 7, ἐμοί τε βοηθεῖτε
καὶ τῷ δ. V 80, ἐν τῷ δ. καὶ τῷ
ἀληθεῖ VI 18; πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ δίκαιον

I 4, τὴν * εὐσεβείαν *** καὶ τὸ δ.
αἰδοῦμενοι III β 12, κατὰ τὸ δ. IV α 1,
παρὰ τὸ δ. IV α 3, σκοπεῖτε — τὸ δ.
καὶ τὸ εἰκόσ V 49, τὸ δ. * ἐλέγχεσθαι
V 86, ἐμαντὸν ἀποστερῶν τὸ δ. V 96,
ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δ. VI 24: οἱ τῶν δικαίων
ἴσοι κριταὶ V 85; δικάζειν τὰ δίκαια I
31, γινώσκειν τὰ δ. V 8, πείθεσθαι τὰ
μὴ δ. V 94, τάληθῃ καὶ τὰ δ. πυνθά-
νεσθαι VI 26. 4. c. inf. ἀπολύεσθαι
— δικάως εἰμι II β 10, περιπεσεῖν δ.
ἐστίν III γ 7, οὐ δ. * ἀποφυγεῖν III
γ 8, cf. 10, φορεὺς * δ. εἶναι ἐστίν
III γ 10, cf. IV δ 5 (codd. δικαίω-
τερος), δ. φέρεσθαι ἐστὶ III δ 2, ἀμαρ-
τεῖν * δ. ἐστίν IV α 6, δ. * κατα-
λαμβάνεσθαι ἐστὶ IV δ 7, cf. 9 (sic
N, Mr.; rell. δίκαιον), δ. ἐστίν * δ.
δίκην διδόναι V 79; ἀτυχία —
συμφορὰ δικάλα γενέσθαι ἐστίν III
γ 8; τοῦτο τεκμήριον δίκαιον γενέσθαι
I 10, cf. VI 27, πῶς δ. * διαφθεῖραι
με II β 7, οὐ δ. * διακωλύειν γίγνε-
σθαι III γ 8, οὐ δ. καταλαμβάνειν IV
δ 9, οὐ * δ. * σωθῆναι V 5: δίκαι-
οὶ εἰσι τυγχάνειν II β 11, δ. * ἀξιοῦ-
σθαι ἐσμεν III β 10, δ. * συμφέρειν
ἐσμέν III β 11, δ. οἱ ἀρχοντες ἀντι-
πάσχειν εἰσὶ IV β 2, cf. 3. II. comp.
[IV δ 5 δικαιοτέρος codd.: Bl. δι-
καίος]; πότερον δικαιοτέρον τὸν *
ἀποκτείναντα δοῦναι δίκην I 25, δ.
καὶ ὀσιώτερον — γίγνοιτο I 25,
[I 25 pro δεῖ codd. δικαιοτέρον prae-
bent]: δικαιοτέρα ὑμῶν δεήσομαι I 21.
III. superl. τῆς δικαιοτάτης * τιμω-
ρίας I 27; τῇ δικαιοτάτῃ βασιάνῳ I 8;
ἐλεγχον τὸν δικαιοτάτον VI 26; νομι-
μωτάτην καὶ δικαιοτάτην πεποιήκασιν
* τὴν ἀποψήφισιν V 9: ὑμᾶς * εὐσε-
βεστάτους * καὶ δικαιοτάτους VI
51; δικαιοτάτα καὶ ὀσιώτατα πράξαιτ'
ἂν IV δ 11. (68)

δικαίως, I. ὁρθῶς καὶ δικαίως μετέρχομαι
τὸν φονέα I 10, μὴ δ. διώκοντας II α
3, οὔτε δ. οὔτε συμφερόντως ἀπολύοιτ'

II α 9, cf. II γ 10, III β 12, III γ 11, IV β 9, ὁσίως καὶ δ. ἀπολύετε II δ 12, δ. * καθαρὸς δοκοῖν εἶναι II β 4 (sic N, εἰκότως vulg.), δ. αἰτιῶμαι II δ 1, δ. ἐπικαλεῖται III β 5, δ. *** τετιμώρηται III β 8, cf. VI 7, μήτε ἀδικῶς μήτε δ. ἀποκτείνειν III β 9, cf. III γ 7, IV β 3, IV δ 8, ὁρθῶς * καὶ δ. — κολάζει III δ 8, δ. *** κολάζοιτο III δ. 8, δ. * διαφθείρωσιν IV β 1, δ. * ἐτεβνήκει IV β 3, δ. κατηγοροῦμαι IV β 7, δ. σφίζειν V 73, δ. ἀπολέσαι V 91, ὁρθῶς καὶ δ. ἀποδείξει VI 12, δ. * ἀποψηφίσασθαι VI 33. II. comp. ταῦτα * ἐπιεικέστερον ἢ δικαιοτέρον παρήσω II β 13, πολλῶ * δ. * ἐκρίνεσθε ἢ κτλ. V 48, πολὺ * δ. ἀλοιῆς V 59. III. superl. ὡς ἀριστα ἐδυνάμην καὶ δικαιοτάτα VI 11. (30)

δικαστήριον, ἐν τῷ δικαστηρίῳ VI 23, cf. 24, ἐνδείξει τῷ δ. VI 37; ἀναβὰς * εἰς τὸ δικαστήριον VI 21, διαβάλλων εἰς τὸ δ. VI 21, εἰσάγων εἰς τὸ δ. VI 38, ποῖον δ. οὐκ ἐξαπατήσειαν VI 49, cf. 51: ἅπαντα τὰ δικαστήρια ἐν ὑπαίθρῳ δικάζει V 11. (9)

δικαστής, δικασταὶ γενέσθαι I 12, δ. ἐγένεσθε I 23, οἱ δικασταὶ μὴ ἴωσιν εἰς τὸ αὐτὸ V 11, τῶν * ἔργων * δ. ἐγένεσθε V 47, γίγνεσθε *** δ. τῶν μαρτύρων V 94, αὐτοὶ οἱ δ. * παρήσαν VI 24; τοῖς δικασταῖς ἀπιστήσων V 16, ὑμῖν τοῖς δ. VI 3, τοῖς αὐτοῖς δ. ἔλεξα VI 21, ἐν τοῖς αὐτοῖς δ. VI 23; κελεύεις τοὺς δικαστὰς — καταγνῶναι V 12, αἰτιάσασθαι * ὑμᾶς τοὺς δ. V 89, (VI 6) [αἰτιάσασθαι — ὁρθῶς add. Ald.], ὑμᾶς * εὐσεβεστάτους * δ. VI 51; ὡς ἄνδρες δικασταὶ III β 2, V 84, VI 1. (17)

δίκη, 1. *iustitia*, δίκη * κυβερνήσειεν I 13; τῆς * δίκης νικᾶσθαι V 87 = VI 5. 2. *causa*, φόνου * δίκη V 87, περὶ τοῦ τοιούτου μία δ. VI 3; γνωρισταί * τῆς δίκης V 94, τῆς δ. ἕνεκα ταυτησί VI

33; ἐν * τῇ τοῦ φόνου δίκῃ V 96; φόνου δίκην φείγω V 9, δ. διώκων τὴν δ. τοῦ φόνου V 11, φόνου δ. καταγνῶναι V 12, ἐρήμην ὀφλεῖν εἶναι τὴν δ. V 13 (τὴν δ. om. N, Schoen., Fr., J.), ἀπέφυγον * τοῦ φόνου τὴν δίκην V 16, με ἀποκτείνει ὡς τοῦ φόνου τὴν δ. ὠφληκότα V 16, εἶναι τὴν δ. κατὰ τοὺς νόμους V 86, ἀπογραφῇ φόνου δ. VI 36, ἀπογράφεσθαι τὴν δ. VI 41, τὴν δ. * εἰσάγειν VI 42, παραδοῦναι φόνου δ. VI 42 (δίκη add. N, Mr.), ποῖαν δ. οὐ δικάσαιντ' ἂν VI 49: ἀπειρος δικῶν I 1 (vulg. δοκῶν), τῶν δ. ἕνεκα τοῦ φόνου V 88 = VI 6; τὰς φοινικὰς δικας IV α 1, cf. VI 3, τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δ. V 10, δικάζει τὰς δ. τοῦ φόνου V 11, δ. ἀπὸ ξυμβόλων * δικαζομένους V 78. 3. *iudicium*, *sententia iudicium*, χρῆσθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ V 87, cf. VI 4, ἡ *** αἰτίαςις *** ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δ. V 89 = VI 6, ἐν αὐτῇ τῇ δ. V 89; τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαίνει V 87 = VI 5. 4. *proena*, [I 10 pro ἡ βάσανος conl. Ald. ἡ δίκη]; δίκη * δῶ I 23, cf. 23, 25, II δ 7, V 73 (*bis*), 79, VI 38, δῶ δ. ὦν ἡ δίκη I 24, cf. 24, VI 36, 50, ἔχει τὴν δ. III β 8, cf. III δ 9, ἀξίαν δ. * * * ἐπιθέντες IV α 5, cf. IV β 8, δ. λαμβάνειν VI 9, cf. 10. (53)

Διόδοτος, ἀποκτείνει με Διόδοτον VI 16.

(1)

διόμνυμαι, 1. c. acc. ἂ * διωμόσαντο VI 16, ὄρκους * δ. VI 49 (sic R.; διωμόσαντος A et pr. N, corr. διωμόσαντες); διωμόσασθαι ὄρκον V 11; τὸν ὄρκον διωμοσάμενος V 15; τὸν νομιζόμενον ὄρκον διωμοσάμενοι V 96, ὄρκους * δ. VI 51; τὸν αὐτὸν ὄρκον * διωμοσάμενος V 12, τὸν νομιζόμενον ὄρκον δ. V 90 (διωμοσάμενος N). 2. c. inf. τὸ διωμόσασθαι ὑπὲρ τῆς μητρὸς εὖ εἰδέναι I 28. 3. c. acc. et inf. διωμόσαντο * * * ἀποκτείνει με Διόδοτον VI 16. (10)

Διονύσια, Διονυσίοις ὅτε ἐχορήγουν VI 11.

(1)

διότι, τοῦτ' ἐσώθησαν, διότι (ἐπ') ἐψέσαντο V 3.

(1)

διπλάσιος, προείχε τῷ διπλάσι μόν III γ 2; διπλάσιον καθίστησι τὸ μήνιμα IV δ 10.

(2)

διώκω, I. act. 1. c. acc. pers. ὡς φορέα με διώκει III β 9; τὸν ἀναίτιον διώκομεν II α 2; ἐμὲ διώκουσι V 34; τοὺς ἀναιτίους διώκομεν IV α 4; οἱ * διώκοντες * ἐμὲ II β 11, ἀδίκως δ. με II δ 11, φόβου δ. (sc. ἐμέ) VI 9. 2. c. acc. rei ἄλλα κατηγορεῖ ἢ ἄ διώκει VI 10; ὁ διώκων τὴν δίκην τοῦ φόβου V 11; πολλὰς * καὶ μεγάλας γραφὰς διώξας II α 5. 3. abs. διώκειν τε καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον IV α 1; ὁ * διώκων IV δ 2; τοῦ διώκοντος III β 9, IV δ 4, V 51; τῷ διώκοντι IV δ 2; τὸν * διώκοντα IV δ 9, cf. V 51, V 89 = VI 6; οἱ διώκοντες V 4; τῶν διωκόντων VI 12; τοὺς μὴ δικαίως διώκοντας II α 3. II. pass. 1. νόμος καθ' ὃν διώκομαι IV β 5; νόμον καθ' ὃν διώκεται III β 10; ὑπὸ ζῶντος ἐδιωκόμην II β 13; διωκόμενος ἀποκρίνομαι II δ 3; ὁ δ. II α 5, IV δ 3, 4, 9; τῷ * διωκόμενῳ VI 3; τὸν διωκόμενον III α 1; τῶν διωκομένων II γ 9; τοῖς διωκομένοις II δ 10: ἕως ἂν διωχθῇ II α 3. 2. c. acc. μέλους καὶ πλείους (sc. γραφὰς) διωχθεὶς II α 6.

(37)

διωμοσία, οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι κτλ. V 88 = VI 6 (δημοσίαι N).

(2)

δίωξις, τὴν * διώξιν εὐσεβείας ἕνεκα * * * ποιεῖσθαι VI 7: ἀμφοτέρως τὰς διώξεις ἐν ἰσῆσι ἐλπίσι θῶμεν * εἶναι II γ 6.

(2)

δοκῶ, I. *puo*, c. acc. et inf. οὐδένα οὕτω θερμὸν * * * εἶναι δοκῶ II δ 5, ἐν πολλῇ ἂν ἔχουσθαι ὑμᾶς ἀπορίᾳ δ. V 65; ἐδδκουν — ἀμφοῖν τι ἡμῖν ἀγαθὸν ἀποβήσσεσθαι III β 3. 2. *videor*. a. c. dat. et inf. μοι δοκῶ ἀμαρτάνειν

II β 1, πιστότερος ἂν μοι δ. εἶναι III γ 5, ἂν ἀγανακτεῖν μοι δ. IV β 1; δεινὸν * ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ κτλ. I 12, δ. μοι σημαίνει οὗτος III γ 1, δ. * μοι * * * * τὸ ἀδίκημα εἶναι IV δ 2, δ. ἂν ὑμῖν ἀνθρώπος δύνασθαι V 45; κάλλιστον * ἐδόκει εἶναι τῷ Φιλόνεω * * * * προπέμψαι I 16, τῷ τῶν ἄλλων ἐ. δεινὸν εἶναι V 23; αὐτῷ * τάληθῇ δοκοῖεν λέγειν VI 23; οἷς * βουλοίμην ἂν δοκεῖν * * * εὐορκος εἶναι VI 14: ἔδοξεν * αὐτῇ * βέλτιον εἶναι * * * δοῦναι I 17, κάλλιον ἐ. αὐτῷ ταῦτα πάσχειν II α 8; ἔαν * * * * ὑμῖν δόξω εἰπεῖν III β 2; δεινὸν δόξαι εἶναι τῇ βουλῇ VI 40. b. c. inf. ἂν * ἐδδκουν (sc. ἐγώ) ἀποκτεῖναι αὐτόν II β 10; λήσειν * ἐδόκει II γ 6, οἷς πλείστα ἐ. χρήματα εἶναι Fr. 52; δοκῶσι μαρτυρῆσαι II δ 7, ποιηροὶ * * δ. εἶναι V 80; καθαρὸς δοκοῖεν εἶναι II β 4; [I 1 δοκῶν vulg.: R. et rell. δικῶν]; Ἀμύναν — δοκοῦντα χρυστὸν εἶναι VI 13; τούτων ἀναιτίων δοκούντων εἶναι II β 4: τάδε ἀκινδυνότερα ἔδοξεν εἶναι IV δ 1. c. c. dat. εἰποι τὰ τούτοις δοκοῦντα V 50, ποιῆσαι * τὰ ἐκείνῳ δ. V 63. d. abs. ἂν δοκῇ V 48. Cf. etiam κατα-.

(30)

δοκιμάζω, [VI 5 scr. in codd. δεδοκίμασμένην, quod St. in δεδικασμένην mutavit; cf. V 87]: ἐδοκίμασθης ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων Fr. 67.

(1)

δόξα, ἡ * * δόξα τῶν πραχθέντων πρὸς τῶν λέγειν δυναμένων ἐστίν III β 2; δόξη καὶ μὴ ἀληθείᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι III β 2, δ. γοῦν ἐλαφροτέραν τὴν συμφορὰν καταστήσατε III γ 12.

(3)

δοξαστής, νῦν μὲν δοξασταί, τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν V 94.

(1)

δορυφόρος, τοὺς * δορυφόρους ἡδυνάτησαν Fr. 1.

(1)

δόσις, ὡς γεγεννητὴ ἡ δόσις τοῦ φαρμάκου I 18.

(1)

δούλη, δούλοι μοι ἢ δούλαι εἰσι II δ 8. (1)
 δοῦλος, ὁ * * * δούλος — κατεφύεσθαι
 V 31, ὁ * * * δ. * * * ἔλεγε V 49;
 ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου V 48;
 μαρτυρεῖν ἔξεστι δούλῳ V 48; δούλον
 ἀποκτείναντι V 48: δούλοι μοι ἢ
 δούλαι εἰσι II δ 8, πολλοί, καὶ ἐλευ-
 θεροὶ καὶ δούλοι VI 22, cf. 25; ἀπι-
 στουμένων * * * τῶν ἄλλων δούλων II
 β 7, πολλῶν, * * * καὶ ἐλευθέρων καὶ
 δούλων VI 19; ἐπέστειλεν * * * τοῖς
 ἐαυτοῦ δούλοις I 30; τοὺς * δούλους
 ἐλευθεροῦσιν V 34, τοὺς * δ. —
 βασανίζειν VI 23, τοὺς δ. (sc. ἀναγ-
 κάζειν) VI 25. (14)

δραχμή, δραχμῶν χιλίων Fr. 58. (1)
 δρῶν, 1. c. acc. πάντ' ἔδρα IV δ 6, οὐκ
 ἔδρα (sc. παθήματα) IV δ 6; ἀνῶσια
 δρῶν II δ 11, cf. IV γ 6, τὰ * ἄλλα
 παρὰ φύσιν λέγειν καὶ δ. III β 1,
 ἀνομα δ. IV α 4, ὄσια δ. IV β 2;
 πάντα ὁρθῶς * * * δρῶν III β 7, ταῦτα
 * * * δ. III δ 5, τὰ αὐτὰ δ. IV β 5,
 πάντα δ. IV δ 5; τῷ ταῦτα δρῶντι
 IV α 3; δρῶντες * τάναντία II δ
 2, ἐκούσιόν τι δ. III β 6: ἔδρασε
 * οὐδὲν ἀκούσιον III β 7, ἐκ * ὦν (c.
 ult. p. gen.) * * * ἔδρασεν IV γ 4, cf. 4,
 ἃ * ἔ. τὰ παθήματα IV δ 6; ὡς ἂν
 ἐπινοήσωσί τι δρᾶσαι III β 6; τάδε *
 δρᾶσας II α 7, δ. * οὐδὲν κακόν III γ
 3 (sic R.; codd. ἔδρασα), πάντα δ.
 IV δ 8, cf. 8; ἀνῶσια δρᾶσαντα IV
 γ 1; τοῦτων * ἃ μᾶλλον εἰκὸς ἦν
 δρασάντων II δ 5; οὐδὲ τῶν ἐπικαλου-
 μένων τι * * * δέδρακεν III δ 5;
 τοιαῦτα δεδρακότι IV γ 6. 2. abs.
 χρεῖα παρὰ φύσιν καὶ λέγειν καὶ
 δρᾶν ἀπαντας ἀναγκάζει III γ 1;
 τῷ δρᾶσαντι προσπίπτει III γ 8;
 τό * πάθος εἰς τὸν δρᾶσαντα ἐλθόν
 III β 8, τὸν * δρᾶσαντα * * * τετι-
 μώρηται III β 8. Cf. etiam ἀντι-
 (31)

δύναμαι, 1. c. inf. scripto vel subaud.
 e contextu καθ' ὅσον * δύναμαι (sc.

ἀποδεικνύναι) V 64; ὡς μάλιστα
 δύνανται λαθραῖα (sc. μηχανᾶ-
 σθαι) I 28, δ. ἀποφαίνειν V 26; ὡς
 ἄριστα ἐδυνάμην (sc. χαρηγεῖν) VI
 11, ὡς ἐ. ἄριστα (sc. συλλέξαι) VI 11;
 κρατεῖν * ἂν ἐδύνατο V 26; ὡς ἂν
 δυνώμεθα σαφέστατα (sc. δηλοῦν) II
 α 3; δύνωνται (sc. καλεῖν) I 29; εἰ
 δύναιτο (sc. ἐξαπατῆσαι) VI 51;
 δύνασθαι — ἀναξῶσαι V 45, ὥστε
 δ. ἐμαντῷ τιμωρεῖν V 79; με μὴ δυνά-
 μενον διαπράσσεσθαι V 18; κρείσσον
 * χρὴ γίνεσθαι * τὸ ὑμέτερον δυνά-
 μενον (i. e. potestas) ἐμέ * σφίζειν V 73;
 δυνάμενοι δηλῶσαι V 3; τῶν λέγειν
 δυνάμενων III β 2, cf. V 3, (3) (δυνα-
 μένων om. N, A pr., add. m. sec):
 ἡδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι Fr. 1.
 2. c. acc. ἡ ψῆφος ἴσον δύναται V 48;
 τοὺς συκοφάντας μεῖζον ὑμῶν αὐτῶν
 δύνασθαι V 80. (20)

δύναμις, ἡ * δύναμις τῶν νέων IV γ 2,
 ὑμετέρα ἢ τιμὴ καὶ ἡ δ. ἔσται V 80;
 ἐμπειρος * * * τῆς τοῦτου δυνάμειος II
 α 6; τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν V 1, τὴν
 ἴσην * δ. ἔχει ὅστις κτλ. V 92. (5)

δυνατός, δυνατὸς ἦν λύσασθαι V 63. (1)

δύο, δύο ἐξ ἐνὸς ἀγῶνος γεγέννησθον V 85;
 δ. μήνες VI 42; ἕνα λόγον ἀντὶ δυοῖν
 III γ 2 [sic Bk., R. auctore: codd.
 ἀντιδούς ἢ]; πλὴν δυοῖν ἡμέραιν VI
 45; δυοῖν ταλάντοις II α 6; ἀθλιω-
 τάτω δύο πατέρα καὶ παῖδα III β 12,
 δ. λόγῳ ἔλεγε V 49 (δύω A, Ald);
 δ. ἀγῶνας V 85, δ. ἀνδρας VI 13;
 δύο ἡμέρας V 27; δύο τῷ μεγίστῳ καὶ
 ἰσχυροτάτῳ (sc. τεκμηρίῳ, acc.) VI 31
 (δύω A, Tur.). (11)

δυσμένεια, ὑπολείπει τὴν τῶν ἀλιτηρίων
 δυσμένειαν IV α 3. (1)

δύσμορος, δυσμήρους ἡμᾶς καταστήσεται
 III β 11. (1)

δυσπραγία, ἐπίδοξος ἢ δυσπραγία μετα-
 βάλλειν II δ 9. (1)

δυστυχέω, οἱ δυστυχοῦντες — παύονται
 II β 1. (1)

δυστυχής, δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθίστανται II δ 9; δυστυχεῖς * αἱ πράξεις καθίστανται II α 10. (2)
δυσχερῶς, δυσχερῶς ἀποδεξαμένους III β 2 (abest in codd.). (1)

δύω, cf. ἀπο-, ἐκ-, περι-.

δώδεκα, δ. ἔτη γεγονώς V 69. (1)

δωρεά, θάνατον τῷ μηνυτῇ τὴν δωρεὰν ἀπέδωσαν V 34: περὶ δωρεῶν * εἰπεῖν Fr. 46. (2)

E

ἐάν, I. forma ἐάν, semper c. coni. 1. de futuro tempore. *a. c. praes.* ἐάν ***** θέλωσιν I 20, μηδὲ ἐάν εὖ εἰκάξω V 66, ἐάν — πρᾶσσωσι V 80, ἐάν — δοκῶσιν εἶναι V 80, ἐάν τι πάσχω V 96, ἐάν ὑμῖν ἡδομένοις (*verbo omisso*) VI 8. *b. c. aor.* ἐάν ἀποδείξω I 3, ἐάν *** ἀποθάνω II β 9, ἐάν * φανῶ II δ 8, ἐάν ***** δόξω εἰπεῖν III β 2, ἐάν διαφθαρή III δ 9, ἐάν *** ἀμάρτω V 5, ἐάν * εἴπω V 5, ἐάν * καταψηφίσσῃσθε V 87, cf. VI 4, ἐάν * ἀποψηφίσσῃσθε V 90, ἐάν ***** πείσωσιν V 95, ἐάν * βουληθῶσιν V 95, ἐάν *** ἀποτέμῃ Fr. 57. *c. c. aliis partt. vel advv.* de fut. temp., οὐκ ἐάν ἀποφύγω — ἀλλ' ἐάν καταληφθῶ II δ 10 (*bis*), οὐκ ἐάν ἀπολύσῃτε * ἀλλ' ἐάν καταλάβῃτε III δ 9 (*bis*), cf. οὐκ ἐάν ἐξεύρω — ἀλλ' εἰ μὴ προσήκει V 66: de praes. ἄλλως τε καὶ ἐάν μὴ ἢ ὁ τιμωρήσων V 87 (cf. VI 5, ubi pro ἄλλως τε καὶ ἐάν scriptum κᾶν). 2. de praes. temp. *a. c. praes.* ἐάν μὲν δύνωνται καὶ φθάνωσι I 29, ἐάν δὲ * ἀμαρτάνωσι I 30, ἐάν ***** καταλαμβάνῃ II β 1, ἐάν *** δοκῶσι II δ 7, ἐάν * ἀμφισβητήσιμον ᾗ III α 1. *b. c. aor.* ἐάν * ληφθῶσιν V 48. *c. c. aliis partt.* de praes. temp. οὐκ ἐάν * φάσκει *** ἀλλ' ἐάν * ἐλεγχθῇ III δ 3 (*bis*) [33]. II. forma ἄν, semper c. coni. 1. de temp. fut. *a. c. praes.* ἄν * πείθῃ I 23, οὐδ' ἄν * βούλωνται VI 50. *b. c. aor.* ἄν ***** διδάξω V 46. 2. de temp. praes. *a. c. praes.* ἄν — πρᾶσσωσι

II α 1, ἄν δοκῇ V 48. *c. c. aliis partt.* de futuro κᾶν * παραλάβῃτε II α 2 (παραλάβοιτε A), κᾶν ἀποφύγω II β 2, κᾶν * ἐξελέγξω II β 2: de praes. κᾶν * ὁ τιμωρήσων ᾗ VI 5 (cf. V 87, ubi scribitur ἄλλως τε καὶ ἐάν): καὶ ἄν * κτείνῃ VI 4: ἄλλως τε κᾶν * τυγχάνωσιν V 32 [11]. III. forma ᾗν, c. coni., καὶ ᾗν μέλωσιν VI 25 [1]. (45)

ἐαυτοῦ vel αὐτοῦ, I. forma ἐαυτοῦ. 1. ad subi. sententiae principalis, nisi aliter dicatur, referendum. *a. a. nom. regitur*, ἐπέστειλεν * τοῖς ἐαυτοῦ δούλοις I 30, αὐτὸς τὰς ἐ. ἀμαρτίας φέρων κτλ. III δ 9 (ἐαυτοῦ N: cett. αὐτοῦ), τῇ ἐ. ἀτυχία κέχρηται IV β 6, cf. IV γ 4, τῇ ἐ. ἀβουλία διέφθαρται IV β 6, τῇ ἐ. ἀμαρτία * * * χρησάμενος IV γ 4, διὰ τὴν ἐ. ἀκολασίαν * δρῶν IV δ 5 (sic N: αὐτοῦ cett.), τῆς ἐ. * * * ἀμαρτίας (αἵτιος ὦν) IV δ 5 (τῆς — ὦν om. N, J.), ἐψεύδετο * * ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐ. V 37; αὐτὴ * ἤξιωσεν ἐλεῆσαι τοὺς ἐαυτῆς ἀνδρα I 26 (sic N, rell. αὐτῆς): τὸν ἐαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι I 20, ἐπέιδον * τὴν ἐ. πατρίδα * γενομένην V 79. *b. a verbo regitur* ψυχῇ * ἐθέλουσα ταλαιπωρεῖν διὰ τὸ μὴ ξυνειδέναι ἐαυτῇ V 93; τετιμωρημένος ἐαυτὸν III β 8, ἐπεὶ * * * ἐ. ***** δυνατὸς ᾗν λύσασθαι V 63, ἀποστερῶν * * * ἐ. V 78 (ἐαυτὸν bis A pr.), ἀγνέει * ἐ. VI 4 (αὐτὸν N pr.); ἀ αὐτῇ ἐαυτὴν * ἐπίεισε μὴ κακοτεχνῆσαι I 22. *c. a praep. regitur*, εἰ * ὑφ' ἐαυτοῦ πεισθεῖς III δ 4, ὑφ' ἐ. διέ-

φθαρταί III δ 4, cf. 4, ὑφ' ἐ. ἐκολά-
σθη III δ 8, αἰὼς τ' ἂν ἦν ἐφ' ἐ. VI
42; ἀμαρτῶν εἰς ἑαυτὸν III β 8.
2. ad subi. infinitivi vel participii
referendum, ὥστε — τὸν * * ψαύ-
σαντα — διὰ τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν
διαπῆξαι τὸ ἀκόντιον λέγει III γ 5,
τοῦτον * εἰκὸς πρὸς τὴν ἐ. κατηγορίαν
προσέχοντα * * μαθεῖν III δ 1, ὑφ'
ἐ. διαφθαρῆναι (sc. τὸν παῖδ' αὐτὸν)
III δ 4; ὅπερ μέγιστον * νομίζω * *
αὐτὸν ἑαυτῷ συνειδέναι VI 1, ἐδόκει
* τῷ Φιλόνει * * * * προπέμψαι * *
τὸν πατέρα * * φίλον ὄντα ἐ. I 16:
ὁρῶ — τοὺς * ἐμπείρους * * πολλῇ
χείρῳ ἑαυτῶν λέγοντας V 7 [30].
II. forma αὐτοῦ. 1. ad subi. sen-
tentiae principalis, nisi aliter com-
memoretur, referendum. a. a nom.
regitur, παρ' ἀνδρὶ ἐταίρῳ αὐτοῦ δευ-
πνῶν I 18 (αὐτοῦ N, om. A, vulg.),
δεῖσεται * * * * ὑπὲρ μητρὸς τῆς αὐ.
I 23, ὅς — παρὰ * ἀνδρὶ φίλῳ αὐ
εἰσιτιᾶτο I 26 (N αὐτοῦ), ἀτυχία * *
ἦν προιστάμενος * * ἀφανίσαι τὴν αὐ.
μυρίαν ζητεῖ II γ 1, ἐκ τῆς αὐ. ἀπο-
λογίας ἐλεγχθεῖς II γ 9, οὐδὲν ἕτερον
* δεῖται ἢ τὴν αὐ. μυρίαν * * ἐκτρέ-
ψαι II γ 9, δηλοῦται διὰ τὴν αὐ.
ἀμαρτίαν ἀποθανῶν III β 5, cf. III δ
5, εἴπερ ὁ παῖς — φονεὺς αὐτὸς αὐ
* * ἐστὶν III γ 10, δηλοῦται παρὰ τὴν
αὐ. ἀμαρτίαν * * * * περιπεσῶν III δ 5,
ταῖς αὐ. ἀμαρτίαις διαφθαρεῖς III δ 8,
ἡμᾶς — φονέας αὐ. φησὶν εἶναι IV
γ 1, ἐκ τῶν αὐ. ἔργων * * * * προσαγα-
γόμενος IV δ 8, τῇ αὐ. ἀτυχίᾳ ἤμαρ-
τεν IV δ 8; εἶναι φάσκουσα αὐτῆς *
τοῦτο εὖρημα I 15; εἰ * * τὸ ἀκόντιον
ἔξω τῶν ὄρων τῆς αὐτοῦ πορείας —
ἔτρωσεν III β 4; δόντες βασανίσαι
τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα I 12, ὅτι πολλοὶ
— συναπώλεσαν μετὰ τῆς αὐ. ψυχῆς
V 82. b. a adi. vel adv. regitur,
παροιῶν εἰς ἄνδρα πολὺ αὐτοῦ σωφρο-
νέστερον IV β 1, ᾧ — τις * * * * ἔνδον

ὦν αὐ. V 45; ἐν ᾧ κράτιστοι φρονεῖν
αὐτῶν εἰσι II α 1. c. a verbo regitur,
καταγνοῦς αὐτὸς αὐτοῦ IV δ 1, αὐ.
κρατεῖν * * ἐδύνατο V 26 (αὐτοῦ
Taylor, R.: codd. αὐτοῦ), αὐτὸς *
κατεῖπεν αὐ. V 69; συνειδώς * αὐτῷ
II α 6, cf. V 87, cf. συνειδώς αὐτὸς
αὐ. VI 5, οὐ * * αὐ. αἰτίας * * * * ἐγέ-
νετο IV β 1, cf. IV β 1, πιστεύσας
αὐ. V 87; ἔφη ἱκανῇ εἶναι * * * * φίλον
ποιῆσαι * αὐτῇ I 15; αὐτὸν τετιμώ-
ρηται III γ 10 (N, J.: rell. ἑαυτόν),
ἀπώμωξεν ἐμὲ τε καὶ αὐ. V 41, ἐν ᾧ
— ἀπεστέρεῖ * αὐ. V 62, αὐτὸς αὐ.
ἀποστεροῖ VI 5. d. a praep. regi-
tur, αὐτὸς * ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπελογεῖτο
IV δ 1; εἰς αὐτὸν ἀμαρτῶν III γ 10,
αὐτὸς καθ' αὐ. * * * * πεποιημένος (verbo
omisso) V 21 (sic St.; codd. κατ'
αὐτόν); ὑπὲρ αὐτῶν ἐπετίθεσαν I 18.
2. ad subi. infinitivi vel participii
referendum, ἱκανὸν * αὐτῷ ἐστὶ τὰς
αὐτοῦ ἀμαρτίας φέρειν III δ 8, ὥστε
* ἀρκοῦν αὐτῷ ἐστὶν ὑπὲρ τῆς αὐ. ἀσε-
βείας ἀπολογεῖσθαι IV γ 6, ἐξόν —
τό * ἴδιον τὸ αὐ. διαπραξασθαι V 61,
οὐ * ἔδει κινδυνεύειν αὐτὸν περὶ * αὐ.
V 62; ἀνάγκη * κινδυνεύοντα περὶ
αὐτῷ * * * * ἑξαμαρτεῖν V 6 [περὶ αὐτοῦ
scr. Bl. ed. I.], οὐ * * ἐστὶν δέσιον
ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι * αὐ. συνειδῶτι
V 93; βαλεῖν αὐτόν φημι τὸν παῖδα
III δ 4 (αὐτόν A corr., Hi.: rell.
αὐτόν). 3. ad subi. gen. abs. refer-
endum, ἐπισκῆψαντος τοῦ πατρὸς
ἐπεξεληθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι I 1,
ἄλλου * εἰς αὐτὸν ἀμαρτόντος III β 3.
4. de persona prima usurpatum,
δεῖ * με καὶ ὑπὲρ Δυκίου ἀπολογήσα-
σθαι * * ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον V
60 (αὐτοῦ R.: αὐτοῦ A pr., N pr.):
ὅτι ἡμεῖς — δίκαια ἐκότεροι αὐτοῦς
αἰδόμεθα λέγειν III δ 1 (sic A corr.:
codd. αὐτοῖς) [50]. (80)

ἑάω, τούτους * ἑάσετε * * * * κατηγορήσαι
V 90, πῶς * ἐ. V 90: σιωπώμενον καὶ

ἀβασάνυστον αὐτὸ εἶσαι ἐβουλήθησαν
I 13. (3)

ἐγγίγνομαι, ὥστε τοῦτο μὴ ἐγγενέσθαι μοι
ποιῆσαι V 17, μῆδ' ἐμοὶ ἐ. * ἀξαι τὸν
ἄνδρα V 46. (2)

ἐγγυάω, cf. ἐξ-.

ἐγγύη, μεγάλαις * ὑπὲρ πολλῶν ἐγγύας
ἀποτίνοντα II β 12. (1)

ἐγγυητής, ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναι V
17, cf. 17. (2)

ἐγγυς, I. c. gen. ἐ. που τοῦ λιμένος V 26,
ἐ. τῆς θαλάσσης V 44. II. superl.
τοῖς ἔγγιστα τιμωρεῖσθαι IV δ 11,
[τὰ * ἔγχιστα II α 6 vulg. pro
ἀγχιστα]. (3)

ἐγείρω, ἔτι ἐγρηγορότων * ἐκβῆναι V 44.
(1)

ἐγκαλέω, πᾶσιν οἷς (c. attr. pron.) ἐγκα-
λοῦσιν ἐνόχους IV β 7; τοῦτους ***
ἐγκαλοῦντας ἐμοὶ IV β 2. (2)

ἐγκαταλείπω, ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν
ἐν τῇ σφαγῇ V 69. (1)

ἐγκλημα, τοῦ ἐγκλήματος αἷτιος IV β 1;
ἐμοὶ ἀνύσιον ἐγκλημα προσέβαλεν IV
β 4 (om. N): ἀμφοῖν ἀπολύεται τοῖν
ἐγκλημάτων III β 9: καθαρὸς *
πάντων τῶν ἐγκλημάτων II δ 11, cf.
III γ 11, IV α 5, τῶν ἐ. ἀπολυομένου
IV δ 10; ἐξισοῦν τοῖς μεγίστοις
ἐγκλήμασιν * τὸ πρᾶγμα IV β 1. (8)

ἐγχειρίζω, τῇ * ἀτυχίᾳ — ἐμαντὸν
ἐγχειρίζω II δ 1. (1)

ἐγχεῖω, ἐνέχει τὸ φάρμακον I 19, τῷ *
πατρὶ ** ἔλασσον ἐ. I 19 [ἐνέχῃ
Cob., J.]; τὴν σπονδὴν * ἐγχεύουσα
ἐκείνοις I 19 (codd. ἐκχέουσα). (3)

[**ἐγχιστα**, vulg. pro **ἀγχιστα** II α 6, q. v.]

ἐγχωρέω, I. c. inf. φυλάξασθαι ἐγχωρεῖ
V 19; ἐγχωροίη ἀπογράφασθαι VI
38. 2. c. dat. et inf. ἐγχωρεῖ αὐτῷ
** εἰδέναι I 7, (sc. ὑμῖν) βουλεύσασθαι
*** ἐ. V 90, αἰ * ἄλλοι * ὅσοις ***
δ χρόνος * ἐ. VI 45 [sic Dobr., J.:
ἐχώρει N, ἐνεχώρει A, vulg.]. 3. c.
dat. αὐτοῖς τοῦτο * ἐνεχώρει V 29.
(6)

ἐγώ, I. ἐγώ, 1. maiore vi carens I 10 (ὅις),
11, 25, II δ 7, III β 1, III γ 2, V 20,
22, 23, 25, 26 (κά-), 27, 34, 35, 36, 37,
38, 43, 57, 62, 64, 71, 75 (ὅις), 83,
85, VI 1, 7, 12 (τερ), 14 (ὅις), 16, 21,
26, 28, 29, 39, Fr. 77. 2. magna c.
vi dictus, ut actor aliae personae
opponatur vel comparetur. a. c.
particulis μέν, δέ, ἐγὼ μέν —
οὗτος (vel similia) δέ I 21, 24, IV α
5, V 20, 29, 59, 63, 84, VI, 11, 26,
28. b. οὗτος μέν (vel similia) —
ἐγὼ δέ I 23, II β 6, II δ 5, III γ 3,
III δ 2, V 23, 74, 79, VI 8, 16, 17.
c. una particula ommissa, ἐγὼ δέ I 5,
11, II δ 5, 8, 11, III γ 7, IV β 3,
IV γ 4, V 39; ἐγὼ μέν I 25, IV β 5,
Fr. 70 (κά-). d. τε — καί, ἐγὼ τε **
καὶ οὗτοι V 25, δ τε οὗτοι * καὶ ἃ ἐγὼ
VI 16. e. καί — καί, καὶ ἐγὼ καὶ ἡ
γραφὴ I 2, καὶ αὐτὸς ἐγὼ καὶ οἱ μάρ-
τυρες VI 29. f. τε — τε, οὗτός
τε — ἐγὼ τε III β 10, cf. III γ 9.
g. οὔτε — οὔτε, οὔτε * ὑμεῖς ***
οὔτε ἐγὼ V 64, οὐτ' * ἐγὼ οὐτ' ἄλλος
οὐδέις VI 15, οὐτ' * ἐγὼ — ἐκείνοι
τε VI 36. h. καί, φασὶ δέ — καί
ἐγὼ V 10, ἐγὼ καὶ ὁ Ἡρόδης V 29,
ἐγὼ καὶ ὁ πάππος Fr. 1. i. ἀλλά,
οὐκ ἐγὼ ὁ λέγων ἀλλ' ὁ πράξας III
δ 2, cf. V 85. j. ἡ, ἐγὼ ἡ ἀδελφός
I 21, cf. III γ 5, IV β 1, V 48, 59.
k. ἐγὼ c. praecedente vel sequente
gen. abs. aut sententia pendente
comparatus I 12, II β 4, IV β 6,
V 24, 74, VI 27: V 75, VI 21.
l. ἐγὼ vocabulo, c. quo comparatur,
praecedat vel sequitur, ἐγὼ τοῦτον
III γ 1, ἐγὼ Λυκίῳ V 53, 63, ἐγὼ
τὴν πόλιν VI 9. m. sententia gene-
ralis ad particularem reducitur per
ἐγὼ δέ vel similia, III β 1, V 4, 32,
93, VI 10, 17 (τερ), 31. n. in sen-
tentia duplici, ut dicatur, σοὶ μᾶλλον
ἐγὼ — μᾶλλον ἢ σὺ ἐμοὶ V 59,
ἐκείνος *** ὑπ' ἐμοῦ *** ἢ ἐγὼ ὑπὸ

τούτου V 63, οὗτοι τε πρὸς ἐμέ * καὶ ἐγὼ πρὸς τούτους VI 20, ἐμέ προσαγορεύων καὶ ἐγὼ τούτων VI 40. o. in sententiis pendentibus in quibus subiectum mutatur, VI 29, 38. p. καὶ γὰρ (etiam), ὥχόμεν καὶ γὰρ V 24, VI 45; καὶ ἐγὼ I 6. q. c. ὥσπερ, V 69. r. c. interiec., ἰδοὺ ἐγὼ II 8 1. s. ἐγὼ per prolepsin init. sent. pos. II β 10 [126]. II. ἐμοῦ. 1. gen. abs. positum, I 8, 10, 12, II δ 11, V 84, VI 24, 27, 32, 36. 2. c. praep., ἀντ' ἐμοῦ I 11; ἐξ ἐμοῦ II δ 11; κατ' ἐμοῦ V 25, 32, 38 (his), 55, VI 24, 27 (his); μετ' ἐμοῦ VI 40; παρ' ἐμοῦ II β 13; περὶ ἐμοῦ V 30, 49, 62, 85, 90 (his), 96; πρὸς ἐμοῦ II δ 10; ὑπὲρ ἐμοῦ V 74; ὑπ' ἐμοῦ II β 3, V 20, 23, 35, 39, 52, 63, 74, VI 31, 33, 43. 3. post comp. II β 6 (his). 4. post verb. V 11, 12 (his), 15, 30, 33, 84, 90, 96, VI 28, 40. 5. ταῦδε μὲν — ἐμοῦ δὲ — κακοπάθειαν III β 11 [54]. III. μου. 1. a verb. pend. sequitur II β 8, 10, 13, II δ 7, 10, IV β 7 (om. A pr.), V 31, 40, 56, 85, 90, 96 (his), VI 14; praecedit II β 13, III γ 2, V 33, 83 [87] [del. J.], VI 33. 2. post nom. II β 13, III α 1, III γ 9, III δ 1, IV β 7, V 9, [I 23 codd. μου: Fr. τοῦμοῦ]; ante nom. pos. III β 2, III γ 6. 3. gen. abs. post participium positum, II β 12, V 17 [28]. IV. ἐμοί. 1. ἐμοί c. aliis personis comparatum: a. c. μὲν — δέ, τῷ μὲν τεθνεώτι ** ἐμοί δέ βοηθοῦσι I 4, cf. 4, V 16, 63, VI 29; I 31, V 65. b. c. τε — καί, πιστεύειν ἐμοί τε — καὶ ἡμᾶς κτλ. V 8, αὐτῷ τ' ἐμοί * καὶ τοῖς ἐμοῖς προσήκουσιν V 18, cf. VI 38. c. c. τε — τε, ἐμοί τε * ὑμῖν τ' I 18, V 80. d. c. καί — καί, V 64. e. c. καὶ (et), ἐμοί κάλειν V 57, cf. 57. f. c. καὶ (etiam) καὶ ἐμοί I 12, V 23 κάμοι I 30. g. c. οὐχ ** μόνον **

ἀλλά, IV β 1. h. c. ἡ, τοῖς * ** ἡ ἐμοί V 18, cf. 59 (his). i. comparatio expressa non particulis designatur, V 10, 38, [51 ἐμοί codd. pro ἐμῇ], 60, 94, 96, VI 24, 27. 2. de actore ipso, aliis personis non comparato. a. a praep. pendens: ἄμα V 52; ἐν II β 4; ἐπ' V 52, 79, VI 9 [sic Bl.: codd. ἐπ' ἐμέ], 36, 48, 49. b. verbo regitur: εἶναι I 11; καθίστασθαι I 2; γίγνεσθαι II β 2, V 83; προσεῖναι V 9; ἐπιλείπειν V 17; διαφέρειν V 13; συνεῖναι VI 34; βοηθεῖν I 3, V 79; δηλοῦν I 30; καθιστάναι III α 2; ἐγκαλεῖν IV β 2; προσβάλλειν IV β 4; συμφέρειν V 10; ἐπιφέρειν V 55; νέμειν V 66; προσέχειν VI 14; μαρτυρεῖν (VI 28) [auctore R. add. Bk.]. c. subi. inf., ἐμοί ἐγγενέσθαι * ἄξει V 46, προσαγορεύειν ἐμοί ἐργεσθαι VI 35. d. adi. subicitur, πικρὸν * ἐμοί III γ 6, ἔχθιστοι * ἐμοί V 85, ἐμοί μέγιστοι VI 3 [61]. V. μοι. 1. verbo subiectum: δοῦλοί μ. * * εἰσι II δ 8, cf. V 15, 16, 43, 66, 83, VI 12 (his), 21; μέλει I 7; γίγνεσθαι I 10; οὐ μοι δοκῶ II β 1, cf. III γ 5, IV β 1, δοκεῖ μοι III γ 1, cf. IV δ 2; συμβαίνειν III β 3; καθίστασθαι V 1; συνεῖναι V 42, VI 39, 40, 46; ὑπάρχειν V 58; προσήκειν V 66, VI 33, 46; ὑπολείπεσθαι V 85; μοι βοηθῆσαι I 24, cf. V 80; ἐπιβουλεύειν II δ 3 (μου N, pr. A); ἀποδιδόναι III γ 9 (μοι in marg. A); ἐπικαλεῖν IV β 7 (τοι N); παραδιδόναι IV β 7; συγγνώμην ἔχειν V 5; τιμῆσιν μ. ποιεῖν V 10; συνανελεῖν V 42; συνειδέναι V 43; ἀχθεσθαι V 46; πρόφασιν ἔχειν V 60; φέρειν VI 8 (om. A pr.); καλεῖν V 35, 56; μνησθῆναι VI 41. 2. a adi. vel adv. regitur, μοι ἀναγκαῖοι I 4, ἐχθρῶν II δ 7, φανερόν III β 1 (om. A pr.), ἴσον V 13, σύμμαχον V 43, κρείττον Fr. 69: ἀπόρως ἔχει μοι I 1 (N, pr.

A: ἔχοιμι A corr., vulg.). 3. a nom. pendens, σύμπλουν μοι V 21. 4. μοι a verbo pendens inf. subiectum, ἐξήρκει μοι *** χρῆσθαι I 10, cf. II β 2, V 66; ἐγγενέσθαι μ. ποιῆσαι V 17 (με N); μοι * προειρημένον εἰργεσθαι VI 40. 5. μοι pro ὑπὸ ἐμοῦ usurpatum, πεπραγμένον μοι V 43, cf. 52 (codd. ἐμοί); ἐπιδέδεικται μοι IV β 7 [59]. VI. ἐμέ. 1. c. aliis personis comparatum. a. μέν — δέ, II β 12, VI 31, 32. b. τε — καί, V 41, 85, 90 (κάμει). c. τε — τε, IV β 9. d. καί (εἰ), V 39. e. ἀλλά, IV β 1. f. ἤ, II δ 2. g. comparatio expressa particulis non designatur, II β 11, IV β 6, V 36, 59 (τερ), 62, 71, VI 40. 2. de dicente, aliis personis non comparato. a. a praep. pendens: εἰς II β 3 (bis), 6, II δ 10, V 8, 59; πρὸς I 5, 7, 11, III α 1, VI 20. b. c. part. vel adi. a verbo regitur, μὴνύειν ἐμέ τὸν φονέα δντα II β 4, cf. VI 45; ἐμέ ὡς δεινὸν II β 3, cf. V 54. c. subi. inf. ἐμέ δέξιν *** εἶναι II β 11, cf. II δ 2, 3, 11, V 68, 75. d. obi. verbi ᾤ (ἀνδρὶ) πιστεύοντες ἐ. διώκουσι V 34, τὸ ὑμέτερον δυνάμενον ἐ. * σφῆζειν V 73, αὐτοὶ ἤξιουν αἰτιᾶσθαι ἐ. VI 34, ἐξὸν αὐτοῖς * εἰργεῖν ἐ. VI 46, περὶ τοῦ μὴ ἐλεεῖν ὑμᾶς ἐ. ἐδεήθη Fr. 77 [45]. VII. με. 1. verbo subiectum: διαφθείρειν II β 7; ἀπολύειν II β 11, II δ 4, 12, IV β 5, 8, V 40, 42; διαβάλλειν II δ 2, 4; ἐλέγχειν II δ 10; διώκειν, II δ 11, III β 9; τύπτειν, IV β 6; ἀποστερεῖν IV β 7, V 13; ὠφελεῖν V 2; βλάπτειν V 2; ἀπολλύειν V 15, 71, 73; ἀποκτείνειν IV β 7, V 16; αἰτιᾶσθαι V 25; τιμωρεῖσθαι VI 7; ἀπογράφειν VI 37; ἐξελαύνειν VI 49. 2. subi. infinitivi II β 8, II δ 1, 8, 9, 10, IV β 6, V 2 (bis), 13, 18, 25, 36, 41, 42 (bis) (μ'), 49, 53, 60, 64, 74, VI 16, 34, 46. 3. c. part.

a verbo regitur, περιδεῖν με *** διαφθαρέντα II β 13 [51]. VIII. ἡμεῖς. 1. ἡμεῖς μέν — ὑμᾶς δέ III δ 1. 2. ἡμεῖς δέ, II α 2, II γ 9, III γ 9, IV γ 7: cf. ἡμεῖς μέν Fr. 19. 3. δ τε — ἡμεῖς τε III β 11. 4. οὔτε * ἡμεῖς — οὔτε οἱ θανατώσαντες III γ 11. 5. οὐχ ἡμεῖς — ἀλλ' ἡ πρᾶξις III δ 9. 6. οὗτος * ὁμολογῶν τὸ ἔργον ὡς ἡμεῖς λέγομεν III δ 3, ἡμεῖς τε οἱ τιμωροὶ IV α 4 (ὑμεῖς A pr.), ἡμεῖς ὁσιώτερον IV δ 10, ἐξ ὧν ἡ. ἐγενόμεθα Fr. 49 [13]. IX. ἡμῶν. 1. a praep. pendens: ὑφ' II α 9 (ὑμῶν N), IV γ 5; ὑπέρ III γ 9. 2. nomini subicitur ἡμῶν τὸν πατέρα I 26. 3. a adi. vel pron. regitur, τοὺς πρώτους * ἡμῶν IV α 2; ἡμῶν * τινά IV α 2; ἐκάστῳ ἡμῶν IV γ 4. 4. a verbo regitur, προέχων *** ἡμῶν III γ 3. 5. gen. abs., συνεθελόντων ἡ. III β 8, ἐπιτρεψάντων ἡ. IV γ 5 [10]. X. ἡμῖν. 1. verbo subicitur: ἡγγεῖλαν II γ 2; προσέβαλεν III β 4; καταστήσατε III γ 12; ἡμῖν δντος <καί> τούτῳ IV δ 3; πλοῦς ἡ. ἐγίγνετο V 24; ὁ μὲν — ἡμῖν δέ — ἀμύνειν IV δ 1; ἀμφοῖν * ἡμῖν * ἀποβήσεσθαι III β 3; ἡμῖν * ὑπελεῖπετο III β 4; ἡμῖν (de agente) — ἀπολογητέον IV δ 1; κατὰ φύσιν εἶναι ἡ. Fr. 71. 2. adi. subicitur, φανερόν ἡ. II γ 8; ἡμῖν μὲν προστρόπαιος ὑμῖν δέ II γ 10. 3. e praep. pendens παρ' ἡμῖν Fr. 52 [13]. XI. ἡμᾶς. 1. praep. regitur, εἰς II α 3 (bis), [εἰς ἡμᾶς V 16 vulg.; uncis incl. edit. reccl.]. 2. e verbo pendet, ἡμᾶς μὲν ἀπολύει * τὸν δέ III β 8, ἀπολύει *** ἡ. III β 9, cf. 12, III δ 9, 10 (bis); θανατώσαντες ἡ. III γ 11 (εἰς ἡμᾶς A pr.); ἡ. *** ἐμβάλλετε III δ 10; διήλλαττον ἡ. VI 39. 3. c. adi. e verbo pendens, δυσμύρους ἡ. καταστήσητε III β 11. 4. subi. inf., αὐτὸς μὲν — ἡμᾶς δέ — εἶναι IV γ 1, βιασάμενος ἡ.

χρησθαι IV γ 5, ἡ. — δρᾶν φησί
IV γ 6 [15]. [475]

ἰγωγε, 1. ἐγωγε. α. initio sent.; post
verb. et conī. positum, θαυμάζω δ'
ἐ. I 5, 28, ὁρῶ γὰρ ἐ. V 7; ἐδόκουν
μὲν οὖν ἐ. III β 3, οἶμαι μὲν οὖν ἐ.
IV β 2, ἡξίου μὲν γὰρ ἐ. V 86; post
adv. et conī., ἦδη δ' ἐ. V 67; οὐ
δῆτα ἐ. VI 15; καίτοι τὸ παράπαν
ἐγωγ' V 52. β. initio sent. parenth.
ἐγωγ' εὖ οἶδα I 13. γ. med. sent.
positum ἀπειρος δικῶν ἐ. ἐτι I 1,
ἀπολυόμενος τῆς αἰτίας ἐ. οὔτε κτλ.
II β 11. 2. ἐμοιγε. α. tert. loco sent.
δεινὸν δ' ἐ. δοκεῖ I 12. β. med.
sent. φανερόν ἐ. κτλ. III γ 7. (14)

ἰθὺ, I. forma θέλω, c. inf. scripto vel
subaudiendo θέλω δὲ ** μαθεῖν III
δ 3, θ. δὲ — ὀρμῆσαι III δ 5, θ. δὲ
— ἐπιδείξαι IV γ 1; ἐὰν ὑμεῖς τε
καὶ οἱ θεοὶ θέλωσιν (sc. εἴξιν) I 20;
ἐγὼ * εἰμι * ὁ θέλων * βασιανίστης
γενέσθαι I 11; ἐμοὺ θέλοντος * λαβεῖν
I 12; τούτων θελόντων διδόναι I 12
(N, Fr.: rell. ἐθελόντων): οἱ φίλοι
ἐτι θελήσουσιν ** τιμωρεῖν V 95.
II. forma ἐθέλω, c. inf. scripto vel
subaudiendo, ἐθέλω δὲ — ἀποδείξαι
IV β 7; ἠθελον (sc. ἐγὼ) ἐκδοῦναι
V 38, cf. VI 27; οἷς οὐκ ἠθελεν (sc.
περιπνεσεῖν) III β 8, οὐν οὐκ ἦ. (sc.
ἀποκτείναι) IV γ 4, μείζω ὦν ἦ.
(sc. πρᾶξαι) IV γ 4; ἐξισοῦν ***
ἠθελον τὸ πρᾶγμα IV β 1, ἦ. ἐλέγχειν
VI 32; εἰ * ἐθέλοι πείθεσθαι I 15
(sic Ald.: codd. ἐθέλει), εἰ * ἐ. κατα-
βαλεῖν Fr. 57; φασιν ἐθέλει αὐτὸν
ἀπογράφεσθαι VI 41; ἦ ψυχῇ * ἐθέ-
λουσα ταλαιπωρεῖν V 93; ἐμοὺ ἐθέ-
λοντος *** χρῆσασθαι I 8, ἐ. γὰρ μου
** καθιστάναι V 17, ἄλλου οὐδενὸς ἐ.
βαδίζειν V 24, ἐμοὺ ἐ. ἐλέγχεσθαι
VI 32; οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν VI
26; εἰ ἐθελήσει διακοηθῆσαι I 16 (N, J.:
ἐθελήσει A, Bk.: vulg. ἐθέλοι): ἠθέ-
λησα *** βασιανίσαι I 9 (sic Bake:

codd. ἠθελήσαμεν), βάσανον * ἦ. ποιή-
σασθαι I 10, ἦ. παραλαβεῖν I 11, ἦ.
** ἀποφῆναι VI 27; ἠθέλησεν (sc.
εἰδέναι) I 6, ἦ. ἐλεγχον ποιήσασθαι
I 7, ἠθέλησε πυθέσθαι I 7, cf. 8, ἦ.
καταστῆσαι V 17; ἠθέλησαν *****
παραδοῦναι I 11, ἦ. δοῦναι I 12, ἦ.
ἐλθεῖν VI 24. Cf. etiam συν-. (38)

εἰ, A. De usu. I. part. condic. 1. c. ind.
α. c. uno verbo: α. praes. I 1 (bis),
24, II α 10, II β 3, 8, II γ 9, II δ 2,
III γ 8 (bis), 9 (mal. R. opt.), III
δ 4 (vulg. perf.), 9, IV β 6, IV γ 4,
IV δ 3 (εἴτε vulg., R.), 9, V 37,
64 (bis), 66, 78, VI 7 (bis), [VI 9
εἰ μὲν codd.: Bl. εἴπερ], 14, 17 (ter),
32. β. impf. II β 9, 13, II γ 7 (εἰ
R., Turr.: codd. οὐ), IV δ 2, V 13,
23, 32 (codd. omm. εἰ), 62, 68, 74,
84, VI 9 (δ τι A pr.), [VI 9 εἰ μὲν
pro εἴπερ R.], 19, 26, 28 (bis), {32}
(deest in codd.). γ. fut. II β 4,
[II δ 7 εἰ codd., vulg. pro ἦ], IV δ
3, V 90. δ. aor. I 12, II α 9, II β
3, 10, II γ 2, 3, 5, III β 4, III δ 4
(bis), 6, IV α 6, IV β 2, 3, [IV β 5
εἰ codd. pro δ τι], IV γ 2, 3, 5 (bis),
IV δ 4, V 27 (deest εἰ in codd.),
56, 61, VI 17 (εἴ τις add. A, Bk.), 17.
ε. perf. III β 1, III δ 2, 2 (verbo
omisso), IV β 6, 6 (verbo omisso),
V 85. ζ. plpf. V 13, 52 (bis),
93, VI 10, 19 [vulg., R. aor.].
b. c. duobus vel pluribus verbis:
α. praes. + fut. Fr. 69. β. impf. +
aor. IV δ 7, V 69. γ. aor. + aor.
I 11, II β 5, 6. δ. aor. + impf. V
38, VI 27. ε. aor. + impf. + impf.
VI 29. ζ. aor. + aor. + aor. + aor.
VI 48. c. post. adi. δεινόν c. dupl.
sent. δεινόν *** εἰ ὑμᾶς μὲν ζητοῦσι
— αὐτοὶ δὲ *** ἡξίωσαν I 12: τού-
των δεινότερα * εἰ ὑμῖν μὲν *** κατείρ-
γασται ** ἐμοὶ δ' ***** ὑπολείπεται
V 16 [differt lectio R. p. 713 sq.,
q. v.]: δεινόν εἰ *** τούτοις μὲν ἄν

•• ἦσαν, ἐμοὶ δὲ •• ἔσονται VI 29.
d. sine verbo (subaud. est impf.),
 εἰ δὲ μή V 68, [V 12 codd. praeter
 N εἰ γε pro ἡγῶ]. 2. *c. opt. a. c.*
 uno verbo: *a.* praes. I 15, IV a 4,
 V 65, 67, 91, 92, VI 1 (*his*), 12, 13
 (vulg., R. δ τι), 23 (*his*), 30, 51,
 Fr. 57. *β.* fut. IV β 4. *γ.* aor. I
 19, II a 8 (vulg. εἶτε), II δ 7, V 65,
 Fr. 57. *δ.* *c. duobus verbis*, praes.
 + praes. I 10. *c.* sine verbo (sub-
 aud. est praes. opt.), εἰ δὲ μή VI 23.
 II. part. interrog. obliquae. 1. *c.*
 sent. simpl. θαυμάζω — καὶ εἰ νομί-
 ζει I 5, ἡρώτα •• εἰ ἐβελήσοι I 16
 (sic N, J.: A, Bk. ἐβελήσκει vulg.
 ἐθέλει). 2. *c. sent. dupl., c. ind. οὐ*
 — καταμανθάνειν εἰ •• κεῖνται ἢ μή
 ἀλλ' — εἰ •••• διδάσκουσι •• ἢ οὐ
 V 14 (*his*), cf. VI 2 (*his*), εἰ •• ἐκη-
 ρόσσοντο ἢ μή —, τίς οἶδεν II δ 6.
 (128)

B. De positione; initio sent.
 posita est coniunc. εἰ omnibus in
 locis praeter unum, II a 9 (μάρτυρες
 δ' εἰ κτλ.).

C. *el c. aliis particulis*: εἰ καὶ IV
 γ 2, V 62; εἰ δέ τοι καὶ IV γ 5.

εἶδον, ἰδὼν τοὺς ἀκοντίζοντας III δ 7, ἐτέ-
 ρους ἰ. ••• ποιούοντας II β 6. Cf.
 etiam ἐπ', παρ', περι-, προ-. (2)

εἶεν, εἶεν· ἐρεῖ δὲ IV β 3, εἶεν, ἀλλὰ κτλ.
 V 58 (deest in codd.). (2)

εἰκάζω, 1. *c. acc. τοῦτο εἰκάζειν με δεῖ* V
 64. 2. *c. περί* et gen. χαλεπὸν περί
 τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν V 65. 3. *c.*
 enunt. rel. τοὺς συνόντας •• εἰκάζειν
 οἷτινες ἦσαν κτλ. V 68. 4. *abs. ἐάν*
 εἰ εἰκάζω V 66; εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ
 σάφα εἰδόμενος VI 18: εἰ εἰκάσαι (*sc.*
 βῆδιδόν ἐστι) V 65. (6)

εἰκός, I. 1. *decorus. a.* εἰκός ἐστι *c. inf.*,
 οὐς εἰ. ἦν •••• γενέσθαι I 2, εἰ. ••
 ταῦτα τεκμήρια εἶναι I 11, τοῦτον •• εἰ.
 — μαθεῖν III δ 1, εἰ. — τὴν
 ἀκρόασιν ὑπάρχειν V 4, εἰ. τοι καὶ

ψῆφον γενέσθαι •• ἦν V 48, ποτέρω
 •• εἰ. ἐστι πιστεύσαι V 50, δίκην •• εἰ.
 ἐστι διδόναι τοὺς ἀδικοῦντας V 73,
 πολλῶ γε μᾶλλον εἰκός ἦν ••• ἀπολο-
 γήσασθαι V 74. *b.* εἰκός *adi. usur-*
patum οἶον εἰκός, ἔθεν I 17, cf. 18.
 2. *verisimilis. a.* *adi. pos.* οὐδενὶ
 λόγῳ εἰκότι •• ἀποφαίνειν V 26; κἂν
 οὔτιον εἰκός II a 2: ταῦτα •• πῶς
 εἰκότα ἐστίν V 45; οὐκ εἰκόσι τεκμη-
 ρίοις χρώμενος IV δ 2; τοὺς •• λόγους
 •• εἰκότας ἀποφαίνω VI 31. *b. c. inf.*
 [αὐτὸν εἰκός εἰδέναι I 7: pro scholio
 accepit Bl. totam sent.], [κακούργους
 εἰ. ἀποκτείνειν II a 4: totam sent.
 add. Ald.], ἐπιθέσθαι •• τίνα μᾶλλον
 εἰ. ἐστίν II a 5, ἔστι •• οὐκ ἀπείκός
 ••• ἀλλὰ εἰκός — διαφθερῆναι II
 β 5, οὐκ εἰ. ἦν •• μᾶλλον διαφθεῖραι
 II β 6 (verba desunt in codd.),
 αὐτὸν οὐκ εἰ. ἦν •• γυνῶνα II β 7,
 ἐπινεύσαι ἦν εἰ. II β 7, ἂ μᾶλλον εἰ.
 ἦν (*sc. δρᾶσαι*) δρασάντων II δ 5, εἰ.
 ἦν αὐτὸ γίγνεσθαι V 26, εἰ. ἦν •• λαθεῖν
 τὸν ἀνθρώπον V 27, εἰ. γε ἦν •• σημειὸν
 τι γενέσθαι V 28. *c. c. art. pro*
subst. τὸ εἰκός σύμμαχόν μοι ἐστίν V
 43; ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξετασθῆναι V 37;
 σκοπεῖτε — τὸ δίκαιον καὶ τὸ εἰκός
 V 49, κατὰ γε τὸ εἰ. V 63: τὰ ••
 εἰκότα ἀλλὰ ••• ἀποδεδείκται δντα
 II δ 10; ἐξελεγχόμενος •• ὑπό •• τῶν
 εἰκότων II a 9 (sic N, A, B, et R.:
 vulg. οἰκετῶν), cf. II a 10, II γ 8, ἐκ
 τῶν εἰ. — ἐλέγχεται II γ 9, cf. II
 δ 10, οὐκ ἐκ τῶν εἰ. ἀλλ' ἐργῶ δηλώσω
 II δ 8; τὰ εἰκότα ἀληθέσιν ἴσα ἡγείται
 II β 8, σκοπεῖτε τὰ εἰ. V 25. II. *comp.,*
verisimilior c. inf. εἰκότερον ἦν —
 διακωλύειν II β 3, εἰ. ἦν. •••••
 φυλάξασθαι II β 8, παραγενέσθαι εἰ.
 αὐτὸν ἐστίν II γ 5, παροινεῖν τοὺς
 νεωτέρους •• εἰ. ἐστι IV γ 2; οὐδένα
 δντινα οὐκ εἰκότερον εἶναι — ἀγγεί-
 λαι II δ 4. (44)

εἵκοσι, εἵκοσιν ἡμέρας VI 44. (1)

εἰκοσταῖος, ἀπώλετο εἰκοσταῖος I 20. (1)
εἰκότως, εἰκότως μὲν ἐπεβοῦλευσεν εἰκότως
δ' ἀμυνόμενος ** ἀπέκτεινε II α 6 (*bis*),
εἰ. ** καταδοκούμαι II β 3, [II β 4 εἰ.
vulg. pro δικαίως], εἰ. μὲν ὄντως δὲ *
ἀπέκτεινα II β 10, οὐκ εἰ. ἀλλ' ὄντως
φονέα **** εἶναι II δ 10, εἰ. * ἀπο-
κτείνει II β 10, cf. II γ 8, II δ 9, εἰ.
μὲν ἀνοσίως δὲ ἀπέκτεινε II γ 8, εἰ.
ἀφίαιντο II δ 5, εἰ. *** οἰόμεθα
λέγειν III δ 1, εἰ. ** ὑπολείπει IV α
3, εἰ. * ἀγανακτεῖν IV β 1, εἰ. ἐγίγνετο
V 26, εἰ. *** ἀναδείναι V 59, εἰ.
αἰτιῶνται V 60, εἰ. **** πιστότεροι
ἦσαν VI 29. (17)

εἰμαρται, *v. s.* μείρομαι.

εἰμί, εἰμί ** ἐπὶ τὸν τῶν κατηγορῶν λόγον
V 62; οἱ δικασταὶ μὴ ἴωσιν εἰς τὸ
αὐτό V 11; ἰέναι ἐκέλευον λαβόντα
*** ἐπὶ τοὺς παραγενομένους VI 23;
διὰ τῆς * βασάνου ἰὼν ὑπ' ἐμοῦ V 35;
φανερὰ ἦν ἡ ὑποψία εἰς ἐμὲ ἰούσα II
β 6; ἐπὶ τὰς * τραπέζας ἰόντα II α 10;
ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰούσαν II β 3 (*bis*)
[sic R., Turr.: codd. ὄσαν]; ὁρῶ
τοὺς μὲν εἰς τὴν ἡπειρον ἰόντας V 78.
Cf. etiam ἀπ', εἰσ-, ἐπεξ-, παρ-, προ-,
προσ-. (9)

εἰμί, l. c. praed. adi. εἰμι II β 10, V 1,
64, 66, 73, 75, 85, VI 17, εἰμί II
δ 3, IV α 5; ἐστι II γ 8, III δ 2, 6,
IV γ 1, 2, IV δ 7, 9, V 13, 23, 50,
71, 73, 74, 79, 94, VI 5, 7, Fr. 50,
ἐστὶ II α 10, II δ 9, III β 5, III γ 8,
III δ 8 (*bis*), V 89, VI 3, 6, 25,
ἐστιν I 26, II α 1, 5, 9, II β 2, 7,
10, II γ 1, 5, II δ 10, III β 11, III
γ 7 (*bis*), 10, IV α 6 (*bis*), IV δ 5,
9, V 13, 43, 46, 64, 65, 66, 79, 87
(*bis*), 88, 93 (*bis*), 95, VI 6, 10,
ἐστίν II δ 12, III γ 8, 10 (*bis*),
IV γ 6, IV δ 5, V 36, 45, 62, 65,
91, VI 15, Fr. 50; ἐσμεν III β 10,
III δ 9, VI 29, ἐσμέν III β 11, III
δ 10, IV α 4; ἐστέ V 64; εἰσι I 11,
II α 1, II β 11, V 50, 86, VI 25, εἰσί

II α 1 (ᾧσι vulg.), IV β 2, 3, IV γ 3,
εἰσιν I 11, II β 2; ἦ (pers. pr.:
semper in codd. leg. ἦν, quod J. in
ἦ mut.) V 23, 24, 29, 63, VI 23, 26,
36, 45 (*bis*); ἦν I 2, 8, 20, II β 3, 6
(*bis*), 7 (tota sent. deest in codd.),
7, 8, II γ 3 (*bis*), 5, 7, II δ 5, 6, IV
α 6, V 13, 18 (*part. pro adi.*), 22,
23, 25 (*bis*), 26, 27, 28, 37, 48, 51,
54 (*bis*), 56, 61, 63, 74, 76 (*bis*), 81,
VI 11 [add. Bk.: deest in codd.],
27 (*bis*), 35, 42 (om. pr. A), 46, 48,
Fr. 79; ἦσαν VI 29 (*bis*), 34, 37, 38
(*bis*), 42; ἦ I 6, III α 1, V 3; εἷη
I 18, V 91 (sic Dobr.; codd. ἦ), 92,
VI 15, 19; εἴημεν IV β 9; εἴεν II
α 10 (sic J.; codd., vulg. εἴσαν), VI
13, 22 (sic Mr.: vulg. εἴσι); εἴναί I 5,
12, 15, 16, 17, II α 8, II β 1, 3 (*bis*),
4 (*ter*), 9, 11, II γ 4, 6, 7, II δ 4, 5,
8, 11, III β 1, III γ 5, 9, III δ 2,
IV δ 1, 9, 11, V 13 [add. Bl. ex A],
14, 23, 57, 68, 80, 84, VI 2, 10, 13,
14, 17, 28 (*bis*), 30, 40, 46; ὦν II α
5, 6, II β 9, II δ 10, 11, III β 1, 10,
III γ 1, 9, IV β 4, (IV δ 5) [add.
Mr.], [IV δ 6 ὦν codd. mut. R. in
κρείσσονως], 7, V 17; ὄσα I 20, II
γ 3; ὄν III δ 8; ὄντος (m.) II β 12;
ὄσης Fr. 50; ὄντος (n.) II δ 6, III
γ 11, IV δ 3; ὄντι (m.) I 30, IV β 7;
ὄντα (m.) II α 5, 10, II β 12, IV
β 3, 6, IV δ 9, V 47, 71, VI 26;
ὄσαν I 9, III β 4; ὄντες II α 1, V 70,
82; ὄντα (nom.) II δ 10 (deest in
codd.); ὄντων (m.) II β 4, II δ 7;
ὄσιν (n.) V 35, [V 42 ὄσι A corr.,
vulg. pro εἰρημένοις]; ὄντας II β 12,
IV β 7, VI 33, Fr. 78; ἔσται II γ
10, IV δ 10 [K. ἐστίν], V 80; ἔσεσθε
III γ 11; ἔσονται VI 29, 50; ἔσεσθαι
II α 7; ἐσόμενος II β 6. 2. c. praed.
nom. vel subst. εἰμι I 11 (tota sent.
deest in vulg.), V 9, εἰμί IV β 6;
ἐστὶ IV γ 4, V 5, 14, VI 5, ἐστί V 88,
91, 92, ἐστιν II β 5, IV γ 3, IV δ 3,

V 15, 63, 88, *ἐστίν* IV γ 5, V 25, VI 6, Fr. 57; *ἐστέ* I 22; *εἰσὶ* IV β 7, *εἰσίν* III α 1, III β 6; ἢ Fr. 1 (sic Bl.; codd. *ἦν*); ἦν I 12, V 30, 38; ἦσαν II γ 8, V 32, 37, 68, VI 26, 27, Fr. 49; ᾗ V 8; *εἴη* II γ 8, III δ 4, IV γ 5, IV δ 4, V 54; *εἴεν* III δ 6 (sic J.; codd. *εἴησαν*), VI 25 (*bis*); *εἶναι* I 5, 11, 15, II β 2, II γ 8, II δ 2 (*bis*), 8, 10, III β 4, III γ 10, IV β 5, 6, IV γ 1 (*bis*), IV δ 2, 5, V 10, 38, 70, 83, VI 46; ὡν III δ 4; οὐσα III γ 8; οὐντι (m.) I 30, VI 1; οὐντα (m.) I 16, II β 4, II γ 5, III δ 10, V 74, 87, VI 4; οὐσαν I 3; *ἔσται* IV δ 3, VI 41; *ἔσεσθε* V 90; *ἔσεσθαι* VI 35. 3. c. gen. praed. ὁποτέρου αὐτῶν *ἐστίν* III β 6, *ἐστίν* III γ 7, *ἐστί* III β 8, III γ 10, III δ 5, V 51, 94; *εἶναι* III γ 9; οὐντα (n. acc.) II δ 10. 4. c. cl. adverb. ἐν ὑμῖν *ἐστί* I 22, 31, V 89 = VI 6, cf. *ἐστίν* III β 2, V 32, 44, V 88 = VI 6, VI 25, *ἐστί* V 64, VI 45; *εἰσὶ* I 29, *εἰσίν* V 32; ἦν I 19, IV δ 2, V 28, 31, 43, 47, 52, 76; ἦσαν I 17; ᾧσα I 29, V 7; *εἶναι* I 8, II γ 6, IV δ 2, V 3, 66, 86, VI 3, 18, Fr. 71; ὡν V 45 (*bis*); [οὐσα II β 6 et οὐσαν II β 3 (*bis*) vulg. pro *ιοῦσα* et *ιοῦσαν*]; οὐντα (m.) II γ 7. 5. part. ὡν c. τυγχάνω, φαίνομαι, sim. ἐτύγχανε * ἐκεῖ ὡν τότε V 20, ἐν οἷς * ἐφαίνετο ὡν V 77; ἐφαίνετο * ὡν αἶμα V 29; ἔτυχε * * * οὐντα *ισρά* I 16, ἐτύγχανε * * * πράγματα δ. VI 12. 6. part. ὡν c. art. pro subst. pos. οἱ ἔδον οὐντες V 69; τὰ ἐν ἀδῆλφ ἔτ' οὐντα V 6; τῶν μάλλον ἐν φόβφ οὐντων II γ 3; μέρος τῶν οὐντων II α 6; τὰ ἐν τῇ γῇ οὐντα ἀναξύσαι V 45; τῶν ἐσομένων V 6. 7. εἰμὶ c. part. alterius verbi vel verbalis *ἐστί* * * ἀμαρτόν III δ 5; πεπεισμένοι ἦσαν VI 34; ἀνομιωμικῶς *ἔσται* I 8, δεδευγμένον ἔ. V 80; ποιητέα *ἐστί* III γ 11, σκεπτέα * *ἐστίν* III δ 2.

8. *ἔστι* init. sent. pos. II α 5, II β 5, III δ 7, IV γ 4, IV δ 4, 8, VI 3, 5; ἦσαν II β 6 (tota sent. deest in codd.). 9. *ἐστί* vel *ἔστι* significat *existere* οὐκ *ἔστιν* * * * ἔλεγχος II γ 9, cf. II δ 10, πολλὰ τάναντία *ἐστί* II δ 9, οὐκ *ἔστιν* ἔξ ὧν κτλ. II δ 10, τοῦτ' *ἔστιν* III δ 3, ὁ κίνδυνος αὐτοῖς *ἐστίν* IV β 1, παρέχειν ἀνάγκη *ἐστί* V 6, οὐ * *ἔστιν* δ τι κτλ. V 72, cf. 77, οὐκ *ἔστιν* ὅπου κτλ. V 83, τοῦτο οὐκ *ἔστιν* ὅποι κτλ. V 89 = VI 6, οὐκ *ἔστιν* *ἰασις* V 94, μὴ *ἔστιν* ὁ τιμωρήσων VI 4, οὐκ *ἔστιν* ὅστις κτλ. Fr. 57, ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά *ἐστίν* Fr. 57; ὁπόσοι * δοῦλοι * ἢ δοῦλαί *εἰσι* II δ 8, ὡν μὴ *εἰσι* μάρτυρες VI 18; ἐξουσία ἦν I 6, ἀνδράποδα ἃ ἦν αὐτοῖς I 11, ὑπερφῶν τι ἦν I 14, ἦν αὐτῷ παλλάκη I 14, οὐδεὶς ἂν ἦν σοι V 15, τοῦ * ὑετοῦ *ἐνεκα* ταῦτ' ἦν V 22, χρεῖα ἦν αὐτοῖς V 35, ἦν αὐτῷ τιμωρός V 37, ἔχθρα * ἦν ἐμοὶ κάκεινφ V 57, cf. 57, οὐκ ἦν (sc. χρήματα) αὐτῷ V 58, cf. 60, 63 (*bis*), ἀσχολία ἦν VI 12, οὐδεμία ἦν ἐλπίς VI 35; πῶς ἂν *εἴη* * δεινότερα μηχανήματα V 16, ὅπου * * *εἴη* ὁ δῶσων VI 48; ἐὰν * ᾗ ὁ τιμωρήσων V 87, cf. VI 5; μηδέν μοι * * * πλέον εἶναι V 16, οἷς πλείστα * χρήματα εἶ. Fr. 52; αἰτίαν * * οὐκ οὐσαν V 69; τίς ἔλεγχος *ἔσται* II δ 7, τί ἔ. πλέον τῷ * ἀποθανόντι V 95, ἐμοὶ οὐδεὶς λόγος ἔ. V 96 (sic A, B, Bk.: *ἐστί* N; om. vulg.); μελλόντων *ἔσεσθαι* μοι ἀγώνων VI 21, τῆς μελλούσης ἔ. VI 25. 10. *ἔστι* fere idem valet ac δύναται, γεγωνεῖν *ἐστί* νύκτωρ V 44, ἐν * * τῷ ἐπισχεῖν ἔ. * * * ποιῆσαι V 73, ἐν * τῷ παραχρῆμα οὐκ *ἔστιν* κτλ. V 73, ὑμῖν μεταμελήσαι *ἔστιν* V 94; ἐν οἷς * οὐκ ἦν πυθέσθαι I 6. Cf. etiam ἔν, ἔξ, πᾶρ', πρόσ, σύν. (479)

εἵνεκα, cf. *ἐνεκα*.

εἵπερ, 1. c. praes. ind. *εἵπερ* * * * *ἐστί* III β 5, cf. III γ 10, *εἵπερ* γάρ * * * *ἔξεστι*

V 48, *εἶπερ γε καὶ* — ὠφελεῖ V 51, *εἶπερ ἀδικεῖται* VI 9 [sic Bl.: codd. *εἰ μὲν*]. 2. c. impf. *εἶπερ* προωφείλετο V 61, *εἶπερ ἡδικοῦντο* VI 46. 3. c. aor. ind. *εἶπερ* — ἡθέλησαν I 12, *εἶπερ ἐγένετο* II γ 8, *εἶπερ* — ἀπέθανεν III γ 10, *εἶπερ γε* *** ἀπῆλθεν V 27 (γε N, Sp.). (11)

εἶπον, 1. c. acc. *εἰπόν* (sc. ἐγώ) * ταῦτα ἐν τῷ δικαστηρίῳ VI 23, *μηδὲν ἄλλο* * *εἰ*. VI 48; *οὐδὲν εἶπε* περὶ ἐμοῦ φλαυρον V 30, *πότερα ᾧ* (i.e. λόγῳ; c. *attr.* *φρον.*) *πρώτον εἶπεν* V 36; *τι ὁρθῶς εἶπω* V 5; *εἰποι* τὰ τούτοις δοκοῦντα V 50; *χρή καίνότατα μᾶλλον ἢ κακουρότατα εἰπεῖν* II δ 2, *οἶα* *** *ῥῆμιν* * *τούτον εἰ*. III γ 1, *τοσούτον* * *εἰ*. *οἶε* * *οἶδεν* V 65 (*εἶπεν* N et pr. A), *ὅ τι ἂν βούληται* [*εἰ*] [VI 14] [ut ex *εἶπε* natum del. Dobr.], *τοιαῦτα* * * *ἔχοι εἰ*. VI 30; *ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μὴ ὁρθῶς εἰπὼν* V 75; *εἰπόντα* τὰ γενόμενα V 2. 2. c. enunt. rel. *ἀ* * *κατηγόρησεν ἀναποκρίτως εἰπὼν* III γ 2. 3. c. ὡς, *εἶπε* — *ὡς* * *ἀπέκτεινεν* IV γ 2; *ἐτόλμησε* * *εἰπεῖν ὡς* — *ἔστι* IV γ 4. 4. c. *περὶ* et *gen.* *περὶ* δωρεῶν * *εἰπεῖν* Fr. 46. 5. abs. *ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύνθηες* * *δόξω εἰπεῖν* III β 2. Cf. etiam *ἀντ'*, *ἀπ'*, *κατ'*, *προ*-. (17)

εἶργω, I. act. 1. c. acc. et *gen.* *εἰργοντας* ὧν ὁ νόμος *εἰργει* τὸν ἀποκτείναντα III α 2 [ubique pr. A et Turr. *εἶργω*; h. l. *εἰργειν* N], *εἰρξαντες ὧν ὁ νόμος εἰ*. (sc. αὐτόν) III γ 11; *εἰργειν ἐμὲ τούτων* VI 46; *εἰργοντας* III α 2 (v. *συρτα*): *εἰρξαντες* III γ 11 (v. *συρτα*). 2. c. inf. ὁ νόμος *εἰργων* μήτε δικαίως μήτε ἀδικῶς ἀποκτείνειν IV β 3; *εἰργοντι* (i.e. νόμῳ) μήτε ἀδικῶς μήτε δικαίως ἀποκτείνειν III β 9. II. pass. 1. c. *gen.* νόμῳ *εἰργεσθαι* πόλεως ἱερῶν VI 4, *προαγορεύειν* *εἰ*. τῶν νομίμων VI 34, cf. 35, 36, 40; *εἰργόμενος* τῶν νομίμων VI 36; *εἰργόμενοι* τῶν οὐ προσηκόντων III γ 11. 2. c. adv.

οὐ, οὐ * * *εἰργεσθαι* προαγορεύουσι — *ἐνταιθοῖ κτλ.* V 10. (15)

εἶρηκα, cf. *ἐρῶ*.

εἰς, A. De significatione. 1. de loco.

a. c. *verbis* movendi: a. de rebus, *εἰς* Νάξον *πλεῖν* I 16, cf. *εἰς* τὴν Αἶνον V 20, 29; ἀποπλέων *εἰς* "Αβυδον Fr. 67; *εἰς* * τὰ τεμένη * * *εἰσιόντα* II α 10, cf. II β 11, cf. *εἰς* τὸ βουλευτήριον VI 45 (omis. vulg.: R. *ἐς*), *εἰς* τὰλλα ἱερά VI 45; *ἔωσιν* *εἰς* τὸ αὐτό V 11, cf. *εἰς* τὴν ἡπειρον V 78; *εἰσελθεῖν* *εἰς* τὴν γῆν ταύτην V 13; *ἦλθον* *εἰς* τὴν πόλιν V 93; *ἦκεν* *εἰς* τὴν Μυτιλήνην V 29; ἀφικνούνται *εἰς* τὴν νῆσον Fr. 49; *εἰς* τὴν ὁδὸν * * *ὑπελθὼν* III δ 5; *εἰς* ὁ (i.e. *πλοῖον*) *μετεκβάντα* V 21, *εἰς* ὁ V 22, *εἰς* τὸ ἕτερον πλοῖον V 23; *εἰσβάντες* *εἰς* τὸ πλοῖον V 29; *συνεισβάντες* *εἰς* τὸ πλοῖον V 82; ἀναβὰς *εἰς* τὴν ἡλιαίαν VI 21, cf. *εἰς* τὸ δικαστήριον VI 21; ἐνέβαλον *εἰς* τὴν κεφαλὴν V 26; *εἰσβάλλουσιν* *εἰς* τὸ πλοῖον V 55; *κατασχεῖν* *εἰς* τῆς Μυθυμναίας *τι χωρίον* V 21, cf. *εἰς* τὸ χωρίον τοῦτο V 22; ἀνάγεσθαι *εἰς* τὴν Αἶνον V 25; *εἰς* τὸν Αἶνον ἀπάγειν V 52; *καταβαλεῖν* *εἰς* πόλιν Fr. 57; *εἰς* * τὴν Μυτιλήνην * * * *πεμφθῆναι* V 23; *ἐνθεῖς* *εἰς* τὸ πλοῖον V 39, cf. 45 (*δύς*); *εἰς* τὴν ἡπειρον *διαβιβάσαι* V 52; *εἰσάγων* *εἰς* τὸ δικαστήριον VI 38, cf. *εἰς* τὴν βουλὴν VI 49. β. de pers. *εἰς* ὑμᾶς *παράγων* τὸν ἀσεβήσαντα IV α 5; *εἰσελθεῖν* *εἰς* ὑμᾶς V 46 (*ἐς* A, R.), cf. So (*ῥίς*); *εἰς* τοὺς ἀφροσύνας ἀκουτίσας III β 7. b. c. subst. quae movendi notionem continent, *πλοῖον* * *εἰς* τὴν Αἶνον V 22, *μετέκβασιν* * *εἰς* τὸ ἕτερον πλοῖον V 22. c. c. *verbis* dicendi, *εἰς* οἶκον ἀγγεῖλαι II δ 4, *διαβάλλων* *εἰς* τὸ δικαστήριον VI 21, *εἰσῆγγεῖλαι* *εἰς* τὴν βουλὴν VI 35. d. c. aliis *verbis* quae movendi notionem continent trop. usurpantur:

α. de personis ἐμπέπειν, εἰς νόσον I 20, εἰς ἐκουσίους * * ὑποφίας II β 3; ἤκειν, sim. εἰς τοῦτο * βαρυδαμονίας II β 2, cf. III γ 5, IV γ 6, εἰς τὰ ἔσχατα κακά II β 9, εἰς ἀνοσίους αἰτίας III β 3, εἰς * τόνδε τὸν ἀγῶνα II γ 6, εἰς πολλαπλασίους τούτου συμφορὰς III β 10, εἰς ὑμᾶς V 93; καθιστάναι vel καθίστασθαι, εἰς ἀγῶνα IV α 1, εἰς τοὺς κινδύνους II γ 1, εἰς ἀγῶνας III β 1 [καταστῆναι add. R.], εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα V 8, [εἰς ἡμᾶς ἐπηρέζειν V 16 vulg.; uncis incl. edit. recc.], εἰς τὸν ἀγῶνα V 19; καταφεύγειν, εἰς ἦντινα * σωτηρίαν II δ 1, εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον III β 2, cf. III γ 3; ἀμαρτάνειν, εἰς αὐτόν III β 3, III γ 10, cf. III β 8, εἰς ἐν' III γ 6, εἰς διδόνει III γ 9, cf. III δ 5 (sic J.: codd. ἀφεί); παροικεῖν, εἰς ἀνδρα IV α 6, IV β 1; πατάσσειν, εἰς ᾧ οὐκ ἠβούλετο IV δ 4; ἀγειν, εἰς αἰτίαν VI 15; ἐμβάλλειν, εἰς μὴ προσηκούσας συμφορὰς III δ 10; εἰσάγειν, μίσμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους IV α 3; ἀνάγειν, εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον IV γ 7; διδόναι (sc. ἀνδράποδα) εἰς βάσανον I 12. β. de rebus, ὑποψία, εἰς ἡμᾶς * * * ἀναχωρεῖ II α 3, cf. 3, εἰς ἐμέ ἰούσαν II β 3 (his), cf. 6, εἰς ταύτους * * * ἦκεν II γ 2; ἔχνη, εἰς τοῦτον φέροντα II γ 10, οὐκ εἰς ἐμέ * ἀλλ' εἰς τοὺς ἀπολυομένους II δ 10 (his); ἀμαρτία, εἰς τοῦτον ἠκούσης III β 8; πάθος, εἰς τὸν δράσαντα ἐλθόν III β 8; φόνος, ἀνέκει εἰς τοὺς θεωμένους ἢ εἰς τοὺς παιδαγωγούς III γ 7 (his); κηλὶς, εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης III γ 11; λόγος, εἰς τὸ ἀληθὲς καταστῆναι V 37; ἔλεγχος, εἰς ἀφανὲς ἦκει Fr. 35; πράγματα, τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἦκοντα V 81; μιαιρία, εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκτρέφει II γ 9; ἀτυχία, εἰς εὐτυχίαν * μεταστῆναι II δ 4; συμφοραί, εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι III γ 9. 2. relationem ad aliquem vel

ad aliquid indicat. α. c. verbis, ἐξαμαρτάνειν, εἰς τὸδε τὸ πρᾶγμα V 8; κατηγορεῖν, εἰς αὐτὸν τὸν φόνον V 11, εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα VI 9, εἰς τὰς εὐθύνας VI 43 (vulg. 'Αθήνας); γίγνεσθαι, εἰς τὰ τοιαῦτα V 81; ὑπάρχειν, εἰς αὐτόν V 58, cf. 60; ἀσεβεῖν, εἰς τοὺς θεοὺς V 93; διαπράσσειν, εἰς τὰ ἔξω τῶν κινδύνων V 81; προκαλεῖσθαι, εἰς πάντα * * ταῦτα VI 26 (codd., vulg. εἰς πάν); [II α 1 φρονεῖν * εἰς τὰ πρᾶγματα codd. pro εἰσὶ, πρᾶσσωσι]. β. c. subst. εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας * ἀμαρτίας III γ 10, πραγμάτων τῶν εἰς ἐμέ V 8, πρόνοιαν εἰς ἐμέ V 59, εὐνοίαν * τὴν εἰς ὑμᾶς V 76, cf. 76, ἀσεβεία * εἰς * τοὺς θεοὺς καὶ εἰς τοὺς νόμους V 88 (his), cf. VI 6, χορηγία * εἰς Θαργῆλια VI 11; subst. omisso τῶν εἰς τὴν πόλιν V 78, cf. VI 9, τὰ εἰς τοὺς θεοὺς VI 5. c. c. adii. ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θεοὺς II β 11, ὀκνηρότερος εἰς τὴν πρᾶξιν II γ 5, εἰς γε ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν V 9, ὁμοιος * εἰς ὑμᾶς V 76, εἰς τὰ ἴδια * μέγιστα V 82, ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πράγματα V 38. 3. de tempore εἰς τὸν βίον ἅπαντα V 18, εἰς * τὸ παραχρῆμα V 25, cf. 31. (130)

Β. De positione. 1. eis saepissime antecedit nom. vel art. c. nom. coniuncto. 2. locc. seqq. interiectis inter eis et obiectum vocc.: α. τε, II α 10 [add. τε Bl.], V 23, 88, VI 6; μέν V 25; αὐτό (intens.) VI 9; τὸδε V 8; δὲ τόνδε II γ 6; γε ταύτην V 9; τῆς Μηθυμαίας τι V 21.

Γ. Praep. εἰς in verbo repetitur II α 10, II β 11, IV α 3, V 13, 29, 46, 55, 80 (his), VI 35, 38, 45 (his), 49. εἰς, βουλευταὶ * ὧν καγὼ εἰς ἦ VI 45; μία δίκη VI 3; ἐνδ * τοῦ ἀκολουθοῦ παραγενομένου II α 9, ὑπὸ * ἐ. ἀνδρὸς V 44, ἐκεῖνοι * ἅπαντες * * * πλὴν ἐ. V 69, τοῦ * ἐ. τούτου V 70, ὁὗ ἐξ ἐ. ἀγῶνος V 85, καθ' ἐ. αὐτῶν * * * ἐπεξελεθεῖν VI

37; ἕνα λόγον ἀντὶ δυοῖν λέξας III γ 2, ε. * πρὸς ε. λόγον ἀπολογηθεὶς III γ 2 (*his*), εἰς εὐ' ἀμαρτιῶν III γ 6, [sic Fr.: οὐδ' εἰς εὐ codd.; εἰς οὐδὲν vulg.], ε. τὸν ἀγῶνα *** ἐποίησεν VI 6; [ἐν vulg. I 6 pro εὐ]. (13)

εἰσαγγέλλω, **εἰσάγγειλα** VI 12 (codd., vulg. παρήγγειλα), περὶ ὧν εἰ. εἰς τὴν βουλὴν VI 35; ἐμοῦ τοῦ εἰσαγγειλαντος VI 36. (3)

εἰσάγω, **I. act.** εἰσάγω (sc. ἐγὼ αὐτοὺς) εἰς τὴν βουλὴν VI 49 [εἰσάγγελλον Bake.]; τὴν δίκην * εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί VI 42, οὐτ' εἰ. VI 42, cf. 42; τοὺς ταῦτα μηχανωμένους εἰσάγων εἰς τὸ δικαστήριον VI 38. **II. med.** ἦν (i.e. δυσμένειαν) — οὐ προσήκον μίσμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται IV α 3. (6)

εἰσβαίνω, οὐκ εἰσβάς πάλιν V 23; εἰσβάντες εἰς τὸ πλοῦν V 29. (2)

εἰσβάλλω, εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματεῖδιον V 55. (1)

εἰσείμι, τὰς * νομηνίας ὁ βουλόμενος εἰσῆι Fr. 57; εἰς τὰ τεμένη εἰσιῶν II β 11, εἰς τὰλλα ἱερὰ πάντα εἰ. μετὰ τῆς βουλῆς VI 45; εἰς * τὰ τεμένη * εἰσιόντα II α 10, ἐμὲ * * εἰσιόντ' εἰς τὸ βουλευτήριον VI 45; εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς V 80 (*his*), εἰ. οἱ βουλευταὶ VI 45. (8)

εἰσέρχομαι, ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν VI 44; με ἀναγκάσας εἰσελθεῖν εἰς τὴν γῆν ταύτην V 13, διετείναντο αὐτὸν μὴ εἰ. εἰς ὑμᾶς V 46. (3)

εἰσφέρω, πολλὰς * καὶ μεγάλας εἰσφοράς εἰσφέροντα (i.e. ἐμέ) II β 12. (1)

εἰσφορά, αἱ * εἰσφοραὶ καὶ χορηγαὶ εὐδαιμονίας * ἱκανὸν σημεῖον ἐστί II γ 8; πολλὰς * καὶ μεγάλας εἰσφοράς εἰσφέροντα II β 12. (2)

εἴτε, εἴτε — ᾧχοντο — ἥγγειλαν ἄν — εἴτε — διέφθειραν — ἄν ἐκηρύσσετο II γ 2 (*his*), [II α 8, IV δ 3 vulg. εἴτε pro εἴ τε]. (2)

εἴτα, κατ' ἐγὼ συγχωρῶ V 27, κατ' ἀφανίζουσιν V 38. (2)

εἴωθα, ὁσπερ * εἴωθεν *** συλλέγειν VI 13 (codd., vulg. εἴωθε). (1)

ἐκ vel **ἐξ**, **A.** De usu. 1. de loco ex quo aliquis amovet, ἐκπλεῖν * ἐκ τῆς γῆς τῆσδε I 26, πλοῦν * ἐκ τῆς Μυτιλήνης V 20, ἐκβάς ἐκ τοῦ πλοίου V 23 (sic A, B, Bk.: tell. ἐκ omitt.), cf. 23 (sic N, Mr.: tell. ἐκ omitt.), 26 (*his*), 27 (*his*), 42 (*his*), 44, ἐξ οὗ (πλοίου) ἐξέβαινεν V 28, ἐξαγάγει *** ἐκ τοῦ πλοίου V 39, ἐξελάσαι ἐκ τῆς γῆς ταύτης VI 7, ἐξελάσαντες * ἐκ τοῦ βουλευτηρίου VI 49, ἐξέπεσον *** ἐκ Σάμου Fr. 49. 2. de rebus, trop. usitatum, ἐξ ὀργῆς μεταστῆσαι V 72, ἐκ μὲν τῶν πεπραγμένων *** ἀποφεύγεσθαι VI 35. 3. de origine et genere. a. de pers. Σάμιοι ἐξ ὧν * ἐγενόμεθα Fr. 49. b. de rebus, ἐκ γὰρ τούτων αἱ * ἀφορφαὶ γίνονται II α 10, δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθίστανται II δ 9, ἐκ τῶν πληγῶν τὸν θάνατον * γενέσθαι IV β 6, ἐξ ἀμφοῖν * τοῦ φόβου γενομένου III γ 10, ἐξ αὐτοῦ τοῦ λιμένος ἦν τὸ πλοῖον V 28, δύο ἐξ ἐνὸς ἀγῶνος γεγέννησθον V 85, ἐξ ὧν — πυκνθάνεσθαι VI 26, τεκμήρια ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων VI 31. c. de persona agente, τῶν ἐξ ἐμοῦ πραχθέντων II δ 1, μαρτύρων — ἐξ ὧν περ * * * φανερώτατος * εἴη VI 19. 4. c. verbis considerandi, σκοπεῖτε * * * ἐκ τοῖν λόγοις V 49, ἐκ τῶν λεγομένων * ἡ ἀλήθεια σκεπτεῖα III δ 2, ἐκ δὲ τούτων * σκοπεῖτε V 25, ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων χρὴ σκοπεῖν VI 16. 5. de causa vel instrumento, ἐκ μὲν γὰρ τῆς τῶν ἀνδραπόδων βασάνου — σωθῆναι I 8; ἐκ λοιδορίας (sc. διέφθειρεν) II α 4, cf. ἐξ ὧν (c. attr. pron.) ἔδρασεν IV γ 4; ἐκ τῶν πληγῶν ἀπέθανεν IV γ 2, cf. ἐκ γὰρ ὧν (c. attr. pron.) * * ἔδρασεν IV γ 4, πληγὰς ἐξ ὧν ἀπέθανον IV γ 1, πληγὴν * ἐξ ἧς ἀπέθανε IV γ 7; νόσον * ἐξ ἧς * ἀπώλετο I 20, ἔκ τε γὰρ αὐτοῦ

τοῦ ἔργου * ἀπολλύμην II β 3; ἐξ αὐτῶν ὧν (c. *attr. pron.*) ἔπραξα φανερόν II β 3; ἐκ τῶν εἰκότων * δηλώσω II δ 8, cf. ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων III δ 3, cf. ἐξ ὧν (c. *attr. pron.*) γινώσκωμεν II α 3; ἐκ τῶν λεγομένων ἐπιδείκνυται III δ 9; ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν *** ἀποδειχθῆναι V δ 1; ἐξ αὐτῶν τούτων ὧν (c. *attr. pron.*) αἰτιῶνται * ἀποφαίνω VI 17; ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπολογίας ἐλεγχθεὶς II γ 9, cf. μήτε ἐκ τῶν εἰκότων μήτε ἐκ τῶν μαρτυρουμένων II γ 9 (*his*), cf. ἐκ δὲ τῶν εἰκότων II δ 10, cf. ἐκ τῆς ἀμαρτίας III β 6, cf. οὐδαμῶς ἄλλως * ἢ ἐξ ὧν — φασί II β 4, cf. ἔστιν ἐξ ὧν ἐλεγχθήσονται II δ 10, ἔλεγχτοι ἐκ τούτων VI 25; ἐκ τῶν προειργασμένων γνῶσεσθε II β 12, cf. ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων VI 41; ἐκ τῶν τοῦ κατηγοροῦ λόγων τοὺς νόμους καταμανθάνειν V 14, cf. VI 2, ἐκ τῶν νόμων τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους (sc. καταμανθάνειν) V 14, cf. VI 2; ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξετασθῆναι V 37; ποιεῖν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῶν τοιούτων VI 29, ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων — τὴν διάγνωσιν ποιεῖσθαι VI 18; ἐξ ἀμφοῖν * ὁμολογουμένου III β 6 [*suspectum J.*]; ἐκ δὲ τῆς *** ἀπολογίας μετόχου III γ 11; ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἀποδεδειγμένων — ἀποψηφίσασθαι VI 33; αἰτιῶνται *** ἐκ τούτων VI 17; ἐκ γὰρ τῶν μεταβολῶν ἐπίδοξος * μεταβάλλειν II δ 9; παιδεύων * ἐξ ὧν μάλιστα * ὠφελεῖται III β 3; ἐξ ὧν (c. *attr. pron.*) * λέγουσιν ἀπολύεται III γ 10; καταλῆψιμον ἐκ τῶν λεγομένων IV δ 9; ἐκ τῶν * ἔργων * προσαγαγόμενος IV δ 8. 6. ἐκ c. gen. fere idem significat ac gen. simplex, ἐκ τῶν λόγων *** μέρις — ἕκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδρῶν V 51 (*his*), ὅσα * ἐκ τῶν κατηγορηθέντων μένημαι V 85. 7. c. nom. sine art. adverbialiter

positum, ἐκ προβουλῆς I 5, ἐκ προνοίας I 5, 22, 25, 27, VI 19, ἐκ παρασκευῆς VI 19, ἐξ ἐπιβουλῆς II α 5, V 25, ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ προβουλῆς I 3; ἐκ * παντὸς τρόπου II β 11, cf. II δ 3, IV γ 6, IV δ 10; ἐκ τούτων V 19; ἐξ ἰσου V 1, 51 (*his*), 64; ἐκ πολλοῦ II α 2, V 19, 57 [*sic P., J.*: codd. πολλῶν]; ἐκ παλαιού II α 5; ἐξ ἀρχῆς VI 20. (102)

B. De positione. 1. praepositio ἐκ saepissime nomini vel articulo c. nom. coniuncto praecedit. 2. intericitur γάρ, II α 10, II δ 9, IV γ 4; δέ, II β 11, II δ 10, III γ 11, V 25; μέν VI 35; αὐτοῦ V 28, αὐτῶν VI 17, 18, 31, 41. 3. interponuntur μὲν γάρ I 8; τε ἀμφοῖν V 51; αὐτῶν δέ VI 16. 4. interponuntur τε γάρ αὐτοῦ II β 3.

C. De formis ἐκ et ἐξ. 1. plurimis in locis ἐκ. 2. ἐξ ante vocalem scribitur I 3, 20, II α 3, 5, II β 3, 4, II δ 1, 9, 10, III β 3, 6, III γ 10 (*his*), IV γ 1, 4, 7, V 1, 25, 28 (*his*), 51 (*his*), 64, 72, 85, VI 16, 17, 18, 19, 20, 26, 31, 41, Fr. 49.

ἕκαστος, αὐτὸς * ἕκαστος τούτου κρατεῖ VI 18; χωρὶς περὶ αὐτῶν ἐκάστοι οἱ νόμοι κεῖνται V 10; αἱ χεῖρες αὐτῶν διανοοῦμεθα ἐκάστῳ ἡμῶν ὑπουργοῦσιν IV γ 4, ἀποτρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι ἦντινα δεῖ ἐ. VI 15 [*post ē. lacuna, ut videtur*], ἡ * παρούσα ἀνάγκη ἐ. ἰσχυροτέρα ἐστὶ VI 25 (codd., vulg. ἐν ἐ.); ὑμῶν ἐ. — εἰπεῖν V 65, λέγων αὐτῷ ἀνόματι ἐ. VI 23 [*αὐτῶν ὀνομαστί R., Bekk.; αὐτῷ ὀνομαστί Mr.*]; περὶ * τῶν κατηγορημένων ἀπολογησθαι καθ' ἕκαστον V 7. (8)

ἐκάστοτε, συλλέγειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φυλῆς ἐ. VI 13, ἐ. * ταύτην τὴν φυλὴν συλλέγειν VI 13. (2)

ἐκάτερος, ἡ * πρόφασις ἐκατέρω τοῦ πλοῦ αὐτῇ V 21: ἐκ τοῖν λόγοις τοῖν ἀνδρῶν ἐκατέροις τοῖν βασανισθέντοις V 49:

οὐ ἀντιδικοί — δίκαια ἐκάτεροι αὐτοὺς αἰδόμεθα λέγειν III δ 1; ἐκ τῶν λόγων *** μερὶς ἐκατέρων ἐγγένοι V 51 (codd., vulg. ἐκατέρω ἴσων vel ἴση; Bl. antea ἐκατέροις). (4)

Ἑκατομβαιῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρξαμένοις τοῦ Ἑκατομβαιῶνος μηνός VI 44. (1)

ἐκβαίνω, ἐξ οὗ (i.e. πλοίου) ἐξέβαινεν V 28; ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου V 23 (codd. omm. ἐκ), cf. 26, 27 (δύς); ἐκβῆναι μ' ἐφη ἐκ τοῦ πλοίου V 42, cf. 44; ἐκβάς ἐκ τοῦ πλοίου V 23 (ἐκ A B Bk.: rell. omm.); ἐκβάντος ἐκ τοῦ πλοίου V 26; ἐκβάнта μ' ἐκ τοῦ πλοίου V 42. (10)

ἐκβάλλω, τοιαῦτα * * * ἃ ἐκβάλλεσθαι ἀξιά ἐστι IV γ 1; ἀνδρὸς τεθνεῶτος * * ἐκβαλλομένου νύκτωρ V 28. (2)

ἐκδιδάσκω, ὁ * χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους V 14. (1)

ἐκδίδωμι, ἔτοιμος * ἐκδιδόναι βασανίζειν τοὺς * ἑμάντο VI 23 (codd. διδόναι), θεράποντας * ἡθελον ἐ. VI 27: τὸν ἀνδρα *** ἡθελον ἐκδοῦναι τούτοις V 38. (3)

ἐκδύω, τὸ * μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν σημείον II β 5. (1)

ἐκεῖ, ἐ. ὡν τότε V 20, οἱ κακεῖ περὶ ἐμοῦ διαψηφίζόμενοι V 90 (codd. κακοί: mut. Ald.). (2)

ἐκείνος, A. De significatione. I. de persona remotiore usurpatum. 1. Orat. I, de patre actoris, qui interfectus est κακεῖνος ***** ἐδήλωσε I 30; θάνατον τὸν ἐκείνου I 3; ἐκείνῳ τῷ τεθνηκότι I 3, ἐ. δοῦναι I 26; ἐστιᾶσαι ἐκείνου I 16, κάκεινον ὑποδεχόμενος I 18, ἐκείνον διαχρησαμένους I 23, κάκεινον * * * ἀπώλεσεν I 25, ἐκείνον — ἀπώλεσεν I 27: de patre et Philoneo, ἐκείνοι * ἀπέσπεισαν I 20; ἐγχεύουσα ἐκείνοις εὐχομένους I 19: de pellice Philonei, ἐκείνης * ὑπρέτημα I 15; ἐκείνη * * * φίλον

ποιῆσαι I 15: de maioribus, κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκείνοις I 3. 2. Orat. II, de inimicis qui hominem interfecisse poterant, ὑπὲρ ἐκείνων II β 6; ἐκείνοις * * φανερά ᾗν II β 6. 3. Orat. IV, de reo, ἐκείνος * ἔδρασεν IV γ 4, cf. 4: de homine occiso, ὑπ' ἐκείνου IV δ 5, τῆς ἐ. ἀμαρτίας IV δ 5. 4. Orat. V, de servo qui interfectus est, ἐκείνος * * * ἔλεγε V 42; ὑπ' ἐκείνου V 35, λόγων τῶν ἐ. V 47: de Lycinus, pro quo reus Herodem interfecisse dicebatur, ἐ. * * * ἐκπρίσθαι V 63, ἐ. * * * ἐπέισθη V 63, ἐκείνος — ᾗν V 63, αἴτιος * * * ἐ. V 64; ἀντ' ἐκείνου V 62; τὰ ἐκείνῳ δοκούντα V 63; ἐκείνον * αἰτιῶνται V 60, δι' ἐ. V 63: de patre rei, ἐκείνος * * ἔπραξε V 75, γέρων * ἐ. V 79; τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων V 74, ἐπ' ἐ. V 76, ἐπ' ἐμοὶ κάκεινῳ V 79; ἐκείνον * * ἀπολογήσασθαι V 74: de eo qui occisus est, Herode, παρ' ἐκείνου V 58, τῶν ἐ. ἀναγκάων V 59, ἀποθανόντος ἐ. V 60; ἔχθρα * * ἐμοὶ κάκεινῳ V 57, ἐμοὶ * κάκεινῳ * * ἔχθρα V 57 (sic N: rell. καὶ ἐ.); ἐκείνον (sc. ἀπέκτεινα) V 59, cf. 60, εἰς ἐ. V 60, ἀπολέσαι ἐ. V 61, ἐπέδειξεν ἀδικούντα ἐ. V 61: de aliis condemnatis, qui exempli gratia memorantur, συνόντας ἐκείνῳ (Ephialti) V 68: ἐκείνοι * * ἀπέθανον (Hellenotamiae) V 69: de vero homicida, qui non cognoscitur, ἐκείνου * * * πύθοντο V 64: in sent. generali de dominis, ἐκείνοις * χαριεῖσθαι V 32. 5. Orat. VI, de actoribus, ἐκεῖνοί — ἔμελλον VI 36; ὁ πρῶτος ἐκείνων VI 37: de rege archonte, ὑπ' ἐκείνου VI 43. II. de rebus, τῆς νυκτὸς ἐκείνης (qui Herodes interfectus est) V 23; ἐκείνον τὸν ὄρκον (i.e. iudicium) V 15; ἐν ἐκείνοις ἑμοῖς ᾗν (i.e. cum Mytilenae res novae factae sint) V 76. (57)

Β. κάκεινος vel similia scribuntur, κάκεινος I 30; κάκεινω V 57 (δύς), 79; κάκεινον I 18, 25.

ἐκλείπω, ἐκλείπειν τὴν πόλιν V 76; τὸν βίον ἐκλείπων I 21. (2)

ἐκλογεῖς, ἤρεθθησαν * ἐκλογῆτι Fr. 52. (1)

ἐκμελετάω, οὔτε * ἀπειρημένον ἀλλὰ προσ-
τεταγμένον ἐξεμελέτα III β 7 (ἐμε-
λέτα N). (1)

ἐκούσιος, τὸ * ἐκούσιον (sc. ἀμάρτημα) τῆς γνώμης V 92, ἐ. * πῶς ἂν εἴη μᾶλλον κτλ. V 92; ἐκούσιόν τι δρῶντες III β 6 [ἀκούσιον P., J.]; τὰ * ἐκούσια οὐκ ἔχει (sc. συγγνώμην) V 92; ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον * ἢ τοῖς ἐκουσίοις I 27 [sic St.: codd. ἐκου-
σίως]; εἰς ἐκουσίους καὶ προδήλους ὑποψίας II β 3. (6)

ἐκουσίως, ἐ. ἐκ προνοίας ἀποκτεινάσης I 5, cf. 26, [27 codd. pro ἐκουσίοις], III γ 6, ἐ. * εἰς τοὺς κινδύνους καταστάς II γ 1, ἐ. — ὑπέλθων III β 5, ἐ. κατη-
γορῶν III γ 5, ἀκουσίως ἢ ἐ. βλαφθεῖς III γ 7, ἐ. πάντα δράσας IV δ 8. (8)

ἐκπίνω, ἐκπίνουσιν ὑστάτην πόσιν I 20. (1)

ἐκπίπτω, ἐξέπεσον * ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου Fr. 49. (1)

ἐκπλέω, ἐκπλεῖν * μέλλων I 18, cf. 26. (2)

ἐκπληξῖς, ἐκπληξιν πολλὴν παρέχειν V 6. (1)

ἐκπλήσσω, I. act. δ * φόβος *** ἐκπλήσ-
σων II α 7. II. pass. ὑπὸ *** τοῦ
κινδύνου ἐκπεπληγμένον αὐτόν II β 7. (2)

ἐκποδών, αὐτῶν ἐ. γενομένων Fr. 71. (1)

ἐκπρίασθαι, χρήμασι τὸν ἐμὸν κίνδυνον
ἐκπρίασθαι V 63. (1)

ἐκτρέπω, I. act. τὴν * μαρίαν εἰς ὑμᾶς *
ἐκτρέψαι II γ 9. II. pass. τὰς συμ-
φορὰς ***** εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους
ἐκτρέπεσθαι III γ 9. (2)

ἐκφέρω, ἧ (i.e. ἡμέρᾳ) ὁ παῖς ἐξεφέρετο
VI 21, cf. 34: τὸ ἄκοντιον ἔξω τῶν
δρῶν *** ἐπὶ τὸν παῖδα ἐξενεχθέν III
β 4. (3)

ἐκών, ἐκὼν ἐμαυτὸν ἐγχειρίζω II δ 1, ἐ.
ἀπέκτεινεν III β 9, cf. III γ 6 (δύς),
(μῆτ' ἄκων) μῆτε ἐ. ἀποκτεῖναι III β
9; ἐλάσσω τοῦ ἐκόντος III α 2;
ἐκόντα *** ἀποκτεῖναι III α 1: οἱ
δ' ἐκόντες καὶ βουλόμενοι ἔπεμπον
VI 11. (8)

ἐλασσόνως, ἐ. ἢ κατ' ἀξίαν ** ἡμύνετο
IV δ 6. (1)

ἐλασσόω, πολλοὺς ἐλασσῶθεις τῶν νόμων
V 19 (N et pr. A; cett. ἔλος σῶθεις:
vulg. ἂν σῶθεις). (1)

ἐλάσσω, ἐλασσὸν ἐστὶν ἐξαμαρτεῖν V 91
[rest. Bl.; ἐλαττον Bekk.]; οὐκ
ἐλάσσω ἀλλὰ πολὺ μείζω τὸν *** κί-
νδυνον II γ 6; ἐμοὶ * οὐκ ἐ. τοῦ ἐκόν-
τος ἄκων τὴν συμφορὰν κατέστησε
III α 2; ἐλασσὸν ἐνέχει (sc. φάρ-
μακον) I 19, ἐ. ἔκειμαν ** τῶν ἐν
τῷ νόμῳ κειμένων V 10: ἐλάσσους
* τοὺς ἐπιβουλεύοντας καταστήσετε
II γ 11. (6)

ἐλαύνω, cf. ἐξ-.

ἐλαφρός, δόξῃ * ἐλαφροτέρων τὴν συμφορὰν
καταστήσατε III γ 12. (1)

ἐλεγκτήρ, οὐ * μηνυτὴς οὐδ' ἐλεγκτήρ τῶν
ἀποκτεινάντων εἰμί II δ 3 (codd.
ἐλεγκτής). (1)

ἐλεγχος, τῶν διωκομένων ἐλεγχος οὐδεὶς
II γ 9, τίς ἐ. ἔσται II δ 7, δ * ἐ. οὐκ
ἔστι II δ 10, κατ' ἐμοῦ ἐ. ἐγίγνετο
οὗτος VI 24, εἰς ἀφανὲς ἦκει ὁ ἐ. τῆς
ἀληθείας Fr. 35; ἐλεγχον ποιήσασθαι
τῶν πεπραγμένων I 7, ἐ. λαβεῖν τοῦ
πράγματος I 12, ἐ. παρασχῶν II δ 7,
τὸν * ἐ. τῆς ἀληθείας ἀπεστέρει V 35,
ἄλλον τινὰ ἔφευγον ἐ. V 38, κατ'
ἐμαντοῦ παρέχειν ἐ. τὸν δικαιοτάτον
VI 26, φεύγοντες τὸν ἐ. VI 27:
ἐλεχοὶ ἐκ τούτων σαφέστατοι καὶ
πιστότατοι VI 25; ὁρθῶς * τῶν
ἐλέγχων ἐλεγχόντων III δ 10. (14)

ἐλέγχω, I. act. 1. c. acc. ἀνθρωποὶ τοῖς
ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσι V 84;
προσποιούμενοί με ἐλέγχειν II δ 10,
τούτους ἐρωτᾶν καὶ ἐ. (i.e. ἐκέλευον)

VI 23 (καὶ deest in codd.): [ἐλέγξαι VI 9, 14 R., vulg. pro ἐξελέγξαι N, Mr.]. 2. c. acc. et part. τούτων * τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα II γ 5; τῶν ἐλέγχων ἐλεγχόντων τὸν παῖδα αὐθέντην ὄντα III δ 10. 3. c. ὡς, ὡς *** ἀπελογήθη * πειρασόμεθα ἐλέγχοντες II γ 1. 4. abs. ἔχω * οὐδαμῶς ἄλλως ἐλέγχειν ἢ κτλ. II β 4, οἱ * ἐθέλοντες ἐ. εἴ τι ἡδικοῦντο VI 26, cf. 32: ἐλέξαντες, εἴ τι ἀδικῶ VI 7. II. pass. 1. c. inf. φανερώς ἐκ παντός τρόπου ἐλεγχόμενος ἀποκτείνει IV γ 6. 2. c. part. φανερώς ἐκ τῆς * ἀπολογίας ἐλεγχθεὶς διαφθείρας II γ 9: ἀπιστος ἐλήλεγκται ὦν II δ 10. 3. c. adi. τῶν κατηγορηθέντων ἀπίστων ἐλεγχθέντων II δ 10. 4. c. enunt. rel. τὸν * φεύγοντα *** φανερώς ἐλεγχθέντα ἃ ἐπικαλεῖται IV δ 9. 5. abs. ἐκ τῶν μαρτυρουμένων οὗτος * ἐλέγχεται II γ 9; οὐ χαλεπὰ ἐλέγχεσθαι II α 1, παγχάλεπόν * ἐ. II β 3, τὸ δίκαιον ὡς πλειστάκις ἐ. V 86, ἐθελοντος ἐ. περὶ ὧν ἡτιώντο VI 32; ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐλεγχόμενος II γ 8; ἐξ ὧν ἐλεγχθήσονται οἱ κακουργοῦντες II δ 10: [ἐλεγχθῶ II δ 10; sic codd.; conl. Sp. καταληφθῶ secutus Bl.]; τις ἐλεγχθῆ III δ 3; σαφέστερον * ὁ φονεὺς ἐλεγχθεῖ III β 6; χαλεποὶ *** ἐλεγχθῆναι II α 1 [sic K.: codd. δευχθῆναι]. Cf. etiam ἀπ', ἐξ. (25)

ἐλεέω, I. act. 1. c. acc. ταύτην ἐλεεῖν ἀξιόν ἐστιν I 26 [ἐλέου Cob., J.], περὶ τοῦ μὴ ἐ. ὑμᾶς Fr. 77; ἐλεοῦντες ***** τὴν * συμφορὰν III β 11; ὑμᾶς * ἐλεοῦντας * τὴν ἀπαίδαν III α 2: ἡξίωσεν ἐλεῆσαι τὸν * ἄνδρα I 26, καταλαβόντας ἐ. (i.e. με) II δ 4 [ἐλεῖσαι R.; ἀσεβῆσαι J.]; ἐλεήσαντας τὴν ἀτυχίαν II β 13. 2. abs. ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι * προσήκει I 27. II. pass. ὑπὸ * ὑμῶν *

ἀξιοι ἐλεεῖσθαι ἐστιν II γ 1, εἰκός
* * * * ἐ. * τοὺς * κινδυνεύοντας V 73:
ἐλεηθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἀξιὸς εἰμι V 73.
(11)

[ἐλεῖζω, ἐλεῖσαι pro ἐλεῆσαι proponit R.
II δ 4.]

ἐλεος, ἐλέου * * * * παρ' ὑμῶν τυχεῖν I 21,
cf. 27; εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον * * *
καταπεφευγώς III β 2, cf. III γ 3.
(4)

ἐλευθερία, ἐλευθερίαν ὑπέσχοτο V 31, τὴν
* ἐ. * ὁσεσθαι V 31, αὐτῷ ἐ. προτελει-
ντας V 50.
(3)

ἐλευθερος, ὁ * ἐλεύθερος * * * ἐῤρηκε V 49;
κατὰ τοῦ ἐλευθέρου V 48; τῷ ἐλευ-
θερον (sc. ἀποκτείναντι) V 48 (codd.
τὸν: τῷ conl. R.): ἐλευθεροὶ ἀφίενται
II γ 4, πολλοί, καὶ ἐ. καὶ δοῦλοι VI
22, ἐ. πολλοὶ οἱ συνειδότες VI 25;
τοῦ * θεράποντος * * πιστοτέρην τὴν
μαρτυρίαν ἢ τῶν ἐλευθέρων II δ 7,
πολλῶν * * * * καὶ ἐ. καὶ δοῦλων VI 19;
τοῖς μηνυταῖς τοῖς * ἐλευθέροις V 34,
τοῖς ἐ. μέγιστα VI 25; ἐλέγχειν τοὺς
* ἐλευθέρους ὡς χρὴ τοὺς ἐ. VI 23
(his), τοὺς ἐ. ὄρκοις καὶ πίστεσιν
ἀναγκάζειν VI 25.
(13)

ἐλευθερώω, τοὺς * δοῦλους ἐλευθεροῦσιν V 34.
(1)

Ἑλληνες, εὐσεβεστάτους τῶν Ἑλλήνων
VI 51; τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι κοινόν
V 13.
(2)

Ἑλληνοταμίαις, οἱ Ἑλληνοταμίαι οἱ ὑμέ-
τεροι V 69.
(1)

ἐλπίζω, c. inf. fut. ἡλπίζε * * * * λήσειν
II α 7; ἐλπίζων * ἄν * πράξειν VI 4:
ἡξεν * ἡλπίσε II γ 6; ἐλπίσας
οἴσεσθαι V 31,
(4)

ἐλπίς, οὐδεμία * ἐλπίς ἀποφθεῖσθαι VI 35;
μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος V 33, αὐτῆς
* τῆς ἐ., ὅπερ μέγιστόν ἐστι τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἀγαθόν, * αὐτὸν ἀποστεροῖ VI 5;
παραχθῆναι * τὴν γραφὴν οὐδεμίαν
ἐλπίδα εἶχε II γ 6; ἐν ἴσας ἐλπίσι
* * εἶναι II γ 6, τὰ πλείω * * τοῦ βίου
ἐν ταῖς ἐλπίσιν VI 5.
(6)

έμαντου, υπέρ έμαντου άπελογούμην ΙΙ β 13, υπέρ * έ. έπισκήπτω ΙΙ δ 11, έπί * τῇ έ. άπαιδία ζών ΙΙΙ β 10, με ** διαπράσσεσθαι αὐτὸν τάμαντου πράγματα V 18, φίλους ** τοὺς έ. V 18, άκόλουθον τὸν έ. V 24, κατ' έ. μηνυτήν V 24, cf. 52, δέσας περί έ. V 58, φυλὴν πρὸς τῇ έ. VI 11, κηδεστήν * έ. VI 12, τοὺς * έ. πάντας (sc. δούλους) VI 23 (vv. desunt in codd.), κατ' έ. * έλεγχον VI 26, ὑπὸ έ. άπολυόμενον VI 31, πρὸς τοῖς έ. μάρτυσι VI 32; συνήδη έμαντῷ V 52, cf. 93 (bis), έ. τιμωρεῖν V 79 [έκείνῳ J.]; άτυχεστάτον έμαντὸν ήγούμενος εἶναι ΙΙ β 1, άρκοῦν μοί έστιν έ. ***** διαφθαρήναι ΙΙ β 2, τῇ * άτυχία — έ. έγχερίζω ΙΙ δ 1, έ. * άπολυόμενον έπιδείξω ΙΙ δ 3, έ. * άπεστέρησα ΙΙΙ γ 2, [V 18 codd. έ. pro αὐτὸν], έ. άνατίων έπιδείξει V 19, έξαρκεῖτω μοι έ. άνατίων άποδείξει V 66, έ. άποστερῶν τὸ δίκαιον V 96, έ. έξω αίτίας καταστήσω VI 15. (28)

έμβάλλω, κάγώ λίθον αὐτῷ ένέβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν V 26; ήμās εἰς μὴ προσήκουσας συμφορὰς έμβάλλητε ΙΙΙ δ 10: [ΙΙ β 2 έμβέβληκεν vulg. pro προσ-]. (2)

έμός, πατήρ ὁ έμός Ι 16, cf. V 77, 79, ὁ πάππος ὁ έ. Fr. 1; έμῃ * τὸ μὴ φάσκειν V 51 (codd. έμοί), ή έ. σωτηρία V 96; πατὴρ τοῦμοῦ Ι 23 [sic Fr.: codd. μου]; μητρυνῆς τῆς έμῆς Ι 19 (ήμετέρας N), χρεῖας τῆς έ. V 63, τῆς έ. οίκίας VI 11; σώματος τοῦ έμοῦ V 8; [τῷ έμῷ πατρί V 77] [del Dobr.]; <τῇ έμῇ προνοίᾳ V 21 (codd. ὅτι μή), τῇ έ. γνώμῃ V 23, χάριτι τῇ έ. V 41, τῇ έ. οίκίᾳ VI 39; τῷ έμῷ (sc. δικαίῳ) V 7; τὸν έμόν πατέρα Ι 15, V 79, cf. Ι 16, τὸν έ. κίνδυνον V 63; τὴν έμὴν άσχολίαν VI 13, τὴν έ. σπουδὴν VI 41: φίλων τῶν έμῶν V 34, 38, τῶν έ. μαρτύρων VI 29, έχθρῶν τῶν έ. VI 34; τῶν έμῶν

πραγμάτων V 74; τοῖς έμοῖς προσήκουσιν V 18 [Hi. έμοί, coll. 59], φίλοις τοῖς έ. V 47; τά * τεκμήρια έμά (sc. δντα) ΙΙ δ 10. (30)

έμπειρία, ή * έμπειρία τῶν παροινουμένων — σωφρονίζει IV γ 2, ώφέλησεν ή έ. V 2, ὁ * χρόνος καὶ ή έ. ***** έκδιδάσκει V 14, cf. VI 2 (q. l. legitur διδάσκει); τὴν έμπειρίαν τῶν πραγμάτων έξ ίσου * καθεστάναι τῇ * συμφορᾷ V 1. (5)

έμπειρος, c. gen. έμπειρος * τῆς * δυνάμews ΙΙ α 6: έμπειροί * πραγμάτων ΙΙ α 1 (codd. praeter N τῶν π.); τοὺς πάνν έμπείρους τοῦ άγωνίζεσθαι V 7. (3)

έμπίπτω, ὁ * πατήρ * * εἰς νόσον έμπίπτει Ι 20: εἰς έκούσιους καὶ προδήλους ὑποψίας έμπεσεῖν (sc. έμέ) ΙΙ β 3. (2)

έμπνους, έμπνους * έτι άρθεῖς (sc. άκόλουθος) ΙΙ α 9, cf. ΙΙ γ 2. (2)

έμποδών, τοὺς έ. έκολάσσετε Fr. 3. (1)

έμπροσθεν, μνησικακῶν * τῶν έ. ΙΙ α 6, τῷ έ. χρόνῳ ΙΙΙ γ 1. (2)

έμφανής, έμφανῇ παρέχοντας τὸν άνδρα V 36. (1)

έμφρων, τὸν * θεράποντα ***** έτι έμφρονα εύρόντες ΙΙ γ 2 [vulg. εύφρονα mut. St.]. (1)

έν, A. De significatione. I. de loco in quo aliquid est vel fit. I. de rebus έν Πειραιεῖ Ι 16, έν τῷ Πειραιεῖ Ι 17, έν τῇ Μυτιλήνῃ V 24, έν Αἰνῷ V 78, τῶν έν Ἀβύδῳ γυναικῶν Fr. 67; τῶν έν τῇ γῇ ταύτῃ V 9, cf. 14, VI 2, 42; έν ὅσται διατρίβοι Ι 14, έν τῇ πόλει VI 39; έν τῇ άγορᾷ V 10, VI 39; έν τῷ δικαστηρίῳ VI 23, 24; έν τῷ βουλευτηρίῳ VI 40, έν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ VI 45; έν γυμνασίῳ ΙΙΙ α 1, έν τῷ γυμνασίῳ ΙΙΙ β 3 [sic Bk.: codd. έπί]; έν οἰκῷ καθέδων ΙΙ δ 8, έν τῇ έμῇ οίκίᾳ, έν τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν VI 39 (bis); έν ᾧπερ (i.e. διδασκαλείῳ) ***** έδιδασκον VI 11; έν τῷ λιμένι V 27;

έν υπαίθρῳ δικάζει V 11; έν τῷ πλοίῳ V 20, 28, 44, 45 (*his*), 53, 55, έν πλοίῳ V 84, έν τῷ αὐτῷ πλοίῳ V 42, έν μέν ᾧ ἔπινε πλοίῳ V 28 (*sic N*: έν omis. pr. A, add. corr.), έν τίνι πλοίῳ V 28, έν ᾧ (*sc. πλοίῳ*) * * * ἐπλέαμεν V 22, cf. 28 (*his*), 29, έν τούτῳ (*sc. πλοίῳ*) V 28; γράψας έν γραμματείῳ I 10, τοῖς έν τῷ γραμματείῳ I 10; τὰ έν τῷ γραμματείδῳ V 56; έν τῇ σφαγῇ V 69 (*sic N*: rell. omm. praep.); έν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπεδείξαμεν II γ 1, έν τῷ ὑστέρῳ λόγῳ VI 14, προέχων έν τοῖς λόγοις III γ 3; τῶν έν τῷ νόμῳ κειμένων V 10, cf. VI 4; έν δέ τῷ ὑμετέρῳ ὅρκῳ V 96; έν δέ τούτῳ τῷ ἀγῶνι VI 9, έν τῷδε τῷ ἀγῶνι V 85; ξν τινι κινδύνῳ V 7, έν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις II γ 7; έν ᾧ (*i.e. ὁλέθρῳ*) εἰσί I 29; έν αὐτῇ τῇ δίκῃ * * * γνῶτε V 89, έν δέ τῇ τοῦ φόβου δίκῃ — κατηγορήσουσι V 96; έν ᾧ (*i.e. φόβῳ*) — ἡλίσκῃ V 11; έν τῇ τῶν ἀκοντιζόντων τάξει III β 7; ἀπιστομένων * * * έν ταῖς μαρτυρίαις II β 7; ἡδίκουν * * * έν χορηγίᾳ ἢ έν ἄλλοις τισιν VI 9 (*his*); έν τοιούτῳ πράγματι V 45, έν πράγματι τοιούτῳ VI 1, cf. 10, έν τούτῳ (*sc. πράγματι*) * ἀναίτιος V 66, έν τῷ πράγματι τούτῳ VI 34, έν μέν γάρ ἀκεστῷ πράγματι — ἐξαμαρτεῖν V 91, έν δέ τοῖς ἀνηκέστοις (*sc. πράγμασι*) * * * μετανοεῖν V 91; έν τῷ κακῷ I 19, έν αὐτῷ * τῷ κακῷ I 29, 2, de rebus indefinitis vel abstractis έν οἷς — εἰδέναι I 6, έν οἷς * * * πυθέσθαι I 6; έν οἷς ἔπρασσε (*sc. προέχων*) III γ 3; έν τούτῳ * βλάπτει V 2; έν ἐκείνοις ὁμοῖς ἦν V 76; έν πᾶσι τούτοις V 83; ένταῦθα * * * έν ᾧ γνωσθεῖς V 62; έν γάρ τῷ τοιούτῳ V 93: έν βραχυτάτοις * διηγήσασθαι I 18: έν διαφορᾷ I 1; έν ἐρημῇ ἐλοιδοροῦντο II α 4; έν φόβῳ II γ 3; έν ἴσαις ἐλπίσι II γ 6, έν ταῖς ἐλπίσιν

VI 5; τὰ έν ἀδῆλῳ ἔτ' ὄντα V 6; έν τῷ ὑμετέρῳ δικαίῳ * * * ἢ έν τῷ ἐμῷ V 7 (*his*); έν ἀφανεῖ λόγῳ * ἀπολέσαι V 59; έν πολλῇ * ἔχεσθαι * ἀπορία V 65; έν ᾧ (*i.e. τῷ ἀπόρῳ*) V 66, έν τούτῳ (*i.e. τῷ ἀπόρῳ*) V 66; έν δέ τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες έν ᾧ * * * εἰσι II α 1 (*his*): έν δέ τῷ μὴ βασανισθῆναι I 8, έν τούτῳ (*i.e. τῷ μὴ βασανισθῆναι*) I 8; έν αὐτῷ τούτῳ (*i.e. στρεβλοῦν*) V 32; έν μέν γάρ τῷ ἐπισχεῖν V 73. 3. voc. quod ab έν regitur ad totam sent. praeced. refertur, έν τούτῳ V 32, cf. 68; έν ᾧ V 43, cf. 91. 4. de eo cui aliquis adest, έν ἱεροῖς V 84, έν τοῖς ἱεροῖς VI 39. 5. de eo cuius in superficie aliquid fit, έν μέν τῇ γῇ ἀπέθανεν V 26, cf. 45 (*his*); τοῖς έν τῇ γῇ (*sc. personis*) V 44; τὰ έν τῇ γῇ ὄντα V 45. 6. de statu in quo aliquid est cum actio verbi effecta sit, έν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ καταστήσαντι * * * * * ἀπολέσαι V 61 [*h. l. coniungit possunt έν ἀγῶνι κτλ. et ἀπολέσαι*]. 7. de persona cui aliquid culpa est, έν ἐμοὶ τὰδίκημα φανέται II β 4. 8. de pers. vel re, cuius in potestate aliquid est, έν ὑμῖν ἐστὶ * * * διαγινῶναι I 22, cf. 31; αἰτίας * * * έν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ V 89 = VI 6; έν τοῖς τούτων λόγοις * εἶναι ἄλλ' έν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀληθεῖ VI 18 (*his*) (add. έν ante τῷ ἀληθεῖ codd. praeter N). 9. de personis in quibus aliquid est aut fit, έν γυμναζομένοις — ἡκόντιζεν III β 7, έν ἀνδράσι * ἀγαθοῖς — ὑπάρχειν V 4, κακῶς ἀκούοντα έν ὑμῖν V 75, τοὺς αἰτίους * * * έν οἷς * ἐφαίνετο V 77, οἰκοῦντας έν τοῖς πολεμίοις V 78, τῶν έν ἀνθρώποις VI 7, 25, διηγῆσασθαι έν ὑμῖν VI 18, έν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς VI 23; ἀποκτείναιμι * έν τῷ χορῷ VI 21. II. de tempore, καιροῦ * έν ᾧ διατρέχων III β 8, ξν γε

τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ III γ 1, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ καλοόμενος III γ 5, χρόνος *** ἐν ᾧ * * * πράξεθ' V 94, ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ * ἠθέλησαν VI 24, ἡμέραν ἐν ᾗ * * * κριθήσεσθαι VI 37, ποιῆσαι ἐν τρισὶ μῆσιν VI 42, ἐν αἷς (sc. ἡμέραις) * * * ἀπεγράφαντο VI 44, ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ Fr. 67, ἐν δὲ τῷ παραχρήμα V 73, ἐν τούτῳ (i.e. χρόνῳ = *interdum*) V 70. (139)

B. De positione. 1. praep. ἐν saepissime nomini vel articulo c. nom. coniuncto praecedit. 2. interponitur δέ, I 8, II α 1, V 73, 91, 96 (*his*), VI 9; γε, III γ 1; τούτῳ, III γ 5; τῷδε, V 85; μέν, V 26; αὐτῷ, V 32, VI 45; αὐτῷ, V 89; γάρ, V 93. 3. inter praep. et nom. interponuntur μέν γάρ, V 73, 91. 4. verbum interponitur, ἐν αὐτῷ ὥσι τῷ κακῷ I 29, ἐν πολλῇ * ἔχουσιν * ἀπορίᾳ V 65. 5. nom. in rel. sent. accipitur, ἐν μὲν ᾧ ἔπειτα πλοῖον V 28 (sic N; ἐν omiss. rell. codd.).

ἐναντίον, praep. v. ἐναντίος I 5.

ἐναντίος, I. 1. c. dat. τῷναντίον τοῖς ἄλλοις πεπολήκας V 11; σημείων ἐναντίων τοῖς * λόγοις V 84. 2. c. gen. τούτων τάναντία γεγέννηται I 2; τὰ ἐναντία (*pro adv.*) τούτων II β 12 (sic N; rell. τάναντία), δρῶντες * τάναντία ὧν (*c. attr. pron.*) προστέτακται αὐτοῖς II δ 2, ἐναντία τοῦ δαίμονος γινώτε III δ 10, πολλὰ τάναντία τούτων φημί IV γ 4. 3. c. ᾗ, τῷναντίον ποιήσαντες ἢ οἱ ἄλλοι V 34. 4. abs. αὐτὸ τῷναντίον (*pro adv.*) V 63 (codd. ἐν vel τὸ ἐν-); [ἐναντία vulg. I 20 *pro aitia*], τὰ ἐναντία ἐπιγινόμενα δύνανται II β 1, τὰ. (sc. ἐστὶ) II γ 8, πολλὰ τὰ. ἐστὶ II δ 9, τὰ ἐναντία ἐγένετο V 83; τάναντία (*pro adv.*) I 24. 5. ἐναντίον ut praep. c. gen., μαρτύρων * ἐ. I 28, ἐ. μαρτύρων VI 19, 39, ἐ. τῆς βουλῆς V 40. II. superl. οὐδὲ τοῖς αὐτοῖς

ἀλλὰ τοῖς ἐναντιωτάτοις ἡμίνατο IV γ 3. (19)

ἐναργής, ἐναργὴ τὸν τίπον Fr. 71. (1)

ἐνδεής, τοῦ δὲ (i.e. ἐμπειρίας) ἐνδεής V 1; λητουργίας ἢ πόλις ἐνδεής γεγέννηται V 77; οἱ παῖδες * μηδεὶς ἐνδεεὶς εἶεν VI 13; μαρτύρων * τοὺς λόγους * ἐνδεεὶς * εἶναι VI 30. (4)

ἐνδεύκνυμι, I. act. ἐνδείξει τῷ δικαστηρίῳ τὰδικήματα VI 37. II. pass. κακούργος ἐνδεύειγμένος V 9. (2)

ἐνδεκα, παραδεδομένος * τοῖς ἐ. V 70. (1)

ἐνδον, ἐ. ὧν αὐτοῦ V 45, οἱ ἐ. ὄντες V 69. (2)

ἐνέμι, ἐν * τῷ * θρκῷ * ἢ * σωτηρία ἐνεσσι V 96. (1)

ἐνεκα, I. ἐνεκα. 1. postpos. τῆς θυσίας ἐ. I 17 (ἐνεκεν codd.), τούτου γε ἐ. I 23, ἧς ἐ. II δ 9, τῆς * * * εὐσεβείας ἐ. III γ 12, τοῦ * συμφέροντος ἐ. V 10, οὐδ' ἐ. γινώσσεσθε V 10, οὐδενὸς ἄλλου ἐ. V 11, τοῦ * ὑποῦ ἐ. V 22, τίπος γε δὴ ἐ. V 57 (vv. post φέροντος, 53, codd. inserunt; transp. Ald.), τῶν τοιούτων ἐ. V 58, χρημάτων ἐ. V 59, χρημάτων γάρ ἐ. V 79, τῶν δικῶν ἐ. τοῦ φόβου V 88, τῶν θεῶν ἐ. καὶ τοῦ εὐσεβοῦς VI 3, αὐτῶν * τούτων ἐ. VI 6, τῶν δικῶν τοῦ φόβου ἐ. VI 6, εὐσεβείας ἐ. VI 7, διαβολῆς ἐ. καὶ ἀπάτης VI 7, ἐτέρου τινος ἐ. VI 10, προφάσεως ἐ. VI 14, τούτου ἐ. VI 15, 33, ὧνπερ ἐ. VI 21, σφῶν <τ' αὐτῶν> ἐ. VI 23, τῆς δίκης ἐ. ταυτησί VI 33, τίτος ἐ. VI 34, ὧν ἐ. VI 38, σφῶν αὐτῶν ἐ. καὶ τῆς πόλεως VI 46, τοῖτου αὐτοῦ ἐ. VI 46, προξενίας οὐδεμιᾶς ἐ. Fr. 67. 2. propros. ἐνεκά γε τοῦ πιστεύειν V 8, ἐ. πραγμάτων ἰδίων V 21. II. εἴνεκα postpos. τῶν ἐπιτηδεύματων ἐ. III β 10 (vulg. ἐνεκα), αὐτῶν δὲ τούτων ἐ. V 88 (N, Mr.; rell. ἐνεκα ut VI 6). (34)

ἐνέχυρον, ἱκανά * ἦν τὰ ἐνέχυρα ᾗ εἴχετο αὐτοῦ V 76; ἐνέχυρα βίᾳ φέρων VI 11. (2)

ἐνθάδε, μηδέν * ἐ. πλέον εἶναι V 16, ἐ. παρέχοντας τὸν μηνυτήν V 36. (2)

ἐνθυμέομαι, I. c. acc. δ * * * μάλιστα ἐνθυμείσθε (imper.) V 46 (codd. δεῖ ἐνθυμείσθαι: A pr. ἐνθυμείσθαι c. e littera post syll. ai scripta): ἐνθυμηθῆναι * * ἀμφοτέρα καὶ τῆς γνώμης * * καὶ οἷον τρόπον ἔρχονται VI 20 (R. τὴν γνώμην scribendum aut aliquid deesse putat, e.g. τὸ σκολιόν). 2. c. gen. τῶν λεγομένων ἀνάγκη ἐνθυμείσθαι V 6: τῆς * * * σωτηρίας * ἐνεθυμήθησαν Fr. 51. 3. c. ὅτι, ἐνθυμείσθε (imper.) ὅτι * * ἦν V 54. 4. abs. ἰκανά * ἦν ὑπομνήσαι καὶ ἐνθυμηθῆναι * * ἀμφοτέρα VI 46; ἡ δ' αἰτία * * καὶ ἐνθυμηθεῖσα ἔξει I 20. (7)

ἐνθύμιος, ὁ ἀποθανών * * ὑμῶν * ἐνθύμιος γενήσεται II γ 10; τοῖς καταλαμβάνουσι μείζον τὸ ἐνθύμιον γενήσεται III δ 9; τῷ ἀποθανόντι * * οὐδὲν ἐνθύμιον * * προσέθηκεν III α 2, ἐ. ὑπολείψεσθε III δ 9. (4)

ἐνιαντός, δι' ἐνιαυτοῦ Fr. 28. (1)

ἔνος, αἰρων (καί) τῇ ἔνῃ VI 21 (codd., vulg. ἔννη; τῇ ἔνῃ R.). (1)

ἔνοχος, I. c. gen. με * * * ἔνοχον εἶναι τοῦ φόνου VI 46. 2. c. dat. τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἔνοχος ἐστίν IV α 6, οὐδενὶ ἐ. τῶν κατηγορημένων IV δ 9, ἐ. τῷ τῶν κακούργων νόμῳ V 9, cf. 85, ἐ. * τῷ ἔργῳ VI 5; ἔνοχον τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις * * σε δεῖ IV β 3, ἐ. τῷ ἔργῳ V 87 = VI 4: ἔνοχοι * τῷ φόνῳ I 11, cf. 11, ἐ. τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις IV α 4; πᾶσιν οἷς ἐγκαλοῦσιν ἐνόχους * δεῖ IV β 7, ἐ. * τῷ φόνῳ V 68. 3. abs. ἔνοχος ἐστίν V 87, ἐ. εἰμ VI 17: τοὺς ἐνόχους ἀφίεντας IV α 1. (17)

ἐνταῦθα, I. de loco [ἐνταῦθ' I 11 vulg. pro ἂν ταῦτα], ἐ. * ἔνεμαν V 10, ἐ. * τεθνάναι V 29, οὐ * ἔδει — ἐ. * ἐπεβούλευεν V 62, ἵνα * ἐξῇν — ἐ. κτλ. VI 9, οὐ * ἐλάβανεν * * * ἐ. * * ποιέται VI 10. 2. de temp.

ἐπειδὴ * ἐγγίγνωσκεν * ἐνταῦθ' * * * ἐχρήτο V 33, ἐ. * ἀφῆκεν V 62, ἐξὸν * * * οὐδ' αὖ πω ἐ. ἀπεγράψαντο VI 44. (8)

ἐνταυθοί, αὐ * * * ἔδει — ἐ. * * ὠφέλησεν V 2 [ἐνταῦθα L. Dind.], οὐ * * * προαγορεύουσι — ἐ. πεποιήκασιν V 10 [ἐνταυθὶ Ald.]. (2)

ἐντεῦθεν, I. de temp. ἐπειδὴ * ἐτέθιτο * * ἐ. ἐβουλεύετο I 17. 2. de loco ἄρξομαι * ἐντεῦθεν VI 10. (2)

ἐντίθημι, I. act. τεθνεῶτα αὐτὸν * * * ἐνθεῖς εἰς τὸ πλοῖον V 39. II. pass. ἀνδρὸς τεθνεῶτος (ἐντιθεμένου) καὶ ἐκβαλλομένου V 28 [add. Bl., coll. 45], ἐ. (sc. αὐτοῦ) * εἰς τὸ πλοῖον V 45, cf. 45 (sic Bekk.: vulg. τιθεμένου). (4)

ἐντός, ἐ. οὐ πολλοῦ χρόνου V 69. (1)

ἐντυγχάνω, αἱ ἐντυγχάντες * αὐτοῖς II γ 2 [sic R.: vulg. αὐτῷ]; τῶν ἐντυγχόντων παισιν αὐτοῖς οὐδὲνα II δ 4 (ἐντυχόντων pr. A, Ald.: corr. St.). (2)

ἔξ, cf. ἐκ.

ἐξάγω, ἐξαγάγοι ἐμέ * * * ἐκ τοῦ πλοίου V 39 [ἐξαγάγοι Bait., Turc.: ἐξάγει N, A pr., ἐξάγοι A corr., vulg.]. (1)

ἐξαιρέω, μὴ οὖν ἐξέλῃται τοῦτο μηδεὶς, ὅτι * * ἀπέκτειναν V 46 (ἐξελεῖτα N, A pr.; corr. A sec.). (1)

ἐξαιτέω, θεράποντας ἐξαιτοῦσι (sc. αὐτοῖς) * * ἐκδιδόναι VI 27. (1)

ἐξαμαρτάνω, I. act. I. c. acc. τι * ἐξαμαρτεῖν V 6: αὐτῷ συνειδέναι μηδὲν ἐξημαρτηκότι VI 1. 2. abs. ἐξημαρτεν IV δ 5; ἔλασσόν ἐστι ἐξαμαρτεῖν V 91; ἔργον * * τοῦ ἐξαμαρτάνοντος III β 8: βλάβος τὸ μετανοεῖν καὶ γινώναι ἐξημαρτηκός V 91. II. pass. ἐμοί * * μηδὲν ἐξημαρτήσθαι V 8. (7)

ἐξαπατάω, I. act. I. c. acc. δικαστήριον * * ἐξαπατήσοντες VI 51, ἐφ' ὑμᾶς ἤκουσιν ἐ. (sc. ὑμᾶς) VI 51: δικαστήριον * ἐξαπατήσειαν VI 49. 2. abs. χρῆν τούς * ἐξαπατώντας ἀπολωλέναι V 91. II. pass. ᾗδε ὑπὸ τῆς μητρικᾶς

- ** ἐξαπατωμένη I 19: ὑμῖν τοῖς ἐξαπατηθεῖσι V 91. (6)
- ἐξαρκεῖ**, ἐξήρκει μοι **** χρῆσθαι I 10; ἐξαρκεῖτω μοι ** ἀποδείξει V 66. (2)
- ἐξαρνος**, διὰ τέλους ἐξαρνος ἦν V 51. (1)
- ἐξεγγυάω**, ἐχρῆν * αὐτοὺς ** τοῖς φίλοις ** ἐξεγγυῆσαι V 47. (1)
- ἐξελαύνω**, με βούλονται — ἐξελάσαι ἐκ τῆν γῆς ταύτης VI 7; ἐξελάσαντές με ἐκ τοῦ βουλευτηρίου VI 49. (2)
- ἐξελέγγω**, I. act. 1. c. acc. τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐξελέγχουσιν VI 47: τὸν ἀποκτείναντα εὐρὼν ἐξελέγξω (*subi.*) II β 2; ἐξῆν — ἐξελέγξαισι ἀνδρά * ἐχθρὸν τιμωρήσασθαι VI 9. 2. c. enunt. rel. ἔξεστι τῷ κατηγορῷ ἐξελέγξαι **** ὅ τι ἂν βούληται VI 14 [R., vulg. ἐλέγξαι]. 3. c. acc. et part. οἷός τε — ἐξελέγξαι ἀδικούντα τόνδε τὸν ἀνδρά VI 9 [sic N, Mr.: alii ἐλέγξαι]. II. pass. ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται (*i.e.* οἱ ἐπιβουλεύοντες) II α 10 (ἐξελέγχωνται A, B, N; ἐξελέγχοντο coni. R.); μάλιστ' ἂν ἐξελέγχωτο VI 19; ἐξελεγχόμενος * ὑπὸ * τῶν εἰκότων II α 9; ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἐξελεγχόμενος VI 31: ῥαδίως ἐξελεγχθήσοιτο ψευδόμενος VI 22. (10)
- ἐξεργάζομαι**, ταῦτα * ἐξεργάζοιτο V 92 [sic N, Mr.: rell. ἐργάζοιτο]: ἐξεργάσασθαι ᾧ * βούλονται V 94. (2)
- ἐξέρχομαι**, ἐξεῖναι ἐξελθεῖν V 13; φανῶ — ἐξελθὼν ποι II δ 8. (2)
- ἔξεστι**, 1. c. dat. et inf. μαρτυρεῖν ἔξεστι δούλῳ V 48, ὑμῖν ** ἐ. χρῆσθαι V 90, ἐ. τῷ κατηγορῷ ἐξελέγξαι VI 14, καταψεύσασθαι ἐ. τῷ βουλομένῳ VI 18; ἐξῆν * αὐτῷ * ἐστάναι III δ 7, ἐ. αὐτοῖς — τιμωρήσασθαι VI 9 [sic Ald.: codd. ἐξῆ], ἐ. αὐτοῖς πυνθάνεσθαι VI 26, παραδοῦναι ἐ. αὐτῷ VI 42; ἐξεῖναι (*sc.* ἐμοί) ἐξελθεῖν V 13 [del. Dobr.; ἐξῆν coni. R., Fr.; ἐξείη S.], ἐξεῖναι σοι λέγειν V 16; ἐξὸν * αὐτῷ — ἀπολέσαι V 61, ἐ. αὐτοῖς — ἀπογράφεσθαι VI 44, cf. 44, 46 (ἐξ ὧν A, B), ἐ. αὐτοῖς ἀπογράφασθαι VI 44: [τούτῳ **** ἐπηρεάζειν ἔξεσται V 16 vulg.; uncis incll. editt. recc.]. 2. c. inf. παραδοῦναι ** ἔξεστιν VI 42; ἐξείη — ἀναγκάζειν VI 25 (ἐξείημεν codd. praeter N, qui ἐξείη praebeet), ἐ. (*sc.* ἀναγκάζειν) VI 25 (ἐξείημεν codd. praeter N corr.). 3. c. subiecto ὁ * πόλει ἔξεστιν, **** ζημιῶσαι V 47. (19)
- ἐξετάζω**, ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξετασθῆναι δεῖ τὸ πρᾶγμα V 37. (1)
- ἐξευρίσκω**, I. act. ἐξεύρω ὅτῳ τρόπῳ * ἐστιν V 66; σεαυτῷ νόμους ἐξευρίων V 12 (εὐρίων N). II. pass. πῶς *** ἐξηυρέθη (*sc.* τὸ πλοῖον) V 28 [ἐξηυρέθη J.: codd. ἐξευ-]. (3)
- ἐξισώω**, ἐξισοῦν τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασιν ἤθελον τὸ πρᾶγμα IV β 1. (1)
- ἐξίστημι**, τῆς * οὐσίας ἤδη ἐκστησόμενος II β 9. (1)
- ἐξουσία**, αὐτῷ ἐξουσία ἦν * εἰδέναί I 6. (1)
- ἔξω**, c. gen. ἐ. τῶν ὄρων — ἐξενεχθέν III β 4, eis τὰ ἐ. τῶν κινδύνων V 81, ἐ. αἰτίας καταστήσω VI 15. (3)
- ἐξώλεια**, ἐξώλειαν σαυτῷ ***** ἐπαρώμενον V 11 (ἐξώλιαν N, pr. A). (1)
- ἔοικα**, οὐδὲν * πικρότερον ** ἔοικεν εἶναι II β 4 (R. ἔδοξεν), ὡς ἐ. V 60. (2)
- ἐπαγγελία** Fr. 29.
- ἐπαγγέλλω**, ἐπαγγέλλεσθαι Fr. 29: [I 11 codd. praeter N ἐπηγγέληθαι pro ἀπ-]
- ἐπαινέω**, τὸν * νόμον ** ἐπαινεῖν δεῖ III δ 8: τοὺς * νόμους — ἐπαινέσειαν κάλλιστα νόμων κεῖσθαι καὶ δσιώτατα VI 2 (sic N, R., Bk.; ἐπαινέσαιεν Turr.: alii ἐπαινέσειεν). (2)
- ἐπαίρω**, ἧ * ἀπειρία τῆς μέθης ἐπαίρει ** χαρίζεσθαι (*i.e.* τοὺς νεωτέρους) IV γ 2: ὁ * φόβος ***** ἐπιχειρεῖν ἐπῆρε II α 7. (2)
- ἐπαιτιάομαι**, ᾧ ἐπαιτιῶμαι τὴν γυναῖκα I 10. (1)
- ἐπαράομαι**, ἐξώλειαν σαυτῷ ***** ἐπαρώμενον V 11. (1)

ἐπεὶ, I. temporalis, c. ind. impf. VI 12 [vulg., R. ἐπειδή]. II. causalis.

1. c. sent. non pendente = *nam* ἐπεὶ τοι γε καὶ δεινόν (sc. ἐστι), ὧ ἄνδρες VI 9, ἐπεὶ τοι οὕτως ἔχει, ὧ ἄνδρες VI 14. 2. c. sent. pendente. a. c. ind. impf. V 50, 63, VI 27. b. c. ind. aor. IV δ 1, V 77. c. c. opt. et ἄν V 8. (9)

ἐπείγω, τῶν ἐπειγομένων * τὰ πράγματα V 94. (1)

ἐπειδάν, c. subj. ἔ. * ἀπογραφῇ VI 36. (1)

ἐπειδή, semper c. ind. 1. c. impf. I 17, V 23, 24, 25, 29 (*bis*), 33, 37, 55, VI 21, [VI 12 vulg. ἐπειδή δέ pro ἐπεὶ δέ]. 2. c. aor. I 15, 20, V 22, 23, 29, 40, 41, 56, 76, VI 11, 38, 40, 42 [εἰ δὲ W.], 44, Fr. 7, 67. 3. c. plpf. I 17, 18. 4. ἐπειδὴ τάχιστα c. aor. ind. I 11. 5. ἐπειδὴ περ c. aor. ind. VI 12. (30)

ἐπείδον, ἐπείδον * τὴν ἐαυτῶν πατρίδα ἀνάστατον γενομένην V 79; ἀθρόντην προσκαταγνωσθέντα * ἐπίδω αὐτόν III γ 4. (2)

ἐπειτα, temporalis = *deinde*, semper initio sententiae suae. 1. in sentt. non pendentibus. a. ἐπειτα V 12, 45, 54, 68. b. ἐπειτα δέ V 11, 16, 42, 51, 54, 62, 92. c. c. praeced. πρῶτον μὲν, ἔπειτα V 10, VI 8, 11. 2. in enuntt. pendentibus. a. constr. c. inf. a. ἐπειτα V 14 = VI 2, VI 19; β. c. praeced. πρῶτον μὲν V 18. b. constr. gen. nom. c. praeced. μάλιστα μὲν VI 3. (19)

ἐπέξειμι, 1. c. acc. ἐπέξιοιμι * τὸν φονέα I 11. 2. c. obi. subaudiendo vel acc. vel dat. ἐπέξειμι I 1; ἐπεξιώναι II α 7; ἐπεξιόντος VI 36; ἐπεξιόντι I 1, τῷ * ἔ. I 2. (6)

ἐπείρχομαι, 1. c. acc. τὸ * μίasma ἐπεέρχομεθα IV γ 6; οἱ ἐπεερχόμενοι τὸν φόνον II α 2: τοῦτο ἔχρην * * * * * προθυμηθῆναι * * * * * ἐπεξελεῖν I 6. 2. c.

dat. ἐπεξελεῖν τοῖς * φονεῦσι I 1, ἔ. τῷ πράγματι VI 49. 3. c. κατὰ et gen. καθ' ἑνὸς αὐτῶν οἷός τε * ἐπεξελεῖν VI 37. 4. abs. ἐπεξέρχομαι λέγων ἵνα κτλ. I 24; ἔξεστι — τῷ δεσπότη * * ἐπεξελεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου V 48, οἷός τ' ἦ ἔ. VI 36. (9)

ἐπερωτάω, ἃ * ἐπερωτῶν λέγοιεν I 10 [sic J.: ἐπερωτῶ μὴ codd.; ἐπερωτῶμι R.]. (1)

ἐπέχω, ἐν * * τῷ ἐπισχεῖν V 73. (1)

ἐπηρέάζω, τοῖς ἐπηρεάζουσιν αἰσχύνην VI 8; [εἰς ἡμᾶς ἐπηρεάζειν V 16 vulg.; uncis incll. editt. recc.]. (1)

ἐπί, A. De significatione. I. c. gen.

1. de loco, c. verb. quiescendi. a. = *super*, in, ἐπὶ ξενίας (sc. γῆς) πτωχεύσω II β 9, ἐπὶ τοῦ τράχου λεγομένοις V 42, ἐπ' ἄκτης (sc. γεγωνεῖν) V 44, ἐστῶς * ἐπὶ τοῦ βήματος VI 40. b. = *coram*, ἐπὶ μαρτύρων * * πρᾶσσεται II γ 8 [ἐπὶ Ald.: codd. ὑπό], ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέκτειναν V 47. 2. de temp. ἐφ' ἐαυτοῦ VI 42, ἐπὶ τοῦτου τοῦ βασιλέως VI 44, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως VI 45 [9].

II. c. dat. 1. de loco in quo aliquid fit = *in*, [III β 3 codd. ἐπὶ τῷ γυμνασίῳ quod Bk. in ἐν mut.]. 2. de statu in quo aliquis vel aliquid est, ληφθεῖσαν * * * ἐπ' αὐτοφώρῳ I 3, cf. 9, V 48. 3. finalis, ἐπὶ θανάτῳ * διδόναι ἄλλ' ἐπὶ φίλτροις I 9 (*bis*), ἐπὶ θανάτῳ βουλευθέντα VI 18, ψεύδετο * * ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐαυτοῦ V 37. 4. de eo cuius causa agitur, ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθαρῆναι II β 5, cf. 6, II δ 5. 5. de pers. contra quam aliquid fit, παρασκευῇ γεγένηται ἐπ' ἐμοὶ κάκειν V 79, μηχανῶνται ἐπ' ἐμοὶ VI 9, cf. 36, cf. ἐπὶ Λυσιστράτῳ VI 36, χρήματα λαμβάνοιεν ἐπ' ἐμοὶ VI 48, cf. 49, [V 91 codd. ἀμαρτεῖν ἐπὶ τῷ: α. τι, τὸ Mr.]. 6. de conditionibus in quibus aliquid fit, ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς

ἀεουσίοις παθήσας I 27, ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μαρτυρίαις βασανίζονται II γ 4, ἐπὶ τε γὰρ τῇ τούτου διαφθορᾷ διάξω ἐπὶ τε τῇ ἑμαυτοῦ ἀπειδίᾳ ἵδω ἐτι κατορυθήσομαι III β 10 (his). 7. de rebus in quibus aliquid fit, ὠφελεῖσθαι * ἐφ' οἷς κατηγορεῖτε II β 13, διαφέροντά ἐστιν ἢ * ἐπὶ τοῖς ἄλλοις V 88, cf. VI 6, [V 91 ἐπὶ τῷ δικάζειν vulg.: om. Bl.]. 8. de eo cuius in potestate aliquid est, ἐπὶ τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις εἶναι μᾶλλον ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ V 3 (his), ἐπὶ τῇ τύχῃ V 6, ἐπὶ τούτοις ἦν παύσασθαι V 31, ἐφ' οἷς * τὸ * μέρος V 32, ἐπ' ἐμοὶ V 52, ἐπ' ἐκείνῳ V 76 [30]. III. c. acc. 1. c. verb. movendi. a. de rebus, ad, in, ἐπὶ πορνείου * κατασθῆσαι I 14, ἐπὶ τε τὰς αὐτὰς τραπέζας ἴοντα II α 10, ἐπ' ἄλλον λόγον ὁρμῆσαι III δ 5, ἐπὶ τὸν τρόχον ἀναβῆναι V 40, cf. 40, ἦλθεν ἐπὶ τοῦτον (sc. ἀγῶνα) V 61 (sic N, pr. A: tell. ἐπὶ τοῦτο), εἰμι * * ἐπὶ τὸν τῶν κατηγορῶν λόγον V 62, ἔρχονται ἐπὶ τὰ πράγματα VI 20, ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ δίκαιον VI 24. b. de pers. ἐπὶ τὸν παῖδα ἐξενεχθέν III β 4, ἐπὶ τὸν ἱατρὸν ἐλθεῖν IV δ 3, ἵεναι * * * ἐπὶ τοὺς παραγενομένους VI 23, ἐφ' ὑμῶν ἡκόντων VI 51 [del. Gebr.]. 2. c. aliis vv. νομοθέτης ἐπὶ τὰ πονηρότερα V 15, πολλῶ (ἐπὶ) πλέον γυγώνειν (V 44) [sic Schoem.: codd., vulg. omis. ἐπὶ], ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν VI 18 [16]. (55)

B. De positione. 1. saepissime praecedit praep. ἐπὶ nomini aut adiectivo vel articulo. 2. sequentibus locis interponitur inter ἐπὶ et nom. vel art.: τε, II α 10, III β 10: τοῦτο, VI 24, τοῦτον, VI 44: τε γὰρ III β 10.

C. De elisione. 1. scribitur ἐπ', I 3, 9, III δ 5, V 3, 37, 44, 48, 52,

76, 79, VI 9, 36, 48, 49. 2. ἐφ' scribitur II β 13, V 32, VI 42, 51.

ἐπιβουλεύω, I. act. 1. c. acc. cogn. τὴν ἀσφάλειαν ὧν (c. attr. pron.) ἐπιβουλεύουσιν II α 2; ἐπεβούλευεν (sc. ἐκεῖνο) ἐν ᾧ κτλ. V 62; [IV β 7 ἐπιβουλεύοντες codd. pro ἐπικαλοῦντες]; θάνατον ἐπιβουλεύοντες IV β 7: τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα IV β 5 (ἐβούλευσα N); τὸν * θάνατον * * ἐπεβούλευσεν IV δ 5. 2. c. dat. τινα ἔγνω ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ II β 3; τοῦτους * ἐπιβουλεύοντάς μοι * * ἐπιδείξω II δ 3: ἐπεβούλευσεν αὐτῷ II γ 7 (ἐπεβούλευεν pr. A); ἐπεβούλευσαν αὐτῷ II γ 3. 3. c. acc. et dat. ἐπεβούλευσά τι αὐτῷ IV β 5 [K., coll. IV δ 5, II γ 3: codd. ἐπιβουλεύσαιμι]. 4. abs. ἐμὲ * * * γνώσασθε * ἐπιβουλεύοντα II β 12; οἱ ἐπιβουλεύοντες I 28, cf. II α 10; τοὺς ἐπιβουλεύοντας II γ 11: εἰκότως * ἐπεβούλευσεν II α 6; ὁ ἐπιβουλεύσας IV δ 4 (his); τὸν ἐπιβουλεύσαντα II γ 5, cf. IV β 5 (ἐπιβουλεύοντα pr. A). II. pass. 1. ὁδῶσα * τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπιβουλεύεται II α 1; τὴν πρόνοιαν ἐκ πολλοῦ φανεράν εἶναι ἐπιβουλενομένην V 57; οἱ * ἐπιβουλενομένοι I 29; τὰ ἐκ πολλοῦ κατεφεισμένα καὶ ἐπεβουλευμένα (acc.) V 19. 2. c. acc. ὅτι * * ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτοῦ IV β 5, τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα καὶ ἐ. IV β 5. (25)

ἐπιβουλῇ, ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ προβουλῆς I 3, cf. II α 5, V 25, τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐ. II β 8, κατ' ἡγόρος * * τῆς τούτων ἐ. V 35, τῆς * ἐ. * κοινῶν * * τοῦ θανάτου V 68. (6)

ἐπιγίγνομαι, τὰ ἐναντία ἐπιγυγνόμενα διήγησιν II β 1 [sic J.: codd. ἐπιγενόμενα]. (1)

ἐπιδείκνυμι, I. act. 1. c. acc. et part. ἐπέδειξα * * * ἀδικούντας (sc. αὐτοὺς) II β 13 (sic N et J.: tell. ἀπέδειξα); ἐπέδειξεν ἀδικούντα ἐκεῖνον V 61;

ἐμαντόν * ἀπολύμενον ἐπιδείξω (subi.)
 II δ 3, [I 3 codd. ἐπιδείξω praeter
 N, qui praebet ἀποδείξω]; ἀπολογη-
 θέντα * ἐπιδείξαι αὐτόν IV γ 1, [IV
 β 7 codd. N, A ἀποδείξαι; rell. ἐπι-
 δείξαι]. 2. c. acc. et adi. ἐμαντόν
 ἀναίτιον ἐπιδείξαι V 19. 3. c. acc.
 et οτι, <τόν> χρόνον ἐπέδειξεν οτι *
 ἐγχωροῖ VI 38 (codd. praeter N
 ἀπέδειξε). II. pass. αὐθέντης ἐκ τῶν
 λεγομένων ἐπιδέκνυται III δ 9: ὡς
 *** κατηγοροῦμαι ἐπιδέδεικται IV
 β 7. (8)
 ἐπιδημέω, ἅμα ἐγὼ ἔτι ἐπεδήμουν V 25;
 οὔτοι παρόντες καὶ ἐπιδημοῦντες VI
 46. (2)
 ἐπίδοξος, ἐπίδοξος ἡ δυσπραγία μεταβάλ-
 λειν * ἐστί II δ 9; ἐπίδοξον ὄντα
 πάσχειν II α 5. (2)
 ἐπιεικῶς, comp. ἐπιεικέστερον ἢ δικαιοτέρον
 παρήσω II β 13. (1)
 ἐπιίσις, ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως II γ 7;
 συνεπιβάνας τῷ τούτων ἐπιίσει II
 β 13. (2)
 ἐπιθυμία, ἡ * ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνή-
 μονα * καθίστη αὐτόν II α 7; κατω-
 κίσθησαν * ἀνάγκη, οὐκ ἐπιθυμία τῆς
 νήσου Fr. 49. (2)
 ἐπικαλέω, I. act. 1. c. acc. et inf. ἐκόντα
 *** ἐπικαλῶ ἀποκτείνει III α 1.
 2. c. dat. et acc. μοι *** φόνον ἐπικα-
 λούντες IV β 7 (sic K.: codd. ἐπι-
 βουλεύοντες). II. med. οἰκέτας ***
 ἐπικαλοῦνται μάρτυρας I 30. III. pass.
 τὸ * μειράκιον * ἐπικαλεῖται III β 5,
 τὸν * φεύγοντα * * * ἐλεγχθέντα ᾧ ε.
 IV δ 9; ὑπὸ * τοῦ διώκοντος * ἐπικαλου-
 μένος ὡς * ἀπέκτεινεν III β 9; τῶν
 ἐπικαλουμένων τι * * * δέδρακεν III
 δ 5. (7)
 [ἐπικατορυχθήσομαι, III β 10 pro ἔτι
 κατ-.]
 ἐπικίμαι, τῷ * ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα
 ἐπιτίμια ἐπικείται IV δ 7. (1)
 ἐπιλείπω, οὗτος (i.e. νόμος) * * * ἐμοὶ μόνω
 ἐπέλιπε μὴ ὠφελῆσαι V 17 (coni.

R.: ἐπέλιπε pr. N, ὑπέλιπε pr.
 A). (1)
 ἐπίλοιπος, ἐν τῷ ἐπiloίπῳ βίβη Fr. 67. (1)
 ἐπιμέλεια, δι' ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἡ ἀτυχία
 γίγνεται III γ 8. (1)
 ἐπιμελόμαι, ἀσχολία ἦν παρεῖναι καὶ ἐπι-
 μελεῖσθαι VI 12, κατέστησα * ε. VI 12,
 ἤξιλον αὐτόν * ἄριστα ε. VI 12, ἐψη-
 φίσαντο * * ε. τῆς φυλῆς ἐκάστοτε
 VI 13. (4)
 ἐπιμελής, οὐδενὶ * ἐπιμελὲς ἦν σκοπεῖν
 ταῦτα II δ 6. (1)
 ἐπιμελητής, οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων
 * * χρώνται V 17. (1)
 ἐπινεύω, ὑπὸ * τῶν κυρίων ἀναγιγνωσκό-
 μενον ἐπινεύσαι ἦν εἰκόν II β 7. (1)
 ἐπινοέω, πάντα ὀρθῶς ὡς ἐπενόει δρών III
 β 7: ἀμαρτάνοντες ὧν ἂν ἐπινοήσωσί
 τι δρᾶσαι III β 6; μήτε ἀκοντίσας
 μήτε ἐπινοήσας III δ 4 (N, A corr.,
 Bk.: A pr. ὑπονοήσας; vulg. ποτή-
 σας); τὸν δὲ * * * ἐπινοήσαντα
 ἀκοντίσαι III γ 5. (4)
 ἐπίορκος, superl. τοὺς κατηγοροῦς * ἐπι-
 ορκοτάτους ὄντας καὶ ἀσεβεστάτους
 ἀνθρώπων VI 33, cf. 48. (2)
 [ἐπιπροστίθῃμι, codd. VI 17 pro ἔτι
 προσ-.]
 ἐπισκῆπτω, I. act. 1. c. inf. ὑπέρ *
 ἐμαντοῦ ἐπισκῆτῳ αἰδεῖσθαι II δ 11;
 ἀντὶ τοῦ παθόντος ἐπισκῆπτομεν ὑμῖν
 — καταστήσαι IV γ 7; ἐπισκῆ-
 πτοῦσι τιμωρήσαι I 29; ἐπισκῆψαν-
 τος τοῦ πατρὸς ἐπεξελεῖν I 1. 2. c.
 acc. et dat. ᾧ κάμοι * * ὁ πατήρ, —
 ἐπέσκηπτεν I 30; ὁσιώτερον ὑμῖν
 ἐπισκῆπτομεν IV δ 10. II. med.
 ἐπεσκήσατο Fr. 4. (6)
 ἐπίσκοπος, Fr. 23; cf. Fr. 30.
 ἐπίσταμαι, 1. c. acc. ἐτιμήθη * ὦν (c.
 attr. pron.) ὑμεῖς ἐπίστασθε VI 38;
 τὰ * πράγματα ταῦτα πάντα ἀκριβῶς
 ἐπίστανται VI 14; ᾧ μὴ σαφῶς ἦδη
 ἀκόη δὲ ἡπιστάμην V 74; τοὺς *
 λόγους — καὶ τὰ πραχθέντα καὶ τὰ
 γενόμενα πάντα ἡπίσταντο VI 22; ὁ

- οἱμαὶ ὑμᾶς ἐπίστασθαι V 11; ἐμοῦ τοῦ • ἐπίσταμένου τὰ πράγματα VI 36; οὗτοι • ἐπιστάμενοι • τοὺς νόμους ἅπαντας VI 45. 2. c. δτι, ἐπίστασθε • • • δτι — εἰσι VI 25; ἡγοῦμαι — ἐπίστασθαι ἅπαντας δτι • • προσήκει VI 33. 3. c. acc. et δτι, ἐπίσταμαι • • τὰδε • • • δτι — ἐχρῶντο V 84, cf. VI 28, ἐ. τὴν • γνώμην, δτι • ἂν καταψηφίσαισθε VI 10 (vulg. καταψηφίσθησθε); τὸ • συμφέρον • • ἡπίστατο, δτι • παύσονται V 50; οἱμαὶ • ὑμᾶς ἐπίστασθαι τοῦτο, δτι — εἰσὶν V 32, οἱμαὶ • ὑμᾶς ἐ. δτι — συναπώλεσαν V 82. 4. c. part. ἀκοῇ ἐπίσταμαι γερονός V 67. (16)
- ἐπιστέλλω**, ἐμοὶ • • • ταῦτα ἐδήλωσε καὶ ἐπέστειλεν I 30. (1)
- ἐπιτήδειος**, I. ἐγὼ • ἡ τῷ σώματι ἐπιτήδειος διακινδυνεύειν V 63. II. superl. διδασκαλεῖον (ἡ) ἦν ἐπιτηδείατορον τῆς ἐμῆς οἰκίας VI 11: ὥσπερ • ἡδιστα καὶ ἐπιτηδείατα ἀμφοτέροις ἐγγίγνεται VI 11. (3)
- ἐπιτήδευμα**, τῶν ἐπιτηδευμάτων εἴνεκα • • • ἀξιοῦσθαι III β 10. (1)
- ἐπιτηδεύω**, πλείους • τοὺς τὴν εὐσέβειαν ἐπιτηδεύοντας II γ 11, πρέπει χρηστὰ ἐ. αὐτοὺς • ἀξιοῦσθαι III γ 9. (2)
- ἐπιτιθήμι**, I. act. 1. c. acc. λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιτίθεσαν I 18. 2. c. acc. et dat. ταῦτοις • • ὁ θεὸς ἐπιθεῖη τὴν δίκην IV β 8; ἀξίαν δίκην • • τῷ εἰργασμένῳ ἐπιθέντες IV α 5. II. med. ἐπέθετο αὐτῷ II γ 6 [sic Dobr., Turr.: codd., vulg. ἐπέθετο], II γ 7 [sic Mr., S.: codd., vulg. ἡγεῖτο]; ἐπιθέσθαι • τίνα • εἰκὼς ἐστὶν II α 5. (6)
- ἐπιτιμητής**, βασανίζεται καὶ ἐπιτιμηταὶ τῶν σφίσιν αὐτοῖς συμφερόντων V 32 [ἐπιμεληταὶ con. Hug.]. (1)
- ἐπιτίμιον**, τῷ • ἀμνομένῳ οὐδεμῶ οὐδὲν ἐπιτίμιον γέγραπται IV δ 7: τῷ • • ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα ἐπιτίμια ἐπικείται IV δ 7; ἔνοχοι τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτίμοις IV α 4, cf. 6, IV β 3. (5)
- ἐπιτρέπω**, I. act. ἐπετρέψαμεν IV γ 5 (ἐπιτρέψαμεν N pr.); ὑμῖν • • • • ἐπιτρέψαιμι • • • • διαψηφίσασθαι V 8; διὰ • τὰς • πληγὰς ἐπιτρεφάντων ἡμῶν αὐτῷ IV γ 5. II. pass. συμβουλευσάντων ἐπιτρεφθῆναι IV γ 5, βιασάμενος ὑμᾶς ἐ. ἱατρῷ IV δ 3; μοχθηρῷ ἱατρῷ ἐπιτρεφθεὶς IV β 4. (6)
- ἐπίτροπος**, ἐδοκιμάσθης ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων Fr. 67. (1)
- ἐπιτυγχάνω**, ὑπο τῶν ἐπιτυχόντων ἐπιβουλεύεται II α 1. (1)
- ἐπιφέρω**, I. act. ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον V 38; ἐμοὶ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν V 55. II. pass. φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν II α 7. (3)
- ἐπιχειρέω**, πρότερον ἐπιχειροῦσιν ἡ κτλ. II α 2; θερμότερον ἐπιχειρεῖν ἐπῆρε II α 7. (2)
- ἐπιχειρητέον**, τοῦτο ἐπιχειρητέον (sc. ἐστί) II β 4. (1)
- ἐπίχειρον**, ἔχει τὰ ἐπίχειρα ὧν ἀξία ἦν I 20. (1)
- ἐπιψηφίζω**, ἐπιψηφίζων καὶ λέγων γνώμας VI 45. (1)
- ἐπτά**, ἐ. μνῶν V 63; ἐ. • μνᾶς V 63. (2)
- ἐρανίζω**, πολλοῖς • ἐρανίζοντα (i.e. ἐμέ) II β 12 [πολλοῖς Salm., Mr., Turr.: codd., tell. πολλοῖς]. (1)
- ἐρανιον**, ἐρανιον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας II β 9. (1)
- ἐργάζομαι**, I. med. 1. c. acc. [ἐργάζεται V 92 pro ἐξεργάζοιτο codd. praeter N]; ἀνήκεστον ἔργον ἐργάζεσθαι V 91, δεινὰ καὶ σχέτλια ἐ. VI 49 (vulg. ἐργάσασθαι): τοῦτο εἰργάσατο V 57; ἐργάσασθαι (sc. ἔργον) II β 3, τοῦτο ἐ. V 58; χειρὶ ἐργασάμενος (sc. τὸ ἀποκτείναι) VI 16 (sic Dobr., coll. Andoc. I 94: codd., tell. ἀράμενος); ἐργασάμενον (i.e. ἐμέ) τὸ ἔργον II β 3, αὐτόν (sc. ἐμέ) ἐ. (sc. τὸ ἔργον) II β 3; εἰργασμαι (sc. τὸ ἔργον) V 65; ὁμοία οἷς (c. att. pron.) εἰργασται

IV γ 1; με εἰργάσθαι τὸ ἔργον V 36, 49, με * εἰ. οὐδέν V 41, ταῦτα *** εἰ. V 75, δεινὰ καὶ σχέτλια εἰ. VI 43; κακὰ πολλὰ εἰργασμένος V 11, πολλὰ ἀγαθὰ εἰ. V 11, ἔργον εἰ. τοιοῦτον VI 5; τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ V 87, μηδέν * ἀνάσιν εἰ. V 93 (codd. εἰργασμένον). 2. abs. τὴν * οὐσίαν *** ἐργαζόμενον κεκτημένον (sc. ἐμέ) II β 12; τοὺς ἐργασαμένους ἡγγεῖλαν II γ 2; ὁ εἰργασμένος V 53; τῷ εἰργασμένῳ ἐπιθέτες IV α 5 (vulg. ante R. εἰργασμένων), ἐμοὶ * τῷ μὴ εἰ. V 65, τῷ * μὴ εἰ. V 65; τῶν εἰργασμένων τινὰ V 64. II. pass. τί μοι τοιοῦτον ἐργαστο V 52. Cf. etiam ἐξ-, κατ-, περι-, προ-. (29)

ἐργάσιμος, τὰ * χρῆσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς (i.e. νήσου) Fr. 50. (1)
ἐργον, τὸ * ἔργον * ἡμέτερον III β 8, αὐτὸ τὸ ἔ. σημαίνει IV γ 3, τὸ * ἔ. τῆς γνώμης (sc. ἀμαρτήρια) V 5, τούτων * ἔ. τοῦτο V 94 (A ἔργω); ἔκ * αὐτοῦ τοῦ ἔργου II β 3, πεπραγμένου * τοῦ ἔ. μάρτυρας V 43, αἵτιοι τοῦ ἔ. V 64; παραγενέσθαι τῷ ἔργῳ II β 8, οὐκ ἐκ τῶν εἰκότων ἀλλ' ἔ. δηλώσω II δ 8, ἔ. καὶ οὐ λόγῳ III γ 1, 3, ἔ. (ῥήματι ορρησιτο) ἀμαρτύνοντα V 5, ἔ. (v. locum praececedentem) ὁρθῶς πράξαντα V 5, cf. 75, ἔ. τὴν εἵνοιαν ἐδείκνυε V 76, ἔνοχον τῷ ἔ. V 87 = VI 4, cf. 5, ἔ. ἀπεδίκασαν VI 47; ἐργασάμενον τὸ ἔργον II β 3, cf. V 36, 49, καταμαρτυρήσας μοι τοῦργον II β 8 [sic Bl.; codd., tell. ταυτὸν], τὸ * ἔ. * πρᾶσσειν II γ 5, ὁμολογῶν τὸ ἔ. *** γενέσθαι III δ 3, τὸ ἔ. * φανερώτερον καταστήσαι III δ 5, τοῦτο τὸ ἔ. — ποιῆσαι V 62, τοιοῦτον ἔ. εἰργασμένῳ V 87, cf. VI 5, ἀνῆκστον ἔ. ἐργάζεσθαι V 91; ἀνοσίων ἔργων τιμωροὶ III γ 3, ἡ πρᾶξις τῶν ἔ. III δ 9, ἐκ τῶν αὐτοῦ ἔ. IV δ 8, τῶν * ἔ. * δικάσται V 47, ἐξ αὐτῶν τῶν ἔ. VI 31, 41, ὁμοίους ἔ. τρῶπους Fr. 67; ἐπ' αὐτοῖς

τοῖς ἔργοις V 3, τοῖς ἔ. τοὺς λόγους ἐλέγχουσιν V 84, cf. VI 47; ἔργα φανερά ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβέας πεισθέντας III γ 3, τοῖς λόγοις τὰ ἔ. * ἀπιστὰ καθιστάναι V 84, cf. VI 47, ἀποφαίνω — τοῖς μάρτυσι τὰ ἔ. (sc. ὁμολογοῦντα) VI 31. (44)

ἐρευνάω, ἡρεύνων (i.e. τὸ πλοῖον) V 29. (1)
Ἐρεχθίδης, τὸν μὲν Ἐρεχθίδος VI 13 [sic Bl.: codd. Ἐρεχθίδος]; [τουτέστι τῇ Ἐρεχθίδι VI 11] [ut scholium suspicatus est R.]. (1)

ἐρημία, ἐν ἐρημίᾳ II α 4. (1)
ἐρημος, ἐρήμην αὐτὴν (i.e. γραφὴν) ἔσεσθαι II α 7, ἔ. ὀφλεῖν εἶναι τὴν δίκην V 13 [εἶναι add. Bl.]. (2)

ἔρμα Fr. 18.

Ἐρμαί, Ἐρμῶν στόβα Fr. 38.

ἐρμηνεύω, ὅπως χρῆ ὑμῖν ἐρμηνεύσαι ταῦτα III β 1. (1)

ἐρχομαι, 1. c. ἐπὶ et acc. α. de rebus ἐρχονται ἐπὶ τὰ πράγματα VI 20: ἦλθεν ἐπὶ τούτων V 61 (N et pr. A, sc. τὸν ἀγῶνα: cett. τοῦτο); ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ δίκαιον VI 24. β. de pers. ἐπὶ τὸν λατρὸν ἐλθεῖν IV δ 3. 2. c. εἰς et acc. εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον (sc. ἐγώ) II β 9, ἦ. εἰς τὴν πόλιν V 93; εἰς ἀνοσίους αἰτίας ἦλθεν III β 3, ἦλθε * εἰς τὰς εὐθύνας VI 43; τὸ * πάθος εἰς τὸν δρᾶσαντα ἐλθόν (nom.) III β 8. 3. c. πρὸς et acc. πρὸς τίνas * ἔλθη I 4 (sic N, Mr.: tell. ἔλθοι); πρὸς ἐμέ ἐλθόντες I 11. 4. c. ὑπὸ et acc. [III γ 10 ἐλθεῖν codd. praeter N pro ὑπελθεῖν]. 5. c. ποῖ, ποῖ * ἐλθόντα δεῖ * * * ἀπολελίσθαι VI 32. 6. abs. ἦλθεν I 15; ἔλθοιμε V 34; ἔλθοι Fr. 57; ἔλθοιεν VI 51; ἐλθεῖν V 13. Cf. etiam ἀπ', εἰς-, ἐξ-, ἐπεξ-, μετ-, παρ-, ὑπ'. (17)

ἐρῶ, I. act. 1. c. acc. τι ψευδὸς εἰρηκα III δ 2; εἰρηκα περὶ ἐμοῦ φλαυρὸν οὐδέν V 49. 2. c. acc. et ὡς, τοῦτο * ἐρεῖ, ὡς * οἶδεν I 6. 3. c. orat. recta ἐρεῖ δέ „ἀλλ' κτλ. IV β 3,

4. abs. σαφέστερον * ἔμελλεν ἐρεῖν V 53 (εὔρεῖν N). II. pass. ἀφέζεται ὦν (c. attr. pron. e nomi.; aut fortasse subaudiendus est infin. verbi ἀφέζεται) ἐλρηται ἐν τῷ νόμῳ VI 4; ἀληθεῖα μᾶλλον ἢ δεινότητι (εὖ) εἰρησθαι V 5; ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἀποδεδειγμένων VI 33; λόγοις * * * * ὡς ἀληθέσιν εἰρημένους V 42 (sic N: alii οῦσι); λόγους ὡς ἀληθεῖς εἰρημένους V 41; τὰ ὀρθῶς εἰρημένα * ἀδिका εἶναι III δ 2. Cf. etiam προ-. (11)

ἑρωτάω, I. c. acc. τούτους ἑρωτᾶν καὶ ἐλέγχειν VI 23; τινὰ ἑρωτῶντων (imperf.) V 64; αὐτῷ ἑρωτῶντι (sc. τούτους) * δοκοῦν VI 23. 2. c. acc. et enunt. rel. τινὰ ἔροιτο δ τι * τύχοι εἰδώς V 65. 3. c. acc. et ei, ἡρώτα * αὐτὴν εἰ ἐθέλῃσιν I 16 (sic N: A ἐθέλῃσει; vulg. ἐθέλοι). Cf. etiam ἐπ-. (5)

ἐστιᾶω, I. act. ἐστιᾶσαι ἐκείνον I 16. II. pass. παρὰ * ἀνδρὶ φίλῳ * ἐστιᾶτο I 26. (2)

ἐσχάτος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης V 40; τὸν ἐσχάτον κίνδυνον II α 4; τοὺς ἐσχάτους κινδύνους V 82; εἰς τὰ ἐσχάτα κατὰ II β 9. (4)

[**ἐταίριζεν**, II δ 9 codd. pro νεωτερίζειν.]

ἐταῖρος, παρ' ἀνδρὶ ἐταίρῳ αὐτοῦ I 18. (1)

ἕτερος, I. c. art. 1. c. nom. ὁ ἕτερος ἄνθρωπος V 42; εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον V 22, 23; Φιλῖνος καὶ οἱ ἕτεροι VI 36. 2. sine subst. ὥσπερ τὸν ἕτερον πείσαι V 50. 3. c. praecedente ὁ μὲν, τὸ μὲν — τὸ δὲ ἕτερον καὶ ἀσέβημα V 91; τὸν μὲν — τὸν δ' ἕτερον VI 13 [nomen aut excidit aut latet in ἕτερον Turr.]. II. sine art. 1. c. nom. ἐτέρας πῶλεως πολίτης V 78; γένοιντο ἕτεροι πονηρότεροι σύμβουλοι V 71, οἱ δικασταὶ καὶ ἔ. ιδιώται πολλοὶ * παρήσαν VI 24; ἐτέρων πραγμάτων αἰτίας V 67; ἐτέραις ἀνάγκαις (sc. ἀναγκάζειν) VI 25. 2. sine nom. χαρίζομενος ἐτέρῳ V 57; ἐτέρους

ιδῶν * * * ποιῶντας II β 6 [ἕτερον K., coll. II γ 2], ἔ. ὁρῶ τοὺς μὲν * * * ἰόντας V 78, ἔ. ἀπολομένους (sc. συναπώλεσαν) V 82, ἔ. * τῶν ὑπειθύνων ἔσειε VI 43. 3. c. οὐδεῖς, οὗτος * καὶ οὐδεὶς ἕτερος II γ 8. 4. c. tis, ἕτερον * τινὰ * ἀγάγῳ VI 15; ἕτερόν τι τοιοῦτον κακουργούντες II γ 2; παρειχθῆμιν, ἐτέρους * τινας VI 29. 5. c. ἡ, ἐτέρου τινὸς ἕνεκα μᾶλλον ἢ * τοῦ πράγματος VI 10; οὐδὲν ἕτερον * δεῖται ἡ — ἐκτρέψαι II γ 9. (23)

ἐτέρωθι, ἔ. πανταχοῦ VI 39 (ἐτέροθι A, M, Ald.). (1)

ἔτι, I. de tempore. 1. c. adi. ἄπειρος δικῶν ἔ. I 1°; ἐμοὶ νέψ ἔ. ὄντι I 30, ἐμπνοῦς * ἔ. ἀρθείς II α 9, ἔ. ἔμφρονα εὐρόντες II γ 2, τὰ ἐν ἀδήλῳ ἔτ' ὄντα V 6, ἔ. καὶ ἐν ἐκείνοις ὅμοιος ἦν V 76. 2. c. part. ζῶν ἔ. κατορυχθῆσθαι III β 10 [sic R., Bk.: codd. ἐπικατορ-], ἔ. ἐρηγορότων φασὶν ἐκβῆναι V 44, ἔ. * καὶ τοῦ σώματος ἰσχυρόντος V 93, ποῖ ἔ. ἐλθόντα δεῖ * * * ἀπολεῖσθαι VI 32. 3. c. verb. ἄμα * ἔ. ἐπεδήμουν V 25, ἔ. ἂν * βουλευέσαιο V 91. 4. c. neg. οὐκ ἔστιν ἔ. II γ 9, οὐκ ἂν ἔ. εἰκότως ἀφίαντο II δ 5, οὐδὲ βουλεύσασθαι ἔ. * * ἐγχαυρεῖ V 90, οὔτε * οἱ φίλοι ἔ. θελήσουσιν V 95, οὐδεῖς ἔ. * * ζητήσῃ II δ 11, οὐδεὶς λόγος ἔσται ἔ. V 96. II. de gradu. 1. c. comp. ἔ. * μείζονα II α 5, cf. 6, ἔ. * ἀπορωτέρως διάκειμαι III β 1, ἔ. σαφεστέρως δηλοῦται III β 5, ἔ. γε σαφέστερον * * * ἐλεχθεῖν III β 6 [δέ pro γε S., Turr.], ἔ. * * * * πολλὰ πλάσια (sc. προέχων) III γ 3, ἔ. δεινότερα III γ 3, cf. IV γ 6, ἔ. φανερώτερον καταστήσαι III δ 5, ἔ. καὶ ἄμεινον μάθητε VI 33, ἔ. * καὶ πλείω Fr. 68. 2. initio sent. = *insuper*, ἔ. δέ V 17, VI 13; ἔ. δὲ καὶ V 39; ἔ. δὲ πρὸς τούτῳ VI 13; καὶ ἔ. πρὸς τούτοις VI 31; καὶ ἔ. προστίθημι VI 17 [sic Ald.: codd. ἐπιπροσ-]. III. ἐτ' c.

elisione scribitur semel tantum,
V 6. (34)

ἔτοιμος, I. c. inf. πέμπειν ἔτοιμος ἦ V 24,
ἐ. ἢ ἐκδιδόναι VI 23 (ἔτοιμοι vulg.),
ἐ. ἢ *** παρέχειν VI 26: ἔτοιμοι ἦσαν
διδόναι VI 38. 2. abs. ἐτοίμην καὶ
κατειργασμένην τὴν ὠφέλειαν ἀφήκεν
II α 4. (5)

ἔτος, ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν Fr. 57;
παῖς * δώδεκα ἔτη γεγονώς V 69. (2)
εὖ, εὖ οἶδεν I 6 (vulg. ἐν), cf. I 7, 8 (bis),
II, 13, 28 (bis), V 15, 52, 73, 93,
VI 24, εὖ φρονῶν IV β 6, (εὖ) ἐψεύ-
σαντο V 3 [add. Bl.], (εὖ) ἐλρήσθαι
V 5 [inser. Hi.], εὖ εἰκάσαι V 65,
cf. 66, εὖ βουλευσασθε V 71, cf. 94,
εὖ γνοίη V 72. (21)

εὐδαιμονία, εὐδαιμονίας * σημεῖον II γ 8,
περί * αὐτῆς τῆς εὐ. II γ 8, περί * τῆς
εὐ. II δ 9, ἠλλάξαντο * πολλῆς εὐ.
πολλὴν κακοδαιμονίαν V 79. (4)

εὐδία, εὐδίας γενομένης II β 1. (1)

εὐδω, cf. καθ'.

εὐθέως, εὐ. παραχρῆμα ἀποσπῆσκει I 20. (1)

εὐθύνας, ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνας
VI 43 (vulg., R. Ἀθήνας). (1)

εὐθύς, προῦκαλοῦμην αὐτὸν εὐ. τότε VI 23,
εὐ. ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας VI 29,
ἀπογράφεσθαι με εὐ. τῇ ὑστεραίᾳ
VI 37. (3)

εὐθύμωρον Fr. 39.

εὐλάβεια, πολλὴ εὐλάβεια * τοῦτων ποιη-
τέα ἐστὶ III γ 11 (εὐσέβεια N, A pr.:
cogg. sec.). (1)

εὐνοια, κατ' εὐνοίαν κρίνοντες III δ 1, τὴν
εὐ. ἐδείκνυε V 76, τὴν * εὐ. *** τὴν
αὐτὴν εἰς ὑμᾶς παρασχέσθαι V 76. (3)

εὐορκος, I. βουλοίμην * αὐτὸς * εὐορκος
εἶναι VI 14: ταῦτά — νόμῳ καὶ
εὐορκᾷ γίγνεται V 85; εὐορκᾷ ἀντο-
μωμοκῶς I 8. II. superl. ἀληθέστερα
καὶ εὐορκότερα (sc. διωμόσαντο) VI
16. (4)

εὐοφθάλμως Fr. 59.

εὐπειώς, εὐ. * ἐφυλάξατο μὴ βληθῆναι III
δ 7. (1)

εὐπορέω, ἐν ᾧ *** ἠμπορεῖτε V 66 [sic
J.: εὐπορεῖτε A pr., B; εὐποροῖτε A
cogg.; εὐπορῆτε N, vulg.]. (1)

εὐπραγία, φυλάσσειν τὴν παρούσαν εὐπρα-
γίαν II δ 9. (1)

εὐρημα, εἶναι φάσκονσα αὐτῆς * τοῦτο
εὐρημα I 15. (1)

εὐρίσκω, I. act. 1. c. acc. πρόφασιν
εὐρίσκουσι τοῦ ἀδικήματος V 65,
χρόνῳ μεθ' οὗ ὁρθότατα εὐρίσκουσιν
(i.e. τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραγμάτων)
V 86: ἡῦρον (sc. οὗτοι) * αὐτὸ τὸ
πλοῖον οὔτε σημεῖον οὐδέν V 28 (ubi-
que εὐ. pro aug. scribitur in codd.,
quod J. mut.), τὸ αἶμα ἡν. V 29, ἡν.
ἐν τῷ πλοίῳ * τὸ γραμματεῖδιον V 55;
ὃν (i.e. τὸν ἀποκτείνοντα) *** ἀδύνα-
τοι εὐρεῖν εἰσι II β 2, ἐν τούτῳ φασὶν
εὐ. σημεία V 28, φασὶ * γραμματεῖ-
διον εὐ. ἐν τῷ πλοίῳ V 53, τὴν ἀλή-
θειαν εὐ. τῶν γεγενημένων V 72; τὸν
ἀποκτείνοντα εὐρών II β 2. 2. c. acc.
et praed. τὸν δεσπότην τεθνεῶτα
ἡῦρον II γ 2 [sic J.: codd. εὔρον];
τὸν * θεράποντα ***** ἔμφρονα εἰ-
ρόντες II γ 2. II. pass. ἔχοντες *
τὰ ἱμάτια ὑπὲρῆσαν II α 4 [sic J.:
codd. εὐρ-]; τοὺς ἀποκτείνοντας *
εὐρεθέντας V 67: ἡῦρηται οἱ ἀποκτεί-
ναντες V 68 [sic J.: codd. εὔρηται].
Cf. etiam ἐξ-. (15)

εὐρόπως, ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν εὐ. εἶχεν
αὐτῷ V 76 (εὐρ' ὅπως N, A pr.: R.
vulg. καλῶς). (1)

εὐσέβεια, τῆς * ὑμετέρας εὐσεβείας ἕνεκα
καὶ τῶν νόμων III γ 12, τῆς ὑμετέρας
εὐ. * φονῆς IV β 7, εὐ. ἕνεκα VI 7;
νομίζει τοῦτο εὐσέβειαν εἶναι I 5 (εὐσε-
βεῖν conl. Cob.), τὴν εὐ. ἐπιτηδεύον-
τας II γ 11, αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μηδὲν
ἀδικούντων εὐ. II δ 11, τὴν * εὐ.
τούτων τῶν πραχθέντων *** αἰδοῦ-
μενοι III β 12. (7)

εὐσεβέω, I. act. ἀπολύοντες εὐσεβεῖτε
(imper.) III β 11; εὐσεβεῖν ὑμᾶς
πέλθω II δ 11. II. pass. οἱ θανατώ-

σαντες — εὐσεβοῦντ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀπολυσάντων III γ 11. (3)

εὐσεβής, I. τῶν θεῶν ἕνεκα καὶ τοῦ εὐσεβοῦς VI 3; τὸ ὑμέτερον εὐσεβές παρείς V 96. II. comp. ἡμῖν — εὐσεβέστερον ἀμύνειν IV δ 1. III. superl. ὑμᾶς * εὐσεβεστάτους τῶν Ἑλλήνων δικαστάς VI 51. (4)

εὐτυχίῳ, δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούτων καθίστανται II δ 9; τοῖς * εὐτυχεῦσιν ἀτρεμίζειν (sc. ἐστί) II δ 9. (2)

εὐτυχία, εἰς εὐτυχίαν * μεταστῆναι II δ 4. (1)

[εὐφρονα, vulg. II γ 2 pro ἔμφρονα.]

εὐχομαι, εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὐχαιτο VI 1, θύων καὶ εὐ. ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης VI 45; ἐκείνοις εὐχομένοις ἃ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι I 19; εὐχαιτο VI 1 (v. sup'ra). Cf. etiam προσ-. (4)

Ἐφιάλτης, Ἐφιάλτην — ἀποκτείναντες V 68, cf. 68 (his). (3)

ἐφίημι, τῶν ἀλλοτριῶν ἐφίεσθαι V 79. (1)

ἐχθές, καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθές οὐδὲ πρῶην Fr. 57. (1)

ἐχθρα, ἐχθρα οὐδεμία ἦν ἐμοὶ κάκειν V 57, cf. 57; διὰ τῆς ἐχθρας τὸ μέγεθος II β 3; ἐγχειρίζω τῇ * τούτων ἐχθρα II δ 1; ἀμυνόμενος τὴν ἐχθραν II α 6, δι' ἄλλην τινὰ ἔ. IV α 4, δι' ἔ. IV β 1, μεγάλην τὴν ἔ. ὑπάρχειν V 57. (8)

ἐχθρός, I. ἐκ παλαιῶν * ἐχθρὸς ὧν αὐτοῦ II α 5; ἀνδρα * ἐχθρὸν τιμωρήσασθαι VI 9; ὑπὸ τῶν κυρίων ἐχθρῶν μοι δυντῶν II δ 7, τὸ τῶν ἔ. βουλούμενον V 73, ὑπὸ τῶν ἔ. τῶν ἐμῶν VI 34; τοῖς ἐχθροῖς κατὰ γελως Fr. 70. II. superl. οἱ * ἐχθιστοὶ οἱ ἐμοὶ **** πεποιήκασιν V 85. (7)

ἔχω, I. act. 1. c. acc. ἔχω τὴν αἰτίαν V 85, τὴν αὐτὴν γνῶμην ἔ. VI 7; ἔχει τὰ ἐπὶ χεῖρα I 20, ἔ. τὴν δίκην III β 8, πρόφασιν οὐδεμίαν ἔ. V 60, ἔ. τέλος V 89, cf. VI 6, ἔ. συγγνώμην V 92, ἔ. (sc. συγγνώμην) V 92, τὴν ἴσιν * δύναιμι ἔ. V 92, τοσαύτην * ἀνάγκην ὃ νόμος ἔ. VI 4; ὃ (sc.

ὑπερφῶν) εἶχε Φιλόνους I 14, οὐδεμίαν ἐλπίδα ἔ. II γ 6, [II α 5 εἶχεν vulg. pro εἶλεν], τὴν αἰτίαν εἶχεν II γ 2; νῆσον ἣν ἔχομεν Fr. 50; συγγνώμην ἔχειν V 5, χρὴ πολλὴν πρόνοιαν ἔ. V 91; ἥντινα γνῶμην ἔχων I 5, ὃ τὴν αἰτίαν ἔ. VI 26; ἔχοντος * τὴν δίκην τοῦ φανέντος III δ 9; ἔχοντες * τὰ ἱμάτια II α 4, ἔ. παρὰ σφίσις αὐτοῖς (sc. αὐτόν) V 30, ἄλλο τι μίσσμα ἔ. V 82; τοὺς αἰτίαν ἔχοντας II β 10; ἔξει (sc. τὰ ἐπὶ χεῖρα) I 20; σχόντες * αἰτίας V 67, αἰτίαν * σχ. V 69. 2. c. dupl. acc. τοὺς φίλους προθυμοτέρους ἔχειν V 18; δεινούς ἀλιτηρίους ἔχομεν τοὺς * προστροπαίους IV α 4. 3. c. inf. = δύναμαι, ἔχω *** ἐλέγχειν II β 4; ἔχοιμι ἂν * * * ἀναθεῖναι V 59; ἂν * ἔχοι εἰπεῖν VI 30; ἔχοις χρῆσθαι Fr. 67; ἔχοιεν * * * ἐπιφέρειν V 55. 4. c. adv. = ἐμὶ, δεινῶς * καὶ ἀπόρως ἔχει μοι I 1 (sic N, pr. A: ἔχοιμι A corr., vulg.), ἀναγκαίως ἔ. I 1, ὥσπερ * τὸ δίκαιον ἔ. V 80, οὕτως ἔ. VI 14 [R. τοιούτως], cf. 36; καλῶς ἔχουσιν VI 2; καλῶς εἶχε V 68, εὐρόπως εἶχεν V 76, ἀδυνάτως ἔ. V 76; ἂν καλῶς ἔχοι V 67 (ἔχῃ cum οι supra scripto A); νομίμως καὶ ὁσίως ἔχουσα V 7; τοῦ νόμου οὕτως ἔχοντος VI 9; τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει V 14, cf. VI 2. II. med. τὰ ἐνέχυρα ἃ εἶχετο αὐτοῦ V 76 [R. voluit εἶχετε scribere qui εἶχετο sensu pass. interpretabatur]. III. pass. ἐν πολλῇ ἂν ἔχεσθαι ὑμᾶς ἀπορίᾳ δοκῶ V 65 [R. ἔσεσθαι]. Cf. etiam ἀν', ἀπ', ἐπ', κατ', παρ', προ-, προσ-, ὑπ'.

(50)

ἔως, 1. de temp. praeterito, τύπτων τε καὶ πνίγων ἔ. * * ἀπεστέρησεν IV α 6, ἔ. — ἐγίγνωσκε * * * δισχυρίζετο V 33. 2. de temp. fut. πόλεως μαινομένης * * * ἔ. ἂν διωχθῇ II α 3, [II α 3 ὡς ἂν R. c. St. pro ἔως ἂν codd.]. (3)

Z

ζάω, κάγώ — ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως Fr. 70; ζῶν * ἄνθρωπος II β 2, ζ. ἔτι κατορυχθήσομαι III β 10, ζ. τε καὶ βλέπων IV γ 1, ζ. * * ὁ ἀνὴρ V 35; ὑπὸ ζῶντος ἐδιωκόμην II β 13, τούτοις * ζ. II γ 6; μητρὸς * * ζώσης I 22; ζῶντι ἢ ἀποθανόντι * * αὐτῷ IV δ 1; ζῶντες κατορωρύμεθα III γ 12; τοῖς * ζῶσι προσέθηκεν III α 2. (11)

Ζεύς, Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηναῖς βουλαίας ἱερὸν VI 45; ἱερὰ Διὶ Κτησίῳ I 16, θύων Δ. Κτησίῳ I 18; νη Δία Fr. 68; ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες VI 40. (5)

ζημιῶ, I. act. οὐδένα θανάτῳ ζημιῶσαι V 47, ζ. (sc. βούλονται με) VI 7; ζημιῶσαι οὐδένα VI 11. II. pass. θανάτῳ ζημιούμεθα III γ 9 [ζημιούμεθα mal. R.]; χρήμασι ζημιούνται II δ 7. (5)

ζητέω, I. act. 1. c. acc. ζητούντες τὸ πρᾶγμα V 38, ζ. τὸ γραμματεῖδιον V

55, οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζ. V 86; ζητούντας (sc. τὸ πρᾶγμα) ἐπεξελεῖν τῷ πράγματι VI 49; τὸν αἵτιον ζητήσει II δ 11. 2. c. inf. ζητεῖς με * ἀποστερεῖν V 13, ζ. με * ἀπολέσαι V 15, cf. 59, ζ. ἐμὲ ἀποκτείνει V 59; ἀφανίσαι * * * ζητεῖ II γ 1; ζητοῦσι παραιτεῖσθαι I 12, ἐμὲ * ἀποκτείνει ζ. II δ 2, ἔργα ζ. ἀπιστα καθιστάναι V 84, ζ. τὰ ἔργα ἀπιστα καταστήσαι VI 47; [ζητεῖν IV δ 10 codd., quod Bk. uncis incl.]; ἀντιδρᾶν ζητῶν IV δ 5, ἀπωθεῖσθαι ζ. IV δ 6; με * * * ἀποκτείνει ζητούντες II δ 11; ὠφελεῖσθαι ζητούντας II β 13, ζ. κολλάζειν IV δ 10; ἐζήτησεν — ἀποκτείνει V 69; ἐζήτησαν * * ἀφανίσαι V 68. II. pass. ἐζητεῖτο (sc. ὁ ἀνὴρ) * * * ὑπὸ τῶν ἄλλων V 23; ἀνὴρ * * * * ζητούμενος V 24; ζηταυόμενος * τοῦ ἀνδρός V 27. (24)

H

ἦ, aut, sive. I. ἦ simplex. 1. in sent. affirmativa. α. in sent. non pend. II β 9. β. in sent. pend.: α. coniunguntur duo verba finita I 10, V 66, VI 29. β. duo partic. II δ 8, [III β 6 ἢ πᾶσχοιτες codd., quod Bl. in ἀμαρτύντες mut.: III γ 2 ἦ codd. in δυοῖν mut. R.], IV α 3, V 82. γ. duo nominativi II δ 8, VI 13. δ. duo praep. cl. V 84. ε. ἦ — ἦ (c. tribus vocc.), σιδήρῳ ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ IV β 2; ἠφάνισα ἦ * ἠθελον * * ἦ * * ἔφευγον V 38, ἐκέλευσε * * * * ἦ ἠνάγκασεν ἢ ἔδωκεν VI 17, ἠθέλησα * * (ἦ) * * ἠθελον * * ἦ * * ἔφευγον VI 27 (ἦ add. Bl.); φυλάσσειν ἦ * * * * ἐξεγγυῆσαι ἦ * * * * παραδούναι V 47. 2. in sent. interrogativa. α. in sent. non pend.: α. semel

ponitur I 4, II δ 7 (ἦ τίς init. sent.) (sic R.: codd. εἰ), V 45 (ἦ δοκεῖ init. sent.), VI 51. β. bis repetitur ποῖαν δίκην οὐ δικάσαιντ' ἂν ἦ ποῖον δικαστήριον οὐκ ἐξαπατήσειαν ἢ τίνας θροκοὺς οὐκ ἂν τολμήσειαν παραβαίνειν VI 49. β. in sent. pend.: α. coniunguntur duo genitivi I 26. β. duo verba inf. I 26, VI 32. γ. duo adiecc. VI 47. δ. duo dativi V 50. ε. εἰ — ἦ μὴ, εἰ * ἐκνήρυσσοντο ἦ μὴ II δ 6, εἰ * * κείνται ἦ μὴ V 14, cf. VI 2, εἰ * * * διδάσκουσιν * * ἦ οὐ V 14 = VI 2. ζ. πότερον — ἦ, πότερον — δοῦναι * ἦ μὴ I 25, (πότερον) ἀνῆκει εἰς τοὺς θεωμένους ἦ εἰς τοὺς παιδαγωγούς III γ 7. η. πότερα — ἦ, πότερα πρὸ δειπνου ἦ ἀπὸ δειπνου I 17, πότερα ᾧ πρῶτον

εἶπεν ἢ ᾧ ὑστερον (sc. χρήσονται) V 36, πότερ' ἀληθὴ ἐστίν, δτ' ἔφη **** ἢ δτ' οὐκ ἔφη V 36. II. ἢ — ἢ, aut — aut. 1. in sent. affirm. pend. ὁπόταν * ἢ * ἀπαρῶνται ἢ σιγῶνται II γ 4 (vulg. οἱ pro priore ἢ), εἴ τι ἡδίκουν * τὴν πόλιν ἢ ἐν χορηγίᾳ ἢ ἐν ἄλλοις τισίν VI 9. 2. in sent. interr. pend. πόθεν χρῆ * * ἢ τάλῃθ' ἢ πιστὰ ἢ τὰ μὴ ἀληθῆ ἀπιστὰ ποιεῖν VI 29. (47)

ἢ, *quam*. 1. post comp. adi. α. inter nominatives comparatur I 21, III γ 5, V 63; (de numero πλείων, sim.) VI 22, 44, Fr. 57. β. inter gen. II δ 7. γ. inter acc. II γ 6. δ. inter inf. II α 8, II γ 5, II δ 4, 8, V 18, 73, VI 10. ε. inter partic. IV δ 1. ς. inter sent. rell. ἅπαντα ἂν ὀρώσι * * πιστότερα ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς ἀφανὲς ἥκει Fr. 35. 2. post adv. μάλλον. α. inter nom. IV β 1, [IV δ 4 ins. ἢ post μάλλον N, A pr.], V 59. β. inter gen. V 51, VI 10. γ. inter dat. I 27, IV δ 2, 5, V 5 (*his*), 6, 21, 42, 69, 79, VI 1. δ. inter acc. I 25, II α 5, II δ 2, IV δ 9, V 51. ε. inter inf. II β 3 (εἰκότερον — μάλλον ἢ — ἐμπεσεῖν), cf. II β 8, II δ 2, 4, 5, IV β 8, IV δ 9, V 73. ς. inter partic. VI 18. ζ. inter verba fin. III γ 6 (ἢ add. Bl. c. N, A pr.). η. inter cl. praep. V 3, 23. 3. post alia adv. comp. α. inter nom. (ἥσσον) II γ 7. β. inter verba fin. (κρείσσονως) IV δ 7, (δικαιότερον) V 48, cf. 59. γ. inter cl. praep. (ἥσσον) V 7. δ. inter adv. (ἥσσον) III γ 6, 7; (utrumque adv. comp. gradus est) ἐπιεικέστερον ἢ δικαιότερον II β 13, πιστότερον ἢ ἀληθέστερον III γ 4. ε. clausulae quae comparantur non eiusdemmodi sunt: πλέον γεγωνεῖν * νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν, ἐπ' ἀκτῆς ἢ κατὰ πόλιν V 44 (*bis*), ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύνηθες III β 2, μάλλον ἢ κατὰ

τὴν ἀμαρτίαν III γ 10, ἐλασσόνως ἢ κατ' ἀξίαν IV δ 6, νεώτερος * * ἢ ὥστε δύνασθαι V 79, μάλλον ἢ εἴ τις * * * ἐξεργάζετο V 92. ς. post πρότερον, οὐ π. ἐπιχειροῦσιν ἢ * * * ποιῶνται II α 2, ᾧ χοντο * π. ἢ ἀπέδυσαν II γ 2, π. * * ὁρμήσαι ἢ * * * καταστήσαι III δ 5. 4. post alia vocc. α. ἄλλος, ἄλλος τις ἢ ὁ βιασάμενος IV γ 5; οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς τὴν μαρτυρίαν II δ 3; οὐδενὸς ἄλλου ἔνεκα ἢ ἵνα * * * ἴωσιν V 11; ἄλλω ἢ αὐτῷ τῷ πράγματι V 11; μὴ ἄλλα κατηγορήσειν * ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον V 11, ἄλλα κατηγορεῖ ἢ ἃ διώκει VI 10. β. ἕτερος, οὐδὲν ἕτερον * δεῖται ἢ — ἐκτρέψαι II γ 9. γ. τούναυτιον, τ. ποιήσαντες ἢ οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι V 34. δ. διαφέρων, διαφέροντά ἐστιν ἢ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις V 88 = VI 6. ε. ἄλλοι, ποῖ * * δ. ἢ πρὸς ὑμᾶς I 4; ἄλλως, οὐδαμῶς δ. * ἢ ἐξ ὧν κτλ. II β 4; ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν παραχθέντων III δ 3; ἄλλοθεν, δ. ἢ ἐκ τῶν τοιοῦτων VI 29. (83)

ἢ, ἢ καὶ πάντοι χρῆν κτλ. V 91 (sic Leo: codd. εἰ): διομόσασθαι — ἢ μὴν μὴ * κατηγορήσειν V 11. (2)

ἢ, (ἢ) ἢ ἐπιτηδεύοντα VI 11 (add. Bk.). (1)
ἡγέομαι, 1. c. acc. et inf. ἡγοῦμαι * δυναιότερον εἶναι ἀφείναι I 5, ἢ. — περὶ πολλοῦ εἶναι * * * διαγιγνώσκειν VI 3, ἢ. * * * αὐτὰ ὀλοῦν VI 8, ἀδικεῖν τὸν μὴ ἀδικοῦντα * * * ἢ εἶναι VI 18, ἢ. — ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς VI 33; ἡγῆ χρῆναι κτλ. V 12 (sic Dryander: N ἢ γε, A, B, Z εἴ γε; R. λέγων); τὰ εἰκότα * * ἡγείται καταμαρτυρήσαι II β 8, φονέα με * ἢ εἶναι IV β 6, δεινὰ ἢ. εἰργάσθαι V 75; τὸν κίνδυνον * ἀσφαλέστερον * * ἡγοῦμαι εἶναι II β 9, [VI 11 codd. ἢ. quod Bk. in ἡτοῦμην mut.]; ἡγείται τὴν σωτηρίαν εἶναι I 8, μεῖζον τὸν * * κίνδυνον * * ἢ. εἶναι II γ 6, [II γ 7 codd. ἢ: ἐπέθετο ci. Mr.]; ὑμέ-

τερον ἡγείσθε εἶναι ἀπολύνει IV δ 11 (ἡγείσθαι N, A pr.); ἡγείσθαι (sc. δέσμαι) ***** ἡμαρτῆσθαι V 5; ἀτυχέστατον ἐμαυτὸν ἡγοῦμενος εἶναι II β 1, κοινὴν * τὴν ἀτυχίαν * ἦ. εἶναι IV δ 9; ἡγουμένη τὴν τιμωρίαν * ἦκειν V 93; ἡγοῦμενοι με ἀποκτείνει VI 46; ἡγήσατο ***** σωθῆναι ἂν V 37; ἡγήσαντο τὸν ἄνδρα πείσειν V 56, ἦ. ταύτην * ἔσεσθαι σωτηρίαν VI 35. 2. c. acc. et adi. πιστότερα ἡγοῦνται Fr. 35; τούτους ***** ἀπίστους ἡγείσθε II β 12; πῶς χρὴ πιστοτέραν τὴν μαρτυρίαν *** ἡγεῖσθαι II δ 7, χρὴ ***** ταῦτα μέγιστα καὶ πιστότατα ἦ. V 82; ψευδῇ τὴν ἀλήθειαν ** ἡγήσασθαι III γ 3 (sic N; ἡγήσασθε A pr.; ἡγήσησθε vulg.); οἰκείαν * τὴν τιμωρίαν ἡγησαμένους II α 11. Cf. etiam δι'. (27)

ἦδη, 1. c. praes. ἦ. οὐδ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ I 22, ἦ. οὐδ' ἐγὼ ἀξιῶ I 25, ἦ. ἐν αὐτῷ ᾧσι τῷ κακῷ I 29, ἦ. σκοπεῖτε V 25, ἦ. δ' ἔγωγε καὶ πρότερον * ἐπίσταμαι V 67. 2. c. perf. ἦ. πεπυσμένων τούτων V 25, ἦ. τεθνεῶτα V 39, 42, ἦ. * πεπραγμένου V 43, παραδεδομένος ἦ. V 70. 3. c. impf. πρὶν ἐν τῷ κακῷ ἦ. ἦν I 19, ἐνταῦθ' ἦ. ** ἐχρήτο V 33, ἦ. κατεψεύδετο V 40. 4. c. aor. πολλάκις ἦ. ληφθεῖσαν I 3, πολλοὶ μὲν γάρ ἦ. — ἀπώλοντο V 3, cf. 67, 82 (bis), ἦ. *** μετεμέλησεν V 91, ἐν * τῷ τοιούτῳ ἦ. — συνεξέσωσεν V 93. 5. c. plpf. κατέγνωστο * ἦ. V 70. 6. c. fut. ἦ. αἰτία * ἦ. ** ἔξει I 20. (22)

ἦδομαι, εἰς ὑμῖν ἡδομένοι VI 8. Cf. etiam συν-. (1)

ἦδύς, superl. ἦδιστον **** ἀνθρώπων δυτι μὴ γενέσθαι μηδὲνα κίνδυνον VI 1: ὥσπερ * ἦδιστα καὶ ἐπιτηδεύτατα * ἐγίγνετο VI 11. (2)

Ἡετιῶνεια, Fr. 3.

ἦκω, 1. c. eis et acc. eis τοῦτο * βαρυδαμοῦίς ἦκω II β 2, ἦ. eis ὑμᾶς V 93;

eis τοῦτο * τὸλμης καὶ ἀναιδείας ἦκει III γ 5, cf. IV γ 6, eis ἀφανὲς ἦ. ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας Fr. 35; eis τούτους * ἡ ὑποψία ἦκεν II γ 2, τὸ * πλοῖον ἦ. eis τὴν Μυτιλήνην V 29; τῆς * ἀμαρτίας eis τοῦτον ἡκούσης III β 8; τὰ eis τοὺς κινδύνους ἦκοντα V 81; eis ** συμφορὰς ἦξω III β 10; eis ** τὸν ἀγῶνα ἦξειν οὐκ ἤλπισε II γ 6 (codd. κίνδυνον). 2. c. ἐπὶ et acc. ἐφ' ὑμᾶς ἦκουσιν VI 51. 3. c. dat. ἡγουμένη τὴν τιμωρίαν οἱ ἦκειν V 93. 4. abs. ἐπεὶ * ἦκον οἱ παῖδες VI 12. Cf. etiam ἀν-. (14)

ἡλιαία, ἀναβάς eis τὴν ἡλιαίαν τὴν τῶν θεσμοθετῶν VI 21 (sic Taylor: codd. ἡλιακὴν). (1)

[**ἡλιακή**, codd. VI 21, v. s. ἡλιαία.]

ἡλίδιος, ὡς * ἡλίδιον — φανερόν εἶναι ἐργασάμενον II β 3. (1)

ἡλικία, ἡ ἡλικία τῶν νέων κατέκρινε IV δ 2 (codd. τὸν νέον); ἐν * τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες II α 1. (2)

ἡλιξ, μελετῶν μετὰ τῶν ἡλικίων III β 3. (1)

ἡμέρα, μέγα * ἡμέρα παρ' ἡμέραν γιγνομένη γνώμην ** ἐξ ὀργῆς μεταστῆσαι V 72 (sic St., R.: codd. ἡμέραν, γιγνομένην); ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας VI 29, 44 (bis); τῇ ἡμέρᾳ ἢ ὁ παῖς ἐξεφέρετο VI 21, τῇ * πρώτῃ ἢ. ἢ ἀπέθανεν ὁ παῖς VI 34, τῇ * τρίτῃ ἢ. ἢ ἐξεφέρετο ὁ παῖς VI 34; νόκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν V 44, cf. 45, παρ' ἦ. V 72 (v. supra), αὐτὴν ταύτην φυλάξαντες τὴν ἦ. VI 37; πλὴρ δοῦναι ἡμέραιν VI 45; αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγέγοντο * πλέον ἢ πεντήκοντα VI 44; πολλαὶς ἡμέραις ὕστερον IV β 4, cf. V 30; ζήτουμένου * τοῦ ἀνδρὸς δύο ἡμέρας V 27, τριάκονθ' ἢ. VI 44 (codd. ἡμέραι ὅ), τοῦτου τοῦ μινῶς εἰκοσιν ἢ. VI 44 (ἡμέραις N et corr. A, ἡμέραι A pr.), τὰς * ἄλλας ἦ. ** ἔλθοι Fr. 57. (19)

ἡμέτερος, ὁ * πατήρ ὁ ἦ. I 20; τὸ * ἀσέβημα ἡμέτερον γίγνεται II α 3, τὸ *

ἔργον οὐχ ἡ. III β 8; τοῦ ἡμετέρου πατρὸς I 3, cf. 15; τῆς ἡμετέρας οἰκίας I 14; τῷ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ I 9, cf. 14, 19, 24; τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον I 6; τὴν αἰτίαν οὐχ ἡμετέραν οὐσαν III β 4: [VI 42 ἡμετέρους vulg. pro ἡμετέρους]. (12)

ἡμῖς, τὸ ἡμῖς τῆς κατηγορίας ἐμαυτὸν ἂν ἀπεσπέρησα III γ 2. (1)

ἦν, v. s. ἐάν.

ἡπειρος, εἰς τὴν ἡπειρον διαβιβάσαι V 52, εἰς τὴν ἡ. ἰόντας V 78. (2)

ἡρέαζω, cf. ἐπ'.

Ἡρώδης, V 20, ὁ *H. V 20, cf. 29 (codd. praeter N omn. art.); αὐτῷ τῷ

Ἡρώδῃ V 24; αὐτὸν [τὸν Ἡρώδην] V 21 (del R., uncis incl. Mr.). (5)

ἦρως, οὔτε θεοὺς οὐδ' ἦρως οὐτ' ἀνθρώπους αἰσχυρθείσα I 27. (1)

ἦσσαν, I. comp. πολὺ ἡ. ἐμοῦ II β 6, ἡ. κινδυνεύοντες II γ 3, cf. 7, ἡ. πράσσειν II γ 5, ἡ. ἡ οὗτος II γ 7, οὐχ ἡ. III γ 6, cf. V 7, οὐδὲν ἡ. III γ 7, IV δ 10. II. superl. ἦκιστα ἐχρῆν I 1, 21, cf. 22, ἡ. τοιοῦτος ὢν III β 1, ἡ. — ἀναιδής III γ 1, οὐχ ἡ. τεκμηραμένοι V 81. (15)

ἡσύχιος, τοῦς * ἡσυχίους τολμᾶν τὰ τε ἄλλα παρὰ φύσιν λέγειν καὶ δρᾶν βιάζονται III β 1. (1)

Θ

θάλασσα, ἀπῆλθεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης V 27. ἐγγὺς τῆς θ. V 44; τροφῆας * παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν IV α 2. (3)

θανασίμω, θ. τέπτων IV γ 4. (1)

θάνατος, αὐτὸς ὁ θάνατος *** μνηεῖ II α 5, φανερός ** ὁ θ. III γ 7, κατέγνωστο ** θ. V 70; αἰτίων τοῦ θανάτου IV β 6, βουλευτὴν τοῦ θ. IV γ 4, cf. 4, κοινῶν * τοῦ θ. V 68 [susp. R.], περὶ θ. φεύγοντος V 95; ἐπὶ θανάτῳ * διδόναι I 9, θ. ζημιούμεθα III γ 9, cf. V 47, ἐπὶ θ. βουλευθέντα VI 18; τὸν θάνατον **** μηχανωμένην I 3, cf. 9, βουλευσασα τὸν θ. I 26, τὸν θ. φησι μνηεῖν II β 4, σαφῇ ** τὸν θ. γινώσκοντες II γ 10, τὸν θ. * γενέσθαι IV β 6, cf. VI 19, θ. ἐπιβουλευόντες IV β 7, cf. IV δ 5, VI 16, τὸν * θ. φανερόν ἀποδεικνύντες IV γ 7, θ. τῷ μνηεῖ τὴν δωρεὰν ἀπέδωκεν V 34, καταγνόντες τὸν θ. τοῦ ἀνδρός V 47; οἱ ἐπιβουλευόντες τοὺς θανάτους τοῖς πέλας I 28. (26)

θανατώ, οἱ θανατώσαντες ἡμᾶς III γ 11. (1)

θάπτω, ἧ (i.e. ἡμέρᾳ) ὁ παῖς ἐθάπτετο VI 37. (1)

Θαργήλια, χορηγός * εἰς Θαργήλια VI 11. (1)
Θαργηλιών, δύο μῆνες * Θαργηλιών κτλ. VI 42. (1)

θάσσαν, θ. ἂν ** ἐπέισθη V 63. (1)

θαυμάζω, I. c. gen. θαυμάζω ** τῆς τολμῆς I 28. 2. c. gen. et ὅτι vel rel. cl. θ. ** τοῦ ἀδελφοῦ, ἥντινα * γνώμην ἔχων * καθέστηκε I 5, ὅτι **** ἐποιήσαντο, οὐ θ. αὐτῶν IV β 1. 3. c. ὅτι, θαυμάζω ὅτι — φησιν IV γ 5. 4. c. acc. et inf. τοῦτον ** θαυμάζω **** λέγειν IV γ 1. (5)

θαυμαστός, τὸ *** διαβάλλειν οὐδὲν ἐστι θαυμαστόν V 94; οὐδὲν θαυμαστόν ἔπαθεν — πεισθεῖς II δ 7. (2)

θεάομαι, μετὰ τῶν θεωμένων ἐστώς III δ 5; σὺν τοῖς θεωμένοις III δ 6; ἀνῆκει εἰς τοὺς θεωμένους III γ 7; τὰς * ἄλλας ἡμέρας εἰ τις ἔλθαι βουλόμενος θεάσασθαι Fr. 57. Cf. etiam συν. (4)

θεῖος, θεία κηλὶς ** προσπίπτει III γ 8; τὸ νομιζόμενον καὶ τὸ θεῖον διδώς VI 4; τὰς θείας προσβολὰς διακυλλεῖν III γ 8. (3)

θέλω, v. s. ἐθέλω.

θεός, ὁ ** θεός ***** τοὺς πρώτους * ἔφυσεν ἡμῶν IV α 2, ὦν (i.e. ὁ) ὁ θ. ἔδωκεν IV α 3, ὃν (i.e. βίον) ὁ θ. παρέδωκε

IV β 7, ὁ θ. ἐπιβέη τὴν δίκην IV β 8; δι' ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ III γ 8, τῶν ὑπὸ τοῦ θ. ἀξιωθέντων τοῦ βίου IV α 2, θ. τιμωρίαν IV α 3; περὶ τὸν θεὸν ἀσεβοῦσι IV β 7: ἐὰν *** οἱ θεοὶ θέλωσιν I 20; παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι I 3, ὁσιώτερον καὶ πρὸς θ. καὶ πρὸς ἀνθρώπων I 25, τὰ τεμένη τῶν θ. II α 10, τὴν ἀγνείαν τῶν θ. II β 11, τοῖς ἀπὸ τῶν θ. σημείοις V 81, cf. 84, τῶν θ. ἔνεκα καὶ τοῦ εἰσεβοῦς VI 3; ἀνῆκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν I 22, θεοῖς τοῖς κάτω μέλειν οἱ ἡδίκηγται I 31 (sic N, J.: tell. τοῖς θεοῖς); οὔτε θεοὺς οὔθ' ἥρωας οὔτ' ἀνθρώπους αἰσχυνέισα I 27, ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θ. II β 11, ἀσεβεῖ * περὶ τοὺς θ. IV α 2, ὁσίως διακειμένους τὰ πρὸς τοὺς θ. V 82, ἀσέβειά * εἰς * τοὺς θ. V 88, cf. VI 6, εἰς τοὺς θ. ἡσεβηκότι V 93, παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θ. VI 5; ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες VI 40. (27)

θεραπεία, ταύτην τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο IV β 4. (1)

θεραπεύω, ταύτην τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο IV β 4. (1)

θεράπων, τοῦ * θεράποντος *** μαρτυρίαν II δ 7; τόν * θεράποντα — εὐρόντες II γ 2: θεράποντας ἐξαιτοῦσι VI 27. (3)

θερμός, οὐδένα οὕτω θερμὸν καὶ ἀνδρείον — ἀνθρώπον εἶναι II δ 5. (1)

θερμῶς, comp. θερμότερον ἐπιχειρεῖν II α 7. (1)

θεσμοθέτης, τὴν ἡλιαίαν τὴν τῶν θεσμοθετῶν VI 21, ὑπογραμματέως τῶν θ. VI 35 [νομοθετῶν R.]. (2)

θῆλυς, ἐτιμῶντο * τὸν ἄρρενα καὶ τὸν θῆλυν δραχμῶν χιλίων Fr. 58. (1)

θηρεύω, ἀνάγκη — διάγνωσιν ποιέσθαι καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν VI 18. (1)

θῆς, τοὺς * θῆγας ἅπαντας ὀπλίτας ποιῆσαι Fr. 61. (1)

θηήσκω, τέθηγκε III γ 10, ἀτυχία τ. IV β 6, ὁ * ἀνὴρ τέθηγκεν IV β 3, cf. IV γ 4, V 54, ὅτῳ τρόπῳ τ. ὁ ἀνθρώπος V 71; ὑπ' ἐμοῦ * δικαίως δ' * ἐτεθνήκει IV β 3, ἐ. * οὐπω V 70; οἱ * ἄλλοι ἐτέθνασαν V 70; ὄντινα (i.e. ἐμέ) ἐχρῆν τεθνηκέναι Fr. 70; ἔφασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα V 29, ἐβούλετο αὐτὸν * τ. V 62; τεθνεώς (sc. ὁ ἀνὴρ) V 35; τοῦ τεθνηκότος * * φονεὺς IV γ 1; τοῦ * τεθνεώτος φονῆς I 4, τοῦ τ. * τιμωρίαν I 5, τοῦ * τ. πέρι I 21, ὑπὲρ πατρός * τ. I 23, αὐτοῦ τοῦ τ. ἀμαρτίας III β 9, ἀνδρὸς τ. V 28; τιμωρῆσαι — ἐκείνῳ τῷ τεθνηκότι I 3 [τεθνεώτι postulant Turr.], ξνιμαν τῷ τ. V 10; τῷ * τεθνεώτι τιμωροῦς I 2, 4, cf. 21, βεβοήθηται τῷ * τ. I 31; οἰκτίραι * τὸν τεθνεῶτα I 25, τὸν τ. (sc. οἰκτίραι) I 25, τὸν δεσπότην τ. ἡῖρον II γ 2, τ. αὐτὸν ὑπ' ἐμοῦ συνανελών V 39, cf. 42. Cf. etiam ἀνταπο-, ἀπο-, προαπο-. (30)

Θράκη, ἀπὸ τῆς Θράκης Fr. 49. (1)

Θραξ, οἱ Θράκες οἱ λυσόμενοι (sc. συνέπλεον) V 20; Θραξὶν ἀνθρώποις ἀπολέσων V 20. (2)

θυγάτηρ, ᾧ * δέδωκα τὴν θυγατέρα VI 12. (1)

θυμέομαι, σωφρονίσαι τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης II γ 3. Cf. etiam ἐν, προ-. (1)

θυμός, τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι IV γ 2. (1)

θυσία, ἡκολούθει τῆς θυσίας ἔνεκα I 17: εἰργασθαι πόλεως ἱερῶν ἀγώνων θυσίων VI 4. (2)

θύω, I. act. ἔθυνεν I 17 [sic Or., Turr.: codd. ἔθουν]; θύων Διὶ Κτησίῳ I 18, θ. καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς πόλεως VI 45, ἱεροποιῶν καὶ θ. ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας VI 45; ἅμα * θύσαντα (sc. αὐτόν) τὰ ἱερὰ ἐστιᾶσαι ἐκείνον (sc. ἐδόκει) I 16. II. pass. αὐτῷ ἐτέθνυτο τὰ ἱερὰ I 17 (N corr.² ἐθύετο). (6)

I

ιδίσιμος, ιδίσιμος ὧν διαφθαρῆσσιτο IV β 4. (1)

ἴσσις, οὐκ ἔστιν ἴσσις V 94. (1)

ιατρός, ὁ *ιατρός οὐ φορεῖς *ἐστίν IV γ 5; τοῦ ιατροῦ μοχθηρίαν IV β 4, ὑπὸ * τοῦ ἰ. * ἀποθανεῖν IV γ 5, cf. 5, IV δ 8; μοχθηρῶ ιατρῶ ἐπιτρεφθεῖς IV β 4 (N: cett. πονηρῶ), ἐπιτρεφθῆναι ἰ. IV δ 3; ἐπὶ τὸν ιατρὸν ἐλθεῖν IV δ 3: προλεγόντων * τῶν ἄλλων ιατρῶν IV β 4; ιατροὺς γενέσθαι αὐτῆς (i.e. ἀτυχίας) II β 13. (10)

ιδίη, ἰ. ζητεῖς V 13, ἰ. ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέκτειναν V 47, ἰ. δίκην διδόναι V 79 (sic R.: codd. ἰδιαν), ἰ. * διαβάλλουσι V 79, ἰ. * δίκην λαμβάνειν VI 9 (sic R.: codd. εἰδεῖ vel δῆ). (5)

ἰδιος, ἰδιαν * τὴν συμφορὰν **** καταστήσαι II α 11; τό * ἰδιον τὸ αὐτοῦ διαπραξέσθαι V 61, χρέος ἰ. * πραξόμενος Fr. 67: ἔνεκα πραγμάτων ἰδιῶν V 21; εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους IV α 3; εἰς τὰ ἰδια V 82. (6)

ιδιώτης, οἱ δικασταὶ καὶ ἑτεροὶ ἰδιῶται πολλοὶ * παρήσαν VI 24. (1)

ἰδοῦ, ἰδοῦ ἐγὼ κτλ. II δ 1. (1)

ἱεροποιέω, ἱεροποιῶν καὶ θύων ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας VI 45. (1)

ἱερός, ἰδὼς βουλαῖον καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίας ἱερόν ἐστι VI 45: ἔτυχε **** ὄντα ἱερά Διὶ Κτησίῳ I 16, αὐτῷ ἐτέθυτο τὰ ἱερά I 17, κάλλιστα τὰ ἰ. ἐγένετο V 83; ἱερῶν κλοπῆς II α 6, ἀπεστέρει * αὐτὸν ἰ. καὶ ὁσίων καὶ τῶν ἄλλων κτλ. V 62, εἰργεσθαι πόλεως ἰ. ἀγῶνων θυσίῶν VI 4; ἱεροῖς παραστάντες V 82, cf. 83, ἐν ἰ. V 84, διελέγοντο ἐν τοῖς ἱεροῖς VI 39; θύσαντα τὰ ἱερά I 16, διακωλύοντες τὰ ἰ. μὴ γενέσθαι τὰ νομιζόμενα V 82, εἰς τᾶλλα ἰ. πάντα εἰσιῶν VI 45. (14)

ἱεροσυλέω, κακούργημα — τὸ ἱεροσυλεῖν κτλ. V 10. (1)

ἱημι, cf. ἀφ'-, ἐφ'-.

ικανός, 1. c. inf. ικανὴ εἶναι ***** ποιῆσαι I 15, ἦ * ἀδικία ἰ. * παῦσαι II γ 3, ἰ. * ἡ ὑπόψια ἀποτρέψαι II γ 7; ικανὸν * αὐτῷ ἐστὶ *** φέρειν III δ 8. 2. abs. αἰ. * εἰσφοραὶ καὶ χορηγίαι εὐδαιμονίας * ικανὸν σημεῖον ἐστὶ II γ 8; ἀνευ προφάσεως ικανῆς V 22; ικανὸν μέρος τῶν θντων ἀποβέβληκε II α 6; ικανὰ * ἦν τὰ ἐνέχυρα V 76, ἰ. * ἦν ὑπομνήσαι καὶ ἐνθυμηθῆναι VI 46, ἰ. ἦν **** ἀποψηφισασθαι VI 48; ικανὰς λύπας καὶ φροντίδας II β 2. (11)

ικανώς, οἱ ἰ. * πεφυκότες II α 1 [καλῶς Hi.], ἐμαυτῷ τιμωρεῖν ἰ. V 79. (2)

ικεταία, δάκρυσι καὶ ἱκεταῖαις * ἀναπείθειν Fr. 77. (1)

ικνέομαι, cf. ἀφ'-.

ἱμάτιον, ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθαρῆναι II β 5, cf. 6, II δ 5; ἔχοντες * τὰ ἱμάτια II α 4. (4)

ἱνα, 1. c. ind. ἰ. * ἐξῆν VI 9, ἰ. * κατέπηξεν Fr. 11. 2. c. subi. a. post temp. praes. vel fut., praes. subi. ἰ. ὃ V 8, ἰ. **** μὴ ἴωσιν V 11, ἰ. μὴ * γίγνηται V 11; aor. ἰ. δῶ I 24, ἰ. — ἐπιδείξω II δ 3, ἰ. **** μάθητε VI 33. b. post temp. praeter., aor. ἰ. μὴ * γένηται II β 6, ἰ. μὴ γνωσθῶσι II γ 2. 3. c. opt. post temp. praeter., praes. ἰ. μὴ * λέγοιεν I 10, ἰ. μὴ * προαποθνήσκουεν IV α 2, ἰ. * συνειδείη (perf. pro praes.) V 43, εἰσβάλλουσι (praes. hist.) — ἰ. * ἔχουεν V 55. (14)

ἴσος, ἴσον ἦν ***** μὴ ἐλθεῖν ἀλλ' * ὀφλεῖν V 13, οὐκ ἰ. ἐστὶ ***** αἰτιάσασθαι καὶ ***** γυνῶναι V 89 = VI 6 (vv. αἰτιάσασθαι — ὁρθῶς VI 6 in codd. omitta, add. Ald.); ἐξ ἴσου * καθεστάναι V 1, τὰ ἐξ ἰ. γενόμενα V 51, ἀριθμὸς ἐξ ἰ. γενόμενος V 51, ἐξ ἰ. τοῦτό

ἔστι καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ V 64; τὴν ἰσὴν * δύναμιν ἔχει V 92; ἡ ψῆφος ἰσὸν δύναται V 48; οἱ τῶν δικαίων ἰσοὶ κριταὶ V 85; ἐν ἰσῆσι ἐλπῖσι ** εἶναι II γ 6; τὰ εἰκότα (acc.) ἀληθέσιν ἴσα II β 8. (12)

ισώω, cf. ἔξ.

ἰστημι, [ἔτοιμοι σταίεν vulg. VI 23 pro ἔτοιμος ἦ]: ἀτρέμας ἐστάναι III γ 10, ἀτρέμα ἐ. III δ 7; ὁ * παῖς * ἐστῶς III β 5, μετὰ τῶν θεωμένων ἐ. III δ 5, ἐ. μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος VI 40, τούτου *** ἀτρέμα ἐστῶτος III γ 10; αὐτὸν ἀτρέμα σὺν τοῖς θεωμένοις ἐστῶτα III δ 6. Cf. etiam ἀφ', ἐξ-, καθ', μεθ', παρ', περι-, προ-, προκαθ', ὑπαφ'. (7)

ἰσως, I. * ἐδύνατο V 26, I. **** ὑπέσχοντο V 31, I. ** πεισθεῖς V 31, I. **** ἀπετρέπετο V 32, ἰσως *** ποθεῖτε V 64, I. φανερόν γένουτ' V 71, [I 19 ἰσως codd.: Bk. mut. in ὡς]. (6)

ἰσχυρίζομαι, πρὸς τὴν πόλιν αὐτῷ ἀδυνά-

τως εἶχεν ἰσχυρίζεσθαι V 76. Cf. etiam δι'.

(1)

ἰσχυρός, I. comp. μὴ ὀρθῶς καταγνώσθεισα (i.e. δίκη φόνου) ἰσχυρότερα ἐστὶ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς VI 3, ἡ * παρούσα ἀνάγκη * I. ἐστὶ τῆς μελλούσης ἔσεσθαι VI 25; φόνου * δίκη * μὴ ὀρθῶς γνωσθεῖσα ἰσχυρότερον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς V 87 (cf. VI 3, ubi fecit. usurpatur). II. superl. ὄρον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον V 11 (ἰσχυρώτατον N pr.): ἀποφαίνω — δύο τῷ μεγίστῳ καὶ ἰσχυροτάτῳ VI 31; αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ ἰσχυρόταται καὶ μέγιστα εἰσι τῶν ἐν ἀνθρώποις VI 25; αὐτοῖς * τούτοις ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πράγματα ἐχρῶντο V 38, cf. S4, VI 28. (9)

ἰσχύω, τοῦ σώματος ἰσχύοντος V 93. (1)

ἰχνος, τὰ * ἰχνη τοῦ φόνου οὐκ εἰς ἐμέ φέροντα *** ἀποδέδεται II δ 10; γινώσκοντες ** τὰ ἰχνη τῆς ὑποψίας εἰς ταῦτον φέροντα II γ 10. (2)

K

καθαίρω, πρὶν τὴν οἰκίαν καθῆραι VI 37 (codd. καθᾶραι). (1)

καθαρός, I. 1. c. gen. κ. ὦν πάντων τῶν ἐγκλημάτων II δ 11, cf. IV α 5, κ. τῆς αἰτίας III δ 9; τὸ μεράκιον καθαρὸν τῆς αἰτίας III γ 10; καθαρῷ * μοι τῆς αἰτίας IV β 7; τὴν πόλιν καθαρὰν τοῦ μίσματος IV α 5, IV γ 7; καθαροὶ τῶν ἐγκλημάτων III γ 11, κ. τῆς αἰτίας IV β 9. 2. c. acc. καθαροὶ χεῖρας V 82; τοῖς μὴ καθαροῖς τὰς χεῖρας V 11. 3. abs. καθαρὸς δοκοῖν εἶναι II β 4; τὸν καθαρὸν ἀποκτείνειν IV δ 10, τὸν * κ. *** ἀπολύειν IV δ 11; καθαρὰν * τὴν πόλιν II α 11; καθαροὶ φασιν εἶναι II δ 11; τοὺς καθαρούς εἰς ἀγῶνα καθιστάντας IV α 1, τοὺς * κ. * ἀποκτείνοντες IV α 4. II. superl. καθαρώτατοι *** εἴημεν IV β 9. (19)

καθεύδω, ἐν οἴκῳ καθεύδων II δ 8. (1)

καθίστημι, I. act. 1. c. acc. ἐγγνητὰς * καθιστάναι κατὰ τὸν νόμον V 17 (A pr.: σοιγ.² καθιστάναι); καταστήσαι ἐγγνητὰς V 17. 2. c. acc. et eis vel ἐπὶ c. acc. τοὺς καθαρούς εἰς ἀγῶνα καθιστάντας IV α 1: ἦν (i.e. παλλακὴν) * ἐπὶ πορνείῳ * καταστήσαι I 14. 3. c. acc. et ἐν c. dat. ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ * καταστήσαντι (sc. ἐκείνον) V 61. 4. c. acc. et dat. ἐμοὶ — τὴν συμφορὰν κατέστησε III α 2. 5. c. acc. et adi. διπλάσιον καθίστησι τὸ μήνιμα IV δ 10; ἀμνήματα * καθίστη αὐτόν II α 7 (sic R.: codd. καθίστησι); τὰ ἔργα * ἀπιστα καθιστάναι V 84; ὑμέτερον τὸν προστρόπαιον * καταστήσω IV β 8; ἐλάσσους * τοὺς ἐπιβουλεύοντας καταστήσετε II γ 11,

τὴν πόλιν καθαρὰν * * κ. IV α 5: οὗς (i.e. μάρτυρας) * * ἀπίστους κατέστησας V 12; δυσμάρους ἡμᾶς καταστήσητε III β 11; ἐλαφροτέραν τὴν συμφορὰν καταστήσατε III γ 12; καθαρὰν * τὴν πόλιν καταστήσαι II α 11, cf. IV γ 7, τοὺς ἀποκτείναντας φανεροῦς κ. II β 4, τὸ ἔργον * φανερώτερον κ. III δ 5, τὰ ἔργα ἀπιστά κ. VI 47. 6. c. acc. et praep. cl. ἐμαντὸν ἐξω αἰτίας καταστήσω (coni.) VI 15. 7. acc. et inf. κατέστησα * ἐπιμελεῖσθαι * * * Φανόστρατον VI 12. II. pass. et act. perf. et aor. sec. 1. c. praed. adi. ὑπάτιωι καθίστασθε III γ 11; δυναυχεῖς * αἱ πράξεις καθίστανται II α 10, cf. II δ 9: ὑμᾶς * ἀσεβεῖς * * πείθοντες καταστήναι II β 11. 2. c. praep. cl. adi. loco pos. τὴν ἔμπειρίαν * * ἐξ ἰσού μοι καθεστάναι V 1 (καθιστά- ναι B, M, Z et vulg. ante R.). 3. c. praed. nom. ἀντίδικος καθέστηκε I 5, βοηθὸς κ. I 24: καθεστᾶσιν ἀντίδικοι καὶ φονῆς I 2, ἀντίδικοι καθεστᾶσι I 4: χορηγὸς κατεστάθην VI 11. 4. c. eis et acc. τοὺς * ἀπράγμονας εἰς ἀγῶνας (καταστήναι) III β 1 (add. Mr., auct. R.), εἰς τὸ ἀληθὲς κ. V 37; εἰς τοὺς κινδύνους καταστάς II γ 1: εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκε V 8, cf. 19. 5. c. ἐν et dat. ἐν διαφορᾷ καταστήναι I 1; ἐν * τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες II α 1. 6. c. adv. καθειστήκει * ἡ χορηγία οὕτω VI 13 (vulg. καθε-). 7. c. dat. ἐμοὶ πρὸς τούτους * τὸν ἀγῶνα καταστήναι I 2. (41)

καί, A. De usu. I. copulativa. 1. καί simplex. a. duo substt. aut pronn. coniunguntur: a. casu nom., duo substt. sine art. I 2, 14, II δ 2, V 88, VI, 6 42; uterque art. habet V 14, 25, 80, VI 2; art. c. priore script. ad utremque pertinet I 20 (partt. pro substt.), II γ 8, III β 1,

III γ 10, IV γ 4 (partt.), 4 (partt.), V 8, 30 (partt.), 38 (partt.), 91 (τὸ μετανοεῖν καὶ γινῶναι), VI 26 (partt.) (bis): nom. (c. art.) et pron. I 2; pron. et nom. (c. art.) V 29; pron. et pron. II γ 8, VI 40. β. casu gen., duo substt. sine art. I 3 (καί et gen. seq. om. vulg.), III γ 5, IV γ 6, V 71, VI 1, 7, 45; uterque art. habet I 3, 28, II β 9, III γ 12, IV δ 8 (τοῦ ἀρξάντος καὶ οὐ τοῦ ἀμυνομένου), V 19, 44, 63, 87, VI 3 (bis); art. c. altero solo VI 7; art. c. priore ad utremque pertinet V 9, 81, VI 36 (partt.): pron. et substt. (c. art.) I 27, V 59, VI 33. γ. casu dat., duo substt. sine art. I 1, III β 2, III γ 1, 3, IV α 6, V 61, VI 25, Fr. 77; uterque art. habet I 21, V 3, 42, 48 (τῷ δοῦλον ἀποκτείναντι καὶ τῷ ἐλεύθερον), 87, VI 8, 12, 18, 34; prior art. habet IV γ 3; art. c. priore ad utremque refertur I 27, VI 3 (partt.), Fr. 67: pron. et substt. (c. art.) V 89, VI 6; pron. et pron. IV β 8, (IV δ 3) [καί add. Bl.], V 57 (bis), 79. δ. casu acc., duo substt. sine art. II β 2, III β 12, V 16, 43, VI 8, 11, 12, 21, 35; uterque art. habet II β 10, III β 12, IV α 2, V 1, 49, VI 4, 23, 26, Fr. 58; art. c. priore ad utremque pertinet III γ 5 (partt.), V 19 (partt.): pron. et substt. (c. art.) I 4, V 39, Fr. 68; pron. et pron. IV β 6. ε. casu voc., duo nomm. sine art. II β 13, VI 40. b. duo adii. a καί coniunguntur I 1, 25, 30, II α 5, 6, 10, II β 2, 3, 9, 12 (bis), II δ 5, III β 2, 11, III γ 1, 6, III δ 2, 10, IV β 2, 3, IV γ 6, IV δ 11, V 9, 11, 82, 85, VI 4, 16, 25 (bis), 31, 43, 45, 48 (καί et adi. seq. om. vulg.), 49, 51, Fr. 50 (bis), 78. c. duo advv. coniunguntur I 1, 10, 21, 25, 26 (bis), II β 13, II δ 12, III β 12, III γ 4, III δ 8, IV β 3,

9, V 8, 14 (*bis*), VI 2 (*bis*), II (*bis*), 12. *d.* duo participia a καί coniunguntur I 3, 18, 26, 27, II β 9, III β 1, 2 (praes. et perf.), 4, 5, 8, III γ 9, 11, IV β 1, 5, IV δ 5, 6, 8, V 12, 23, 28 [prius part. add. Bl.], 36, 39 (sic N: rell. pr. part. et καί omm.) 41, 45 (praes. et perf.), 63 78, [82] [καί del S.], VI 5, 9 (*bis*), 21, 24, 40, 45 (*quater*), 46, 48 (*bis*). *e.* duae cll. praep. coniunguntur διὰ τὴν * * μοχθηρίαν καί οὐ διὰ τὰς πληγὰς IV β 4. *f.* verba quae a καί coniunguntur non eiusdem modi sunt: gen. subst. et adi. τοῦ μὴ διδάξαντος καί οὐχ ὑμέτερον IV β 8: adi. et praep. cl. τοῖς ἐκουσίοις καί ἐκ προνοίας ἀδικήμασι I 27, ἀνωμότοις ὑμῖν καί μὴ κατὰ νόμον μηδένα ἐπιτρέψαιμι V 8, μέγιστα καί περὶ πλείστου V 62, VI 25; adi. et part. ἐτοίμην καί κατειργασμένην II α 4, ἐκόντες καί βουλόμενοι VI 11: adv. et part. ἐκουσίως καί βουλευσασα I 26, λάθρα * καί ἐπὶ θανάτῳ βουλευθέντα VI 18; adv. et ὡς c. inf. ὡς μάλιστα δύνανται λαθραῖα καί ὡς ἀνθρώπων μηδένα εἶδέναι I 28; adv. et praep. cl. εἰ * καί μὴ μετ' ὀργῆς V 71, φανερώς * * καί ἐναντίον μαρτύρων VI 19; adv. et dat. subst. αὖριον (καί) τῇ ἔνῃ VI 21 (καί add. c. R. Turr.), τότε καί αὖθις τῇ ὑστεραίᾳ VI 23: part. et adi. σιωπῶμενον καί ἀβασάνιστον I 13; part. et praep. cl. ὁσίως ἔχουσα καί ἐν τῷ * δικαίῳ V 7; part. et gen. abs. φόνου διώκοντες καί τοῦ νόμου οὕτως ἔχοντος VI 9: praep. cl. et dat. VI 1; praep. cl. et adv. ἐν τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν καί ἐτέρῳθι VI 39. *g.* duo verba, subi. non mutato, coniunguntur: *a.* in sent. pend., post ἵνα I 24, πρὶν I 29, εἰ I 29, ἐπειδὴ V 25, 76, 81 IV β 5, V 40, 46, 84, VI 28, 49, ὅπως VI 13, post rel. pron. V 75, VI 4,

22. *β.* in sent. non pend. I 7, 15 (praes. et aor.), 30, 31, II β 5, II δ 12 (imper.), III β 4, 12 (imper. et subi.), (III γ 12) (imper. et subi.) [καί add. Bl.], III δ 4, IV δ 6 (*bis*), V 12, 15 (perf. et praes.), 29, 33, 46 (imper.), 77, 80 (imper., aor. et praes.), VI 7 (perf. et praes.), 11 (*bis*), 12, 15 (aor. et impf.), 23, 28, 33, 34, 34 (plpf. et imp.), 38, 39, 41 (imper.), 43, 46, 47, Fr. 7. *h.* duo infin. coniunguntur I 3, 31, II β 8, 13, II γ 6, II δ 9, III γ 9, 10 (aor. et perf.), IV γ 2 (aor. et praes.), IV δ 4 (*bis*), V 5, 36, 42 (c. subi. acc.), 46, 47 (c. subi. acc.), 52 (aor. et praes.), 57 (c. subi. acc.), 61, 72, VI 7, 8 (praes. et aor.), 12, 13 (*bis*), 18, 18 (c. subi. acc.), 23 (καί om. R., vulg.), 33 (aor. et praes.), 34, 35, 36, 37 (praes. et aor.), 38 (aor. et praes.), 46 (*bis*). *i.* duae sententiae coniunguntur, subi. mutato: *a.* non pend. I 16, II γ 2 (*bis*), V 10, 25, 38, 64, 65, 70, 94, VI 1 (*prius omititur*), 25, 42, 45, 50. *β.* pendentes, post ὡς V 26, post εἰ περ V 48, post ἐπειδὴ V 56. *γ.* utraque sent. coniunctionem habet, ἐν * ᾧ et ἐξ οὗ V 28, 81 V 39, εἰ V 52. *δ.* καί novam sent. inducit I 6, 10, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 24, 24 (ταύτη καί pro κ. τ. scriptum), 25 (καίτοι N), 27, 30, II β 3, II δ 8, V 9, 21, 23 (*ter*), 24, 26, 27, 28, 30, 36, 38 (*bis*), 44 (*ter*), 47, 51, 56, 57, 59, 63, 69, 70, 71, 74, 84, 87, 89, 90, 91, 92, VI 2, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 17 (*quater*), 23, 24, 26, 27, 29, 34, 35, 36 (*bis*), 37, 39 (*bis*), 41, 43, 44, 45 (*bis*), 46, 47, 50, Fr. 72, 50, 57, 70: καί γάρ I 25, IV γ 5, V 58, 81, Fr. 49 [422]. *2.* tria aut plura vocabula vel enuntiationes a καί — καί, similibus, coniunguntur. *a.* καί — καί c.

tribus vocc.: partt. c. art. pro subst. pos. casu nom. V 42; nomm. gen. casu V 62; nomm. dat. casu V 11; adii. III γ 3, VI 33; partt. Fr. 71; verb. in sent. non pend. I 30, VI 14, 26 (aor. et imp. et imp.), Fr. 49 (aor. et aor. et praes.). *b. kal* — *kal* — *kal* c. quatuor vocc.: nomm. gen. casu VI 35, 49; substt. acc. casu I 22, V 10 (inf. c. art.); inf. VI 18; verbb. in sent. non pend. I 29. *c. c. sex vocc., kal* quinques scripta, partt. VI 45. *d. c. tribus sentt. post ἐπειδὴ scribitur τε* — *kal* V 24 [47]. *3. c. duobus vocc. kal* — *kal*, sim., *non solum* — *sed etiam*. *a. utrumque voc. nom. casu est: duo substt. sine art. V 32, VI 22; art. c. priore VI 24; pron. et nom. c. art. I 2, VI 29, Fr. 1 [kal ante ἐγὼ add. Bl.]. b. utrumque gen. casu est: duo substt. c. art. IV δ 5, sine art. VI 19 (bis); partt. c. uno art. qui ad utrumque pertinet VI 33 (kal non ante part. sed ante praep. positum); pron. et nom. c. art. VI 46. c. utrumque dat. casu: nom. sine art. et pron. I 22; pron. et pron. V 64. d. utrumque acc. casu: nomm. c. artt. I 9; nomm. quorum posterius art. qui ad utrumque pertinet habet I 29; pron. et adi. pro subst. pos. IV γ 6. e. duo adii. VI 10, 22. f. duo advv. V 7. g. duo partt. V 91. h. duo cl. praep. I 25. i. duo verba I 23, VI 19. j. duo inf. II α 1, 7, III γ 1, V 48 (bis), VI 4, 48 (aor. et praes.). k. vocc. quae coniunguntur non eiusdem modi sunt: praep. cl. et adv. V 27; gen. et cl. rel. VI 20; gen. qui rel. enunt. exprimitur et enunt. ab ei inducta I 5. l. kal — kal — kal c. tribus genn. I 21 [66]. 4. c. duobus vocc. τε — kal, non solum — sed etiam. a. utrumque*

voc. nom. casu est: duo substt. c. art. V 20, 76; pron. et nom. c. art. I 20, VI 50 (τε — kal — [kal] (c. enunt. rel. codd.; alterum καί del. Platner). *b. utrumque gen. casu: duo substt. c. art. VI 18; pron. et nom. c. art. I 25, VI 23 [τε add. S.]. c. utrumque dat. casu: duo substt. c. art. I 24, 31 [τε add. Bl.], V 1; pron. et nom. c. art. V 18, 80, VI 38; pron. et pron. I 15. d. utrumque acc. casu: duo substt. c. art. VI 6; pron. et substt. c. art. II β 13; pron. et pron. V 41. e. duo adii. I 14. f. duo advv. I 23. g. duo partt. I 18, IV α 6, IV γ 1. h. duo cl. praep. V 62, 88, VI 31 (bis). i. duo verba I 18, 28, II δ 7, III δ 8, V 65, VI 4 (praes. et fut.), 23 (aor. et imp.), 46. j. duo inf. III β 1, IV α 1, V 8, 45, 61, 89, 90, VI 6 [vv. add. Ald.], 9, 14. k. duae sententiae: pendentes, enuntt. rell. V 92, VI 16 (in posteriore verbum omittitur); non pendentes I 7, V 23, 25, 85, VI 20 (verbum alterius sent. omittitur). l. vocc. aut enuntt. quae coniunguntur non eiusdem modi sunt: adi. et part. I 20; subst. et enunt. ab ei inducta VI 23; adv. et gen. abs., ἄλλως τε καὶ κτλ. I 5; adv. et enunt. cond. ἄλλως τε καὶ κτλ. V 32, cf. 87 [59]. 5. τε — kal — kal c. duobus vocc.: pron. et nom. (casu nom.) et enunt. rel. [VI 50] [del. alterum καί Platner]; tres substt. casu acc. VI 22; tres sententiae V 96, VI 29 [alterum kal add. R., Turr.] [6]. 6. c. quatuor vocc. aut enuntt. τε — kal — kal — kal — kal scribitur: c. nomm. qui nom. casu sunt V 88 = VI 6; qui acc. casu sunt VI 31; c. sentt. VI 38 [16]. [615]. II. kal vim comparandi habet, quoque. 1. c. substt.: casu nom. III β 9, IV*

β 5, IV δ 4, 8, V 4, 91, 95, 96; casu gen. καὶ τῶν ἄλλων II β 7, IV δ 3, V 8 [post πραγμάτων add. R. καί, quo facto scribitur καί—καί]; IV α 4, IV β 7; casu dat. I 31, V 81, VI 11; casu acc. III δ 2, IV γ 1, V 7, 28, 93. 2. c. pron.: pers. I 6, 12, 30, V 23, 24, VI 45; V 85, VI 3 (*bis*); intens. I 15; demonstr. I 22, V 22, 50, VI 34; V 39, 84, VI 28. 3. c. adi. vel adv. V 8; V 46, 63, 90. 4. ante cl. praep. V 23, 49, 51, 60, 74, 82. 5. ante verbum I 20, 22; I 25, 27 (*bis*), V 73. 6. ante enunt. ab ὧς inductam III γ 9. 7. οὐ μόνον — ἀλλὰ καί, similia II β 2, 4, III γ 4, 7, III δ 7, IV β 1, IV γ 6, V 6, 77, VI 33, 36, 41, 44 [68]. III. καὶ vim intendendi atque augendi habet, *etiam, vel*. 1. ante subst. I 10, V 86, 93. 2. ante pron. intens. et subst. V 16, 88 = VI 6, VI 5. 3. ante pron. V 65; I 25, cf. V 80, II β 4, V 17. 4. ante adi. aut adv. VI 9, Fr. 68; IV δ 9, V 6, 49 [add. Weill], 67, 68 (cf. 49), 91, VI 33, 49, Fr. 50. 5. ante part. II β 9, V 13, 87, VI 51. 6. ante praep. cl. V 4, 19, 50, 62, 76, [88] [del Mr., Turr., coll. VI 6], VI 41, 51. 7. post inter. VI 34. 8. ante μάλλον ἢ IV β 1, IV δ 5. 9. ante verbum V 6, 91. 10. καὶ εἰ, similia: καὶ εἰ VI 7; καὶ ἂν VI 4; καὶ II α 2, II β 2, VI 5; καὶ ἂν V 87; καὶ ἥν VI 25; καὶ τῶν ἄλλων εἰ τινα ἔγνω II β 3. 11. εἰ καί, similia: εἰ καὶ II β 10, II γ 2, 3, IV γ 2, V 62; εἰ * καὶ II α 8, V 27, VI 1; εἰ *** καὶ VI 1; εἰ δὲ μὴ καὶ II β 6; εἰ δὲ τοι καὶ IV γ 5; εἴπερ γε καὶ V 51; εἰ ἂν δὲ καὶ V 95; δ, τι μὴ καὶ IV β 5 [61]. IV. post ὁ αὐτός, similia, καὶ significat *ac, κίνδυνον τὸν αὐτὸν ἐμελλε καὶ παρὼν κινδυνεύειν* II γ 5 [1]. (746)

B. καὶ ante vocalem. I. καὶ c. vocalibus *ā, ē, ei* per crasin coalescit seqq. in locis: καὶ II α 2, II β 2 (*bis*), 9, V 8, 32, VI 5; καὶ γ V 24, 26, VI 45, Fr. 70, κάμοι I 30, κάμέ V 90; κάκεινος I 30, κάκεινω V 57 (*bis*), 79, κάκεινον I 18, 25; κάκει V 90: κατ' V 27, 38. II. hiatus invenitur ante alias vocales et ante *d-*, I 1 (*bis*), 7, 13, 14 (codd. praeter N καγαθός), 20, 21, 22 (*ter*), 23, 24, 25, II α 7, 10, II β 9, 13, II γ 6, II δ 5, III β 11, III γ 4, 5, 9, III δ 2, IV α 6, IV γ 6 (*bis*), V 4, 24, 40, 44, 50, 88, 91, VI 1, 4 (*bis*), 6, 7, 13, 15, 18, 19, 26, 33 (*quingies*), 35 (*bis*), 45, 48, Fr. 7, 67: ante *ē-*, I 2, 6, 12, 15, 17 (*bis*), 20 (*bis*), 21, 23, 24, 27 (*bis*), 30, II α 1, II β 3, 6, II δ 8, IV β 1, 5 (*bis*), IV γ 2, 6, V 10 (*bis*), 19 (*bis*), 23, 25, 28, 29, 32, 33, 39, 49, 51, 62, 64, 70, 76, 87, [88], 96, VI 7, 9, 11 (*bis*), 12, 13, 14, 17, 18 (*bis*), 19 (*bis*), 20, 22, 23, 25 (*bis*), 26 (*bis*), 29, 31, 33 (*bis*), 36 (*bis*), 38 (*bis*), 39, 40, 41, 43, 45 (*bis*), 46 (*bis*), 49, 51, Fr. 1, 50: ante *ei-*, II β 10, II γ 2, III γ 11, V 23 (*bis*), 38, 52, 69, 74, 82, 88, VI 7.

C. καὶ c. aliis particulis: καὶ ἄμα I 3, 19, V 25; καὶ αὐθις VI 44; καὶ γάρ (*v. supra*); καὶ εἰ, sim. (*v. supra*); καὶ μή I 27, II β 8, II δ 12, III β 2, 5, 12, III γ 9, 10, IV γ 4 (*bis*), IV δ 4, V 8, 45, 46, 52, 65, 71, 80, 87 (*bis*), (καὶ) * μὴ III γ 12; καὶ οὐ III γ 1, 3, III δ 4, IV β 8, IV γ 3, IV δ 8, καὶ οὐκ II β 5, IV β 6, IV δ 4, 6, VI 46, καὶ οὐχ IV β 8; καὶ οὐδέ VI 15, καὶ **** οὐδέ VI 34; καὶ οὐτ' VI 36, 42; καὶ μήν V 28, 44, 91, 92, καὶ μήρ' εἰτι V 44; καὶ μὲν δὴ V 51, καὶ μὲν δὴ καὶ V 63; καὶ μάλιστα V 46, καὶ ὡς μάλιστα V 27, 62; καὶ νῦν V 49, VI 49, οὐδέπω

(καί) νῦν V 49, 68; καί ποῦ τι καί V 6; καί ταῦτα I 22: εἰ καί, sim. (v. *supra*); ἐπεὶ τοί γε καί VI 9; ἔπειτα δὲ καί V 51; ἔτι καί V 76, VI 33, ἔτι δὲ καί V 39, Fr. 68, ἔτι γὰρ καί V 93; ἦδη καί V 93, ἦδη * καί V 67, cf. 91; ἦ καί πάντι τοι V 91; μᾶλλον *** ἦ καί V 23; ὁμως μέντοι γε καί V 19; οὕτω καί I 25, 27, cf. 27; ὥσπερ καί I 25, V 80; ὥστε καί V 17.

καινός, superl. καινότετα **, εἰ χρή καινότετα μᾶλλον ἢ κακουρότητα εἰπεῖν, διαβάλλουσί με II δ 2. (2)

καιρός, τοῦ καιροῦ διαμαρτῶν III β 8 (sic Sp.: codd. χώρου); ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ καλούμενος III γ 6; περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημελήσας III γ 6. (3)

καίτοι, init. sent. 1. in sent. affirmativa. a. καίτοι sine alia partic.: a. c. ind. I 6, V 13, 17, 43, 47, 48, 52, 91, VI 10, 29, 48, Fr. 51. β. c. imper. V 40. γ. c. opt. V 75. δ. c. γε: a. uno verbo interposito V 14, 19, 61, 74 (sic J.: codd. καίτοι γε), VI 46 (codd. καί). β. duobus vv. interpp. I 11. c. καίτοι οὐ δὴ ποῦ V 85. d. καίτοι οὐ δὴ ποῦ γε V 24 (N, Mr.: rell. κ. γε οὐ δὴ ποῦ). 2. in sent. interrogativa καίτοι πρότερον I 25; καίτοι πῶς V 16, VI 47; καίτοι τί V 53, VI 43; καίτοι ποτέρῳ V 55; καίτοι — ποῖ VI 32. (28)

κακοδαιμονία, ἡλλάξαντο * πολλῆς εὐδαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν V 79. (1)

κακοδαίμων, οὕτω κ. ἐγώ, ὥστε κτλ. V 43. (1)

κακοπάθεια, ἐμοῦ ***** τὴν ἀπροσδόκητον κακοπάθειαν (sc. ἐλεοῦντες) III β 11, διὰ τὴν τοῦ σώματος κ. V 18. (2)

κακοπαθεῖν, με εἶδει κακοπαθεῖν τῷ σώματι V 2, cf. 18. (2)

κακός, 1. de pers. [κακοί codd. V 90, quod Ald. in κακέ mut.]. 2. de rebus, pro subst. positum. a. sine art. ἄλλο τι κακὸν ποιοῦντας II β 6,

δράσας * οὐδὲν κ. III γ 3, προωφεῖλετο * κ. V 61: τοιούτων κακῶν ἀξιοῦσθαι III β 10, cf. III γ 9; ἀκουσίως κακοῖς περιπεσεῖν III γ 7; μεγάλα * κακά προπεπονηότα II α 5, κ. πολλὰ εἰργασμένους V 11. b. c. art. ἐν τῷ κακῷ * ἦν I 19, cf. 29; ἦδεσαν * οἰκεῖον * τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον I 13: φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν II α 7; ἐξ ἴσου * τῇ τε συμφαρᾷ καὶ τοῖς κακοῖς τοῖς γεγενημένοις V 1; εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον II β 9. (14)

κακοτεχνέω, ᾧ * οὐκ ἔπεισε μὴ κακοτεχνῆσαι I 22. (1)

κακότης, ἀνευ κακότητος καὶ αἰσχύνης VI 1. (1)

κακουργέω, ἑτερόν τι τοιοῦτον κακουργοῦντες II γ 2, ἐλεγχθήσονται οἱ κ. II δ 10. (2)

κακούρημα, τὸ κ. ἂν ἐκέρυσσето II γ 2; (τὸ) ἀποκτείνειν μέγα κακούρημα εἶναι V 10. (2)

κακουργία, ἦν (i.e. ἀτυχία) προϊστάμενος τῆς κακουργίας II γ 1. (1)

κακούργος, I. adi. superl. καινότετα μᾶλλον ἢ κακουρότητα εἰπεῖν II δ 2. II. pro subst. κακούργος ἐνδεδειγμένος V 9, οὐ κ. εἰμι V 9, κ. ἀπέφυγον V 16: ἐκέρυσσοντο * ἄλλοι τινὲς κακούργοι II δ 6; ὑπὸ τούτων τῶν κακούργων * διαφθαρήναι II δ 6, τῷ τῶν κ. νόμῳ V 9, ἐπιμεληταὶ τῶν κ. V 17; [κακούργους * ἀποκτείνειν τὸν ἄνθρωπον] [II α 4] [add. Ald. totam sent.], πυνθανόμενον τοὺς κ. II δ 5. (9)

κακόω, παύσασθαι κακούμενον αὐτόν V 31. (1)

κακῶς, κ. ἀκούειν III δ 4, cf. V 75, κ. ἐβουλεύσατο V 76. (3)

καλέω, I. act. c. acc. φίλους καὶ ἀναγκαίους * * * καλοῦσι καὶ μαρτύρονται I 29; τούτων * μάρτυράς μοι κἀλεῖ V 35, cf. 56. II. med., c. acc. ἐγχωροῖ ἀπογράφασθαι καὶ τὰς κλήσεις καλεῖσθαι VI 38. III. pass. καλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδοτρίβου III

γ 6, cf. III δ 4: δικασταί ἐγένεσθε καὶ ἐκλήθητε I 23. Cf. etiam ἐν-, ἐπι-, προ-, προσ- (7)

κάλλος, τὰ πτερὰ ** τὸ κ. ἐστίν Fr. 57; τὸ κάλλος ἀφαίρησεται Fr. 57. (2)

καλός, I. ἀνὴρ καλός τε καὶ ἀγαθός I 14.

II. comp. καλλίων * ἦν ὁ κινδυνος V 61; κάλλιον ἔδοξεν ** πάσχειν II α 8. III. superl. κάλλιστον * ἔδοκει εἶναι κτλ. I 16: κάλλιστα τὰ ἱερὰ ἐγένετο V 83; κάλλιστοις ἐχρήσαντο πλοῖς V 83. (6)

καλῶς, I. κ. κειμένων V 14 = VI 2, cf. V 14, κ. ἔχοντα V 14 = VI 2, cf. V 67, 68, VI 2, [V 76 vulg. pro εὐρόπως]. II. superl. κάλλιστα νόμων ἀπάντων κείσθαι V 14, cf. 15, VI 2. (11)

κατά, A. De usu. I. c. gen., de personis c. voc. accusandi vel dicendi, κατ' ἐμαντοῦ μηνυτήν V 24, cf. 38, 52; καθ' ὧν * μηνύη V 38; ἐμνηχανήσαντο κατ' ἐμοῦ V 25; κατ' ἐμοῦ καταψεύδεσθαι V 32; τεκμήρια κατ' ἐμοῦ V 38, V 57; κατὰ τούτων ***** τεκμήρια V 38, cf. VI 27, cf. κατ' αὐτῶν τούτων VI 41; μαρτυρεῖν ** κατὰ τοῦ ἐλευθέρου V 48; κατὰ σφῶν αὐτῶν μάρτυρες VI 32; ἔλεγε κατ' ἐμοῦ V 55; κατ' ἐμοῦ ἔλεγχος VI 24, cf. 26; κατὰ τούτων (sc. ἔλεγχος) VI 24; αἰτιῶνται κατ' ἐμοῦ VI 27; καθ' ἐνὸς αὐτῶν *** ἐπεξελθεῖν VI 37 [19]. II. c. acc. 1. de loco ἐπ' ἀκτῆς ἢ κατὰ πόλιν V 44. 2. c. voc. νόμος, τοῦ νόμου καθ' ὃν διώκεται III β 10, cf. IV β 5, ἀνωμότοις ὑμῖν καὶ μὴ κατὰ νόμον μηδὲνα V 8, καθιστάναι κατὰ τὸν νόμον V 17, κατὰ νόμους ὑμετέρους πατρίους V 48, κατὰ * τοὺς νόμους * δικάσειν V 85, cf. 86, καθ' οὗς * ἀπήχθην *** νόμοις V 85, κατὰ * (τούτους) (i.e. νόμοις) τὸ δίκαιον ** ἐλέγχεσθαι V 86 [τούτους add. S.], κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διαγνώσεσθε V 96. 3. c. nom. abstr. vel

adi. κατὰ * τὴν ἀλήθειαν ὧν ἔπραξεν III β 3, μάλλον ἢ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν * τετιμώρηται III γ 10, κατ' εὐνοίαν κρίνοντες III δ 1, μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον IV α 1, κατὰ φύσιν ἦν IV δ 2, cf. Fr. 71, ἑλασσόνως ἢ κατ' ἀξίαν ** ἡμύνετο IV δ 6, κατὰ * τὸ εἰκός V 63, κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκείνοις *** δικάζετε I 3. 4. de rebus singulatim dicitur περὶ * τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσομαι καθ' ἑκάστων V 7. 5. c. pron. refl. αὐτὸς καθ' αὐτὸν (sua fronte) τὸν πλοῦν πεποιθμένος V 21. 6. καθ' ὅ τι — κατὰ τοῦτο, καθ' ὅ τι **** γινώτε, κατὰ τοῦτο σφύζομαι V 46, καθ' ὅ τι ** ψευσθήτε ** κατὰ τοῦτο ἀπόλλυμαι V 46. 6. καθ' ὅσον, ἀποδείκεται καθ' ὅσον * δόναμα V 64, καθ' ὅσον * οἶδα V 75 [26]. (45)

B. De forma. I. κατὰ ante conscribitur. II. ante voc. scribitur κατ' III δ 1, IV δ 6, V 24, 25, 32, 38 (bis), 52, 55, VI 24, 26, 27 (bis), 41; καθ' III β 10, IV β 5, V 7, 21, 38, 46 (bis), 64, 75, 85, VI 37.

C. De positione. I. κατὰ pluribus locis nomini vel pron. vel art. nomini addito praecedit. II. interponitur γε III β 3, V 63; γάρ V 85; μέντοι V 86; αὐτῶν VI 41.

καταβάλλω, ἐθέλει καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς θρνήσας Fr. 57. (1)

κατάγελως, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κ. Fr. 70. (1)

καταγινώσκω, I. act. I. c. acc. et gen. μου μηδὲν ἀνόσιον μηδ' αἰσχρὸν καταγινώτε II β 12; καταγινόντες τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός V 47. 2. c. acc. δίκην καταγινῶναι V 12. 3. c. gen. καταγινούς αὐτὸς αὐτοῦ IV δ 1. II. pass. αὕτη (i.e. δίκη φόνου) * μὴ ὀρθῶς καταγινωσθεῖσα VI 3; ἀθένεται καταγινωσθέντες III γ 11: κατέγνωστο ** θάνατος V 70. (7)

[καταγράφω, codd. VI 46 pro ἀπεργ-] **κατάγω**, ναυμάχους ***** κατάγειν δειρὸ Fr. 46. (1)

καταδικάζω, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι VI 47 (N καταδικάσειν, A εἰν supra scripto). (1)

καταδοκέομαι, ὑφ' ὑμῶν καταδοκοῦμαι II β 3; ἀξιῶν — καταδοκεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν II γ 7; καταδοκῆεις φονεὺς εἶναι II β 2 (vulg. καταδοκῆεις). (3)

κατακρίνω, I. act. ἡ ἡλικία τῶν νέων κατέκρινε IV δ 2 (vulg. τὸν νέον). II. pass. τὰ ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων ὑπὸ τοῦ νόμου κατακρίνεται III α 1. (2)

καταλαμβάνω, I. act. 1. c. acc. τὸν ἀποκτείναντα καταλαμβάνει III δ 10; συμφορὰ καταλαμβάνη αὐτοὺς II β 1; τοὺς αἰτίαν ἔχοντας *** καταλαμβάνετε II β 10 (sic N; A -ητε; vulg. -ηται); καταλαμβάνει (act. pro pass.) δίκαιος IV δ 9 (codd. praeter N δίκαιον), τὸν ** διώκοντα * δίκαιον κ. IV δ 9; τοῖς καταλαμβάνουσι (sc. αὐτὸν) μείζον τὸ ἐνθῦμιον γενήσεται III δ 9; ἐὰν καταλάβῃτε (sc. ἡμᾶς) III δ 9 (-λάβετε A); με *** καταλαβεῖν βούλεσθαι IV β 8; καταλάβοντες ** αὐτὸν III γ 11; με *** καταλάβοντας II δ 4, τὸν ἀναίτιον κ. II δ 11. II. pass. ὑπὸ τοῦ νόμου καταλαμβάνεσθαι φασιν III γ 7, cf. IV γ 2, ὑφ' ὑμῶν κ. IV δ 7; ἐὰν καταληφθῶ II δ 10 (sic Sp.; codd. ἐλεγχθῶ); νῦν καταληφθεὶς ἀποθάνω II β 9 (καταλειφθεὶς A pr.), μὴ ὀρθῶς * κ. ὑφ' ὑμῶν IV β 8. (17)

καταλείπω, [II β 9 R. καταλείψω pro ὑπο-]; οὐδενὶ οὐδὲν προστρέπαιον καταλείψει III δ 9. (1)

καταλήψιμος, ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψιμον *** αὐτὸν ὄντα IV δ 9. (1)

καταμανθάνω, τοὺς νόμους καταμανθάνειν εἰ καλῶς * κείνται ἢ μὴ V 14. (1)

καταμαρτύρω, I. act. 1. c. gen. ἐμοῦ καταμαρτύρουν οἱ μάρτυρες ὥς * γεγνηται V 84, cf. VI 28; καταμαρτυρεῖν ἐμοῦ V 12; δ * καταμαρτυρῶν μου II δ 10; ἐμοῦ καταμαρτύρησεν

V 15. 2. c. acc. et gen. τοῦτο * καταμαρτύρουν (sc. ἐγὼ) ᾧ * ᾧ V 74; τὰ εἰκότα *** καταμαρτυρῆσαι μου τοῦργον II β 8 (ταῦτόν codd. pro τοῦργον, quod ad seqq. referendum est), ἀνδρὸς *** τὰ ψευδῆ κ. V 95. 3. abs. [VI 28 codd. καταμαρτυροῦντων pro μαρτ- pr. A]; ἀνώμοτοι * οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι V 12; μάρτυρας τοὺς καταμαρτυροῦντας VI 28. II. pass. πιστῶς καταμαρτυρηθεὶς II δ 7. (11)

καταπήγνυμι, τοὺς κελόντας κατέπηξεν Fr. 11. (1)

καταποντῶ, I. act. τεθνεῶτα αὐτὸν — καταποντώσει V 39. II. pass. ὡς καταποντώθη λέγουσιν V 28, ἐν φ (sc. πλοίῳ) * κ. V 28. (3)

κατασκευάζω, διδασκαλῶν — κατεσκεύασα VI 11. (1)

κατατίθημι, I. act. τέλη κατατίθησιν V 77 (sic N; tell. κατετίθει). II. med. τῇ πύλει * χάριν καταθέσθαι V 61. (2)

καταφανής, τὸ * πρᾶγμα * καταφανὲς ἐγένετο V 69; πολλοὶ * καταφανεῖς ἐγένοντο * ὅσοι δυντες V 82. (2)

καταφεύγω, ἀπορῶ εἰς ἥτινα * σωτηρίαν χρή με καταφυγεῖν II δ 1; εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον *** καταπεφευγώς III β 2, cf. III γ 3. (3)

καταφυγή, ποῖ τὴν καταφυγὴν ποιήσεται I 4. (1)

καταψεύδομαι, I. med. 1. c. gen. κατεψεύδετό μου V 40; ὣν (i. e. τῶν παρόντων) ἂν καταψεύδωνται V 32; πεισθεὶς καταψεύδεσθαι μου II δ 7 (vulg. -ψεύδεται), cf. V 33, 56; κατεψεύσατό μου V 31; καταψεύσάμενος ἐμοῦ V 30, cf. 33. 2. c. acc. et κατά c. gen. μηδὲν κατ' ἐμοῦ καταψεύδεσθαι V 32. 3. abs. ὅς γε κατεψεύσατο V 41; καταψεύσασθαι ἔξεστι τῷ βουλομένῳ VI 18. II. pass. τοὺς * λόγους τοὺς κατεψευσμένους V 37; τὰ ἐκ πολλοῦ κατεψευσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα * ἀπελέγχειν V 19. (13)

καταψηφίζομαι, 1. c. gen. αὐτῶν *καταψηφίσθητε I 12 (-εσθε N, A pr.); καταψηφισάμενοι (sc. ἡμῶν) III β 11. 2. abs. ἐὰν ὑμεῖς [μου] καταψηφίσθητε V 87 [μου del. J., VI 4 coll.], VI 4, καταψηφίσαισθε VI 10 (-εσθε N, A pr., -ησθε vulg.). (5)

καταψήφισις, περί τῆς καταψηφίσεως δικάζετε I 3. (1)

κατέπον, 1. c. acc. τάληθῃ κατειπών V 37. 2. c. gen. κατέπεν αὐτοῦ V 69; ἦν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι κατειπόντες (sc. ἐαυτῶν) VI 25. (3)

κατεργάζομαι, κατεργασταὶ ἃ βούλεσθε V 16 (vv. om. vulg.); ἐτοίμην καὶ κατεργασμένην τὴν ὠφέλειαν ἀφῆκεν II α 4. (2)

κατέχω, ἡναγκάσθημεν κατασχεῖν εἰς τῆς Μηθυμναίας τε χωρίον V 21; κατασχόντες εἰς τὸ χωρίον V 22. (2)

κατηγορέω, I. act. 1. c. gen. ἐμοῦ κατηγορεῖς V 12; κατηγορεῖτέ μου II β 13 (vulg. κατηγορεῖται); τοὺς κατηγοροῦντάς μου IV β 7; ἐμοῦ κατηγοροῦσι V 96 (N -ωσι corr.); κατηγορήσειν ἔμελλον Ἀριστίωνος VI 35. 2. c. acc. ἄλλα κατηγορεῖ VI 10; ἃ ** κατηγοροῦσι V 84, ὧν (c. attr. pron.) * κ. VI 8 (vulg. -ήσουσιν); τὰ γεγονότα κατηγορεῖν I 10, τάληθῃ κ. I 10; ἃ * κατηγορήσεν III γ 2; περί * ὧν (c. attr. pron.) * κατηγορήκεν Fr. 1. 3. c. acc. et gen. ὧν (i.e. παιδαγωγῶν) * οὐδὲν κατηγορεῖ III γ 7; ἀληθῇ μου * κατηγοροῦσι V 83; ἃ τοῦ βασιλέως κ. VI 41; ἄλλα κατηγορήσειν ἐμοῦ V 11. 4. c. inf. οὗς (i.e. λόγους) ***** ψευδεῖς ἂν κατηγοροῦν εἶναι VI 28; κατηγορῶν ἀποκτεῖναι αὐτόν III γ 5. 5. c. eis et acc. εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κατηγορεῖν VI 9; κατηγορῶν καὶ διαβάλλων εἰς τὸ δικαστήριον VI 21; κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνas VI 43. 6. abs. λόγων τοῦ κατηγοροῦντος VI 2; τούτους * ἐάσετε ***** κατηγορήσαι V 93.

II. pass. δικαίως κατηγοροῦμαι IV β 7; τῶν ἄλλων ἀπάντων (τῶν) κατηγοροῦμένων * αἰτίας IV δ 3; ἃ κατηγορηταί μου II β 10; ἔνοχος τῶν κατηγορημένων IV δ 9, περί * τῶν κ. V 7 (vulg. κατηγοροῦμένων): πάντων * τῶν κατηγορηθέντων ἀπίστων ἐλεγχθέντων II δ 10, ὅσα ** ἐκ τῶν κ. μέμνημαι V 85. (30)

κατηγορία, τὸ ἡμῖν τῆς κατηγορίας III γ 2, περί τῆς κ. VI 7; πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν προσέχοντα III δ 1, τὴν * κ. ἅπασαν πεπολήνται VI 7, cf. 10, κ. ἀντὶ τιμωρίας ἀπονέμουσιν VI 9; αὐταὶ αἱ κατηγορίαι οὔτε χάριτος ἀξίαι οὔτε πίστεως VI 10. (7)

κατήγορος, ὁ κ. **** φησι II β 4, κ. * ἐγίγνετο V 35; τῶν τοῦ κατηγόρου λόγων V 14, cf. VI 18; ἔξεστι τῷ κατηγόρῳ ἐξελέγξαι VI 14; κατήγοροι * καὶ τιμωροὶ * προσποιούμενοι εἶναι II δ 2, χρῶνται ** οἱ κ. V 64, οἱ κ. (sc. αἰτιῶι εἰσι) ὧ V 85, πείθουσιν οἱ κ. V 94, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω *** ἦν περ οἱ κ. VI 7, αὐτοὶ οἱ κ. ὁμολογοῦσι VI 19; σπουδὴν τῶν κατηγόρων IV δ 1, τοῖς τῶν κ. λόγοις V 3, cf. 14 (A pr.: cett., vulg. τοῦ κατηγόρου), 62; οἷσιν τοῖς * κατηγόροις *** αἰσχύνῃ VI 8; τοὺς κατηγόρους διαβάλλειν V 94, ἀποδείξω * τοὺς κ. τοὺς ἐπιποκτάτους VI 33. (18)

κατοικίζω, κατοικίσθησαν * ἀνάγκη Fr. 49. (1)

κατορίσσω, ζῶν ἔτι κατορυχθήσομαι III β 10 (sic R.: codd. ἐπικατ-): ζῶντες κατορυγμέθα III γ 12 (sic Ald.: codd. κατορυγμέθα). (2)

κάτω, θεοῖς τοῖς κάτω I 31. (1)

κείμαι, 1. c. adv. καλῶς ὑμῖν κείται (sc. νόμοι) V 14, οἱ * νόμοι κάλλιστα κ. V 15; κάλλιστα * κείσθαι (sc. νόμους) V 14, cf. VI 2; νόμων καλῶς κειμένων V 14, cf. VI 2. 2. c. περί et gen. περί * τῶν κλεπτῶν * ὁ νόμος κείται V 9; περί αὐτῶν ἐκάστου οἱ νόμοι

κεῖνται V 10, νόμους οἱ κ. περί τῶν τοιούτων V 14, cf. VI 2. 3. c. ἐν et dat. τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων V 10. 4. c. inf. ἀνταποθανεῖν τοῦ νόμου κειμένου τὸν ἀποκτείναντα V 10. 5. abs. τοὺς κειμένους νόμους V 12, κατὰ τοὺς κ. νόμους V 96. Cf. etiam ἀνά, διδ-, ἐπί-, πρό-, σύγ-. (14)

Κεκροπίς, τὸν * ἑτερον τῆς Κεκροπίδος VI 13; Κεκροπίδα φυλὴν VI 11. (2)

κελεύοντες, τοὺς κελεύοντας κατέπηξεν Fr. 11. (1)

κελεύω, 1. c. acc. et inf. ὑμᾶς κελεύω — τιμωροὺς γενέσθαι I 21; κελεύεις τοὺς δικάστας — καταγνῶναι V 12; τὸν * ἐπιβουλεύσαντα κελεύει (sc. νόμος) φονέα εἶναι IV β 5; ἀπιστεῖν ὑμᾶς κελεύουσι V 84, ὑμᾶς κ. καταδικάσαι VI 47; βασιανστὰς * * τούτους ἐκέλευον γίγνεσθαι I 10, ἐ. * στρεβλοῦν (sc. τούτους) V 32, ἰέναι (sc. τούτους) ἐ. VI 23; κελεύοι λέγειν (sc. τιὰ ὑμῶν) V 65 (sic R.: codd. κελεύει); τούτους * κελεύων βασιανσαι I 11; κελεύοντας βασιανίζειν (sc. τούτους) V 36; ἐκέλευσα πειν τὸν παῖδα VI 15, ἐ. (sc. πειν τὸν παῖδα) VI 17 (bis); ἐκέλευσε πειν τὸν παῖδα VI 17 (sic Baiter: codd. κελεύσειε), ἐκέλευσεν (sc. πειν τὸν παῖδα) VI 17 (vv. om. vulg.); κελεύσασα * δοῦναι (sc. ἐκείνην) I 26 (κελεύουσα N). 2. c. acc. ἃ οὗτοι κελεύουσιν V 73; τινὰς τῶν ἀλλοτρίων κελεύει VI 23 (sic Bk.: codd. κελεύει). 3. abs. ἐγὼ * ἐκέλευον καὶ ἡτοῦμην VI 11. (20)

Κεραμεικός Fr. 40.

κέρδος, τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρδους προτιμῶντες II β 5. (1)

κεφαλὴ, λίθον * ἐνέβαλλον εἰς τὴν κεφαλὴν V 26. (1)

κηδεστής, Φανόστρατον — κηδεστὴν * ἑμμου VI 12. (1)

κηλὶς, θέα κηλὶς τῷ δρᾶσαντι προσπίπτει III γ 8; πάσης * * τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης III γ 11. (2)

κήρυγμα, ἀφανοὺς * δυτος τοῦ κηρύγματος II δ 6. (1)

κηρύσσω, τὸ κακούργημα ἂν ἐκηρύσσειτο II γ 2; ἐκηρύσσοντο * * ἄλλαι τινὲς κακούργοι II δ 6. * (2)

κινδυνεύω, I. act. 1. c. acc. cogn. τὸν * κίνδυνον * * * * κινδυνεύειν II γ 5: κινδυνεύσαντας * τοὺς ἐσχάτους κινδύνους V 82. 2. c. περί et gen. ἔδει κινδυνεύειν αὐτὸν περί τε αὐτοῦ καὶ περί ἑμοῦ V 62: περί τῆς ψυχῆς κινδυνεύσαι II δ 5 (περί deest in vulg.). 3. c. acc. cogn. et περί et gen. τὸν ἔσχατον κίνδυνον περί τῆς ψυχῆς κινδυνεύων II α 4. 4. c. περί et dat. κινδυνεύοντα περί αὐτῷ V 6 (αὐτοῦ coni. R. quod Bl. ed. pr. scr.). 5. c. inf. κινδυνεύειν μηνῶσαι τὸ πρᾶγμα V 68. 6. abs. ἀναγκάζοιτο κινδυνεύειν VI 1; μετὰ τοῦ ἀληθοῦς * κινδυνεύων V 50; ἀνάγκη ἐστὶ τῷ κινδυνεύοντι V 6, ἀγῶν * μέγιστος τῷ κ. VI 3; οἱ * ἦσσαν κινδυνεύοντες II γ 3; τις τῶν ἦσσαν κινδυνεύόντων II γ 7; ἐλεείσθαι * τοὺς ἀδίκως κινδυνεύοντας V 73 (τοὺς μὴ ἀδικούντας, κ. vulg.). II. pass. 8μως * * κινδυνεύεται V 75. Cf. etiam δια-. (15)

κίνδυνος, 1. ὃ τε κίνδυνος ἢ τε αἰσχύνη — ἀρκοῦσα ἦν II γ 3, ὃ αὐτὸς κ. ὑπολείπεται V 16, ἐν ᾧ * ὃ πᾶς κ. ἦν V 43, μέγας * ὃ κ. ἐστίν V 46, κ. αὐτῷ ὑπῆρχεν οὐδεὶς V 60, καλλίων * ἦν ὃ κ. V 61; τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου II α 2, ὑπὸ * * τοῦ κ. ἐκπεπληγμένον II β 7, τὴν ὑποψίαν μᾶλλον τοῦ κ. φοβούμενος II γ 7; ἐν τινι κινδύνῳ ὦσιν V 7, ἐν ἀγῶνι καὶ κ. μεγάλῃ καταστήσαντι V 61; τὸν ἔσχατον κίνδυνον * * * κινδυνεύων II α 4, τόνδε τὸν κ. * ἀσφαλέστερον τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς ἡγοῦμην II β 9, τὸν * κ. τὸν αὐτὸν * * * κινδυνεύειν II γ 5, μείζω τὸν ἀπὸ τῆς γραφῆς κ. ἢ τόνδε ἡγήτο II γ 6, [εἰς * τόνδε τὸν κ. II γ 6 codd. praeter N, qui ἀγῶνα prae-

bet], τὸν ἐμὸν κ. ἐκπρίσθαι V 63, κ.
* τοσοῦτον ἀράμενος V 63, γενέσθαι
μηδένα κ. περὶ τοῦ σώματος VI 1:
περὶ ὧν (i.e. πραγμάτων) οἱ κίνδυνοι
V 88 = VI 6; ἀμνήμονα τῶν κινδύ-
νων II α 7, ἀνεκ. τι διαπράσσονται
V 7, εἰς τὰ ἔξω τῶν κ. V 81; ἐν τοῖς
μεγίστοις κινδύνοις ὄντα II γ 7; εἰς
τοὺς κινδύνους καταστάς II γ 1 (τοὺς
deest in vulg.), τὰ εἰς τοὺς κ. ἤκοντα
V 81, κινδυνεύσαντας * τοὺς ἐσχάτους
κ. V 82. 2. c. ὡς et conl. ὡς μὴ
πάθωσιν ὁ κίνδυνος αὐτοῖς ἐστίν IV
β 1. (28)

κινέω, οὖς (i.e. νόμους) οὐδεὶς πώποτε ἐτόλ-
μησε κινήσαι V 15. (1)

κλαίω, cf. ἀνα-.

κλεπτῆς, περὶ * τῶν κλεπτῶν καὶ λωποδυ-
τῶν ὁ νόμος κεῖται V 9. (1)

κλέπτω, κλέπτουσι τοὺς μηνύοντας V 38:
κλέψαντες ἀπαρῶνται II γ 4. Cf.
etiam συγ-. (2)

κληρουχία, ἀπῆλλάγην τῆς κληρουχίας
Fr. 7. (1)

κλήσις, τὰς κλήσεις καλεῖσθαι VI 38. (1)

κλοπή, ἱερῶν κλοπῆς δυοῖν ταλάντων
γεγραμμένους II α 6. (1)

Κλυταιμνήστρα, τῆς Κλυταιμνήστρας
τῆς τούτου μητρὸς <ταῖς> ὑποθήκαις
I 17. (1)

κοινός, 1. adi. οὗτος (i.e. νόμος) κοινὸς τοῖς
ἄλλοις πᾶσιν V 17; ἀπασιν * τοῦτο
κοινόν ἐστι V 13, cf. 13; κοινοῦ * τοῦ
τεκμηρίου ἡμῖν ὄντος IV δ 3; κοινὴν
* τὴν πρᾶξιν κοινὴν δὲ τὴν ἀτυχίαν
αὐτῶν ἡγοῦμενος εἶναι IV δ 9 (his):
κοινὰ ἀμφότερα ταῦτα ἀμφοῖν αὐτοῖν
ἐστί III γ 10. 2. c. art. τὸ κοινὸν
ὠφελεῖται III β 3: τὰ τῆς πόλεως
κοινὰ **** διαπράσσεσθε V 81. (9)

κοινωνός, συλλήπτωρ καὶ κ. **** τῆς
ἀμαρτίας γενόμενος III γ 10; τῆς *
ἐπιβουλῆς οὐδένα κοινωνὸν ποιήσασθαι
V 68. (2)

κολάζω, I. act. 1. c. acc. τοὺς * ἀποκτεί-
ναντας * * * κολάζει (sc. ὁ νόμος) III δ 8;

τὸν φονέα ζητοῦντας κολάζειν IV δ 10;
τὴν * ὕβριν κολάζοντας IV α 7: τοὺς
αἰτίους * ἐκολάσατε V 77, τοὺς ἐμπο-
δῶν ἐ. Fr. 3; τοὺς * τυραννοῦντας
ἡδυνήθησαν * * * κολάσαι Fr. 1. 2. abs.
ταύτου φάρμακον τὸ ἀθῆς κολάσαι
V 94. II. pass. οἷς οἱ τοιοῦτοι κολά-
ζονται IV α 7; τὸ * * * μεράκιον * * *
ὑπὲρ τοῦ ἀμαρτάντος κολάζοιτο III δ
8; τὸν νόμον * ἀγορεύειν * τοὺς ἀπο-
κτείναντας κολάζεσθαι III γ 7: ὁ *
παῖς — ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκολάσθη III
δ 8: κεκολασμένον * τοῦ ἀποκτείναντος
III δ 8. (12)

κόσμος, ἐμοὶ * ἐπέλιτε μὴ ὠφελῆσαι τοῦδε
κόσμου V 17 (sic N, A pr.: tell. τοῦδε
τοῦ νόμου). (1)

κράζω, cf. ἀνα-.

κρατέω, τινὰ ὧν αὐτὸς κρατεῖ VI 4, αὐτὸς
* ἕκαστος ταύτου κ. VI 18; αὐτοῦ
κρατεῖν ἴσως ἂν ἐδύνατο V 26. (3)

κρεῖσσόνως, οὐδὲ κ. ἄλλα πολὺ ὑποδεεστέ-
ρως * * * ἡμύνετο IV δ 6 (sic R., Bk.:
κρεῖσσον ὧν N, A pr.; κρεῖσσων ὧν
A corr.², tell.), κ. ἡμύνετο IV δ 7. (2)

κρεῖσσων, I. comp. κρεῖσσων ὧν τὰς χεῖρας
IV δ 7, [cf. IV δ 6, q. 1. R., Bk. κρεῖσ-
σόνως coniecc.]; κρεῖσσον ἦν τὸ ἀληθές
καὶ τὸ γεγεννημένον τῆς τούτων αἰτιά-
σεως V 25. τὸ * πρᾶγμα μοι κρεῖττον
φαίνεται Fr. 69; τὸν κρεῖσσονα ἀμν-
νόμενος IV γ 3; τὴν σὴν παρανομίαν
κρεῖσσω γενέσθαι * τῶν νόμων V 12;
κρεῖσσον * χρὴ γίνεσθαι * τὸ ὑμέτερον
δυνάμενον V 73. II. superl. κράτιστοι
φρονεῖν αὐτῶν εἰσὶ II α 1. (7)

κρίνω, I. act. οἱ ἀντίδικοι κατ' εὐνοίαν
κρίνοντες τὸ πρᾶγμα III δ 1, οἱ παρὰ
τὸ δίκαιον κ. IV α 3; περὶ πλείστον
τοὺς κρίνοντας ποιεῖσθαι IV α 1. II.
med. [κρίνεσθαι codd. VI 8 pro
ἀποκρ.]. III. pass. δικαιότερον ὑμεῖς
ἐκρίνεσθε V 48 (κρίνεσθε codd.; vulg.
κρίνοισθε): ἔμελλεν ὁ πρῶτος * κριθή-
σεσθαι VI 37. Cf. etiam ἀνα-, ἀπο-,
κατα-. (5)

κρίσις, τῆς ὑμετέρας κρίσεως ἔδει IV δ 2;
τῇ κρίσει προσσυχόντες τὸν νοῦν IV α 5;
τὴν κρίσιν ποιήσασθαι III β 2, πεποι-
ήκασι τὴν κ. ἐν τῇ ἀγορᾷ V 10. (4)
κριτής, ὡς ἄνδρες τῶν μεγίστων κριταὶ καὶ
κύριοι II β 13, ὑμεῖς *οἱ τῶν δικαίων
ἴσοι κ. V 85, νῦν μὲν δοξασταί, τότε
δὲ κ. τῶν ἀληθῶν V 94; τῶν *ἄλλως
λόγων * * τουτουσὶ κριτὰς ἡξίωσατε
γενέσθαι V 47. (4)
κρύπτω, I. act. οὐδὲν ἔδει κρύπτειν αὐτά V
53 (vulg. αὐτόν). II. pass. οὐ *ἐπὶ μαρ-
τύρων ἀλλὰ κρυπτόμενα πράσσεται τὰ
ταῖα II γ 8. Cf. etiam συγ-. (2)
κτάομαι, τὴν *οὐσίαν * * * κεκτημένον II
β 12. (1)

κτείνω, ἂν τις κτείνῃ τινά VI 4: εἰς αὐτὸν
τὸν φόνον, ὡς ἔκτεινα V 11, [ξ. V 57
codd. pro ἀπέκτεινα]. Cf. etiam
ἀπο-, συναπο-. (2)
Κτήσιος, ἱερὰ Διὶ Κτησίῳ I 16, cf.
18. (2)
κυβερνάω, δίκη *κυβερνήσειεν I 13. (1)
κύριος, τῶν μεγίστων κριταὶ καὶ κύριοι II
β 13, κ. πάσης τῆς πολιτείας III α 1;
ὑπὸ * τῶν κυρίων ἀναγιγνωσκόμενον
II β 7, ὑπὸ τῶν κ. ἐχθρῶν μοι δοτῶν
πεισθεῖς II δ 7 (A pr.; N, A corr.
κυρίως). (4)
κωλύω, (ἐκωλύθη) τοῦ σκοποῦ τυχεῖν III
β 4 [add. R.], cf. III γ 6. Cf. etiam
δια-. (2)

Λ

λαγχάνω, ἔλαχον Παρτακλέα διδάσκαλον
καὶ Κεκροπίδα φυλὴν πρὸς τῇ ἑμαντοῦ
VI 11 (ἐλεγχον N). Cf. etiam
ἀπο-. (1)
λάθρα, ὁπόσα * * λ. πράττεται VI 18 (sic
Bl.: codd. λάθρα). (1)
λαθραῖως, superl. ὡς μάλιστα δύνανται
λαθραῖοτατα I 28. (1)
λαμβάνω, I. act. ἡ πόλις ἐλάμβανεν * δίκην
VI 10; ὧν ἕνεκα ἐλάμβανον χρήματα
VI 38; χρήματα λαμβάνουεν ἐπ' ἐμοὶ
VI 48; τούτων * ἀξιοῦσι δίκην λαμβά-
νειν VI 9; χρήματα ἦν * ὁπόθεν ἂν
ἔλαβεν V 60; θέλοντος ἔλεγχον λαβεῖν
I 12; ἵεναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας
ὁπόσους βούλοιο VI 23; τριάκοντα
μνᾶς ἐπ' ἐμοὶ λαβόντες παρὰ τῶν πο-
ριστῶν VI 49, λείαν λ. ἀπὸ τῆς Θράκης
Fr. 49: ὧν * τὴν ἀλήθειαν * ἐλήφε I 7;
τὸν πατέρα εἰληφότα (sc. ταύτην) ἐπ'
αὐτοφώρῳ I 9. II. med. χρήματα
ἔμελλον (sc. ἐγώ) λήψεσθαι V 58.
III. pass. ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῶσιν
V 48; πᾶς * αὐτῶν ληφθεὶς II γ 5,
[II β 9 codd. praet. N pro λειφθεὶς];
ληφθεῖσαν (sc. μητέρα) τὸν θάνατον
* * ἐπ' αὐτοφώρῳ μηχανωμένην I 3.

Cf. etiam κατα-, μετα-, παρα-, συλ-,
ὑπο-. (15)
λαμπρῶς, λ. * χορηγοῦντα II β 12. (1)
λανθάνω, I. c. acc. λαθὼν * * ᾗδῃ τήνδε
τὴν ὑποψίαν II β 3. 2. c. part.
ἡλπιζέ * * * λήσειεν ἀποκτείνας αὐτόν
II α 7, λ. * ἐδόκει ἀποκτείνας αὐτόν
II γ 6: εἰκὸς ἦν ἀφανισθέντα λαθεῖν
τὸν ἀνθρώπον V 27. (4)
λέγω, I. act. I. c. acc. reί ἀληθῆ λέγω I
24, VI 41, ᾧ * * λ. V 84, VI 28, τοῦ-
του ἕνεκα ταῦτα (οὕτω) σφόδρα λ.
VI 15; ἐξ ὧν (c. attr. pron.) * λέ-
γουσιν III γ 10, λόγοις οὗς * λ. V 84, ᾧ
* * λ. VI 28, λόγοις οἷς (c. attr. pron.)
* λ. VI 28, ἀληθῆ λ. VI 41; οὗς
(i.e. λόγους) ἐγὼ εἰ ἔλεγον VI 28;
οὗς (i.e. λόγους) * * * ἔλεγε V 42,
δύο λόγῳ ξ. V 49, οὐδὲν ξ. κατ' ἐμοῦ
V 55, ταῦτα ἔλεγεν VI 21; τοὺς λό-
γους * λέγοι VI 21 (sic N: rell. λέγει);
λέγοιεν μὴ ὁμολογούμενα I 10; τάλῃθῃ
λέγειν II γ 4, V 18, VI 23, 25, τὰ *
ἄλλα παρὰ φύσιν λ. III β 1, δίκαια
* * λ. III δ 1, ὅμοια οἷς ἐργασται
λ. IV γ 1, δεινότερα λ. IV γ 6, τὰ
ψευδῆ λ. V 34, cf. I 10, ταῦτα * * λ.

V 39, περαιτέρω τι * λ. V 65; τάληθῃ λέγων VI 14, λ. γνώμας VI 45; ταῦτα ἐμοῦ * λέγοντος VI 24; τῷ διὰ τέλους τὸν αὐτὸν αἰεὶ λόγον λέγουσι V 50; τάληθῃ λέγοντα V 32, cf. 34; οἱ τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ * λόγους λέγοντες V 50: τοῦτον ἕνεκα πλείω λέξω VI 33: ἓνα λόγον ἀντὶ δυοῖν λέξας III γ 2. 2. c. acc. pers. λέγουσιν αὐτοῖς (sc. ἐκείνους) ὑφ' ὧν ἀπόλλυνται I 29; λέγων αὐτῷ ὀνόματι ἕκαστον VI 23 (αὐτῶν ὀνομαστί R.). 3. c. enunt. rel. quae pro acc. posita est ἃ * ἐπερωτῶν λέγειον I 10; ἠνάγκασται λέγειν οἷα * ὥμην * τοῦτον εἰπεῖν III γ 1, λ. δ τι ἂν * μέλλωσι χαριεῖσθαι V 32; λέγοντες ἄπερ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς (verbo omisso) VI 29. 4. c. ὡς vel ὅτι, λέγω * ὑμῖν ὅτι * ὑπῆρχεν V 60; λέγεις * ὡς * παρέμεινα V 13; λέγουσι * ὡς * ἀπέθανεν V 26, ὡς κατεποντώθη λ. V 28; ἔλεγεν ὅτι πεισθελί V 33; λέγειν ὅτι * ἀπέφυγον V 16; λ. * ὡς * ἀπέκτεινα V 57; ἔλεξα ὅτι — προκαθισταίη VI 21; ἔλεξεν αὐτῇ ὅτι * ἀδικοῖτο I 15, ἔλεξε — ὅτι * ἀποκτείνωμι VI 21; ἔλεξαν * ὡς * πρέπει III γ 9. 5. ὅτι vel ὡς omittitur, λέγομεν * ὑμῖν, εἰ — ἐλέγχεται, οὐκ ἔστιν * ἐλεγχος II γ 9. 6. c. acc. qui per enunt. c. ὡς vel ὅτι explicatur, ταῦτα * ὑμῖν λέγω, ὡς * ἔχει V 60; τάδε λέγουσιν, ὡς ὁμολόγει V 39. 7. c. acc. et inf. διαπῆξαι (sc. αὐτὸν) * λέγει III γ 5; τὴν * μαρτυρίαν ἀπιστον λέγουσιν εἶναι II γ 4, ἐμὲ — δρᾶν λ. II δ 11. 8. c. praep. περί vel ὑπέρ, περί * τῶν ἀποκτεινάντων ὁρθῶς λέγει II γ 8, ὑπέρ ἡμῶν λ. III γ 9. 9. c. ὡς (adv.) ὡς καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γραφὴ λέγει I 2; ὁμολογῶν τὸ ἔργον ὡς * λέγομεν γενέσθαι III δ 3. 10. abs. τῶν λέγειν δυναμένων III β 2, cf. V 3, 3 (δυναμένων add. N sec., A sec.), παρὰ φύσιν καὶ λ. καὶ δρᾶν * ἀναγ-

κάζει III γ 1, δύναμιν τοῦ λ. V 1, τοῦ λ. ἀδυναμία V 2; ἐπεξέρχομαι λέγων I 24, ἐγὼ ὁ λ. III δ 2; ἡμεῖς * οἱ λέγοντες III δ 10; πολλῶ χειρόν ἐαυτῶν λέγοντας V 7. II. pass. ἐκ τῶν λεγομένων III δ 2, 9, IV δ 9, τῶν λ. * ἐνθυμείσθαι V 6; τοῖς * ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις (sc. λόγοις) V 42; πρὸς τὰ λεγόμενα III δ 4, ὑπονοεῖν τὰ λ. VI 18; ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται III γ 4: τοὺς * λόγους τοὺς λεχθέντας περὶ τῆς πόσεως VI 22. Cf. etiam δια-, προ-, συλ-. (84)

λεία, λείαν λαβόντες Fr. 49. (1)

λείπω, ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διδάξω III β 10; περιγενομένοις * καὶ λειφθῆς II β 9 (codd. praeter N ληφθῆς). Cf. etiam ἀπο-, ἐγκατα-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-, προαπο-, ὑπο-. (2)

λεπτός, ἀληθῆ μὲν, λεπτὰ δὲ καὶ ἀκριβῆ (sc. εἰρηκα) III δ 2. (1)

λέσχαι, Fr. 41.

λητουργία, ἥς τινας λητουργίας ἡ πόλις ἐνδεὴς γεγενήται V 77 (λει- omnes). (1)

λίαν, λίαν φανερός III γ 7. (1)

λιβανωτόν, λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπετίθεσαν I 18. (1)

λίθος, σιδήρῳ ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἡμυνάμην IV β 2; λίθον αὐτῷ ἐνέβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν V 26. (2)

λιμήν, ἐγγύς που τοῦ λιμένος V 26, καὶ ἐν τῷ λιμένι καὶ ἀπωθεν τοῦ λ. V 27, ἐξ αὐτοῦ τοῦ λ. V 28; λιμένι V 27 (v. supra). (4)

λογίζομαι, cf. ἀντι-.

λόγος, μακρότερος * εἴη λ. I 18, οὐδεὶς * λ. ὑπελείπετο μὴ φανεῖσθαι εἶναι III β 4, ὡς ὁ τούτων λ. ἐστίν V 44, ἐμοὶ οὐδεὶς λ. ἔσται ἔτι V 96; προΐδντος τοῦ λόγον V 10, ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λ. V 29; ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ II γ 1, cf. ἐν τῷ ὑστέρῳ λ. VI 14, ἔργῳ καὶ οὐ λ. * σημαίνει III γ 1, cf. 3, οὐδενὶ λ. εἰκότι * ἀποφαίνειν V 26, συγχωρῶ τῷ τούτων λ. V 27,

τούτῳ δυσχυρίζετο τῷ λ. V 33, ἐν ἀφανεί λ. * ἀπολέσαι V 59, τούτῳ * χρώνται πλείστῳ λ. V 64, λ. οἶδα V 75, λ. (ἔργῳ ὀφροσίτῳ) μὴ ὀρθῶς εἰπῶν V 75, λ. * διδάσκει VI 30; ἕνα λόγον ἀντὶ δυοῖν λέξας III γ 2, πρὸς ἕνα λ. ἀπολογηθεῖς III γ 2, ἐπ' ἄλλου λ. ἀρμῆσαι III δ 5, ἀμφισβήτησιν καὶ λ. ὑπελίπου V 16, τὸν αὐτὸν αἰεί λ. λέγοντι V 50, εἰμι * ἐπὶ τὸν τῶν κατηγορῶν λ. V 62; ἐκ τοῖν λόγων τοῖν ἀνδρῶν V 49; δύο λόγῳ ἔλεγε V 49; οἱ ὕστεροι λόγοι ἀληθέστεροι φαίνονται V 37, οἱ τούτων λ. πιστότεροι ἦσαν VI 29; ὑπὸ πονηρᾶς λόγων (ἔργα ὀφροσίτου) ἀκριβέας III γ 3, ἐκ τῶν τοῦ κατηγοροῦ λ. V 14, cf. VI 2, 18, οὐ τοῦ σώματος αὐτοῦ χρεῖα * ἀλλὰ τῶν λ. V 35, ποτέρῳ * τῶν λ. V 36, ἡ ἀλήθεια τῶν ὑστέρων λ. V 37, τῶν * ἄλλως λόγων τῶν ἐκείνου * κριτὰς V 47, ἐκ τῶν λ. V 31; προέχων ἐν τοῖς λόγοις III γ 3, ἐπὶ τοῖς τῶν κατηγορῶν λ. εἶναι V 3, τοῖς * λ. τοῖς ἐφευρισμένοις * ὡς ἀληθέσιν οἶσιν * ἀπόλλυμαι V 35, τοῖς * πρῶτοις καὶ τοῖς ὕστερον λ. τοῖς τοῦ ἀνθρώπου συνεφέρετο ὡς ἀληθέσιν εἰρημένοις V 42, ἐναντίων τοῖς τούτων λ. V 84, τοῖς * λ. οὖς * λέγουσι πιστεύειν V 84, VI 28, τοῖς λ. τὰ ἔργα * ἀπιστα καθιστάναι V 84, cf. VI 47, ἐν τοῖς τούτων λ. * εἶναι VI 18, τοῖς λ. * * ὁμολογοῦντας VI 31; βραχεῖς τοὺς λόγους ἐπαίησαντο IV β 1, τοὺς τῶν κατηγορῶν λ. (sc. καταμανθάνειν) V 14, cf. VI 2, τοὺς * προτέρους λ.

τοὺς κατεφευσμένους * * ἀφανιοῦντες V 37, βεβαιῶν τοὺς πρώτους λ. ὡς ἀληθεῖς εἰρημένους V 41, τοὺς αὐτοὺς αἰεί περὶ τῶν αὐτῶν λ. λέγοντες V 50, τοῖς ἔργοις τοὺς λ. ἐλέγχουσι V 84, cf. VI 47, λ. ψευδεῖς συντιθέντες VI 9, τοὺς λ. τούτους λέγοι VI 21, τοὺς * λ. τοὺς λεχθέντας — ἥπισταστα VI 22, τοὺς λ. τούτους ἐνδεεῖς * εἶναι VI 30, τοὺς * λ. * εἰκότας ἀποφαίρω VI 31. (61)

λοιδορέω, ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο II α 4. (1)

λοιδορία, ἐκ λοιδορίας (sc. διέφθειρε) II α 4. (1)

λοιπός, τῆς * ἀρχῆς αὐτῷ λοιποὶ δύο μῆνες ἦσαν VI 42; τὰ λοιπὰ ὡς ἐν βραχυτάτοις * διηγῆσασθαι I 18, σκοπεῖν τὰ λ. πρὸς ὑμᾶς I 31. (3)

Λυκίνος, ἐβούλετο * ὁ Α. V 62; ὑπὲρ Λυκίνου V 60, τῆς Α. (sc. χρεῖας) V 63; ἔπειμον * Λυκίνῳ V 53, ἐχρώμην * Α. φίλῳ V 63. (5)

λυμαινόμεναι, ὑπὲρ αὐτοῦ δεδεμένου καὶ λυμαινομένου V 63. (1)

λυπέομαι, cf. συλ.

λύπη, ἱκανὰς λύπας καὶ φροντίδας προσβέβληκεν II β 2. (1)

Λυσίστρατος, ἐπὶ Λυσιστράτῳ VI 36. (1)

λυσιτελέω, τοῦ σφίσις αὐτοῖς λυσιτελοῦντος (sc. ἐνεκα) V 10. (1)

λύω, I. med. οἱ λυσόμενοι (sc. ἀνδράποδα) V 20; αὐτὸν ἐλύσαντο V 63; ἐαυτὸν οὐδ' ὑμερήμερον γενόμενον ἐπὶ τὰ μνῶν δύνατος * λύσασθαι V 63. II. pass. εἰ ἐλελύμην V 13. Cf. etiam ἀπο-. (4)

λωποδύτης, περὶ * τῶν κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν ὁ νόμος κείται V 9. (1)

M

μαίνομαι, οὐκ ἐμαίνοντο * * * * προτιμῶντες II β 5. (1)

μακαρίζω, ἀξιῶ * * * με μακαρίσαι II δ 4. (1)

μακρός, I. μακρὸν εἴη πρᾶγμα V 54; ἀπάγοντι νύκτωρ μακρὰν ὁδὸν V 26.

II. comp. μακρότερος * εἴη λόγος * * * *

διηγῆσασθαι I 18. III. superl. τοσοῦτον τὸ μακρότατον τῇ ἀποκρίσεώς ἐστιν V 65 (codd. pr. N comp.). (4)

μάλα, I. ἔτι δὲ μάλ' ἐδέθη V 17. II. comp. A. De usu. I. c. seq. ἡ a. substt. vel pronn. comparantur:

casu nom. ὁ ἀποθανὼν * καὶ μάλλον ἢ ἐγὼ IV β 1; casu gen. τοῦ φεύγοντος * μ. ἢ τοῦ διώκοντος V 51, τινὸς ἔνεκα μ. ἢ * τοῦ πράγματος VI 10; casu dat. ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μ. ἢ τοῖς ἐκούσις I 27, οὐδὲν μ. τῷ διώκοντι ἢ τῷ φεύγοντι IV δ 2, τῷ ἀρξάντι μ. ἢ τῷ ἀμυνόμενῳ IV δ 5, ἀπειρίᾳ * μ. ἢ ἀδικίᾳ V 5, ἀληθείᾳ μ. ἢ δεινότητι V 5, ἐπὶ τῇ τύχῃ μ. * ἢ τῇ προνοίᾳ V 6, προνοίᾳ μ. * ἢ τύχῃ V 21, ἀνάγκῃ μ. ἢ ἀληθείᾳ V 42, ὁργῇ μ. ἢ γνώμῃ V 69, ἀνάγκῃ μ. ἢ γνώμῃ V 79, τύχῃ μ. ἢ ἀδικίᾳ VI 1; casu acc. μ. τὸν τεθνεῶτα ἢ τὴν ἀποκτείναντα I 25, τίνα μ. * ἢ τὸν * * * προπεποῦθτα II α 5, τὸν φεύγοντα μ. * ἢ τὸν διώκοντα V 51. b. adii vel partit. comparantur: καινότερα μ. ἢ κακουργότερα II δ 2, ἀπολύσιμον μ. ἢ καταλήψιμον IV δ 9; εἰκάζοντας μ. ἢ σάφα εἰδότες VI 18. c. praep. cl. comparantur ἐπὶ τοῖς * * * λόγοις * μ. ἢ ἐπὶ * τοῖς ἔργοις V 3, οὐδὲν τι μ. ὑπὸ τῶν ἄλλων ἢ καὶ ὑπ' ἐμοῦ V 23. d. verba inff. comparantur διακυλύνειν μ. ἢ — ἐμπεσεῖν II β 3, μὴ παραγενέσθαι * * μ. ἢ τοῦτον * * γινῶναι II β 8, μ. ἀποκτείνειν * ἢ * * τιμωρεῖσθαι II δ 2, μακαρίσαι μ. ἢ * ἐλεῆσαι II δ 4, φεύγειν μ. ἢ — κινδυνεύσαι II δ 5, ἀπολύσαι * μ. ἢ καταλαβεῖν IV β 8, ἀπολύειν μ. ἢ καταλαμβάνειν IV δ 9, ἐλεηθῆναι * * * μ. ἢ δίκην δοῦναι V 73. e. ea quae comparantur non eiusdem modi sunt, μ. * ἐκὼν ἢ οὔτε ἔβαλεν ("meliore c. iure dici possit, voluntariam caedem fuisse, quam, quod iste dicet, omnino neque etc.") III γ 6 (ἢ N, A pr.: rell. omm.); ἐκούσιον * πῶς ἂν εἴη μ. ἢ εἰ τις κτλ. V 92. f. μάλλον repetitum, σοὶ μ. ἐγὼ τὴν πρόφασιν * ἔχοιμ' ἂν εἰκότως * * ἀναθεῖναι, ὅτι * * * μ. ἢ σὺ ἐμοὶ ἐκείνον V 59. 2. c. seq. gen. ἐμοῦ μ. δια-

φθεῖραι αὐτόν II β 6 (verba desunt in vulg.), οἱ * * κινδυνεύοντες τῶν μάλλον ἐν φόβῳ θνῶν * * * μ. ἐπεβοῦλευσαν II γ 3, τὴν ὑποψίαν μ. τοῦ κινδύνου φοβούμενος II γ 7, ἐγὼ * τοῦδε μ. ἀναμάρτητος ὢν III γ 9, μειράκιον οὐδενὸς μ. τῶν συμμελετώντων * * * ἀμαρτῶν III δ 5, cf. 6, ὁ ἀρξας * * * μ. τοῦ ἀποκτείναντος φονεὺς ἐστὶ IV γ 4, cf. IV δ 3, ἔστι * οὐδὲ ὁ ἐπιβουλεύσας οὐδὲν μ. ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος IV δ 4 (ἢ post μ. ins. N, A pr.), ἐνδεὴς εἰμι μ. τοῦ συμφέροντος V 1. 3. μάλλον simplex. a. c. adi. πολὺ μ. δίκαιος II β 10, ἃ μ. εἰκὸς ἦν δρασάντων II δ 5 {codd. μ. ἃ}, μ. μὲν οὐδὲν, ὁμοίως δὲ * ἀναμάρτητος III β 10, πολλῶ γε μ. εἰκὸς ἦν * * ἀπολογησασθαι V 74. b. c. part. μ. φιλησομένη I 19 (pr. A: de lect. rell. codd. dubium est), τῶν μ. ἐν φόβῳ θνῶν II γ 3, πρὸς ἐμοῦ μ. * θνῶτα II δ 10, μ. ὀρθομένους V 7. c. c. verb. τίνας μ. ἐστὶν ὁ φόβος III γ 7 (J.: codd. βάλλων), μ. ἢ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν * τετιμώρηται III γ 10, τοσοῦτ' μ. φονεὺς ἐστὶν IV γ 3 [55]. B. C. aliis voce. coniunct.: μάλλον εἰκὸς II α 5, II β 6, V 74; ἐκότερον — μάλλον II β 3, 8; πολὺ μ. II β 10; καὶ μ. IV β 1; πολλῶ γε μ. V 74; οὐδὲν μ. IV δ 2, 4, οὐδὲν τι μ. V 23, μηδὲν * μ. IV δ 9, μ. οὐδὲν III β 10. III. superl. 1. c. verb. vel part. μάλιστα τὸ κοινὸν ὠφελεῖται III β 3, δ * καὶ μ. ἐνθυμείσθε V 46, ταῦτ' ἂν τις μ. συγγράψας πέμψειεν V 53, τοῦτοις μ. πιστεύοντες V 81, περὶ πολλοῦ εἶναι * * ὁρθῶς διαγινώσκειν, μ. μὲν τῶν θεῶν ἔνεκα * * . ἔπειτα δὲ καὶ κτλ. VI 3, μάλιστα' ἂν ἐξελέγχοιτο VI 19 (μάλιστα sine ἂν codd.). 2. c. ὡς, similibus: ὡς μ. δύνανται λαθραῖα I 28, εἰ * καὶ ὡς μ. ἐξέβην V 27 (verba desunt in vulg.), εἰ καὶ ὡς μ. ἐβούλετο

V 62; καθ' ὅσον ἐγὼ δύναμαι μ.

V 64 [10]. (66)

μανθάνω, I. act. 1. c. acc. μαθεῖν τὴν ἀπολογία III δ 1, τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραχθέντων μ. IV γ 1, τοὺς νόμους (c. *prolepsi*) μ. εἰ καλῶς ἔχουσιν ἢ μή VI 2 (V 14 καταμανθάνειν *scr.*). 2. c. ὅτι et ind., μάθετε δὴ πρῶτον * ὅτι — εἰκότερόν ἐστι IV γ 2; θέλω ** ὑμᾶς μαθεῖν ὅτι ***** τοῦτ' ἐστίν III δ 3. 3. sine acc. ἵνα * ἔτι καὶ ἀμεινον μάθῃτε VI 33. II. med. τρόπους μαθησόμενος παρὰ τῶν ** γυναικῶν Fr. 67. Cf. etiam κατα-. (7)

μαρτυρέω, I. act. 1. c. acc. προθυμοτέρους **** τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν V 18, μ. ἔξεστι δούλω κατὰ τοῦ ἐλευθέρου τὸν φόνον V 48; τάληθῃ δοκῶσι μαρτυρῆσαι II δ 7. 2. c. acc. et inf. τῶν * μαρτύρων ᾧ ** λέγω μαρτυρούντων ἀληθῆ εἶναι V 84, cf. VI 28 (sic pr. A: tell. καταμ-). 3. c. dat. τοῖς μὲν * μαρτυροῦντες πιστοὶ ἦσαν, ἐμοὶ δὲ μ. ἀπιστοὶ ἔσονται VI 29 (*bis*); μάρτυσι τοῖς (ἐμοὶ) μαρτυροῦσιν VI 28 [ἐμοί, auct. R., add. Bk.]. 4. c. adv. vel cl. adv. ὥς οἱ μάρτυρες μαρτυροῦσιν IV δ 8; διώκειν τε καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον IV α 1; πιστῶς * τοῦ ἀκολουθοῦ μαρτυροῦντος II γ 10; οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνοντες ἢ μαρτυροῦντες IV α 3. 5. abs. ὅς ** ἐμαρτύρει II γ 2; ἀκινδύνως * μέλλων μαρτυρεῖν II δ 7; τοῦτ' μ. μαρτυροῦντι πιστεύσας II β 7; πιστεύσας τοῖς μαρτυροῦσι V 12, τοῖς * μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν V 84 [ἐμοί add. Ald.], τεκμήρια ** τοῖς μ. ὁμοία VI 30: οἱ τοῦτον ἤκουον μαρτυρήσουσιν II α 9. II. pass. ἐκ τῶν μαρτυρουμένων II γ 9: ὥς — ἐβασανίσθη, μεμαρτύρηται ὑμῖν V 31, μ. **** περὶ τοῦ πράγματος ᾧ * ὑπεσχόμην VI 16. Cf. etiam κατα-. (22)

μαρτυρία, τοῦ * ἀκολουθοῦ ἢ μ. πῶς ἀξία II β 7; τὴν τοῦ ἀκολουθοῦ μαρτυρίαν

ἀπιστον λέγουσιν εἶναι II γ 4, πρὸς τὴν μ. τοῦ ἀκολουθοῦ ἀπολογηθῆναι II δ 3, τοῦ * θεράποντος πῶς χρῆ πιστοτέραν τὴν μ. ἢ κτλ. II δ 7: ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν *** ἀποδειχθῆναι V 81; ἀπιστουμένων ** τῶν ἄλλων δούλων ἐν ταῖς μαρτυρίαις II β 7, ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μ. βασανίζονται II γ 4; μαρτυρίας ἀκριβεῖς παρέξομαι Fr. 69. (8)

μαρτύριον, ταῦτά μοι μέγιστα μαρτύριά ἐστιν V 15. (1)

μαρτύρομαι, ἀναγκαίους *** καλοῦσι καὶ μαρτύρονται I 29. (1)

μάρτυς, μάρτυρες * εἰ * πολλοὶ παρεγένοντο II α 9, οἱ * μ. * φασιν IV δ 3, οἱ μ. μαρτυροῦσιν IV δ 8, τοῦτον * μ. γενηνται V 9, ἀνώμοτοι * οἱ μ. καταμαρτυροῦσι V 12, cf. 84, VI 28, τούτων μ. V 83 (lacunam ante τούτων esse put. St.), ὧν μὴ εἰσι μ. VI 18, ἕτεροι ἰδιώται πολλοὶ μ. παρήσαν VI 24, οἱ αὐτοὶ μ. **** πιστοὶ ἦσαν VI 29, εἰ *** παρεγένοντο μ. VI 29, οἱ μ. ἅπαντες φανεροὶ ἔσμεν λέγοντες VI 29, κατὰ σφῶν * μ. ἐγένοντο ὅτι κτλ. VI 32; μαρτύρων * ἐναντίον I 28, cf. VI 39, οὐκ ἐπὶ μ. ἀλλὰ κρυπτόμενα II γ 8, τῶν * μ. ἀκηκάτε IV α 7, τῶν * μ. **** μαρτυρούντων V 84, δικασταὶ τῶν μ. V 94, ἐναντίον μ. πολλῶν VI 19, ἀνεμ. VI 28, οἱ τούτων λόγους πιστότεροι ἦσαν τῶν ἐμῶν μ. VI 29, μ. * τοὺς λόγους * ἐνδεεῖς VI 30; τοῖς * μάρτυσι τοῖς (ἐμοὶ) μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν VI 28, τοῖς μ. τὰ ἔργα (sc. ὁμολογοῦντα) VI 31, πρὸς τοῖς ἐμαυτοῦ μ. VI 32, μάρτυσιν ὑμῖν ἀποδείξω VI 41; οἰκέτας *** ἐπικαλοῦνται μάρτυρας I 30, τούτων * τοὺς μ. παρέξομαι V 20, cf. 24, 27, 28, 30, τούτων * μ. παρέξομαι V 22, VI 30 (*bis*), 32, 48, τοῦ ἔργου μ. καὶ συμβούλους ἐποιούμην V 43, τούτων * μ. * κάλει V 35, cf. 56, λαβόντα μ. ὁπόσους βού-

λοιτο VI 23, πίστιν * σαφειστάτην *, τοὺς μ. τοὺς καταμαρτυροῦντας VI 28, μ. * ὁμολογοῦσι παραγενέσθαι VI 29, τοὺς λόγους τοὺς μ. ὁμολογοῦντας VI 31. (46)

μάχαιρα, ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ σφαγῇ V 69. (1)

μεγαλοφροσύνη, ἥ * μ. τοῦ γένους — ἐπαίρει (sc. τοὺς νεωτέρους) IV γ 2. (1)

μέγας, I. μέγας * ὁ κινδύνος ἐστίν V 46; μέγα τοι ἡμέρα — μεταστῆσαι V 72; ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ V 61; δεῖ μεγάλῃν τὴν ἐχθρὰν ὑπάρχειν V 57; μέγα κακούργημα V 10, οὔτε μικρὸν οὔτε μ. * ἀδικοῦντα VI 9; μεγάλα ἐπιτίμια IV δ 7; πολλὰς * καὶ μεγάλας γραφάς II α 5, πολλὰς * καὶ μ. εἰσφοράς II β 12, μ. * ὑπὲρ πολλῶν ἐγγύας II β 12; τὸν μεγάλην * κακὰ προπεπονθότα II α 5, μ. ἀδικούμενος II β 10, μ. * τεκμήρια εἶναι V 83. II. comp. αἰσχύνῃ μείζων οὐσα τῆς διαφορᾶς II γ 3; μείζον τὸ ἐνθύμιον γενήσεται III δ 9; μείζω τὸν ἀπὸ τῆς γραφῆς κινδύνον II γ 6; μείζον * δύνασθαι V 80, τούτου μ. τεκμήριον ἀποδείξαιμι VI 43; ἔτι * μείζους καὶ πλείους (sc. γραφάς) II α 6; ἔτι * μείζονα (sc. κακὰ) * * πάσχειν II α 5, οὐ * ταῦτά ἀλλὰ μ. καὶ πλείονα * * ἀντιπάσχειν IV β 2 = 3; μείζω ὣν ἤθελε πράξας IV γ 4. III. superl. δ * ἀγῶν ἐμοὶ μέγιστος VI 3; μέγιστον * πένθος γένοιτο IV δ 1, μ. * σημεῖον V 14, cf. VI 2, 43, τεκμήριον * μ. V 61, cf. 63, μ. * * ἀγαθὸν VI 5; ὄρκον τὸν μέγιστον V 11; ὁμολογῶ μέγιστόν γε (sc. κακούργημα) V 10, ὅπερ μ. * νομίζω ἐν πράγματι τοιοῦτόν VI 1; δύο τῷ μεγίστῳ καὶ ἰσχυροτάτῳ (sc. τεκμηρίῳ) VI 31; ἀνάγκαι * ἰσχυρόταται καὶ μέγισται VI 25; μέγιστα μαρτύρια V 15, μ. τεκμήρια V 38, ἅπερ μ. καὶ περὶ πλείστου ἐστίν V 62, cf. VI 25, ἅπερ μ. καὶ παλαιότατα VI 4; τῶν μεγίστων κριταὶ καὶ κύριοι II β 13, περὶ

τῶν μ. καὶ πλείστου ἀξίων VI 45; τοῖς μεγίστοις κινδύνους II γ 7; τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασιν IV β 1; μέγιστα τεκμήρια I 11, cf. VI 27, ταῦτα μ. καὶ πιστότατα ἡγεῖσθαι V 82. (48)

μέγεθος, διὰ * τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου II α 2, διὰ τῆς ἐχθρᾶς τὸ μ. II β 3, δεδιὺς * τὸ μ. τῆς διαβολῆς II δ 1. (3)

μέθη, ἀπειρία τῆς μέθης IV γ 2. (1)

μεθίστημι, I. act. γνώμην * * ἐξ ὀργῆς μεταστῆσαι V 72 (St.: codd. μεταστήσειν). II. act. sec. aor. et pass. μεθισταμένων * τῶν πραγμάτων II δ 9; τὴν * * ἀτυχίαν * * εἰς εὐτυχίαν αἰτοῦμαι μεταστῆναι II δ 4 [malebat R. μεταστῆσαι]. (3)

μεθύω, μεθύοντας τοῦ ἀνδρός V 26. (1)

μεράκιον, τὸ * μ. — ἔβαλε III β 3, τὸ * μ. * * ἐπικαλεῖται III β 5, τὸ * * μ. * * ἡμαρτε III β 7, cf. III δ 5, τὸ μ. καθαρὸν * * ἐστίν III γ 10, τὸ * * μ. — κολάζοιτο III δ 8; ὑπὸ τούτου τοῦ μερακίου III α 1, III γ 9, cf. III δ 4, μετόχου τοῦ μ. * * δντος III γ 11; ἀποκτεῖναι φησι τὸ μεράκιον III γ 5. (11)

μείρομαι, πρὸ τῆς ἐρμαρμένης * * * τὸν βίον ἐκλιπὼν I 21. (1)

μέλει, τί ποτε ἀπολογησεται μέλει μοι I 7 (codd. μέλλει); οἶμαι * * θεοῖς τοῖς κάτω μέλειν οἱ ἡδίκηται I 31 (μέλλειν A pr., N pr.). Cf. etiam μετα-. (2)

μελετάω, μελετῶν μετὰ τῶν ἡλικῶν ἀκοντίζειν III β 3; μηδὲν ὑποδεέστερα τούτων μελετῶντες III γ 9. Cf. etiam ἐκ., συμ-. (2)

μέλλω, I. c. inf. prae. ἀδικεῖσθαι ἔμελλον I 15, πλεῖν ἔ. I 16, cf. 26, ἔμελλε * * κινδυνεύειν II γ 5; ἐκπλεῖν * μέλλων I 18, μ. μαρτυρεῖν II δ 7; μέλλοντας * * ἐργάζεσθαι V 91. 2. c. inf. fut. ἔμελλον (sc. ἐγώ) λῆψεσθαι V 58, κατηγορήσειν ἔ. VI 35; ἂ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι I 19, ἔμελλεν ἔρεῖν V 53, ἔ. * * κριθήσεσθαι VI 37; ἔμελλον

ἀποφύξεισθαι VI 36; μέλλωσι χα-
ρειῖσθαι V 32, μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι
VI 25; ἡ *παροῦσα ἀνάγκη *ισχυρο-
τέρα ἐστὶ τῆς μελλούσης ἔσεσθαι VI
25; ὑπάρχειν τῷ τοῦτο μέλλοντι
ποιήσειν V 57; μελλόντων ἔσεσθαι μοι
ἀγώνων VI 21. 3. c. inf. aor. ἔμελλε
καταστῆσαι I 14. 4. sine inf. τὰ *
μέλλοντα τεκμηρίοις (sc. πιστοῦσθαι)
Fr. 72. (20)

μέν, A. De significatione. I. adversa-
tiva. 1. μέν — δέ, similia, in sen-
tentiis non pendentibus. α. μέν
— δέ I 1, 8, 13, 20, 21 (*his*), 24, 31,
II α 9, II β 1 (*his*), 4, 6, 9 (*his*), 10,
12, II γ 6, 8 (*his*), 10, II δ 5, 11,
III α 1, III β 2, 3 (μέν A pr.; γούν
N), 4, 5, 7 (*his*), 8, 9, III γ 1, 3, 4,
6, 10, 11, III δ 1, 5, 8, IV α 2, 5,
6, 7, IV β 2, 3, 6, 7, 8 (*his*), IV γ 1,
5, 6, IV δ 1 (*his*), 2, 4 [ins. Bl.],
5, 7, 9, 11, V 1, 5, 7, 9, 12, 20, 21,
23, 25 (*his*), 27, 29, 30, 31, 32, 33,
34 (*his*), 35 (*his*), 37 (*his*), 38 (*his*),
42, 44, 47, 49, 52, 54, 55, 60, 63 (*his*),
64, 65 (*his*), 70, 74 (*his*), 76 (*his*), 79,
81, 84, 85 (*his*), 88, 90, 91 (*his*), 92,
96, VI 3, 5, 6, 7 [μέν add. Bl.],
7, 9 (*his*), 12, 16, 18, 21, 28, 29 (*his*),
32, 34, 35, 37, 43 [μέν add. Bl.],
Fr. 1, 51. β. μέν — δ' I 4, 23,
II α 1, 6, 9, II β 13, II γ 9, II δ 4,
9 (vulg. om. μέν), III β 3, V 26, 59,
69, 79, 85, 89, VI 1 [δ' add. Ald.],
6, 11, 17, 26, 27, 33, 42, 45, 47, Fr.
50, 57. γ. μέν — δέ — δ' II γ
11, IV α 4: μέν — δέ — δ' II
α 5, II γ 11, V 62. δ. τοῦτο μέν
— τοῦτο δέ V 5, 11, 50, 54 (add.
N, Mr.), 83. ε. ὁ μέν — ὁ δέ,
similia, [III β 4] [ὁ μέν add R.,
Turr.], III γ 6, III δ 5, 7, 9, IV γ
3, 4 (*his*), IV δ 5, 6, 8, V 42, 51;
ἡ μέν — ἡ δέ I 20, III γ 4, IV γ
4; ἡ μέν — ὁ δέ I 26; τοῦ μέν
— τοῦ δέ V 1; τοῦτο μέν — τοῦ

δέ V 94; οἱ μέν — ὁ δέ II δ 7;
τοὺς μέν — ταύς δέ IV γ 2; τοὺς
μέν — τοὺς δέ II γ 3. f. μέν et δέ
similes sententias inducunt, ἐάν μέν
— ἐάν δέ I 29, V 80; εἰ μέν —
εἰ δέ III γ 8, III δ 2, 4 (δ'), IV β
6 (δ'), V 64; ὥς μέν — ὥς δέ II
γ 1, IV α 6; ὅτι μέν — ὅτι δ' IV
β 1; οὐ μέν — οὐ δέ V 2; ἃ μέν
— ἃ δέ V 79; ὅπου μέν — ὅπου
δέ VI 30; πολλοὶ μέν — πολλοὶ
δέ V 3; τοτέ μέν — τοτέ δ' V 49;
ἐν οἷς μέν — ἐν οἷς δ' I 6; ἐν μέν
— ἐν δέ V 73, 91; πρῶτον μέν —
ἔπειτα δέ V 10; ἐν ᾧ μέν — εἰς ὃ
δέ V 22; ἐν μέν ᾧ — ἐν ᾧ δέ V 28
[217]. 2. μέν — δέ, similia, in
sententiis pendentibus. α. μέν —
δέ. α. constr. c. infin. I 2, 4, II γ
5, III γ 5, IV δ 2 (*his*), V 73, 80
(δ'), 84, Fr. 71. β. c. partic. II α
5, II β 11 (δ'), 13, II γ 1, II δ 1,
III α 2, III β 8, III γ 2, 3, IV β 7,
IV δ 2, V 4, 20 (δ'), 31, 45, 45 (δ'),
82, VI 31, 45 (δ'). γ. c. substt.
vel pronn., casu nom. VI 16; gen.
I 5 (*abs.*), III γ 5, V 51, 68 (δ');
dat. III α 2, V 86; acc. I 15 (δ'),
II α 11, III β 11, IV δ 9, VI 12 (δ'),
13 (δ'), 23, Fr. 72. δ. c. adii. vel
advv. II β 3 (δ'), III α 1, III δ 2;
II β 10, II γ 8, III β 10, V 55.
ε. in sent. ab ei inducta I 12, IV δ
4, V 16 (δ'); ἐάν V 80 (δ'). ζ. in
sent. a pron. rel. inducta III β 1,
V 62. η. in sent. ab ὥς vel ὅτι
inducta V 63; III δ 1, V 54 [μέν
add. J.]. θ. in sent. ab ὅπου inducta
VI 25, 25 (sic N; rell. ἐξείημεν), 30.
ι. in sent. ab ἐπειδὴ inducta V 29.
κ. in sent. ab ὥστε inducta V 43.
b. μέν — δέ — δέ II α 1 (c. adi.
et partic.), II γ 10 (acc. et gen. *abs.*);
μέν — δ' — δέ II α 6 (partic.);
μέν — δέ — δέ — δέ — δέ
— δέ (codd. τε) — δέ II β 12

(*partic.*). *c.* τοῦτο μὲν — τοῦτο δέ I 1 (*sent. c. el.*), 11 (*partic.*), V 11 (*sent. c. lva*), 26 (*gen. abs.*), 31 (δ') (*sent. rel.*), 52 (*inf.*), 53 (*c. ὥστε*), 67 (*acc.*), 81 (*acc.*). *d.* ὁ μὲν — ὁ δέ, similia, I 18 (δ') (*partic.*); τοὺς μὲν — τοὺς δέ V 78 (*partic.*) [τοὺς δέ add. R. post ὑμετέροις, Bl. post λαντας]. *e.* μὲν et δέ similes sententias inducunt, ἅμα μὲν — ἅμα δέ I 16 (*inf.*); τοτὲ μὲν — τοτὲ δέ V 50 (*partic.*); ἃ μὲν — ἃ δέ V 84 (δ') (*inf.*), VI 28 (*acc.*); ὅπου μὲν — ὅπου δέ VI 48 (*partic.*); νῦν μὲν — τότε δέ V 94 (*bis*) (*nom.*); πρῶτον μὲν — δεύτερον δ' I 3 (*dat.*); μάλιστα μὲν — ἔπειτα δέ VI 3 (*gen.*) [89]. 3. vocc. vel enuntt. quae a μὲν — δέ coniunguntur non eiusdem modi sunt: *nom.* et *gen. abs.* I 5; *acc.* et *enuntt.* c. ὅτι V 39; *sent. pendens* et *sent. non pend.* V 40, 84, VI 23, 28 [6]. 4. in loco coniunc. δέ ponuntur aliae particulae: μὲν — ἀλλὰ I 18; μὲν — ἔπειτα V 14 (*constr. c. inf.*); πρῶτον μὲν — ἔπειτα V 18 (*c. inf.*), VI 2 (*c. inf.*), 8, 11, 19 (*c. inf.*); μὲν — μέντοι VI 3, 18, 21; μὲν — ὅμως μέντοι V 19; μὲν — καὶ VI 14 [12]. 5. *sent. c. δέ* inducta omnino deest sive per anacoluthon sive per magnitudinem *sent. praecedentis* negligitur: τοῦτο μ. γὰρ ἠθέλησα μὲν κτλ. (*sent. per vocc. διὰ οὖν ταῦτα κτλ. sumitur*) I 9, ἐγὼ μ. οἶμαι I 25, ἡλπίζε τε τὰδε μ. δράσας κτλ. II α 7, οἶμαι μ. οὖν κτλ. III α 1, cf. IV β 2, V 57, νερόμισται μ. κτλ. IV α 1, ἐγὼ μ. οὖν πῶν ἂν ἐπεβολεύσα κτλ. IV β 5, εἶπε δὲ πρῶτον μ. κτλ. IV γ 2, cf. 2, V 8 (*bis*), 21, 25, VI 12, 15, ὁ μ. οὖν διώκων κτλ. IV δ 2, λέγουσι δὲ ὡς ἐν μ. τῇ γῇ ἀπέθανεν V 26, ὁ μ. γὰρ δοῦλος κτλ. V 31, ἐχρῆν μ. γὰρ κτλ.

V 36, εἰ μ. γὰρ κτλ. V 37, ἤξιουν μ. γὰρ ἔγωγε V 86, καὶ τοὺς μ. νόμους κτλ. VI 2, καθεισθήκει μ. ἡ χορηγία κτλ. VI 13; in *Fragmentis sent. a δέ inducta non citatur* Fr. 19, 46, (50) [μὲν add. Caperon.], 50, 70, 79 [30]. 6. μὲν in *sent. quae sequitur repetita, περί μ. οὖν τούτων οὐκ ἀδελον ὅτι — πυθέσθαι. ἤδεσαν γὰρ — ταῦτα μ. οὖν κτλ.* I 13, εἰ μὲν —, ἡδίκουν μ. IV β 2, εἰ μ. γὰρ —, ὑπ' ἐμοῦ μ. κτλ. IV β 3, καὶ ὅν μ. τότε παραχρῆμα ἐβασάνισαν, οὔτοι μ. κτλ. V 30, ὅ τι μ. μακρὸν εἴη πρᾶγμα, τοῦτο μ. κτλ. V 54, ἵνα μ. ἐξῆν —, ἐνταῦθα μ. κτλ. VI 9, [καὶ τῇ μ. πόλει, εἰ μ. ἀδικεῖται VI 9 vulg. pro εἰπέρ Bl.] [7]. II. *affirmativa, c. δὴ part., καὶ μ. δὴ τὰ ἐξ ἴσου γενόμενα τοῦ φεύγοιτός ἐστι κτλ.* V 51, καὶ μ. δὴ καὶ τῆς χρείας ***** τοῦτο * μέγιστον τεκμήριόν ἐστιν V 63. (363)

B. De positione. 1. saepissime loco altero *sent. suae posita est part. μὲν*. 2. *tertio loco posita est* I 6, 12, 24, II α 5, III β 8, III δ 1, V 9, 16, 21, 23, 25, 26, 38 (*bis*), 40, 43, 44, 47, (54), 63, 74, 84, 90, VI 9, 11, 26, 27, 45, 47, Fr. 50, 57, 70. 3. μὲν saepe post vocabulum ponitur c. quo id quod sequitur comparatur; ponitur igitur loco quarto I 9, 21, III β 1, IV γ 2 (*bis*), 4, V 1, 10, 11, 20, 28, 29, 35, 62, 92, VI 17, 19, 29, 34, 35, 37, Fr. 1; loco quinto I 23, II γ 9, 11, III α 2, IV δ 11, V 45, 85 (*bis*), VI 8, Fr. 46, 51; *med. sent.* II α 5, II β 9, II γ 5, 8 (*bis*), 10, III β 3, 7, 8, III γ 6, 10, IV α 4, IV β 2, 6, IV γ 1, 5, V 12, 27, 29, 34, 62, 63, 80, VI 12, 14, 32, Fr. 50.

C. μὲν c. aliis particulis; μὲν γὰρ I 6, 9, 26, II β 1, 6, 9, II γ 3, 10, II δ 7, 9, III β 2, 4, 9, III γ 4, 6,

8, 11, III δ 5, 7, 9, IV α 6, IV β 3, 8, IV γ 2, 3, 4, IV δ 2, <4>, 5, 7, 8, V 2, 3, 5, 9, 21, 22, 25, 31, 32, 34, 35, 36, 37 (bis), 42, 49, 50, 51, 54, 55 (bis), 57, 59, 63, 65 (bis), 73 (bis), 74, 76, 79, 80, 83, 86, 88, 89, 91 (bis), 92, 94, VI 2, 3, 5, 6 (bis), 7, 18, 21, 30, 42, Fr. 50, 79; μέν γε I 21, V 14; μέν δ' V 19, 51; μέν τοίνυν III β 7, IV α 7; μέν οὖν I 13 (bis), 20, 31, II β 4, 12, 13, II γ 1, II δ 4, III α 1 (bis), III β 3, III γ 4, III δ 8, IV α 5, IV β 2, 5, 7, 8, IV γ 6, IV δ 1, 2, 5, 9, V 7, 8, 33, 37, 64 (bis), 76, 78, 79, 81, 85, 94, 96, VI 3, 12, 15, 16, 18, 33, Fr. 19.

μέντοι, ὅμως μ. γε καὶ ἐκ τούτων πειράσομαι κτλ. V 19, ὅμως μ. ****, οὐ προδῶσω V 75, κατὰ μ. <τούτους> τὸ δίκαιον ** ἐλέγχεσθαι V 86 [τούτους add. S.], ἡγοῦμαι μ. γε καὶ ὑμῖν κτλ. VI 3, γενέσθαι μ. τὰ μὴ γενόμενα κτλ. VI 18, ἃ μ. αἰτιῶντο *** ἐξελεγχθήσονται VI 22, [μ. pro μέν γε scr. A I 21]. (6)

μένω, μένοντι πρὸς τὴν πόλιν αὐτῷ ἀδυνάτως ἰσχυρίζεσθαι V 76: ἐτόλμησε μέναι V 69. Cf. etiam para-. (2)

μερίς, ἐκ τῶν λόγων τῶν τοῦ ἀνθρώπου μερίς ἐκατέρων ἐγεγόνει V 51. (1)

μέρος, ἐφ' οἷς ἂν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βασιάνου V 32; ἱκανὸν μέρος τῶν δυνάμεων ἀποβέβηκε II α 6. (2)

μεσεγγυάω, οἱ μεσεγγυησάμενοι VI 50 (sic N, corr. A.: rell. μετεγ-). (1)

μέσος, διὰ μέσου τείχος Fr. 37. (1)

μετά, A. De usu. I. c. gen. 1. de personis μελετῶν μ. τῶν ἡλικίων III β 3, μ. τῶν θεωμένων ἐστῶς III δ 5, μ. τῆς πόλεως ὅλης * συνεξαμαρτεῖν V 76, μ. τῆς πόλεως ὅλης *** ἐπραξε V 79, ὑπογραμματεύς ** μεθ' οὗπερ συνέκλεπτον VI 35, ἐστῶς μετ' ἐμοῦ VI 40, εἰσιῶν μ. τῆς βουλῆς VI 45. 2. de rebus κακοπάθειαν τῷ σώματι μ. τῆς αἰτίας τῆς οὐ προσήκουσας V 2,

σωθῆναι μ. τῆς ἀληθείας V 2, μ. χρηστῆς τῆς ἐλπίδος ** καταψεύσάμενος V 33, μ. τοῦ ἀληθοῦς * κινδυνεύων V 50, μ. τῆς ἀληθείας ἀναθεῖναι V 59, μ. τῶν νόμων ** ἀπολέσαι V 61, μ. τοῦ χρόνου βασανίζειν V 71, εὐ βουλεύσασθε καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς V 71, συναπώλεσαν μ. τῆς αὐτῶν ψυχῆς V 82, χρόνῳ μεθ' οὗ ὁρθότατα εὐρίσκουσιν V 86. II. c. acc. μ. ταῦτα I 16, μ. δέκνον I 17, γεγωνεῖν * νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν V 44, cf. 45, μ. τοῦτο VI 39. (22)

B. De positione; nomini vel pronomini vel articulo c. nom. coniuncto praecedat omnibus locis praeter unum, V 33, ubi intericitur χρηστῆς.

C. De formis μετ' et μεθ': scribitur μετ' V 71, VI 40; μεθ' V 44, 45, 86, VI 35.

μεταβαίνω, πλοῖον, εἰς δ' * μετέβην V 22, [23 pro μετέβην]. (1)

μεταβάλλω, ἐπίδοξος ἢ δυσπραγία μεταβάλλειν * ἐστὶ II δ 9. (1)

[μετάβασις, V 22 pr. A, vulg. pro μετέκβασις.]

μεταβολή, ἐκ * τῶν μεταβολῶν ἐπίδοξος ἢ δυσπραγία μεταβάλλειν II δ 9. (1)

Μεταγεινιδίον, τοῦ Μεταγεινιδίως μηνός VI 44. (1)

μεταγινώσκω, μεταγνοῦς **** βουλευσαιο V 91. (1)

μεταλαμβάνω, μὴ μεταλάβητε τῆς * μαριίας III γ 12. (1)

μεταμέλει, τισιν ** μετεμέλησεν ἀπολωλεκόσι V 91, cf. 91; ὑμῖν μεταμελήσας ἐστιν V 94. (3)

μετανοέω, βλάβος τὸ μετανοεῖν καὶ γινῶναι ἐξημαρτηκότας V 91: μὴ μετανοήσαντες τὴν ἀμαρτίαν γινώτε II δ 12. (2)

μετάνοια, ἀνίατος * ἢ μ. τῶν τοιούτων II δ 12. (1)

μεταπέμπομαι, μεταπέμπεται (sc. αὐτήν) I 15. (1)

μεταχειρίζομαι, τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειρίζομαι I 20. (1)

[μετεγγνώω, codd. praeter N VI 50 pro μεσεγγ., q. v.]

μετεκβαίνω, μετεξέβην εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον V 23 (A, B: rell. μετέβην); εἰς δ (i.e. πλοῖον) μετεκβάντα ** αὐτόν V 21. (2)

μετέκβασις, ἡ μ. ἐγένετο εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον V 22 (N: rell. μεταβ.). (1)

μετέρχομαι, μ. τὸν φονέα τοῦ πατρὸς I 10. (1)

μέτοχος, μ. ἐστὶ τοῦ φόνου III δ 6; μετόχου τοῦ μειρακίου τοῦ φόνου III γ 11. (2)

μέχρι, ταῦτα ** μ. τούτου I 13, μ. τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης V 40. (2)

μή, particula negativa, A. De usu. I. in sentt. non pendentibus. 1. c. imper.: praes. V 46, 79, 80, 86 (*verb. omisso*); aor. V 71 (*εὖ βουλευσασθε καὶ μὴ μετ' ὀργῆς*). 2. c. subi. aor. II δ 12, III β 11, 12, III γ 12, V 46, 66, 71. II. in sentt. pendentibus. 1. enuntt. condic. a. c. *ei* et ind.: praes. I 1, V 66; impf. II β 9, V 38, 69, VI 27, 29; aor. I 11, 12, II β 5, 6, 10, VI 27, 29; perf. III β 1. b. c. *εἴπερ* et ind. aor. I 12, V 27. c. c. *ἐάν* et subi.: praes. II δ 7, V 32 (*κάν*), 87, VI 5 (*κάν*); aor. II β 2 (*κάν*), II δ 8, [V 66, *μή* codd., quod R., Turr. omm.]. d. c. *ei* et opt. aor. II δ 7. e. *εἰ* δὲ *μή* sine verbo V 68, VI 23. 2. enuntt. fin. a. c. *ἵνα* et subi. praes. V 11 (*δὲ*) (*vulg. γένηται*); aor. II β 6, II γ 2. b. c. *ὅπως* et subi. aor. I 12, 23, 24. c. c. *ὥς* et subi. aor. IV β 1 (*δὲ*). d. c. *ἵνα* et opt. praes. I 10, [codd. I 10 *ἐπερωτῶ μή*, quod J. in *ἐπερωτῶν* mut.], IV α 2. 3. [*ὅτι* *μή* ** *γίγνεται* V 21 codd. quod Jebb in *ὅτι* ζού τῇ ἐμῇ mut.]. 4. enuntt. rel. a. c. pron. rel. et ind.: praes. VI 4, 18; aor. I 28, V 19; plpf. V 74 (R. *μηδαμῶς*). b. c. δ, *τι* et ind. aor. IV β 5. c. c.

ἄσος et ind. praes. VI 45 (codd. impf. praebent). d. c. rel. pron., verbo omisso V 53 (*μή* abest in textu, R. con. *οὐχ*). e. ὅπου c. ind.: impf. VI 32; aor. I 7. f. δ *τι* c. subi. aor. V 89, VI 6. g. δ *τι* c. opt. aor. V 65. h. ὅπου c. opt. praes. VI 30 (*δὲ*), 48. 5. *μή* c. inf. a. inf. art. habet: praes. I 5, III δ 6, [IV δ 8 *μή* codd. pro *μήτε*], V 51, 54, 94, Fr. 77; aor. I 8, II β 5, 13, II γ 8, IV β 8, V 91; perf. III γ 10, V 93. b. inf. sine art. pro subst. pos. verbi subi. est: praes. V 52, cf. III β 4 (*subi. appos.*); aor. II β 2, 8, II δ 8, III δ 1, V 13, 48, 89 (*δὲ*), VI 1, 6, 26 (*add. verba Ald.*), cf. V 36 (*post ἐχρήν*). c. *μή* c. inf. qui verbis sperandi, impetrandi, assentiendi, simm. reguntur: praes. II β 4 (*βιάζω*), 13 (*δέομαι*), II γ 7 (*ἀξιῶ*), cf. III α 2, III γ 9, IV δ 4 (*διανοοῦμαι*), IV δ 6 (*ζητῶ*), IV δ 10 (*ἐπισκῆπτω*); aor. I 22 (*πείθω*), II γ 6 (*ἐλπίδα ἔχω*), II δ 11 (*παραίνω*), III β 2 (*δέομαι*), cf. III γ 3 (A pr., *vulg. subi. pro inf. praebent*), III δ 5 (*θέλω*), V 28 (*ὁμολογῶ*), cf. VI 19, VI 16 (*διδύμνυμαι*). d. *μή* c. inf. fut. post verb. iurandi *διαμύσασθαι* — *ἦ μὴν μή* ἄλλα κατηγορήσειν V 11. e. c. inf. post ὥστε V 17. f. c. inf. verborum quae neg. significationem, ut ita dicam, habent: praes. ἀπαγορεύοντων *** *μή* ἀποκτείνειν V 34, διακωλύοντες τὰ ἱερὰ *μή* γίγνεσθαι V 82; aor. ἀρνούμενοι *μή* ἀποκτείναι III γ 7, ἐφυλάξατο *μή* βληθῆναι III δ 7, ἐπέλειπε *μή* ὠφελῆσαι V 17 (*vulg. ὠφελείσθαι*), διετείνατο αὐτὸν *μή* εἰσελθεῖν V 46. g. *μή* οὐ c. inf. verborum sub f. dictorum, cum verbum a quo pendentur neg. habeat οὐδεις * *τολμήσειεν* — *μή* οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ V 87 = VI 5; οὐδεις οἷός τ' ἂν εἶη ἀποτρέψαι *μή* οὐ γενέσθαι VI 15.

6. μή c. partic. a. partic. art. habet: praes. II α 3, II β 6, V 14 = VI 2, VI 18; aor. IV β 8, IV γ 4 (*bis*), VI 18; perf. V 65 (*bis*). b. partic. vim condic. habet: praes. I 7 (sic Bk.: vulg. μέν), 10, III β 5, III γ 2, 10, 11, III δ 10, IV β 6, V 18, 87 = VI 4, VI 36; aor. I 27, III γ 9, IV β 8, IV δ 9 (*bis*), V 65, 75, 87, VI 3, 19; perf. II γ 8, V 45. c. in enunt. condic. *ἐπερ* * *φανερὸν* * *ἐστὶ* μή βληθείς III β 5. d. c. partic. post *εἰδέναι*, *εἰδέναι* μή *πεποιηκυῖαν ταῦτα* I 28. 7. c. nom. vel adi. vel adv. a. c. inf. coniunctum *δοῦναι καὶ* μή *ἀληθεία τὴν κρίσιν ποιήσασθαι* III β 2. b. vim condic. habet adi. τοῖς *μὴ καθαροῖς* V 11, cf. 82, τὸν *μὴ αἴτιον* V 88 = VI 6, τὰ *μὴ δίκαια* V 94 (vulg. om. *μή*), τὰ *μὴ ἀληθῆ* VI 29. c. c. adv. quod c. part. coniunctum est *μὴ ἀπαξ ἀλλὰ πολλάκις* * *ληφθεῖσαν* I 3. 8. c. cl. praep. quae vim condic. habet *ἀνωμότοις ὑμῖν καὶ μὴ κατὰ νόμον μηδένα* V 8. 9. in interrogg. post *ἤ, πότερον* *δικαιώτερον* *δοῦναι δίκην ἢ μή*; I 25: *εἰ* * *ἐκηρύσσοντο ἢ μή* — *τίς οἶδεν*; II δ 6, *καταμανθάνειν εἰ καλῶς ὑμῖν κεῖνται ἢ μή* V 14, cf. VI 2 (*in seg. sent. scr. ἢ οὐ*). (172)

B. De positione. 1. pluribus in locis *μή* verbo aut partic. ad quod refertur praecedit. 2. *μή*, initio sent. non pend. vel post coniunc. pos., ad verb. refertur; uno voc. interpos. *οὖν* V 46, *γάρ* I 7, *μοι* V 46; duobus interpp. *ὁρθῶς δέ* IV β 8, *τοίνυν ἐμοὶ* V 66, cf. 71, 86 (*utroque loco verb. omisso*); tribus II δ 12; septem III β 12. 3. *μή* post coniunc. sent. pend. aut init. structurae c. inf. ad verbum refertur; uno voc. interpos. V 11, III β 4; duobus vocc. II δ 7 (*bis*), III β 1, IV β 8, V 53 (*verb. omisso*),

VI 5; tribus II β 2, 6, III β 11, III γ 9, IV α 2, IV δ 10; quattuor vocc. I 10, II β 6, 13, III δ 5; quinque II δ 11, VI 19; novem V 69; duodecim III γ 3; quattuordecim III β 2. 4. *μή* med. sent. pos. ad verb. pertinet; uno voc. interpos. *οὐ* V 87, VI 5, 15, *ὁρθῶς* V 75, 87, 89 (*ter*), VI 3, 6 (*ter*), *δικαίως* II α 3, V 91, *σαφῶς* IV δ 9, V 75, *καλῶς* V 14 = VI 2, *φανερῶς* IV δ 9, *καὶ* IV β 5, *ἀτρεμῶς* III γ 10, adi. praed. V 11, 48, partic. V 32, verb. V 28 (*μή quoad ad inf. pertinet verbo principali praefigitur*); duobus vocc. *πάνυ πόρρω* V 27; tribus vocc. II β 6, IV β 1.

C. *μή* c. aliis negativis. 1. *μή* οὐ v. 4. f, g. 2. *μή* — *μηδέ*, *μή* *δυνα* *μηδ' ἐνοχον* V 87 = VI 4, *μή* *ἐκ προνοίας* *μηδ' ἐκ παρασκευῆς* VI 19. 3. *μή* *τυχοῦσα μήτ' αἰδοῦς μήτ' ἐλέου μήτ' αἰσχύνης μηδεμιᾶς* I 27. 4. *μή* — *μηδεῖς*, *μή* *κατὰ νόμον μηδένα* V 8, cf. VI 1, *μή* *ἐξέληται* * *μηδεῖς* V 46, *εἰ* *μή* *προσῆκει μοι μηδέν* V 66.

D. *μή* c. aliis particulis; *καὶ* *μή* II β 8, II δ 12, III β 12, III γ 9, 10, IV δ 4, V 46, 48, 52, 71, 80: *μή* * *μόνον* * *ἀλλὰ καὶ* II β 4.

μή, coniunctio, 1. c. subi. *τρέμων μή* *ἀποστερηθῇ* II γ 8, *ὁρρωδῶ μή* *οὐ* *μόνον* *ἀποστερηθῶ* *ἀλλὰ καὶ* *κτλ.* III γ 4, *δείσας μή* *πειρώμαι* Fr. 77. 2. c. opt. *δείσας περὶ* *ἐμαντοῦ μή* *πάθουμι* V 58. (4)

μηδέ, I. coniunctio. 1. duae sentt. coniunguntur *μή* * *νελεμτε* — *μηδ'* * *ἀξιοῦτε* V 66. 2. duae cll. praep. *εἰ* * *ὕπὸ* . . . *μηδὲ* *δὲ* *ἐπιμελείας* III γ 8 (codd. praeter N. A pr. *μηδεμιᾶς*; excidisse aliquid putat Bl.), *μή* *ἐκ προνοίας* *μηδ' ἐκ παρασκευῆς* VI 19. 3. duo vocc.: *inff. διερεῖναντο* * *μή* *εἰσελεῖν* * *μηδ' ἐμοὶ ἐγγενέσθαι* V 46; particc.

μηδὲν αὐτῷ συνειδότι * εἰργασμένῳ
μηδ' εἰς τοὺς θεοὺς ἡσεβηκότι V 93
(sic Fr.: codd. μήτ'); adii. μηδὲν
άνόσιον μηδ' αἰσχροὺν καταγνῶτε II
β 12 (vulg. μηδέ); partic. et adii. καὶ
μὴ ὄντα φονέα μηδ' ἐνοχον V 87 =
VI 4. 4. μηδὲ — μηδέ, ὅπως μηδέ
καθ' ἑνὸς * οἷος τε γενοίμην ἐπεξελθεῖν
μηδ' ἐνδείξει VI 37. II. adv. 1. c.
vī neg. ὥστε μηδὲν μοι ἐνθάδε [μηδέ]
πλέον εἶναι μηδ' ἀποφυγόντι V 16
[priori loco μηδέ dell. R., J.], ἐν ᾧ
μηδ' ἂν αὐτοὶ ἠδύποιε V 66. 2. ca-
rens vī neg. ἀποστερούμενος *** μηδέ
τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλαύσασθαι
II δ 1, ἀπολύεται μηδέ ἀκουσίως ἀπο-
κτείνει αὐτόν III β 9. (13)

μηδεῖς, A. De usu. 1. in sent. non
pend. c. conī. μὴ ἐξέλθαι * ὅμων
μηδεῖς V 46; μηδὲν άνόσιον μηδ'
αἰσχροὺν καταγνῶτε II β 12. 2. in
sent. pend. α. final. ἴνα * μηδεῖς
συνειδέη V 43; ὅπως — μηδεὶς
ἐνδεῖς εἶεν VI 13. b. condic. εἰ μὴ
προσῆκει * μηδὲν V 66, ἐάν —
πλέον * μ. γίγνηται V 80; εἰ μηδὲν
ὑποδεέστερα τούτων κτλ. III γ 9, εἰ
μ. διέφερε V 13, εἰ μ. ἀδικῶ VI 7, εἰ
μ. ἄλλο μῆτε εἶπον μῆτε ἀπέφηνα
μῆτε * παρεσχόμεν VI 48. c. c. inf.
διὰ τὸ μηδενί *** ἐπελθεῖν III δ 6
(R., Turr.: codd. μηδένα); ὡς ἀν-
θρώπων μηδένα εἶδέναι I 28, ἐφυλά-
ξαι μ. (sine vī neg.) βαλεῖν III δ 7,
μὴ γενέσθαι μ. κινδυνον VI 1; μηδὲν
ἀντιδράσαντα *** διαφθαρήναι II α 8,
μ. ἐξημαρτῆσθαι V 8, ὥστε μ. μοι *
[μηδέ] πλέον εἶναι μηδ' ἀποφυγόντι
V 16, ἀπετρέπετο μ. (sine vī neg.)
κατ' ἐμοῦ καταφεύδασθαι V 32, ἐαυτῷ
συνειδέναί μ. ἐξημαρτηκότι VI 1.
d. c. part. vel alio voc. quod vim
condic. habet μηδεὶς ὑπὸ τὸ βέλος
ἐπελθόντος III δ 5; μὴ τυχοῦσα μήτ'
αἰδοῦς μήτ' ἐλέου μήτ' αἰσχύνης μηδε-
μᾶς I 27; μὴ κατὰ νόμον μηδένα V 8;

τῶν μηδὲν ἀδικούντων II δ 11, μ.
ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψιμον ***
γιγνώσκει αὐτὸν ὄντα IV δ 9, μ. αὐτῷ
συνειδότι άνόσιον εἰργασμένῳ μηδ' ***
ἡσεβηκότι V 93. (25)

B. μηδεῖς c. aliis negativis: μὴ
*** μηδεῖς V 46, cf. V 8, 66,
VI 1; μὴ * μήτ' * μήτ' * μήτ' *
μηδεμᾶς I 27; μηδὲν * μηδ' II β 12,
cf. V 16, 93; μηδὲν * μῆτε * μῆτε
* μῆτε VI 48.

μηδέποτε, ὥστε μ. εἰς τὸ ἀληθὲς καταστή-
ναι V 37. (1)

Μηθυμνάλα, τῆς Μηθυμνάλας· τι χωρίον
V 21. (1)

μῆν, vero, 1. post neg. οὐδὲ μῆν II α 4,
II γ 5, οὐδὲ μῆν οὐδ' II α 4; οὐ μῆν
οὐδέ II α 4. 2. post ἦ, V 11. 3. post
καί, V 28, 44 (bis), 91, 92. (10)

μῆν, mensis, ἡμέρας * τοῦ Ἑκατομβαιῶνος
μηνός VI 44, τοῦ Μεταγειτνίως μ.
VI 44, τούτου τοῦ μ. * ἡμέρας VI 44;
εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί VI 42; λοιποὶ
δύο μῆνες ἦσαν, Θαρρηγλιῶν καὶ Σκιρο-
φοριῶν VI 42; τρεῖς προδικασίας
ποιῆσαι ἐν τρισὶ μηνσὶ VI 42. (6)

μῆνιμα, τούτῳ τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων
προστρίψομαι IV β 8, τὸ μ. τῶν ἀλι-
τηρίων ἀκεσαμένους IV γ 7, διπλάσιον
καθίστασι τὸ μ. τῶν ἀλιτηρίων IV δ
10 (Br., coll. IV β 8, IV γ 7: codd.
μίασμα). (3)

μηνυτής, μ. τοῦ ἀδικήματος γέννηται II β
6, οὐ * μ. οὐδ' ἐλεγκτῆρ τῶν ἀποκτει-
νάντων εἰμί II δ 3; θάνατον τῷ μη-
νυτῇ * ἀπέδωκαν V 34; κατ' ἐμαυ-
τοῦ μηνυτὴν ἔπεμπον V 24, ἀπέκτει-
ναν * τὸν ἄνδρα, τὸν μ. V 34, cf. 47.
παρέχοντας τὸν μ. V 36, τὸν κατ'
ἐμοῦ μ. ἠφάνισαν V 38, τὸν μ. ἀπέ-
κτειναν V 46; τοῖς μηνυταῖς ***
χρήματα διδῶσι V 34; ὑπολείπεσθαι
μηνυτὰς κατ' ἐμαυτοῦ τοὺς συνειδῶτας
V 52. (11)

μηνύω, 1. c. acc. κινδυνεύειν μηνύσαι τὸ
πράγμα V 68. 2. c. acc. et part.

ἀποθανόντα μηνύει αὐτόν II α 5; τὸν θάνατόν φησι μηνύειν ἐμὲ τὸν φονέα ὄντα II β 4. 3. c. dupl. acc. τὸ * γραμματείδιον * ἐμὲ τὸν ἀποκτείναντα ἐμήνυε V 54. 4. c. κατὰ et gen. καθ' ὧν ἂν μηνύῃ τις V 38. 5. abs. κλέπτουσι τοὺς μηνύοντας V 38. (6)

μήτε, 1. μήτε — μήτε. a. duae sententiae coniunguntur μ — ἐμβάλητε μ. — γινώτε III δ 10. b. duo inf. μ. βαλεῖν μ. ἀποκτεῖναι φησι III γ 5, μ. εἰσάγειν μ. παραδοῦναι ἐξήν VI 42. c. duae cl. praep. ἐἰ μ. ὑπὸ τῶν παραγενομένων μ. ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται II α 10 (vulg. μηθ'), cf. II γ 9. d. duo partt. εἰ μ. ἀκοντίσας μ. ἐπινοήσας * ἀποδείκνυνται III δ 4, μ. τοὺς ἐνόχους ἀφίεντας μ. τοὺς καθαρούς * καθιστάντας IV α 1, εἰ μ. ἀποκτείνας * μ. ἄρξας * φονεὺς ἔσται IV δ 3, μὴ ἀποκτεῖναι, μ. χειρὶ ἐργασάμενος μ. βουλευσας VI 16. e. duo adii. ζμήτ' ἄκων μ. ἐκὼν ἀποκτείνει III β 9 [verba ins. Ald.]. f. duo advn. ἐργοντι μ. ἀδικῶς μ. δικαίως ἀποκτείνειν III β 9, cf. III γ 7, IV β 3, IV δ 8 (R.: codd. μή). 2. μήτε — μήτε — μήτε, μὴ τυχοῦσα μήτ' αἰδοῦς μήτ' ἐλέου μήτ' αἰσχύνης μηδεμιάς I 27; εἰ μὴδὲν ἄλλο μ. εἶπον μ. ἀπέφηνα μ. μάρτυρας παρεσχόμεν VI 48. (34)

μήτηρ, ἀπέκτεινειν ἢ μ. αὐτοῦ τὸν πατέρα I 6, ἢ μ. αὐτοῦ ἀπήλλακτο * τῆς αἰτίας I 7, ταύτην * ἢ μ. τοῦ ἀδελφοῦ ἐποιήσατο φίλην I 14; τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς τούτου μητρὸς (ταῖς) ὑποθήκαις I 17, ὑπὲρ μ. τῆς αὐτοῦ ξώσης I 23, διομόσασθαι ὑπὲρ τῆς μ. I 28; ἐν διαφορᾷ καταστῆναι * * * μητρὶ ἀδελφῶν I 1; ἀποδείξω * * * τὴν τούτων μητέρα φονέα οὖσαν I 3, τὴν μ. μὴ προδοῦναι I 5, συνήδει * * * μ. * τούτων * * * * μηχανωμένην I 9. (10)

μητρὶς, ὑπὸ τῆς μητρὶδος τῆς ἐμῆς ἐξαπαιμένη I 19. (1)

μηχανάομαι, I. med., c. acc. τοὺς θανάτους τοῖς πέλας μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσιν I 28, μ. ἐπ' ἐμοὶ λόγους VI 9 (codd. ἐπ' ἐμέ); ληφθεῖσαν τὸν θάνατον * * * * μηχανωμένην I 3, μῆτέρα * * τῷ πατρὶ * * θάνατον μ. φαρμάκοις I 9; τοὺς ταῦτα μηχανωμένους εἰσάγων VI 38; συνέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμχανήσαντο κατ' ἐμοῦ V 25, ἐ. τὰ ἐν τῷ γραμματείδι V 56, τοῦτο οὐκ ἐπ' ἐμοὶ * ἐ. VI 36. II. pass. οὕτω οὕτως ἐμεμηχάνητο αὐτοῖς V 55. (9)

μηχανήμα, ἡ μετέκβασις ἐγένετο * * * * οὐδενὶ μηχανήματι οὐδ' ἀπάτῃ V 22; πῶς ἂν εἴη τούτων δεινότερα μηχανήματα V 16. (2)

μιαίνω, I. act. μαινέειν τὴν ἀγνείαν αὐτῶν (i.e. θεῶν) II α 10; τὴν ἀγνείαν τῶν θεῶν μαινῶ II β 11. II. pass. τῆς πόλεως μαινομένης ὑπ' αὐτοῦ II α 3; τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου μαινομένην III α 2. (4)

μιαρία, ἀπολύεσθε * * τῆς ὑπὲρ τούτου μιαρίας II γ 11, μεταλάβετε τῆς τούτου μ. III γ 12; ἀφανίσαι τὴν αὐτοῦ μιαρίαν II γ 1, τὴν αὐτοῦ μ. εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκτρέψαι II γ 9. (4)

μιαρός, τόνδε μιάρων καὶ ἀναγνον ὄντα II α 10; τὸν * μ. — τιμωρεῖσθαι IV δ 11. (2)

μίσμα, ἅπαντος * τοῦ μίσματος ἀναχωροῦντος εἰς ἡμᾶς II α 3, πόλιν καθαρὰν τοῦ μ. IV α 5, cf. IV γ 7; οὐ προσήκον μίσμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται IV α 3, τὸ τούτου μ. ἐπεξερχόμεθα IV γ 6, [IV δ 10 codd., quod Br. in μήνιμα mut.], ἄλλο τι μ. ἔχοντες V 82. (6)

μικρός, μικρὰς αὐτῆς (i.e. τῆς νῆσου) οὐσας Fr. 50; οὕτε μικρὸν οὔτε μέγα * ἀδικούντα VI 9; τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρά * ἐστί Fr. 50. (3)

μιμνήσκω, I. c. acc. δσα * * ἐκ τῶν κατηγορηθέντων μέμνημαι V 85; ταῦθ'

*** οἶμαι μεμνήσθαι τοὺς πρεσβυτέρους V 71. 2. c. gen. μεμνημένοι τοῦ πάθους ὅτι — ἐγένετο III δ 10. 3. abs. σκέψασθε * καὶ μοι μνήσθητε VI 41. Cf. etiam ἀνα-, ὑπο-.

(4)

μισέω, I. act. μισῶν συκοφάντας V 78; τοὺς * μὴ πολὺ ἤσσαν ἐμοῦ μισοῦντας αὐτόν II β 6. II. pass. ἀξίους * ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι VI 33.

(3)

Μιτυληναῖος, Μιτυλήνη, cf. Μυτῖλ.

μνᾶ, ὑπερήμερον γενόμενον ἐπὶ τὰ μνῶν V 63; ἐπὶ τὰ * μνᾶς * ἀπέτεισα V 63, τριάκοντα μ. ἐπ' ἐμοῖ λαβόντες VI 49.

(3)

μνημονεύω, cf. δια-.

μνησικακέω, μνησικακῶν * τῶν ἔμπροσθεν II α 6.

(1)

μοιρολογέω, μοιρολογῆσαι Fr. 20 (μοιροδικῆσαι codd. Harp.; μοιροδοκῆσαι Suid., Phot.).

μόνον, adv. 1. c. neg. μὴ ἀπολογεῖσθαι μ. βιαζόμενος ἀλλὰ καὶ *** καταστῆσαι II β 4, οὐκ * μ. * ἀπελογούμενη ἀλλ' — ἐπέδειξα II β 13, μὴ οὐ μ. **** ἀποστερηθῶ ἀλλὰ καὶ **** ἐπίδω III γ 4, οὐδὲ τὸ ἀμάρτημα ** μ. ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφυλαξία III δ 7, οὐχ αὐτῷ μ. τῆς συμφορᾶς ἀλλὰ καὶ ἐμοῖ τοῦ ἐγκλήματος αἴτιος IV β 1, οὐ * μ. τῶν λεγομένων * ἐνθυμείσθαι ἀλλὰ καὶ τῶν

ἐσομένων V 6, δεῖ * με καὶ ὑπὲρ Λυκίου ἀπολογῆσθαι ** ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ μ. V 60, οὐ μ. ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν VI 33, οὐ μ. μάρτυσιν * ἀποδείξω ἀλλὰ καὶ ἐξ * τῶν ἔργων VI 41. 2. μόνον c. aliis vocc. τὸ μὲν * ἀμάρτημα μ. ἐστὶ V 91, τὸ παραχρῆμα μ. V 95.

(11)

μόνος, σὺ * μόνος δὴ τετόλμηκας V 15; προνοησάμην μ. V 43; ἐμοῖ μόνῳ ἀπολελειμμένῳ I 3, ἐμοῖ μ. ἐπέλιπε V 17; τοῦτον μόνον * γυνῶνα II α 9, με μ. ἀποστερεῖν V 13.

(6)

μοχθηρία, διὰ τὴν τοῦ ἱατροῦ μοχθηρίαν **** ἀπέθανε IV β 4.

(1)

μοχθηρός, κάγῳ * ὁ μοχθηρός Fr. 70; μοχθηρῷ ἱατρῷ ἐπιτρεφθεῖς IV β 4 (N; tell. πονηρῷ).

(2)

Μυτιληναῖος, ἀπόστασιν τὴν Μυτιληναίων V 76 (sic J.; libri constanter Μιτυλ.; h. l. codd. τῶν pro τῆς), ἡ M. (sc. πόλις) V 77; τοῖς * ἄλλοις Μυτιληναίοις ἄδειαν ἐδώκατε V 77, ἅπασι * M. ἀείμνηστος ἡ τότε ἀμαρτία V 79.

(4)

Μυτιλήνη, πλοῦν * ἐκ τῆς Μυτιλήνης V 20 (sic J.; codd. constanter Μιτυ-); ἐν τῇ Μυτιλήνῃ ἐφαίνετο V 24 (N Μυτυλήνη); εἰς * τὴν Μυτιλήνην *** πεμφθῆναι V 23, ἦκεν εἰς τὴν M. V 29.

(4)

N

Νάξος, εἰς Νάξον πλεῖν I 16.

(1)

ναύμαχος, ναυμάχους **** κατάργειν Fr. 46.

(1)

ναυτικός, ναυτικὸν ἥσμεν ὅπως δέοι Fr. 19.

(1)

νιανίσκος, ὁ * ν. — ἔβαλεν αὐτόν III δ 6.

(1)

νεκρός, τὸν νεκρὸν ἀφανίσαι V 68; νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυχόντα II δ 5.

(2)

νέμω, ἔλασσαν ἔνειμαν τῷ τεθνηκότι V 10; ἐμοῖ νείμῃτε τὸ ἀπορον V 66. Cf. etiam ἀπο-.

(2)

νέος, I. νέος * καὶ ἀπειρος δικῶν I 1; ἐμοῖ νέφ' ἐτι δντι I 30; πολλοὶ * νέοι σωφρονοῦντες IV δ 2; ἡ * δύναμις τῶν νέων IV γ 2, ἡ ἡλικία τῶν ν. IV δ 2 (N et A pr.; tell. τὸν νέον); κατὰ φύσιν ἦν ὑβρίζειν * τοὺς νέους IV δ 2. II. comp. ἐγὼ * πολλῷ νεώτερος τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων V 74, ὧν * πολλῷ ν. εἰμι καὶ λόγῳ οἶδα V 75, ν. * ἐγὼ πολλῷ ἢ ὥστε δύνασθαι κτλ. V 79; οἱ συνειδότες πολλοί, ****, καὶ νεώτεροι καὶ πρεσβύτεροι VI 22; παροι-

νεῖν τοὺς νεωτέρους * * * εἰκότερον IV γ 2, οἶμαι * * * τοὺς * ν. πυνθάνεσθαι V 71. (12)

νεύω, cf. ἐπι-.

νεώς, πρὸς τῷ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς VI 39. (1)

νεωτερίζω, τοῖς * * ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμφέρει II δ 9 [Ald.: vulg. ἐταιρίζειν]. (1)

νή, νή Δία Fr. 68. (1)

νήπιος, ἐλεοῦντες * τοῦδε * τοῦ νηπίου τὴν * συμφορὰν III β 11. (1)

νήσος, ἡ * * ν. * * δῆλη * καὶ πόρρωθεν (ἴσθι) κτλ. Fr. 50; ἐπιθυμία τῆς νήσου Fr. 49; οἰκίσαντες τὴν νήσον Fr. 49, ἀφικνούνται εἰς τὴν ν. Fr. 49. (4)

νικάω, ἀνάγκη * τῆς * δίκης νικάσθαι παρὰ τὸ ἀληθές V 87 = VI 5. (2)

νοέομαι, cf. δια-, ἐπι-, μετα-, προ-, ὑπο-.

νομίζω, I. act. 1. c. acc. et adi. ὅπερ μέγιστον * νομίζω VI 1; τοῖτους νομίζειν ἐπισημοτάτους VI 48. 2. c. acc. et inf. νομίζει τοῦτο εὐσέβειαν εἶναι I 5; τὸν ἀγῶνα ἐνόμισεν ἀσφαλέστερον εἶναι II α 8. 3. c. ὡς, ὡς ἐγὼ νομίζω V 36. II. pass. τὸν νομιζόμενον ὁρῶν V 90, 96; τὸ νομιζόμενον καὶ τὸ θεῖον δεδιώς VI 4; τὰ ἱερὰ * * τὰ νομιζόμενα V 82, τὰ ν. ποιῆσαι VI 37; ἐνόμισται * ὁρθῶς τὰς φονικὰς δίκας περὶ πλείστον * * παιεῖσθαι IV α 1. (11)

νόμιμος, I. ἀγών * ν. V 85; φιλοθύτην * καὶ νόμιμον δοῦτα II β 12; νόμιμα καὶ εὖορκα γίγνεται V 85; ἐργεσθαι τῶν νομίμων VI 34, 35, 36, 40, cf. 36; συγγεῖ * τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων IV α 2, συγγέων ἅπαντα τῶν γεραιοτέρων τὰ ν. IV α 6, τὰ * ν. συγγέουσι IV β 7. II. superl. νομιμωτάτην καὶ δικαιοτάτην πεποιήκασιν * τὴν ἀποψήφισίν μου V 9. (12)

νομίμως, ν. καὶ ὁσῶς ἔχουσα (i.e. αἰτησις) V 7, ὁρθῶς καὶ ν. * διδάσκουσι V 14, cf. VI 2, ν. πράξεθ' V 94. (4)

νομοθέτης, τετράλμηκας γενέσθαι ν. ἐπὶ τὰ ποιηρότερα V 15; [νομοθετῶν R. VI 35 pro θεσμοθετῶν]. (1)

νόμος, ὁ νόμος ἐργεῖ III α 2, III γ 11, cf. IV β 3, ἀπολλύει * * δ ν. III β 9, cf. III δ 10, IV β 5, IV γ 5, ὁ ν. ἀποδίδωσι III γ 9, ὁ * * ν. * * παραδίδωσιν IV α 7, ὁ ν. κείται V 9, ἀνάγκη δ ν. ἔχει VI 4, ὁ * ν. οὕτως ἔχει VI 36; ὑπὸ * τοῦ νόμου κατακρίνεται III α 1, ἀπολυόμενος — ὑπὸ * τοῦ ν. III β 10, cf. <IV β 6> [add. R., Tugr.], ὑπὸ τοῦ ν. καταλαμβάνεσθαι III γ 7, cf. IV γ 2, τοῦ ν. κειμένου V 10, [17, codd. praeter N, A pro κόσμον], τοῦ ν. οὕτως ἔχοντος VI 9; βεβοῦνται * * * τῷ νόμῳ I 31, ἔνοχος τῷ τῶν κακούργων ν. V 9, τῶν ἐν τῷ ν. κειμένων V 10, τῷ αὐτῷ χρωδνται ν. V 17, cf. 87 (bis), VI 5, ν. ἐργεσθαι VI 4 (vulg. τῷ ν.), ἐκρηται ἐν τῷ ν. VI 4; τὸν νόμον ὁρθῶς ἀγορεύειν III γ 7, τὸν * ν. * * ἐπαίνειν δεῖ III δ 8, τὸν * ν. * * τὸν φόνον ἀνάγοντα IV γ 7, μὴ κατὰ ν. V 8, παρελθὼν τοῦτον τὸν ν. V 11, σαιτῷ ν. θέμενος V 13, καθιστάναι κατὰ τὸν ν. V 17, τὸν * ν. * * προκαθίσταται VI 21 (vulg. προκαθίσθαι): οἱ νόμοι κείνται V 10, cf. 15, τούτων εἵνεκα οἱ τε ν. καὶ κτλ. V 88 = VI 6; εὐσεβείας ἔνεκα καὶ τῶν νόμων III γ 12, κρείσσω * αὐτῶν τῶν ν. V 12, κάλλιστα ν. ἀπάντων V 14, cf. VI 2, σημείον ν. καλῶς κειμένων V 14, VI 2, ἐκ τῶν ν. (sc. καταμανθάνειν) V 14, cf. VI 2, ἐλασσωθεὶς τῶν ν. V 19, μετὰ τῶν ν. τῶν ὑμετέρων ἀπολέσαι V 61; τιμωρῆσαι * * τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις I 3, cf. 24, ἔνοχος * τοῖς ν. V 85; τοὺς νόμους παρίδουσα I 24, ν. ἐξερῶν V 12, παρελθὼν τοὺς κειμένους ν. V 12, τοὺς * ν. * * * πάντας — κείσθαι V 14, cf. VI 2, τοὺς ν. καταμανθάνειν V 14, cf. VI 2, παραδίδασιν * * κατὰ ν. ὑμετέρους πατέριους V 48, κατὰ * τοὺς ν. * * δικάσειν V 85, cf. 86, ἀσέβειά * εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ εἰς τοὺς ν. V 88 = VI 6, κατὰ τοὺς

κειμένους ν. διαγνώσασθε V 96, τοὺς * ν.
ἀνέγνω VI 38, ἀπογράφεσθαι * παρὰ
τοὺς ὑμετέρους ν. VI 42, ἐπιστάμενοι
* τοὺς ν. ἀπαντας VI 45, τοὺς ν.
εἰδὼς πατέρας καὶ παλαίους ὄντας
Fr. 78. (70)
νοσέω, τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον
νοσῶν I 30: ὅταν * νοσήσωσιν II
β 1. (2)
νόσος, εἰς νόσον ἐμπίπτει I 20, τὴν ἀθλίαν
καὶ τελευταίαν ν. νοσῶν I 30. (2)
νουμηνία, τὰς * νομηνίας ὁ βουλόμενος
εἰσθεῖ Fr. 57. (1)
νοῦς, προσέχοντα τὸν νοῦν III δ 1, cf. IV
α 5, V 31, VI 12, 14. (5)
νύκτωρ, ν. ἐκβάντος V 26, ἀπάγοντι ν. V
26, ἐκβαλλομένου ν. V 28, πλέαν
γεγωνεῖν * ν. ἡ μεθ' ἡμέραν V 44, ν. *
ἀναρθεύοντος V 45, ν. * ἐντιθεμένου V
45 (vulg. τιθεμένου). (6)
νῦν, 1. init. sent. νῦν μὲν (τότε δὲ ὀφρο-
σίμῳ) c. verb. praes. V 94 (bis);
c. imper. aor. V 96: νῦν δὲ c. praes.
I 11 [verba om. R., vulg.], IV δ 2,
V 28, 38, 75, 84; c. impf. V 32
(ἦσαν); c. aor. IV β 4, IV δ 4, V 47
(bis), 69, 93 (verb. om.); c. perf. I 2,
V 1: νῦν δὲ c. praes. III β 1. 2. in
med. sent.: c. indic. praes. εἰ * νῦν
— καταδοκοῦμαι II β 3, εἰ — νῦν
ἐλέγχεται II γ 9, ἐγὼ νῦν φεύγω V

48, ὥσπερ ἐγὼ νῦν (verb. om.) V 69,
ἃ νῦν * πείθουσιν V 94, αἰτίας οὐκ
ἔχει νῦν τέλος VI 6 [uncis incl. R.],
καὶ νῦν δίκην διδῶσιν ὧν ἡδικήκασιν
VI 50; c. part. aor., temp. praes.
sign. εἰαν * νῦν καταληφθεὶς ἀποθάνω
II β 9, παθὼν * * * δεινὰ, καὶ νῦν ἔτι
δεινότερα — δέομαι III γ 3, φεισα-
μένους * * * ἐμοῦ νῦν, ἔξεστι τότε κτλ. V
90; c. inf. praes. ἡναγκάσθη νῦν
— ἀπολογεῖσθαι III β 1 (A pr.; N
δν; om. vulg.); c. indic. fut. νῦν
πειρασόμεθα ἐλέγχοντες II γ 1; c.
indic. aor. οἱ τινες καὶ νῦν — διω-
μόσαντο VI 49; c. indic. perf. ἐν *
τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ * * * τολμηρὸς ὧν
νῦν * * * ἡναγκάσται λέγειν III γ 1,
οὐδέπω (καὶ) νῦν εἴρηκε V 49, cf. 68,
ἅττα νῦν πέποιθα Fr. 34. 3. νῦν
pro adi. pos. τὴν νῦν ὑπόψιαν II β 3.
(N: rell. τὴν ὑπ. τὴν νῦν). 4. c.
interr. φέρε γὰρ δὴ ποτέρῳ νῦν χρή-
σσονται; V 36 (νῦν deest in vulg.). (38)
νυνί, εἰαν ν. ἀποψηφίσασθε V 90, ἅπερ ν.
πρὸς ὑμᾶς (sc. λέγομεν) VI 29, τὴν
δίκην * εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί, ὥσπερ
ν. VI 42. (3)
νύξ, ἡ * νύξ οὐκ ἀσημος II δ 8; ἐξέβην * * *
τῆς νυκτὸς ἐκείνης V 23; τῇ νυκτὶ ἐν
οἴκῳ καθεύδων II δ 8: ἀορί τῶν νυκ-
τῶν II α 4, II β 5, II δ 5. (6)

Ξ

ξένιος, ἐπὶ ξενίας πτωχεύσω II β 9. (1)	ξύβολον, cf. συμ-
ξένος, τῶν * ἄλλων ξένων ὅστις κτλ. V 17. (1)	ξυνοῖδα, cf. συν-
ξύλον, ξύλῳ ἡμυνάμεν IV β 2. (1)	ξύω, cf. ἀνα-

Ο

ὁ, ἡ, τό, A. De usu. I. pro art. positum.
1. c. nom. coniunctus. α. art. nomini
praecedit: δ I 21, 30, II α 5, II β 4,
II δ 8, III α 2, III β 6, 9, III γ 7
(bis), 9, 10 (bis), 11, III δ 4, 6, 8,
IV α 3, IV β 1, 3 (bis), 5, 7, 8, IV

γ 2, 4, IV δ 8, V 9, 23, 24, 25, 26
(bis), 31, 35, 39, 40, 44 (sic N: rell.
omm. δ), 46, 51, 54 (bis), 61, 64, 66
(ἀνὴρ S.: ἀνὴρ codd.), 70, 71, VI 2,
4, 13, 21, 34 (bis), 37, 38, 44, 45 (om.
A pr.), Fr. 35; ἡ I 2, 6, 7, 10 [add.

editt.], 14, 17, 18, II α 3, II β 6, 7, II γ 2, 7, II δ 9, 12, III γ 1, 8, III δ 1, 7, 10 (*bis*), IV δ 2, 8, V 2, 14, 22, 26, 32, 37, 48, 65, 76, 77, 80 (*bis*), 93 (*bis*), 95, VI 2 (om. N), 10, 13, 27 (omm. A, B), 27; τδ II β 4, II γ 2, III β 4, III γ 10, III δ 7, IV γ 3, IV δ 5, V 21, 22, 28, 29, 54, 56, Fr. 57 (*bis*); τού (m.) I 1, 5, 10, 11, 14, 28, II α 2, 9, II β 2, 7, II γ 4, 7, 10, II δ 3, 10 (*bis*), III α 1, III β 4, 5, 5 [om. R.], 6, 7 (*ter*), 8, 10 (*bis*), III γ 4 (*bis*), 6 (*bis*), 7, 8, 10, 11, III δ 4, 5, 6, 7, 9, 10 (*bis*), IV α 2 (*bis*), 4, 6, IV β 3, 4, 6, 6 (nom. add. R.), 7, IV γ 2, 4 (*bis*), 5 (*bis*), IV δ 8, 10, V 10 (*ter*), 11 (*bis*), 14, 16 (*bis*), [17] [codd. τού: Bl. τούδε], 21, 26 (*bis*), 27 (*bis*), 28, 29, 42 (*bis*), 47 (*bis*), 48, 51, 59, 68, 71, 72, 74, 88, 96, VI 5, 6, 9, 14, 18, 35, 41, 43, 44 (*bis*), 46; τῆς I 3, 6, 7, 17, 26, 28 (*ter*), II α 1, 3, 4, 5, 7, 8, II β 3, 4, 8, 9 (*bis*), 11, II γ 1, 3 (*ter*), 6, 7, 8, 10, II δ 1, 3, 5 (*bis*), 9, III α 1, III β 1, 6, 8, 10, III γ 1, 2, 4 (*bis*), 6, 8, 10 (*ter*), 11, III δ 6, 9, 10, IV α 6, IV β 1, 2, 6 (*bis*), 7, 9, IV γ 2 (*ter*), 4 (*bis*), IV δ 2, 3 (*ter*), 4, 11, V 2, 4, 5 (*bis*), 13, 23, 27, 32, 33 (om. N), 35, 40 (*bis*), 44, 47, 59, 62, 65, 76, 79, 81, 83, 84, 92 (*bis*), 94, VI 5, 7 (*ter*), 13, 15, 20, 22, 32, 33 (*bis*), 40, 45 (*ter*), 46, Fr. 7, 35, 49, 67; τού (n.) I 1, 8, 12, 18 (*bis*), II α 3, II β 3, 5, 6, II δ 6, III α 1, III β 4, 5, III γ 5, 9, 10, 11, III δ 4 (*bis*), 5, 10 (*bis*), IV α 5 (om. A pr.), 5, 7 (*bis*), IV β 1, IV γ 2 (*bis*), 3, 7, IV δ 3, V 16, 18, 23 (*bis*), 24, 26 (*bis*), 27 (*bis*), 35 (*bis*), 39, 42 (*bis*), 43, 44, 64 (*bis*), 65, 66, 90, 93, VI 1, 8, 10, 16, 22, 40, 46, 49; τῷ (m.) I 11 (*bis*), 31, II α 4, II δ 8, III γ 6, IV γ 2, IV δ 11, V 10, 11, 27, 33, 34, 48, 68, 85, 86, 87 (*bis*), VI 4, 5, 9, 12, 14, 19, 21, 24 (om. pr. A, vulg.),

39; τῇ II δ 8, III β 8, IV α 5, IV γ 3, V 3, 5, 6 (*bis*), 9, 10, 14, 26, 31, 33, 40 (*bis*), 44, 45 (*ter*), 48, 68, 87, 89 (*bis*), 92 (*bis*), VI 2, 4, 6, 10, 12, 21 (*bis*), 39 (*bis*), 40, 42, 45, Fr. 35; τῷ (n.) II β 8, III β 3, V 2, 11, 16, 18, 20, 28, 44, 45 (*bis*), 53, 54, 55, 56, 63, 87, 95, VI 4, 5, 23, 24, 34, 37, 40, 45 [om. R.], 49; τῶ I 2, 9, 10, 11, 21, 26 (*bis*), 29, II α 2, 3, [4] [tot. sent. uncis incl. Bl.], 6, 8, II β 4 (*bis*), 9, 10, II γ 1, 2 (*bis*), 6, 8, 10, II δ 2, III β 3, 4, III γ 6, 7, III δ 1, 4 (*bis*), 10, IV α 5, 6, IV β 6, 7, 8, IV γ 6, 7, IV δ 3, 10, V 8, 11 (*bis*), 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 (*bis*), 22, 27, 28, 29, 31, 34 (*ter*), 36 (*bis*), 38, 39 (*bis*), 40 (*bis*), 42, 43, 44, 46 (*bis*), 47 (*ter*), 48, 52, 53, 56, 57 (*bis*), 60, 68, 69 (*bis*), 75, 85, VI 9, 11, 12, 14, 15, 16 [R. αὐτῷ], 17, 19, 23, 27, <38> [add. Mr.], 41, 46, Fr. 58 (*bis*), 71; τῇ I 4, 5 (*bis*), 7, 8, 9, 10, 13 (*bis*), 19, II α 2, 4, 6, 7, 10, 11 (*ter*), II β 3, 5, 8, 9, 11, 13, II γ 1, 2, 5, 6, 7 (*bis*), 11 (*bis*), II δ 2, 3, 7, 11, 12, III α 2 (*ter*), III β 1, 2 (*bis*), 3, 4, 5 (*bis*), 8, III γ 3 (*bis*), 8, 10 (*bis*), 12, III δ 1, 2, 4, 5, 9, 10, IV α 2, 2 (om. N), 5, IV β 4, 8, IV γ 1, 7, IV δ 1, 3, 8, 9 (*bis*), V 1 (*bis*), 4, 9 (*bis*), 10 (*bis*), 11, 13, 13 (om. N), 16 (*bis*), 25, 26, 34, 38, 52, 55, 57 (*bis*), 59 (*bis*), 66, 69, 72 (*bis*), 76 (*bis*), 78 (*bis*), 85, 86 (*bis*), 89, 93 (*bis*), VI 6, 9 (*quater*), 10, 12, 13, 18, 26, 35, 37 (*bis*), 41, 42, 49, Fr. 49 (*ter*), 68; τδ (acc.) I 17, 19, 26, II α 2, 6, II β 3 (*bis*), 8, II δ 1, III β 4 (*bis*), III γ 5 (*bis*), III δ 1, 3, 5 (*bis*), 6, IV β 1, 8, 9, IV γ 7, IV δ 2, 10, V 8, 14, 22, 28, 29 (*bis*), 36, 37, 38, 39, 45 (*bis*), 49, 53, 55 (*ter*), 62, 68, 82, 93, VI 9, 15, 17 (*bis*), 21 (*bis*), 38, 45, Fr. 57: τοῖν (m., gen.) V 49; τοῖν (n., gen.), III β 9; τοῖν (m., dat.) IV δ 2 (N: rell. τοῖς); τῷ (m., acc.) V 52: οὐ I 20, III δ 1, IV α 4, IV β 9, IV

8 8, V 10, 11, 12, 17, 63, 64, 84, 85, 88, 94, 95, VI 6, 7, 12, 13 (*bis*), 19, 24, 29, 45, Fr. 1; al II a 10, III β 1, IV β 6, IV γ 3, 4, V 88 (*bis*), VI 6 (*bis*), 10, 25; τδ (nom.) V 11, 70, 76 (*bis*), 83, 88, 94, VI 6, 50 (*bis*), Fr. 57; των (m.) I 3 (*bis*), II α 4, 7, 10, II β 7, 9, 11, II δ 6, 7, III α 2, III β 3, 4, III γ 12, III δ 10, IV α 2, 3, 4, IV β 8, IV γ 5, 7, IV δ 1, 10, V 3, 9 (*bis*), 12, 14 (*bis*), 17, 35, 36, 51, 62, 73, 81 (*bis*), 84, 94, VI 2 (*bis*), 3, 20, 21, 35, 39, 43, 49 (*quater*), 51, Fr. 67; των (f.) II α 4, II β 5, II δ 5 (N: rell. τῆς), 9, III α 1, IV β 3, 6, IV γ 2, 3, IV δ 8, V 88, VI 6; των (n.) I 7, 8, II α 1, [1] (codd. praeter N), II δ 9, 11, III α 1, III β 6, 10, III γ 11, III δ 10, IV α 5, IV δ 10, V 1, 3, 12, 29, 44, 86, 92, 93, VI 18, 31, 35, 41, Fr. 57; τοῖς (m.) II β 9, II γ 4, III γ 3, 12, IV δ 1, V 16 (codd. add. τότε), 84, 85, VI 3, 4, 5, <5> (add. N), 31 (*bis*), 38, 47, Fr. 70; ταῖς I <17> [add. Bl.], II β 7, IV β 2, IV γ 3, VI 5; τοῖς (neut.) II β 5, 6, II δ 5, IV α 4, 6, IV β 3, IV δ 2, V 3, 84, VI 39, 47; τοῖς I 24, 28, II β 11, II γ 1 [om. R.], II δ 5, III γ 7, IV α 2, IV β 1, 4, IV δ 2, V 12, 14 (*bis*), 20, 24, 27, 28, 29, 30, 80, 81, 82, 84, 85, 86, 88 (*bis*), 89, 93, 94, VI 2 (*bis*), 5, 6 (*ter*), 21, 25, 30, 31, 32, 33, 45, 47, 48, Fr. 11, 57, 78; τὰς II γ 6, III γ 9, IV β 4, IV γ 1, IV δ 7, V 10, 11 (*bis*), 67, VI 38, 43; τὰ (acc.) I 11, 20, II α [1] [vulg.], 4, 10, II β 11, II γ 10, III γ 6, III δ 4, IV δ 6, V 38, 71, 84, 88, VI 6, 20, 31, 36, 37, 47. b. interponitur unum voc.: δ coniunc. vel part. II α 7, II γ 3 (*bis*), II δ 10, III α 1, III β 5, 8, III γ 10 (*bis*), III δ 5, 6, 8, IV β 3, IV γ 5 (*bis*), IV δ 1, V 14, VI 36, pron. demonstr.

V 44, adi. vel adi. pron. V 16, 42, 43, 77, 79, Fr. 79; ἡ coniunc. vel part. I 2, 17, 19, II γ 1, 3 (*bis*), II δ 8, III β 2, IV γ 2 (*sexies*), 4 (*bis*), V 21, 52, demonstr. V 8, adi. V 79, 96, adv. V 79; τὸ coniunc. vel part. II α 3, III β 3, 5, 8 [re add. Sp.], 8, III δ 5, V 5, 54, 69, Fr. 69, adi. V 32; τοῦ (m.) coniunc. II β 7, II δ 7, III β 4, V 22, adi. vel adi. pron. I 3, VI 44 (*bis*), 45; τῆς coniunc. vel part. II β 9, 11, III β 8 (*bis*), III δ 4, V 31, 68 (*bis*), 87 [add. Br.], VI 5, 42, demonstr. vel refl. I 17 (N, vulg.: ταῖς A pr.), II α 6, II γ 9, III β 4, III γ 12, IV γ 6, IV δ 5, V 25, 35, 82, adi. vel adi. pron. I 14, 16, II δ 2 (sic N: rell., vulg. art. repetit), IV α 2, IV β 7, IV δ 2, V 35, 40, 76, VI 11, 29, 44 (*bis*); τοῦ (n.) coniunc. II β 9, adi. pron. IV α 4; τῶ (m.) coniunc. I 20, demonstr. II γ 2, II δ 6, IV γ 7, V 27, adi. vel adi. pron. I 13, II γ 1, V [77] [del. D.], 96, VI 14, Fr. 67, adv. III γ 1; τῇ coniunc. vel part. II δ 1 (*ter*), III γ 4, IV α 7, V 1, 86 (*bis*), VI 9, demonstr. vel refl. II β 13, III β 10 (*bis*), IV β 6 (*bis*), IV γ 4 (*bis*), IV δ 8, Fr. 67, adi. vel adi. pron. I 8, II δ 1, V 21 [ἐμῇ add. Jebb], 23, 42, 49, VI 39; τῷ (n.) demonstr. III γ 6; τὸν coniunc. vel part. II γ 5, III δ 8, IV γ 1, 7 [re add. Bl.], 7, IV δ 5, V 20, 35, VI 21, refl. I 20, 26, adi. vel adi. pron. vel partic. I 15, 21, II α 4, II γ 5, III β 1, 2, III γ 3, V 12, 42, 63, 67, 79, 90, 96, adv. V 30; τῇν coniunc. vel part. II β 12, IV α 7, IV γ 7, V 31, VI 7 (*bis*), demonstr. vel refl. I 3, II γ 1, 9, III β 5, III γ 11, III δ 1, 5 (*bis*), IV δ 5, V 79, adi. vel adi. pron. vel partic. II δ 9, III β 11 (*bis*), IV α 7, V 12, VI 7, 10, 13, 41, 45, adv. II β 3 (N: rell. τῇν ἐπο-

ψίαν τὴν νῦν); τό (acc.) coniunc. II γ 5, demonstr. IV γ 6, adi. vel adi. pron. IV α 2, V 22, 23; οἱ coniunc. IV δ 3, V 76, 88, VI 6, Fr. 35, demonstr. VI 29, adi. vel adi. pron. V 34, 37; αἱ coniunc. II α 10, II γ 8, adi. VI 44; τὰ (nom.) coniunc. II δ 10, V 20; τῶν (m.) coniunc. IV α 7, V 84, adi. vel adi. pron. II β 1 (art. om. A pr.), 7, IV β 4, V 37, VI 29, 33, Fr. 51; τῶν (f.) refl. III γ 5; τῶν (n.) coniunc. V 47, 84, refl. IV δ 9, adi. vel adi. pron. V 74, 81; τοῖς (m.) coniunc. V 84, VI 8, 28, demonstr. vel refl. I 1, 30, V 84, VI 18, 32, adi. vel adi. pron. II γ 7, V 13, VI 12, 21, 23; ταῖς coniunc. IV β 2, demonstr. vel refl. III δ 8, 10, adi. pron. II γ 4; τοῖς (n.) coniunc. II δ 8, adi. I 27, IV β 1; τοὺς coniunc. vel part. V 14, 34, VI 2, 23, 31, 38, Fr. 1, 61, demonstr. VI 2, adi. vel adi. pron. vel partic. IV α 3, V 12, 41, 82 (*bis*), 96, VI 42, Fr. 68; τὰς part. Fr. 57, demonstr. vel refl. III β 11, III δ 8, 9, IV γ 5, adi. vel adi. pron. vel partic. II α 10 [om. R.], II δ 1, III γ 8, IV α 1, V 90, VI 3 [om. nom. R.]; τὰ (acc.) coniunc. vel part. II δ 10, VI 14, demonstr. vel refl. I 9 [R. μετά], 12, II α 11, V 18, Fr. 67, adi. pron. VI 45. c. interponuntur duo vocc.: δ (τε γάρ) III γ 9, IV α 2 (codd. δε), (μὲν τοίνυν) IV α 7, (μὲν γάρ) V 31, 49, (μὲν οὖν) VI 3; ἢ (τε γάρ) II α 7, (μὲν γάρ) III β 2, Fr. 50 [add. μὲν Bl.], (μὲν οὖν) V 7, (τοῦ λέγειν) V 2, (γὰρ παρούσα) VI 25; τό (nom.) (μὲν τοίνυν) III β 7, (μὲν οὖν) III δ 8, (μὲν γάρ) V 5; τῆς (μὲν οὖν) IV δ 5, V 37, (τῶν ἀνδραπόδων) I 8, (θ' ὑμετέρας) II α 3, (ὑπὲρ τούτου) II γ 11, (οὖν ὑμετέρας) III γ 12; τῷ (m.) (τῶν κακούργων) V 9, (αὐτῷ χρωῖνται)

V 17; τῇ (τῶν ἀκοντιζόντων) III β 7, (τοῦ φόβου) V 96, (μὲν πρώτῃ) VI 34, (δὲ τρίτῃ) VI 34; τὸν (τῆς ἀναιρέσεως) III γ 6, (κατ' ἐμοῦ) V 38, (αὐτὸν δὲ) V 50, (τῶν κατηγορῶν) V 62; τὴν (μὲν οὖν) II δ 4, V 76, (τε οὖν) III β 12, (subst. c. art.) II γ 4, cf. III β 4, III γ 6, IV α 3, IV β 4, V 18, (ἴσον γε) V 92; τό (acc.) (δ' ὑμέτερον) V 80: οἱ (μὲν ἄλλοι) V 84, VI 47, (γὰρ πολλοί) V 86; τὰ (nom.) τὰλλα ἀνήγετο πλοῖα V 24; τῶν (m.) (subst. c. art.) V 14, (δὲ ἄλλων) V 17; τῶν (f.) (ἐν Ἀβύδῳ) Fr. 67; τοῖς (m.) (subst. c. art.) V 3, (δ' ἄλλοις) V 77; τοὺς (subst. c. art.) IV α 4, V 14; τὰς (δ' ἄλλας) Fr. 57. d. interponuntur plura vocc.: α. tria ἢ μὲν γὰρ τούτου αἰτίας V 89, cf. VI 6; τῆς δικαιοτάτης ἂν τύχῃ τιμωρίας I 27, τῆς αὐτοῦ τοῦ θεογεώτος ἀμαρτίας III β 9, τῆς αὐτῶν τῶν ἀπολογουμένων ἀπολογίας III γ 11, τῆς δὲ σφετέρας αὐτῶν σωτηρίας Fr. 51; τὸν ἀπὸ τῆς γραφῆς κίνδυνον II γ 6; τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον I 30, τὴν τῶν μηδὲν ἀδικούντων εὐσέβειαν II δ 11, τὴν δωρον τοῦ ἀποθανόντος τελευταίαν III α 2: οἱ τῶν δικαίων ἴσοι κριταί V 85; τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις V 81 (post τοῖς add. A pr. τῶν); τὰς οὐ προσηκούσας φέρων ἀμαρτίας III β 10; β. quattuor τῆς μὲν τῶν ἄλλων πολιτῶν ταλαιπωρίας Fr. 51; τοῖς ἐκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι I 27: γ. quinque τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λόγους V 50 [1366]. 2. art. c. adi. α. praecedat nullo voc. interposito: δ VI 37, Fr. 70; τό (nom.) I 12, III β 3, III δ 9, V 25, 43, 65, 80; τοῦ (m.) III α 2, III β 11 (*bis*) V 48; τῆς VI 13; τοῦ (n.) I 25, 27, V 19, 37, 41, 46, 50, 87 (*ter*), VI 3 (*quater*), 5, 7, 23, 25, Fr. 79; τῇ VI [11] [susp. R.]; τῷ (n.) I 19, 29, III γ 2, IV

δ 3, V 80, 93 (*bis*), VI 18 (*bis*); τόν II α 2 (*bis*), II β 11, II δ 11 (*ter*), IV γ 3, IV δ 10, V 50; τó (acc.) I 3, 4, 13, III β 12, III γ 2, IV α 1, 3, IV β 8, V 11 (*bis*), 34, 37, 41, 49 (*bis*), 63 (*bis*), 66, 67, 86, 87, 96, VI 4, 5, 24, 27, 40; τώ (acc. n.) VI 31: ol IV α 6, IV β 7 (αὐτοί Bl.: codd. αὐτοί), V 4, VI 36, 51; τά (nom.) I 2, 17, 24, II β 1, II γ 8 (*bis*), (omm. codd. praeter N), II δ 9, V 60, 83, 85, 88, VI 5, 6; τῶν (m.) II β 3, II δ 7, IV α 6, IV γ 2 (*bis*), IV δ 2 (N, pr. A: rel. τόν), V 23 (*bis*), VI 23, 28; τῶν (n.) II α 9, 10, II β 13, II γ 8, 9, II δ 8, 10, 11, III β 6, IV α 2, V 14 (*bis*), 50, 58, 62, 65, 79, 85, 86 (om. A pr.), 94, VI 2 (*bis*), 8, 18, 29, 34, 35, 36 (*bis*), 40, 45; τοῖς (m.) IV δ 10, V 11, 17, 70, VI 25; τοῖς (n.) IV γ 3 (*bis*), V 3, 11, 64, 88, 91, VI 6; τοῖς II α 10, II β 4, III γ 9, 11, IV α 1 (*bis*), 2, 4, IV γ 2, IV δ 2, V 14, 71, 77, VI 2, 23, 25; τά (acc.) I 10 (*bis*), 11, 16 (om. art. N), 18, 31 (*bis*), II β 8, 12, II γ 4, II δ 2, 7, III δ 5, IV α 2, 6, IV β 2, 3, 5 (*bis*), IV γ 1, 4, V 8, 15, 18 (*bis*), 25, 32, 34 (*bis*), 37, 38, 46, 73, 81, 82, 95, VI 14, 23 (*bis*), 25, 26 (*bis*), 29.

δ. interponitur unum voc.: δ coniunc. V 49; ἡ coniunc. I 20; τó (nom.) coniunc. V 91, 92; τοῦ (m.) coniunc. V 70; τῷ (n.) adi. pron. V 7; τόν coniunc. vel part. II β 11, IV δ 11 (*bis*), neg. V 88, VI 6; τó (acc.) adi. pron. V 96: ol coniunc. vel part. V 38, 71, VI 11, 45; τά (nom.) coniunc. vel part. II δ 10, V 92 (*bis*), Fr. 50 (*bis*); τῶν (m.) demonstr. V 59; τῶν (n.) partic. II α 7; τοῖς (m.) neg. V 11; τοῖς (n.) coniunc. IV β 5; τοῖς coniunc. vel part. III β 1 (*bis*), IV α 4, V 71, VI 23, adv. V 7; τά (acc.) coniunc. vel part. I 18, III β 1, IV β 7, neg. V 94, VI 29, adi. II β 9,

c. interponuntur duo vocc. τó (μὲν γάρ) V 92; τῷ (n.) (μὲν οὖν) III γ 4; τó (acc.) (μὲν γάρ) V 55: ol (μὲν γάρ) V 34; τῶν (m.) (μὲν γάρ) II β 1; τά (acc.) nom. c. art. V 81 [252].

3. art. c. partic. α. praecedit nullo voc. interpos.: δ I 11, II α 5, II γ 8 [add. W.], 10, III γ 7 [7] [vulg. quam Bl. omit.], III δ 2 (*bis*), 4 [c. R. add. J.], IV β 1, 3, IV γ 4, 5, IV δ 3 (*ter*), 4 (*quater*), 9, V 11, 30, 53, 87, VI 4, 5, 48, Fr. 57; τó (nom.) I 6, V 25; τοῦ (m.) I 5, II δ 2, 11 III α 2, III β 8, 9 (*bis*), III γ 6, III δ 3, 8 (*bis*), IV β 6 [add. R.] 8, IV γ 1, 4 (*quater*), 7, IV δ 3 (*ter*), 4, 8 (*bis*), V 51 (*bis*), VI 2, 6, 18, 36; τῆς I 21, 22; τοῦ (n.) V 1 (*bis*); τῷ (m.) I 3, 21 (*bis*), II γ 1, 11, III γ 8 (*bis*), IV α 5, IV δ 2 (*bis*), 5 (*bis*), V 6, 10, 26, 54, 88, VI 3, 18; τόν I 25 (*bis*), II β 2, II γ 5, 11, III α 1, 2, III β 8, III δ 10, IV α 5, IV β 6, IV γ 2, 7, IV δ 2 (*bis*), 6, V 10, 51 (*bis*), 53, 54 (*bis*), VI 17; τῇ I 25; τó (acc.) II γ 3, III β 10, VI 4: ol I 23, 28, II α 2, II β 1, 2, II γ 2 (*bis*), [4] [vulg.; ol omm. codd.], 8, II δ 10, III γ 11, III δ 6, 10, IV β 2, V 4, 32, 37, 38, 68 (*bis*), VI 22, 25, 27, 34, 50; τά (nom.) V 2, 56, 79, VI 35, 50; τῶν (m.) I 22, II α 1, 9 (*bis*), 10, II γ 5, 8 (*bis*), 9, II δ 3, III α 1, III β 7, III γ 9, 11, III δ 5 (*ter*), 6, IV α 4, IV γ 2, V 4, 6, 48, 50, 64, 94, VI 12, 14; τῶν (n.) I 7, 13 (*bis*), II α 6, II β 12, II γ 9, II δ 10, III β 2, 10, 12, III γ 3, 11, III δ 1, 3, 5, 9, IV α 5, IV γ 1, 2, IV δ 9 (*bis*), V 6, 7, 72, 77, 85, VI 30, 33, 35, 38; τοῖς (m.) II δ 10, III γ 6, III δ 5, 6, 9, IV δ 10, V 4, 12, 68, 79, 91, VI 8, 25, 30; τοῖς II β 4, 7, II γ 2, 8, 11, II δ 4, 10, III β 7, III γ 7 (*bis*), III δ 7, IV α 1, IV β 7, IV γ 1, V 38, 52, 67 (*ter*), 68, 73, VI 23, 27,

29 (*bis*); τά (acc.) I 10, III β 2 (codd. τάς), III δ 1, VI 8, 18, 19, 22 (*bis*), 23, 37, Fr. 71. *b.* interponitur unum voc.: ὁ coniunc. vel part. III γ 7, IV β 6, IV γ 4, IV δ 4 (*bis*); adi. V 56; ἡ coniunc. vel part. I 20, 26; τοῦ (m.) part. I 4, 21, neg. IV β 8; τῆς demonstr. I 23; τοῦ (n.) dat. pron. V 10; τῷ (m.) coniunc. vel part. I 2 (*bis*), 4, 31 [τε add. Bl.], III α 2, IV α 4, IV δ 7, V 65, 93, acc. nom. vel pron. IV α 3, V 48, 57, neg. V 65; τῷ (n.) part. V 95; τὸν coniunc. vel part. III β 8, III γ 5, IV β 2, 5, IV γ 2, IV δ 3 (*bis*), 9, V 89, VI 6, neg. VI 18; τό (acc.) part. V 50, pron. V 63, 73; οἱ coniunc. I 29, II β 11, VI 26, neg. VI 26, adv. V 69; τά (nom.) part. II α 9, III α 1, V 25, pron. V 63; τῶν (m.) part. II δ 4, neg. III γ 11, V 3, pron. II δ 11, V 59, adv. II γ 7, V 94, inf. III β 2, V 3 (partic. om. N, A pr.; add. m. sec.); τῶν (n.) neg. II β 12, pron. V 74; τοῖς (m.) coniunc. vel part. II δ 9, III α 2, V 84, pron. V 18; τοὺς coniunc. vel part. II β 10, V 91, Fr. 1, neg. III γ 10, acc. II β 10, VI 38, adv. III δ 8, V 73, 82; τά (acc.) coniunc. vel part. I 8, Fr. 72 (*bis*), pron. V 50, neg. VI 18, adv. III δ 2. *c.* interponuntur duo vocc.: ὁ (τε γάρ) II δ 10, III β 11, IV α 3 [γάρ del. S., Fr.], IV δ 10, (μὲν οὖν) IV δ 2, (μὲν γάρ) V 54, (δὲ c. adv.) IV γ 4, (acc. c. art.) VI 26; ἡ (acc. c. art.) I 24; τό (nom.) (gen. c. art.) V 73; τοῦ (m.) (acc. c. art.) V 53; τοῦ (n.) (σφίσις αὐτοῖς) V 10; τῷ (m.) (μὲν γάρ) IV δ 7, (τότε μὲν) V 50, (δὲ μή) V 65; τὸν (δὲ οὔτε) III γ 5, (τε γάρ) IV δ 9, (praep. cl.) I 25; οἱ (τε γάρ) II α 10, III β 6, (μὲν γάρ) V 65, (ικανῶς μὲν) II α 1 (om. vulg.), (τε ἥσσαν) II γ 3, (acc. c. art.) V 48, 86, Fr. 49, (γε c. acc.) V 68; τά (nom.) (ἐξ ἑσού) V 51;

τῶν (m.) (praep. cl.) I 22; τῶν (n.) (praep. cl.) II δ 1, (σφίσις αὐτοῖς) V 32; τοῖς (m.) (μὲν γάρ) II δ 9; τοὺς (subst. c. art.) I 10, II γ 11, (μὴ δικαίως) II α 3; τά (acc.) (μὴ καλῶς) V 14, VI 2, (praep. cl.) V 19. *d.* interponuntur plura vocc.: α. tria δ τε γὰρ ἄκων ἀποκτείνας III γ 7; τὸν μεγάλη μὲν κακὰ προπεπονθότα II α 5; οἱ τε ἐκούσιόν τι δρώντες III β 6, οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνοντες IV α 3; τὰ ἐν ἀδῆλῳ ἔτ' ὄντα V 6; τῶν μᾶλλον ἐν φόβῳ ὄντων II γ 3, τῶν δίκαια καὶ δσια πρᾶσσόντων III β 2, τῶν ἀπὸ τοῦ σκοποῦ ἀφαστῶτων III β 5, τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιωθέντων IV α 2 (codd. τούτων), τῶν αὐτῷ τῷ Ἡρώδῃ συμπλέοντων V 24; τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων V 10; τοὺς τούτῳ μὲν (οὐ) βοηθοῦντας II β 13 [οὐ add. Bl.]; τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἤκουτα V 81; β. quattuor ὅ ἐν τῷ αὐτῷ πλοῖω πλέων V 42 (sic N; vulg. om. ὁ): οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθεύραντες II δ 5, οἱ διὰ τὴν τούτων ἀμαρτίαν διαφθαρέντες III γ 11, οἱ κακεῖ περὶ ἐμοῦ διαψήφισμένοι V 90; τά τε ἐν τῇ γῇ ὄντα V 45; γ. quinque τὸν ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα III δ 10: τοὺς δὲ μὴ πολλὸν ἥσσαν ἐμοῦ μισοῦντας II β 6; δ. sex τῷ διὰ τέλους τὸν αὐτὸν ἀεὶ λόγον λέγοντι V 50: οἱ τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λόγους λέγοντες V 50 [391]. 4. art. c. inf. a. praecedit nullo voc. interpos. τό (nom.) V 51, 91; τοῦ V 1 (A pr. add. partic.), 2, 3, 7, 8; τῷ V 3, 8, 73; τό (acc.) I 28, V <10> [add. Schoem.], 10 (*bis*), 37, Fr. 71. *b.* interponitur unum voc.: τό (nom.) neg. V 51 (om. art. N, A pr.), 94, adv. V 91 (lectt. variant), 94; τοῦ neg. Fr. 77, adv. III γ 10; τῷ neg. I 8, V 54 (lectt. variant); τό (acc.) part. II γ 6, V 43, 50, neg. III δ 6, V 93, pron. vel adi. II γ 7, III δ 6. *c.* in-

terponuntur duo vocc. τὸ (nom.) (γὰρ μὴ) II β 5; τοῦ (μὴ δικαίως) V 91. *δ.* plura vocc. interpp.: *α.* tria τὰ (nom.) δὲ τοὺς κατηγοροὺς διαβάλλειν V 94; τοῦ δὲ τούτοις πειθόμενους ἐξεργάσασθαι V 94 (vulg. τοὺς); τὸ (acc.) τὴν μητέρα μὴ προδοῦναι I 5, τὸ μὴ ὀρθῶς * διδασθῆναι IV β 8; *β.* quattuor τὸ μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθεῖν III δ 6, τὸ μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν IV δ 8; *γ.* quinque τὸ ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκόντιου ὑπελθεῖν III γ 10; *δ.* septem τὸ μὲν τὰ παρόντα καὶ ὑπάρχοντα καὶ παρακείμενα αἰσθάνεσθαι Fr. 71 [41]. *5.* art. c. adv. *α.* praecedit art. τῷ (n.) V 73; τὸ (acc.) III γ 7, V 23, 25, 26, 31, 42, 45, 52, 95; τῶν (n.) II α 6; τοῖς (m.) I 28; τοῖς (n.) IV δ 11. *β.* interpon. unum voc. τὰ (acc.) coniunc. II α 6 [14]. *6.* c. nomm. propriis. *α.* art. praecedit nullo voc. interpos. ὁ I 14, V 29 (N; rell. omm. art.), 62; τοῦ (m.) I 15, 17, 19 (ter); τῆς I 17 (N, A pr.: vulg. ταῖς), V 20, 21, VI 39, Fr. 49; τῷ (m.) I 16 (bis), 17, V 25; τῇ V 24; τόν I 15, 16, [21] [del. R.]; τὴν V 20, 22, 23, 25, 29 (bis), 52. *β.* interpon. unum voc. ὁ (δ') V 20: duo ὁ (μὲν οὖν) I 20 [29]. *7.* subst. ad quem art. refertur non exprimitur. *α.* a contextu subaud. ἡ ὑμέτερα (sc. πόλις) V 77, cf. 77; τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς (sc. κινδύνου) II β 9; τῆς ἑαυτοῦ (sc. ἀμαρτίας) IV δ 5, τῆς μελλούσης (sc. ἀνάγκης) VI 25; τῷ ἐλευθέρῳ (sc. ἀποκτείναντι) V 48 (R.: codd. τόν); τῇ ὑστεραίᾳ (sc. ἡμέρᾳ) VI 23, 34, 37, cf. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ V 23, τῇ προτέρᾳ VI 40, τῇ ἑμαυτοῦ (sc. φυλῇ) VI 11, τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν (sc. οἰκίᾳ) VI 39, τῇ τοῦ πατάξαντος (sc. ἀμαρτίας) IV γ 4; ἐν τῷ ἐμῷ (sc. δικαίῳ) V 7; τὴν προτέραν (sc. ἀπολογία) V 13, τὴν σφετέραν αὐτῶν (sc. γῆν) V 77:

τοῖς μὲν πρώτοις (sc. λόγους) V 42, cf. τοῖς δὲ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις V 42; τοὺς εἰκότως (sc. ἀποκτείνοντας) II γ 8, τοὺς τε ἑμαυτοῦ (sc. δούλους) VI 23. *β.* voc. si quid supplendum sit est generale, ut ἀνθρωποι, πράγματα, similia: τῶν (m.) ἐν τῇ γῇ ταύτῃ V 9, τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου V 24; τῶν (n.) εἰς τὴν πόλιν V 78, τῶν ἐν ἀνθρώποις VI 7, 25; τοῖς (m.) ἐν τῷ πλοίῳ V 44, τοῖς ἐν τῇ γῇ V 44; τοῖς (n.) ἐν τῷ γραμματεῖ I 10; τοὺς ἐμποδῶν Fr. 3; τὰ (acc.) ἐν τῷ πλοίῳ V 45, τὰ ἐν τῷ γραμματεῖ I 10, εἰς τὰ ἔξω τῶν κινδύνων V 81, τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς V 82, τὰ εἰς τοὺς θεοὺς VI 5, τὰ εἰς τὴν πόλιν VI 9 [36]. *8.* art. c. subst. repetitur c. adi. vel partic. ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐμὸς I 16, cf. 20, ὁ ἀνθρώπος ὁ πρότερος βασιανισθεὶς V 55, ὁ πάππος ὁ ἐμὸς Fr. 1; τοῦ πατρὸς τοῦ ἡμετέρου I 15, τοῦ δήμου τοῦ ἡμετέρου V 70; τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς I 19, τῆς αἰτίας τῆς αὐτοῦ προσηκούσης V 2, τῆς χρείας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Λυκίου V 63; τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ V 8; τῷ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ I 9, cf. τῷ τε π. τ. ἡ. I 24, τῷ δὲ π. τ. ἡ. I 19; τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ V 61; τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου I 3, τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον I 6, cf. 16, τὸν ἀκόλουθον τὸν ἑμαυτοῦ V 24; τὴν ἀπόστασιν τὴν Μετληνναίων V 76 (codd. pro τὴν alt. praebent τῶν), τὴν εὐνοίαν * τὴν εἰς ὑμᾶς V 76, cf. τὴν δὲ εὐ * * * τὴν αὐτὴν V 76, τὴν δίκην τὴν δεικασμένην V 87 = VI 5, τὴν ἡλιαίαν τὴν τῶν θεσμοθετῶν VI 21; τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον V 8, 78, VI 9, τὸ τε ἴδιον τὸ αὐτοῦ V 61: τοῖν ἀνδρῶν ἐκατέρω τοῖν βασιανισθέντων V 49, cf. 51: οἱ γε υἱοὶ * * οἱ περὶ φόβου V 15, οἱ Ἑρᾶκες οἱ λυθόμενοι V 20, οἱ Ἑλληνοταμίαι οἱ ὑμέτεροι V 69, οἱ μὲν ἔχθιστοι οἱ ἐμοὶ V 85, οἱ μάρτυρες οἱ παραγενόμενοι VI 28; τῶν

νόμων τῶν ὑμετέρων V 19, 61, τῶν φίλων τῶν ἐμῶν V 34, 38, τῶν μὲν ἄλλως λόγων τῶν ἐκείνου V 47, τῶν λόγων τῶν τοῦ ἀνθρώπου V 51, cf. VI 18, τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν VI 34; τῶν ἄλλων ἀπάντων <τῶν> κατηγορομένων IV δ 3 [τῶν add. Bl.], τῶν ἄλλων πραγμάτων τῶν εἰς ἐμέ V 8 (S., Turr.: codd. καὶ post πρ.); τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις I 3, 24, τοῖς ἄλλοις ** τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι V 10, τοῖς μηνυταῖς τοῖς μὲν ἐλευθέροις V 34, τοῖς δὲ λόγοις τοῖς ἐψευσμένοις V 35, τοῖς ὕστερον λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώπου V 42, τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς V 47, τοῖς ἀρχουσι τοῖς ὑμετέροις V 47, τοῖς πολεμίοις τοῖς ὑμετέροις V 78, τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς (ἐμοῖ) μαρτυροῦσιν VI 28; τοῖς κακοῖς τοῖς γεγενημένοις V 1; τοῖς τε φίλοις ** τοῖς ἐμαντοῦ V 18, τοῖς δὲ προτέροις λόγους τοὺς κατεψευσμένους V 37, τοῖς τε λόγοις τοὺς λεχθέντας VI 22 (τούτους, ut videtur, pr. A); τὰ ἱερὰ ** τὰ νομιζόμενα V 82, τὰ σημεῖα τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν V 84 [121]. 9. nom. sine art. sequitur art. c. adi. vel partic. χρόνος * ὁ διαφέρων V 94; πατὴρ τοῦμοῦ I 23 (Fr.: codd. μου vel ἐμοῦ); μητὴρ τῆς αὐτοῦ I 23 (N: A art. ante μ.); οἰκία τῇ σῇ V 11, ὠφελεία τῇ αὐτοῦ V 37, χάριτι τῇ ἐμῇ V 41; ὄρκον τὸν μέγιστον V 11, ἔλεγχον τὸν δικαϊότατον VI 26: θεοῖς τοῖς κάτω I 31 [R. add. τοῖς ante θεοῖς]; ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους <αὐτῶν> I 29, cf. οἰκέτας τ. σ. αὐ. I 30 [11]. II. pro demonstr. 1. art. sine part. ἡ ὑπέσχετο I 16. 2. c. μὲν vel δέ: ὁ μὲν — ὁ δὲ I 18, III β 4 [ὁ μὲν add. R.], III γ 6, III δ 5 (codd. αὐτὸς δ'), 7, 9, IV γ 3, 4, IV δ 5, 6, 8, V 42, 51, ὁ μὲν V 23, 74; ἡ μὲν — ἡ δ' III γ 4, ἡ μὲν — ὁ δ' I 26; τὸ μὲν V 91; τοῦ μὲν — τῆς δὲ I 5; τοῦ

μὲν — τοῦ δὲ V 1; τῷ μὲν V 63; τὸν μὲν — τὸν δ' VI 13: οἱ μὲν — ὁ δὲ II δ 7; τοὺς μὲν — τοὺς δὲ IV γ 2, τοὺς μὲν — <τοὺς> δὲ — τοὺς δ' V 78 [add. Bl.], τοὺς μὲν — τοῖς δὲ II γ 3 [49]. (2262)

B. De crasi. ἀνὴρ V 66 (S.: codd. ἀνὴρ); τὰ δίκημα (nom.) II β 4; τοῦμοῦ (m.) I 25 (Fr.: codd. μου vel ἐμοῦ); τάληθοῦς V 46; τοῦργον (acc.) II β 8 (codd. ταῦτον), τοῦναντίον V 11, 34, 63 (codd. τὸ ἐν; N om. art.); αὐτοῖ IV β 7 (codd. αὐτοί); τάναντία (nom.) I 2, 24, II γ 8, II δ 9, ταῦτά V 60, 85, τὰλλα V 88, VI 6; τάληθῇ (acc.) I 10, II γ 4, II δ 7, V 18, 32, 34, 37, VI 14, 23 (bis), 25, 26, 29, ταῦτά I 11, III δ 5, IV β 2, 3, V 38, 46 (codd. ταῦτα), τάναντία II δ 2, IV γ 4, τάμαντοῦ V 18, τὰ δίκηματα VI 37, τὰλλα VI 45.

ὅδε, I. de pers. 1. de reo ὅδε ἀπολύεται III β 9, ὁ δὲ καθαρὸς ** δ. III δ 9 (Bl.: N, A pr. ὁς δὲ, ὁς A corr.; om. R., Bk.); τοῦδε * τοῦ νηπίου τὴν * συμφορὰν III β 11, ἐγὼ * τ. μᾶλλον ἀναμάρτητος III γ 9; ἀσύμφορον *** τόνδε — μάλιν II α 10. 2. de iudicibus τοῖσδε τοῖς δικασταῖς ἀπιστήσων V 16 (sic P.: τοῖς τότε codd.). 3. de actoribus ὥσπερ οἶδε φασίν V 68. 4. de loquente ipso ἐξελέγξει ἀδικοῦντα τόνδε τὸν ἄνδρα VI 9. II. de rebus ὠφελῆσαι τοῦδε κόσμον V 17 (N, pr. A, h. e. τοῦ δεσμοῦ ut vid.: lacunam esse put. Bl.); ἐκ τῆς γῆς τῇσδε I 26, τ. τῆς πολέως V 13; ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι V 85; τόνδε τὸν ἀγῶνα II α 8, II γ 6, V 8, τ. τὸν κίνδυνον II β 9 (D.: codd. οὐδέ), μείζω τὸν *** κίνδυνον ἢ τ. II γ 6 (τὸδε A pr., τότε N); τῇνδε τὴν ὑποψίαν II β 3; εἰς τὸδε τὸ πρᾶγμα V 8: τάδε ἀκινδυνότερα ἐδίδξεν εἶναι IV δ 1; τάδε * δράσας II α 7, τ. * δέομαι V 5, τ. λέ-

γούσιν, ὡς κτλ. V 39, ἐπίσταμαι ** τ.
 *** ὅτι κτλ. V 84, cf. VI 28. (25)
ὁδός, τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ** προπέμψαι I 16;
 εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν III
 δ 5, ἀπάγοντι * μακρὰν ὁ. V 26. (3)
οἶδα, I. c. acc. ἀπολογεῖσθαι ὧν (c. *attr.*
prop.) ***** λόγῳ οἶδα V 75; οὐδὲν
 ἴσασι I 29, τοῦτο *** ἴσασιν V 26; ἃ
 μὴ σαφῶς ἦδη ἀκοῇ δὲ ἠπιστάμην V
 74 (J.: codd. ἦδειν); εἰ εἶδείη (sc.
 ἐκεῖνα) οἷς μὴ παρεγένετο I 28; ἃ **
 οἶδον τε εἶδέναι V 53; δ τι μὴ τύχοι
 εἰδῶς V 65; ταῦτα οὖν εἰδότες II γ 11,
 cf. IV β 9. 2. c. acc. et enunt. rel.
 ναυτικὸν ἦσμεν ὁπόσον δέοι Fr. 19.
 3. c. *per* et gen. ἐγγυρεῖ * *per* τοῦ-
 των εἶδέναι I 7, cf. [7] [ut sch. cir-
 cumscr. Bl.]. 4. c. partic. nom. casu.
 ὑπαίτιος ἐσόμενος σαφῶς ἦδη II β 6
 (J.: codd. ἦδειν), ἦ. ἐκστησόμενος II
 β 9 (codd. ἦδειν); ἦδει ***** ἐξαπα-
 τωμένη I 19, ἦ. ἀλωσόμενος II α 8.
 5. c. acc. et partic. ἦδη ** ὑποψίαν
 εἰς ἐμέ ἰούσαν II β 3 (codd. ἦδειν);
 ἦδεσαν * οἰκεῖον * τὸ κακὸν ἀναφανησόμε-
 νον I 13; διομύσασθαι ** εἰ εἶδέναι
 μὴ πεποιηκυῖαν ταῦτα I 28 (Cob., J.:
 codd. πεποιηκέναι), εἰ εἰ. φασὶν **
 ἀποθανόντα τὸν ἀνδρα V 52; τοὺς
 νόμους εἰδῶς πατρῷος * ὄντας Fr. 78;
 ὑμᾶς εἰδότες εὐσεβεστάτους ** δικασ-
 τὰς (sc. ὄντας) VI 51. 6. c. ὅτι vel
 ὅπως, οἶδ' ὅπως ἂν * ἐπεβούλευσαν II
 γ 3; εἰ οἶδεν ὅτι ** ἀπέκτεινεν I 6;
 σαφῶς * οἶδαμεν ὅτι — γίγνεται II
 α 3; εἰ * ὥστε ὅτι *** ἀξίως εἰμι V 73,
 εἰ * ἴ. ὅτι *** ἦλθον V 93; εἰ * ἦδεις
 ὅτι ** ἦν V 15; εἰ ἦδει ὅτι * οἶδον τ' ἦν
 I 8; εἰ εἰδότες ὅτι — ἐγίγνετο VI
 24. 7. parenth. pos. ἐγώ γ' εἰ οἶδα
 I 13, εἰ οἶδά — αὐτὰ ἂν ταῦτα
 μέγιστα τεκμήρια παρέχοντο I 11.
 8. c. interrog. obliqua εἰ — διε-
 φθάρη — τίς οἶδε II β 6, εἰ * ἐκηρύσ-
 σοντο ἢ μὴ — τίς οἶδεν II δ 6.
 9. abs. vel c. obi. e. contextu sub-

aud. καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα V 75; εἰπεῖν,
 ὅτι οὐκ οἶδεν V 65; ἐν οἷς *** ἐξουσία
 ἦν σαφῶς εἶδέναι I 6, φάσκων εἰ εἰ. I
 8, ὡς ἀνθρώπων μὴδένα εἰ. I 28; εἰ
 εἰδῶς ἂν ἀπελογεῖτο I 7, μηνυτὴν
 ἔπεμπον εἰ. V 24; εἰκάζοντας μᾶλλον
 ἢ σάφα εἰδότες VI 18. Cf. etiam
 προ-, συν-. (41)
οἴγνυμι, cf. ἀν-.
οἰκεῖος, I. οἰκεῖον ** τὸ ἀμάρτημα τῷ
 ἀρξάντι IV δ 5; οἰκεῖαν ** τὴν τιμω-
 ρίαν ἡγήσαμένους II α 11, ἦδεσαν *
 οἰκεῖον σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον
 I 13; οἰκεῖαις συμφοραῖς III β 8.
 II. comp. αἱ χεῖρες οἰκεῖοτερας τοῦ
 σιδήρου τούτῳ εἰσι IV γ 3. (5)
οἰκέτης, [II α 9 vulg. οἰκετῶν προ ἐκόντων
 N, A, B]; οἰκέτας τοὺς σφετέρους αὐ-
 τῶν ἐπικαλοῦνται μάρτυρας I 30. (1)
οἰκέω, ἄδειαν * οἰκεῖν τὴν σφετέραν αὐτῶν
 V 77, (τοὺς) δὲ οἰκοῦντας ἐν τοῖς
 πολεμίοις V 78. (2)
οἰκία, ὑπερῶν ** τῆς ἡμετέρας οἰκίας I
 14, ἐπιτηδεύατον τῆς ἐμῆς οἰ. VI
 11; ἐξώλειαν σαντῶ καὶ γένει καὶ
 οἰκίᾳ τῇ σῇ V 11, ἐν τῇ ἐμῇ οἰ. VI
 39; τὴν οἰκίαν καθῆραι VI 37. (5)
οἰκίζω, οἰκίσαντες τὴν νῆσον Fr. 49. Cf.
 etiam κατ'. (1)
οἶκος, ἀνατροπὴς τοῦ οἴκου II β 2; ἐν
 οἴκῳ καθεύδων II δ 8; εἰς οἶκον ἀγ-
 γείλαι II δ 4; μῖασμα εἰς τοὺς ἰδίους
 οἶκους εἰσάγονται IV α 3. (4)
οἰκτίρω, οἰκτίροντας * τὴν ἄωρον ** τελευ-
 τῇν III α 2 (Bl.: codd. οἰκτεῖροντας);
 δεῖ οἰκτεῖραι * τὸν τεθνεῶτα I 25 (Bl.:
 codd. οἰκτεῖραι). (2)
οἰμῶζω, cf. ἀπ'.
οἶομαι, I. c. inf. οἶμαι τὸν τεθνεῶτα (sc.
 δεῖν οἰκτεῖραι) I 25, οἶ. ***** μέλειν
 I 31, οἶ. *** ἀμφισβητήσῃν III α 1,
 οἶ. ***** τοῦτους * δρᾶν IV β 2, οἶ.
 ὑμᾶς ἐπιστάσθαι V 11, cf. 32, 82,
 πάντας ἂν οἶ. ὁμολογήσῃ V 14, οἶ. **
 οὐδένα (sc. ἐργάσασθαι) V 57, οἶ. * ἂν
 * * * ἔκαστον — ἂν εἰπεῖν V 65, οἶ.

μεμνησθαι τοὺς πρεσβυτέρους V 71, οἶ. * * ὑμῶν ἀπονηφίσασθαι V 85; αὐτοὺς οἰόμεθα λέγειν III δ 1; οὐκ ἂν ποτε ᾤμην * τοῦτον εἰπεῖν III γ 1; οὐδεὶς * ἂν ᾤετο τὸν παῖδα τολμήσαι V 69; τὸν θάνατον οἰόμενος γενέσθαι IV β 6; οἰομένη δεξιὴν ποιεῖν I 19; τὰ * γενόμενα * ἀφανισθῆναι ᾤκηθησαν I 8. 2. parenth. pos. ἡ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα, οἶμαι I 16 (Bl.: codd. τάχ. ὡς οἶ.), ἤπερ οἶ. * * * αἰτία ἐστὶν ἀποθανεῖν VI 15. (20)

οἶος, I. οἶος, βασάνῃ οἶα γεγένηται V 31; οἶον εἰκός, ἔθνην I 17, cf. 18; οἶω τρόπῳ ἔρχονται VI 20; τοὺς δ' οἶους ὑμεῖς μισῶν συκοφάντας V 78; λέγειν οἶα * * * ᾤμην * * * εἰπεῖν III γ 1. II. οἶός τε, similia, c. inf. τις οἶός τε ἐγένετο — ἀφανίσαι V 45, cf. VI 9, οἶός τ' ἂν εἴη ἀποτρέψαι VI 15, ἐγὼ οἶός τ' ἡ ἐπεξελεθεῖν VI 36, οἶός τε γενομένην ἐπεξελεθεῖν VI 37, εἰσάγειν * οἶός τ' ἂν ᾤμην VI 42; οὐχ οἶόν τ' ᾤμην αὐτῇ σωθῆναι I 8, ἂ * μὴ οἶόν τε εἰδέναι τὸν φέροντα V 53, οὐκέτι οἶόν τ' ᾤμην ἀφανίσαι V 56; οἶοί τε ἦσαν ὠφελῆσαι VI 38, ἀρνεῖσθαι ῥαδίως οἶοί τ' ἔσονται VI 50; οἶά τε (sc. τεκμήρια) ᾤμην ἀποδειχθῆναι V 81. (18)

Οἰοσύμη, Fr. 24.

οἶχομαι, c. partic., ᾤχομην ἂν ἀπιών V 13, φ. κάγῳ πλέων V 24, cf. 25 (dis); ᾤχου ἀποπλέων Fr. 67; ᾤχετο φεύγων V 69; ᾤχοντο φεύγοντες II γ 2; ἀπολιπόντα οἶχεσθαι II δ 4; οἶχουσονται ἀναπτόμενοι Fr. 57. (9)

ὀκνηρός, comp. ὀκνηρότερος εἰς τὴν πράξιν ᾤν II γ 5. (1)

ὀλεθρος, γινώσκουσι τὸν ὀλεθρον ἐν φ' εἰσὶ I 29. (1)

ὀλίγος, ὁ πολλὸς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ᾤν Fr. 79. (1)

ὀλιγοφιλία, ὀλιγοφιλιαν Fr. 75.

ὀλος, ἡ πόλις ὀλη V 76; μετὰ τῆς πόλεως ὀλης V 76, 79. (3)

ὀλλυμι, cf. ἀπ', προαπ', συναπ'.

δμνυμι, κατὰ * τοὺς νόμους ὠμόσατε δικάσειν V 85. Cf. etiam ἀντ', ἀπ', δι'. (1)

ὁμοῖος, τὴν * * γνώμην * * * ὁμοῖος ᾤν εἰς ὑμᾶς V 76; ὁμοῖους ἔργων τρόπους Fr. 67; ὁμοῖα οἷς εἰργασταὶ λέγειν IV γ 1, τεκμήρια * * τοῖς μαρτυροῦσιν δ. μὴ ἀποφαίνου VI 30. (4)

ὁμοῖως, ὁ. * τοῦτ' ἀναμάρτητος III β 10, [III β 12 ὁ. vulg. pro ὁσίως], ὁ. τοῦτοῖς οὐκ ἂν ἔβαλεν III δ 6, ἐμοὶ ὁ. (sc. ἐδόκει δεῖν εἶναι) V 23, οὐδὲν ὁ. οὗτοί τε πρὸς ἐμὲ πράττουσι καὶ ἐγὼ πρὸς τούτους VI 20. (4)

ὁμολογέω, I. act. 1. c. inf. ὁμολογῶ φονεὺς εἶναι II δ 8, ὁ. * * * προσδιαβάλλειν III δ 2, ὁ. μέγιστόν γε (sc. κακούργημα εἶναι) V 10; ἐν φ' αὐτοὶ μὴ ὁμολογοῦσιν ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα V 28, ὁμολογοῦσι — γενέσθαι τὸν θάνατον VI 19, μάρτυράς * ὁ. παραγενέσθαι VI 29; ὠμολόγουν (sc. ἐγὼ) * * * παραδῶσειν VI 23; ὠμολόγει * * * συναποκτείνειν V 39. (N ὁμολογεῖ); ὁμολογῶν τὸ ἔργον * * * γενέσθαι III δ 3, τὸν * ἄνδρα ὁ. τύπτειν IV γ 1; πάντας ἂν οἶμαι ὁμολογήσαι * * * κείσθαι V 14. 2. acc. vel inf. e contextu suppl. μὴ * ὁμολογούντων τῶν ἀνδραπόδων I 7. 3. c. dat. ἀποφαίνω * τοῖς λόγοις τοὺς μάρτυρας ὁμολογούντας VI 31. II. pass. τοῦ φόβου ἐξ ἀμφοῖν ὑμῖν ὁμολογουμένου γενέσθαι III β 6; τήν * πληγὴν ὁμολογουμένην IV γ 7; τὰ * ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων * * * κατακρίναι III α 1; λέγοιεν μὴ ὁμολογούμενα I 10. (17)

ὁμοπάτριος, ἀδελφοῖς ὁμοπατρίοις I 1. (1)

ὁμορόφιος, ὁμορόφιος γίγνηται τῷ αὐθέντῃ V 11. (1)

ὅμως, 1. init. sent. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐπιχειρῆτέον II β 4, δ. δὲ περιεργαστέον II δ 3, δ. μέντοι γε καὶ ἐκ τούτων πειράσσομαι V 19, δ. μέντοι * * * οὐ προδῶσω V 75, δ. δ' οὖν κекινδυνεύεται V 75. 2. med. sent. κατεπιόντες, δ. ἀναγκάζονται VI 25. (6)

ὄνειδος, *δνειδός* * * * ἐμοὶ περιέθεσαν V 18 : ἀνόσια ὄνειδῃ τοῖς παισὶν ὑπολείψω II β 9. (2)
ὄνιγμι, τὰ ἐναντία ἐπιγιγνόμενα ὀνίγησιν II β 1. (1)
ὄνομα, λέγων αὐτῷ ὀνόματι ἕκαστον VI 23 [R., Bk. ὀνομαστῖ]. φ. * ἐμέ προσαγορεύων VI 40 ; Σωσίαν ὀνομάφασιν αὐτῷ εἶναι V 70. (3)
ὄντως, εἰκότως μὲν δ. δὲ μὴ ἀπέκτεινα II β 10, οὐκ εἰκότως ἀλλ' δ. φονέα μέφασι * * εἶναι II δ 10. (2)
ὀπλίτης, τοὺς * θήτας * ὀπλίτας ποιῆσαι Fr. 61. (1)
ὀπόθεν, χρήματα ἦν αὐτῷ δ. ἂν ἔλαβεν V 60. (1)
ὅποι, οὐκ ἔστιν ὅποι ἂν * ἀνεργῶν τὴν ἀμαρτίαν ἀπολύσαιο V 89 = VI 6. (2)
ὅποιος, βασανίζειν τρόπῳ ὁποῖω βούλοιο VI 23. (1)
ὀπόσος, ναυτικὸν ἦσμεν ὀπόσον δέοι Fr. 19 : ὀπόσοι * δοῦλοὶ μοι ἢ δοῦλαί εἰσι II δ 8 ; ὀπόσα * τῶν πραγμάτων * * * ἐπιβουλεύεται II α 1, τὰλλα δ. γίγνεται τῶν δικῶν ἕνεκα τοῦ φόνου V 88 (δσα N), δ. * * λάθρα πράττεται VI 18 ; λαβόντα μάρτυρας ὀπόσους βούλοιο VI 23. (6)
ὀπόταν, δ. * * * πονῶσιν II β 1, δ. * * * ἀπαρῶνται ἢ συγκρίπτωσι II γ 4. (2)
ὀπότε, I. c. opt. ὀπότε' ἐν ἄστει διατρίβοι I 14, δ. εἴποι V 50. 2. c. ind. δ. — ἔφυγον V 38. (3)
ὀπότερος, ὀποτέρου αὐτῶν ἐστὶν * * * (ἂν) δ. φονεὺς ἐλεγχθεῖ III β 6, τὸ ἔργον * * κατὰσθησai, δ. αὐτῶν ἐστὶ III δ 5. (2)
ὅπου, I. c. ind. δ. * μὴ ἠθέλησαν I 7, δ. * παρέστην V 83, οὐκ ἔστιν δ. οὐχὶ * * ἐγένετο V 83, δ. * * μετεμέλησεν V 91, δ. — ὁμολογοῦσι VI 19, cf. 29, δ. — μὴ ἠθέλουν VI 32. 2. c. opt. δ. εἰεν * * πολλοὶ οἱ συνειδότες, εἰεν δὲ * * καὶ ἐξείη — ἐξείη δὲ VI 25, δ. * * * διδάσκει * * μάρτυρας δὲ μὴ παρέχοιτο VI 30, δ. * * παρέχοιτο τεκμήρια δὲ * * * μὴ ἀποφαίνοι VI

30, δ. * χρήματα λαμβάνουεν VI 48, δ. * μὴ εἴη δ. δώσω VI 48. (12)
ὀπτῆρ, ὀπτῆρ οὐδεὶς ἐφάνη V 27. (1)
ὅπως, I. c. ind. οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν * ἐπεβούλευσαν II γ 3. 2. c. con. προθυμηθῆναι δ. τὸ πραχθῆν ἢ ἀληθές I 6, παραιτεῖσθαι δ. * μὴ καταψηφίσθησθε I 12, δεήσεται — δ. δίκην μὴ δῶ I 23, αἰτοῦμαι, δ. * * δῶ I 23, cf. δ. διδώσι δίκην οἱ ἀδικοῦντες I 23, τάναντία, δ. * * * μὴ δῶ δίκην I 24, ἀπορωτέρως διάκειμαι δ. χρή * ἐρμηνεύσαι III β 1 (Bl.: codd. ὡς), δ. * ἠφανίσθη δ. ἀνὴρ * * * ἀποφαίνειν V 26. 3. c. opt. ἐβουλεύετο * * δ. ἂν * * * δοίη I 17, μαθησόμενος * * * δ. * * * ἔχουσιν χρῆσθαι Fr. 67, δ. (ὡς) ἀριστα χορηγοῖντο VI 13, δ. * * * οἶός τε γενόμεν VI 37. (13)
ὀράω, I. act. ὀράω * * * τοὺς * ἐμπεύρουσ * * * λέγοντας V 7, δ. τοὺς μὲν * * * ἰόντας V 78 ; ἅττα ἂν ὀρώσι τῇ ὄψει Fr. 35 ; οὕτε ἑώρων μοι * * συνόντας VI 40 (N ; rell. ἑώρα) ; ἡμᾶς * ὁσίως ὀρᾶν προσήκει τὰ πραχθέντα III δ 1 ; οὐδένα ὀρῶν διατρέχοντα III δ 7 ; ὀρώντες * ἐμὲ βουλεύοντα VI 45. II. pass. ἄλλοι τινὲς * * * ὀφθέντες ὑπ' αὐτῶν II γ 2. Cf. etiam περι-, ὑπερ-. (8)
ὀργή, μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς (sc. βουλεύσασθε) V 71, ἐξ δ. μεταστῆσαι V 72 ; ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ V 69, δ. χρησαμένους V 91. (4)
ὀργίζομαι, ὀργιζόμενος ἄνθρωπος V 72. (1)
ὀρέγομαι, τῶν οὐ προσήκοντων ὀρεγόμενον (i.e. ἐμὲ) II β 12. (1)
ὀρθῶ, ὅταν * ἄνευ κινδύνων τι διαπρασσονται, μᾶλλον ὀρθούμενους (sc. ὀρῶ) V 7. (1)
ὀρθῶς, I. δ. καὶ δικαίως μετέρχομαι I 10, cf. III δ 8, δ. διαγινῶναι I 22, cf. VI 3, δ. γινῶναι II β 8, cf. V 46, 87, 88 (bis), 89 (bis), VI 6 (ter) (67 [add. Ald.], δ. * καταλαμβάνετε II β 10, cf. IV β 8, δ. ἀπελογηθῇ II γ 1, οὐκ δ.

— λέγουσιν II γ 4, cf. 8, οὐκ ὁ δέσῃ II γ 7, δ. *** ἔδρασε III β 7, δ. ἀγορεύειν III γ 7, τὰ δ. εἰρημένα III δ 2, δ. *** ἐλεγχόντων III δ 10, νερόμσται δ. IV α 1, δ. * παραδί-
δωσιν IV α 7, δ. * διδαχθῆναι IV β 8, δ. ἐπῶ V 5, cf. 75, δ. πράξαντα V 5, cf. 75, δ. καὶ νομίμως * διδά-
σκουσι V 14, VI 2, δ. βουλεύεσθαι V 73, cf. 91, δ. αἰτιάσασθαι V 89, cf. VI 6, δ. δικάσαιτε V 90, δ. κατα-
γνωσθεῖσα VI 3, δ. καὶ δικαίως ἀπο-
δείξαι VI 12. II. superl. ὀρθότατα
εὐρίσκουσιν V 86. (42)

ὄρκος, ἐν * τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ V 96; διο-
μύσασθαι ὄρκον τὸν μέγιστον καὶ
ισχυρότατον V 11, cf. τὸν αὐτὸν δ.
V 12, ἐκείνον τὸν δ. V 15, τὸν νομι-
ζόμενον δ. διομύσασθαι V 90, cf. 96:
τοῦς ἐλευθέρους ὄρκοις καὶ πίστεσιν
ἀναγκάζειν VI 25; τίνας ὄρκους ***
παραβαίνειν VI 49, cf. 51, δ. τοιοῦ-
τους διωμόσαντο VI 49, cf. 51. (11)

ὄρκωτής, τοῦ ὄρκου τοῦ ἀκούουσι VI 14. (1)

ὄρμάω, θέλω *** ἐπ' ἄλλον λόγον ὀρμήσῃ
III δ 5. (1)

ὀρμῶ, οὗ τὸ πλοῖον ὤρμει V 21. (1)

ὀρμίζω, ἐπειδὴ ὠρμισάμεθα V 22 (ὠρμη-
σάμεθα pr. N). (1)

ὄρνις, καταβαλεῖν εἰς πῶλιν τοὺς ὄρνιθας
Fr. 57. (1)

ὄρος, ἔξω τῶν ὄρων τῆς * πορείας ***
ἐξενεχθῆναι III β 4. (1)

ὀρρωδῶ, ὀρρωδῶ μὴ — ἀποστερηθῶ
III γ 4. (1)

ὀρύσσω, cf. κατ'.

ὄς, I. subst. vel pron. ad quod enunt.
rel. refertur scribitur. I. enunt. rel.
antecedenti, ut ita dicam, praecedit.
a. nullo voc. interposito, antecedens
est nom. οὗ * ἡξίου αὐτόχειρ γενέσθαι,
τοῦτο τὸ ἔργον V 62: ἃ * ἔδρασε,
τὰ παθήματα (acc.) IV δ 6: ante-
cedens pron. est ἐξ οὗ ἐξέβαιναν, ἐν
ταύτῃ V 28; ὃν μὲν * ἐβασάνισαν,
αὐτοὺς V 30, ὃν δ' * ἐβασάνισαν —,

οὗτοὺς V 30: ἃ κατηγόρηται μου, πάντα
(nom.) II β 10; ὧν βουλὴν ποιῶτο,
ταῦτα (acc.) V 92, ὧν (c. acc.) τὴν
πῶλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι, τούτων VI 9
(sic Bl.: codd. φ; R. ἐν φ); ἐφ' οἷς
ἂν τὸ * μέρος τῆς βασάνου, πρὸς τοῦ-
των V 32; οὗς * ἐχρῆν —, οὗτοι I 4;
ἃ * παρανομεῖς, αὐτὰ ταῦτα (nom.)
V 15, ἃ * οἷόν τε εἶδέναι **, ταῦτ'
(acc.) V 53, ἃ * ἐπραξε, ταῦτ' (acc.)
V 75, ἃ — ἐπραξε, τούτων V 79, ἃ
* ἀξιῶ — τούτων V 83, ἃ * ἀπεδί-
κασαν, ταῦτα (acc.) VI 47. δ. duobus
vocc. interpp., antecedens nom. est
ἐν φ μὲν γὰρ ἐπλέομεν, * τὸ πλοῖον
(nom.) V 22. c. tribus vocc. interpp.,
antecedens nom. est, ἐν φ * κατε-
ποντώθη *** αὐτὸ τὸ πλοῖον V 28:
καθ' οἷς * ἀπῆχθη, *** τοῖς νόμοις V
85. 2. enunt. rel. anteced. sequitur.
a. nullo voc. interpp.: antecedens est
nom. θεράποντα θς II γ 2, [III γ 6
codd. pro ὡς]; χρόνῳ μεθ' οὗ V 86;
εὐδαιμονίας ἧς ἔνεκα II δ 9; πρᾶγμα οὗ
IV β 1, τῷ δικαίῳ οὗ V 93; θλεθρον ἐν
φ I 29, δοῦλος φ V 31, μηνυτὴν φ V
34, Φίλιππον φ VI 13; ἀτυχίαν φ II
δ 4, ἡμέρᾳ φ VI 21, 34 (his), ὑστεραίᾳ
(sc. ἡμέρᾳ) φ VI 34, 37, ἡμέραν ἐν φ
VI 37; ἀπορον ταῦτο, ἐν φ V 66, cf.
91; νόμον καθ' ὃν III β 10, νόμον ὃν
III δ 8, νόμος καθ' ὃν IV β 5, βίον ὃν IV
β 7, Ἡρόδης οὗτος ὃν V 20, Ἀμύναν
ὃν VI 13, βασιλέως ὃν VI 43; παλ-
λακὴ ἣν I 14, ἀτυχίᾳ ἣν II δ 1, δυσ-
μένειαν ἣν IV α 3, αἰτία ἣν VI 27,
νῆσος ἣν Fr. 50: τῶν ψηφισαμένων οἱ
III α 1, ἡμῶν * γονεῦσιν οἱ III γ 12,
ἡμᾶς οἱ IV γ 6, νόμους οἱ V 14, VI 2,
ἐλευθέρους οἱ VI 23, ὑπογραμματείων
οἱ VI 49; ἀνδράποδα ἃ I 11, ἔργων ἃ
VI 41; Σάμοι, ἐξ ὧν Fr. 49; πηγάς
ἐξ ὧν IV γ 1, ἀνάγκαις ὑφ' ὧν VI 25;
ἐπίχειρα ὧν ἀξία ἦν I 20, cf. II β 11,
πράγματα περὶ ὧν (verb. omisso) V 88
= VI 6; λόγους οἱ VI 28, οἱ μεσέγ-

γυησάμενοι [καί] παρ' οἷς VI 50; νόμοι
 * οἱ περὶ φόβου οὗς V 15, τοῖς ****
 λεγομένοις οὗς V 42, λόγοις οὗς V 84;
 ἀνδράποδα ἃ V 20; τὰ ἐνέχυρα ἃ V
 76: antecedens est pron. οὗτος (δς)
 III γ 5 [add. Ald.]: ἄλλοι καθ' ὧν V
 38; τῶν ἄλλων ὧν (c. attr.) * κατηγο-
 ροῦσι VI 8, τούτων ὧν (c. attr.) αἰτιῶν-
 ται VI 17; ἡμῖν οἷς IV δ 1; πᾶσιν οἷς
 (c. attr.) ἐγκαλοῦσιν IV β 7; τούτων
 οὗς VI 40. b. uno voc. interpos.,
 antecedens est subst. νόσον * ἐξ ἧς I
 20, πληγὴν * ἐξ ἧς IV γ 7; τοῦ καιροῦ
 * ἐν ᾧ III β 8, νόμος * ᾧ III β 9; τοῦ
 ἀποκτείναντος * ὅν III δ 3; αἰτίαν * ἣν
 V 38; μαρτύρων * οἷ IV α 7; ἀνδρά-
 ποδα * ἃ I 9; βουλευταί * ὧν VI 45;
 πραγμάτων * ὧν III β 1; τὰ ἐν τῷ
 πλοίῳ * ἃ V 45, τὰ δεῖνὰ ταῦτα * ἃ
 V 73: antecedens pron. est ἐμὲ * ὅς
 II δ 11 (N, A pr. ὡς); αὐτὸ (acc.) * ᾧ
 V 72; αὐτὸ τοῦτο (acc.) * ὅ I 6. c. duo-
 bus vocc. interpp., antecedens est
 subst. [III δ 9 δς N, A pr. pro ὅδε];
 [ὁ pro ὅπερ codd. VI 1 praeter N];
 χεῖμῳι * * ὅφ' οὗ V 21, φόβον * * ἐν ᾧ
 V 11, κηδεστήν * * ᾧ VI 12; τὸν ἀπο-
 κτείναντα * * ὅν II β 2; πλοῖον * * εἰς
 ὃ V 21: τοὺς αἰτίους * * ἐν οἷς V 77;
 νόμοις * * οὗς I 3: antecedens est
 pron. κἀγὼ * * ὅς VI 45 (Bl.: codd.
 ὁ): ταῦτα (acc.) * * ἃ (acc.) V 94.
 d. tribus vocc. interpp., antecedens
 est subst. χρόνος * * ἐν ᾧ V 94;
 ἀτυχία * * ἣν II γ 1; λωποδυτῶν
 * * ὧν V 9; τοῖς μαρτυροῦσι * * οὗς
 V 12: antecedens est pron. οὐδεὶς
 * * ὅς V 15; ἐν * τούτῳ (n.) * * ἐν ᾧ
 II α 1, τούτῳ (i.e. πλοίῳ) * * ἐν ᾧ V
 28: σύμπαντες * * οἷ VI 22; τοιαῦτα
 (acc.) * * ἃ (nom.) IV γ 1; ταῦτα * *
 ἐξ ὧν III β 3. e. quatuor vocc.
 interpp., antecedens nom. est βά-
 σανος * * ᾧ V 52; πλοῖον * * ἐν ᾧ
 V 29: γραμματεῖδιον * * ὃ (acc.)
 V 53: antec. pron. est τούτους * * *

οὗς I 2. f. quinque vocc., antec.
 est nom. ὑπερφόν * * * ὃ (acc.) I 14:
 πράγματα * * * ἃ (acc.) VI 12. g. sex
 vel pluribus vocc. interpp., ante-
 cedens est nom. ἡμέραι — ἐν αἷς
 VI 44, λόγοις — οὗς VI 28: ante-
 cedens pron. est οἷτος — ὅς I 21,
 κἀγὼ — ὅς V 26 [122]. II. loci
 qui scriptoris licentia commemoratu
 digni sunt. 1. pron. rel. ad duos vel
 plures antecedentes refertur, ὅροις
 καὶ πίστεσιν * * ἃ * * μέγιστα * * ἐστὶν
 VI 25; 'Αριστίωνος καὶ Φιλίνου καὶ
 'Αμπελίνου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως
 — περὶ ὧν εἰσήγγειλα VI 35.
 2. pron. plur. est, cum anteced.
 sing. ἐν οἷς * οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτο
 αὐτὸ προῖθυμήθη I 6; ἃ * * κατηγο-
 ροῦσι — τοῦτο δέ VI 41. 2. ante-
 cedens in enunt. rel. accipitur ἐν
 μὲν ᾧ ἔπιπε πλοίῳ * * ἐν τούτῳ V 28.
 3. praep. c. antecedente c. pron.
 repetitur περὶ γ' ὧν οὐκ ἠθέλησε, * *
 περὶ τούτων I 7, cf. V 28 (μῆτα).
 4. praep. c. pron. omittitur ἐν τῷ
 πλοίῳ πλέων ᾧ 'Ηρῳδῆς V 20 [7].
 III. antecedens non scribitur, e con-
 textu subaudiendus est. 1. enunt.
 rel. vocabulo, a quo pendet, prae-
 cedit, ὃ * * κοινὸν ἐστίν, * * ἀποστε-
 ρεῖν V 13; οὗ ὃ' ἔνεκα (verb. omisso)
 γνώσεσθε V 10; πότερα ᾧ (i.e. λόγοις;
 c. attr.) πρῶτον εἶπεν ἡ ᾧ (c. attr.)
 ὕστερον (sc. χρήσανται) V 36 (bis);
 ὃν οὐκ ἠθέλεν ἀπέκτεινεν IV γ 4; ὃ *
 οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι (ad seq. enunt.
 referens) V 11, εἰς ὃ * μετέβημεν,
 ἐστεγασμένον (sc. πλοῖον) V 22: οἱ
 τούτου ἦκουον μαρτυρήσονται II α 9;
 ὅφ' ὧν * ἐχρῆν τὸν βίον ἐκλιπῶν I 21;
 ἐξ ὧν (c. attr.) * λέγουσιν, ἀπολύεται
 III γ 10, ἐκ * ὧν (c. attr.) * ἔδρασαν,
 * * τέθνηκεν IV γ 4, ἐξ ὧν (c. attr.)
 ἔδρασαν * διαφθαρείς IV γ 4, ὧν * ἔχω
 τὴν αἰτίαν, ἀγών V 85, ἐξ ὧν γε χρή
 — πυθάνεσθαι, ἐξ ἧν * πυθάνεσθαι

— λέγουσιν II γ 4, cf. 8, οὐκ δ. ἀξιώ II γ 7, δ. *** ἔδρασε III β 7, δ. ἀγορεύειν III γ 7, τὰ δ. εἰρημέτα III δ 2, δ. *** ἐλεγχόντων III δ 10, πενόμεσται δ. IV α 1, δ. *** παραδίδωσιν IV α 7, δ. * διδαχθῆναι IV β 8, δ. εἶπω V 5, cf. 75, δ. πράξαντα V 5, cf. 75, δ. καὶ νομίμως * διδάσκουσι V 14, VI 2, δ. βουλεύεσθαι V 73, cf. 91, δ. αἰτιάσασθαι V 89, cf. VI 6, δ. δικάσαιτε V 90, δ. καταγνωσθεῖσα VI 3, δ. καὶ δικαίως ἀποδείξει VI 12. II. superl. ὀρθότατα εὐρίσκουσιν V 86. (42)

ὅρκος, ἐν * τῷ ὑμετέρῳ ὅρκῳ V 96; διωμόσασθαι ὅρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον V 11, cf. τὸν αὐτὸν δ. V 12, ἐκείνον τὸν δ. V 15, τὸν νομιζόμενον δ. διομοσαμένους V 90, cf. 96: τοὺς ἐλευθέρους ὅρκοις καὶ πιστεῖσιν ἀναγκάζειν VI 25; τίνας ὅρκους *** παραβαίνειν VI 49, cf. 51, δ. τοιούτους διωμόσαντο VI 49, cf. 51. (11)

ὀρκωτής, τοῦ ὀρκωτοῦ ἀκούουσι VI 14. (1)
ὀρμάω, θέλω *** ἐπ' ἄλλον λόγον ὀρμήσαι III δ 5. (1)

ὀρμέω, οὗ τὸ πλοῖον ὥρμει V 21. (1)

ὀρμίζω, ἐπειδὴ ὥρμυσάμεθα V 22 (ὥρμυσάμεθα pr. N). (1)

ὀρνις, καταβαλεῖν εἰς πῶλιν τοὺς ὀρνίθας Fr. 57. (1)

ὄρος, ἕξω τῶν ὄρων τῆς * πορείας *** ἐξενεχθέν III β 4. (1)

ὀρρωδέω, ὀρρωδῶ μὴ — ἀποστερηθῶ III γ 4. (1)

ὀρύσσω, cf. κατ'.

ὅς, I. subst. vel pron. ad quod enunt. rel. refertur scribitur. 1. enunt. rel. antecedenti, ut ita dicam, praecedit. a. nullo voc. interposito, antecedens est nom. οὐ *** ἡξίω αὐτόχειρ γενέσθαι, τοῦτο τὸ ἔργον V 62: ἃ * ἔδρασε, τὰ παθήματα (acc.) IV δ 6: antecedens pron. est ἐξ οὗ ἐξέβαιναν, ἐν τούτῳ V 28; ὃν μὲν * ἐβασάνισαν, οὗτος V 30, ὃν δ' *** ἐβασάνισαν —,

οὗτος V 30: ἃ κατηγορηται μου, πάντα (nom.) II β 10; ὧν βουλὴν ποιῶτο, ταῦτα (acc.) V 92, ὧν (c. attr.) τὴν πόλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι, τούτων VI 9 (sic Bl.: codd. φ; R. ἐν φ); ἐφ' οἷς ἂν τὸ * μέρος τῆς βασάνου, πρὸς τούτων V 32; οὓς * ἐχρήν —, οὔτοι I 4; ἃ *** παρανομεῖς, αὐτὰ ταῦτα (nom.) V 15, ἃ *** οἷόν τε εἰδέναι **, ταῦτ' (acc.) V 53, ἃ *** ἔπραξε, ταῦτ' (acc.) V 75, ἃ — ἔπραξε, τούτων V 79, ἃ * ἀξιώ — τούτων V 83, ἃ *** ἀπεδίκασαν, ταῦτα (acc.) VI 47. b. duobus vocc. interpp., antecedens nom. est ἐν φ μὲν γὰρ ἐπλέομεν, ** τὸ πλοῖον (nom.) V 22. c. tribus vocc. interpp., antecedens nom. est, ἐν φ * κατεποντώθη *** αὐτὸ τὸ πλοῖον V 28: καθ' οὓς * ἀπήχθη, *** τοῖς νόμοις V 85. 2. enunt. rel. antecedit. sequitur. a. nullo voc. interpp.: antecedens est nom. θεράποντα ὅς II γ 2, [III γ 6 codd. pro ὡς]; χρόνῳ μεθ' οὗ V 86; εὐδαιμονίας ἧς ἕνεκα II δ 9; πρᾶγμα οὗ IV β 1, τῷ δικαίῳ οὗ V 93; θλεθρον ἐν φ I 29, δοῦλος φ V 31, μηχαντὴν φ V 34, Φίλιππον φ VI 13; ἀτυχίαν ἧ II δ 4, ἡμέρα ἧ VI 21, 34 (bis), ὑστεραία (sc. ἡμέρα) ἧ VI 34, 37, ἡμέραν ἐν ἧ VI 37; ἀπορον τοῦτο, ἐν φ V 66, cf. 91; νόμον καθ' ὃν III β 10, νόμον ὃν III δ 8, νόμος καθ' ὃν IV β 5, βίον ὃν IV β 7, Ἡρώδης οὗτος ὃν V 20, Ἀμύναν ὃν VI 13, βασιλέως ὃν VI 43; παλαιὰ ἧν I 14, ἀτυχία ἧν II δ 1, δυσμένειαν ἧν IV α 3, αἰτία ἧν VI 27, νῆσος ἧν Fr. 50: τῶν ψηφισαμένων οἱ III α 1, ἡμῖν *** γονεύσιν οἱ III γ 12, ἡμᾶς οἱ IV γ 6, νόμους οἱ V 14, VI 2, ἐλευθέρους οἱ VI 23, ὑπογραμματέων οἱ VI 49; ἀνδράποδα ἃ I 11, ἔργων ἃ VI 41; Σάμοι, ἐξ ὧν Fr. 49; πληγάς ἐξ ὧν IV γ 1, ἀνάγκαις ὅφ' ὧν VI 25; ἐπίχειρα ὧν ἀξία ἧν I 20, cf. II β 11, πράγματα περὶ ὧν (verb. omisso) V 88 = VI 6; λόγους οἱ VI 28, οἱ μεσγ-

γνησμένους [καί] παρ' οἷς VI 30; νόμοι
• αἱ περὶ φόβου οἷς V 15; τοῖς
λεγομένοις οἷς V 42; λόγοις οἷς V 84;
ἀνδράποδα δ V 20; τὰ ἐνέχυρα δ V
76; antecedens est pron. οἷτοι (ὅς)
III γ 5 [add. Ald.]: ἄλλοι καθ' ὧν V
38; τῶν ἄλλων ὧν (c. attr.) • κατηγο-
ροῦσι VI 8; τοῦτων ὧν (c. attr.) αἰτιῶν-
ται VI 17; ἡμῶν οἷς IV δ 1; πᾶσιν οἷς
(c. attr.) ἐγκαλοῦσιν IV β 7; τοῦτων
οἷς VI 40. δ. uno voc. interpos.,
antecedens est subst. νόμον • ἐξ ἧς I
20, πληγῆν • ἐξ ἧς IV γ 7; τοῦ καιροῦ
• ἐν ᾧ III β 8, νόμος • ᾧ III β 9; τοῦ
ἐποκτείναντος • ὧν III δ 3; αἰτίας • ἧν
V 38; μαρτύρων • αἱ IV α 7; ἀνδρά-
ποδα • δ I 9; βουλαισιν αἷς VI 45;
πραγμάτων • ὧν III β 1; τὰ ἐν τῷ
πλοῦ • δ V 45, τὰ δευὰ ταῦτα • δ
V 73; antecedens pron. est ἐμὲ • ὅς
II δ 11 (N. A. pr. ὡς); αὐτὸ (acc.) • ᾧ
V 72; αὐτὸ τοῦτο (acc.) • ὅ I 6. c. duo-
bus vocc. interpp., antecedens est
subst. [III δ 9 ὅς N. A. pr. pro ὅδε];
[ὅ pro ὅπερ codd. VI 1 praeter N];
χρημασί • ὅς οἱ V 21, φόβον • ἐν ᾧ
V 11, κηδεστῆν • ᾧ VI 12; τὸν ἀπο-
κτείναντα • ὧν II β 2; πλοῖον • αἷς
δ V 21; τοῖς αἰτίους • ἐν οἷς V 77;
νόμοι • οἷς I 3; antecedens est
pron. ἐγὼ • ὅς VI 45 (Bl.: codd.
δ); ταῦτα (acc.) • δ (acc.) V 94.
δ. tribus vocc. interpp., antecedens
est subst. χρόνος • ἐν ᾧ V 94;
ἀτυχία • ἧν II γ 1; λιποδυστῶν
• ὧν V 9; τοῖς μαρτυροῦσι • οἷς
V 12; antecedens est pron. οὐδὲς
• ὅς V 15; ἐν τοῦτω (n.) • ἐν ᾧ
II α 1, τοῦτω (i.e. πλοῦ) • ἐν ᾧ V
28; σήμερον • αἱ VI 22; ταῦτα
(acc.) • δ (nom.) IV γ 1; ταῦτα •
ἐξ ὧν III β 3. e. quattuor vocc.
interpp., antecedens nom. est βί-
σασσι • ᾧ V 52; πλοῖον • ἐν ᾧ
V 29; γραμματεῖον • ὅ (nom.)
V 53; antec. pron. est τοῖτους •

οἷς I 2. f. quinque vocc., antec.
est nom. ἐπερῶν • δ (acc.) I 14;
πράγματα • δ (acc.) VI 12. g. sex
vel pluribus vocc. interpp., ante-
cedens est nom. ἡμέραι — ἐν αἷς
VI 44; λόγοις — οἷς VI 28; ante-
cedens pron. est οἷτος — ὅς I 21,
ἐγὼ — ὅς V 26 [122]. II. loci
quī scriptoris licentia commemoratu
digni sunt. 1. pron. rel. ad duos vel
plures antecedentes refertur, ὅμοις
καὶ πιστοῖς • δ • • • μέγιστο • • • ἐστὶν
VI 25; Ἀριστίνους καὶ Φίλων καὶ
Ἀπελλίδην καὶ τοῦ ὑπογραμμάτων
— περὶ ὧν εἰσῆγγελα VI 35.
2. pron. plur. est, cum anteced.
sing. ἐν οἷς α οἷς ἦν παθεῖσθαι, τοῦτο
αὐτὸ προἰδημῆθη I 6; δ • • • κατηγο-
ροῦσι — τοῦτο δὲ VI 41. 2. ante-
cedens in enunt. rel. accipitur ἐν
μὲν ᾧ ἔπαιε πλοῦ • • • ἐν τοῦτω V 28.
3. praep. c. antecedente c. pron.
repetitur περὶ γ' ὧν οἷς ἠθέλησε, • •
περὶ τοῦτων I 7, c. V 28 (ισχυρὰ).
4. praep. c. pron. omittitur ἐν τῷ
πλοῦ πλοῦν ᾧ Ἡρόδοτος V 20 [7].
III. antecedens non scribatur, e con-
textu subaudiendus est. 1. enunt.
rel. vocabulo, a quo pendet, prae-
cedit, δ • • • κούρῃ ἐστὶν, • • • • • ἀποστε-
ρεῖν V 13; οὐ δ' ἐρεον (περὶ ἐμῆς)
γνώσεσθε V 10; πότμα ᾧ (i.e. λόγῳ;
c. attr.) πρῶτον εἶπεν ἡ ᾧ (c. attr.)
ὑπερον (i.e. χρῆσται) V 36 (ἡν);
ὅν οἷς ἠέλεον ἀπέταυεν IV γ 4; δ •
οἷας οἷας ἐπίστασθαι (ad leg. ἐπιστ.
εἰσφέρειν) V 11, αἷς δ • • • μετέβηκεν,
ἐστειλαμένον (i.e. πλοῖον) V 20; αἱ
τοῦτου ἡκούσας μαρτυρήσονται II α 9;
ἡρ' ὧν • ἐχρῆν τὸν βίον δελεῶν I 21;
ἐξ ὧν (c. attr.) • λέγουσιν, ἀπαλῆται
III γ 10, ἐε • ὧν (c. attr.) • • • ἐβρασαν,
• • • τέθνηκεν IV γ 4, ἐξ ὧν (c. attr.)
ἐβρασαν διαφθαρεῖς IV γ 4, ὧν • ἐχρη-
τῆς αἰτίας, ἀγῶν V 85, ἐξ ὧν γο χρεῖ
— σινιῶσθαι, ἐξ ᾧ • • • σινιῶσθαι

δυντες V 82; ταῦτα * καὶ δσια καὶ δίκαια VI 10; ὁσίων * διαγνώμονες III γ 3, ἀπεστέρει ** ἱερῶν καὶ ὁ. V 62; [ὁσίους A pr. V 83 pro δσους]; δίκαια καὶ δσια πρᾶσσόντων III β 2, ὁ. ἀλλ' ἀνδρ' ἂν πάθοιμεν III γ 11, ὁ. δρᾶν IV β 2. II. comp. δικαιότερον καὶ ὁσιώτερον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων γίγνεται I 25, τὸ ἀδίκως ἀπολύσαι ὁ. ἂν εἴη τοῦ μὴ δικάως ἀπολέσαι V 91; ὁσιώτερον ὑμῖν ἐπισκῆπτομεν IV δ 10. III. superl. δικαιώτατα καὶ ὁσιώτατα πράξαιτ' ἂν IV δ 11. (13)

ὁσίως, I. ὁ καὶ δικάως ἀπολυτέ II δ 12, cf. III β 12 (N, A, B: vulg. ὁμοίως), III γ 11, IV β 9, οὐχ ὁ. δέχεται III γ 3, ὁ. ὁρᾶν III δ 1, καὶ νομίμως καὶ ὁ. ἔχουσα V 7, ὁ. διακειμένους V 82. II. superl. κάλλιστα ** κῆσθαι καὶ ὁσιώτατα V 14, cf. VI 2. (10)

ὁσος, σκέψασθε * ὁσφ δικαιότερα * δεήσομαι I 21; ὅσον αἱ χεῖρες οἰκειότερα *** εἰσι, τοσοῦτφ μᾶλλον φονεύς ἐστιν IV γ 3, καθ' ὁ. * δύναμαι V 64, καθ' ὁ. ἐγὼ οἶδα V 75; ὅσα — οἶα τε ἦν ἀποδειχθῆναι, ἀκηκόατε V 81, καὶ τᾶλλα ὅσα γίγνεται τῶν δικῶν τοῦ φόβου ἔνεκα VI 6; ὅσοις συνέπλευσα, καλλίστοις ἐχρήσαντο πλοῖς V 83 (A pr. ὁσίους), οἱ * ἄλλοι ἅπαντες ὁ. **** ὁ χρόνος μὴ ἐρχωρεῖ VI 45 (ὅσοι N); τὰς κλήσεις καλεῖσθαι ὅσας ἔδει VI 38; ὅσα ***** μέμνημαι ** ἀπολελόγημαι V 85. (10)

ὁσπερ, τὸν * ἕτερον ** ὁσπερ * εἰωθεν VI 13; τύχης, ἥπερ ***** αἰτία ἐστὶν VI 15; ὁπερ μέγιστόν ἐστι σημείον κτλ. V 14, cf. VI 2, ἐλπίδος, ὁ. μέγιστόν ἐστι ** ἀγαθόν VI 5, ὁ. ἀδικωτάτῳ ἐστι τῶν ἐν ἀνθρώποις VI 7; τοῦ ὑπογραμματέως * * μεθ' οὔπερ συνέκλεπτον VI 35; ἀκρόασιν ***, οὔπερ *** ἔτυχον ἀνευ αἰτήσεως V 4; ἐγὼ *, ὥπερ σύμμαχος ἦν ἡ ἀλήθεια V 37; διδασκαλεῖον — ἐν ὥπερ

***** ἐδίδασκον VI 11; τὴν αὐτὴν γνῶμην *** ἥνπερ οἱ κατήγοροι VI 7; τοῦτο ** ὁπερ μέγιστον * νομίζω VI 1 (sic N: tell., vulg. ὁ): φίλων — οἵπερ διήλλατον VI 39; ταῦτά ὑπῆρχεν αὐτῷ ** ἅπερ ἐμοί V 60, τῶν ἄλλων ἄ. μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις V 62, ἱερῶν ἀγῶνων θυσῶν ἄ. μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις VI 4; πολλῶν — ἐξ ὧνπερ ***** φανερώτατος ἂν εἴη VI 19, Ἀριστίωνα καὶ Φιλίνον ***** ὦ. ἔνεκα *** λέγοι VI 21; ἅπερ ἔπασχον ἀντιδρῶν IV β 2, τὰ αὐτὰ δρῶν ἄ. ἔπασχον IV β 5, οὐχ ἄ. οἱ πολλοὶ ***** αἰτοῦνται V 4, λέγοντες ἄ. νυνί VI 29, ἄ. αὐτοὶ *** ἔπεισαν, ταῦθ' VI 47. (23)

ὅστις, A. De usu. οὐδεὶς * ὅστις τῶν παρόντων οὐκ ἂν ὀκνηρότερος *** ἦν II γ 5, ὁ. — ἀποκτείνει, ἀσεβεῖ IV α 2, τῶν * ἄλλων ξένων ὁ. πῶποτε ἠθέλησε **, οὐδεὶς πῶποτε ἐδέθη V 17, τὴν ἴσῃν γε δύναμιν ἔχει, ὁ. τε ἂν τῇ χειρὶ ἀποκτείνῃ ἀδίκως καὶ ὁ. τῇ ψήφῳ V 92 (bis), οὔτε ὁ. ** κατηγορεῖ —, πιστεῦσαι δήπου αὐτῷ ἀξιώτερον VI 10, οὐκ ἔστιν ὁ. ἔτυχε Fr. 57; ἥτις αὐτὴ οὐκ ἠξίωσεν κτλ. I 26; ὁ τι μὲν μακρὸν εἴη πράγμα, τοῦτο ***** γράψαι V 54, οὐκ ἔστιν ὁ τι ** ἡμάρτηται, *** οὐδ' ὁ τι οὐ πεποιήται τῶν δεόντων, οὐδ' ἥς τινας λητουργίας ἢ πόλιν ἐνδεῆς γεγένῃται V 77 (bis); ἥς τινας V 77 (v. supra); ἐξούρω ὅτφ τρόπῳ ἀφανῆς ἐστὶν V 66, φανερόν γένεσιτ' ἂν * ὁ. τρόπῳ τέθνηκεν V 71; τούτων (i.e. ἡμερῶν) ἥ τι ἐβούλοντο ἀπογράφεσθαι VI 44, cf. 44 (ἥ omitt. N, A, B); πειθόμενοι τοῦτων ὅτφ βούλεσθε V 96; οὐδένα ὄντινα οὐκ εἰκότερον εἶναι — ἀγγεῖλαι II δ 4, οὐδένα οὕτω θερμόν *** εἶναι *, ὁ. οὐκ ἂν — φεύγειν II δ 5, κίνδυνος * ὑπῆρχεν οὐδεὶς ὁ. διέφευγεν V 60, κἀγὼ *** ὁ. ἐχρῆν τεθνηκέναι Fr. 70; θαυμάζω

*** τοῦ ἀδελφοῦ, ἦντινά ποτε γνώμην
ἔχων ἀντιδίκος κατέστηκε I 5, ἀπορῶ
εἰς ἡ. ἄλλην σωτηρίαν χρή με κατα-
φυγεῖν II δ 1, ἀποτρέψαι μὴ οὐ γενέ-
σθαι ἡ. δεῖ ἐκάστω VI 15 [ἦν
τινα R.], ἦν τινα * μήτε εἰσάγειν *
ἐξῆν *, οὐδ' * ἔξιου VI 42; λέγειν
ὅ τι ἂν * μέλλωσι χαριεῖσθαι V 32
(Ald.: codd. ὅταν), καθ' ὅ τι *
ἂν * ὀρθῶς γνῶτε, κατὰ τοῦτο V 46,
καθ' ὅ τι * ἂν ψευσθῆτε **, κατὰ
τοῦτο V 46, πάσχειν ὅ τι δέοι V 50,
ἔροιτο ὅ τι μὴ τύχοι εἰδώς V 65, οὐ *
ἔστιν ὅ τι ἂν *** γνοίῃ V 72, ὅ τι *
ἂν ***** μὴ ὀρθῶς γνῶτε, τοῦτο V 89 =
VI 6, χρῆσθαι ὅ τι ἂν βούλησθε V 90,
ἐξελέγξαι **** δ τι ἂν βούληται VI
14, δι' ὅ τι συνῆσαν VI 46 (D.; codd.
διὰ τί): εἰκάξειν οἴτινες ἦσαν οἱ ἀπο-
κτείναντες V 68, οἳ τινες — ἀξιοῦσι
πεῖσαι VI 47, οὔτοι — οἳ τινες —
διωμόσαντο VI 49, οὔτοι ** οἴτινες
— ἦκουσιν VI 51; ἅττα Fr. 27;
προσέχουσι τὸν νοῦν ἅττα * ἀποκρί-
νομαι VI 14, ταῦτα, ἄ. * ἀπονοθα Fr.
34. ἄ. ἂν ὁρῶσι τῇ ὁφει πιστότερα
ἡγοῦνται Fr. 35. (44)

ὁστισοῦν, κἂν ὁτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε
II α 2. (1)

ὅταν, c. coni. δ. * νοσήσωσιν II β 1, δ. τις
ἀπειρος ἦ V 3, δ. ἐν τινι κινδύνῳ ὦσιν
V 7, δ. *** τι διαπράσσωνται V 7,
[V 32 δ. codd. pro δ τι ἂν]. (4)

ὅτε, c. ind. [IV δ 3 A pr., B], δ. ἦν ἀφανῆς
ὁ ἀνὴρ V 25, δ. ἐπ' ἐμοὶ ἦν ***** ἀπά-
γειν V 52, δ. ἐχορήγουν VI 11 [om.
R.], οὐδὲ παρῇ δτ' ἔπιεν VI 15. (4)

ὅ, τι, ἐπεβούλευσά τι * δ, τι μὴ καὶ ἐπε-
βουλεύθην IV β 5 (codd. εἰ μή), διδά-
ξαντα δ, τι ἀδικεῖται IV δ 9 (Bl.:
codd. δτι). (2)

ὅτι, I. coniunc. orationis obl. 1. c. ind.
a. post verba cognoscendi: οἶδεν δ.
γ' οὐκ ἀπέκτεινεν I 6, ἦδει δ. οὐχ
οἶδν τ' ἦν * ἐν δὲ *** ἡγεῖτο I 8,
οἶδαμεν δ. — γίγνεται II α 3, ἦδεις

ὅτι οὐδεὶς ἂν ἦν * δς κτλ. V 15, ἔστε
δ. **** εἰμι V 73, ἔστε δ. οὐκ ἂν ποτε
ἦλθον V 93, εἰδότες δ. οὐκ ἂν ****
ἐγίγντο VI 24, εἰδότες — δ. ****
ἦτιῶντο VI 24; γιγνώσκοντας δ.
— οἴομεθα *, ὑμᾶς δὲ * προσήκει
III δ 1, γινώσcesθε δ. * λέγω VI 41;
μαθεῖν δ. οὐκ ***** ἔστιν III δ 3,
μάθετε *** δ. — εἰκότερον ἔστι IV
γ 2; ἐπίστασθαι δ. — συναπώλεσαν
V 82, ἐπίστασθε *** δ. — εἰσι VI
25, ἐπίστασθαι * δ. * προσήκει VI
33; αἰσθυμένη * δ. * ἐμελλεν I 15.
b. post verba cogitandi * σκοπεῖτε δ.
ζού τῃ ἐμῇ προνοίᾳ * ἐγίγντο V 21
(Jebb: codd. δ. μή), σκέψασθε δ.
— ἐχορήτο καὶ ἀπέλυε V 40; ἀντι-
λογισάσθω δ. — ἀποφαίνουσιν IV
β 6; ἐνθυμίσθε δ. * ἦν V 54; μεμνη-
μένοι τοῦ πάθους δ. — ἐγένετο III
δ 10. c. post verba dicendi: λέγειν
δ. * ἀπέφυγον V 16, λέγω * δ. *
ὑπῆρχεν V 60; προστίθμι * δ. οὐδὲ
παρεγένεθον VI 17; [διδάξαντα δ.
codd. pro δ, τι IV δ 9]. 2. c. opt.
a. post verba dicendi ἔλεξεν * δ. *
ἀδικοῖτο I 15, ἔλεγεν δ. πεισθεῖν V 33,
λέγειν * δ. * ἐξαγάγοι — καὶ δ. —
καταποντώσει V 39 (dis), ἔλεξε —
δ. * ἀποκτείναιμι VI 21, ἔλεξα δ.
***** οὐ προκαθισταίη VI 21; ἀπηγ-
γέλθη δ. ἐπεξίοιμι I 11; προλεγόντων
— δ. * διαφθαρήσοιτο IV β 4.
b. post verba cognoscendi ἠπίστατο
δ. * παύσοιτο V 50 (sic Madv.: codd.
παύσαιτο). II. coniunc. c. enunt.
subst. 1. c. ind. a. post verba
demonstrandī αποδείξω * δ. οὔτε
ἐκέλευσα ***** οὐτ' ἡνάγκασα οὐτ'
ἔδωκα καὶ οὐδὲ παρῇ VI 15; ἀπο-
φαίνω δ. οὐκ ἔνοχος εἰμι VI 17; δ.
— ἀναγκάζει — σημαίνειν III
γ 1. b. post adii. οὐκ ἀδῆλον δ. *
ἔφηνον I 13; δῆλον * δ. * εἰκὸς ἦν
V 26, δῆλον * δ. * ἦν V 28, δῆλον
* δ. * ἦν V 35, δῆλην * δ. * ἔστιν

ἡψηλή Fr. 50 [add. S.]; φανερόν δ.
 * * * ἡμυνόμεν II β 10, φανερόν δ. * * *
 ζητοῦσιν II δ 2, φανερόν * δ. — βιά-
 ζονται III β 1; σαφές δ. * * * ἐπεβού-
 λευσα καὶ ἐπεβουλεύθην IV β 5.
 c. c. nomm. quae notionem demon-
 strandi habent: τεκμήριον * δ. * * *
 μετέρχομαι I 10, τεκμήριον * δ. οὐ *
 ἐχρώμην V 63, τεκμήρια * * * δ. * * *
 κατηγοροῦσι V 83, τεκμήρια * * * δ. *
 ἦν VI 27, τεκμήριον * δ. * * * ἦν VI 27,
 τεκμήριον δ. οὐκ * λέγουσι VI 41, τεκ-
 μήριον * δ. οὐκ ἠδικοῦτο VI 43; μάρ-
 τυρες * δ. * * * ἦτιώντο VI 32; δ. οὐκ
 ἀδικεῖ * * * σημείον VI 43. d. c. nom.
 vel pron. appositione coniunct. ἐπί-
 στασθαι τοῦτο, δ. — εἰσὶν V 32,
 ἐξέλλεται τοῦτο * * * δ. * * * ἀπέκτειναν καὶ
 διετείναντο V 46, τοῦτο * βραχὺ ἦν
 ἀπαγγεῖλαι, δ. τέθνηκεν V 54, τὴν
 πρόφασιν — δ. * * * ζητεῖς V 59, λόγῳ
 * * δ. * * * ἐστὶν V 64, τὸ μακρότατον τῆς
 ἀποκρίσεως *, δ. οὐκ εἰργασμαι V 65,
 τοσοῦτον * εἰπεῖν, δ. οὐκ οἶδεν V 65,
 ἐπίσταμαι * * * τάδε * * * δ. — ἐχρῶντο
 V 84, cf. VI 28, ὄρκους * *, δ. —
 εἰσῆγον VI 49; πότερ' ἀληθὴ ἐστίν,
 οὐτ' ἔφη * * * ἢ οὐτ' οὐκ ἔφη V 36 (bis).
 2. c. opt. (τὸν) χρόνον ἐπέδειξεν δ. οὐκ
 ἐγχωροῖ VI 38 (sic D., Mr.: codd.
 τι); ἐπίσταμαι τὴν ὑμετέραν γνώμην
 δ. οὐτ' ἂν καταψηφίσαισθε οὐτ' ἂν
 ἀποψηφίσαισθε VI 10. III. coniunc.
 causalis, c. ind. δ. * * * * * ἐποιήσαντο,
 οὐ θαυμάζω αὐτῶν IV β 1, δ. * * * * *
 ἤθελον — ἀγανακτεῖν IV β 1, (οὐ)
 θαυμάζω δ. * * * * * φησιν IV γ 5, πισ-
 τεύσας αὐτῷ δ. οὐκ ἔνοχός ἐστι V 87
 = VI 5, δ. — περὶ πλείστου ἐστίν
 V 88 = VI 6. (75)

οὐ, pron. pers. ἡρώτα * αὐτὴν εἰ ἐθέλῃ σοι
 διακοιῆσαι οἱ I 16, ἡγουμένη (i.e. ἡ
 ψυχὴ) τὴν τιμωρίαν οἱ ἤκειν ταύτην
 τῶν ἀσεβημάτων V 93. (2)

οὐ, adv. οὐ μὲν * με ἔδει κακοπαθεῖν —,
 ἐνταυθοῖ V 2, οὐ δέ με δεῖ σωθῆναι

—, ἐν τούτῳ V 2, οὐ * * * εἰργεσθαι
 προαγορεύουσι —, ἐνταυθοῖ V 10,
 χωρίον, οὐ τὸ πλοῖον ὥρμει V 21, οὐ
 δὲ ἔδει κινδυνεύειν —, ἐνταῦθα V 62
 (sic Bl.; οὐδὲ N, οὐ γάρ A, B, M, Z,
 οὐπερ οὐκ Ald.), οὐ ἡ πῶλις ἐλάμβανεν
 ἂν δίκην * * *, ἐνταῦθα VI 10, δικασ-
 τηρίῳ, οὐ — πολλοὶ μάρτυρες πα-
 ρήσαν VI 24. (7)

οὐ, neg. A. De usu. I. in sentt. non
 pend. 1. ad verbum ind. pertinens.
 a. praes. II α 2, II β 1, II γ 9, II
 δ 10 (bis), III α 1, IV β 1, IV γ 1
 (bis), (5) (sic Hirsch.: codd. οὐχ
 post ὅτι seq.), 5, V 72, 73, 77, 83,
 89 (bis), 92, 94, VI 6 (bis), 17 (bis),
 41, Fr. 57. b. impf. II β 5, 7, 9,
 II γ 2, III γ 2, IV β 6, V 24, 25,
 37 (bis), 49, 50, 56, 57, 58, 63, VI
 46 (ter). c. fut. I 6, II γ 10, V 75.
 d. aor. I 6, II α 4, 8, II γ 6 (bis),
 III β [3 codd. οὐκ pro οὐδὲ], 5, 8,
 III γ 2, 6 (bis), III δ 4, 5, 6 (bis),
 IV β 6, V 16, 23, 28 (bis), 55, 56,
 61, 63, 68, VI 17 (ter), 43, 44, 47, Fr.
 51. e. perf. II γ 3, V 85. f. plpf.
 Fr. 34. g. verbum omissum ἀλλ'
 οὐχ ὑμεῖς (sc. βουλήσονται) I 13, οὐ
 δῆτα (sc. ἐπιτήδειός ἐστι) V 63, οὐ
 δῆτα ἔγωγε (sc. τούτου ἕνεκα λέγω)
 VI 15. 2. ad verb. opt. pertinens,
 aor. VI 49 (ter), 51 (bis). 3. ad
 subst. vel pron. pertinens. a. casu
 nom. οὐ * * * μνηστὴς οὐδ' ἐλεγκτήρ II
 δ 3, cf. III δ 2, 9, V 85, Fr. 57.
 b. casu gen. οὐ τῶν ἀποκτείναντων
 ἐστὲ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν * * * ἀποθνησκόν-
 των I 22, cf. II δ 10, IV δ 8, V 10,
 94, Fr. 51. c. casu dat. ἐμοί —,
 οὐ τοῖς * * * δουλοῖς I 30, cf. III β 3, III
 γ 1, 3, IV β 8, IV γ [3 οὐ codd.
 praeter N, qui praebet οὐδὲ], 3, 4,
 V 8, (21) [add. Jebb.], 41, Fr. 49.
 d. casu acc. τοὺς * * * ἀποκτείναντας καὶ
 οὐ τοὺς αἰτίαν ἔχοντας κτλ. II β 10,
 cf. II δ 7, IV β 6, V 16, Fr. 1. 4. ad

adi. pertinens I 13 (*verbo omissio*), II α 1, II β 5, 6, 7, II γ 1, II δ 8, III α 2, III β 4, 8, 11 (*bis*), III γ 8, 8 (*verb. omissio*), III δ 8, 10, IV β 2 = 3, 8, IV δ 2, 9, V 5, 43 (*verb. om.*), 69, 75, 79, 82, 85, 89, VI 6, 7, 17 (*verb. om.*). 5. ad adv. pertinet I 26, II α 2, 4 II β 10, II γ 4, 7, II δ 5, 10, III β 5, III γ 3, 6, 11, III δ 8, IV β 7, V 7, 68, 81, Fr. 57. 6. ad partic. referens. α. praes. I 9, II β 12 (*bis*), 113 [add. III.], III β 8, 10, III γ 10, 11 (Fr., S.: codd. omm. οὐ), III δ 5, IV α 3, 4, V 2, 3 (*bis*), 32, 50 (*subaud. e contextu*), 69, 78, VI 26, 46 (*bis*). β. aor. II δ 8, IV δ 1, V 23, 67, 82, VI 7. 7. ad cl. praep. οὐ *** μαρτύρων γ' ἐναντίον I 28, cf. II α 4, II β 9, II γ 4, 8, II δ 8, 10, III δ 4 (*bis*), 6, IV β 4, IV δ 8, VI 15, 18, 36. 8. ad cl. ab ἐάν inductam οὐκ ἐάν ἀποφύγω — ἀλλ' ἐάν κτλ. II δ 10, cf. III δ 9, V 66. 9. ad cl. ab ὥς inductam IV β 1. 10. ad enunt. rel. V 4 [212]. II. in sentt. pend. 1. ad subst. pertinens. α. casu nom. V 64 (*enunt. c. ὥς*). β. casu gen. V 35 (*enunt. c. ὅτι*). γ. casu dat. VI 24 (*enunt. c. ὅτι*). δ. casu acc. II γ 8 (*c. inf. coniunctum post φάσκων*), V 16 (*enunt. c. ὅτι*). 2. ad adi. vel adv. pertinens I 8 (*enunt. c. ὅτι*), II (ὥς), II β 9 (ὥς), II γ 1 (ὥς), 6 (ὥς), V 9 (ὥς), 38 (ὥς), 83 (ὅτι), 87 (ὅτι), VI 5 (ὅτι), 17 (ὅτι), 21 (ὅτι), 27 (ὅτι), 28 (*constr. c. inf.*), 41 (ὅτι). 3. ad partic. referens II β 2 (*enunt. c. ὥστε*), IV γ 6 (ὥστε). 4. ad cl. praep. I 9 (*constr. c. inf.*). 5. ad cl. ab ἐάν inductam III δ 3 (*in enunt. c. ὅτι*). 6. ad verbum ind. refertur. α. in enunt. ab ὅτι inducta I 6, V 36, 63, 65 (*bis*), 93, VI [17] (codd. οὐ pro οὐδέ), 43 (*bis*). β. in enunt. ab ὥς inducta III γ 9,

IV γ 2, V 13, 27, 61. γ. in enunt. ab ὥστε inducta V 14, VI 2. δ. in enunt. rel. I 6, 7 (*bis*), 8, 19, 22, 26, III β 8, III γ 1, IV γ 4, IV δ 4, V 26, 62, 77 (*bis*), VI [10] [del. οὐκ Taylor]. ε. in enunt. ab ἐπειδή inducta V 29. ς. in enunt. ab ἐ inducta post δεινόν I 12. 7. ad verb. opt. refertur V 71 (*enunt. c. ὥς*), VI [10] (codd. οὐκ pro οὐτ'), 21 (*enunt. c. ὅτι*), 38 (ὅτι). 8. ad inf. pertinens. α. post φημί IV β 3, V 39. β. post alia verba τύπτειν καὶ οὐκ ἀποκτείνειν διανοηθείς IV δ 4, ἐμελλον ἀποφύξεσθαι καὶ * οὐ δώσειν VI 36 [66]. III. in sent. interrog. obliqua καταμανθάνειν — εἰ **** διδάσκουσι τὸ πρᾶγμα ἢ οὐ V 14, cf. VI 2 (*in sent. praeced. scr.* εἰ — ἢ μή) [2]. IV. μὴ οὐ, c. inf. οὐδεὶς ἀν τολμήσειεν — μὴ οὐ χρήσθαι τῷ νόμῳ V 87 = VI 5, οὐδεὶς οὐκ τ' ἀν εἴη ἀποτρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι VI 15 [3]. V. οὐ — οὐ pro simpl. οὐ scribitur οὐ γὰρ δὴ που ἐπὶ μὲν μᾶς οὐκ ἀπέτεια V 63 [2]. VI. οὐδεὶς ὅστις οὐ, similia, οὐδεὶς * ὅστις ** οὐκ ἀν δκηρότερος *** ἢ II γ 5; φασὶ — οὐδένα δντινα οὐκ εἰκότερον εἶναι κτλ. II δ 4, οὐδένα — δοκῶ δντινα οὐκ ἀν — φεύγειν II δ 5 [3]. VII. οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ, sim., οὐκ * μόνον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπελογούμην ἀλλ' — ἐπέδειξα ἀν II β 13, cf. V 60, ὁρῶδ' μὴ οὐ μ. **** ἀποστερηθῶ ἀλλὰ καὶ **** ἐπίδω III γ 4, οὐχ αὐτῷ μ. τῆς συμφορᾶς ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ τοῦ ἐγκλήματος αἰτίας ἐγένετο IV β 1, οὐ γὰρ μ. τῶν λεγομένων ἀνάγκη ἐνθυμείσθαι ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσομένων V 6, οὐ μ. ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν VI 33, οὐ μ. μάρτυσιν * ἀποδείξω ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων VI 41 [6]. (294)

B. De positione : οὐ plurimis in locis praecedit voc. ad quod refertur ; in seqq. intericitur γάρ II α 4,

II γ 4, 8, II δ 3, III δ 4, IV β 2, 3, IV δ 8, V 5, 72, VI 17; *ἀν* II β 9, II δ 5, III β 8, III γ 2 (*his*), 11, III δ 5, 6, 8, V 13, 68, 71, VI 49, 51 (*his*), Fr. 1, 51; *μοι* II β 1; *τοι* V 94; *σφόδρα* V 63; *γάρ* *ἀν* II α 4, II β 7, 10, II γ 6, III β 5; *γάρ* *πω* Fr. 34; *τοῦτό γ' I* 6; *ἀν ποτε* III γ 1, V 56, 93; *duo vocc.* III δ 4, 10, IV γ 5, V 16, 32: *tria vocc.* III γ 6, IV β 6, V 25, 37, 43: *quattuor vocc.* II α 4, II γ 2, III δ 5, V 24: *quinque vocc.* II α 2, 8.

C. C. aliis negativis. 1. οὐ μὴν οὐδὲ *οὐδέις II α 4, οὐκ * * * * οὐδέις II γ 9, οὐκ — οὐδενός V 78; οὐ — οὐδ' II α 4. *cf.* II δ 3, 7, III β 3, 8, III γ 11, III δ 4, V 9, 64, οὐκ — οὐδ' — οὐδ' — οὐτε * οὐτε V 77; οὐ — οὐτ' — οὐτ' V 5, *cf.* 28, VI 43. 2. μὴ οὐ (*v. supra*). 3. οὐ — οὐ in eadem sent. οὐκ ἐκ τῶν εἰκότων ἀλλ' ἔργῳ δηλώσω οὐ παραγενόμενος II δ 8, οὐκ ἐὰν ἀποφύγῃ οὐκ ἔστιν II δ 10, οὐ διὰ τὸ μὴ ἀκοντίζειν οὐκ ἔβαλον III δ 6, οὐ γὰρ δὴ που * * * οὐκ ἀπέτεισα V 63, *ὅτι τὸν * νόμον οὐ δίκαιον οὐ προκαθιστάλη* VI 21 (*sic N corrupte, A προκαθίσθαι*).

D. C. aliis particulis καὶ οὐ, *sim.* I 6, II β 5, 10, II γ 2, III δ 4, IV β 4, 6, 8 (*his*), IV γ 3, IV δ 8, V 23, 89, VI 5; οὐ γὰρ I 28, II α 4 (*his*), 8, II β 7, 10, II γ 4, 6, III β 5, III δ 4 (*his*), 10, IV β 1, 2, 3, 6 (*his*), IV δ 8, V 5, 6, 25, 37, 43, 63, 72, VI 17 (*ter*); οὐ γὰρ δὴπου I 28, V 43, 63; οὐ δὴπου V 24 (*γε*), 85; οὐκ * ἔτι II γ 9, II δ 5; οὐ μὴν οὐδέ II α 4; οὐκ * ποτε III γ 1, *cf.* V 56, 93; οὐ * * ποτε V 25; οὐ * πω Fr. 34.

E. De formis οὐ, οὐκ, οὐχ. 1. ante cons. scribitur οὐ. 2. ante vocalem scr. οὐκ I 6 (*ter*), 7 (*his*), 8, 9 (*his*), 11, 12, 13, 19, 22, 26, II β 2, 5 (*his*),

6, 7, 9 (*ter*), 13, II γ 1 (*bis*), 3, 4, 5, 6 (*his*), 7, 9, 10, II δ 4, 5 (*his*), 7, 8 (*bis*), 10 (*quingules*), III α 1, 2, III β 8 (*bis*), 11, III γ 1, 2 (*bis*), 6, III δ 2, 3, 5, 6 (*bis*), 8 (*bis*), 9, IV β 3, 6, IV γ 2, 5, 6, IV δ 2, 4 (*bis*), V 13, 23 (*bis*), 26, 27, 28, 29, 36, 37, 38, 49, 50, 56, 57, 58, 61 (*his*), 62, 63 (*bis*), 64, 65 (*bis*), 66, 68 (*bis*), 69, 71, 73, 77 (*bis*), 78, 83 (*bis*), 85 (*bis*), 87, 89 (*ter*), 92, 93, 94, VI 5, 6 (*ter*), 7, 17 (*quater*), 18, 24, 26, 27, 28, 36, 38, 41, 43 (*ter*), 44, 46 (*quater*), 47, 49 (*bis*), 51 (*bis*), Fr. 1, 49, 51 (*bis*), 57 (*bis*): οὐχ I 8, 13, II γ 2, III β 3, 4, 8, III γ 3, 6, III δ 4, 9, IV β 1, 8, V 4, 7, 16, 28, 55, 60, 67, 81, 82, VI 46.

οὐδαμοῦ, οὐ οὐδὲν ἐπιτίμιον γέγραπται IV δ 7, οὐτε * πείσας τὸν ἄνδρα οὐ. ἀπελέγχομαι σύμπλουν μοι γενέσθαι V 21, οὐτε ἐν τῇ Μυτιλήνῃ ἐφαίνετο * οὐτ' ἄλλαθι οὐ. V 24. (3)

οὐδαμῶς, ἔχω * οὐ. ἄλλως ἐλέγχειν ἢ ἐξ ὧν κτλ. II β 4. (1)

οὐδέ, A. De usu. I. coniunctio. 1. duae sentt. coniunguntur II α 4 (*bis*), II γ 5, V 94. 2. adv. et cl. praep. οὐ * ἄωρι * οὐδ' ἐν ἐρημίᾳ II α 4. 3. duo verba ἔβαλε * οὐδένα οὐδ' ἀπέκτεινα III β 3 (*sic Bl.: codd. οὐκ*), *cf.* III δ 5, VI 42. 4. duo vocc. a. nomm. vel pronn.: casu nom. οὐ γὰρ μνηστής οὐδ' ἐλεγκτήρ II δ 3, *cf.* V 45, 64; casu dat. οὐχ ὕβρει οὐδὲ ἀκολασίᾳ III β 3, *cf.* V 22; casu acc. οὐκ ἐλέγchon * οὐδὲ βάσανον II δ 7. b. duo adii. οὐ κακοῦργός εἰμι οὐδ' ἔνοχος V 9, *cf.* VI 24, 32. c. duo advn. οὐκ ἂν δικάιως οὐδὲ δόσιως III γ 11, οὐκ ἐχθρὸς οὐδὲ πρῶτην Fr. 57. d. duo particc. αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ δεισασ' I 27, *cf.* III β 8, IV γ 3, V 78. e. duo infn. οὐ γὰρ ἀκοντῖσαι οὐδὲ βαλεῖν III δ 4, *cf.* V 68, [VI 42 οὐδέ codd. pro οὐτε].

2. c. tribus enuntt. οὐδὲ — οὐδέ, V 77 (*enuntt. rel.*), VI 46 (*inff.*).
 3. c. duobus vocc. οὐδὲ — οὐδέ, οὐδὲ τῆς ἀμαρτίας οὐδὲ τοῦ * ἀποκτείναι III γ 10, οὐδ' αὐτοὶ ἡξίου ἀιτιάσθαι ἐμὲ οὐδ' ἀδικεῖν VI 34 [31].
 II. adv. 1. c. vi neg. a. praecedit subst. vel pron. οὐδὲ τὸ ἀμάρτημα III δ 7, cf. IV γ 3, IV δ 4, V 47, 57 (γάρ *interiecto*), 60, VI 50 (ἄν *interiecto*). b. praecedit adi. οὐδὲ ἀφανής III γ 7, cf. V 63, 69. c. praecedit adv. οὐδ' οὕτως IV β 2, cf. IV δ 6, 7, V 90, VI 44. d. praecedit partic. οὐδ' ἐπικαλούμενος III β 9. e. praecedit cl. praep. οὐδὲ ὑπὸ τούτων τῶν κακούργων II δ 6, cf. III β 10, III γ 7, V 45. f. praecedit verb. inf. οὐδὲ γὰρ ἐπεξίεναι II α 7 (sic R.: codd. οὔτε), cf. III α 1, V 19, 42, 90, VI 42. g. pertinet ad verb. fin. οὐδὲ γὰρ ἄν — ἀπεστέρῃσα III γ 2, cf. 10, ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν V 61, cf. VI 15, 17 (Bl.: codd. οὐ).
 2. sine vi neg., cum neg. praecedit οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐκ λοιδορίας II α 4, οὐ μὴν οὐδὲ παροινήσας οὐδὲς διέφθειρεν II α 4, οὐδὲν οὐδ' εἰς ἐν' ἀμαρτῶν III γ 6. 3. οὐδέ repetitum, οὐδὲ οἱ ** ἀποκτείναντες, **** οὐδ' οὗτοι κτλ. V 48 [37]. (68)

B. C. aliis negativis et particulis: οὐδὲ γὰρ II α 7, III γ 2, V 57; οὐδὲ αὖ πω VI 44; οὐδὲ μὴν II γ 5; οὐδὲ μὴν οὐδέ II α 4; οὐ **** οὐδ' II α 4, cf. II δ 3, 7, III β 3, 8, III γ 11, III δ 4, V 9, 64, 78, VI 46, Fr. 57; οὐδὲ ** οὐδένα II α 7, cf. IV γ 3, IV δ 4, V 57, VI 42: καὶ οὐδέ VI 15; οὐ μὴν οὐδέ II α 4; οὐδένα οὐδ' III β 3, cf. III γ 6, III δ 5, V 22, VI 24; οὔτε **** οὐδέ ** οὔτε V 45.

C. De elisione voc.: οὐδ' ante voc. scr. II α 4 (*bis*), II δ 3, III β 3, 9, III γ 6, 7, IV β 2, IV δ

7, V 9, 22, 42, 48, 61, 63, 68, 77 (*bis*), 78, 90, VI 24, 32, 34 (*bis*), 42, 44, 46, 50: οὐδέ ante voc. III α 1, III β 3, III γ 11, IV δ 4, V 45, 48, 60, 64.

οὐδείς, A. De usu. 1. in sent. non pend. οὐδείς γὰρ ἄν — ἀφῆκεν II α 4, οὐ. διέφθειρεν II α 4, οὐ. γὰρ ὅστις κτλ. II γ 5, οὐ. ἄν ἐπεβοῦλευσεν II γ 7, οὗτος * καὶ οὐ. ἕτερος II γ 8, ἔλεγχος οὐ. II γ 9, οὐ. ἔτι ** ζητήσῃ II δ 11, οὐ. ** λόγος III β 4, οὐ. πῶποτε ἐδέθη V 17, οὐ. ἡτιάσατο V 25, οὔτε ὁπτήρ οὐ. ἐφάνη V 27, τιμωρὸς οὐ. V 37, κίνδυνος * ὑπῆρχεν οὐ. V 60, οὐ. γὰρ ἄν ᾤετο V 69, οὐ. ἄν τολμήσειεν V 87 = VI 5, οὐ. λόγος ἔσται ἔτι V 96, οὐ. πῶποτε οἷός τε ἐγένετο VI 9, οὐτ' ἄν ἐγὼ οὐτ' ἄλλος οὐ. VI 15, οὐ. πῶποτε βασιλεύς VI 42; οὐδεμία ἀπολογία ** ἀρκοῦσά ἐστιν II δ 10, ἔχθρα οὐ. ἦν V 57, cf. 57, πρὸφασις οὐ. ὑπελείπετο VI 26, οὐ. ἦν ἐλπίς VI 35; οὐδὲν γὰρ πικρότερον ** ἔοικεν εἶναι II β 4, οὐ. σημεῖον II β 5, προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο ἢ κτλ. II δ 3, οὐ. ἐπιτίμιον γέγραπται IV δ 7, ἄλλο σημεῖον οὐ. V 27, οὐ. μοι τοιοῦτον ὑπῆρκετο V 58, οὐ. ἐστιν ἄξιον V 93, οὐ. ἐστὶ θαυμαστόν V 94; οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετώντων III δ 5, ἄλλου οὐ. ἐθέλωντος V 24; ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμᾶς V 22, προξενίας οὐ. ἔνεκα Fr. 67; οὐδενὸς ἄλλου ἔνεκα ἢ ἵνα κτλ. V 11, ἀποστερῶν * τῶν εἰς τὴν πόλιν * οὐ. V 78; οὐδενὶ τρόπῳ II α 9, IV β 6, V 27, οὐ. γὰρ ἐπιμελὲς ἦν II δ 6, οὐ. ** καταλείψει III δ 9, οὐ. λόγῳ εἰκότι V 26, ἀπεχθανόμενος οὐ. VI 11; οὐδεμιᾷ (*sc. ἡμέρῃ*) VI 44; οὐδενὶ μηχανηματι V 22; ἔβαλε * οὐδένα III β 3, cf. 5, περὶ οὐ. οὐδὲν ἡμαρτεν III β 7, εἰς οὐ. οὐδὲν ἀμαρτῶν III γ 9, cf. III δ 5 (οὐδέν'), οὐ. ὁρῶν διατρέχοντα III δ 7, ζημώσας οὐ. VI 11; οὐδεμίαν

ἐγὼ οὐτ' ἄλλος οὐδεὶς VI 15; casu gen. οὔτε τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου οὔτε τῶν * συμπελεύτων V 24, οὔτε χάριτος ἀξίαι οὔτε πίστεως VI 10; casu dat. οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῇ οὔτε τοῖς ἐν τῷ πλοίῳ V 44; casu acc. ἡῖρον οὐτ' αὐτὸ τὸ πλοῖον οὔτε σημείον οὐδέν V 28. *g.* duo adii. οὔτε δίκαια * οὐθ' ὅσια δρᾶν IV β 2, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα * ἀδικούντα VI 9. *h.* duo advn. οὔτε δικαίως οὔτε συμφερόντως II α 9, οὔτε τό * παραχρῆμα οὔτε ὕστερον VI 24. *i.* vocc. quae coniunguntur non eiusdem modi sunt: partic. et cl. praep. οὔτε χρέος * πραξέμενος οὐδέν οὔτε πραξενίας οὐδεμίᾳς ἔνεκα Fr. 67; gen. abs. et partic. acc. casu οὔτε τῆς πόλεως ψηφισαμένης οὔτε αὐτόχειρα ὄντα V 47; cl. praep. et advn. οὔτε ἐν τῇ Μυτιλήνῃ * οὐτ' ἄλλοι οὐδαμῶς V 24. *3.* οὔτε — οὔτε — οὔτε, οὔτε θεοὺς οὐθ' ἥρωας οὐτ' ἀνθρώπους αἰσχυνθείσα I 27, οὔτε γὰρ ἀπειρημένον * οὔτε ἐν γυμναζομένοις — οὔτε τοῦ σκοποῦ ἀμαρτιῶν III β 7, οὔτε ὀπτῆρ οὐδεὶς ἐφάνην οὔτε αἶμα οὔτε ἄλλο σημείον οὐδέν V 27, οὔτε ζημιώσας οὐδένα οὔτε * φέρων οὐτ' ἀπεχθανόμενος οὐδενί VI 11, ὅτι οὔτε ἐκέλευσα * * * * οὐτ' ἡνάγκασα οὐτ' ἔδωκα VI 15, cf. 17. *4.* οὔτε quater repetitum οὔτε γὰρ * * * ἀπελέγχομαι — οὐτ' αὖ * * * φαίνομαι — οὔτε κατασχόντες — οὐτ' αὖ * * * ἐγένετο V 21 sq. (92)

οὗτος, A. De usu. *I.* de persona quae adest. *1.* Orat. I. *a.* de rea αὕτη I 10, 25, 27 (R.: codd. αὐτή); ταύτη I 24; τὴν γυναῖκα ταύτην I 9, 10, ταύτην I 9, 26, αὐτὴν ταύτην I 25. *b.* de pellice Philonei ταύτην I 14. *c.* de fratribus actoris qui matrem ream defendunt οὗτος I 7, 21, οὗτος μὲν I 23, οὗτος δέ I 24; τοῦτον I 17; οὗτοι I 4, 11, αὐτοὶ οὗτοι I 2, cf. 2;

τούτων I 3, 9 (*bis*), 12; τοῖτοις I 12; τοὺτους αὐτοὺς I 2, 11, αὐτοὺς τοὺτους I 10. *2.* Orat. II. *a.* de eo qui interfectus est τοῦτον II α 4, 6, II γ 6. *b.* de servo qui interfectus est οὗτος II δ 7; τοῦτον II α 9; τοῦτω II β 7; τοῦτον II β 8. *c.* de viro et servo qui interfecti sunt τοῦτων II γ 2, II δ 6. *d.* de reo οὗτος II γ 2, 7, 8, 9, ὁ διωκόμενος οὗτος II α 5; τοῦτον II α 11, II γ 10, 11; αὐτῷ τοῦτω II α 11; τοῦτον II α 9 (N, A, B: rell., vulg. τοῦτο), II γ 5, 7, 10. *e.* de veris homicidis τοῦτων II β 4 (*bis*), II δ 5, τοῦτων τῶν κακούργων II δ 6; τοὺτους II γ 2. *f.* de actore vel actoribus τοῦτω II β 13; αὐτόν * τοῦτον II β 13; οὗτοι II β 5, II δ 1; ταύτων II β 13, II δ 1, 10 (J.: codd. τοῦτου); τοὺτους II β 12, II δ 3. *3.* Orat. III. *a.* de reo οὗτος III β 10; τοῦτον III α 2, III β 10 (*bis*), III γ 6, 10, 12; τοῦτον τοῦ μεираκίου III α 1, III γ 9; τοῦτω III β 10; τοῦτον III δ 6. *b.* de patre rei οὗτος III γ 1, 2, 3, 5; τοῦτον III γ 1, 2. *c.* de patre et filio ταύτων III γ 9, 11. *d.* de puero qui interfectus est τοῦτον III β 8 (R.: codd. τοῦτο). *e.* de patre pueri, qui interfectus est οὗτος III δ 3; τοῦτον III δ 1. *f.* de actoribus οὗτοι III δ 6; ταύτων III β 11, III δ 6, 10; τοῖτοις III δ 6. *g.* pron. ad subst. qui praecedat pertinet οἱ * ἀμαρτάνοντες, ὧν ἂν ἐπινοήσωσι τι δρᾶσαι, οὗτοι III β 6, cf. 6. *4.* Orat. IV. *a.* de reo οὗτος [IV γ 6 codd. praet. A οὗτος pro οὗτως], IV δ 4, 10; τοῦτον IV γ 5, 7; τοῦτω IV γ 6; τοῦτον IV γ 1, IV δ 2. *b.* de eo qui interfectus est οὗτος IV δ 3; τοῦτον IV γ 6, IV δ 3, 10; τοῦτω IV δ 3; τοῦτον IV β 6, IV γ 4, IV δ 3. *c.* de actoribus τοῦτω IV β 8; τοῖτοις

τῆς οὐν III γ 12; adi. κάλλιστον οὐν I 16, οἰκείαν οὐν II α 11; δῆλον οὐν V 35. *d.* post adv. ἤδη οὐν I 22, 25, μὴ οὐν V 46, 71. *e.* post partic. γιγνώσκοντας οὐν II α 2, ἐλευόντες οὐν III β 11. *f.* post verb. ἠρώτα οὐν I 16, ἐδοξεν οὐν I 17, σκέψασθε οὐν I 21. *g.* post praep. διὰ οὐν ταῦτα I 10. *h.* post coniunct. εἰ οὐν I 15, V 68, [ἐάν οὐν III δ 9 vulg.], μήτε οὐν III δ 10. 2. loco tertio. *a.* post pron. ἐν τούτῳ οὐν V 66. *b.* post adi. τὸ αὐτὸ οὐν τοῦτο I 12. *c.* post coniunct. τὴν τε οὐν εὐσέβειαν III β 12, ὅμως δ' οὐν V 75. *d.* post part. μέν, ἐγὼ μέν οὐν IV α 5, IV β 5, VI 12, ἐμοὶ μέν οὐν I 31, ἡμεῖς μέν οὐν Fr. 19; τούτῳ μέν οὐν IV γ 6, ταῦτα μέν οὐν I 13, II β 13, τούτοις μέν οὐν IV β 8, τούτους μέν οὐν II β 12; ἃ μέν οὐν V 79, ὅσα μέν οὐν V 81, 85; ὁ μέν οὐν I 20, IV δ 2, VI 3, ἡ μέν οὐν V 7, τὸ μέν οὐν III δ 8, τῆς μέν οὐν IV δ 5, V 37, τῷ μέν οὐν III γ 4, τὴν μέν οὐν II δ 4, V 76; ἀθλία μέν οὐν II β 4, ἐκόντα μέν οὐν III α 1; ἀριστα μέν οὐν IV δ 1, πρῶτον μέν οὐν V 8, VI 15, νῦν μέν οὐν V 94, 96; οἶμαι μέν οὐν III α 1, IV β 2, ἐδόκουν μέν οὐν III β 3, μεμαρτύρηται μέν οὐν VI 16, αἰτιάσασθαι μέν οὐν VI 18, ἡγοῦμαι μέν οὐν VI 33; περὶ μέν οὐν I 13; ὥς μέν οὐν II γ 1, IV β 7, IV δ 9, V 64, ἔως μέν οὐν V 33, εἰ μέν οὐν V 64 [76]. II. in sent. interrogativa. 1. loco sec. πῶς οὐν I [7] [ut schol. circumscrib. Bl.], 8, 26; ποτέρῳ οὐν V 50; τίνες οὐν VI 34; ποῖον οὐν δικαστήριον VI 51. 2. loco tertio πρὸς τίνος οὐν I 4; πῶς ἂν οὐν V 28, 90; διὰ τί οὐν VI 46 (R.: codd. δπου) [9]. (85)

οὐπω, οὐ. γὰρ ᾗδε I 19, τότε μέν γὰρ οὐ. οὕτως ἐμεμηχάνητο V 55, ἐτεθνήκει * οὐ. V 70. (3)

οὐς, ἀκούειν * τοῖς ὡσίν IV δ 2. (1)

οὐσία, τῆς * οὐσίας * ἐκστησόμενος II β 9; τὴν * οὐσίαν * * * * κεκτημένον II β 12. (2)

οὔτε, 1. οὔτε simplex, [οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτείνειν τὸν ἀνθρώπον II α 4] [add. Ald.], οὔτε γὰρ ἐκλιπεῖν * * * εὐρόπως εἶχεν V 76, οὔτε γὰρ οἱ φίλοι ἔτι θελήσουσιν * * τιμωρεῖν V 95, καὶ οὐτ' ἂν ἐγὼ οἶός τ' ἦ ἐπεξελθεῖν * * *, ἐκεῖνοί τε κτλ. VI 36, ἡμεῖς μέν οὐτε ναυτικὸν ᾗσμεν Fr. 19, [II α 7, V 57 οὔτε codd. pro οὐδέ]. 2. οὔτε — οὔτε. *a.* duae sentt. coniunguntur οὔτε γὰρ — ἂν πάθοιμεν * * οὐθ' οἱ θανατώσαντες εὐσεβοῦντ' ἂν III γ 11, οὔτε γὰρ * * * ἂν ἐδύνατο οὔτε * * * * * πρόφασιν ἂν * ἐγίγνετο V 26, οὔτε γὰρ χρήματα ἦν — οὔτε κίνδυνος * ὑπῆρχεν V 60, οὔτε γὰρ — ποιεῖται — οὔτε — ἀξιωτέρον ἔστιν VI 10, καὶ οὐτ' εἰσάγειν * οἶδός τ' ἂν ἦν * * οὔτε παραδοῦναι * * ἔξεστιν VI 42. *b.* duo verba fin. οὔτε — μαλινω οὔτε * * * * * πρᾶσσω II β 11, οὔτε ἔβαλεν οὔτε ἀπέκτεινεν III γ 6, ἐν ᾧ οὐτ' ἂν * * * ἡλυσκόμην * * * * * οὐτ' ἂν * * * * * ἐσφίζομην V 11, οὔτε ἀνέκραγεν οὐτ' ἀσθησιν * ἐποίησεν V 44, ὅτι οὐτ' ἂν καταψηφίσαισθε οὐτ' ἂν ἀποψηφίσαισθε VI 10. *c.* duo inf. οὔτε τρῶσαι οὔτε ἀποκτείνειν φησι III γ 5, οὐ * δίκαιον οὐτ' * * * σωθῆναι οὐτ' * * * * * ἀπολέσθαι V 5, οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν οὔτε * * * παραβαίνειν — οὐτ' — μὴ οὐ χρήσθαι V 87 = VI 5. *d.* duo particc. οὔτε ἐπιβουλεύοντα οὔτε * * * ὀρεγόμενον II β 12, οὔτε ψαύσαντα * * οὔτε ἐπινοήσαντα III γ 5, οὔτε * * * παρείς οὔτε * ἀποστερῶν V 96. *e.* duae cl. praep. οὔτε ἐν τῇ γῇ * * * * * οὔτε ἐν τῷ πλοίῳ V 45, οὐθ' ὑπ' ἐμοῦ οὐθ' ὑπ' ἐκείνου VI 43. *f.* duo substt. vel pronn., casu nom. οὔτε γὰρ ὑμεῖς * * * * * οὔτε ἐγὼ V 64, οὔτε ἡ ὑμετέρα οὔτε ἡ Μυτιληναίων V 77, οὐτ' ἂν

ἐγὼ οὐτ' ἄλλος οὐδεὶς VI 15; casu gen. οὔτε τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου οὔτε τῶν *** συμπλεόντων V 24, οὔτε χάριτος ἀξίαι οὔτε πίστεως VI 10; casu dat. οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῇ οὔτε τοῖς ἐν τῷ πλοίῳ V 44; casu acc. ἤρουν οὐτ' αὐτὸ τὸ πλοῖον οὔτε σημείων οὐδέν V 28. *g.* duo adii. οὔτε δίκαια * οὐθ' ὅσια δρᾶν IV β 2, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα * ἀδικούντα VI 9. *h.* duo advn. οὔτε δικαίως οὔτε συμφερόντως II α 9, οὔτε τό * παραχρήμα οὔτε ὕστερον VI 24. *i.* vocc. quae coniunguntur non eiusdem modi sunt: partic. et cl. praep. οὔτε χρέος * * πραξέμενος οὐδέν οὔτε προξενίας οὐδεμῶς ἐνεκα Fr. 67; gen. abs. et partic. acc. casu οὔτε τῆς πόλεως ψηφισαμένης οὔτε αὐτόχειρα δντα V 47; cl. praep. et adv. οὔτε ἐν τῇ Μυτιλήνῃ * * οὐτ' ἄλλοι οὐδαμοῦ V 24. *3.* οὔτε — οὔτε — οὔτε, οὔτε θεοὺς οὐθ' ἥρωας οὐτ' ἀνθρώπους αἰσχυρθείσα I 27, οὔτε γὰρ ἀπειρημένον * * οὔτε ἐν γυμναζομένοις — οὔτε τοῦ σκοποῦ ἀμαρτῶν III β 7, οὔτε ὀπτῆρ οὐδεὶς ἐφάνη οὔτε αἷμα οὔτε ἄλλο σημείων οὐδέν V 27, οὔτε ζημώσας οὐδένα οὔτε * * φέρων οὐτ' ἀπεχθαρόμενος οὐδενί VI 11, ὅτι οὔτε ἐκέλευσα * * * οὐτ' ἡνάγκασα οὐτ' ἔδωκα VI 15, cf. 17. *4.* οὔτε quater repetitum οὔτε γὰρ * * * ἀπελέγχομαι — οὐτ' αὖ * * * φαίνομαι — οὔτε κατασχόντες — οὐτ' αὖ * * * ἐγένετο V 21 sq. (92)

οὗτος, A. De usu. *I.* de persona quae adest. *1.* Orat. I. *a.* de rea αὐτῇ I 10, 25, 27 (R.: codd. αὐτή); ταύτῃ I 24; τὴν γυναῖκα ταύτην I 9, 10, ταύτην I 9, 26, αὐτὴν ταύτην I 25. *b.* de pellice Philonei ταύτην I 14. *c.* de fratribus actoris qui matrem ream defendunt οὗτος I 7, 21, οὗτος μὲν I 23, οὗτος δέ I 24; τούτου I 17; οὔτοι I 4, 11, αὐτοὶ οὔτοι I 2, cf. 2;

τούτων I 3, 9 (*bis*), 12; τούτοις I 12; τούτους αὐτούς I 2, 11, αὐτοὺς τούτους I 10. *2.* Orat. II. *a.* de eo qui interfectus est τούτου II α 4, 6, II γ 6. *b.* de servo qui interfectus est οὗτος II δ 7; τούτου II α 9; τούτῳ II β 7; τούτον II β 8. *c.* de viro et servo qui interfecti sunt τούτων II γ 2, II δ 6. *d.* de reo οὗτος II γ 2, 7, 8, 9, ὁ διωκόμενος οὗτος II α 5; τούτου II α 11, II γ 10, 11; αὐτῷ τούτῳ II α 11; τούτον II α 9 (N, A, B: rell., vulg. τούτο), II γ 5, 7, 10. *e.* de veris homicidis τούτων II β 4 (*bis*), II δ 5, τούτων τῶν κακούργων II δ 6; τούτους II γ 2. *f.* de actore vel actoribus τούτῳ II β 13; αὐτόν * τούτον II β 13; οὔτοι II β 5, II δ 1; τούτων II β 13, II δ 1, 10 (J.: codd. τούτου); τούτους II β 12, II δ 3. *3.* Orat. III. *a.* de reo οὗτος III β 10; τούτου III α 2, III β 10 (*bis*), III γ 6, 10, 12; τούτου τοῦ μειρακίου III α 1, III γ 9; τούτῳ III β 10; τούτον III δ 6. *b.* de patre rei οὗτος III γ 1, 2, 3, 5; τούτον III γ 1, 2. *c.* de patre et filio τούτων III γ 9, 11. *d.* de puero qui interfectus est τούτον III β 8 (R.: codd. τούτο). *e.* de patre pueri, qui interfectus est οὗτος III δ 3; τούτον III δ 1. *f.* de actoribus οὔτοι III δ 6; τούτων III β 11, III δ 6, 10; τούτοις III δ 6. *g.* pron. ad subst. qui praecedit pertinet οἱ * * ἀμαρτάνοντες, ὧν ἀν ἐπινοήσωσί τι δρᾶσαι, οὔτοι III β 6, cf. 6. *4.* Orat. IV. *a.* de reo οὗτος [IV γ 6 codd. praet. A οὗτος pro οὗτως], IV δ 4, 10; τούτου IV γ 5, 7; τούτῳ IV γ 6; τούτον IV γ 1, IV δ 2. *b.* de eo qui interfectus est οὗτος IV δ 3; τούτου IV γ 6, IV δ 3, 10; τούτῳ IV δ 3; τούτον IV β 6, IV γ 4, IV δ 3. *c.* de actoribus τούτῳ IV β 8; τούτοις

IV β 8; *τούτους* IV β 2. *d.* ad subst. praeced. pertinet τὸν * ἀρξάντα τῆς πληγῆς, *τούτον* IV γ 2. 5. Orat. V. *a.* de actoribus [V 16 *τούτῳ*, vv. add. R.]: οὗτοι V 17, 25, 26, 31, 34, 38 (*bis*), 52, 73, 79, 83, 84 (*bis*), 94, 96, αὐτοὶ οὗτοι V 9, αὐτοὶ * οὗτοι V 38; *τούτων* V 8, 25 (*bis*), 27, 30, 33, 35, 38, 44, 47, 51, 71, 84, 89, 94; *τούτοις* V 18, 18 (A corr.: codd. τοῖς), 31, 38, 50, 81, 94; *τούτους* (86) [add. S.], 90. *b.* de Herode Ἡρώδης οὗτος V 20. *c.* de patre rei *τούτου* V 74. *d.* de servo testante οὗτος V 50. *e.* de Lycino *τούτου* V 63. *f.* ad praecedentem subst. refertur ὃν μὲν τότε παραχρῆμα ἐβασάνισαν, οὗτος V 30, ὃν δ' ἡμέραις ὕστερον πολλαῖς ἐβασάνισαν, —, οὗτος V 30; πλὴν ἐνός, —. τοῦ δ' ἐνός *τούτου* V 70: οἱ τοὺς δεσπότας ἀποκτείναντες, * * *, οὐδ' οὗτοι V 48; ἐφ' οἷς ἂν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βασάνου, πρὸς *τούτων* V 32; τοὺς συκοφάντας — *τούτους* V 80. 6. Orat. VI. *a.* de actoribus οὗτος VI 21, 40; *τούτον* VI 40: οὗτοι VI 8, 16, 17, 20, 26, 27, 28, 32, 34, 37, 38, 46, 47, 49, 50, 51, οὗτοι μὲν VI 7, 16, 17, οὗτοι δ' VI 45; *τούτων* VI 2, 6, 13, 18, 24, 27 (*bis*), 29, 31, 40, 41; *τούτοις* VI 12, 24, 28, 39, 41, 49, *τούτοις* μὲν VI 29; *τούτους* VI 20, 23, 26, 35, 48 (*bis*), *τούτους* μὲν VI 31, τοὺς κατηγοροῦς *τούτους* VI 33. *b.* de eo qui iam commemoratur *τούτου* * *τοῦ βασιλέως* VI 43, cf. 44; πρὸς *τούτῳ* (i.e. *Phanostrato*) VI 13: πολλοὶ τῶν περισσώτων *τούτων* VI 14, τῶν αὐτῶν * *τούτων* μαρτυροῦντων VI 28. *c.* de loquente ὡς οὗτος ἐκέλευσε VI 17 [de conii. edit. v. not. crit. ed. Bl.]. 7. Fr. πέπονθα ὑπὸ *τούτου* Fr. 34, ἡδικημένος ὑπὸ *τούτου* Fr. 68 [175]. II. de rebus. 1. *c.* subst. con-

iunctum. *a.* ad praecedentia refertur ἡ * *πρόφασιν* * * * αὕτη V 21; τὸ αὐτὸ * *τούτο* I 12; *τούτου* τοῦ λόγου V 29, τ. τοῦ μηνός VI 44; ταύτης τῆς αἰτίας I 7, cf. τῆς αἰτίας τ. VI 33, τῆς διαδρομῆς * τ. III δ 4, τῆς γῆς τ. VI 7, τῆς πώλειος τ. VI 45; *τούτου* τοῦ πράγματος I 8, VI 46; *τούτῳ* καιρῷ III γ 6, τῷ αὐτῷ νόμῳ τ. V 17, τ. * *τῷ* λόγῳ V 33, τ. τῷ ἀγῶνι VI 9; *ταύτη* τῇ νυκτί II δ 8, τῇ γῇ τ. V 9, 14, VI 2, 42; τῷ *πράγματι* *τούτῳ* VI 34; *τούτον* τὸν νόμον V 11; *ταύτην* τὴν θεράπειαν IV β 4, τ. τὴν ἀπαγωγὴν V 9, τὴν γῆν τ. V 13, τὴν πρόφασιν τ. V 59, τὴν τιμωρίαν * * τ. V 94, τ. τὴν φυλὴν VI 13, αὐτὴν τ. * τὴν ἡμέραν VI 37, τ. τὴν γραφὴν Fr. 68; τὸ ἀσέβημα *τούτο* IV β 9, τὸ χωρίον τ. V 22, τ. τὸ ἔργον V 62, τὸ ἀπορον τ. V 66, τ. τὸ δίκαιον VI 24, τὸ αὐτὸ *τούτο* VI 27: αὐταὶ αἱ κατηγορίαι VI 10, αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ VI 25; *τούτων* τῶν *πραχθέντων* III β 12; *τούτοις* * *τοῖς* ἀγαθοῖς V 11; τοὺς λόγους *τούτους* VI 21, 30; ταῦτά ταῦτα I 11 (ταῦτα αὐτά vulg.), V 38, τὰ δεινὰ τ. V 73, τὰ * *πράγματα* τ. VI 14. *b.* ad seqq. refertur τὸ πλοῖον ὥρμει *τούτο* εἰς δ κτλ. V 21. 2. sine subst. *a.* ad praecedentia refertur οὗτος (i.e. νόμος) V 17, *τούτοις* κατ' ἐμοῦ ἑλεγχος ἐγίγνετο οὗτος (c. attr. generis) VI 24; αὕτη (i.e. δίκη) VI 3; *τούτο* (nom.) II β 4, III δ 3, V 13, 18, 22, 29, 47, 63, 64, 89, 94, VI 6, 36, 41, *τούτο* αὐτὸ V 93; *τούτου* (n.) I 13, 23, V 9, 94, VI 15, 18, 33, 43, *τούτου* αὐτοῦ V 64, VI 46; *ταύτη* (ut τῇ δὲ τριτῇ ἡμέρᾳ ab integro sumatur) VI 34 (N ταύτη; ταυτί A, B, M, Z), τύχη ἐχρήσαντο τ. (c. attr. generis) Fr. 49 [asteriscos post τ. add. S.]; *τούτῳ* (n.) I 8, IV γ 3, V 2, 3, 28, [31 codd.], 32 (S.: codd. *τούτοις*), 64, 66

(*his*), 68, 70, αὐτῷ τοῦτ' V 32, 36; τοῦτον (*i.e.* ἀγῶνα) V 61; ταύτην [V 55 codd. pro ταύτῃ], πλίστιν ** τ. (*c. attr. generis*) σαφειστάτην V 84, cf. VI 28, τ. (*c. attr. generis*) * ἔσσεσθαι σωτηρίαν VI 35; τοῦτο (acc.) I 15, 22 (τοῦτ' Fr.: ἔστι τοῦ N, τοῦτό ἐστιν rell., vulg.), III α 1, V 8, 17, 26, [26 codd.], 37, 46 (*his*), 57 (*his*), 58 (*his*), 63, 64, 69, 71, 78, VI 39, ταῦτο αὐτό I 6, αὐτὸ τοῦτο I 6, αὐτό * τοῦτο I 10 (N: rell. τοῦτου): ταῦτα (nom.) I 12, 13, II α 9, III γ 10, V 22, 25, 38, 45, VI 10, αὐτὰ ταῦτα V 15; τοῦτων (*f.*) (*i.e.* ἀναγκῶν) VI 25, τ. (*i.e.* ἡμερῶν) VI 44; τοῦτων (n.) I 2, 7, [7] [ut schol. circumscr. Bl.], 13, 30, II α 10, II β 12 (*his*), III β 3, III γ 3 (*his*), 11, [IV α 2 codd.], IV γ 4, 6, V 16, 19, 20, 22, 24, 25, 28, 30, 35, 41, 56, 67 (τοῦτ' B, Z et vulg. ante R.), 77, 79, 83, 96, VI 9, 14, 17, αὐτῶν * τοῦτων V 88, VI 6, 16, αὐτῶν τοῦτων VI 17, τοῦτων ἀπάντων VI 46; τοῦτοῖς (*i.e.* λόγοις) V 42; τοῦτοῖς (n.) IV γ 1, VI 31, 45, αὐτοῖς τοῦτοῖς V 3, αὐτοῖς * τοῦτοῖς V 38, 84, VI 28, πᾶσι τοῦτοῖς V 83; ταῦτα (acc.) I 10, 16, 22, 28, 30, II α 2, 8, II β 13, II γ 3, [8 codd.], 11, II δ 6, 12, III β 1, IV α 3, IV β 9 (ταῦτ'), IV γ 6, IV δ 11, V 6 (ταῦτ'), 15, 19, 25, 38, 39, [46 codd.], 53, 71 (ταῦθ'), 75, 75 (ταῦτ'), 82, 92, 96, VI 1, 15, 21, 23, 24, 26, [30 codd.], 34, 38, 41, 45, 47 (ταῦθ'), 47, 48 (*his*), Fr. 34, 57, αὐτὰ * ταῦτα I 11 (Bk.: codd. αὐτὰ ἐνταῦθ' ἄν), VI 27. b. per clausulam seq. explicatur τοῦτ' * φανερόν γένοιτ' ἄν * ὅτ' τρώψ κτλ. V 71; ἐν * τοῦτ' τῆς ἡλικίας * ἐν ᾧ κτλ. II α 1; τοῦτο εὐσέβειαν εἶναι, τὸ *** προδοῦναι I 5, οὐ τοῦτο γ' ἐρεῖ, ὡς κτλ. I 6, εἰς τοῦτο * βαρυδαμονίας ἦκω, ὥστε κτλ. II β 2, εἰς τοῦτο * τολμῆς καὶ ἀναιδείας ἦκει, ὥστε κτλ.

III γ 5, IV γ 6, ἐπίστασθαι τοῦτο, ὅτι κτλ. V 32, ἐξέλθαι τοῦτο **, ὅτι κτλ. V 46, τοῦτο γοῦν ὑπάρχειν, — συνειδέναί VI 1: ταῦτα παιδεύων τὸν υἱὸν ἐξ ὧν κτλ. III β 3, ταῦτα σκοπεῖτε, ὅτι κτλ. V 21, ταῦτα ** λέγω, ὡς κτλ. V 60, ταῦτα * πράξεθ' ἃ κτλ. V 94 [288]. III. adverbialiter usurpatum 1. ταύτῃ καὶ ἀξιὼν μοι βοηθῆσαι ὑμᾶς I 24, ἵνα τ. γ' ἔχοιεν ἐμοὶ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν V 55. 2. τοῦτο μὲν — τοῦτο δέ; duae sentt. comparantur V 11, 50, 54, 83; duae enuntt. ab ei vel eam inductae I 1, V 5; duo inff. V 52; duo partic. I 11, V 26, 67; acc. et cl. praep. V 81; duae cl. in enunt. ab ἵνα inducta V 11, a pron. rel. V 31, ab ὥστε V 53. 3. τοῦτο μὲν sine seq. τοῦτο δέ I 9, V 94 (*sequitur* τοῦ δέ). 4. τοῦτο δέ sine praeced. τοῦτο μὲν, V 13, 69 (*his*), 76, 82 (*his*), Fr. 78 [39]. (492)

B. Clausulae adverb. διὰ * ταῦτα I 10; ἐν τοῦτ' (*de tempore*) V 70; καὶ ταῦτα I 22, Fr. 57; καθ' ὅτι — κατὰ τοῦτο V 46 (*his*); μετὰ τοῦτο VI 39, μετὰ ταῦτα I 16; πρὸς τοῦτο VI 31, 45; τὰναντία τοῦτων IV γ 4, τὰ ἐναντία τοῦτων II β 12, τοῦτων τὰναντία I 2; ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τοῦτου I 13.

C. De elisione: scribitur τοῦτ' I 22, V 71; ταῦτ' IV β 9, V 6, 25, 53, 75; ταῦθ' V 71, VI 47.

οὐτοσί, Φιλοκράτης οὐτοσί VI 21, cf. 43, Φιλοκράτης αὐτὸς οὐ. VI 40, οὐ, ὁ βασιλεὺς VI 44; [τουτουὶ δὴ VI 9 N, A corr., vulg. pro τοῦτων ἰδίᾳ]; τῆς δίκης ἔνεκα ταυτησί VI 33; δημότην * τουτωνὶ τῶν διωκόντων VI 12; τουτοισὶ τὸ ἀσέβημα τοῦτο ἀναθέντας IV β 9; τουτουσί πείσασι V 16, τ. κριτὰς ἡξιώσατε γενέσθαι V 47; [VI 34 ταυτί codd. praeter N pro ταύτῃ]. (9)

οὕτω, I. ad praeced. spectat. 1. init. sent. *a.* οὕτω simplex, οὕτως εἰς γε ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν κτλ. V 9, οὕτως οἱ γε νόμοι κτλ. V 15, οὕτως ἀγαθὸν ἐστὶ κτλ. V 71, οὕτως αὐτοῖς πέπρακται VI 51. *b.* οὐ. δέ I 27, II γ 9, II δ 11, IV γ 6 (A corr.; οὗτος cett.); οὐ. μέν II β 10; οὐ. γάρ IV β 9, IV δ 11; *c.* praeced. ὥσπερ, ὥσπερ — ἀπώλεσεν, οὐ. καὶ κτλ. I 25, cf. 27, IV δ 2. 2. med. sent. ἡδίκουν * οὐδ' οὕτως IV β 2, εἰ — ξπασχεν, οὐδ' οὐ. κτλ. IV δ 7, εἰ — γινώσκει **, καὶ οὕτως κτλ. IV δ 9 (οὐ τοῦ N, A pr.), οὕτω οὕτω ἐμεμηχάνητο V 55, διαφεύγω * οὐδ' οὐ. V 90, ἐλπίζων οὕτως ἂν ἀρίστα πράξειν VI 4, καθειστώκει * ἡ χορηγία οὐ. VI 13, ἐπεὶ τοι οὕτως ἔχει VI 14, <οὐ> σφόδρα λέγω <VI 15> [add. R.]. II. ad seq. spectat. 1. *c.* inf. seq. τοῦ νόμου οὕτως ἔχοντος, ****

κατηγορεῖν VI 9, δ * νόμος οὕτως ἔχει, ***** ἐργεσθαι VI 36. 2. *c.* ὅστις, οὐδένα οὐ. θερμὸν καὶ ἀνδρεῖον ἀνθρωπον εἶναι δοκῶ, ὅτινα οὐκ ἂν — φεύγειν II δ 5. 3. *c.* ὥστε, οὕτως οὗτοι διεπράξαντο ὥστε τοῦτο μὴ ἐγγενέσθαι V 17, οὐ. κακοδαίμων ἐγώ, ὥστε ***** προύνοησάμην V 43. (28)
οὕτως, οὐ. δέ ***** ἀπολυομένου IV δ 10, οὐ. μέν δὴ * ἐλασσωνθείς V 19, οὐ. ἐγγὺς τῆς θαλάσσης V 44 (codd. οὐτοσί). (3)
οὐχί, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐχὶ κάλλιστα τὰ ἱερὰ ἐγένετο V 83. (1)
ὀφειλῶ, cf. προ-.
ὀφθαλμός, βλέπειν * τοῖν ὀφθαλμοῖν IV δ 2 (N : tell. τοῖς ὀφθαλμοῖς). (1)
ὀφλισκάνω, ἐρήμην ὀφλεῖν εἶναι τὴν δίκην V 13 : με * ὥς τοῦ φόνου τὴν δίκην ὠφληκῶτα V 16. (2)
ὄψις, ὀρώσι τῇ ὄψει Fr. 35. (1)

Π

παγχάλεπος, ἐμέ *** παγχάλεπόν φασιν ἐλέγχεσθαι εἶναι II β 3. (1)
πάθημα, τῇ * ἀνομίᾳ τοῦ παθήματος IV α 7 : τῶν παθημάτων αἰτιοὶ III β 6; ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι I 27, περισσοτέροις π. ** περιπεσῶν III δ 5 (J. : ἀμαρτήμασι N, A pr.; ἀτυχήμασι A corr., vulg.), ἀκουσίοις π. κολάζει III δ 8; τὰ παθήματα * διαφυγεῖν IV δ 6. (6)
πάθος, τό * π. εἰς τὸν δράσαντα ἐλθὼν ἡμᾶς * ἀπολύει III β 8; μεμνημένοι τοῦ πάθους ὅτι — ἐγένετο III δ 10, ἀξίαν δίκην τοῦ π. IV α 5 (om. A pr.), κολάζοντας ἀξίως τοῦ π. IV α 7. (4)
παιδαγωγός, ἀνῆκει (sc. ὁ φόνος) ***** εἰς τοὺς παιδαγωγούς III γ 7. (1)
παιδεύω, ταῦτα παιδεύων τὸν υἱόν III β 3. (1)
παιδοτρίβης, ὁ π. ἂν <δ> ἀποκτείνας * εἴη III δ 4; καλοῦμενος ὑπὸ τοῦ παιδοτρίβου III γ 6, cf. III δ 4. (3)

παῖς, ὁ * π. μου — ἀπέθανεν III α 1, cf. III γ 10, III δ 6, VI 34, ὁ * π. — δηλοῦται III β 5, cf. III δ 5, ὁ * π. — περιέπεσεν III β 8, δ * π. μου — ἀδικοῖτ' ἂν III γ 9, ὁ π. — δίκαιος * ἐστίν III γ 10, ὁ * π. — τετιμώρηται III γ 10, ὁ * π. ***** ἤμαρτε III δ 8, π. ἐξήτησεν — ἀποκτείνει V 69, ἧ (i.e. ἡμέρᾳ) ὁ π. ἐξεφέρετο VI 21, cf. 34, ἧ ὁ π. ἐθάπτετο VI 37; τοῦ * παιδὸς ***** ὑποδραμόντος III β 4, βληθέντος τοῦ π. III β 5, τοῦ π. ἔτυχεν III β 7, τῆς χρείας τοῦ π. III γ 4, ἀμαρτήμα τοῦ π. III δ 7; κάμολ παιδί ὄντι I 30, γενέσθαι τὸν θάνατον τῷ π. VI 19; ἐπὶ τὸν παῖδα ἐξενεχθέν III β 4, δύο πατέρα καὶ π. ** περιβάλλητε III β 12, ἀποκτείναντές μου τὸν π. III γ 6, cf. VI 46, κακῶς ἀκούειν φάσκων τὸν π. III δ 4, βαλεῖν * φημι τὸν π. III

δ 4, ἐλεγχόντων τὸν π. αὐθέντην *δντα* III δ 10, ᾤετο τὸν π. τολμήσαι V 69, ἐκέλευσα πιεῖν τὸν π. VI 15, *cf.* 17: ἐνέχυρα *** οἱ * παῖδες V 76, ἦκον οἱ π. VI 12, <ὥς> ἄριστα χορηγοῖντο οἱ π. VI 13; μαρτύρων πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν καὶ παίδων VI 19; ὁρίδῃ τοῖς παισὶν ὑπολείψω II β 9. (37)

παίω, I. act. τοῦτον *** τῶν παιδῶν αὐτοῦ II α 9 (παρόντων N). II. pass. ἐντυχόντων παιομένοις αὐτοῖς II δ 4. (2)

παλαιός, I. ἐκ παλαιοῦ * ἐχθρός II α 5: τοὺς νόμους εἰδώς * παλαιὸς *δντας* Fr. 78. II. superl. ἄπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις VI 4. (3)

πάλιν, π. ὑποστρέψαντα II δ 5, [V 16 π. add. R.], οὐκ εἰσβάς π. V 23. (2)

παλλακή, ἦν αὐτῷ π. I 14, ἡ * π. τοῦ φιλονεῦς ἠκολούθει I 17, *cf.* 19. (3)

πανουργέω, οἱ μὲν γὰρ πανουργοῦντες ἅμα τε πανουργοῦσι καὶ πρόφασιν εὐρίσκουσι V 65 (*his*). (2)

Παντακλής, ἔλαχον Παντακλέα διδάσκαλον VI 11. (1)

πανταχοῦ, π. μεγάλα ἐπιτίμια ἐπικεῖται IV δ 7, καὶ ἐτέρωθι π. VI 39. (2)

πάνυ, τοὺς π. ἐμπεύρους V 7, π. πόρῳ ἀπῆλθεν V 27, ἥ καὶ π. τοι χρῆν κτλ. V 91, εἰ μὲν π. μὴ παρεγένοντο VI 29. (4)

πάππος, ὁ π. ὁ ἐμός Fr. 1. (1)

παρά, A. De usu. I. c. gen. 1. de personis π. τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι I 3, παρ' ὑμῶν τυχεῖν I 21, *cf.* 26, 27, III γ 9, π. τῶν φίλων συλλέξας II β 9, παρ' ἐμοῦ * ὠφελείσθαι II β 13, παρ' ἐκείνου V 58, λαβόντες π. τῶν ποριστῶν κτλ. VI 49, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν Fr. 67, μαθησόμενος π. τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν Fr. 67. 2. de rebus ἐν οἷς *** ἐξουσία ἦν * εἰδέναι, π. τῆς βασάνου I 6 [12]. II. c. dat. παρ' ἀνδρὶ ἐταίρῳ * δειπνῶν I 18, π. * ἀνδρὶ φίλῳ * εἰσιτάτο I 26, ἔχοντες

π. σφίσιν αὐτοῖς V 30, οἱ μεσεγγησάμενοι [καὶ] παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα VI 50, ᾤρέθησαν * παρ' ἡμῖν Fr. 52 [5]. III. c. acc. π. φύσιν λέγειν III β 1, *cf.* III γ 1, π. τὸν ἄλλον τρόπον * ἀπολογεῖσθαι III β 1, συμβέβηκε * πολλὰ π. γνώμην τούτων III β 3, π. τὴν αὐτοῦ ἀμαρτίαν * * * περιπεσῶν III δ 5, π. τὸ δίκαιον κρίνοντες IV α 3, ἡμέρα παρ' ἡμέραν V 72, νικᾶσθαι π. τὸ ἀληθές V 87 = VI 5, ἀπογράφεσθαι * π. τοὺς ὑμετέρους νόμους VI 42, π. φύσιν (*sc.* εἶναι) Fr. 71 [11]. (28)

B. De positione: παρά omnibus in locis nomini vel pron. vel art. c. nom. coniuncto praecedit.

παραβαίνειν, c. acc. τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαίνειν V 87 = VI 5, τίνας ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσειαν π. VI 49, 51; ἀσεβῶν * καὶ παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θεοὺς VI 5. (5)

παραβύστων, Fr. 42.

[**παραγγέλλω**, VI 12 R. παρήγγειλα pro εἰσ-.]

παραγίγνομαι, 1. c. dat. οὐδὲ παρεγενόμην πίνοντι VI 17; οἷς μὴ παρεγένετο I 28; μὴ παραγενέσθαι τῷ ἔργῳ II β 8, μὴ π. * με τῷ φόβῳ ἀπιστότερον ἢ π. φασὶν εἶναι II δ 8 (*his*). 2. c. adv. ἔπου * μάρτυράς * ὁμολογοῦσι παραγενέσθαι VI 29. 3. abs. μάρτυρες * εἰ * πολλοὶ παραγένοντο II α 9, εἰ * πάνυ μὴ π. μάρτυρες VI 29; οὐδὲ * ἀπογενέσθαι ἢ παραγενέσθαι εἰκότερον II γ 5; δηλώσω οὐ παραγενόμενος II δ 8; τοῦ ἀκολούθου παραγενομένου II α 9; οἱ μάρτυρες οἱ παραγενόμενοι VI 28; ὑπό * τῶν παραγενομένων II α 9, *cf.* 10, λέναι * * * ἐπὶ τοὺς παραγενομένους VI 23, τοὺς π. ἀποφῆναι VI 27, τοὺς π. μὴ παρειχόμεν VI 29, *cf.* 29. (18)

παράγω, I. act. εἰς ὑμᾶς παράγων τὸν ἀσεβήσαντα IV α 5. II. pass. μὴ

παραχθῆναι * τὴν γραφὴν οὐδεμίαν ἐλπίδα εἶχε II γ 6. (2)

παραδίδωμι, I. act. 1. c. acc. τροφείας * παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν IV α 2, οὐδὲ παρέδωκεν (sc. φόνου δίκην) VI 42; ἠθέλησαν τὰ ἀνδράποδα *** παραδοῦναι I 11, οὔτε π. φόνου δίκην ἔξεστιν VI 42, μήτε π. (sc. φόνου δίκην) ἔξην VI 42. 2. c. acc. et dat. παραδιδόσιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ V 48: βίου ὃν ὁ θεὸς παρέδωκε μοι IV β 7; ὃν ἐχρῆν — τοῖς ἀρχουσι ** παραδοῦναι V 47. 3. c. acc. et inf. πάντας παραδίδωμι βασανίσαι II δ 8; ὑμῖν τιμωρεῖσθαι παραδιδωσιν αὐτόν IV α 7. 4. c. dat. et inf. πείσας τὸν δεσπότην παραδώσειν αὐτῷ βασανίσειν VI 23. II. pass. τῷ * δημοκοίνῳ τροχισθεῖσα παρεδόθη I 20: παραδεδομένος * τοῖς ἑνδεκα V 70. (13)

παραίνεω, παραινῶ ὑμῖν μὴ *** τὸν αἰτίον ἀφεῖναι II δ 11. (1)

παραιτέω, ὑμᾶς * ζητοῦσι παραιτεῖσθαι ὅπως ** καταψήφισθητε I 12 (codd. αἰτεῖσθαι). (1)

πaráκειμαι, τὰ **** παρακείμενα αἰσθάνεσθαι κατὰ φύσιν εἶναι Fr. 71. (1)

παραλαμβάνω, ὁτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε II α 2 (N; A λαβοῖτε); ἠθέλησα παραλαβεῖν (sc. τὰ ἀνδράποδα) I 11; παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαντοῦ χρήματα Fr. 67. (3)

παραμένω, οὐκ ἔν παρεμείνα V 13. (1)

παρανομέω, I. act. ἃ * σὺ παρανομεῖς V 15. II. med. [παρανομυμένων codd. IV γ 2 pro παρανομμένων]. (1)

παρανομία, ἡ τούτων βιαιότης καὶ παρανομία V 8; τῇ σαντοῦ παρανομία καὶ ἀκολασία τῆς γνώμης Fr. 67; χρῆναι * τὴν σὴν παρανομίαν κρείσσω γενέσθαι V 12. (3)

παρανόμως, I. π. πείθουσιν V 94, π. ἀπωλύμην V 96. II. superl. ὡς παρνομώτατα καὶ βιαιότατα εἰς τὸνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκε V 8, ἐδέθην ** π. ἀπάντων ἀνθρώπων V 17. (4)

παράπαν, τὸ π. * ἀρνούμενοι III γ 7, τὸ π. οὐκ ἐξέβην V 23, cf. 26, 42, τὸ π. ἀφανίσαι V 45, καίτοι τὸ π. ἐγὼ γ' ἄν — ἠφάνισ' V 52. (6)

παραπλήσιος, τὰ ἄλλα παραπλήσια ἀπολογηθέντα τούτοις IV γ 1. (1)

παρασκευάζω, I. act. οὐ *** μαρτύρων γ' ἐναντίον ** τοὺς θανάτους τοῖς πέλας μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσιν I 28 (κατα- A pr.). II. pass. παρεσκευάζοντο αἰτιάσθαι VI 34: τοὺς τὰ ψευδῆ παρασκευασμένους λέγειν ** κατηγορεῖν ποιήσει I 10. (3)

παρασκευή, χρημάτων * ἕνεκα ἡ πᾶσα π. γεγένηται ἐπ' ἐμοὶ V 79; ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμιᾶς V 22, μὴ ἐκ προνοίας μὴδ' ἐκ π. VI 19. (3)

παραφέρω, νόμον ὃν παραφέρουσιν III δ 8. (1)

παραφρονέω, εἰ μὴ παρεφρόνουν II β 9. (1)

παραχρήμα, εὐθέως π. ἀποθνήσκει I 20, π. ἀπέθανεν III α 1, IV β 3, π. ἀπελέγχειν V 19, εἰς * τὸ π. V 25, cf. 31, τότε π. ἐβασάνισαν V 30, ἐν * τῷ π. V 73, π. ἐξεργάζετο V 92, τὸ π. μόνον πείσωσιν V 95, οὔτε τότε π. οὔτε ὕστερον VI 24. (11)

παρεῖδον, ἡ τοὺς νόμους παριδοῦσα I 24. (1)

πάρεμι, οὐδὲ παρῇ δτ' ἔπιεν VI 15 (J.: codd. παρῇ); μαρτύρων * οἱ παρήσαν παροινούντι αὐτῷ IV α 7, πολλοὶ μάρτυρες π. VI 24, [VI 44 παρήσαν codd. prael. N pro παρεῖσαν]; ἀσχολία ἦν παρεῖναι VI 12; τὸν * κίνδυνον τὸν αὐτὸν ἐμελλε καὶ παρὼν κινδυνεύειν II γ 5, π. ἐγὼ ἐτύγχανον V 37, π. διὰ τέλους V 42; ἡ * παρούσα ἀνάγκη VI 25; ἐμοὶ παρόντος I 10, V 84; ἐμοὶ * παρόντι V 46; τὴν παροῦσαν εὐπραγίαν II δ 9; μὴ παρόντες τυγχάνωσιν V 32, οὔτοι π. καὶ ἐπιδημοῦντες VI 46; ὅστις τῶν παρόντων II γ 5; τὰς παρούσας ἀτυχίας II δ 1; τὰ παρόντα **** αἰσθάνεσθαι Fr. 71. (17)

παρέρχομαι, παρελθὼν τοῦτον τὸν νόμον V 11, ἃ σὺ π. V 12 (συμπαρελθὼν N), π. τοὺς κειμένους νόμους V 12, ταῦτα π. V 15. (4)

παρέχω, I. act., c. acc. ἐκπληξίν πολλήν παρέχειν ἀνάγκη V 6, ἔτοιμος ἦ *κατ' ἔμαντοῦ π. ἔλεγχον VI 26; ἔμαντὸν ὅσιον καὶ δίκαιον παρέχοντα II β 2; παρέχοντας τὸν μηνυτήν V 36, ἐμφανῇ π. τὸν ἄνδρα V 36: οὐκ ἔλεγχον παρασχών II δ 7. II. med., c. acc. τοὺς παραγενομένους παρέχομαι VI 29, τοὺς ἀντιδίκους * μάρτυρας π. VI 32; παρείχόμεν (sc. μάρτυρας) VI 29, τοὺς παραγενομένους μὴ π. VI 29 (St.: N παρεσχόμεν, A παρευχόμεν); ταῦτα μέγιστα τεκμήρια παρείχοντο I 11; μάρτυρας * μὴ παρέχονται VI 30, cf. 30 (codd. παρέχονται); τὴν * εὖνοιαν οὐκέτι ἦν — παρέχεσθαι V 76 (Hl.: παρέχε . . . A pr., rell. παρέχειν); παρεχόμενος * τοὺς μάρτυρας V 27: τοῦτων * ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέχομαι V 20, cf. 30, τοῦτων * ὑμῖν μάρτυρας π. V 22, μαρτυρίας ἀκριβεῖς π. Fr. 69; τοῦτων * ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρασχέσθαι V 24, 28 (Bk.: codd. παραστήσονται): μήτε μάρτυρας παρασχόμεν VI 48; πολλοὺς (sc. μάρτυρας) ἂν παρεσχόμεθα II α 9 (παρείχόμεθα M, Z: παρευχόμεθα B, L). (23)

παρίημι, ταῦτα * ἐπιεικέστερον ἢ δικαιότερον παρήσω II β 13: παρείσαν * * * ἐλκοσιν ἡμέρας VI 44 (N: rell. παρήσαν); οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβές παρείς V 96. (3)

παρίστημι, [παραστήσονται V 28 codd. pro παρασχέσονται]; ὅπου ἱεροὺς παρέστην V 83; ἱεροῖς παραστήσαντες V 82. (2)

παροινέω, I. act. παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκότερόν IV γ 2; παροινῶν εἰς ἄνδρα πρεσβύτερον IV α 6, cf. IV β 1, ὑβρίζων καὶ π. IV δ 6; παρήσαν παροινοῦντι αὐτῷ IV α 7; πολλοὶ * πρεσβῦται παροινοῦντες IV

δ 2: οὐδὲ παροινήσας * διέφθειρεν II α 4. II. pass. ἦ * ἐμπειρία τῶν παροινουμένων IV γ 2 (R., Turr.: codd. παρανομουμένων). (8)

παροίχομαι, τὰ * παροίχόμενα σημεῖα πιστοῦσθαι Fr. 72. (1)

πᾶς, I. c. subst. et art. ὁ πᾶς κίνδυνος V 43; ἡ πᾶσα παρασκευή V 79; πάσης τῆς πόλεως II α 3, π. τῆς πολιτείας III α 1, π. * * * τῆς κηλίδος III γ 11; ἐν παντί τῷ χρόνῳ VI 24 (τῷ om. N, vulg. ante Bk.); πᾶσαν τὴν πόλιν IV γ 7: πάντες * οἱ συμμελετώντες III δ 6, π. οἱ πολλοὶ IV β 9; τῶν πάντων ἀνθρώπων II β 1; πάντων * τῶν κατηγορηθέντων II δ 10, π. τῶν ἐγκλημάτων II δ 11; τοῖς ἄλλοις πᾶσιν V 17; τοὺς * ἔμαντοῦ (sc. δούλους) πάντας VI 23; πάντα ποιῆσαι * τὰ ἐλείψω δοκοῦντα V 63, τὰ γενόμενα π. VI 8, 22, τὰ * πράγματα ταῦτα π. VI 14, τᾶλλα ἱερὰ π. VI 45. 2. c. pron. ὑμῶν πάντων VI 33; ἐν πᾶσι τοῖτοις V 83; πάντας * ὑμᾶς V 11; εἰς πάντα * ταῦτα VI 26 (Bl.: codd. εἰς πᾶν). 3. c. subst., art. omisso ἐκ * παντὸς τρόπου II β 11, cf. II δ 3, IV γ 6, IV δ 10; πάσης ὑποψίας φυλακῆν II α 2; παντί τρόπῳ I 23: πάντων ἀνθρώπων VI 48; πάντων * σωμάτων III γ 5; ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες VI 40. 4. sine subst. a. c. art. τῷ παντί προέχομεν IV δ 3. b. loco pron. pos. πᾶς * αὐτῶν * * * ἤλεγχεν II γ 5 (N: rell. πῶς), π. γὰρ ἄν τις τῶν ἡσσοῶν κινδυνεύοντων II γ 7 (N, A: rell. πῶς): πάντες ἂν ἐπαινέσειαν VI 2; πάντα ἀπιστά ἐστίν II β 10; πάντων ὧν ἐμὲ ἀξίων φασὶ παθεῖν εἶναι * τυγχάνειν II β 11, πάσης * ὑπὲρ π. τῆς κηλίδος III γ 11; πᾶσιν οἷς ἐγκαλοῦσιν ἐνόχους IV β 7; πάντας παραδίδωμι II δ 8, π. * * ὁμολογῆσαι V 14; πάντα * * * ὁρῶν III β 7, cf. IV δ 5, 6 (πάντ'), 8 (bis). (47)

πάσχω, I. act. 1. c. acc. ἀθλια * πάσχω II β 4; ἀπερ ἔπασχον ἀντιδρῶν IV β 2, cf. 5; ἃ ἔπασχεν ἀντιδρῶν IV δ 5, ὑποδιστέρωσ ὦν (c. attr. pron.) ἔ. IV δ 6, ἃ * ἔ. ἀκουσίως ἔ. IV δ 6 (his); ἐάν τι πάσχω V 96 (N, A, B: vulg. πάσχω: τι Bk.; codd. γε); ἀνόςι ἂν πάσχοιμι II δ 7 (πάθοιμι M, Z); πρέποντα πάσχοιμεν III γ 9; μείζονα ἐπίδοξον * πάσχειν II α 5, ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα π. II α 8, ἐβούλετο * π. δ τι δέοι V 50 (παρασχεῖν A pr.), δεινὰ ἂν ἔφη π. ὑπ' ἐμοῦ V 74; πάντα δρῶν καὶ πάσχω IV δ 5: οὐδὲν θανμαστὸν ἔπαθεν II δ 7, ὁ οὐδεὶς πῶποτ' ἔπαθε V 9; παρ' ἐκείνου τοῦτο πάθοιμι V 58; ἀνόςια * (ἂν) * πάθοι IV δ 3; ἀνόςι ἂν πάθοιμεν ὑφ' ὑμῶν III γ 11; πάντων ὦν (c. attr. pron.) ἐμὲ ἀξίων φασὶ παθεῖν εἶναι II β 11; παθῶν * ἀθλια καὶ δεινὰ III γ 3, πάντα δράσας καὶ π. IV δ 8: ἅπτα νῦν πέπονθα ὑπὸ τούτου Fr. 34; ἐπεπόνθη ταῦτα Fr. 34. 2. abs. κρεισσόνως ἡμῶντο ἢ ἔπασχεν IV δ 7; ὁ δὲ μὴ πάσχειν ἀλλ' ἀπωθεῖσθαι ζητῶν IV δ 6; [πάσχωντες III β 6 codd., quod Bl. in ἀμαρτόντες mut.]: ἔπαθε * διακωλυθεῖς III β 7; ὡς μὴ πάθωσιν ὁ κίνδυνος * ἐστίν IV β 1; ἢ * συμφορὰ τοῦ παθόντος IV γ 4, ἀντὶ τοῦ π. IV γ 7; τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν II γ 1. II. med. δεινὰ πείσομαι III γ 9; ἀνόςια πείσεται III β 10. Cf. etiam ἀντι, προ-. (34)

πατήρ, ὁ * π. ὁ ἐμός *** ἐμελλεν I 16, ὁ * π. ὁ ἡμέτερος ** ἐμπίπτει I 20, ὁ π. — ἐπέσκηπτεν I 30, ἐν οἷς οὐκ ἐφαίνετο ὦν ὁ ἐμός π. V 77, οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ ἐμός π. * διδόναι V 79; ἐπισκῆψαντος τοῦ πατρός I 1, φονέα * τοῦ ἡμέτερου π. I 3, φονέα τοῦ π. I 10, cf. 11, ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ π. τοῦ ἡμέτερου I 15, ὑπὲρ π. τοῦμοῦ τεθνεώτος αἰτοῦμαι I 23 (Fr.: N π. μου, A,

vulg. τοῦ π. μου), ὑπὲρ τοῦ π. ἀπολογήσασθαι V 74; τῷ πατρὶ τῷ ἡμέτερῳ θάνατον μηχανωμένην I 9, φίλος τῷ ἡμέτερῳ π. I 14, τῷ * π. τῷ ἡμέτερῳ ἔλασσαν ἐνέχει I 19, τιμωρήσω τῷ * π. τῷ ἡμέτερῳ I 24, αὐτῷ ἡμάρτηται [τῷ ἐμῷ π.] [V 77] [del. D.]; ἀπέκτεινεν * * * τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον I 6, τὸν π. εἰληφότα ἐπ' αὐτοφώρῳ (i.e. ταύτην συνήδει) I 9, φίλον ποιῆσαι * αὐτῇ τὸν ἐμόν π. I 15, προπέμψαι * * * τὸν π. τὸν ἐμόν I 16, ἀπέκτεινεν ἡμῶν τὸν π. I 26, δύο π. καὶ παῖδα * * περιβάλλητε III β 12, ἐγὼ * ὡς τὸν π. (sc. ἐπλεον) V 20, εἰκὸς ἦν ἐκείνον * ἀπολογήσασθαι π. ὄντα V 74, προδώσω τὸν π. κακῶς ἀκούοντα V 75, διαβάλλουσι τὸν ἐμόν π. V 79. (26)

πάτριος, νόμος ἡμετέρους πατρίους V 48, τοὺς νόμους εἰδῶς π. καὶ παλαιούς ὄντας ὑμῖν Fr. 78. (2)

πατρίς, ἀπεστέρει * ἐμὲ τῆς πατρίδος V 62; ἐπέιδον * τὴν ἐαυτῶν πατρίδα ἀνάστατον γενομένην V 79. (2)

πατάσσω, ὅς γε ἀκουσίως ἐπάταξεν IV δ 5; ὁ μὲν πατάξας IV γ 4, ὁ π. IV δ 3, εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο π. IV δ 4; ἀτυχία τοῦ πατάξαντος IV γ 4, τῇ τοῦ π. (sc. ἀμαρτίᾳ) IV γ 4; εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα IV γ 7. (7)

παῦω, I. act. τοὺς μὲν * * * ἢ * ἀδικία ἱκανὴ ἦν παῦσαι τῆς προμηθείας II γ 3. II. med. εὐδίας γενομένης παύονται (sc. ποιοῦντες) II β 1: παύσοιτο στρεβλοῦμενος V 50 (Madv.: codd. παύσαιτο): ἐπαύσατο βασιανίζόμενος V 41; ἐπὶ τούτοις ἦν παύσασθαι κακούμενον αὐτὸν V 31. (5)

πείθω, I. act. 1. c. acc. et inf. εὐσεβεῖν ὑμᾶς πείθω II δ 11; ὑμᾶς * πείθουσι * * ψηφίσασθαι V 94; ὑμᾶς πείθων ἀπολῶσαι II β 11; ὑμᾶς * ἀσεβεῖς * * πείθοντες καταστῆναι II β 11, ὑμᾶς * ἄνομα δρῶν π. IV α 4, ἀποκτείνει

ὡμᾶς * π. IV β 7: ἡγήσαντο τὸν ἄνδρα πείσειν ** καταψεύδεσθαι V 56: ἐαυτὴν οὐκ ἔπεισε μὴ κακοτεχνῆσαι I 22; ὡμᾶς *** πείσαι ἀποψηφίσασθαι VI 14; πείσας τὸν δεσπότην παραδῶσειν VI 23; πείσαντες * τούτους ἀπογράφεσθαι VI 35. 2. c. acc. pers. ἂν ὡμᾶς πείθῃ I 23: ὥσπερ τὸν ἕτερον πείσαι V 50, πρόθυμοι * π. [αὐτοῦς] VI 34 [uncis incl. Bl.]; πείσας τὸν ἄνδρα V 21; οἱ πείσαντες αὐτούς VI 34; ὡμῖν * ἀπαξ τουτουσί πείσαι V 16. 3. c. acc. pers. et acc. rei ἄπερ * σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἔπεισαν VI 47; ταυθ' ὡμᾶς ἀξιοῦσι πείσαι VI 47. 4. c. ὥστε, πείσωσιν ὥστε ἀποκτείναι V 95. 5. abs. δεδειγμένον ἔσται τοῦτους * πείθειν V 80. II. med. [ἐπέθετο codd. II γ 6 pro ἐπέθετο]; ἂ *** διαβάλλουσι *** , μὴ πείθεσθε V 79 (πείθεσθαι N pr.); ἐθέλοι πείθεσθαι I 15; πειθόμενοι * τούτων δεῖν βούλεσθε V 96; ἐμοὶ πειθόμενοι ὡμῖν V 94; τοῖσι πειθόμενοι V 94; διαβολῇ πειθόμενοι V 91 (Cob.: codd. πειθόμενοι: V 94 (his) praefert Bl. formam πειθ-). III. pass. ὡμῶν (sc. ἔργον) * τὸ μὴ πείθεσθαι τὰ μὴ δίκαια V 94: ἐπέσθη * ποιῆσαι V 62; τοῦτο θάσσον ἂν ὑπ' ἐμοῦ ἐπέσθη V 63; πεισθείη ὑπὸ τούτων * καταψεύδεσθαι V 33; ὑπὸ τῶν κυρίων *** πεισθείς καταψεύδεσθαι II δ 7, ὑφ' ἐαυτοῦ π. III δ 4, ὁ π. ὑπὸ τούτων V 30, ὑπ' ἀμφοῖν π. V 31, π. ὑπὸ τῶν φίλων VI 39; μὴ ἔργα φανερά ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πεισθέντας III γ 3 (N, A pr.; πεισθέντες A corr., vulg.): πεπεισμένοι ἦσαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν VI 34. Cf. etiam ἀνα-, (38)

Πειραιεύς, ἐν Πειραιεὶ ὄντα I 16, ἐν τῷ Πειραιεὶ I 17 (Πειραεὶ N, "forma minime abicienda"); εἰς τὸν Πειραιᾶ I 16. (3)

πειράσμαι, μὴ * δάκρυσι καὶ ἰκεταῖς πειρώμαι ὡμᾶς ἀναπείθειν Fr. 77: πειρά-

σομαι * διηγῆσασθαι I 13, cf. 18, π. ** ἐπιδείξαι V 19; πειρασόμεθα * δηλοῦν II α 3, π. ἐλέγχοντες II γ 1: τοῦ μὲν (i.e. συμφαρᾶς) πεπειράμαι πέρα τοῦ προσήκοντος V 1. Cf. etiam δια-.

πῆλας, τοὺς θανάτους τοῖς πῆλας μηχανῶνται I 28. (1)

πέμπω, I. act. μηνυτὴν ἔπεμπον (i.e. ἐγώ) V 24, γραμματεῖδιον **** ὁ δ' * Λυκίῳ V 53; οἱ δ' ἐκόντες καὶ βουλόμενοι ἔπεμπον VI 11; τὸν ἀκόλουθον * πέμπειν ἔτοιμος ἦ V 24, τί ἔδει με γραμματεῖδιον π. V 53; ταυτ' ἂν *** πέμψαιεν V 53; ἡ δὲ πέμψασα τὸ φάρμακον I 26. II. pass. τῇ ἐμῇ γυνάμῃ ἐπέμπετο (sc. ἀγγελος) V 23; αἴτιος ἦ πεμφθῆναι ἀγγελον V 23. Cf. etiam μετα-, προ-.

πένθος, μέγιστον ἂν π. γένοιτο IV δ 1. (1)

πεντήκοντα, σύμπαυτες πλείους ἢ π. VI 22; αἱ σύμπαυαι ἡμέραι * πλεόν ἢ π. VI 44 (corrupta esse viderunt Sam. et Mg.). (2)

περ, ἐπειδὴ π. εἰσῆγγεῖλα VI 12. (1)

πέρα, I. πεπειράμαι π. τοῦ προσήκοντος V 1. II. comp. εἰ * τις περαιτέρω τι κελεύει λέγειν V 65. (2)

περί, A. De usu. I. c. gen. 1. de pers. τοῦ * τεθνεώτος περὶ * αἰτήσεται I 21, π. μὲν τῶν ἀποκτεινάντων * λέγει II γ 8, π. τοῦ ἀποκτεινάντος ἀμφισβητεῖ III δ 3 (Bl.: codd. ὑπέρ), π. γὰρ τῶν κλεπτῶν καὶ λωποδυντῶν ὁ νόμος κεῖται V 9, εἶπε π. ἐμοῦ φλαυρον V 30, cf. 49, ψῆφον π. αὐτοῦ V 47, cf. 48, δέισας π. ἐμαυτοῦ V 58, κινδυνεύειν * περὶ τε αὐτοῦ καὶ π. ἐμοῦ V 62 (his) (alt. π. add. N), [V 63 codd. π. pro ὑπέρ], ἀγῶνας π. ἐμοῦ πεποιήκασιν V 85, π. ἐμοῦ διαψηφίζόμενοι V 90, βουλεύσασθαι * π. ἐμοῦ V 90, π. ἐμοῦ *** διαγνώσθετε V 96, π. ὦν εἰσῆγγεῖλα VI 35. 2. de rebus. a. post verba dicendi, iudicandi, sim. π. τῆς καταψηφίσεως δικάζετε

I 3, περί γ' ὧν * πυνθέσθαι * π. τούτων εἰδέναι I 7 (*dis*), [π. τούτων * * * εἰδέναι] I [7] [ut schol. circumscr. Bl.], βασάνω * π. τούτου τοῦ πράγματος I 8, βάσανον * * π. αὐτῶν I 10, π. δὲ τῶν γενομένων * διηγῆσασθαι I 13, π. τοῦ δείπνου * διηγῆσασθαι I 18, π. δὲ τῶν κατηγορημένων ἀπολογησόμεναι V 7, ἀγῶνα π. τοῦ πράγματος V 16, π. τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσασθαι V 8, π. τούτου * ἀκούσαι V 64, π. τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν V 65, π. χρημάτων αἰτίαν V 69, π. τῶν τοιούτων * τὴν δίκην V 86, δικάσαιτε π. αὐτῶν V 90, π. αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀπολογησασθαι V 90, π. τοῦ τοιούτου [αὐτοῦ] * δίκη VI 3, γνώμην ἔχω π. τῆς ἀπολογίας ἤνπερ * π. τῆς κατηγορίας VI 7 (*dis*), π. αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀποκρίνεσθαι VI 8, π. τῶν ἄλλων — ἀπολογησασθαι VI 8, μεμαρτύρηται * * * π. τοῦ πράγματος VI 16, π. τῶν τοιούτων — διάγνωσιν VI 18, ψηφίσεσθαι π. τῶν πραγμάτων VI 18, λεχθέντας π. τῆς πόσεως VI 22, διδάσκει π. τῶν πραχθέντων VI 30, ἐλέγχεσθαι π. ὧν ἡτιῶντο VI 32, λέγων γνώμας π. τῶν μεγίστων καὶ πλείστου ἀξίων VI 45, π. τοίνυν ὧν * κατηγόρηκεν Fr. 1, π. δωρῶν * εἰπεῖν Fr. 46, π. τοῦ μὴ ἐλεεῖν * ἐδεήθη Fr. 77. *b.* post verba verendi, sim. π. τῆς ψυχῆς κινδυνεύων II α 4, cf. II δ 5, π. γὰρ αὐτῆς τῆς εὐδαιμονίας τρέμων II γ 8, πράγματα π. ὧν οἱ κίνδυνοι V 88 = VI 6, π. θανάτου φεύγοντος V 95, κίνδυνον π. τοῦ σώματος VI 1. *c.* post κείμεναι, χωρὶς περὶ αὐτῶν ἐκάστου * κείνται V 10, κείνται π. τῶν τοιούτων V 14 = VI 2, cf. οἱ π. φόβου (*sc. νόμου*) V 15. *d.* post ποιούμεναι, π. πλείστου * ποιεῖσθαι IV α 1, π. πολλοῦ ἐποιούμην VI 12. *e.* post adi. vel adv. ἀπόρως ἔχει * π. τοῦ πράγματος I 1, π. μὲν οὖν

τούτων οὐκ ἀδηλον I 13, π. δὲ τῆς εὐδαιμονίας — τὰναντία ἐστὶ I 18, τοὺς αὐτοὺς (*i.e. νόμους*) * π. τῶν αὐτῶν V 14, cf. 50, VI 2, πιστότατοι π. τοῦ δικαίου VI 25. *f.* c. verbo εἶναι, π. πλείστου ἐστίν V 62, 88, VI 6, 25, π. πολλοῦ εἶναι VI 3 [71]. *II.* c. dat. κινδυνεύοντα π. αὐτῷ V 6 [1]. *III.* c. acc. π. οὐδένα * ἤμαρτεν III β 7, π. τὸν τῆς ἀναίρεσews καιρὸν πλημμελήσας III γ 6, ἀσεβεῖ * π. τοὺς θεοὺς IV α 2, π. τὸν θεὸν ἀσεβοῦσιν IV β 7, π. τὸν ἀρεῖαντα * τὸ ἀδίκημα εἶναι IV δ 2 [5]. (77)

B. De positione: praep. περὶ nomini vel pron. vel art. c. nom. coniuncto praecedit plurimis locis: interponitur unum voc., γε I 7, δὲ I 13, II δ 9, V 7, γὰρ V 9, μέν II γ 8, τε V 62, τοίνυν Fr. 1, αὐτοῦ V 90, VI 8, αὐτῶν V 10, τούτου I 8: duo vocc. μὲν οὖν I 13, γὰρ αὐτῆς II γ 8. Uno loco, I 21, περί scribitur. **περιβάλλω**, μὴ * * πατέρα καὶ παῖδα ἀώροις συμφοραῖς περιβάλλετε III β 12 (codd. περιβάλοιτε). (1)

περιγίγνομαι, περιγενόμενος * καὶ λειφθείς II β 9. (1)

περιδύω, περιδύσαντες αὐτόν II β 5. (1)

περιεῖδον, δέομαι — μὴ * * * περιυεῖν με * * διαφθαρέντα II β 13. (1)

περιεργαστέον, ὅμως δὲ π., ἴνα κτλ. II δ 3. (1)

περίσστημι, πολλοὶ τῶν περιστάσεων τούτων VI 14. (1)

περιοράω, ἀξιῶ — μὴ περιορᾶν * τὴν πόλιν * * μαινομένην III α 2. (1)

περιπίπτω, περιέπεσεν οἷς οὐκ ἤθελεν III β 8; ἀκουσίοις κακοῖς περιπεσεῖν δίκαιος III γ 7; συμφοραῖς περιπεσὼν III β 11, τῷ * βέλει π. III γ 6, περισσοτέροις παθήμασι * * π. III δ 5. (5)

[**περίσειαν**, R. V 18 pro περιέθεσαν.]

περισσός, I. οὐδὲν περισσὸν τούτων ἀμαρτῶν III δ 6. *II.* comp. περισσοτέροις παθήμασι τῶν ἀτρεμεζόντων περι-

πεσῶν III δ 5. (2)

περιτίθημι, *δνειδός* * *αὐτῷ* ** *περιέθεσαν* V 18; *ἀκούσιον* * *τῷ* *παθόντι* *περιθείς* *τὴν* *συμφορὰν* II γ 1. (2)

πήγνυμι, cf. *δια-*, *κατα-*.

πικρός, I. *πικρὸν* *σκοπὸν* *ἔμοι* *ἀκοντίσας* III γ 6. II. comp. οὐδέν * *πικρότερον* *τῆς* *ἀνάγκης* *ἔοικεν* *εἶναι* II β 4. (2)

πίμπλημι, cf. *συγκατα-*.

πίνω, *ἐν* * *ᾧ* *ἔπιεν* *πλοῖψ* V 28; *ἐπίνομεν* V 23, 29 (Weil: codd. *ἐπλέομεν*); *παρεγενόμεν* *πίνοντι* VI 17; *παρῇ* *δτ'* *ἔπιεν* VI 15; *ἐκείνψ* *δοῦναι* *πιεῖν* I 26, *ἐκέλευσα* *π.* *τὸν* *παῖδα* *τὸ* *φάρμακον* VI 15, cf. 17, *φάρμακον* *ἀναγκάσας* *π.* VI 21 (*ποιεῖν* N pr.). Cf. etiam *ἐκ-*. (9)

πίπτω, cf. *ἐκ-*, *ἐμ-*, *περι-*, *προσ-*.

πιστεύω, I. act. I. c. dat. *χρῆ* — *σφόδρα* *πιστεύειν* *αὐτῷ* II α 2, *τοῖς* * *λόγοις* *** *π.* *ὑμῶς* * *χρῆναι* V 84, VI 28; *πιστεύων* * *τῇ* *ὑμετέρᾳ* *γνώμῃ* II δ 1, *νόμος* * *ᾧ* *π.* III β 9, *τῷ* ** *δικαίψ* *π.* III γ 4, cf. V 93, *ὡς* *π.* *τῷ* *πράγματι* V 16; *μηνυτὴν* *ᾧ* *πιστεύοντες* V 34, *βάσανος* **** *ᾧ* * *π.* V 52, *τὰ* *τῆς* *πόλεως* *κοινὰ* *τούτοις* *μάλιστα* *π.* V 81; *ποτέρψ* (*i.e.* *λόγψ*) * *εἰκός* * *πιστεῦσαι* V 50, cf. 55, *π.* *δήπου* *αὐτῷ* *ἀξιωτέρον* VI 10; *τούτψ* *μαρτυροῦντι* *πιστεύσαντας* II β 7, *π.* *τοῖς* *μαρτυροῦσι* V 12. 2. c. dat. et inf. *ἐνεκά* * *τοῦ* *πιστεύειν* *ἔμοι* * *μηδὲν* *ἐξημαρτήσθαι* V 8. 3. c. dat. et *δτι*, *πιστεύσας* *αὐτῷ* *δτι* *οὐκ* *ἐνοχός* *ἐστιν* V 87. 4. c. *δτι* cl. *πιστεύσας* *δτι* *οὐκ* *ἐνοχός* *ἐστι* VI 5. II. pass. *ἡ* *μαρτυρία* * *ἀξία* *πιστεῦσθαι* *ἐστιν* II β 7. (20)

πίστις, *οὔτε* *χάριτος* *ἀξία* *οὔτε* *πίστεως* VI 10; *πίστιν* *τῆς* *αἰτίας* *ταύτην* *σαφειστάτην* *ἀπέφαινον* V 84, cf. VI 28; *ὅρκοις* *καὶ* *πίστεσιν* *ἀναγκάζειν* VI 25. (4)

πιστός, I. *πιστοί* *γενόμενοι* *τῷ* *ψεύδεσθαι* V 3, *μάρτυρες* **** *π.* *ἦσαν* VI 29;

χρῆ *** *τάληθῃ* *πιστά* ***** *ποιεῖν* VI 29. II. comp. *πιστότερος* *ἂν* *μοι* *δοκῶ* *ἡ* *οὗτος* III γ 5, *ὁ* *πολύς* *χρόνος* *τοῦ* *ὀλίγου* *π.* *ἦν* Fr. 79; *χρῆ* *πιστότεραν* *τὴν* *μαρτυρίαν* *** *ἡγείσθαι* II δ 7 (N, A: vulg. *πιστότερον*): *οἱ* *τοὺς* *αὐτοὺς* **** *λόγους* *λέγοντες* *πιστότεροί* *εἰσι* *τῶν* *διαφερομένων* V 50, *οἱ* *τούτων* *λόγοι* *π.* *ἦσαν* *τῶν* *ἐμῶν* *μαρτύρων* VI 29; *ἅττα* *ἂν* *ὀρώσι* ** *πιστότερα* *ἡγούνται* Fr. 35. III. superl. *ἐλεγχοί* *ἐκ* *τούτων* *σαφές* *σταί* *καὶ* *πιστότατοι* *περὶ* *τοῦ* *δικαίου* VI 25; *ταῦτα* *μέγιστα* *καὶ* *πιστότατα* *ἡγείσθαι* V 82. (11)

πιστόω, *τὰ* * *παροιχόμενα* *σημείους* *πιστοῦσθαι* Fr. 72. (1)

πιστώω, I. *π.* * *τοῦ* *ἀκολουθοῦν* *μαρτυροῦντος* II γ 10, *π.* *καταμαρτυρηθείς* II δ 7.

II. comp. *πιστότερον* *ἢ* *ἀληθέστερον* *σύγκειται* III γ 4. (3)

πλανάω, *ἀωρὶ* *τῶν* *νυκτῶν* *πλανώμενον* II β 5. (1)

πλειστάκις, *ὡς* *π.* *ἐλέγχεσθαι* V 86. (1)

πλέω, *ἐπλέομεν* * *εἰς* *τὴν* *Αἴνον* V 20, *ἐν* *ᾧ* (*i.e.* *πλοῖψ*) ** *ἐ.* V 22, [V 29 *ἐ.* *πρὸ* *ἐπίνομεν*]; *εἰς* *Νάξον* *πλεῖν* *ἔμελλεν* I 16; *ἐν* *τῷ* *πλοῖψ* *πλέων* V 20, cf. 42, *ψυχόμεν* ** *π.* V 24, cf. 25 (*his*), *φροῦδος* *ἦ* *π.* V 29. Cf. etiam *ἀπο-*, *συμ-*. (9)

πλευρά, *ἀκοντισθεὶς* *διὰ* *τῶν* *πλευρῶν* III α 1, *διὰ* *τῶν* *ἐαυτοῦ* *π.* *διαπῆξαι* III γ 5. (2)

πληγή, *ἄρξαντα* *τῆς* *πληγῆς* IV β 2, cf. IV β 6 (*his*), IV γ 2, 4, IV δ 2, 3 (*his*), 4, *τῆς* *π.* *βουλευτῆς* IV γ 4, cf. IV δ 5; *ὑπὸ* *τὴν* *πληγὴν* *τοῦ* *ἀκοντίου* *ὑπελθόντα* III δ 4, *τὴν* * *π.* *ὁμολογουμένην* IV γ 7, *διὰ* *τὴν* *π.* *βιασάμενος* IV δ 3: *αἱ* *πληγαί* — *ἀποφαίνουσιν* IV β 6; *ὑπὸ* *τῶν* *πληγῶν* *** *ἀπέθανεν* IV β 3, cf. IV δ 8, *ἐκ* *τῶν* *π.* *τὸν* *θάνατον* * *γενέσθαι* IV β 6, *ἐκ* *τῶν* *π.* *ἀπέθανεν* IV γ 2; *διὰ* *τὰς* *πληγὰς* *ἀπέθανε* IV β 4, *τύπτειν*

- τὰς π. IV γ 1, διὰ * τὰς τούτου π. ἐπιτρεψάντων IV γ 5. (22)
- πλήθος**, τῷ μὴ διαμνημονεύειν ** ὑπὸ πλήθους V 54; φεύγειν * τὸ πλήθος τὸ ὑμέτερον V 8, cf. 78, δεδειγμένον ἔσται *** τὸ * ὑμέτερον π. φεύγειν V 80, ἀδικοῦντα *** τὸ π. τὸ ὑμέτερον VI 9. (5)
- πλημμελέω**, περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελήσας III γ 6. (1)
- πλήν**, 1. c. gen. ἅπαντες ***** π. ἐνὸς V 69, π. γε τῆς τύχης VI 15, πρυτανεῖαν ἅπασαν π. δυοῖν ἡμέραιν VI 45. 2. c. partic. π. οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσιν δίδοναι I 9. (4)
- πλήσσω**, ἐν ᾧ διατρέχων οὐκ ἂν ἐπλήγη III β 8; ἡνάγκασε **** τὸν * πληγέντα ἐπὶ τὸν λατὸν ἐλθεῖν IV δ 3. Cf. etiam ἐκ. (2)
- πλοῖον**, οὗ τὸ πλοῖον ὥρμει V 21, ἀστέγαστον ἦν τὸ π. V 22, ἐξ * τοῦ λιμένος ἦν τὸ π. V 28, τὸ * π. ἦκεν εἰς τὴν Μυτιλήνην V 29; ἐκβὰς ἐκ τοῦ πλοίου V 23, cf. 23, 26 (*bis*), 27 (*bis*), 42 (*bis*), 44, τῶν ἀπὸ τοῦ π. V 24, ἐξαγάγοι ***** ἐκ τοῦ π. V 39; ἐν τῷ πλοίῳ πλέων V 20, ἐν τίνι π. V 28, γενέσθαι ἐν τῷ π. V 28, ἐν * ᾧ ἔπινε π. V 28, ὃ ἐν τῷ αὐτῷ π. πλέων V 42, τοῖς ἐν τῷ π. (sc. ἀνθρώποις) V 44, ἐφάνη * ἐν τῷ π. V 45, τὰ ἐν τῷ π. ἀποσπογγίσαι V 45, εὐρεῖν ἐν τῷ π. V 53, cf. 55, παρόντος ἐν π. V 84; μετέκβασιν * εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον V 22, cf. 23, ἡῦρον * αὐτὸ τὸ π. V 28, εἰσβάντες εἰς τὸ π. V 29, ἐνθεῖς εἰς τὸ π. V 39, cf. 45 (*bis*), εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ π. V 55, συνεισβάντες εἰς τὸ π. V 82; τὰλλα ἀνήγετο πλοῖα ἅπαντα V 24; ἐγγὺς τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πλοίων V 44. (37)
- πλοῦς**, πλοῦς * ἡμῖν ἐγγίγντο V 24; πρὸφασιν * τοῦ πλοῦ V 21; τὸν * πλοῦν ἐποιήσαμην ἐκ τῆς Μυτιλήνης V 20, αὐτὸς καθ' αὐτὸν τὸν π. πεποιημένος V 21, τὸν π. ποιησάμενος εἰς τὴν
- Αἴον V 22: καλλίστοις ἐχρήσαντο πλοῖς V 83. (6)
- πνίγω**, τύπτων τε καὶ πνίγων IV α 6. (1)
- πόθεν**, π. χρή — τὰ μὴ ἀληθῆ ἄπιστα ποιεῖν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῶν τοιούτων VI 29, π. *** ἀπολελῦσθαι (sc. δεῖ) VI 32. (2)
- ποθέω**, ἴσως περὶ τούτου αὐτοῦ ποθεῖτε ἀκοῦσαι V 64. (1)
- ποῖ**, π. τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἄλλοθι ἢ πρὸς ὑμᾶς I 4, π. * * * δεῖ (sc. ἀπολελῦσθαι) VI 32. (2)
- ποι**, ἐὰν * φανῶ — ἐξελθὼν ποι II δ 8 (c. R. Bk.: codd. που). (1)
- ποιέω**, I. act. 1. c. acc. οἰομένη δεξιὴν ποιεῖν I 19; ἐτέρους ἰδὼν ἄλλο τι κακὸν ποιοῦντας II β 6: τῷ τούτο μέλλοιτι ποιήσειν V 57: αἰσθησὶν οὐδεμίαν ἐποίησεν οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῇ κτλ. V 44; τίμησίν μοι ἐποίησαν V 10; ὃ καὶ ποιήσατε I 22 (N corr.: codd. ἐποίησατε); βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον φύλον IV α 2, τούτο μὴ ἐγγενέσθαι μοι π. V 17, τούτο τὸ ἔργον *** ἐπέισθην * π. V 62, ὡς πάντα π. ἂν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα V 63, ἔστι * τὰ δεινὰ ταῦτα π. V 73, πρὶν ***** τὰ νομιζόμενα π. VI 37, ἔδει — τρεῖς προδικασίας π. ἐν τριῶι μῆσί VI 42; τούναντιον ποιήσαντες ἢ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι V 34: τούναντιον τοῖς ἄλλοις πεποίηκας V 11; πεποίηκας τὴν κρίσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ V 10, δύο ἀγῶνας * πεποίηκας V 85; εὖ εἰδέναι μὴ πεποιηκυῖαν ταῦτα I 28 (Cob.: codd. πεποιηκέναι). 2. c. dupl. acc. ἱκανῇ *** τὸν Φιλόνεων φίλον ποιῆσαι I 15, τοὺς * θήτας * ὀπλίτας π. Fr. 61. 3. c. acc. et adi. χρή — τὰ μὴ ἀληθῆ ἄπιστα ποιεῖν VI 29: σαφὲς ποιήσετε (acc. c. *con-ictu subaud.*) I 13: δικαιοτάτην πεποίηκας * τὴν ἀποψήφισίν μου V 9. 4. c. acc. et inf. τοὺς * παρεσκευασμένους * τάλῃθι κατηγορεῖν ποιήσει I 10. 5. abs. τῷ * ποιήσαντι

ραδία ἐστίν ἡ ἀπόδειξις V 65. II. med.

1. c. acc. ἐνταῦθα τὴν κατηγορίαν ποιεῖται VI 10; μάρτυρας καὶ συμβούλους ἐποιούμην V 43; σπονδάς * ἐποιούντο I 18; ὡν βουλὴν ποιοῖτο V 92; τὴν * διώξιν * * φασὶ ποιεῖσθαι VI 7, ἀνάγκη — τὴν διάνωσιν π. VI 18: ποῖ τὴν καταφυγὴν ποιήσεται I 4: τὸν * πλοῦν ἐποίησάμην V 20; ἔνα τὸν ἀγῶνα * * * ἐποίησω V 16; πάσης ὑποψίας φυλακὴν ποιήσονται II α 2 (N ποιήσονται); ἠθέλησεν ἔλεγχον ποιήσασθαι I 7, βάσανον τοιαύτην ἠθέλησα π. I 10, δεομαι — τὴν κρίσιν π. III β 2; τὸν πλοῦν ποιησάμενος V 22: τὴν * κατηγορίαν ἅπασαν πεποιήνται διαβολῆς ἕνεκα VI 7; τὸν πλοῦν πεποιημένος V 21. 2. c. acc. et adi. ταῦτα μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ ἐποιούντο VI 27: ταύτην — ἐποίησατο φίλην I 14; βραχεῖς τοὺς λόγους ἐποίησαντο IV β 1; φασιν ἐμέ * * * οὐδένα κοινωνὸν ποιήσασθαι V 68. 3. c. acc. et περί c. gen. ᾧ * περί πολλοῦ ἐποιούμην VI 12; νεύομαι * * * * περί πλείστου * * ποιεῖσθαι διώκειν IV α 1. III. pass. οὐδ' ὅ τι οὐ πεποιήται τῶν δεόντων V 77. Cf. etiam προσ-. (48)

ποιητέος, πολλὴ εὐλάβεια ὑμῖν * ποιητέα ἐστὶ III γ 11. (1)

ποινή, τῆς * ὑμετέρας ἀμαρτίας ἡ ποινή εἰς ἡμᾶς * * * ἀναχωρεῖ II α 3; ἀναμνησκων τὴν ποινήν II δ 11. (2)

ποιός, ποῖαν δίκην οὐ δικάσαιντ' ἂν VI 49; ἢ ποῖον δικαστήριον οὐκ ἐξαπατήσειαν VI 49, cf. 51. (3)

πολέμιος, I. τοῦτο * * πολέμιόν ἐστιν V 93; πολέμῳ τῷ * βέλει περιπεσὼν III γ 6; οἰκούντας ἐν τοῖς πολέμοις τοῖς ὑμετέροις V 78. II. superl. ἀγῶνες * * * * τῇ * διαβολῇ πολεμώτατοι V 86. (4)

πόλις, ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλεύσατο V 76, ἡ π. ἐνδεὴς γεγένηται V 77, οὐ ἡ π. ἐλάμβανεν ἂν δίκην VI 10; πάσης

τῆς πόλεως μαινομένης II α 3, τοῦ * σώματος καὶ τῆς π. οὐκ ἀπεσπερούμενην II β 9, στερέσθαι τῆσδε τῆς π. V 13, τῆς π. ψηφισαμένης V 47, μετὰ τῆς π. ὅλης * συνεξαμαρτεῖν V 76, ἐτέρας π. πολίτης V 78, μετὰ τῆς π. ὅλης * * * * ἐπραξε V 79, τὰ τῆς π. κοινά V 81, εἰργεσθαι π. ἱερῶν ἀγώνων θυσῶν VI 4, εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς π. ταύτης VI 45, σφῶν αὐτῶν ἕνεκα καὶ τῆς π. VI 46; πόλει ἔξεστιν V 47, τῇ π. τῇ ὑμετέρᾳ χάριν καταθέσθαι V 61, τῇ * π. * * * * ἀπονέμουσιν VI 9, χάριτος δέξιν εἶναι τῇ π. VI 10, διηλλάγην * ἐν τῇ π. VI 39, πλείστου ἀξίων τῇ π. VI 45; καθαρὰν * τὴν πόλιν καταστήσαι II α 11, cf. IV α 5, IV γ 7, ἀγνευετε * τὴν π. II γ 11, μὴ περιορᾶν ἅπασαν τὴν π. * * μαινομένην III α 2, τὸ προδιδόναί τὴν π. V 10, πλέον γεγωνεῖν * * * * ἐπ' ἀκτῆς ἡ κατὰ π. V 44, ἐκλιπεῖν τὴν π. V 76, πρὸς τὴν π. * * * ἰσχυρίζεσθαι V 76, τῶν εἰς τὴν π. V 78, cf. VI 9, ἦλθον εἰς τὴν π. V 93, ἠδίκουν ἐγὼ τὴν π. VI 9, cf. 9, τὴν π. ὠφέλῃσαι VI 9, καταβαλεῖν εἰς π. Fr. 57. (36)

πολιτεία, κύριοι πάσης τῆς πολιτείας III α 1. (1)

πολίτης, ἐτέρας πόλεως π. γεγεννημένος V 78; Ἐφιάλτην τὸν ὑμέτερον πολίτην V 68; οὕτω * ἂν καθαρῶτατοι πάντες οἱ πολῖται εἴμεν IV β 9; ὑφ' ὑμῶν πάντων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν VI 33, [49 π. codd. προ πωλητῶν], τῆς * τῶν ἄλλων π. ταλαιπωρίας Fr. 51; ἥσθημένος ἥδικημένους * τοὺς ἄλλους πολίτας Fr. 68; ὧ ἄνδρες πολῖται III α 1. (7)

πολλάκις, μὴ ἅπαξ ἀλλὰ πολλάκις ἤδη ληφθεῖσαν I 3, π. ταῦτά διδάξω V 46. (2)

πολλαπλάσιος, τὸν κίνδυνον οὐκ ἀσφαλέςτερον * * * ἡγούμην εἶναι ἀλλὰ πολλαπλάσιον II β 9: εἰς πολλαπλάσιους τούτου συμφορὰς ἤξω III

β 10 [-ας R.]; πολλαπλάσια τούτων (sc. προέχων) III γ 3. (3)
πολύ, adv. π. άνοσιώτερον I 5, μὴ π. ἤσσαν II β 6, π. μάλλον II β 10, π. μείζω II γ 6, π. τάναντία II δ 9, IV γ 4, εἰ μὴ π. γε ἔψευσμαι III β 1, π. παρὰ γνώμην III β 3, π. αὐτοῦ σωφρονέστερον IV β 1, π. ὑποδεστέ-
 ρως IV δ 6, π. ἂν δικαιότερον V 59, π. διαφέροντά V 88, VI 6. (13)
πολύς, I. χρόνος π. ὁ διαφέρων V 94, ὁ π. χρόνος Fr. 79; πολλὴ εὐλάβεια III γ 11; ἐντός οὐ πολλοῦ χρόνου V 69; πολλῆς εὐδαιμονίας V 79; ἐκ πολλοῦ * * * σκοποῦντες II α 2, ἐκ π. κατεψυσμένα V 19, ἐκ π. φανεράν εἶναι V 57 (P., J.: codd. πολλῶν), περὶ π. εἶναι VI 3, περὶ π. ἐποιοῦμένην VI 12; πολλῇ ἀνοίᾳ III γ 2, ἐν π. * * * ἀπορίᾳ V 65; πολλῶ χειρόν V 7, π. (ἐπὶ) πλέον γεγωνεῖν V 44 [ἐπὶ add. Schoem.], π. ἂν δικαιότερον V 48, π. γε μάλλον εἰκὸς V 74, π. πρεσβύτερος V 74, π. νεώτερος V 74, 75, νεώτερος * * π. ὥστε δύνασθαι V 79; ἐκπληξιν πολλήν V 6, π. κακοδαιμονίαν V 79, π. πρόνοιαν V 91: πολλοὶ παρεγίνοντο II α 9, ἦσαν * π. II β 6, π. * νέοι IV δ 2, π. * πρεσβύται IV δ 2, π. * * τῶν οὐ δυναμένων λέγειν — ἀπώλοντο V 3, π. * τῶν λέγειν (δυναμένων) * * * ἐσώθησαν V 3, ἀπερ οἱ π. τῶν ἀγωνιζομένων * * αἰτοῦνται V 4, π. — προαπώλοντο V 67, π. * ἀνθρωποι — συναπώλεσαν V 82, π. δὴ καταφανείς ἐγένοντο V 82, οἱ * π. ἀγῶνες V 86, π. τῶν περιεστώτων τούτων VI 14, οἱ συνειδότες π. VI 22, cf. 25, ἕτεροι ἰδιῶται π. VI 24; πολλὰ * ἐστί τὰ συμβαλλόμενα V 79, τὰ * ἀργὰ π. Fr. 50; ὑπὲρ πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα II β 12, μαρτύρων π. VI 19; πολλοῖς * ἐρανίζοντα II β 12 (codd. πολλοῖς), ἄλλοις π. ἀνθρώπων αἰτία VI 15; πολλὰς ἡμέρας ὕστερον IV β 4, cf. V 30; πολλοῖς ἐλασσωθεῖς

τῶν νόμων V 19; πολλοὺς ἂν παρ-
 σχόμεθα II α 9; πολλὰς * καὶ μεγάλας
 γραφάς II α 5, π. * καὶ μεγάλας εἰσφο-
 ράς II β 12; πολλὰ * τριηραρχοῦντα
 II β 12, κακὰ π. V 11, π. ἀγαθὰ V 11,
 ἡδικημένους * * * π. Fr. 68. II. comp.
 πλέον * αὐτοῖς μῆδὲν γίγνηται V 80,
 π. βλάβος V 91, τί ἐσται π. τῷ *
 ἀποθανόντι V 95; πλέονος οὐδὲν ἄξιον
 V 93; πλέον δίδωσι I 19, cf. 19,
 μὴδὲν * * π. εἶναι V 16, πολλῶ (ἐπὶ)
 πλέον γεγωνεῖν V 44 (ἐπὶ add.
 Schoem.; γεγωνεῖν coni. Cob.: codd.
 πολλῶ π. γε ἀγορεύει): σύμπαντες
 πλείους ἢ πεντήκοντα VI 22; ἡμέραι
 ἐγένοντο * πλέον ἢ πεντήκοντα VI 44;
 ἔτη πλέον ἢ τριάκοντα Fr. 57; ἐστί
 * * τὰ πλείω * * τοῦ βίου VI 5; πλείους
 * τοὺς τὴν εὐσέβειαν ἐπιτηδεύοντας
 (sc. πράξετε) II γ 11; μείζους καὶ
 πλείους (sc. γραφάς) II α 6; μείζονα
 καὶ πλείονα * * ἀντιπάσχειν IV β 2,
 3; πλείω λέξω VI 33, ἔτι * καὶ π. *
 ἡδικημένους Fr. 68. III. superl.
 τὸ πλείστον μέρος V 32; περὶ πλεί-
 στον * * ποιεῖσθαι IV α 1, περὶ π. ἐστὶν
 V 62, 88, VI 6, 25, π. ἀξίωσιν VI 45;
 τούτῳ * χρώνται πλείστῳ λόγῳ V 64:
 οἷς πλείστα ἐδόκει χρήματα εἶναι
 Fr. 52. (80)

πολυφιλία, πολυφιλίαν Fr. 75.

πονέω, ὑπὸ χειμῶνος πονῶσιν II β 1: [III
 δ 4 vulg. πονήσας προ ἐπινοήσας]. (1)

πονηρός, I. πονηρὰς λόγων ἀκριβείας III
 γ 3; [IV β 4 codd. praeter N
 πονηρῶ προ μοχθηρῶ]: πονηροὶ *
 δοκῶσιν εἶναι V 80. II. comp. πονη-
 ρότεροι σύμβουλοι V 71; νομοθέτης ἐπὶ
 τὰ πονηρότερα V 15 (N: rel. πονη-
 ρότατα). (4)

ποντύω, cf. κατα-.

πορεία, ὁραν τῆς αὐτοῦ (i.e. ἀκοντίου)
 πορείας III β 4. (1)

ποριστής, μνᾶς * λαβόντες παρὰ τῶν
 ποριστῶν VI 49. (1)

πορνείον, ἐπὶ πορνείον * καταστήσαι I 14. (1)

πόρρω, μὴ πάνυ π. ἀπῆλθεν V 27. (1)
πόρρωθεν, νῆσος ** δῆλη * καὶ π. <δτι>
 κτλ. Fr. 50. (1)

πόσις, λόγους ** περὶ τῆς πόσεως τοῦ φαρ-
 μάκου VI 22; ἐκπίνουσιν ὑστάτην
 πόσιν I 20. (2)

ποτε, ἤντινά π. γνώμην I 5, τί π. ἀπολο-
 γήσεται I 7, οἶα οὐκ ἄν π. ῥμην III
 γ 1, οὐ * ἄν π. ῥχόμην πλέων V 25,
 οὐκ ἄν ποτ' ἐμυχανθήσαντο V 56,
 τοῦτο τὸ ἔργον ἐγὼ ποτ' ἄν ἐπέισθην
 V 62, οὐδεὶς * ἄν ῥετο ** τολμήσαι π.
 τοῦτο V 69 (N: rell. π. τοῦτο τολ-
 μῆσαι), περὶ χρημάτων αἰτίαν ποτὲ
 σχόντες V 69, οὐκ ἄν ποτ' ἦλθον V
 93. (9)

πότερα, π. πρὸ δέπνου ἢ ἀπὸ δέπνου I 17,
 π. ἡδίκουν IV β 2, π. ῥ πρώτον εἶπεν
 ἢ ῥ ὕστερον V 36, πότερ' ἀληθὴ ἐστίν,
 ὅτ' ἔφη **** ἢ ὅτ' οὐκ ἔφη V 36, π.
 ὡς ἐγὼ * ἢ ** ἐπιτῆδειος * ἐκείνους δὲ
 κτλ. V 63. (5)

πότερον, π. δικαίωτερον **** δοῦναι δίκην
 ἢ μὴ I 25, π. δεῖ οἰκίραι μάλλον τὸν
 τεθνεῶτα ἢ τὴν ἀποκτείνασαν I 25,
 <πότερ>ον ἀνήκει εἰς τοὺς θεωμένους
 ἢ εἰς τοὺς παιδαγωγούς <IV γ 7>
 (codd. δν, quod J. mut.). (3)

πότερος, ποτέρω νῦν χρήσονται τῶν λόγων
 V 36, π. οὖν εἰκὸς ἐστὶ πιστεῦσαι V
 50, cf. 55: πότεροι ἀληθέστερα καὶ
 εὐορκότερα (sc. διωμόσαντο) VI 16. (4)

ποῦ, ποῦ δίκην δώσει; II δ 7 (coni. R.:
 τι οὐ N, οὐ rell.). (1)

που, δὴ που I 11, 28, V 63, 85 (cf. *etiam*
 δῆπου), [II δ 8 που pro codd.],
 καὶ ποῦ τι καὶ ἐξαμαρτεῖν V 6, ἐγγύς
 που τοῦ λιμένος V 26. (6)

πράγμα, δ τι * μακρὸν εἴη π. V 54, τὸ *
 π. ὕστερον καταφανὲς ἐγένετο V 69,
 τό * π. μοι κρεῖττον φαίνεται Fr. 69;
 ἀπὸρως ἔχει * περὶ τοῦ πράγματος I 1,
 βασάνω * περὶ τούτου τοῦ π. I 8,
 ἔλεγχον * τοῦ π. I 12, ἀγῶνα περὶ
 τοῦ π. V 16 [π. susp. R.], αἰτιός *
 τοῦ π. V 64, ἀνατίων * τοῦ π. V 66,

περὶ αὐτοῦ τοῦ π. ἀπολογήσασθαι V
 90, cf. VI 8, τίνος ἔνεκα * ἢ αὐτοῦ
 τοῦ π. VI 10, μεμαρτύρηται ****
 περὶ τοῦ π. VI 16, προσήκειν μοι
 τούτου τοῦ π. οὐδέν VI 46; ἡλίσκό-
 μην ἄλλω ἢ αὐτῷ τῷ πράγματι VI 11,
 πιστεύων τῷ π. V 16, ἐν τοιούτῳ π.
 ὦν V 45, cf. VI 1, 10, ἐν ** ἀκεστῷ
 π. — ἐξαμαρτεῖν V 91, ἀδικεῖν ἐν
 τῷ π. τούτῳ VI 34, ἐπεξελθεῖν τῷ π.
 VI 49; κρίνοντες τὸ πρᾶγμα III δ 1,
 ἐξισοῦν τοῖς * ἐγκλήμασιν * τὸ π. IV
 β 1, ἐξημαρτῆσθαι εἰς τὸδε τὸ π. V 8,
 εἰ ὀρθῶς *** διδάσκουσι τὸ π. ἢ οὐ V
 14, ἐξετασθῆναι * τὸ π. V 37, ζητούν-
 τες τὸ π. V 38, μηνῦσαι τὸ π. V 68,
 εἰς αὐτὸ τὸ π. κατηγορεῖν VI 9: αὐτὰ
 τὰ πρᾶγματα — ὀρθῶς γιγνώσκε-
 σθαι V 88 = VI 6, οὐ * τῶν ἐπειγο-
 μένων ἐστὶ τὰ π. V 94, ἐτύγχανε *
 μοι π. ὄντα VI 12, οὕτως αὐτοῖς πέ-
 πρακται τὰ π. VI 51; ὅποσα * τῶν
 πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων
 ἐπιβουλεύεται II α 1, ἐμπειροί * π.
 II α 1, μεθισταμένων * τῶν π. II δ 9
 (St.: codd. πραγματειῶν), τὰ * ὁμο-
 λογούμενα τῶν π. III α 1, ὑπὲρ π.
 ἀπολογεῖσθαι III β 1, ἐμπειρίαν τῶν
 π. V 1, ἀληθεία τῶν π. V 3, τεκμήρια
 ** τῶν ἄλλων π. τῶν εἰς ἐμέ V 8
 (codd. add. καὶ post π.), πλοῦν
 πεποιημένους ἔνεκα π. ἰδίω V 21, ἐτέ-
 ρων π. αἰτίας V 67, πρεσβύτερος *
 τῶν ἐμῶν π. V 74, ἀκρίβειαν * τῶν
 π. V 86, ψηφίζεσθαι περὶ τῶν π.
 VI 18, ἀπαλλαγὴν τῶν π. ἀπάντων
 VI 35; διαπράσσεσθαι * τὰ μαντοῦ
 πρᾶγματα V 18, ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ
 π. V 38, βασανίζειν τὰ π. V 71, τὰ
 * π. ταῦτα πάντα * ἐπίστανται VI
 14, ἐρχονται ἐπὶ τὰ π. VI 20, ἐπιστα-
 μένου τὰ π. VI 36. (55)

[**πραγματεία**, πραγματειῶν II δ 9 codd.
 pro πραγμάτων.]

πράκτωρ, πράκτορες τῶν ἀκουσίων εἰσὶν
 III β 6; μνᾶς ** λαβόντες παρὰ τῶν

ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν καὶ τῶν
πρακτόρων VI 49. (2)
πράξις, ἡ π. τῶν ἔργων (sc. αἰτία ἐστὶ)
III δ 10; ὁκνηρότερος εἰς τὴν πρᾶξιν
II γ 5, κοινὴν * τὴν π. * * * * * ἡγού-
μενος IV δ 9: δυστυχεῖς * αἱ πράξεις
καθίστανται II α 10. (4)
πράσσω, I. act. 1. c. acc. ἀνόσια πρᾶσσω
II β 11 (Bl.: codd. πράττω); ἐν
οἷς (c. attr. pron.) ἔπρασε III γ 3;
ἃ βούλονται πρᾶσσωσι V 80; τὸ *
ἔργον ἥσσαν πρᾶσσειν II γ 5; ὅς
ταῦτα πρᾶττων VI 45; πρὸς τῶν
δικαία καὶ δσια πρᾶσσόντων III β 2:
τρία * ἀγαθὰ πρᾶξετε II γ 11, ταῦτα
νομίμως πρᾶξεθ' V 94 (πρᾶξεσθ' N,
corr. A, B); ἐλπίζων οὕτως ἀνδρῶν
πρᾶξειν VI 4: ἐξ αὐτῶν ὧν (c. attr.
pron.) ἔπραξα II β 3; ἀλήθειαν ὧν
(c. attr. pron.) ἔπραξεν III β 3, ἃ *
ὀρθῶς ἔργῳ ἔπραξε V 75, ἃ — ἔ.
V 79; δικαιοτάτα καὶ δσιώτατα πρᾶ-
ξαιτ' ἀν IV δ 11; διενόηθησαν ταῦτα
πρᾶξαι II γ 3; ὁ πρᾶξας τὴν ἀπέ-
χθειαν III δ 2, μείζω ὧν ἤθελε π. IV
γ 4. 2. c. adv. οὐδὲν ὁμοίως οὐτοί
τε πρὸς ἐμὲ πρᾶττουσι καὶ ἐγὼ πρὸς
τούτους VI 20: οὐτ' ἔργῳ ὀρθῶς πρᾶ-
ξαντα διὰ ῥήματα ἀπολέσθαι V 5.
3. abs. ἀν — πρᾶσσωσι II α 1 (Bl.:
A, N corr. πρᾶττωσι, πρᾶττουσι N
pr.). II. med. οὐτε χρέος ἴδιον σαρ-
τοῦ πραξόμενος Fr. 67. III. pass.
κρυπτόμενα πρᾶσσεται τὰ τοιαῦτα II
γ 8, ὅποσα * λάθρᾳ πρᾶττεται VI
18: τὰ πραχθέντα φανερώς ἅπαντα
πραχθῆναι VI 19; τὸ πραχθὲν ἢ
ἀληθές I 6; τὰ πραχθέντα φανερά
γεγένηται VI 50; τῶν πραχθέντων
τὴν σαφήνειαν I 13, ἀληθείᾳ τῶν ἐξ
ἐμοῦ π. II δ 1, δόξα τῶν π. III β 2,
ἀληθείας τῶν π. III β 10, cf. III γ 3,
εὐσέβειαν τούτων τῶν π. III β 12, ἐκ
τῶν π. δηλοῦσθαι III δ 3, ἀκρίβειαν
τῶν π. IV γ 1, αἰτιον τῶν π. IV γ 2,
διδάσκει περὶ τῶν π. VI 30; δσίως

ὁρᾶν * τὰ πραχθέντα III δ 1, τὰ π.
φανερῶς ἅπαντα πραχθῆναι VI 19,
τὰ π. * * * * * ἠπίσταντο VI 22: ἃ τού-
τοις πέπρακται VI 41, οὕτως αὐτοῖς
π. τὰ πράγματα VI 51; πεπραγμένου
μοι τοῦ ἔργου V 43; ἐλεγχον * τῶν
πεπραγμένων I 7, νεώτερος τῶν ἐκείνῳ
π. V 74, ἐκ * τῶν π. * * ἐλπὶς VI 35.
Cf. etiam δια-. (45)
πρέπω, οὐ πρέπει * * * * * ἀξιούσθαι III γ 9,
τούτῳ * * π. — λέγειν IV γ 6; πρέ-
ποντα πάσχομεν III γ 9. (3)
πρεσβύς, comp. πολλῶ πρεσβύτερός ἐστι
τῶν ἐμῶν πραγμάτων V 74: πολλοὶ
* * * * * καὶ νεώτεροι καὶ πρεσβύτεροι VI
22; παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν
πρεσβυτέρων εἰκότερόν IV γ 2; ὑμῶν
αὐτῶν * * μεμνήσθαι τοὺς πρεσβυτέ-
ρους V 71. (4)
πρεσβύτης, εἰς ἀνδρα πρεσβύτην IV α 6:
πολλοὶ * πρεσβύται παροινούντες IV
δ 2. (2)
πρίασθαι, πριάμενοι τὸν ἀνδρα V 47. Cf.
etiam ἐκ-. (1)
πρίν, 1. c. ind. π. ἐν τῷ κακῷ ἤδη ἦν I 19.
2. c. con. π. γ' ἤδη ἐν αὐτῷ ὥσι τῷ
κακῷ I 29. 3. c. opt. π. [ἀν] ἐγὼ
ἐλθοίμην V 34. 4. c. inf. φθάνωσι π.
ἀποθανεῖν I 29, π. ἐργάσασθαι * *
προειδῶτα II β 3, π. ἀνάγεσθαι V 25,
π. * * * * * ἀναβῆναι V 40, π. τὸ σαφές
αὐτῶν γνωσθῆναι V 67, π. * * τὴν
ἀπόστασιν * * γενέσθαι V 76, π. τὴν
οἰκίαν καθῆραι VI 37. (10)
πρό, πρὸ δέπνου I 17, π. τῆς εἰμαρμένης
* * * * * τὸν βίον ἐκλιπών I 21. (2)
προαγορεύω, οὐ τοῖς ἄλλοις ἐργεσθαι
προαγορεύουσι V 10; παρεσκευάζοντο
* * * προαγορεύειν ἐργεσθαι τῶν νομίμων
VI 34, πέψαντες * τούτους * * π. ἐμοὶ
ἐργεσθαι τῶν νομίμων VI 35; αἰτιω-
μένους καὶ προαγορεύοντας VI 48. (4)
[προάγω, vulg. IV 88 προπροαγαγόμενος.]
προαποθνήσκω, ἵνα μὴ σπᾶνει * * προ-
αποθνήσκομεν τῆς γηραιῶν τελευτῆς
IV α 2. (1)

προαπολείπω, τοῦ σώματος ἰσχύοντος ἡ ψυχὴ προαπολείπει V 93. (1)

προαπόλλυμι, πολλοὶ — προαπώλοντο V 67 (προσαπ- A pr.). (1)

[προβάλλω, II β 2 N pro προσβέβληκεν.]

πρόβατον, τῶν προβάτων * αἷμα V 29. (1)

προβουλή, ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ προβουλῆς I 3, ἐκ π. * ἀποθανόντος I 5. (2)

πρόγονος, ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι Fr. 1; οὗς (i.e. νόμους) παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι I 3. (2)

πρόδηλος, προδήλους ὑποψίας II β 3. (1)

προδίδωμι, τὸ προδιδόναι τὴν πόλιν V 10: οὐ προδώσω τὸν πατέρα V 75: τὸ τὴν μητέρα μὴ προδοῦναι I 5. (3)

προδικασία, τρεῖς προδικασίας ποιῆσαι ἐν τρισὶ μῆσιν VI 42 (N, A προδικασίας, προδικασίας A pr., διαδικασίας vulg.). (1)

προεῖδον, προσιώντας τινὰς προιδόντες II γ 2 (N: coll. ἰδόντες). (1)

πρόειμι, προϊόντος τοῦ λόγου V 10. (1)

προεῖρημαι, μοι ἐπέθετο προειρημένον εἰργεσθαι τῶν νομίμων VI 40; ἀξίως τῶν προειρημένων IV α 5; διὰ τὰ προειρημένα * ἀποδεξαμένους III β 2 (codd. διὰ τὰς προειρημένας τύχας). (3)

προεργάζομαι, ἐκ τῶν προεργασμένων γινώσκει II β 12. (1)

προέχω, τῷ παντὶ προέχον IV δ 3; τασούτον * προέχων ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν III γ 3; οὐκ ἂν προείχε τῷ διπλασίῳ μου III γ 2. (3)

προθυμέομαι, τοῦτο αὐτὸ προθυμήθη I 6; αὐτὸ τοῦτο ἐχρῆν **** προθυμηθῆναι I 6. (2)

[προθυμία, II γ 3 codd. pro προμηθίας.]

πρόθυμος, I τινος ἕνεκα * πρόθυμοι ἐγένοντο πείσαι VI 34, π. ἦσαν ἀπογράφεσθαι VI 37. II. comp. τοῦς * φίλους προθυμοτέρους ἔχειν **** μαρτυρεῖν V 18. (3)

προῖσθημι, I. act. τὸ σῶμα προστήσαντος III β 4. II. med. ἦν (i.e. ἀντίχαιον) προῖστάμενος τῆς κακουργίας II γ 1. (2)

[προκάθημαι, v. s. προκαθίστημι.]

προκαθίστημι, νόμον * οὐ προκαθίσταται VI 21 (vulg. προκαθῆσθαι). (1)

προκαλέομαι, ὁ * * * προῦκαλούμην I 6, π. αὐτὸν εὐθὺς τότε VI 23; ταῦτα ἐμοῦ προκαλουμένου VI 24. ἐμοῦ π. VI 27; προκαλουμένων τῶν φίλων V 38, τούτων π. VI 27; ταῦτα προῦκαλεσάμην τούτους VI 26. (7)

προκαταγινώσκω, I. act. ὑμῶν * προεγνωκότες ἀδικόν τι V 4. II. med. προκαταγνώσεσθέ μου ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι τὸν φόνον V 85. III. pass. [III γ 4 προκαταγνωσθέντα vulg. pro προσκατα-]. (2)

πρόκειμαι, ἧ (i.e. ἡμέρα) προέκειτο VI 34. (1)

πρόκλησις, ἄλλην τινὰ πρόκλησιν ἔφευγον VI 27. (1)

προλέγω, προλεγόντων * αὐτῷ τῶν ἄλλων ἱατρῶν — ὅτι κτλ. IV β 4. (1)

προμηθία, παῦσαι τῆς προμηθίας II γ 3 (Bk.: codd. προθυμίας). (1)

προνοέομαι, τὸ * ἀποκτείνει * * * προῦνοησάμην μόνος V 43. (1)

πρόνοια, ἐκ προνοίας ἀποκτείνσεως I 5, cf. 25, ἐκ π. ἀποθηρσκόντων I 22, ἐκ π. ἀδικήμασι I 27, μὴ ἐκ π. μῆδ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θάνατον VI 19; ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ V 6, (οὐ τῇ ἐμῇ π. μᾶλλον ἐγίγνετο ἢ τύχῃ V 21; τὴν πρόνοιαν ἐκ πολλοῦ φανερὰν εἶναι ἐπιβουλευομένην V 57, φανερὰν τὴν π. εἰς ἐμὲ ἀποδείκνυμι V 59, πολλὴν π. ἔχειν V 91. (10)

προξενία, προξενίας οὐδεμιᾶς ἕνεκα Fr. 67. (1)

πρόοιδα, προειδὸτα τὴν νῦν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰούσαν II β 3 (K.: codd. τὸν εἰδὸτα). (1)

προοφέλω, προωφέλετο αὐτῷ κακὸν V 61. (1)

προπάσχω, τὸν μεγάλην * κακὰ προπεπονθότα II α 5 (pro supra versum A). (1)

προπέμπω, ἐδόκει εἶναι — **προπέμψαι** eis τὸν Πειραιᾶ τὸν πατέρα I 16. (1)

πρόρρησις, τὰ τομῆα καὶ αἱ προρρήσεις V 88 = VI 6. (2)

πρός, A. De usu. I. c. gen. ὁσιώτερον καὶ π. θεῶν καὶ π. ἀνθρώπων I 25 (bis), π. ἐμοῦ * * * οὐτα II δ 10, ἡ * * * δόξα τῶν πραχθέντων π. τῶν λέγειν δυναμένων ἐστίν, ἡ δὲ ἀλήθεια π. τῶν δίκαια καὶ ὅσια προσσόντων III β 2 (bis), π. τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι V 32, π. τούτων ἦν τοῦτο V 47 [7]. II. c. dat. π. τῇ ἐμῇ (sc. φυλῇ) VI 11, ἔτι * π. τούτῳ δύο ἄνδρας VI 13, ἔτι π. τούτοις (n.) VI 31, π. τοῖς * μάρτυσι VI 32, π. τῷ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς VI 39, π. τούτοις (n.) VI 45 [6]. III. c. acc. 1. de pers. π. τούτους αὐτοὺς τὸν ἀγῶνα καταστήναι I 2, π. τίνας * ἔλθῃ * βοηθοῦς I 4, ποῦ τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἄλλοθι ἢ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ δίκαιον I 4, ἀντίδικος καθέστηκε π. ἐμέ I 5, ἀντίσπευδε π. ἐμέ I 7, π. ἐμέ ἐλθόντες I 11, σκοπεῖν τὰ λοιπὰ π. ὑμᾶς αὐτοὺς I 31, ἀνακλῦσασθαι π. ὑμᾶς II δ 1, ἀμφισβητήσιν π. ἐμέ III α 1, τὰ π. τοὺς θεοὺς V 82, πράγματα * π. Ἀριστίωνα καὶ Φιλίνον VI 12, ὁμοίως οὗτοι τε π. ἐμέ πράττουσι καὶ ἐγὼ π. τούτους VI 20 (bis), ἀγώνων π. Ἀριστίωνα καὶ Φιλίνον VI 21, λέγοντες ἅπερ νυνὶ π. ὑμᾶς VI 29. 2. de rebus οὐδὲν ἄλλο ἢ π. τὴν μαρτυρίαν * ἀπολογηθῆναι II δ 3, ἓνα * π. ἓνα λόγον ἀπολογηθεῖς III γ 2, π. τὴν * κατηγορίαν προσέχοντα τὸν νοῦν III δ 1, π. τὰ λεγόμενα ἀπολογεῖται III δ 4, π. * τὸ * * * ἀποκτεῖναι ἀποκέκριται IV δ 8, π. τὴν πόλιν * * * ἰσχυρίζεσθαι V 76 [21]. (34)

B. Praep. πρὸς nomini vel pron. vel art. c. nom. coniuncto semper praecedit.

προσαγορεύω, ὀνόματι * ἐμέ προσαγορεύων VI 40. (1)

προσάγω, ἐκ τῶν αὐτοῦ ἔργων τὴν τύχην προσαγαγόμενος IV δ 8 (R.: vulg. προ-). (1)

προσβάλλω, τὴν αἰτίαν * * * προσέβαλεν ἡμῖν III β 4, ἐμοὶ ἀπόσιον ἔγκλημα π. IV β 4: ἱκανὰς λύπας καὶ φροντίδας προσβέβληκεν II β 2 (S.; προσέβλ. N, ἐμβέβλ. vulg.). (3)

προσβολή, τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίγνεσθαι III γ 8. (1)

προσδοκάω, ἀ * * * μὴ προσεδόκησεν V 19. (1)

προσδιαβάλλω, ὁμολογῶ * τὰ ὀρθῶς εἰρημένα προσδιαβάλλειν ἀδίκῃ εἶναι III δ 2. (1)

πρόσειμι, (εἰμι), ὦν (i.e. κλεπτῶν) οὐδὲν ἐμοὶ προσὸν ἀπέδειξεν V 9. (1)

πρόσειμι, (εἰμι), προσιώντες * * * ἐμοὶ VI 38; τινὰς προσιώντας φοβηθέντες II β 5, π. τινὰς προϊδόντες II γ 2. (3)

προσεύχομαι, οἱ βουλευταὶ προσεύχονται VI 45. (1)

προσέχω, ἐμοὶ προσέχουσι τὸν νοῦν ἅττα * ἀποκρίνομαι VI 14; ἐγὼ * * * τούτοις προσείχον τὸν νοῦν VI 12; προσέχετε (imper.) * τὸν νοῦν αὐτῇ τῇ βασάνῳ, οἷα γεγέννηται V 31; πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν προσέχοντα τὸν νοῦν III δ 1: τῇ κρίσει προσσχόντες τὸν νοῦν IV α 5 (Nauck: codd. προσέχοντες). (5)

προσῆκω, ἐλεεῖν * * * * * προσήκει I 27, ὑμᾶς * * * ὁρᾶν π. III δ 1, εἰ μὴ π. μοι μηδὲν ὥστ' ἀποκτεῖναι V 66, οὐδὲν μοι π. τῆς αἰτίας ταύτης VI 33; ἐμέ * προσῆκεν — ἀπολογηθῆναι II δ 3; προσῆκεν μοι τούτου τοῦ πράγματος οὐδὲν VI 46; αἰτίας τῆς οὐ προσηκούσης V 2; πεπείραμαι πέρα τοῦ προσήκοντος V 1; οὐ προσῆκον μίσμα IV α 3; ἀποθνήσκουσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν προσηκόντων V 48, ἀποκτείναντες ὑπὸ τῶν ἐμοὶ π. V 59; τῶν οὐ προσηκόντων δρεγόμενον II β 12, εἰργόμενοι τῶν οὐ π. III γ 11; δνειδός * * * ἐμοὶ περιέθεσαν καὶ τοῖς ἐμοῖς προσήκουσιν V 18; κοινωνὸς εἰς τοὺς οὐ προσ-

ήκοντας III γ 10; τὰς οὐ προση-
κούσας * ἀμαρτίας III β 10, εἰς μὴ
π. συμφορὰς ἐμβάλητε III δ 10. (17)
πρόσθεν, τὸν π. χρόνον V 30. (1)
προσκαλέω, ἔσον ἦν μοι * προσκληθέντι
μὴ ἔλθεῖν V 13. (1)
προσκαταγιγνώσκω, αὐθέντην προσκατα-
γινωσθέντα ὑφ' ἡμῶν ἐπίδω αὐτόν III
γ 4 (vulg. προκαταγιν.). (1)
προσκέπτομαι, τῆς * τῶν ἄλλων πολιτῶν
ταλαιπωρίας πρὸςκέφαντο Fr. 51. (1)
προσπίπτω, θεία κηλὶς τῷ δρᾶσαντι προσ-
πίπτει ἀσεβοῦντι III γ 8. (1)
προσποιόμαι, τιμωροὶ φόνου προσποιού-
μενοι εἶναι II δ 2, π. με ἐλέγχειν II
δ 10. (2)
προστάττω, δρῶντες * τάναντία ὧν (c.
attr. pron. e nom.) προστέτακται
αὐτοῖς II δ 2, τοῦτο ἡμῖν *** π. δια-
γινῶναι III α 1; ᾧ προστετάκτο
ὠνεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν VI 13; οὔτε
* ἀπειρημένον ἀλλὰ προστεταγμένον
ἐξεμελέτα III β 7. (4)
προστιθῆμι, ἔτι π. αὐτοῖς ὅτι οὐδὲ παρε-
γενόμην VI 17: τοῖς * ζῶσι προσέ-
θηκεν (sc. ἐνθύμιον) III α 2. (2)
προστρίβω, τοῦτ' τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτη-
ρίων προστρίβομαι IV β 8. (1)
προστρόπαιος, ἡμῖν * π. ὁ ἀποθανόντων οὐκ
ἔσται II γ 10, δ * * ἀποκτείνας * * *
τοῖς αἰτίοις π. ἔσται IV δ 10; ὑμέτερον
τὸν προστρόπαιον τοῦ ἀποθανόντος
καταστήσω IV β 8; οὐδενὶ οὐδὲν
προστρόπαιον καταλείψει III δ 9;
δεινὸς ἀλιτηρίους ἔξομεν τοὺς τῶν ἀπο-
θανόντων προστροπαίους IV α 4. (5)
προσφορά, Fr. 31.
προτείνω, αὐτῷ ἐλευθερίαν προτείναντας
V 50 (N, A sec., Bk.; A προτει-
νοντας teste Siggis; προτεινάντι vulg.
ante Bk.). (1)
προτεραῖος, τῇ προτεραιᾷ (sc. ἡμέρᾳ) συ-
νόντας VI 40 (Turk.: codd. προ-
τέρᾳ). (1)
πρότερον, καὶ π. — μηχανωμένην I 9,
cf. VI 36, οὐ π. ἐπιχειροῦσιν ἡ * * *

ποιήσωνται II α 2, φεύγοντες π. ἡ
ἀπέδυσαν II γ 2, μὴ π. * * * ὀρμήσαι
ἡ * * * καταστήσαι II δ 5, [V 55
π. codd. praet. N pro πρότερος], π.
ἀκοῇ ἐπίσταμαι γεγονός V 67, π. γ'
εὖ βουλευσασθε V 71. (7)
πρότερος, ὁ ἄνθρωπος ὁ π. V 55 (N: codd.
πρότερον); ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ II γ
1; [VI 40 προτέρᾳ codd. pro προτε-
ραιᾷ]; ἀπολογησαμένων τὴν προτέραν
V 13: τοὺς * προτέρους λόγους
V 37. (3)
προτιμάω, τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρδους προ-
τιμῶντες II β 5. (1)
προτρέχω, βουλόμενος προδραμεῖν III
β 8. (1)
πρόφασις, ἡ * π. ἐκατέρῳ τοῦ πλοῦ αὐτῇ
V 21, τῷ ἀπάγοντι * * * ἡ π. ἂν εἰκό-
τως ἐγγίγνεται V 26, π. οὐδεμία ὑπελεί-
πετο VI 26; ἀνευ προφάσεως ἱκανῆς
* τὸν πλοῦν ποιησάμενος V 22, ψεύ-
δομαι π. ἔνεκα VI 14; τὴν πρόφασιν
ταύτην ἔχοιμ' ἂν * * * ἀναθεῖναι, ὅτι
κτλ. V 59, μοι π. οὐδεμίαν ἔχει ἀπο-
κτεῖναι V 60, π. εὐρίσκουσι τοῦ ἀδι-
κήματος V 65. (8)
πρυτανεία, πρυτανείας Fr. 43; πρυτανεύ-
σας τὴν πρώτην πρυτανείαν VI 45. (2)
πρυτανεύω, πρυτανεύων VI 49; πρυτανεύ-
σας τὴν πρώτην πρυτανείαν VI 45. (2)
πρῶην, οὐκ ἐχθὲς οὐδὲ π. Fr. 57. (1)
πρῶτον, τιμωρῆσαι πρῶτον μὲν — δεύ-
τερον δ' I 3, θέλω * π. ὑμᾶς μαθεῖν
III δ 3, [IV α 2 π. codd. praeter N
pro πρώτους], εἴπε * π. μὲν IV γ 2, μά-
θετε δὲ π. μὲν IV γ 2, π. μὲν οὖν V 8,
VI 15, π. μὲν γάρ V 9, cf. 25, π. μὲν
— ἔπειτα δὲ V 10 (πρὸς A pr.), π.
μὲν — ἔπειτα V 18, VI 8, 11, 19,
καὶ π. μὲν V 21, π. μὲν — καὶ
ἐπειδὴ V 29, cf. 40 (om. pr. A),
πότερα ᾧ π. εἴπεν ἢ ᾧ ὕστερον V 36,
τὸ μὲν γάρ π. — ὕστερον δὲ V 55,
τοῦτο αὐτὸ π. πολέμιόν ἐστιν V 93,
π. μὲν μοι ἀσχολία ἦν VI 12, οὐκ ἐπ'
ἐμοὶ π. ἐμηχανήσαντο VI 36 (μόνον

A pr.), καὶ π. ᾧ κτλ. VI 41 (μέν add. Dobr.). (22)
πρῶτος, ἐμελλεν ὁ π. ἐκείνων κριθήσεσθαι VI 37; ἀπὸ πρώτης καταψεύδεσθαι V 56, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας VI 29, cf. 44 (bis); τῇ * πρώτῃ ἡμέρᾳ VI 34; τὴν πρώτην πρυτανεῖαν VI 45: τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὑστερον λόγοις V 42; τοὺς πρώτους γενομένους ἔφυσεν IV α 2 (N: rell. πρώτων), τοὺς π. λόγους V 41. (10)
πτερόν, τὰ πτερά * αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστὶν Fr. 57. (1)
πτέρυξ, τῶν πτερύγων ἀποτέμῃ Fr. 57. (1)
πτωχεύω, ἐπὶ ξενίας πτωχέω II β 9. (1)
πυνθάνομαι, 1. c. acc. ταῦθ' — τοὺς * νεωτέρους πυνθάνεσθαι (sc. οἶμαι) ὥσπερ ἐμέ V 71, χρὴ * * τάλῃ καὶ τὰ δίκαια π. ἐξῆν αὐτοῖς π. VI 26 (bis); πυνθανόμενον τοὺς κακούργους II δ 5: τὴν σαφήνειαν πυνθέσθαι I 13; σαφῶς πυνθόμενον τοὺς διαφθείραντας II δ 4: ἡδὴ πεπυσμένων τούτων τὴν ἀγγελίαν V 25. 2. c. gen. ἐκείνου * ἄριστ' ἂν πύθοιτο V 64. 3. c. περί et gen. περί * ὧν οὐκ ἠθέλησε πυνθέσθαι I 7. 4. c. partic. μοι ἐπύθετο προειρημένον VI 40. 5. c. acc. et inf. πυνθόμενος αὐτοὺς δεινὰ καὶ σχέτλια ἐργάζεσθαι VI 49. 5. sine objecto expresso ἐν οἷς * οὐκ ἦν πυνθέσθαι I 6, οὐκ ἠθέλησε σαφῶς π. I 8; πυνθόμενη (subaud. fort. ταῦτα vel sim.) I 14 [del Dobr., Mr., Bait.]. (14)
πω, οὐδ' αὖ πω VI 44 (Bl.: αὐτῷ N, A; αὐτό vulg.), οὐ γάρ πω ἐπεπύθη Fr. 34. (2)

πωλητής, μῆς * λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν VI 49 (R.: codd. πολιτῶν). (1)
πώποτε, οὐδεὶς πώποτ' V 9, cf. 15, 17, VI 9, 42, τῶν * ἄλλων ξένων ὅστις π. V 17, τίς π. *** ἐργάσατο V 57. (7)
πῶς, A. De usu. 1. c. ind. praes. πῶς — ἐγχωρεῖ I 7, [πῶς οὖν ***** εἰκὸς (sc. ἐστί) I 7] [ut schol. circumscr. Bl.], πῶς οὖν * * δξίον ἐστὶν I 26, πῶς ἀξία * ἐστὶν II β 7, πῶς δίκαιον (sc. ἐστί) II β 7, πῶς χρὴ II δ 7, πῶς δίκαιος * ἐστὶν III γ 10, πῶς εἰκότα ἐστὶν V 45: impf. πῶς οὐκ εἰκὸς ἦν II β 6, [II γ 5 πῶς codd. praeter N pro πᾶς]: fut. πῶς οὖν * * ἔσται I 8, πῶς δὲ ἐάσετε V 90: aor. πῶς γὰρ οὐ * * ἀπέθανεν I 26, πῶς ἂν ἐφυλάξατο III δ 7, πῶς ἂν ἐπεβούλευσα IV β 5, cf. IV δ 5, πῶς ἂν οὖν οὐκ ἐξηυρέθη V 28. 2. c. opt. praes. πῶς ἂν * ἀπολύετε II γ 10, πῶς ἂν * πάσχοιμεν III γ 9, πῶς ἂν — εἴη ἂν IV γ 5, πῶς ἂν εἴη V 16, 92: aor. πῶς ἂν οὖν * δικάσαιτε V 90, πῶς ἂν * * * γένοιτο VI 47: perf. πῶς γὰρ ἂν * * εἶδείη I 28. 3. verbo omisso πῶς γάρ; V 41. (24)
B. De positione. 1. decem locis ponitur πῶς init. sent. 2. sec. loco post καίτοι V 16, VI 47. 3. duo vel plura vocc. praecedunt III γ 9, V 92; II δ 7, IV β 5, V 45; II β 7, II γ 10; III δ 7; I 7, II β 7; IV δ 5; III γ 10; IV γ 5.

P

ῥάδιος, I. τῷ * ποιήσαντι ῥαδία ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις V 65. II. superl. ῥᾶστον δέ τοι ἐστὶν — καταμαρτυρηῆσαι V 95 (coni. Dobr.: om. N, ἀραίστων-δετοι A, rell.). (2)
ῥαδίως, ῥ. ἐξελεγχθήσοιτο ψευδόμενος VI 22, ῥ. ἐμελλον ἀποφεύγεσθαι VI 36,

ῥ. γνώσεσθε VI 41, ῥ. οἱ τοι τ' ἔσονται VI 50. (4)
ῥήμα, τὸ * * ῥήμα τῆς γλώσσης ἀμάρτημα ἐστί V 5: διὰ ῥήματα σωθῆναι V 5, διὰ ῥ. ἀπολέσθαι V 5. (3)
ῥώμη, ἀκμὴ τῆς ῥώμης IV γ 2; ἀκαζούση τῇ ῥώμῃ τῶν χειρῶν χρώμενος IV γ 3. (2)

Σ

Σάμιος, ἦσαν Σάμιοι Fr. 49. (1)

Σάμιος, ἐξέπεσον *** ἐκ Σάμου Fr. 49. (1)
σαυτοῦ, v.s. σεαυτοῦ.

σάφα, σάφα εἰδότας VI 18. (1)

σαφήνεια, τῶν πραχθέντων τὴν σαφήνειαν
πυθέσθαι I 13. (1)

σαφής, I. σαφές ὅτι ** ἐπεβούλενσα IV
β 5; σαφῇ ** τὸν θάνατον γινώ-
σκοντες II γ 10; σαφές ποιήσατε I
13, πρὶν τὸ σ. αὐτῶν γνωσθῆναι V 67.
II. superl. πίστιν τῆς αἰτίας ταύτην
σαφεστάτην ἀπέφαινον V 84, cf. VI
28; ἔλεγχαι ἐκ τούτων σαφέστατοι
καὶ πιστότατοι VI 25. (7)

σαφώς, I. σ. εἰδέναι I 6 (om. pr. A), cf.
II α 3, 8, II β 3, 6, V 74, σ. πυθέ-
σθαι I 8, cf. II δ 4, σ. ἀνακρίναντες
II γ 2, σ. δηλοῦνται III δ 5, σ. διδά-
ξαντα IV δ 9. II. comp. ἔτι σαφε-
στέρως δηλοῦνται III β 5; ἔτι γε σα-
φέστερον *** ἐλεγχέθῃ III β 6, σ.
** ἐρεῖν V 53. III. superl. σαφέ-
στατα ἐξ ὧν γινώσκωμεν ** δηλοῦν
II α 3. (15)

σαυτοῦ vel σαυτοῦ, I. forma σεαυτοῦ,
αὐτὸς σεαυτῷ νόμους ἐξευρών V 12.
II. forma σαυτοῦ, τὰ σαυτοῦ χρή-
ματα Fr. 67, χρέος ἴδιον σ. Fr. 67,
τῇ σ. παρνομία Fr. 67, βίψ σ. Fr. 67;
αὐτὸς σαυτῷ νόμον θέμενος V 13, ἐξώ-
λειαν σ. καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ ἐπα-
ρώμενον V 11 (N: αὐτῷ tell.). (7)

σέβομαι, ταῦτα * σεβόμενοι II δ 12. (1)

σεῖω, ἐτέρους * τῶν ὑπευθύνων ἔσειε καὶ
ἐσυκοφάντει VI 43. (1)

σημαίνω, ὡς — ἡμῶν * αὐτὸ τὸ
ἔργον σημαίνει IV γ 3; ὅτι — ἀναγ-
κάξει, ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ δοκεῖ μοι
σημαίνειν III γ 1. (2)

σημεῖον, τὸ * μὴ ἐκδυσθῆναι οὐδὲν σ. ἐστίν
II β 5, αἱ * εἰσφοραὶ * εὐδαιμονίας
* ἱκανὸν σ. ἐστὶ II γ 8, ὅπερ μέγιστόν
ἐστὶ σ. νόμον καλῶς κειμένων V 14,

cf. VI 2, ἐφάνη οὔτε αἷμα οὔτε ἄλλο
σ. οὐδὲν V 27, cf. 45, ὅτι οὐκ ἀδικεῖ
αὐτούς, μέγιστον σ. VI 43; σημείων
οὐδὲν ὧν ἡμῶντο ὑπολιπών IV γ 3,
εἰκός * ἦν καὶ σ. τι γενέσθαι *** ἀν-
δρὸς V 28, ἡῦρον οὐτ' αὐτὸ τὸ πλοῖον
οὔτε σ. οὐδὲν V 28; τῶν * σημείων
ἐναντίων τοῖς * λόγοις γεγενημένων
V 84; τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις
— τεκμηραμένους V 81, τὰ * παροι-
χόμενα σ. πιστοῦσθαι Fr. 72; εὐρεῖν
σημεῖα V 28, τὰ σ. τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν
V 84. (15)

σιδῆρος, αἱ χεῖρες αἰκειότεραι τοῦ σιδήρου
IV γ 3; σιδήρῳ ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἡμυ-
νάμην IV β 2, ταῖς χερσὶν ἀπέκτεινε
καὶ οὐ σ. IV γ 3. (3)

σιωπάω, σιωπώμενον καὶ ἀβασάνιστον
αὐτὸ εἶναι I 13. (1)

σκαφίον, Fr. 12.

σκεπτέος, ἐκ τῶν λεγομένων * ἡ ἀλήθεια
σκεπτέα αὐτῶν ἐστὶν III δ 2. (1)

σκέπτομαι, σκέψασθε οὐδ' ὁσφ' δικαιοτέρα
* δεήσομαι I 21, σ. ὅτι — ἐχρήτο
V 40, σ. * καὶ μοι μνήσθητε VI 41. (3)

σκευάζω, cf. κατα-, παρα-.

σκήπτω, cf. ἐπι-.

Σκιροφορίων, δύο μῆνες ἦσαν, Θαρρηλιῶν
καὶ Σ. VI 42 (vulg. pp). (1)

σκληρός, ὑπὸ * σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζό-
μενος III β 2. (1)

σκληρότης, τῇ * σκληρότητι τοῦ δαίμονος
ἀπιστῶν III γ 4. (1)

σκοπέω, αὐτὰ ταῦτα σκοπεῖτε, ὅτι * * * *
ἐγίγνετο V 21, ἐκ * τούτων ἦδη σ. τὰ
εἰκότα V 25, σ. — τὸ δίκαιον καὶ
τὸ εἰκὸς V 49; ἐν ὑμῖν ἐστὶ σκοπεῖν
τὰ λοιπὰ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς I 31, ἐπι-
μελές ἦν σ. ταῦτα II δ 6, ἐξ * * * τού-
των χρή σ. ἀ * * διωμόσαντο καὶ ἂ
ἐγώ, πότεροι κτλ. VI 16; τὴν ἀσφά-
λειαν ὧν ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες II α
2; τὸ ὑμέτερον σκοποῦντας IV β 8. (8)

σκοπός, τοῦ σκοποῦ τυχεῖν III β 4, 7, III γ 6, τῶν ἀπὸ τοῦ σ. ἀφεστώτων III β 5, τοῦ σ. ἀμαρτῶν III β 7, cf. IV δ 5; ἀθλιων καὶ πικρὸν σκοπὸν * ἀκοτίσας III γ 6. (7)

σμικρός, ἐπὶ σμικρὸν ὑποκοεῖν VI 18. (1)

σός, οἰκία τῇ σῇ V 11; τὴν σὴν παρονομίαν V 12. (2)

σπάνις, σπάνει τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκοιμεν IV α 2. (1)

Σπάρτωλος, Fr. 16.

σπένδω, cf. ἀπο-.

σπείδω, cf. ἀντι-.

σπογγίζω, cf. ἀπο-.

σπουδῇ, τὴν σπουδὴν * ἐγχεύουσα I 19; σπονδάς * ἐποιούντο I 18. (2)

σπουδῇ, τὴν σπουδὴν τῶν κατηγόρων φοβηθεῖς IV δ 1, διὰ τὴν ἐμὴν σ. * ἐθέλειν VI 41. (2)

στασιώτης, ὡς σ. ἡ Fr. 1. (1)

στιγάζω, ἐστεγασμένον (sc. πλοῖον) V 22. (1)

στέλλω, cf. ἐπι-.

στερέω, [II β 9 codd. praeter N ἐστερέουμην pro ἀπεστ.]: ἡμῖν οἷς * * * * στερηθεῖσιν αὐτοῦ IV δ 1. Cf. etiam ἀπο-. (1)

στερόμαι, διέφερε στερεσθαι τῇσδε τῆς πόλεως V 13; στερόμενος ὧν ὁ θεὸς ἔδωκεν IV α 3. (2)

Στεφανηφόρος, Fr. 44.

στοά, Ἑρμῶν στοά Fr. 38.

στοργή, Fr. 73.

στοχάζομαι, ἀλλου στοχαζόμενος II α 4. (1)

στρεβλόω, I. act. ἐκέλευον αὐτὸν στρεβλοῦν V 32. II. pass. παύσοιτο στρεβλούμενος V 50. (2)

στρέφω, cf. ὑπό-.

σύ, I. σύ, in comparationibus σὺ δέ V 11, 13, 15, 59, ἂ σύ κτλ. V 12 (συμπαρελθὼν N), οὗς σύ κτλ. V 12, ἂ δὲ σὺ κτλ. V 15, σοὶ μᾶλλον ἐγὼ — μᾶλλον ἢ σὺ ἐμοὶ V 59 (συν N, pr. A, M, Z), (σὺ) * * * * ὑπὸ τῶν ἐμοὶ προσηγόντων ἢ ἐγὼ ὑπὸ σοῦ V 59 (Ald.

codd. omm. σὺ) [9]. II. σοῦ, V 59 (v.s. σὺ σμῆνα), ἐγὼ * * σοῦ φανεράν τὴν πρόνοιαν * * ἀποδείκνυμι V 59 (J.: codd. σοὶ) [2]. III. σοί, τὸν αὐτὸν ὄρκον σοὶ V 12, οὐδεὶς ἂν ᾔδει σοὶ κτλ. V 15, ἐξεῖναι σοὶ V 16, 59 (v.s. σὺ σμῆνα), [V 59 codd. pro σοῦ] [4]. IV. σέ, ἐνοχον * * * ἀποφαίνει σε ὄντα IV β 3, δέον σε διομύσασθαι V 11 [2]. V. ὑμεῖς. 1. ὑμεῖς δέ I 22, 23, IV α 5, V 85. 2. ὑμεῖς γάρ I 4. 3. in comparationibus ἐὰν ὑ. τε καὶ οἱ θεοὶ θέλωσιν I 20, ὑμεῖς ἐκρίνεσθε ἢ ἐγὼ * φεύγω V 48, οὔτε ὑ. * * * οὔτε ἐγὼ V 64, τοὺς δ' οἴους ὑ. μισῶν συκοφάντας V 78, οὗτοι — καὶ ὑ. — διαγνώσεσθε V 96. 4. verbo omisso ἀλλ' οὐχ ὑ. γε I 13, μὴ ὑ. γε V 86. 5. sine vi magna positum καθ' ὅ τι * * * ἂν ὑ. ὁρθῶς γινώτε V 46, cf. 89, VI 6, ἐὰν ὑ. καταψηφίσαισθε V 87, VI 3, καὶ ὑ. * * * ποθεῖτε V 64, ἐπεὶ * ὑ. * * ἐκολάσατε V 77, ὑ. βοηθήσατέ μοι V 80, ὑ. οὖν ἐμοὶ * βοηθεῖτε V 80, ἀλλ' ὑ. ἔσεσθε V 90, ὡς αὐτοὶ ὑ. ἡκούσατε VI 36, ὧν ὑ. ἐπίστασθε VI 38 [24]. VI. ὑμῶν. 1. a praep. pendens ὑ. αὐτῶν (sc. ἔνεκα) VI 3; παρ' ὑ. I 21, 26, 27, III γ 9; ὑπὸ τε ὑ. καὶ τοῦ δίκαιου I 25, cf. 27, ὑπὸ * ὑ. II γ 1, ὑφ' ὑ. II α 9, II β 3, 10, II γ 7, 10, II δ 7, III γ 4, 11, IV β 8, IV δ 7, V 48 (bis), 73, ὑφ' ὑ. πάντων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν VI 33. 2. pronomini subicitur ὑ. μηδέτε V 46, ὑ. ἔκαστον V 65, τισιν ὑ. V 91. 3. a subst. pend. ὑ. αὐτῶν * * * τοὺς πρεσβυτέρους V 71. 4. a adv. regitur μεῖζον ὑ. αὐτῶν δύνασθαι V 80. 5. verbo regitur δέομαι I 3 (ὑμῖν N pr.), 21, 22, 23, II β 13, II γ 9 (bis), III β 2, III γ 3 (bis), V 5, 96, ὑ. * προκατεγνωκότες V 4, ὑ. * τὸ μὴ πείθεσθαι (sc. ἐστί) V 94. 6. οἶμαι * ὑ. . . ἀποψηφίσασθαι V 85 (lacunam post ὑ. esse

statuit Schoem.) [42]. **VII.** ὑμῖν. 1. e verbo pend. ὑ. διηγῆσασθαι I 13, 18, ὑ. δηλοῦν II α 3, λέγομεν * ὑ. II γ 9, cf. V 60 (ὅτι), παραινῶ ὑ. II δ 11, ὑ. *** προστέτακται III α 1, ὑ. ἐρμηνεύσαι III β 1, ὑ. δόξω III β 2, cf. V 45, ὑ. ὁμολογουμένου III β 6, ὑ. * παραδίδωσιν IV α 7, ὑ. — προστρίψομαι IV β 8, ὑ. * συγγιγνώσκω IV γ 1, ἐπισκῆπτομεν ὑ. IV γ 7, cf. IV δ 10, ὑ. ***** ἐπιτρέψαιμι V 8, ἡ τεκμήρια ὑ. V 8, cf. 63, πεποιθήκασιν ὑ. V 9, ὑ. κείνται V 14, ὑ. * παρέξομαι V 20, cf. 22, 24, 28, μεμαρτύρηται ὑ. V 31, ὑ. δικαζόμενος V 78, ὑ. * ἔξεστι V 90, ὑ. * μετεμέλησεν V 91, ὑ. * ἔστιν V 94, ἐὰν ὑ. ἡδομένοις (verbo omisso) VI 8, ἀποδείξω ὑ. VI 15, cf. 33, 41, 43, 48, ὑ. ὑπεσχόμεν VI 16, ὑ. * ἀποφαίνω VI 31, δώσειν ὑ. VI 36; de agente ὑ. * ποιητέα III γ 11, ὑ. **** κατείργασται V 16. 2. e adi. pend. μακρότερος — ὑ. * ἀκούσαι I 18, ἀνήκουστα καὶ θεοὶς καὶ ὑ. I 22, ὁσιώτερον — ὑ. I 25, ἀσύμφορον * ὑ. II α 10, ὑ. * ἐνθῆμος II γ 10, φανεροὶ ὑ. III β 5, ὑ. νόμιμα V 85, παλαιόθεν ὑ. Fr. 78; ἔξ Ἰσον ** καὶ ὑ. καὶ ἐμοί V 64, ὑ. * περὶ πολλοῦ εἶναι VI 3. 3. praep. regitur ἐν ὑμῖν I 22, 31, V 75, 89, VI 6, 8 [58]. **VIII.** ὑμᾶς. 1. praep. regitur δι' ὑμᾶς IV β 4; εἰς ὑ. II γ 9, III γ 11, IV α 5, V 46, 76 (τερ), 80 (ὅτι), 93; ἐφ' ὑ. VI 51; πρὸς ὑ. I 4, 31, II δ 1, VI 29. 2. e verbo pendet ὑ. * παραιτεῖσθαι I 11; ὑ. κελεύω I 21, cf. V 84, VI 47; ὑ. αἰτήσεται I 21, cf. 23, V 4; ὑ. πείθῃ I 23, cf. II β 11 (ὅτι), II δ 11, IV α 4, IV β 7, V 94, VI 14, 47; βιασάμενος ὑ. IV δ 3; ὑ. διδάξω V 8, cf. 14, 46, VI 2, 28, 35; ὑ. ἀναπέλθω Fr. 77. 3. c. adi. vel partic. e verbo pendet ὑ. εἰδότες εἰσεβεστάτους VI 51, ὑ. ἡσθημένοις

ἡδικομένοις Fr. 68. 4. subi. inf. ἀξιόν * βοηθῆσαι ὑ. I 24; ὑ. χρῆ — πιστεύειν II α 2, ὑ. δὲ χρῆ — ἀνταφελῆσθαι IV α 7, ὑ. δὲ χρῆ *** ἀπολῦσαι IV β 8, πιστεύειν ὑ. * χρῆναι V 84, cf. VI 28; δεῖ ὑ. — καταμανθάνειν V 14 (ἡμᾶς N), cf. VI 2; ἀξιῶ * ὑ. * μακαρίσαι II δ 4, cf. III α 2; θέλω ** ὑ. μαθεῖν III δ 3; διὰ τὸ * ὑ. διδαχθῆναι IV β 8, περὶ τοῦ * ἐλεεῖν ὑ. Fr. 77; πιστεύειν — ὑ. γινώσκειν V 8, πάντας οἶμαι ὑ. ἐπίστασθαι V 11, cf. 32, 82; ἔχειν ὑ. * δοκῶ V 65; οὐκ ἴσον ἐστὶ — ὑ. τοὺς δικαστὰς * γινῶναι V 89, cf. <VI 6> [γν. add. Ald.]; ἡγοῦμαι — ἀποψηφίσασθαι ὑ. VI 33. 5. pron. repetitum ὑμᾶς δὲ χρῆ, γινώσκοντας ὅτι — οἴμεθα λέγειν, ὑμᾶς δὲ * ὁρᾶν III δ 1 [65]. (206)

συγγίγνομαι, δέοι τὰς αἰτίας ὑποσχεῖν τοὺς συγγενομένους V 67. (1)

συγγιγνώσκω, ὑμῖν * συγγιγνώσκω βουλομένοις ***** μαθεῖν IV γ 1. (1)

συγγνώμη, συγγνώμης τυχεῖν τινὸς IV α 6; συγγνώμην ἔχειν μοι V 5, cf. 92. (3)

συγγράφω, ταῦτ' * μάλιστα συγγράφας V 53. (1)

συγκαταπίμπλημι, ἀσύμφορον * ἐστὶ — συγκαταπιμπλάναι τοὺς ἀναίτιους II α 10. (1)

σύγκειμαι, ἡ μὲν (i.e. λόγων ἀκρίβεια) * πιστότερον ἢ ἀληθέστερον σύγκειται III γ 4. (1)

συγκλέπτω, μεθ' οὐπερ συνέκλεπτον VI 35. (1)

συγκρύπτω, συγκρίπτωσι τοῖς δεσπόταις II γ 4. (1)

συγχέω, συγχεῖ * τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων IV α 2; τὰ * νόμιμα συγχέουσι IV β 7; συγχέων ἅπαντα τῶν γεραίων τῶν νόμιμα IV α 6. (3)

συγχωρέω, συγχωρῶ τῷ τούτων λόγῳ V 27. (1)

συκοφαντέω, ἐτέροις * τῶν ἐπενθύνων ἔσειε καὶ ἐσυκοφάνει VI 43. (1)

συκοφάντης, τοὺς *οἷους ἡμεῖς μισῶν συκοφάντας V 78, μὴ διδάσκετε τοὺς σ. μεῖζον * * δύνασθαι V 80. (2)

συλλαμβάνω, I. act. συλλαβόντες ἐβασάνισον τοὺς ἀνθρώπους V 29. II. pass. συλληφθεὶς αὐτός * κατείπεν αὐτοῦ V 69. (2)

συλλέγω, ἐψηφίσαντο συλλέγειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φυλῆς VI 13, εἰωθεν ταύτην τὴν φυλὴν σ. VI 13; τὸν χορὸν συνέλεξα VI 11; ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας II β 9. (4)

συλλήπτωρ, συλλήπτωρ καὶ κοινωνὸς εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας III γ 10. (1)

συλλυπέω, ἡμῶν συναλγούντων * καὶ συλλυπομένων III β 8. (1)

συμβαίνω, συμβέβηκε * μοι πολὺ παρὰ γυνάμην τούτων III β 3. (1)

συμβάλλω, πολλά * ἐστὶ τὰ συμβαλλόμενα τοῖς βουλομένοις τῶν ἀλλοτρίων ἐφίεσθαι V 79. (1)

σύμβολον, δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῶν δικαζομένους V 78. (1)

συμβουλευώ, ὑφ' ἡμῶν τῶν συμβουλευσάντων ἐπιτρεφθῆναι IV γ 5. (1)

σύμβουλος, οὐκ ἂν γένοιτο ἕτεροι πονηρότεροι σύμβουλοι V 71; δι' ὑμᾶς τοὺς συμβούλους IV β 4, μάρτυρας καὶ σ. ἐποιούμην V 43. (3)

σύμμαχος, ὥπερ σύμμαχος ἦν ἡ ἀλήθεια V 37; τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοι ἐστίν V 43; οἱ * πολλοὶ ἀγῶνες τῇ * ἀληθείᾳ σύμμαχοί εἰσι V 86. (3)

συμμελετάω, πάντες * οἱ συμμελετώντες συμπράκτορες εἶεν III δ 6; οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετώντων III δ 5. (2)

σύμπας, σύμπαντες πλεονὶς ἢ πεντήκοντα VI 22; αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο * πλεόν ἢ πεντήκοντα VI 44. (2)

συμπλέω, συνέπλει * τὰ * ἀνδράποδα * * * καὶ οἱ Θρᾷκες V 20; οὐδενὸς — οὔτε τῶν αὐτῷ τῷ Ἡρώδῃ συμπλεόντων V 24; ὅσους συνέπλευσα V 83. (3)

σύμπλους, πείσας * * * σύμπλουν μοι γενέσθαι V 21. (1)

συμπότης, ἐγγινώσκετο * ἂν ὑπὸ τῶν συμποτῶν II α 4. (1)

συμπράκτωρ, οἱ συμμελετώντες συμπράκτορες εἶεν τῆς αἰτίας III δ 6. (1)

συμφιρόντως, οὔτε σ. ἀπολόισι' ἂν II α 9. (1)

συμφέρω, I. act. 1. c. acc. δίκαιοι τὰς τούτων ἀμαρτίας συμφέρειν ἐσμέν III β 11. 2. c. dat. τοῖς * * ἀτυχοῦσι κωτερίζειν συμφέρει II δ 9; τοῦτοις * ἦν τοῦτο συμφέρον V 18; οὐ τοῦ ἐμοὶ συμφέροντος ἔνεκα V 10; ἐπιτιμῆται τῶν σφίσιν αὐτοῖς συμφερόντων V 32. 3. abs. ἐνδεὴς εἰμι μᾶλλον τοῦ συμφέροντος V 1; τό γε συμφέρον * * ἡπίστατο V 50. II. pass. τοῖς * λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώπου συνεφέρετο V 42, οὐ σ. τῷ γραμματείδι V 56 (N, A; tell., vulg. συνεπεφ-). (9)

συμφορά, τις ἄλλη σ. καταλαμβάνη αὐτοῦς II β 1, ἀμάρτημα οὕσα τῷ ἀμαρτάντι σ. δικαία γενέσθαι ἐστίν III γ 8, ἡ * σ. τοῦ παθόντος IV γ 4, εἴ τις * σ. γίγνοιτο VI 1; ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἠραγκάσθη III β 1, cf. III γ 1, τῆς σ. * * * * αἰτίος IV β 1; ἐξ ἴσου * καθεστάναι τῇ * συμφορᾷ καὶ τοῖς κακοῖς V 1; ἰδίαν * τὴν συμφορὰν * * * καταστήσαι II α 11, ἀκούσιον * τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν σ. II γ 1, οὐκ ἐλάσσω * * * τὴν σ. κατέστησε III α 2, ἐλεοῦντες * * * τοῦ νηπίου τὴν ἀναμάρτητον σ. III β 11, ἐλαφροτέρην τὴν σ. καταστήσατε III γ 12; αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ χρεῖαι — βιάζονται III β 1; οἰκείας συμφοραῖς κέχρηται III β 8, σ. περιπεσῶν III β 11, ἁώροις σ. περιβάλητε III β 12; εἰς πολλὰ πλάσιους τούτου συμφορὰς ἤξω III β 10, ἀξίων τὰς σ. τῶν ἀμαρτάντων εἶναι III γ 9, εἰς μὴ προσηκούσας σ. ἐμβάλητε III δ 10. (20)

σύν, c. dat. σὺν τῷ ἀκολούθῳ διέφθειρεν II α 4, σὺν τοῖς θεωμένοις ἐστῶτα III δ 6, [codd. V 59 pro σὺ]. (2)

συναγωνίζομαι, οὐδέν ἐστιν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι V 93. (1)

συνακοντίζω, οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συνακοντίζοντων III δ 6. (1)

συναλγέω, ἡμῶν συναλγοῦντων * καὶ συλ-
λυπομένων III β 8. (1)

συναναίρειω, τεθνεῶτα συνανελεῖν μοι (sc.
ἐφη) V 42 (N συνελεῖν); τεθνεῶτα
αὐτὸν * * * συνανελῶν V 39 (add. Mr.
e N, qui συνελών praebeet). (2)

συναποκτείνω, ὡμολόγει * * * συναποκτεῖ-
ναι τὸν ἄνδρα V 39. (1)

συναπόλλυμι, συναπόλεσαν μετὰ τῆς αὐ-
τῶν ψυχῆς τοὺς ὁσίως διακειμένους V
82. (1)

συνασεβίζω, συνασεβούντες τῷ ταῦτα
δρῶντι IV α 3. (1)

συνεθέλω, οὐ συνηδομένων * οὐδὲ συν-
εθελόντων ἡμῶν III β 8. (1)

σύνειμι, συνῆσαν ἐμοὶ καὶ διελέγοντο VI
34; cf. 39, 46, δι' ὃ τι σ. VI 46 (codd.
διὰ τί συνῆσαν); συνών μοι V 42;
οὐκ ἄν καλῶς εἶχε τοῖς συνοῦσιν V 68;
ἡξίου τοὺς συνόντας ἐκείνῳ εἰκάζειν V
68, οὗς ἑώρων μοι * * * συνόντας καὶ δια-
λεγομένους VI 40, ταύτους — σ. καὶ
διαλεγομένους VI 48. (9)

[σύνειμι, (εἰμι) codd. VI 46 pro συν-
ῆσαν.]

συνεισβαίνω, συνεισβάντες εἰς τὸ πλοῖον
V 82. (1)

συνεκσφίζω, τὸ σῶμα * ἡ ψυχὴ συνεξέσω-
σεν V 93. (1)

συνεξαμαρτάνω, μετὰ τῆς πόλεως ὅλης
ἡναγκάσθη συνεξαμαρτεῖν V 76. (1)

συνεπιβαίνω, συνεπιβάνας τῇ τούτων
ἐπιθέσει II β 13. (1)

[συνεπιφέρω, V 56 vulg., codd. praeter
N, A pro συνεφέρετο.]

συνιχῶς, σ. τούτων ἢ τιμὴ ἐβούλοντο ἀπο-
γράφεσθαι VI 44. (1)

συνήγορος, συνήγοροι Fr. 13, 32.

συνῆδομαι, οὐ συνηδομένων * οὐδὲ συν-
εθελόντων ἡμῶν III β 8. (1)

σύνηθης, ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύνηθες * *
εἰπεῖν III β 2. (1)

συνθεάομαι, ταῦτά τοῖς συνθεωμένοις δρῶν
III δ 5. (1)

σύνοιδα, 1. c. dat. et acc. τι συνῆδη
ἐμαυτῷ V 52 (J.: codd. συνῆδην),
cf. τι ξυνῆδη ἐμαυτῷ τοιοῦτον V 93
(J.: codd. ξυνῆδην); συνειδώς * αὐτῷ
τὸ ἀδίκημα II α 6, ἐμαυτῷ τοιοῦτον
οὐδὲν ξυνειδώς V 93. 2. c. dat. μοι μη-
δεὶς συνειδείη V 43; διὰ τὸ μὴ ξυνει-
δέναι ἐαυτῇ V 93. 3. c. acc. et partic.
ᾧ (i.e. τὰ ἀνδράποδα) συνῆδει * * τὴν
γυναικα — μηχανωμένην I 9. 4. c.
dat. et partic. a. partic. est casu
nom. συνειδὼς αὐτὸς αὐτῷ * εἰργασμέ-
νος VI 5. b. partic. est casu dat.
αὐτὸν ἐαυτῷ συνειδέναι * ἐξημαρτηκότι
VI 1; ξυνειδὼς αὐτῷ * * εἰργασμένῳ
V 87; αὐτῷ συνειδῶτι * εἰργασμένῳ
V 93. 5. sine obiecto expresso
αὐτοῦ συνειδὼτος τοῦ * * φέροντος V
53; τῷ * ξυνειδῶτι τοῦτο * * πολέμων
ἐστιν V 93; εἶεν * οἱ συνειδότες πολ-
λοὶ VI 22, cf. 25; ὑπολείπεσθαι μηνυ-
τὰς * * τοὺς συνειδότες V 52. (16)

συντέλεια et συντελείς Fr. 56.

συντίθημι, λόγους ψευδεῖς συντιθέντες VI
9; ἐξ ἐπιβουλῆς συνέθεσαν ταῦτα V
25. (2)

συντυγχάνω, ὅτινα * * * * * νεκροῖς ἀσπαί-
ρουσι συντυχόντα II δ 5. (1)

συχνῶς, σ. τὴν ἀπολογίαν ἀποδέχεσθαι
III γ 3 [εὐμένως R, εὐνως K.]. (1)

σφαγή, ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ
σφαγῇ V 69. (1)

σφάγιον, ἀπτομένους τῶν σφαγίων V
12. (1)

σφάττω, τοῦτον σφαττόμενον II β 8. (1)

σφάλλω, τάχ' ἂν σφαλεῖην — μὴ ὀρθῶς
εἰπὼν V 75. (1)

σφείς, ἀκροᾶσθαι σφῶν αὐτῶν αἰτοῦνται
V 4, ἐπὶ σ. αὐτῶν ἀπέκτειναν V 47,
οἱ σ. (τ' αὐτῶν) ἔνεκα καὶ τοῦ δικαίου
ἔφραζον VI 23 [add. τ' αὐτῶν S., R.],
ὑπὸ σ. αὐτῶν ἐξελεγχόμενος VI 31,
αὐτοὶ * κατὰ σ. αὐτῶν μάρτυρες ἐγέ-
ροντο VI 32, σ. αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῆς
πόλεως VI 46; αὐτοὶ * σφίσιν αὐτοῖς
οὐκ ἡξίωσαν κτλ. I 12, ἦδεσαν * οἰκεῖον

σ. τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον I 13, ἐπισκῆπτουσι τιμωρῆσαι σ. αὐτοῖς ἡδικημένοι I 29 (φήσιν N), σφίσι * αὐτοῖς ἀπιστοῦντες V 4, τοῦ σ. αὐτοῖς λυσιτελοῦντος (sc. ἔνεκα) V 10, ἔχοντες παρὰ σ. αὐτοῖς V 30, ἐπιτιμηταὶ τῶν σ. αὐτοῖς συμφερόντων V 32 (σφίσι N), πιστότεροί εἰσι τῶν διαφερομένων σ. αὐτοῖς V 50 (*non ad subd. sent. sed ad subd. partic. referuntur*), ἡγήσαντο ταύτην σφίσι ἐσσεσθαι σωτηρίαν VI 35; ἀπερ αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἔπεισαν VI 47. (16)

σφέτερος, τῆς * σφετέρας αὐτῶν σωτηρίας Fr. 51; ἐν τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν (sc. οἰκίᾳ) VI 39; τὴν σφετέραν αὐτῶν (sc. γῆν) V 77: ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους (αὐτῶν) I 29 [αὐτῶν add. Hi.], οἰκέτας τοὺς σ. αὐτῶν I 30. (5)

σφόδρα, σ. πιστεύειν II α 2, οὐ σ. ἐχρώμην V 63, (οὕτω) σ. λέγω VI 15. (3)

σχεδόν, σχεδὸν ἐπίσταμαι VI 10. (1)

σχετλιάζω, σκετλιάζει *** φάσκων III δ 4. (1)

σχέτλιος, I. δεινὰ καὶ σχέτλια εἰργάσθαι VI 43, cf. 49. II. comp. πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετλιώτεροι ἢ ἀνομώτεροι γένοιντο VI 47. (3)

σφίζω, I. act. ταῦτά * ἐμέ * σφίζει V 85; δυνάμενον ἐμέ δικαίως σφίζειν V 73. II. pass. κατὰ τοῦτο σφίζομαι V 46; ὕμεις γενόμενοι σφίζονται II β 1; τούτοις ἂν ἐσφίζομην τοῖς ἀγαθοῖς V 11: τούτῳ ἐσώθησαν V 3, οἶδν τ' ἦν αὐτῇ σωθῆναι I 8, με δεῖ σ. μετὰ τῆς ἀληθείας V 2, δίκαιον οὐτ' ἔργῳ ἀμαρτάντα διὰ ῥήματα σ. V 5, ἡγήσατο *** διὰ τοῦτο σ. ἂν V 37; [σωθεῖς V

19 A corr., vulg. pro ἐλασσωθείς]. Cf. etiam ἀνα- συνεκ-. (10)

σῶμα, τὰ πτερὰ * τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα Fr. 57; τοῦ * σώματος καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἀπεστεροῦμην II β 9, περὶ τοῦ σ. τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσασθαι V 8, διὰ τὴν τοῦ σ. κακοπάθειαν V 18, τοῦ σ. αὐτοῦ χρεῖα V 35, ἀπεστέρει δι' αὐτοῦ τοῦ σ. ἀπολλυμένου V 35, τοῦ σ. ἰσχύοντος ἡ ψυχὴ προαπολείπει V 93, κίνδυνον περὶ τοῦ σ. VI 1; κακοπαθεῖν τῷ σώματι V 2, 18, τῷ σ. ἐπιτήδειος V 63, ὅμα τῷ σ. * ἡ τιμωρία ἀπόδωκεν V 95; τὸ σῶμα προστήσαντος III β 4, τὸ σ. ἀπειρηκὸς ἡ ψυχὴ συνεξέσωσεν V 93: ἀμαρτάνοντα πάντων * σωμάτων III γ 5. (15)

Σωσίας, Σωσίαν ὀνομά φασιν αὐτῷ εἶναι V 70. (1)

σωτηρία, ἐν * τῷ ὑμετέρῳ ὀρκῷ * ἡ ἐμὴ σ. ἔνεστι V 96; τῆς * σφετέρας αὐτῶν σωτηρίας οὐκ ἐνεθυμήθησαν Fr. 51; ἐν * τῷ μὴ βασανισθῆναι ἡγήετο τὴν σωτηρίαν εἶναι I 8, τὴν σ. τοῦ κέρδους προτιμῶντες II β 5, ἀπορῶ εἰς ἥντινα ἄλλην σ. χρῆ με καταφυγεῖν II δ 1, ἡγήσαντο ταύτην σφίσι ἐσσεσθαι σ. VI 35. (6)

σωφρονέω, ἐσωφρόνουν καὶ οὐκ ἐμαίνοντο II β 5; κατὰ φύσιν ἦν **** σωφρονεῖν * τοὺς γέροντας IV δ 2; πολλοὶ * νέοι σωφρονοῦντες IV δ 2. (3)

σωφρονίζω, τοὺς δὲ (i.e. τοὺς πρεσβυτέρους) — ἧ * δύναμις τῶν νέων * σωφρονίζει IV γ 2: ἀρκοῦσα ἦν σωφρονίσαι τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης II γ 3 (σωφρονήσαι N). (2)

σάφρων, comp. εἰς ἄνδρα πολὺ αὐτοῦ σωφρονέστερον IV β 1. (1)

T

ταλαιπωρέω, ἡ ψυχὴ * ἐθέλουσα ταλαιπωρεῖν διὰ τὸ μὴ ξυνειδέναι αὐτῇ V 93. (1)

ταλαιπωρία, τῆς * τῶν ἄλλων πολιτῶν ταλαιπωρίας προὑσκέψαντο Fr. 51. (1)

τάλαντον, ἱερῶν κλοπῆς δυοῖν τάλαντον γεγραμμένος II α 6. (1)

τάξις, ἐν τῇ τῶν ἀκοντιζόντων τάξει ἡκόντιζεν III β 7. (1)

τάσσω, cf. προσ-.

ταύτη, adv. v. s. οὗτος III 1.

τάχα, I. καίτοι τάχ' ἂν σφαλεῖην V 75.

II. superl. ἐπειδὴ τάχιστα * ἀπηγγέλθη I 11, ἢ ὑπέσχετο ὡς τ. I 16 (Bl.: codd. τ. ὡς οἶμαι). (3)

τε, A. De usu. I. particula c. οἶος coniuncta οἶός τε ἐγένετο V 45, VI 9, οἶός τ' ἂν εἴη VI 15, οἶός τ' ἦ VI 36, οἶός τε γενοίμην VI 37, οἶός τ' ἂν ἦν VI 42; οἶόν τ' ἦν I 8, V 56, οἶόν τε (verbo omissio) V 53; οἶοί τε ἦσαν VI 38, οἶοι τ' ἔσονται VI 50; οἶά τε ἦν V 81 [12]. II. coniunctio.

1. τε simplex. α. novam sent. inducit II α 7, 8, II β 1 (sic N: rell. δέ), II γ 3, [IV α 4 τε pro δέ codd.], IV δ 3, V 18, [72 vulg. pro τοι], VI 36, Fr. 61. β. duo verba sent. non pendentes coniunguntur I 10 (sic N: rell. δέ). γ. duo verba enunt. rel. I 26. δ. duo inff. V 18. ε. duo particc. c. subi. I 9 (add. N, pr. A). ς. duae cll. praep. V 51. ζ. duo nomm., casu dat. II δ 1. η. α τε — καὶ coniunguntur tres sentt. ab ἐπειδὴ inductae V 24 [15]. 2. τε — καὶ, non solum — sed etiam.

α. utrumque voc. nom. casu est: duo substt. c. art. V 20, 76; pron. et nom. c. art. I 20, VI 50 (τε — καὶ — [καὶ] c. enunt. rel. codd.; alterum καὶ del. Platner). β. utrumque gen. casu: duo substt. c. art. VI 18; pron. et nom. c. art. I 25, VI {23} [τε add. S.]. γ. utrumque dat. casu: duo substt. c. art. I 24, {31} [τε add. Bl.], V 1; pron. et nom. c. art. V 18 (R.: codd. γε), 80 (om. τε pr. A, M, Z), VI 38; pron. et pron. I 15 (dat. et acc.). δ. utrumque casu acc.: duo substt. c. art. III β 12, VI 6; pron. et substt. c. art. II β 13; pron. et pron. V 41. ε. duo adii. I 14. ς. duo adv. I 23. ζ. duo partic. I 18,

IV α 6, IV γ 1. η. duae cll. praep. V 62, 88, VI 31 (bis). ι. duo verba, subi. non mutato I 18, 28, II δ 7, III δ 8, V 65, VI 4 (praes. et fut.), 23 (aor. et impf.), 46. j. duo inff. III β 1, IV α 1, V 8 (c. subi.), 45, 61, 89 (c. subi.), 90 (c. subi.), VI 6 (c. subi.), 9, 14. κ. duae sentt.: pendentes, enuntt. rel. V 92, VI 16; non pendentes I 7, V 23, 85, VI 20 (verb. alterius sent. omittitur).

λ. vocc. vel enuntt. quae coniunguntur non eiusdem modi sunt: adi. et partic. αἰτία τε * καὶ ἐνθυμηθεῖσα I 20; subst. et enunt. ab ἐλ inducta τοὺς τε ἑμαυτοῦ πάντας καὶ ἐλ τινὰς τῶν ἀλλοτρίων κελεῖοι VI 23; adv. et gen. abs. ἄλλως τε καὶ κτλ.

I 5; adv. et enunt. condic. ἄλλως τε κἀν κτλ. V 32, cf. 87 [57]. 3. τε — καὶ — καὶ c. tribus substt. casu acc. VI 22; tribus sentt. V 25 (post ἐπειδὴ), 96, VI 29 [post δπου: alterum καὶ add. R., Turr.] [4]. 4. c. quattuor vocc. vel enuntt. τε — καὶ — καὶ — καὶ — καὶ scribitur: c. nomm. nom. casu V 88 = VI 6; acc. casu VI 31; c. sentt. VI 38 (post ἐπειδὴ) [4]. 5. τε — τε, non solum — sed etiam.

α. coniunguntur duae sentt.: non pendentes II α 7, 10 (bis), II β 7, 10, II γ 1, II δ 7, 10 (his), III β 6 (pro priore τε codd. praebent δέ), 8 [prius τ' add. Sp.], 10, 11, III γ 2, 7, 9, IV α 3, IV δ 9, 10, Fr. 69; pendentes, post δτι II α 3. β. coniunguntur duo verba, subi. non mutato II β 2, 3, 11, II δ 11 (priore loco τε add. Bl.: pro altero codd. δέ), III β 10, III γ 12, IV α 2, IV β 7, 9, IV γ 1, IV δ 6. γ. duo inff. I 18 (c. dat.), II α 10 (pr. loco τε add. Bl.: codd. praeter N, A, B pro altero τε, γε), III β 1 (c. subi.), IV δ 3 (c. subi.). δ. duae cll.

praep. II α 9, III α 1, III β 10 (vv. add. N, corr. A), IV β 6 [sec. loco τε add. R., Turr.]. 0. duo particc. IV α 7. f. duo vocc. quae casu nom. sunt II γ 3 (*bis*); casu gen. V 84 (abs.), 87 [pr. loco τε add. Br.] = VI 5; casu dat. II δ 1; casu acc. II δ 3 [96]. 6. c. tribus vocc. τε — τε — τε scribitur; c. nomm. casu nom. IV γ 2 (*bis*); c. acc. et adi. vel partic. IV γ 7 [primo loco τε add. Bl.] [9]. (197)

B. De positione conjunctionis τε.

1. secundo loco sent. vel enunt. vel clausulae suae ponitur plurimis in locis: igitur post art., cum art. c. nom. coniungitur, post praep., c. cl. praep. coniunguntur. 2. cum coniunctio praecedat, τε ponitur loco tertio, cf. III γ 12, V 23, VI 23. 3. loco quarto pos. ἐπειδὴ δὲ ἐγώ τε V 25, cf. VI 29, Fr. 69; praecedat vocc. quae ad utramque partem sent. pertinent, quae sequitur pertinent, ὁ δ' ἐκπλεῖν τε κτλ. I 18, ταῦτά γὰρ ἐμέ τε κτλ. V 85, ἐμοὶ δὲ ἴδων τε κτλ. II β 2. 4. med. sent. positum esse videtur seqq. locis: vocc. praecedunt quae ad utramque partem sent. pertinent; quae si negliguntur loco altero sent. suae ponitur τε: quinto loco II α 10, IV δ 6; sexto (II α 10), II δ 7, IV β 7, V 65; septimo V 96, VI 38; octavo III β 1, 8; VI 4; nono II δ 11; decimo III δ 8, IV β 9; undecimo II α 3; decimo tertio II β 11. 5. sqq. locis coniunctio τε praecedere videtur voc. vel clausulae ad quam pertinet ὑπὸ τε ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου I 25, εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς νόμους VI 6 (*quasi in animo esset praep. repetere, ut vero factum est* V 88, *qui locus alias c. VI 6 quadrat*); ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν τε τοῦ κατηγοροῦ καὶ τοῦ ἀποκρινο-

μένου VI 18 (*nonne expectes καὶ τῶν τοῦ δ.?*); τοὺτους μὲν αὐτοὺς τε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἐξελεγχόμενους καὶ ὑπ' ἐμοῦ VI 31 (*sequitur ὑπὸ τε τούτων καὶ ὑπὸ ἐμῶν τοῦ*).

C. De elisione. 1. saepissime elisio voc. ante vocalem negligitur; loci sunt numero sexaginta tres.

2. τ' scribitur I 7, 8, 18, II α 3, 10, (III β 8), IV δ 6, V 56, VI 15, 23, 36, 38, 42, 50; θ' II α 3, 10 (*bis*).

τείνω, cf. δια-, προσ-.

τείχος, διὰ μέσου τείχος Fr. 37. (1)

τεκμαίρομαι, τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις — τεκμηράμενους V 81. (1)

τεκμήριον, τῷ φεύγοντι τ. γίγνεται (sc. πολλοὶ πρὸςβύται) IV δ 2, τ. * μέγιστον ὡς * ἐβούλετο V 61, cf. 63, κατ' αὐτῶν τούτων ἔσται τ. δι. * λέγουσι VI 41; κοινοῦ * τοῦ τεκμηρίου IV δ 3; τοῦτο τεκμήριον δίκαιον γενέσθαι I 10, κατὰ τούτων τὸ αὐτὸ τοῦτο τ. γενέσθαι δι. * ἦν VI 27, τί * * τούτου μείζον τ. ἀποδείξαμι, δι. * ἡδικοῦτο VI 43; τούτοις * ἦν ταῦτα τεκμήρια I 12, ἵνα ἡ τ. * * τῶν ἄλλων πραγμάτων * * * ἢ * βιαιότης V 8, ἦν ταῦτα αὐτοῖς μέγιστα τ. κατ' ἐμοῦ V 38; ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν * * * ἀποδειχθῆναι V 81; οὐκ εἰκόσι τεκμηρίοις χρώμενος IV δ 2, τὰ * μέλλοντα τ. (sc. πιστοῦσθαι) Fr. 72; ταῦτα μέγιστα τεκμήρια παρέλχοντο ὡς * * εἰσι I 11, εἰκὸς ταῦτά ταῦτα τ. εἶναι ὡς εἰσιν I 11, τὰ * τ. ἐμά * * ὄντα ἐδήλωσα II δ 10, κατὰ τούτων εἶναι χρὴ ταῦτά ταῦτα τ., ὡς * * * ἐπέφερον V 38, ἃ * ἀξιώ μεγάλα μοι τ. εἶναι τῆς αἰτίας, δι. * * * κατηγοροῦσι V 83, ταῦτα μέγιστα τ. κατ' ἐμοῦ ἐποιοῦντο δι. * ἦν VI 27, τ. * * τοῖς μαρτυροῦσιν ὁμοία * ἀποφαίνοι VI 30, τ. ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων (sc. ἀποφαίνοι) VI 31. (22)

τελευταῖος, τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον I 30; τὸ τελευταῖον ἀψώμωξεν V 41, cf. VI 40. (3)

τελευτή, προαποθυήσκειμεν τῆς γηραιού τελευτῆς IV α 2; οἰκτίροντας * τὴν ἄωρον τοῦ ἀποθανόντος τελευτήν III α 2. (2)

τελέω, ἃ οὐκ ἐμελλε τελεῖσθαι I 19. (1)

τέλος, παρὼν διὰ τέλους V 42, διὰ τ. * ἀπέλυε V 42, διὰ τ. τὸν αὐτὸν αἰετὸν λέγοντι V 50, διὰ τ. ἔξαρνος V 51; ἡ * αἰτίας οὐκ ἔχει τέλος V 89, cf. VI 6: τέλη κατατίθουσιν V 77. (7)

τέμνος, εἰς * τὰ τεμένη τῶν θεῶν εἰσίδοντα II α 10, cf. II β 11. (2)

τέμνω, cf. ἀπο-.

τέταρτος, τετάρτῳ μὲν VI 42; ἔτι * τέταρτον Φίλιππον (sc. κατέστησα) VI 13. (2)

τετρακόσιοι, Fr. 6.

τέως, τ. μὲν γάρ κτλ. Fr. 79. (1)

τηρέω, τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα (i.e. με) II β 8. (1)

τίθημι, I. act. τὸ * ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν * * * ἐν ἴσταις ἐλπίσι θῶμεν αὐτῷ εἶναι II γ 6. II. med. αὐτὸς σαυτῷ νόμον θέμενος V 13. III. pass. [V 45 vulg. τιθεμένου pro ἐντιθ.]: παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα VI 50. Cf. etiam ἀνα-, δια-, ἐν-, ἐπι-, κατα-, περι-, προσ-, συν-. (3)

τιμάω, I. med. ἐτιμῶντο * τὸν ἄρρενα καὶ τὸν θῆλυν δραχμῶν χιλίων Fr. 58. II. pass. ἐτιμήθη αὐτοῖς ὧν * ἐπίστασθε VI 38. Cf. etiam προσ-. (2)

τιμή, ὑμετέρα ἡ τιμή καὶ ἡ δύναμις ἔσται V 80; μοι τιμὴν καὶ ὠφέλειαν αὐτὰ ὀσειν VI 8. (2)

τίμησις, τίμησίν μοι ἐποίησαν V 10. (1)

τιμωρέω, I. act. I. c. dat. δύνασθαι ἐμαυτῷ τιμωρεῖν ἱκανῶς V 79; οἱ τιμωροῦντες αὐτῷ II β 2, τῷ * ἀποθανόντι οὐ τ. IV α 4; τοὺς τιμωροῦντας αὐτῷ IV γ 1: τιμωρήσω τῷ * πατρὶ I 24: δέομαι — τιμωρήσαι * *

τοῖς νόμοις I 3, ἐπισκῆπτουσι τ. σφίσιν αὐτοῖς I 29. 2. c. ὑπέρ et gen. θελήσανσιν ὑπὲρ ἀπολωλὸτος τιμωρεῖν V 95. 3. obi. e contextu subaud. ἐὰν μὴ ᾧ ὁ τιμωρήσων V 87, cf. VI 4, 5. II. med. τιμωρεῖσθε * τὸν ἀποκτείναντα II γ 11, τ. αὐτόν III γ 12; ζητοῦσιν * τὸν φονέα τιμωρεῖσθαι II δ 2, ὑμῖν τ. παραδίδωσιν αὐτόν IV α 7, τοῖς ἔγγιστα τ. (sc. τὸν μαρόν) ὑπολείπετε IV δ 11, με βούλονται τ. VI 7: ἐξῆν — ἀνδρα * ἐχθρόν τιμωρήσασθαι VI 9 (τιμωρήσεσθαι codd.); τιμωρησαμένης κάλλιον ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα πάσχειν II α 8: τὸν * δράσαντα δικαίως ἅμα τῇ ἀμαρτίᾳ τετιμώρηται III β 8, μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν αὐτόν τ. III γ 10; τετιμωρημένος ἐαυτόν III β 8. (22)

τιμωρία, ὀρθῶς * * γνωσθέντα τ. ἐστὶ τῷ ἀδικηθέντι V 88, cf. VI 6, ἅμα τῷ σώματι καὶ ἡ τ. ἀπόβληεν V 95; καὶ ἑλέον καὶ βοηθείας καὶ τιμωρίας * * τυχεῖν I 21, τῆς δικαιοσύνης ἂν τύχοι τ. I 27, ἐπιθυμία τῆς τ. II α 7, κατηγορίαν ἀντὶ τ. ἀπονέμουσιν VI 9; ἀφεῖναι τοῦ τεθνεώτος τὴν τιμωρίαν I 5, οἰκέαν * * τὴν τ. ἡγησάμενος II α 11, θεοῦ τ. ὑπολείπει τὴν τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν IV α 3, ἡγουμένη τὴν τ. οἱ ἦκεν ταύτην τῶν ἀσεβημάτων V 93. (11)

τιμωρός, οὐκ ἦν αὐτῷ τιμωρὸς οὐδὲς V 37: κατήγοροι * καὶ τιμωροὶ φόνου προσποιούμενοι εἶναι II δ 2, ἡμεῖς * οἱ τ. τῶν διεφθαρμένων IV α 4; οὗς εἰδὼς ἦν τῷ * τεθνεώτι τιμωρὸς γενέσθαι I 2, cf. 4, 21; ὧ ἄνδρες ἀποσίων ἔργων τιμωροὶ III γ 3. (7)

τίνω, cf. ἀπο-.

τίς, interrog. 1. sinē nom. τίς οἶδε II β 6, cf. II δ 6, τίς πώποτε * * ἐιργάσατο V 57; τί ἔσται πλεόν τῷ * ἀποθανόντι V 95; τίνος μᾶλλον ἔστιν ὁ φόνος III γ 7 (codd. τίς ὁ βάλλων); τίνος γε δὴ ἐνεκα * * ἀπέκτεινα V 57,

καὶ τίνος ἔνεκα * πρὸς τοὺς ἐγένοντο VI 34; ἐπιδέσθαι * τίνα μᾶλλον εἰκός ἐστιν ἢ κτλ. II α 5; τί ποτε ἀπολογησεται μέλει μοι I 7, καίτοι τί ἔδει με γραμματεῖδιον πέμπειν V 53, διὰ τί * ἀπεγράφοντο VI 46, [46 codd. διὰ τί pro δι' ὅτι]: ἐγένετο φανερόν * τίνες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες II γ 8, τ. οὐν ἦσαν οἱ πείσαντες VI 34 (codd.: vulg. τίνος); πρὸς τίνας οὐν ἔλθῃ τις βοηθοῦς I 4. 2. c. nom. ἢ τίς ἐλεγχος ἔσται II δ 7; ἐδηλώθη τῷ τρόπῳ ἀπωλώλει τὰ χρήματα V 70; ἐν τίνι πλοίῳ (sc. κατεποντώθη) V 28; καίτοι τί ἂν * τοῦτου μείζον τεκμήριον ἀποδείξαιμι VI 43; ἢ τίνας ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσειαν παραβαίνειν VI 49, 51.

τις, indef. 1. sine nom. πρὸς τίνας * ἔλθῃ τις I 4, πῶς * ἂν τ. εὐ εἰδείῃ I 28, εἰ * τ. *** ἡγείται II β 8, πῶς * ἂν τ. τῶν ἦσσαν κινδυνεύοντων — ἐπέθετο II γ 7, ἂν τ. φάσκη III δ 3, ἂν τ. ἐλεγχθῇ III δ 3, εἰ * τ. — ἡγείται IV β 6, εἰ * τ. — γιγνώσκει IV δ 9, ὅταν τ. ἀπειρος ᾗ V 3, ἂ * τ. μὴ προσεδόκησεν V 19, καθ' ὧν ἂν μηνύῃ τ. V 38, ἂ ***** τ. οἶός τε ἐγένετο V 45, ταῦτ' ἂν τ. * ἐπέμψειν V 53, τοῦτο * ἂν τ. ἀναγκασθεῖν V 54, cf. 58, εἰ τίς τινα ἔροιτο V 65, εἰ * τ. * τι κελεύει λέγειν V 65, εἰ * τ. ἡξίου V 68, ὅποι ἂν τ. *** ἀπολύσαιτο V 89, cf. VI 6, εἰ τ. ***** ἐξεργάζοιτο V 92, ἂν τ. * εὐξαιτο VI 1, εἰ * τ. * ἀναγκάζοιτο VI 1, ἂν τ. κτείνῃ τινά VI 4, εἰ τ. ἐκέλευσεν VI 17, εἰ τ. ἡνάγκασεν VI 17, εἰ τίς τι ἡδίκηκε VI 19, εἰ τ. * αἰτιώτο VI 19, ὅπου *** τ. διδάσκει VI 30, ἂν τ. ***** φαίῃ VI 30, ἂν τ. ἔχοι VI 30, ἐπειδάν τ. ἀπογραφῇ VI 36, εἰ τ. θέλοι Fr. 57, εἰ τ. ἔλθοι Fr. 57; ἂν * τι ἀμφισβητήσιμον ᾗ III α 1; εἰ τῷ τῶν ἄλλων ἐδόκει δεῖν εἶναι V 23; εἰ τινα ξυγῶν ἐπιβουλεύοντα II β 3, ὅστις

— ἡμῶν * τ. ἀποκτείνει IV α 2, τῶν εἰργασμένων τ. ἐρωτῶντων V 64, εἰ τίς τ. ἔροιτο V 65, ἂν τις κτείνῃ τ. ὧν * κρατεῖ VI 4; ὧν ἂν ἐπινοήσῃσι τι δράσαι III β 6, τῶν ἐπικαλουμένων τι ***** δέδρακεν III δ 5 (τίς A pr.; τίς vulg. ante R.), ἐπεβούλευσά τι αὐτῷ IV β 5, ἂν τι τῇ γλώσσει ἀμάρτω V 5, ἂν τι ὀρθῶς εἴπω V 5, καὶ ποῦ τι καὶ ἐξαμαρτεῖν V 6, ὅταν *** τι διαπράσσωνται V 7, ἐξηγείτο οὐδέν τι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων V 23, εἰ τι συνῆδη ἐμαυτῷ V 52, εἰ * τις περαιτέρω τι κελεύει λέγειν V 65 (add. N), δότε τι καὶ τῷ χρόνῳ V 86, εἰ δέοι ἀμαρτεῖν τι V 91, ἂν τι πᾶσχω V 96 (Bk.: codd. γε), εἰ τι ἀδικῶ VI 7 (Bk.: γ' codd.), εἰ τι ἡδίκουν VI 9 (ὅτι A pr.), εἰ τι ἡδίκητο VI 10, εἰ τι δέοι τῷ χορῷ VI 12, εἰ τι φράζει VI 13, εἰ τι ψεύδομαι VI 14, εἰ τίς τι ἡδίκηκε VI 19, εἰ τι ἡδικοῦντο VI 26, [32] [εἰ τι add. Bl.], [VI 38 codd. τι pro ὅτι, V 72, 91 τι pro τοι]: ἡδῆ * τισιν ὕμῶν * μετεμέλησεν V 91; τινας προσιδόντας φοβηθέντες II β 5, cf. II γ 2, εἰ τ. τῶν ἀλλοτρίων κελεύει VI 23 [67]. 2. c. nom. vel adi. vel alio pron. πῶς ἂν ἄλλος τις — φονεὺς εἴη ἂν IV γ 5, εἰ τι φράζει ὁ διδάσκαλος ἢ ἄλλος τ. τούτων VI 13; ἂν * τις ἄλλη συμφορὰ καταλαμβάνῃ II β 1, εἰ τ. καὶ συμφορὰ γίγνεται VI 1; ὑπερῶν τι ἦν I 14, εἰ τι μοι τοιοῦτον εἰργαστο V 52, ὥς τι ἀνὸσιον γεγένῃται V 84; παρ' ὕμῶν ἢ ἄλλου του I 26; συγγνώμης τυχεῖν τινός IV α 6; ἐτέρου τινός ἔνεκα μᾶλλον ἢ αὐτοῦ τοῦ πράγματος VI 10 (om. pr. A); ὅταν ἔν τινι κινδύνῳ ὦσιν V 7, χρεμῶνί τ. χρυσάμενον V 21; εἰ * ἀβουλία τινί (sc. κέχρηται) IV β 6; ἄλλον τινά ἐφευγον ἐλεγχον V 38, ὥς ***** ἑτερον * τ. εἰς αἰτίαν ἀγάγω VI 15; εἰ δι' ἄλλην τινά ἐχθραν * διώκομεν IV α 4, ἄλλην τ. πρόκλησιν ἐφευγον VI

27; ἄλλο τι κακὸν ποιοῦντας II β 6, ἑτερόν τι τοιοῦτον κακουροῦντες II γ 2, ἀμφοῖν τι * ἀγαθὸν ἀποβήσεσθαι III β 3, ἐκούσιόν τι δρώντες III β 6, εἰ * τι ψεῦδος εἴρηκα III δ 2, προκατεγνωκότες ἀδικῶν τι V 4, εἰς τῆς Μηθυναίας τι χωρίον V 21, σημειῶν τι γενέσθαι V 28, ἄλλο τι μῖασμα ἔχοντες V 82, εἰ τι ξυνήδη ἐμαυτῷ τοιοῦτον V 93; εἶτε ἄλλοι τινὲς ἑτερόν τι τοιοῦτον κακουροῦντες II γ 2, εἰ * ἐκηρύσσοντο ἢ μὴ ἄλλοι τ. κακούργοι II δ 6; ἐν ἄλλοις τισίν VI 9; ἐτέρους * τινας (sc. παρεχόμεν) VI 29 [31]. (98)

τιτρώσκω, τὸ ἀκύνειν — ἔτρωσεν αὐτόν III β 4; οὔτε τρώσαι οὔτε ἀποκτεῖναι φησι III γ 5. (2)

τοι, οὕτω δέ τοι καὶ I 27, εἰ δέ τοι καὶ IV γ 5, εἰκός τοι καὶ V 48, μέγα τοι V 72 (N; τι A, Bk.; vulg. τε), ἢ καὶ πάνυ τοι V 91 (codd.; vulg. τι), οὐ τοι V 94 (codd. οὔτοι, vulg. οὔτι), ῥᾶστον δέ τοι V 95 (Dobr.; om. N, ἀραιστῶνδετοι A, tell.), ταῦτά τοι δέομαι V 96, ἐπεὶ τοι γε καὶ VI 9, ἐπεὶ τοι VI 14. (10)

τοίνυν, τὸ μὲν τοίνυν μεираκίον III β 7, ὁ μὲν τ. νόμος IV α 7, λέγω τ. V 60, μὴ τ. ἐμοὶ νέμῃτε V 66, ἐμοὶ τ. V 83, εἰς πάντα τ. VI 26, ἐγὼ τ. VI 31, περὶ τ. ὦν κτλ. Fr. 1. (8)

τοιοῦτος, ἥκιστα τοιοῦτος ὦν III β 1; ἢ * βάσανος * * τοιαύτη γαγένηται V 52; τί * τοιοῦτον εἰργαστο V 52, οὐδέν * τ. ὑπὴρκτο εἰς αὐτόν V 58; τοιοῦτου * ὄντος μου II β 12 (codd.; vulg. τοῦτου); ἀνευ βασάνου ταιαύτης V 50; περὶ τοῦ τοιοῦτου VI 3 (codd. praeter N, A omm. art.); ἐν τοιοῦτῳ πράγματι V 45, cf. VI 1, 10, ἐν * τῷ τ. V 93; βάσανον ταιαύτην I 10 (N: omm. tell.); ἑτερόν τι τοιοῦτον κακουροῦντες II γ 2, τ. ἔργον εἰργασμένῳ V 87, cf. VI 5, τι ξυνήδη ἐμαυτῷ τ. V 93, cf. 93: οἱ τοιοῦτοι κολάζονται IV α 6; κρυπτόμενα πράσσεται τὰ

τοιαῦτα II γ 8 (N: rel. ταῦτα), τ. ἀρ' ἦν τὰ ἡδίκημένα VI 35; μετάνοια τῶν τοιοῦτων II δ 12, τ. κακῶν III β 10, περὶ τῶν τ. V 14, cf. 86 (τῶν om. pr. A), VI 2, 18, τῶν τ. ἔνεκα V 58, ἐκ τῶν τ. VI 29; ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μαρτυρίαις II γ 4; διὰ τοῦς τοιοῦτους ἀνθρώπους V 82, ὄρκους τ. VI 49, 51 (Mg.: codd. τοσοῦτους); τοιαῦτα * ἀκούοντας IV γ 1, τ. δεδρακότε IV γ 6, εἰς τὰ τ. V 81, τ. * * * εἰπεῖν VI 30 (Bl.: codd. ταῦτα). (36)

[**τοιοῦτως** VI 14 R. pro τοι οὕτως].

τολμάω, 1. c. inf. λέγειν * τολμῶσιν V 57; τολμᾶν * * * * λέγειν καὶ δρᾶν βιάζονται III β 1: ἐτόλμησε * εἰπεῖν IV γ 4, ἐ. κινήσαι V 15, ἐ. μέιναι V 69; οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν οὔτε * * * * παραβαίνειν V 87 = VI 5; τολμήσειαν παραβαίνειν VI 49, τολμήσαιεν παραβαίνειν VI 51: τετόλμηκας γενέσθαι νομοθέτης V 15. 2. c. acc. ᾤετο τὸν παῖδα τολμήσασθαι ποτε τοῦτο V 69. 3. abs. οὗτος * μὴ τολμῶν III γ 2. (12)

τόλμη, θαυμάζω * * τῆς τόλμης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς διανοίας I 28, εἰς τοῦτο * τ. καὶ ἀναδείας ἤκει, ὥστε κτλ. III γ 5, cf. IV γ 6. (3)

τολμηρός, ἀναιδὴς καὶ τ. ὦν III γ 1. (1)

τόμιον, οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσφαὶ καὶ τὰ τόμια καὶ αἱ προρρήσεις V 88 = VI 6. (2)

τοσοῦτος, τοσοῦτον τὸ μακρότατον τῆς ἀποκρίκews ἔστιν V 65; ὕστερον τοσοῦτῳ χρόνῳ V 31 (R.: codd. τοῦτῳ τῷ); ὅσον * * οἰκειότεραι * * * εἰσί, τοσοῦτῳ μᾶλλον φονεύς ἔστιν IV γ 3, τ. * ἀμεινον V 86; κίρδυνον * τοσοῦτον V 63; τοσαύτην * ἀνάγκην VI 4; τοσοῦτον * προέχων III γ 3, τ. * εἰπεῖν V 65; [VI 51 codd. τοσοῦτους pro τοιοῦτους]. (8)

τότε, τότε δέ I 29, ὁπότεν —, τ. βασανίζοντες II γ 4, ἐκεῖ ὦν τ. V 20, ἐπειδὴ —, τ. ἡττίσαστο V 25, τ. παραχρήμα ἐβασάνισαν V 30, τ. παύ-

σοιτο *, ὁπότε κτλ. V 50, τ. μὲν *** ἐμεμηχάνητο V 55, ἐπειδὴ —, τ. εἰσβάλλουσιν V 55, ἡ τ. ἀμαρτία V 79, φεισαμένοις * ὑμῖν ἐμοῦ νῦν ἔξεστι τ. χρῆσθαι V 90, νῦν μὲν ***** τ. δὲ V 94, cf. 94, προῦκαλούμην * εὐθὺς τ. καὶ αὐθις κτλ. VI 23, οὔτε τ. παραχρήμα οὔτε ὕστερον VI 24, τ. μὲν πρόθυμοι ἦσαν VI 37, ἐπειδὴ —, τ. δὴ προσύοντες VI 38. (16)

τοτέ, τοτέ μὲν ἔφη ****, τοτέ δὲ οὐκ ἔφη V 49 (*his*), τῷ τ. μὲν φάσκοντι τ. δ' οὐ V 50 (*his*). (4)

τουτέστι, πρὸς τῇ ἐμμαντοῦ [τ. τῇ Ἑρεχθίδι] VI 11 [schol. esse susp. R.].

τράπεζα, ἐπὶ * τὰς αὐτὰς τραπέζας ἴοντα II α 10. (1)

τραχύς, ἡ * νῆσος * δῆλη *** (ὅτι) ἐστὶν ὑψηλὴ καὶ τραχεῖα Fr. 50. (1)

τρεῖς, τρισὶ μῆσί VI 42; ἐγγυητὰς τρεῖς V 17; τρεῖς προδικασίας VI 42; τρία * ἀγαθὰ πράξετε II γ 11. (4)

τρέμων, περὶ * τῆς εὐδαιμονίας τρέμων μὴ ἀποστερηθῇ II γ 8; ἦς (*i.e.* εὐδαιμονίας) ἔνεκα τρέμοντά μέ II δ 9. (2)

τρέπω, cf. ἀπο-, ἐκ-, ἐπι-.

τρέχω, cf. δια-, προσ-, ὑπο-.

τριάκοντα, ἔτη πλέον ἢ τ. ἐστὶν Fr. 57; τριάκονθ' ἡμέρας VI 44, τ. μῆας VI 49. (3)

τρίβω, cf. δια-, προσ-.

τριβωνεύομενοι, Fr. 33.

τριηραρχέω, πολλὰ * τριηραρχοῦντα (*sc.* ἐμέ) II β 12. (1)

τρίτον, δεύτερον καὶ τ. * * φημι IV β 3. (1)

τρίτος, τῇ * τρίτῃ ἡμέρᾳ VI 34. (1)

τρόπος, ἐκ * παντὸς τρόπου ἀπολυόμενος II β 11, cf. II δ 3, IV γ 6, IV δ 10; παντὶ τρόπῳ δῶ (*sc.* δίκην) I 23, οὐδενὶ τ. * * * ἀπολύοιτ' II α 9, cf. IV β 6, V 27. ἐξεύρω ὅτῳ τ. ἀφανῆς ἐστὶν V 66, ἐδηλώθη τῷ τ. ἀπωλώλει τὰ χρήματα V 70, φανερόν γένοιτ' ἂν * ὅτῳ τ. τέθηκεν V 71, ἐνθιμηθῆναι — οἷψ τ. ἔρχονται VI 20, βασανίζειν τ. ὁπῶς βούλοιο VI 23;

παρὰ τὸν ἄλλον τρόπον * * ἀπολογεῖσθαι III β 1: ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος Fr. 67. (15)

τροφεύς, τροφέας * παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν IV α 2. (1)

τροχιζῶ, τῷ * δημοκρίνῳ τροχισθεῖσα παρεδόθη I 20. (1)

τροχός, ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένου V 42; ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι V 40, cf. 40. (3)

τυγχάνω, 1. c. gen. ταύτην * ἀξίον ἐστὶν * αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὑμῶν I 26, πάντων ὧν ἐμέ ἀξίον φασι παθεῖν εἶναι δίκαιοι εἰσι τ. II β 11: ἀλλου στοχαζόμενος ἔτυχε τούτου II α 4, τοῦ παιδὸς ἔτυχεν III β 7; οὐπερ * οἱ διώκοντες ἔτυχον ἀνευ αἰτήσεως V 4; τῆς δικαιοσύνης ἂν τύχοι τιμωρίας I 27; ἀξιος καὶ ἑλέου καὶ βοηθείας καὶ τιμωρίας παρ' ὑμῶν τυχεῖν I 21, (ἐκωλύθη) τοῦ σκοποῦ τ. III β 4, cf. 7, III γ 6, ἀξιος * * συγγνώμης τ. τιμῆς IV α 6; ἀ ὁ νόμος ἀποδίδωσι μοι μὴ τυχῶν παρ' ὑμῶν III γ 9 (*obi. e. con-textu subaudi.*); μὴ τυχοῦσα μήτ' αἰδοῦς μήτ' ἑλέου μήτ' αἰσχύντης μηδεμίας παρ' ὑμῶν I 27. 2. c. part. οὐ * παρὼν ἐγὼ ἐτύχαρον V 37; ἐτύγχαρε * * ὧν τότε V 20, ἐ. * μοι πράγματα ὄντα VI 12; κὰν μὴ παρόντες τυγχάνωσιν V 32: ἔτυχε τῷ Φιλόρῳ * * ὄντα ἱερὰ I 16, οὐκ ἐστὶν ὅστις ἐ. (*sc.* θεώμενος) Fr. 57; ἐτύχομεν * * * χρησάμενοι V 21; δ τι μὴ τύχοι εἰδώς V 65. Cf. etiam ἐν-, ἐπι-, συν-. (21)

τύπος, φυλάττειν * * ἐναργῆ τὸν τύπον Fr. 71. (1)

τύπτω, 1. act. οὐ * εὐ φρονῶν ἐτυππέ με IV β 6; τὸν * ἀνδρα ὁμολογῶν τύπτει τὰς πληγὰς IV γ 1, τ. καὶ μὴ ἀποκτείνειν διανοήθη IV δ 4, τ. καὶ οἱκ ἀποκτείνειν διασηθεῖς IV δ 4; τύπτων τε καὶ πρίων IV α 6, δ * θανασίμῳ τ. IV γ 4. II. pass. ταῖς * χερσὶ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ IV β 2,

μή τ. ὑπ' αὐτοῦ IV β 6. Cf. etiam
ἀντι. (8)
τυραννέω, τοὺς * τυραννοῦντας * * * κολάσται
Fr. 1. (1)
τύραννος, ἐξέπεσον * ὑπὸ τυράννων Fr.
49. (1)
τύχη, ἡ * τ. καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἠνάγκασαν
κτλ. I 2, ἔστι * * ἡ τ. τοῦ ἀρξάντος
IV δ 8; ἀμάρτημα * * τῆς τύχης V

92, πλήν γε τῆς τ. VI 15; ἀλλοτρία
τύχη κέχρηται IV δ 8, ἐπὶ τῇ τ.
μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ V 6,
(οὐ τῇ ἐ)μῇ προνοίᾳ μᾶλλον ἐγγίγνεται
ἢ τ. V 21, τ. μᾶλλον ἢ ἀδικία (sc.
συμφορὰν γενέσθαι) VI 1, τ. ἐχρή-
σαντο ταύτῃ Fr. 49; ἐκ τῶν αὐτοῦ
ἔργων τὴν τύχην προσαγαγόμενος IV
δ 8. (10)

Τ

ὑβρίζω, κατὰ φύσιν ἢν ὑβρίζειν * τοὺς
νόμους IV δ 2; ὁ * ὑβρίζων καὶ παροι-
νῶν πάντ' ἔδρα IV δ 6. (2)
ὑβρις, οὐχ ὑβρεὶ οὐδὲ ἀκολασίᾳ — ἔβαλε
III β 3, ὅ. * καὶ ἀκολασίᾳ παροινοῶν
IV α 6; τήν * ὑβριν κολάζοντας IV
α 7. (3)
ὕγις, ὕγιες γενόμενοι σφίζονται II β 1. (1)
ὕετός, τοῦ * ὕετος ἔνεκα ταῦτ' ἦν V 22. (1)
ὕλος, παιδεύων τὸν υἱόν III β 3. (1)
ὕμεῖς, 2. s. σὺ.
ὕμετερος, ἡ ὑμέτερα (sc. πόλις) V 77, ὅ.
ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις ἔσται V 80; ὑπὸ
τοῦ δήμου τοῦ ὑμέτερου V 70; τῆς *
ὕμετέρας ἀμαρτίας II α 3, τῆς * ὅ.
εὐσεβείας III γ 12, cf. IV β 7, τῆς
ὅ. κρίσεως IV δ 2, τῆς ὅ. γνώμης V
76; τοῦ ὑμέτερου ἀμαρτήματος IV α
4; τῷ ὑμετέρῳ ἔρκῳ V 96; τῇ ὑμε-
τέρᾳ γνώμῃ II δ 1, τῇ πόλει τῇ ὅ. V
61; τῷ ὑμετέρῳ δικαίῳ V 7; τὸν ὑμέ-
τερον ἔλεον III β 2, III γ 3, οὐχ ὅ.
τὸν προστρύπαιον * * καταστήσω IV
β 8, τὸν ὅ. πολίτην V 68; τὴν ὑμετέ-
ραν γνώμην VI 10; τὸ ὑμέτερον σκο-
ποῦντας IV β 8, ὅ. ἡγεῖσθε εἶναι ἀπο-
λύειν IV δ 11, φεύγειν * τὸ πλῆθος
τὸ ὅ. V 8, cf. 78, VI 9, τὸ ὅ. δυνά-
μενον V 73, τὸ * ὅ. πλῆθος V 80, τὸ
ὅ. εὐσεβές V 96; οἱ Ἑλληνοταμίαι οἱ
ὕμετεροι V 69; τῶν νόμων τῶν ὑμε-
τέρων V 19, 61; τοῖς νόμοις τοῖς
ὕμετέροις I 3, 24, τοῖς ἀρχαῖσι τοῖς
ὅ. V 47, τοῖς πολεμίοις τοῖς ὅ. V 78;

κατὰ νόμους ὑμετέρους πατρίους V 48,
παρὰ τοὺς ὅ. νόμους VI 42 (N, A:
rell. ἡμετέρους); τὰς ὑμετέρας γνώμας
V 90. (36)
ὑπαίθρος, τὰ δικαστήρια ἐν ὑπαίθρῳ διε-
κεῖ τὰς δίκας τοῦ φόρου V 11. (1)
ὑπαίτιος, ὑπὲρ ἐκείνων ὑπαίτιος ἐσόμενος
II β 6; ὑπαίτιος καθίστασθε III γ 11,
τοῦ * ἀμαρτήματος ὅ. γιγνώμεθα IV
α 4. (3)
ὑπάρχω, I. act. ὑπάρχει * * αὐτοῖς ἀρχαιο-
τάτοις εἶναι V 14 = VI 2; ταῦτ' αὐτῶν
ὑπῆρχεν αὐτῷ εἰς ἐκείνον ἄπερ ἐμοί
V 60, κίνδυνος αὐτῷ ὅ. οὐδεὶς V 60;
εἰκὸς — τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν τοῖς
φεύγουσιν V 4, δεῖ μεγάλῃν τὴν
ἐχθρὰν ὅ. τῷ τοῦτο μέλλοντι ποιήσειν
V 57, τοῦτο γοῦν ὅ. (sc. εὐξαιτο) VI
1; τὸ * τὰ παρόντα καὶ ὑπάρχοντα
καὶ παρακείμενα αἰσθάνεσθαι Fr. 71.
II. med. οὐδέν μοι τοιοῦτον ὑπῆρκε
εἰς αὐτόν V 58. (9)
ὑπαφίστημι, ὁ * ἀνῆρ — ὑπαπέστη
IV δ 1. (1)
ὑπέρ, A. De usu. 1. de pers. λιβάνωτον
ὅ. αὐτῶν ἐπετίθεσαν I 18, ὅ. * τῆς
ἀποκτεινῆς δεθήσεται I 22, cf. ὅ.
μητρός τῆς αὐτοῦ I 23, ὅ. πατρός τοῦ-
μου * αἰτούμαι I 23, διομύεσθαι ὅ.
τῆς μητρός I 28, ὅ. ἐκείνων ὑπαίτιος
II β 6, ὅ. πολλῶν ἐγγύθας ἀποτίνοιντα
II β 12, cf. ὅ. αὐτοῦ V 63 (sic Meier:
codd. περὶ), ὅ. ἐμαυτοῦ ἀπελογούμενον
II β 13, cf. ὅ. αὐτοῦ IV δ 1, ὅ. Λυκίου

••• ἀλλ' οὐχ ὑ. αὐτοῦ V 60 (*bis*), ὑ. τοῦ πατρὸς V 74, ὑ. ἐμοῦ V 74, τῆς ὑ. τοῦτον μαρτίας II γ 11, ὑ. <τε> ἑμαυτοῦ ἐπισκῆπτω II δ 11, *cf.* ὑ. αὐτοῦ IV δ 10 (περὶ A pr.), ὑ. τε τοῦ ἀποθανόντος ἀναμνηστικῶν II δ 11, ὑ. ἡμῶν λέγει III γ 9, πάσης * ὑ. πάντων τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης III γ 11, ὑ. τοῦ ἀμαρτόντος κολάζοιτο III δ 8, μήτε ἀποκτείνας ὑ. τοῦ ἀποκτείναντος μήτε ἀρξας ὑ. τοῦ ἀρξαντος φονεὺς ἔσται IV δ 3 (*bis*), (*altero loco* N, A pr. ὑπὸ praebent), ἐπεξελεῖν ὑ. τοῦ δούλου V 48, ὑ. ἀπολωλότος τιμωρεῖν V 95, τιμωρία * ὑ. τοῦ ἀδικηθέντος VI 6, εὐχόμενος ὑ. τῆς πόλεως ταύτης VI 45, θύων ὑ. τῆς δημοκρατίας VI 45. 2. *de rebus* ὑ. πραγμάτων ἀπολογεῖσθαι III β 1, *cf.* ὑ. τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας IV γ 6. (30)

B. *De positione*: praecedit nom. vel art. c. nom. coniuncto omnibus in locis praeter tres: δέ interponitur I 22, τε II δ 11 [*add. τε Bl.*], 11.

ὑπεραπολογέομαι, ὑπεραπολογούμενοι τῆς ἀληθοῦς υποψίας ἀπάσης II δ 2. (1)

Ὑπέρβολος, Fr. 45.

ὑπερήμερος, ἑαυτὸν οὐδ' ὑπερήμερον γενόμενον ἐπὶ μὲν ὧν δυνατὸς ἦν λύσασθαι V 63. (1)

ὑπερορᾶω, ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας III γ 4. (1)

ὑπέρχομαι, ὑπῆλθεν (*sc.* ὑπὸ τὴν πληγὴν τοῦ ἀκοντίου) III δ 4; διὰ τὸ ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθεῖν III γ 10 (N: *rell.* ἐλθεῖν), διὰ τὸ μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑ. III δ 6 (μηδενὶ R., *Tuitt.*: *codd.* μηδένα); ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθὼν III β 4, ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑ. III β 5, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀκοντίου ὑ. III δ 5; μηδενὸς ὑπὸ τὸ βέλος ὑπελθόντος αὐτῷ III δ 5; ὑπὸ τὴν πληγὴν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα — διαφθαρῆναι III δ 4, διὰ τὸν ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑ. III δ 10. (9)

ὑπερῶν, ὑπερῶν τι ἦν τῆς * οἰκίας I 14. (1)

ὑπεύθυνος, ἐτέρον * τῶν ὑπευθύνων ἔσσει καὶ ἐσυκοφάντει VI 43. (1)

ὑπέχω, δέοι τὰς αἰτίας ὑποσχεῖν τοὺς συγγενομένους V 67. (1)

ὑπέρηγμα, εἶναι φάσκουσα * * * * ἐκείνης * ὑπέρηγμα I 15. (1)

ὑπισχνέομαι, ᾧ * ὑμῖν ὑπεσχόμεν VI 16; ἡ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα (*sc.* διακονήσαι) I 16; ᾧ (*i.e.* δούλῳ) * * * * ἐλευθερίαν ὑπέσχετο V 31. (3)

ὑπό, **A.** *De usu.* I. c. gen. 1. c. verbis pass. a. de pers. ἀδικεῖσθαι * ὑ. τοῦ Φιλόνω I 15, *cf.* ὑ. τοῦ πατρὸς τοῦ ἡμετέρου I 15, ὑπ' αὐτοῦ II γ 2, οὐθ' ὑπ' ἐμοῦ οὐθ' ὑπ' ἐκείνου VI 43 (*bis*), ὑ. τοῦτου Fr. 68; φιλησομένη ὑ. τοῦ Φιλόνω I 19; ὑ. τῆς μητριᾶς τῆς ἐμῆς ἑξαπατωμένη I 19; ἀπολέσθαι ὑπὸ τε ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου I 25, *cf.* 27, ὑφ' ὧν ἀπόλλυνται I 29, 30; ὑ. τῶν ἐπιτυχόντων ἐπιβουλεύεται II α 1, *cf.* ὑπ' αὐτοῦ IV β 5; μαινομένης ὑπ' αὐτοῦ II α 3, *cf.* ὑ. τούτου III α 2; ἐγινώσκετο * ὑ. τῶν συμποτῶν II α 4; γεγραμμένος ὑπ' αὐτοῦ II α 6; διαφθαρέντα ὑπ' αὐτῶν II β 13, *cf.* ὑ. τούτων τῶν κακούργων II δ 6, ὑφ' ὑμῶν II δ 7, οὐχ ὑ. τοῦ μεираκίου ἀλλ' ὑφ' ἑαυτοῦ III δ 4 (*bis*), ὑφ' ἑαυτοῦ III δ 4, ὑφ' ἡμῶν IV γ 5; ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν II α 9; ἐξελεγχόμενος * ὑπὸ τε τῶν εἰκότων ὑπὸ τε τῶν παραγενομένων II α 9, *cf.* μήτε ὑ. τῶν παραγενομένων μήτε ὑ. τῶν εἰκότων II α 10, ὑ. σφῶν αὐτῶν * καὶ ὑπ' ἐμοῦ VI 31 (*bis*); ἀπολούει * ὑφ' ὑμῶν II α 9, *cf.* II β 10, II γ 10, ὑπ' αὐτῶν II δ 10, ὑ. τοῦ δήμου V 70, ὑπὸ τε τούτων καὶ ὑπ' ἑμαυτοῦ VI 31 (*bis*); ὑφ' ὑμῶν καταδοκοῦμαι II β 3, *cf.* II γ 7; ὑπὸ τε τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον II β 7; ὑ. ζῶντος ἐδικόμην II β 13; ὑπὸ τε ὑμῶν * * * ἐλεεῖσθαι II γ 1, *cf.*

ὑφ' ὑμῶν V 73; ὁφθέντες ὑπ' αὐτῶν II γ 2; [II γ 8 ὁ. codd. pro ἐπὶ]; ἀποστερούμενος * ὑπ' αὐτῶν II δ 1; ὁ. τῶν κυρίων *** πεισθεὶς II δ 7, cf. ὑφ' ἑαυτοῦ III δ 4, ὁ. τούτων V 30, 33; ὑπ' ἐμοῦ V 63, ὁ. τούτου V 63, ὁ. τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν VI 34; ὑπὸ τε τοῦ νόμου κατακέκριται ὑπὸ τε τῶν ψηφισαμένων III α 1; ἀκοντισθεὶς *** ὁ. τούτου τοῦ μεираκίου III α 1; ὑπ' ἐκείνου βιαζόμενος IV δ 5; ὁ. δὲ τοῦ διώκοντος ἐπικαλούμενος III β 9; προκαταγνώσθοντα ὑφ' ὑμῶν III γ 4; καλούμενος ὁ. τοῦ παιδοτρίβου III γ 6, cf. III δ 4; καταληφθεὶς ὑφ' ὑμῶν IV β 8, cf. IV δ 7; εὐσεβοῦντ' * ὁ. τῶν ἀπολυσάντων III γ 11; κατωρ-
νύμεθα ὑπ' αὐτοῦ III γ 12; ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκολάσθη III δ 8; ὁ. τοῦ θεοῦ ἀξιωθέντων IV α 2; τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ IV β 2, 6; ἐζητεῖτα ** μᾶλλον ὁ. τῶν ἄλλων ἢ καὶ ὑπ' ἐμοῦ V 23 (bis); ἐφενυσμένοις ὑπ' ἐκείνου V 35; οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν πάντων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν VI 33 (bis); ὁ. τῶν φίλων δηηλάγην VI 39; εἰργεσθαι ** ὁ. τούτων VI 40; ἐδοκιμάσθης ὁ. τῶν ἐπιτρόπων Fr. 67. b. de rebus ὁ. τῆς γραφῆς διαφθαρῆναι II α 8, cf. ὑπ' ἀθεραπείας IV γ 5; ἐξελεγχόμενος * ὑπὸ τε τῶν εἰκότων II α 9, cf. 10 (v. supra); ὁ. τῶν εἰκότων ἐλεγ-
χόμενος II γ 8; ὁ. μὲν γὰρ τῆς αὐτοῦ τοῦ τεθνεώτος ἀμαρτίας * ἀπολύεται III β 9, cf. ὑπὸ τε τῆς ἀληθείας τῶν πραχθέντων ὑπὸ τε τοῦ νόμου III β 10 (bis) (N, A pr.), ὑπὸ τε τοῦ νόμου ὑπὸ τε τοῦ ἀρξάντος IV β 6 (bis) [vv. add. R., Turr.]; ὑπὸ τε γὰρ τοῦ κινδύνου ἐκπεπληγμένος II β 7; ὑπὸ τε τοῦ νόμου κατακέκριται III α 1 (v. supra); ὁ. πονηρὰς λόγων ἀκριβείας πεισθέντας III γ 3, cf. ὑπ' ἀμφοῖν V 31; ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἡναγ-
κάσθην III β 1, cf. III γ 1, ὑφ' οὗ

(i.e. χεϊμῶνος) V 21, ὁ. τοῦ ἀληθοῦς V 41, ὁ. πλῆθους V 54, ὑφ' ὧν (i.e. ἀναγκῶν) VI 25; ὁ. δὲ σκληρὰς ἀνάγκης βιαζόμενος III β 2; ὁ. τοῦ νόμου καταλαμβάνεσθαι III γ 7, cf. IV γ 2. 2. c. verbis act. quae signif. pass. habent. a. de pers. ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν τὸν βίον ἐκλι-
πῶν I 21; ἀποθνήσκοντων * ὑφ' ὧν ἥκιστα αὐτοὺς ἐχρῆν ἀποθνήσκειν I 22, cf. ὑπ' αὐτῶν II β 6, ὁ. τούτου τοῦ μεираκίου III γ 9, ὑπ' ἐμοῦ IV β 3, V 20, 39, 52, ὁ. δὲ τοῦ πατροῦ IV γ 5, ὁ. τοῦ πατροῦ IV γ 5, οὐ * ὁ. τῶν πληγῶν ἀλλ' ὁ. τοῦ πατροῦ IV δ 8, ὁ. δὲ ἐρὸς ἀνδρός V 44, ὑπ' αὐτῶν τῶν προσηκόντων V 48, ὑφ' ὑμῶν V 48; ὁ. χεϊμῶνος πονῶσιν II β 1; πάθοιμεν ὑφ' ὑμῶν III γ 11, cf. ὑπ' ἐμοῦ V 74, ὁ. τούτου Fr. 34; διὰ τῆς αὐτῆς βασάνου ὡς ὑπ' ἐμοῦ V 35; φεύγω ὑφ' ὑμῶν V 48; ἀλοίης ***** ὁ. τῶν ἐμοὶ προσηκόντων ἢ ἐγὼ ὁ. σοῦ καὶ τῶν ἐκείνου ἀναγκαίων V 59 (bis); ἐξέπεσον * ὁ. τυράννων Fr. 49; [ὁ. N, A pr. pro ὑπέρ IV δ 3]. b. de rebus ὁ. τῶν πληγῶν *** ἀπέθανεν IV β 3, cf. IV δ 8 (v. supra); ὁ. . . . μηδὲ δ' ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἢ ἀτυχία γίγνεται III γ 8 [lacunam esse statu-
tuit Bl.] [124]. II. c. acc. ὑπὸ τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑποδραμόντος III β 4; ὁ. τὸ ἀκόντιον ὑπελθῶν III β 4, cf. ὁ. τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου III β 5, III γ 10, III δ 10, ὁ. τὴν πληγὴν τοῦ ἀκοντίου III δ 4, ὁ. τὸ βέλος III δ 5, ὁ. τὸ ἀκόντιον III δ 6 [S.]. (132)
B. De positione. 1. ὑπὸ praep. saepissime nom. vel adi. vel art. c. nom. coniuncto praecedit. 2. interponitur unum voc., τε I 25, II α 9 (bis), II β 7, II γ 1, III α 1 (bis), III β 10 (bis), IV β 6 (bis), VI 31; δὲ III β 2, 9, IV γ 5, V 44; τούτου III α 1, III γ 9, τούτων II δ 6; αὐ-
τῆς III β 1, III γ 1, αὐτῶν V 48.

3. interponuntur duo vocc., τε γάρ II β 7; μέν γάρ III β 9.

C. De elisione: scribitur ante voc.
 ὑπ' II α 3, 6, II β 6, 13, II γ 1, 2, II δ 1, 10, III β 1, III γ 1, 12, IV β 2, 3, 5, 6, IV γ 5, IV δ 5, V 20, 23, 31, 35 (his), 39, 48, 52, 63, 74, VI 31, 33, 43 (his): ὑφ' I 21, 22, 27, 29, 30, II α 9 (his), II β 3, II γ 7, 10, II δ 7, III γ 4, 11, III δ 4 (ter), 8, IV β 8, IV γ 5, IV δ 7, V 21, 48 (his), 73, VI 25, 33.

ὑπογραμματαίς, κατηγορήσειν — τοῦ ὑπογραμματοῦ τῶν θεσμοθετῶν VI 35: μνάς ἐπ' ἐμοί λαβόντες παρὰ — τῶν ὑπογραμματοῦν οἱ τούτοις ὑπεγραμμάτεον VI 49. (2)

ὑπογραμματοῦ, τῶν ὑπογραμματοῦν οἱ τούτοις ὑπεγραμμάτεον VI 49. (1)

ὑποδειστέρως, οὐδὲ κρείσσονως ἀλλὰ πολὺ ὤ. ὦν ἔπασχεν ἡμύνετο IV δ 6 (R., Bk.: codd. ὑποδεέστερος). (1)

ὑποδείης, comp. [codd. IV δ 6 ὑποδεέστερος pro -ως]: μηδὲν ὑποδεέστερα τούτων μελετῶντες III γ 9. (1)

ὑποδέχομαι, ὑποδέχοιτο τοῖς ἀκοντίζουσι τὰ ἀκόντια III γ 6 (Bl.: codd. ὑπεδέχετο); κάκεινον ὑποδεχόμενος I 18. (2)

ὑποδρομή, διὰ * τὴν ὑποδρομὴν βληθέντος τοῦ παιδὸς III β 5. (1)

ὑποθήκη, τῆς τούτου μητρὸς (ταῖς) ὑποθήκαις ἅμα διακονοῦσαν I 17 [ταῖς add. Bl.]. (1)

ὑπολαμβάνω, οὐκ ἂν ἐπέλαβον (i.e. ἐγώ) τοῦτον ἀντιπεῖν III γ 2. (1)

ὑπολείπω, I. act. θεοῦ τιμωρίαν ὑπολείπει τὴν τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν IV α 3; τοῖς ἐγγίστα τιμωρεῖσθαι ὑπολείπετε IV δ 11 (-λίπετε A pr.): ἀνόσια οὐνείδη τοῖς παισὶν ὑπολείψω II β 9 (R. κατα-): [πέλειπε A pr. pro ἐπ- V 17]; σημείον οὐδὲν ὦν ἡμύνατο ὑπολείπων IV γ 3. II. med. ἐπ' ἐμοί ᾤν — μὴ ὑπολείπεσθαι μηνυτὰς κατ' ἐμαντοῦ τοῦς συνειδόμενος V 52: ἐνθύμιον ὑπολείψεσθε

III δ 9: ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ὑπελείπον V 16 (ὑπελείπον N, pr. A).

III. pass. ἐμοί *** ὁ αὐτὸς κίνδυνος ὑπολείπεται V 16 (ἀπολείπεται N, pr. A, B, Z), ἀγών μοι ὤ. V 85; οὐδεὶς (ἀν) ἡμῖν λόγος ὑπελείπετο μὴ φορεῖσιν εἶναι III β 4, πρόφασιν οὐδεμία ὤ. VI 26. (11)

ὑπομνήσκω, ἱκανά * ᾤν ὑπομνήσκει καὶ ἐνθυμηθῆναι VI 46. (1)

ὑπονοέω, ἀγάγῃ — ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν VI 18: [III δ 4 ὑπονοήσας pr. A pro ἐπ-]. (1)

ὑποπτος, τούτων ὑπόπτων ὄντων II β 4. (1)

ὑποστρέφω, δντινα — πάλιν ὑποστρέψαντα φεύγειν II δ 5. (1)

ὑποτρέχω, τοῦ * παιδὸς ὑπὸ τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑποδραμόντος III β 4. (1)

ὑπουργέω, αἱ χεῖρες αἱ διακονοῦμεθα ἐκάστω ἡμῶν ὑπουργοῦσιν IV γ 4. (1)

ὑποψία, φανερά ᾤν ἡ ὑποψία εἰς ἐμέ λούσα II β 6, εἰς τούτους * ἡ ὤ. ᾤκεν II γ 2, ἱκανὴ ᾤν ἡ ὤ. II γ 7; πάσης ὑποψίας φυλακὴν II α 2, ἀπολυομένης * τῆς ὤ. ἀπάσης II α 5, ἔχνη τῆς ὤ. II γ 10, ὑπεραπολογούμενοι τῆς ἀληθοῦς ὤ. ἀπάσης II δ 2, ἀπολυόμενος * τῆς ὤ. II δ 3, ἀπήλλαγμαί τῆς ὤ. II δ 5; προειδὸτα τὴν νῦν ὑποψίαν II β 3 (N: tell. τὴν ὤ. τὴν νῦν), ᾤδῃ τῇδε τὴν ὤ. εἰς ἐμέ λούσαν II β 3, φανεράν εἶναι τὴν ὤ. II γ 7, τὴν ὤ. μάλλον τοῦ κινδύνου φοβούμενος II γ 7: εἰς ἐκουσίου καὶ προδήλους ὑποψίας ἐμπειεῖν II β 3. (14)

ὑστεραίος, τῇ * ὑστεραία ***** ἐξηγείτο V 23, ἀδθς τῇ ὤ. (sc. προῦκαλούμην) VI 23, τῇ ὤ. ᾤ προέκειτο VI 34 (ὑστέρᾳ N), ἀπογράφεσθαι με εὐθὺς τῇ ὤ. ᾤ ὁ παῖς ἐθάπτετο VI 37. (4)

ὑστερον, πολλαῖς ἡμέραις ὤ. IV β 4, cf. V 30, ὤ. τοσοῦτ' χρόνῳ V 31, ὤ. * τάλῃθῃ λέγοντα V 34, φῶ πρώτων εἶπεν ἡ φῶ ὤ. V 36, τοῖς ὤ. λόγοις V 42, ὤ. δέ (sc. ἡδύρον) V 55, ὤ. κατεῖπεν V

69, ὁ καταφανὲς ἐγένετο V 69, φανερόν γένοιτ' ἂν ὁ. V 71, μὴ * ὁ. τοῦτο γινώτε V 71, ὁ τι ὁ. αὐτῷ ἡμάρτηται V 77, οὔτε τότε παραχρῆμα οὔτε ὁ. ἐν παντί τῷ χρόνῳ VI 24. (13)
ὑστερος, I. comp. ὁ ὑστερος βασανισ-

μένος V 56; ἐν τῷ ὑστέρῳ λόγῳ VI 14: οἱ ὑστεροὶ λόγοι V 37; τῶν ὑστερῶν λόγων V 37. II. superl. ἐκπίνουσιν ὑστάτην πόσιν I 20. (5)
ὑψηλός, ἐστὶν ὑψηλὴ (sc. νήσος) καὶ τραχεῖα Fr. 50. (1)

Φ

φαίω, I. act. τὸν * μιὰρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι IV δ 11. II. med. et pass. 1. c. part. φαίνομαι τὸν πλοῦν ποιησάμενος V 22; ἐφαίνετο ** ὃν αἷμα V 29, οὐκ ἐ. ὦν ὁ ἐμός πατήρ V 77: φανῶ ***** καθεδῶν II δ 8. 2. c. praed. adi. τό * πρᾶγμα * κρείττον φαίνεται Fr. 69; οἱ ὑστεροὶ λόγοι ἀληθέστεροι φαίνονται V 37. 3. abs. ὁ ἀνὴρ * ἐν τῇ Μυτιλήνῃ ἐφαίνετο V 24: ἐν ἐμοὶ τὰ δίκημα φανείται II β 4: οὔτε ὀπτήρ * ἐφάνη οὔτε αἷμα οὔτε ἄλλο σημείον V 27, αἷμα ἐ. οὔτε ἐν τῷ πλοίῳ V 45. Cf. etiam ἀνα-, ἀπο-. (11)
φανερός, I. 1. c. part. φανερός γενόμενος II β 3, [II γ 9 codd. pro φανερός], φ. ὑμῖν ἐστὶ μὴ βληθεὶς III β 5 (φανερῶς N, A pr.), ὁ μὲν ἐστὶ φ. ἐκβάς V 23, λέγων γνώμας — φ. ἡ VI 45; ἐκείνοις * φανερά ἦν ἡ ὑποψία εἰς ἐμὲ ἰούσα II β 6; φανερόν εἶναι ἐργασάμενον τὸ ἔργον II β 3; τὴν πρόνοιαν ἐκ πολλοῦ φανεράν εἶναι ἐπιβουλευομένην V 57: οἱ μάρτυρες * φανεροὶ ἐσμεν λέγοντες VI 29. 2. c. δτι, ἐγώ (sc. prolepsis) * φανερόν δτι * ἡμυνόμεν II β 10, φ. δτι ***** ζητούσιν II δ 2, νῦν δὴ φ. μοι δτι — βιάζονται III β 1. 3. c. enunt. interrog. ἐγένετο φανερόν ἡμῖν τίνες ἦσαν II γ 8. 4. abs. Παν φανερός ἔμοιγε * ὁ θάνατός ἐστιν III γ 7; τοῦτ' ἴσως φανερόν γένοιτ' ἂν V 71; τὸν * θάνατον φανερόν ἀποδεικνύντες IV γ 7; τὸ φανεράν εἶναι τὴν ὑποψίαν αὐτῷ II γ 7, φ. τὴν πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδείκνυμι V 59: τὰ πραχθέντα φανερά

γεγένηται VI 50; τοὺς ἀποκτείναντας φανεροὺς καταστήσαι II β 4, ἔργα φανερά * * * * πεισθέντας III γ 3. II. comp. τὸ ἔργον ἐτι φανερώτερον καταστήσαι III δ 5. III. superl. εἰ τίς τι ἠδίκηκε, φανερώτατος ἂν εἴη VI 19. (22)
φανερῶς, φ. * * * * ἐλεγχεῖς II γ 9 (φανερὸς N, A pr.), cf. IV γ 6, IV δ 9, φ. — φέροντα II γ 10, [III β 5 N, A pr. pro φανερός], τὰ πραχθέντα φ. ἅπαντα πραχθῆναι καὶ ἐναντίον μαρτύρων VI 19. (5)
Φανόστρατος, κατέστησα * ἐπιμελείσθαι * * * * Φανόστρατον VI 12. (1)
φάρμακον, τοῦτον φάρμακον τὸ αὐθις κολάσαι V 94; ἡ δόσις τοῦ φαρμάκου I 18, τῆς πόσεως τοῦ φ. VI 22; τὸ φάρμακον δοίη I 17, cf. VI 17, ἐνέχει τὸ φ. I 19, πέμψασα τὸ φ. I 26, πειν * τὸ φ. VI 15, 17, cf. 21: θάνατον μηχανωμένην φαρμάκοις I 9. (11)
φάσκω, 1. c. inf. φάσκη ἀποκτείνειν III δ 3; φάσκων εἶ εἰδέναι I 8, φ. * οὐ τοὺς εἰκότως ἀλλὰ τοὺς ἀποκτείναντας φονέας εἶναι II γ 8, φ. * ἀναμάρτητος εἶναι III γ 9, κακῶς ἀκούειν φ. τὸν παῖδα III δ 4, φ. αὐτὸν ἀποθανεῖν IV γ 5; εἶναι φάσκουσα * τοῦτο εὔρημα I 15; ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσιν I 9; φάσκοντες ἀδικεῖσθαι VI 26. 2. abs. τούτων μὲν τὸ φάσκειν, ἐμὴ δὲ τὸ μὴ φάσκειν V 51 (δός); τῷ τότε μὲν φάσκοντι τότε δ' οὐ V 50. (12)
φείδομαι, φεισάμενοις * ὑμῖν ἐμοῦ νῦν V 90 (N; ψηφισάμενοις cett. codd.; ἀποψήφ. Ald.). (1)

φέρω, I. act. 1. c. acc. *ἰκανὸν αὐτῷ ἐστὶ τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας φέρειν* III δ 8; *τὰς οὐ προσηκούσας φέρων ἁμαρτίας* III β 10, *τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας φ.* III δ 9, *ἐνέχυρα βίβη φ.* VI ι ι; *συκειδότης τοῦ τὸ γραμματείδιον φέροντος* V 53; *μὴ ὁὖν τε εἰδέναι τὸν φέροντα* V 53; *τά ἐχνη τοῦ φόνου οὐκ εἰς ἐμὲ φέροντα* *** ἀποδέδεικται II δ 10; *γιγνώσκοντες* ** *τὰ ἐχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέροντα* II γ 10: *ἡγοῦμαι* * *μοι τιμὴν καὶ ὠφέλειαν αὐτὰ ὀσσειν* VI 8. 2. abs. *φέρει γὰρ δὴ ποτέρῳ* * *χρησονται* V 36. II. med. *τὴν ἀπέχθειαν* * *δικαίως φέρεσθαι ἐστι* III δ 2: *τὴν* * *ἐλευθερίαν ἐλπίσας ὀσσεσθαι* V 31. Cf. etiam *ἀνα-, δια-, εἰς-, ἐκ-, ἐπι-, παρα-, συμ-*. (12)

φεύγω, 1. c. acc. *φόνου δίκην φεύγω* V 9; *ἄλλον τινὰ ἔφευγον* (sc. ἐγώ) *ἔλεγχον* V 38, *ἄλλον τινὰ πρόκλησιν* ἔ. VI 27 (*ἔφευγεν* N pr. et A pr., ut vid.); *οὐ τῷ φεύγειν ἂν τὸ πληθὸς τὸ ὑμέτερον* V 8, *δεδειγμένον ἐσται* *** *τὸ ὑμέτερον πληθὸς φ.* V 80; *οὐδὲ φεύγων τὸ πληθὸς τὸ ὑμέτερον* V 78; *οὗτοι ἦσαν οἱ φεύγοντες τὸν ἔλεγχον* VI 27; *προαγορεύουσι τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δίκας* V 10: *οὗτοι* ***** *ταῦτ' ἔφυγον* V 38. 2. c. inf. *αὐτοὶ ἔφευγον* ** *τὴν σαφήνειαν πυθέσθαι* I 13. 3. abs. *φεύγω ὑφ' ὧμων ἀδίκως* V 48; *ὅντινα οὐκ ἂν* — *πάλιν ὑποστρέψαντα φεύγειν* II δ 5; *ᾤχετο φεύγων* V 69; *τοῦ φεύγοντός ἐστι μᾶλλον ἢ τοῦ διώκοντος* V 51, *ἀνδρὸς περὶ θανάτου φ.* V 95; *οὐδὲν μᾶλλον τῷ διώκοντι ἢ τῷ φεύγοντι τεκμήριον* IV δ 2; *τὸν* * *φεύγοντα ἀνδρῶν ἀλῶναι* IV δ 9, *τὸν φ.* *μᾶλλον ὠφελείῃ τὸν διώκοντα* V 51; *ᾤχοντο φεύγοντες* II γ 2; *τὴν ἀκράσιν ὑπάρχειν τοῖς φεύγουσιν* V 4: *φυγῶν* *** *ἐπὶ ξενίας πτωχεύσω* II β 9. Cf. etiam *ἀπο-, δια-, κατα-*. (20)

φημί, 1. c. acc. et inf. *τὸν νόμον* * *ἀγορεύειν φημί* III γ 7, *οὐδὲ βαλεῖν* *

φημι τὸν παῖδα III δ 4, *φ. ταῦτα* * *οὐ λέγειν αὐτόν* V 39; *τὸν θάνατόν φησι μηνύειν* II β 4, *τὸν* * *βαλόντα* ** *οὔτε τρώσαι οὔτε ἀποκτεῖναι φ.* III γ 5, (ὅς) *μήτε βαλεῖν μήτε ἀποκτεῖναι φ.* *τὸ μεφάκιον* III γ 5, *ἡμᾶς* — *φονέας* * *φησὶν εἶναι* IV γ 1, *τοῦτον* * *βουλευτὴν* ** *φησὶ γενέσθαι* IV γ 4, *φησιν αὐτὸν διαφθαρῆναι* IV γ 5, *ἡμᾶς* — *δρᾶν φησὶ* IV γ 6, *τοῦτον τὸν ἀρξαντά φησιν εἶναι* IV δ 2; *ἐμὲ* *** *παγχάλεπὸν φασιν ἐλέγχεσθαι* εἶναι II β 3, *ἐμὲ ἀξιὸν φασὶ παθεῖν* εἶναι II β 11, *ἐμὲ φονέα φασιν εἶναι* II δ 2, *φασὶ* — *οὐδένα ὄντινα οὐκ εἰκότερον εἶναι* II δ 4, *ἀπιστότερον* ** *φασὶν εἶναι* II δ 8, *μέ φασιν* * *ἀποκτεῖναι* II δ 9, *οὐκ εἰκότως ἀλλ' ὄντως φονέα μέ φασιν* ** *εἶναι* II δ 10, *τοῦτον φασιν ἀρξαι* IV δ 3, *φασὶ* *** (τὸ) *ἀποκτεῖναι μέγα κακούργημα εἶναι* V 10, *ὃν φασιν* ** *ἀποθανεῖν* V 20, cf. 21 (*φησὶν* N, pr. A; corr. sec. m.), *φασὶν ἐκβῆναι τὸν ἄνδρα* V 44, *φασὶν ἐμὲ* ***** *ποιήσασθαι* V 68, *σωσίαν δομά φασιν* * *εἶναι* V 70, *πιστεύειν ὑμᾶς φασὶ χρήναι* V 84 = VI 28, *τὴν πόλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι* VI 9, *τὸν δόντα* ** *φασιν αἴτιον εἶναι* VI 17, *φασιν ἐθέλειν αὐτόν* VI 41, *ὃν φασιν* *** *εἰργάσθαι* VI 43; *ἔφη διαφθαρῆναι αὐτόν* IV γ 5, ἔ. *με εἰργάσθαι τὸ ἔργον ἢ δτ' οὐκ ἔ.* V 36 (*bis*), cf. 41, *μ' ἔ.* *** *ἀποκτεῖναι* V 42, *οὐδ' ἐκβῆναι μ' ἔ.* V 42, *τοτὲ μὲν ἔ. με εἰργάσθαι τὸ ἔργον, τοτὲ δὲ οὐκ ἔ.* V 49 (*bis*); *ἔφασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα* V 29; *τοὺς λόγους* * *ἐνδεεῖς φαίει εἶναι* VI 30. 2. c. inf. solo *οὐκ ἀποκτεῖναι φημι* IV β 3; *οὐ φησιν φονεὺς εἶναι* IV γ 1 (*φησιν* A); *καθαροὶ φασιν εἶναι* II δ 11, *οὐδ' *** καταλαμβάνεσθαι φασιν* III γ 7 (Bl.: codd. *φησιν*), *φασὶν εὐρεῖν σημεία* V 28, *εὖ εἰδέναι φασὶν* V 52, *φασὶ* ** *εὐρεῖν* V 53, *φασιν ποι-εῖσθαι* VI 7, *εἰ φασιν ἀδικεῖν* VI 17

(bis); ἔφη ἱκανὴ εἶναι I 15, ἔ. γυνῶναι II α 9, ἔ. ἀποκτείνει V 54, ἀν ἔ. πᾶσχειν V 74. 3. c. acc. πολὺ τάναντία τούτων φημί IV γ 4. 4. c. ὡς vel abs. ὡς οὗτοί φασιν II β 5, II δ 1, VI 26: ὁ μὲν *ἔφησεν, ὁ δὲ *ἔξαρνος ἦν V 51. (60)

φθάνω, ἔαν * δύνωνται καὶ φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν I 29: εἰ * μὴ ἐφθησαν περιδύσαντες αὐτόν II β 5. (2)

φθείρω, cf. δια-.

φιλέω, εἰ δοίη πλέον, μᾶλλον φιλησομένη ὑπὸ τοῦ Φιλόνευ I 19. (1)

Φιλίνος, ἐμνηχανήσαντο Φ. καὶ οἱ ἕτεροι VI 36; κατηγορήσεν * Ἀριστίωνος καὶ Φιλίνου καὶ κτλ. VI 35; πράγματα δυντα πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλίνον VI 12, ἀγώνων πρὸς Ἀ. καὶ Φ. VI 21. (4)

Φιλίππος, ἔτι * τέταρτον (sc. κατέστησα) Φίλιππον VI 13. (1)

φιλοθύτης, φιλοθύτην * καὶ νόμιμον δυντα II β 12. (1)

Φιλοκράτης, ἔλεξε * Φ. οὗτοσί VI 21, οὐ προκαθισταίη Φ. VI 21, Φ. αὐτὸς οὗτοσί (*per anacoluthon omittitur verbum*) VI 40, Φ. * οὗτοσί * * * ἔσειε VI 43. (4)

Φιλόνευς, ὁ (i.e. ὑπερφῶν) εἶχε Φ. I 14, ὁ Φ. * * * ἐμελλε I 14, Φ. * παραχρήμα ἀποθνήσκει I 20; ἀδικεῖσθαι * ὑπὸ τοῦ Φιλόνευ I 15, παλλακὴ τοῦ Φ. I 17, 19, φιλησομένη ὑπὸ τοῦ Φ. I 19; ἔτυχε τῷ Φιλόνει * * * δυντα ἱερὰ I 16, ἐδόκει εἶναι τῷ Φ. I 16, δίδωσι τῷ Φ. I 19; τὸν Φιλόνειον φίλον ποιῆσαι I 15. (11)

φίλος, φίλος τῷ ἡμετέρῳ πατρὶ I 14; παρὰ * ἀνδρὶ φίλῳ αὐτοῦ εἰστιᾶτο I 26, ἐχρώμην * Δυκίῳ Φ. V 63; τὸν Φιλόνειον φίλον ποιῆσαι I 15, τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν Φ. δυντα ἑαυτῷ I 16; ταύτην — ἐποιήσατο φίλην I 14: οἱ φίλοι αὐτὸν ἐλύσαντο V 63, οἱ Φ. ἔτι θελήσουσιν * * * τιμωρεῖν V 93; ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας II β 9, ἀπαγορευόντων τῶν φίλων τῶν

ἐμῶν V 34, προκαλουμένων τῶν Φ. τῶν ἐμῶν V 38, πεισθεὶς ὑπὸ τῶν Φ. VI 39; ἡμῖν * τοῖς φίλοις IV δ 1, τοῖς Φ. τοῖς ἐμοῖς ἐξεγγυῆσαι V 47, προσιόντες αὐτῷ τ' ἐμοὶ καὶ τοῖς Φ. VI 38; φίλους καὶ ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους (αὐτῶν) καλοῦσι I 29, τοὺς * Φ. προθυμότερους ἔχειν V 18. (17)

φιλοστοργία, Fr. 73.

φίλτρον, οὐκ ἐπὶ θανάτῳ * δίδοναι ἀλλ' ἐπὶ φίλτροις I 9. (1)

φλαῦρος, οὐδὲν εἶπε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον V 30, cf. 49. (2)

φοβέω, I. act. ἡ * δύναμις τῶν νέων φοβούσα σωφρονίζει IV γ 2. II. med. τὴν ὑποψίαν * * * φοβούμενος II γ 7. III. pass. τὴν σπουδὴν τῶν κατηγόρων φοβηθείς IV δ 1 (c. *significatio act.*), εἰ μὴ φοβηθείς, — ὥχεται φεύγων V 69; τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον II β 5; ἔνδον ὦν αὐτοῦ καὶ μὴ πεφοβημένος V 45. (6)

φόβος, ὁ * φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν * * * ἐπήγε II α 7, τοὺς μὲν (i.e. τοὺς ἡσσαν κινδυνεύοντας) * δ τε Φ. ἢ τε ἀδικία ἱκανὴ ἦν παῦσαι τῆς προμηθείας II γ 3; τῶν μᾶλλον ἐν φόβῳ δυντων II γ 3. (3)

φονεύς, καταδοχθεὶς φονεὺς εἶναι II β 2, ὁμολογῶ Φ. εἶναι II δ 8, σαφέστερον (ἀν) ὁ Φ. ἐλεγχθείη III β 6, Φ. αὐτὸς αὐτοῦ δίκαιος εἶναι III γ 10, Φ. αὐτοῦ εἰμί IV β 6, τοῦ τεθνηκότος οὐ φησι Φ. εἶναι IV γ 1, τοσοῦτῃ μᾶλλον Φ. ἔστιν IV γ 3, μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναντος Φ. ἔστι IV γ 4, IV δ 3, ὁ * ἱατρὸς οὐ Φ. αὐτοῦ ἔστιν IV γ 5, ὁ βιασάμενος * * * Φ. εἴη ἀν IV γ 5, ὁ ἀρεῖας * * * Φ. γίγνεται IV δ 3, Φ. ἔσται IV δ 3, δίκαιος Φ. εἶναι IV δ 5; ἔχοντος * * * τὴν δίκην τοῦ φονεῦς III δ 9; μητέρα φονέα οὖσαν τοῦ * πατρὸς I 3, μετέρχομαι τὸν Φ. τοῦ πατρὸς I 10, cf. 11, τὸν ἑαυτῶν Φ. μεταχειριζόμενοι I 20, μνησθεὶς ἐμὲ τὸν Φ. δυντα II β 4, ἐμὲ Φ. φασὶν εἶναι II δ 2,

cf. 10, τὸν φ. τιμωρεῖσθαι II δ 2, ὡς φ. με διώκει III β 9, τὸν * ἐπιβουλευ-
σαντα κελύει φ. εἶναι IV β 5, φ. με
αὐτοῦ ἡγείται εἶναι IV β 6, τὸν φ. *
κολάζειν IV δ 10, μὴ ὄντα φ. V 87
= VI 4, φ. * τὸν μὴ αἰτιων ψηφισθῆναι
V 88 = VI 6, ἀξιούντες φ. εἶναι (sc.
ἐμέ) VI 46: καθεστᾶσιν ἀντίδικοι καὶ
φονῆς I 2 (h. et alibi J. pro lect.
codd. φονεῖς), τοῦ * τεθνεώτος φ. γεγέ-
νηται I 4, φ. * μου γίγνεται IV β 7,
τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας αὐτοὶ φ. εἰσι
IV β 7; ἐπεξελεθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι
I 1, οὐδεὶς <ἀν> * λόγος ὑπελείπετο
μὴ φονεῦσιν εἶναι III β 4 (conl. Bk.:
codd. φονεύς); τοὺς ἀποκτείναντας
φονέας εἶναι II γ 8, ἡμᾶς — φ. αὐ-
τοῦ φησὶν εἶναι IV γ 1. (40)
φονικός, τὰς φονικὰς δίκας IV α 1, VI
3. (2)
φόνος, τίνος * ἐστὶν ὁ φόνος III γ 7 (c.
seqq. coniungunt codd.), οὐκ ἀτι-
μώρητος ὁ φ. ἐστὶ III δ 8; τιμωρὸς
φόνου II δ 2, ἔχρη τοῦ φ. II δ 10,
ἀκουσίου * τοῦ φ. *** ὁμολογουμένου
γενέσθαι III β 6, ἐξ ἀμφοῖν * τοῦ φ.
γενομένου III γ 10, μετόχου ** τοῦ
φ. III γ 11, cf. III δ 6, αἰτιω τοῦ φ.
III δ 10, ἐνόχοι τοῦ φ. τοῖς ἐπιτιμίοις
IV α 4, cf. 6, IV β 3, φ. δίκην V 9,
cf. 12, 87, VI 36, 42, τοῦ φ. ** δίκας
V 10, cf. 11 (*bis*), 16 (*bis*), 88, 96, VI
6, οἱ περὶ φ. (sc. νόμοι) V 15, ἀλοίης
* τοῦ φ. V 59, φ. διώκοντες VI 9,
ἐνοχον * τοῦ φ. VI 46; ἐνοχοί * τῷ
φόνῳ I 11, cf. 11, V 68, ἅμα τῷ τού-
των φ. *** ἐκηρύσσετο II γ 2, cf. II
δ 6, παραγενέσθαι * με τῷ φ. II δ 8,
τῷ τούτων φ. τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτη-
ρίων ἀεσαμένους IV γ 7; ἐπεξερχό-
μενοι τὸν φόνον II α 2, φ. ἐπικαλοῦν-
τες IV β 7 (codd. ἐπιβουλεύοντες),
εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φ. ἀνάγοντα
IV γ 7, ἄλλα κατηγορήσιν * ἢ εἰς
αὐτὸν τὸν φ. V 11, μαρτυρεῖν ἕξεστι
δοῦλῳ κατὰ τοῦ ἐλευθέρου τὸν φ. V 48,

προκαταγινώσασθαι μου **** τὸν φ.
V 85. (42)
φορά, ὑπὸ τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑπο-
δραμόντος III β 4, cf. 5, III γ 10,
III δ 10. (4)
φράζω, ἔφραζον ἂν τάληθῇ καὶ τὰ γενό-
μενα VI 23; εἴ τι φράζοι δ διδάσκαλος
ἢ ἄλλος τις τούτων VI 13. (2)
φρονέω, κράτιστοι φρονεῖν αὐτῶν εἰσι II
α 1; οὐ * εὖ φρονῶν ἔτυπτε με IV β 6.
Cf. etiam παρα-. (2)
φροντίς, ἱκανὰς λύπας καὶ φροντίδας προσ-
βέβληκεν II β 2. (1)
φροῦδος, φροῦδος ἢ πλέων V 29. (1)
φυλακή, πάσης ὑποψίας φυλακὴν ποιή-
σονται II α 2. (1)
φυλάσσω, I. act. τοῖς * εὐτυχοῦσιν ** φυ-
λάσσειν (sc. συμφέρει) τὴν παρούσαν
εὐπραγίαν II δ 9 (R. φυλάττειν), ὃν
ἐχρῆν δεδεμένον αὐτοὺς φ. V 47, παρὰ
φύσιν * τὸ φυλάττειν *** ἐναργῆ τὸν
τύπον Fr. 71: αὐτὴν ταύτην φυλά-
ξαντες τὴν ἡμέραν VI 37. II. med.
ἐφυλάξατο μηδένα βαλεῖν III δ 7,
εὐπετῶς ἂν ἐ. μὴ βληθῆναι III δ 7;
με εἰκότερον ἦν τὴν ἀσφάλειαν τῆς
ἐπιβουλῆς τηροῦντα φυλάξασθαι II β
8, ἃ * μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φ.
ἐγχωρεῖ V 19. (8)
φυλέτης, Ἀμυνίαν ὃν αὐτοὶ οἱ φυλέται
ἐψηφίσαντο συλλέγειν VI 13. (1)
φυλή, ἐπιμελεῖσθαι τῆς φυλῆς VI 13;
ἔλαχον *** Κεκροπίδα φυλῆν πρὸς τῇ
ἐμᾶντοῦ VI 11, ταύτην τὴν φ. συλλέγ-
ειν VI 13. (3)
φῦλον, ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον φῦλον IV
α 2 (N: rell. γένος). (1)
φύσις, παρὰ φύσιν λέγειν καὶ δρᾶν III β 1,
cf. III γ 1, κατὰ φ. ἦν ὑβρίζειν μὲν
τοὺς νέους σωφρονεῖν δὲ τοὺς γέροντας
IV δ 2, τὸ * τὰ παρόντα καὶ ὑπάρχοντα
καὶ παρακείμενα αἰσθάνεσθαι κατὰ φ.
εἶναι ἡμῖν· παρὰ φ. δὲ τὸ φυλάττειν
*** ἐναργῆ τὸν τύπον Fr. 71 (*bis*). (5)
φύω, τοὺς πρῶτους γενομένους ἔφυσεν ἡμῶν
IV α 2: ἱκανῶς * πεφυκότες II α 1. (2)

X

χαλεπός, χαλεπὸν γε — ταῦτα * ἀπε-
λέγειν V 19, τῷ * μὴ εἰργασμένῳ
χ. περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν V 65:
χαλεποὶ καὶ γνωσθῆναι καὶ ἐλεγχθῆ-
ναι εἰσι II α 1; ὅποσα * τῶν πραγμά-
των *** ἐπιβουλεύεται, οὐ χαλεπὰ
ἐλέγχεσθαι ἐστίν II α 1. (4)

χαλεπῶς, χ. * τὴν ἀκρίβειαν ἔγνω III
β 1. (1)

χαρίζομαι, ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι
IV γ 2; χαριζόμενος ἑτέρῳ V 57:
ὅ τι ἂν ἐκείνους μέλλωσι χαριεῖσθαι
V 32. (3)

χάρις, οὔτε χάριτος ἀξία οὔτε πίστεως
VI 10, cf. 10; ἀψώμωξεν —, οὐ
χάριτι τῇ ἐμῇ V 41, χ. τὸν ἄνδρα
ἀπέκτεινα V 57; τῇ πόλει ** χάριν
καταθέσθαι V 61. (5)

χειμῶν, ὑπὸ χειμῶνος πονῶσιν II β 1,
ἐτύχομεν * χειμῶνι τιμὴν χρησάμενοι
V 21. (2)

χειρ, τῇ χειρὶ (τῇ ψήφῳ ὀρθοσίτῃ) ἀπο-
κτείνῃ V 92, χ. ἐργασάμενος VI 16
(vulg. ἀράμενος): αἱ χεῖρες οἰκειότεραι
τοῦ σιδήρου τοῦτ' εἰσι IV γ 3, αἱ χ.
ἂ διανοούμεθα * * ὑπουργοῦσιν IV γ 4;
ἄρχων * χειρῶν ἀδίκων IV β 1, τῇ
ῥώμῃ τῶν χ. IV γ 3; ταῖς * χερσὶ
τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ IV β 2, ταῖς
χερσὶν * * ἀντιδρῶν IV β 2, ταῖς χ.
ἀπέκτεινε καὶ οὐ σιδήρῳ IV γ 3;
κρείσσων ὢν τὰς χεῖρας IV δ 7, τοῖς
μὴ καθαροῖς τὰς χ. V 11, μὴ καθαροὶ
χ. V 82. (12)

χειρίζω, cf. ἐγ-, μετα-

χειρόν, πολλῶ χ. ἑαυτῶν λέγοντας V 7. (1)

χειρουργέω, ἡ * διακονήσασα καὶ χειρουρ-
γήσασα I 20 (καὶ χ. transp. Bl. e
fine capitis). (1)

χέω, cf. ἐγ-, συγ-

χιλίοι, δραχμῶν χιλίων Fr. 58. (1)

χορηγέω, χορηγίας χορηγεῖ V 77 (codd.
ἐχορήγει); ἐχορήγουν ὡς ἄριστα ἐδυ-

νάμην καὶ δικαιοῦτα VI 11, Διωνύ-
σιος ὅτε ἐ. VI 11; ὅπως (ὥς) ἄριστα
χορηγοῦντο οἱ παῖδες VI 13; ἐμὲ —
λαμπρῶς * χορηγοῦντα II β 12. (5)

χορηγία, καθεστῆκει * ἡ χορηγία οὕτω
VI 13; τι ἡδίκουν * τὴν πόλιν * ἐν
χορηγίᾳ VI 9: αἱ * εἰσφοραὶ καὶ
χορηγίαι εὐδαιμονίας * ἱκανὸν σημειῶν
ἐστί II γ 8; χορηγίας χορηγεῖ V
77. (4)

χορηγός, χορηγὸς κατεστάθην εἰς Θαργή-
λια VI 11. (1)

χορός, τι δέοι τῷ χορῷ VI 12, ἀδελφὸν *
ἀποκτείναιμι * ἐν τῷ χ. VI 21; τὸν
χορὸν συνέλεξα VI 11. (3)

χράομαι, 1. c. dat. τῷ αὐτῷ χρώνται
νόμῳ τοῦτ' V 17, τοῦτ' * χ. πλεί-
στω λόγῳ V 64; οὐ σφόδρα ἐχρώμην
* Λυκίῳ φίλῳ V 63; τῇ ἀληθείᾳ
ἐχρήτο V 33, 40; αὐτοῖς ἂν τοῦτοισι
ἰσχυροτάτοις *** ἐχρώντο V 38, cf.
84, VI 28; ἐξήρκει * τοῖς ἐν τῷ
γραμματεῖ χρησθῆναι I 10, βιασάμενος
ἡμᾶς χ. αὐτῷ IV γ 5, ἐχρῆν —
αὐτῷ τοῦτ' χ. ἀγωνίσματι V 36, δεῖ
τοῖς ἀληθέσι χ. V 64, ἀνάγκη — χ.
τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ V 87, οὐδεὶς ἂν
τολμήσειεν — μὴ οὐ χ. τῷ νόμῳ V
87 = VI 5, ἔχοις χ. αὐτοῖς Fr. 67;
πολλῇ ἀνοίᾳ χρώμενος III γ 2, τῇ
ῥώμῃ τῶν χειρῶν χ. IV γ 3, οὐκ εἰκόσι
τεκμηρίοις χ. IV δ 2, τῇ ἀνάγκῃ χ. V
40: ποτέρῳ νῦν χρήσονται τῶν λόγων
V 36: καλλίστοις ἐχρήσαντο πλοῖς
V 83, τύχῃ ἐ. ταύτῃ Fr. 49; ἐθέλον-
τος τῇ δικαιοτάτῃ βασιλῆϊ χρῆσασθαι
I 8, ἀνάγκη — χ. τῇ δίκῃ VI 4;
τῇ τοῦ πατράξαντος (sc. ἀμαρτίᾳ) χρη-
σάμενος IV γ 4; χειμῶνι τιμὴν χρησα-
μενοι V 21, ἀνάγκη χ. V 22; ὀργῇ
χρησαμένους V 91: οἰκείαις συμφοραῖς
ἐχρηται III β 8, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ
κ. IV β 6, ἀλλοτρίᾳ τύχῃ κ. IV δ 8.

2. c. enunt. rel. ἔξεστι * χρῆσθαι δ τι ἀν βούλησθε V 90. Cf. etiam δια-. (33)

χρεία, αὐτὴ ἡ χρεία — ἀναγκάζει III γ 1, οὐ τοῦ σώματος αὐτοῦ χ. ἦν αὐτοῖς V 35; τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ III γ 4, τῆς χ. τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Λυκίου *** τεκμήριον V 63: αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ χρεῖαι — βιάζονται III β 1. (5)

χρεός, χρεός ἴδιον σαυτοῦ πράξιμος Fr. 67. (1)

χρή, c. inf., expresso vel subaud. e contextu ὑμᾶς χρή — πιστεύειν II α 2, χ. — καταστήσαι (sc. ὑμᾶς) II α 11, χ. με καταφυγεῖν II δ 1, χ. *** εἰπεῖν II δ 2, χ. — ἡγεῖσθαι II δ 7, χ. * ἐρμηνεύσαι III β 1, ὑμᾶς δὲ χ. III δ 1 (sine inf. per anacoluthon), ὑμᾶς * χ. — ἀρταφελέσθαι IV α 7, ὑμᾶς * χ. *** ἀπολῦσαι IV β 8, εἶναι χ. ταῦτά ταῦτα τεκμήρια V 38, ποτέρῳ χ. πιστεύσαι V 55, κρείσσον * χ. γίγνεσθαι * τὸ ὑμέτερον δυνάμενον V 73, χ. — ψηφίζεσθαι V 81, χ. — ἡγεῖσθαι V 82, χ. πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν V 91, χ. σκοπεῖν VI 16, ὡς χ. τοὺς ἐλευθέρους (sc. ἐλέγχειν) VI 23, χ. ἀνθρωπον οὐτα***** πυνθάνεσθαι VI 26, χ. — ποιεῖν VI 29, χ. ζητοῦντας ἐπεξελεῖν VI 49; οἷς ἥκιστα ἐχρῆν ** καταστήναι I 1, οὗς * ἐ. *** τιμωροὺς γενέσθαι I 4, τοῦτο ἐ. *** προθυμηθῆναι I 6, ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐ. τὸν βίον ἐκλιπών I 21, ὑφ' ὧν ἥκιστα αὐτοὺς ἐ. ἀποθυήσκειν I 22, ἐ. ** αὐτοὺς — ἀπελέγχειν V 36, ὃν ἐ. * αὐτοὺς φυλάσσειν V 47, οὕτινα ἐ. τεθνηκέναι Fr. 70; ἡ καὶ πάντοι χρῆν τοὺς γε ἐπαπατώντας ἀπολωλέναι V 91 (sic Bl.: codd. χρή); ἡγῶ χρήναι * τὴν * παρανομίαν κρείσσω γενέσθαι V 12, πιστεύειν ὑμᾶς φασί χ. V 84, VI 28. (32)

χρήμα, χρήματα ἦν αὐτῷ V 60, cf. 63, ἱκανά * ἦν τὰ ἐνέχυρα *** οἱ τε παῖδες

καὶ τὰ χ. V 76, παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χ. VI 50; χρημάτων ἕνεκα ζητεῖς ἐμὲ ἀποκτεῖναι V 59, περὶ χ. αἰτίαν ποτὲ σχόντες V 69, χ. * ἕνεκα ἡ πᾶσα παρασκευὴ γεγένηται V 79; χρήμασι ζημοῦνται II δ 7, χ. τὸν ἐμὸν κίνδυνον ἐκπρίσθαι V 63; τοῖς * ἐλευθέροις χρήματα διδάσκει V 34, χ. * λήψεσθαι V 58, cf. VI 38, 48, ἀπωλώλει τὰ χ. V 70, οἷς πλείστα ἐδόκει χ. εἶναι Fr. 52, παραλαβὼν * τὰ σαυτοῦ χ. Fr. 67. (16)

χρήσιμος, τὰ * χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ἐστὶ Fr. 50. (1)

χρηστός, μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος V 33; δοκοῦντα χρηστὸν εἶναι VI 13; χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας III γ 9. (3)

χρόνος, ὁ * χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδάσκει V 14, cf. VI 2, χ. πολλὸς ὁ διαφέρων V 94, ὁ χ. μὴ ἐγχωρεῖ VI 45 (om. pr. A), ὁ πολλὸς χ. τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν Fr. 79; ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου V 69, μετὰ τοῦ χ. βασιλεύειν τὰ πράγματα V 71; ἔν γε τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ III γ 1, τὸν * μαρὸν τῷ χ. ἀποδόντες φῆναι IV δ 11, ὕστερον τοσούτῳ χ. ** ἐβασανίσθη V 31 (codd. τούτῳ τῷ χ.), ὅτε τι καὶ τῷ χ. V 86, οὔτε ὕστερον ἐν παντὶ τῷ χ. οὐδεπώποτε ἠθέλησαν ἐλθεῖν VI 24 (τῷ om. pr. N et vulg. ante Bl.); τὸν ἀδίδιον χρόνον τιμωροὺς γενέσθαι I 21, ἔχοντες παρὰ σφίσις αὐτοῖς τὸν πρόσθεν χ. V 30, <τὸν> χ. ἐπέδειξεν VI 38 (χρόνον St.; add. τὸν Mr.: codd. χρόνους). (15)

χωρεῶ, [VI 45 ἐχωρεῖ N pro ἐγχωρεῖ]. Cf. etiam ἀνα-, ἐγ-, συγ-.

χωρίον, κατασχέειν εἰς τῆς Μηθυμναίας τι χωρίον V 21, κατασχόντες εἰς τὸ χ. τοῦτο V 22. (2)

χωρίς, χ. περὶ αὐτῶν ἐκάστου οἱ νόμοι κέινται V 10. (1)

[Χῶρος, codd. pro καίρον III β 8.]
χωροφιλέω, ἐν Αἰγῷ χωροφιλεῖ V 78. (1)

